

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

April 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	45
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	71
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	97
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	209
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	251
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	279
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	307

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	347
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	405
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	447
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	449
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	471
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	485
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	587
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	591
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	603
Nihil.....	604
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	605
Nihil.....	606

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 29
van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Plantaardige eiwitten

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “bedrijfsgebonden productie van plantaardige eiwitten”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw bedrijfsgebonden productie van plantaardige eiwitten” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerking

De milieumaatregel “bedrijfsgebonden teelt van plantaardige eiwitbronnen” bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid . De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleidsdomein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de oppervlakte waarvoor de premie voor de bedrijfsgebonden teelt van plantaardige eiwitbronnen werd aangevraagd in het kader van de verbintenis die werd afgesloten in de 5 Vlaamse provincies tussen landbouwers en het Beleidsdomein Landbouw en Visserij voor 2004, 2005 en 2006.

Oppervlakte (ha) bedrijfsgebonden teelt van plantaardige eiwitbronnen (<i>afgeronde cijfers</i>)			
Provincie	2004	2005	2006
Antwerpen	448	1 296	1 856
Vlaams - Brabant	77	321	486
Limburg	121	550	905
Oost-Vlaanderen	219	623	915
West-Vlaanderen	192	593	872
Totaal Vlaanderen	3 061	5 388	7 040

2. De landbouwers die deze verbintenis afsluiten, engageren zich om op een aantal percelen luzerne, klaver of grasklaver te produceren als voederproductie.
Aan de teelt worden een aantal eisen gesteld, bijvoorbeeld een minimum vereiste zaaihoeveelheid en niet begrazen.
3. Alle dossiers worden administratief gecontroleerd. Voor 5% van de dossiers gebeurt er jaarlijks een controle ter plaatse. Deze controle ter plaatse bestaat uit een visuele controle op het veld en een controle van de facturen van het zaaizaad. Van deze controles ter plaatse wordt telkens een controleverslag opgemaakt.
4. De totaal uitbetaalde vergoeding, bestaande uit Europese en Vlaamse middelen, voor de bedrijfsgebonden teelt van plantaardige eiwitbronnen bedroeg:
2004 : 587 909 euro, waarvan 235 163 euro Vlaamse steun
2005 : 1 667 331 euro, waarvan 666 932 euro Vlaamse steun
2006 : Het exacte bedrag voor 2006 is nog niet bepaald.
Op basis van de afgesloten verbintenissen zal maximaal een subsidie betaald worden van 4 224 000 euro, waarvan 50 % Vlaamse steun. Er dienen evenwel nog een aantal administratieve controles en kruiscontroles te gebeuren. Zo worden de ontvangen premies

voor toeslagrechten met betrekking tot een perceel in mindering gebracht van de subsidie voor plantaardige eiwitten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 30
van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Bio-hectaresteu

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “bio-hectaresteu”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw bio-hectaresteu” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerking

De milieumaatregel “bio-hectaresteun” bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid . De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleidsdomein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).

1. In onderstaande tabel is weergegeven hoeveel subsidieaanvragen werden goedgekeurd voor 2004, 2005 en 2006.

Verbintenissen bio	2004	2005	2006
Antwerpen	30	31	27
Vlaams-Brabant	33	35	37
West-Vlaanderen	42	41	41
Oost-Vlaanderen	43	44	44
Limburg	19	24	25
Totaal	167	175	174

2. De landbouwers die een verbintenis voor de biologische productiemethode afsloten in de periode 2004 – 2006 dienden aan volgende voorwaarden te voldoen:
- vijf jaar lang de biologische productiemethode toepassen op de percelen die het voorwerp uitmaken van de verbintenis
 - de bepalingen van de biologische productiemethode (Europese verordening (EG) nr. 2092/91) te laten controleren door een door de Vlaamse overheid erkend controleorgaan (BLIK of ECOCERT)
3. De opvolging van de subsidieaanvragen gebeurt op 3 manieren:
- administratieve controle van 100% van de dossiers: teelt, eigen gebruik, activiteit, grafische controle oppervlakte, ...
 - controle ter plaatse van het biologisch lastenboek van 100% van de dossiers door de erkende controleorganen (BLIK/ECOCERT)
 - controle ter plaatse van de subsidieaanvraag (oppervlakte en teelt) van 5% van de dossiers.
4. De totale uitbetaalde vergoedingen voor 2004 en 2005 zijn weergegeven in onderstaande tabel, uitgesplitst in Vlaamse en Europese middelen. Oogstjaar 2006 wordt einde maart 2007 uitbetaald. In de tabel is een raming weergegeven van deze betaling.

Uitbetaling bio (euro)	2004	2005	2006
Europese middelen	351 322	399 790	355 731
Vlaamse middelen	312 185	281 473	368 571
Totaal	663 507	681 263	724 302

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 31
van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Pitfruitproductie

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “geïntegreerde productiemethode voor pitfruit”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw geïntegreerde productiemethode voor pitfruit” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerking

De milieumaatregel "pitfruitproductie" bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid. De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleids-domein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).

1. In onderstaande tabel is weergegeven hoeveel subsidieaanvragen werden goedgekeurd voor 2004, 2005 en 2006.

Verbintenissen pitfruit	2004	2005	2006
Antwerpen	12	8	3
Vlaams-Brabant	131	95	26
West-Vlaanderen	13	7	6
Oost-Vlaanderen	36	18	8
Limburg	258	200	93
Totaal	450	328	136

2. De landbouwers die een verbintenis voor de geïntegreerde productiemethode voor pitfruit in de periode 2004 – 2006 dienden aan volgende voorwaarden te voldoen:
- vijf jaar lang de geïntegreerde productiemethode pitfruit toepassen op de percelen die het voorwerp uitmaken van de verbintenis
 - de bepalingen van de geïntegreerde productiemethode pitfruit (MB 13 februari 2003) laten controleren door een door de Vlaamse overheid erkend controleorgaan (Integra, SGS, Certalent of Certagro)
3. De opvolging van de subsidieaanvragen gebeurt op 3 manieren:
- administratieve controle van 100% van de dossiers: teelt, eigen gebruik, activiteit, grafische controle oppervlakte, ...
 - controle ter plaatse van het lastenboek voor de geïntegreerde productiemethode voor pitfruit van 100% van de dossiers door de erkende controleorganen
 - controle ter plaatse van de subsidieaanvraag (oppervlakte en teelt) van 5% van de dossiers.
4. De totale uitbetaalde vergoedingen voor 2004 en 2005 zijn weergegeven in onderstaande tabel, uitgesplitst in Vlaamse en Europese middelen. Oogstjaar 2006 wordt in april 2007 uitbetaald. In de tabel is een raming weergegeven van deze betaling.

Uitbetaling pitfruit (euro)	2004	2005	2006
Europese middelen	507 860	315 764	47 219
Vlaamse middelen	379 377	210 510	47 219
Totaal	950 237	526 274	94 438

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 32
van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Groenbedekking

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “groenbedekking”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw groenbedekking” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 27 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerking

De milieumaatregel “groenbedekking” bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid . De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleidsdomein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de oppervlakte waarvoor de premie voor groenbedekking werd aangevraagd in het kader van de verbintenis die werd afgesloten in de 5 Vlaamse provincies tussen landbouwers en het Beleidsdomein Landbouw en Visserij voor 2004, 2005 en 2006.

Oppervlakte (ha) groenbedekking (<i>afgeronde cijfers</i>)			
Provincie	2004	2005	2006
Antwerpen	9 334	10 000	11 729
Vlaams - Brabant	7 507	7 774	8 840
Limburg	7 791	8 000	9 679
Oost-Vlaanderen	18 985	19 000	23 452
West-Vlaanderen	2 3642	25 000	28 371
Totaal Vlaanderen	67 259	69 774	82 071

Het totaal aantal verbintenissen groenbedekking voor gans Vlaanderen bedroeg:

2004 : 7 060 verbintenissen
2005 : 7 896 verbintenissen
2006 : 8 378 verbintenissen

2. De landbouwers die deze verbintenis afsluiten, engageren zich om op een aantal percelen na hun hoofdteelt een groenbedekker te zaaien voor 1 november en deze te behouden tot ten minste 15 februari.
3. Alle dossiers worden administratief gecontroleerd. Voor 5% van de dossiers gebeurt er jaarlijks een controle ter plaatse. Deze controle ter plaatse bestaat uit een visuele controle op het veld en een controle van de facturen van het zaaizaad. Van deze controles ter plaatse wordt telkens een controleverslag opgemaakt.
4. De totaal uitbetaalde vergoeding, bestaande uit Europese en Vlaamse middelen, voor groenbedekking bedroeg :
2004 : 3 190 158 euro, waarvan 1 276 063 euro Vlaamse steun
2005 : 3 498 977 euro, waarvan 1 399 591 euro Vlaamse steun
2006 : het exacte bedrag voor 2006 is nog niet bepaald.

Op basis van de afgesloten verbintenissen zal een subsidie betaald worden van 3 901 534 euro, waarvan 50 % Vlaamse steun. Er dienen wel nog een aantal administratieve controles en kruiscontroles te gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 33

van 1 maart 2007

van **MARGRIET HERMANS**

Omzetting EU-richtlijnen dierenwelzijn – Stand van zaken

Het Europees Parlement heeft in het verleden al verschillende stappen ondernomen om het welzijn van de dieren te bevorderen. Vaak worden daarmee de dieren in de landbouwsector beoogd.

Welke Europese richtlijnen terzake zijn reeds omgezet in Vlaamse wetgeving?

Welke Europese richtlijnen zijn nog niet omgezet in Vlaamse wetgeving? Binnen welke termijn voorziet de minister-president in een omzetting?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING , VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 1 maart 2007
van **MARGRIET HERMANS**

In antwoord op de vraag kan ik volgende elementen van antwoord geven.

Overeenkomstig artikel 6,§1, V, eerste lid, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, behoort de normering en de controle inzake het dierenwelzijn tot de federale bevoegdheden met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen.

Het laatste lid van deze bepaling voegt eraan toe dat het akkoord van de betrokken gewestregeringen vereist is voor de maatregelen van de federale overheid inzake dierenwelzijn die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.

In beginsel behoort de omzetting van de Europese richtlijnen inzake dierenwelzijn derhalve tot de bevoegdheid van de federale overheid die ter zake gehouden is het akkoord te vragen van de gewestregeringen voor de maatregelen die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 34
van 1 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Onroerende goederen voormalige federale instellingen - Overdracht

Op het Overlegcomité van de federale en deelstaatregeringen van 17 november 2006 werd volgens het verslag akte genomen van de vraag van de Vlaamse Regering om de eigendomstitels van de terreinen van federale wetenschappelijke en culturele instellingen definitief te ontvangen.

1. Kan de minister preciseren om welke terreinen het gaat?
2. Moet uit de omschrijving “akte nemen van de vraag” worden afgeleid dat daar verder geen gevolg aan wordt gegeven?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 1 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In antwoord op de vraag van Vlaamse volksvertegenwoordiger, wens ik volgende elementen van antwoord te geven.

In het kader van de principiële overdracht van het landbouwbeleid naar de Gewesten overeenkomstig artikel 6, §1, V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, werden het Centrum voor Landbouweconomie (CLE) (gedeeltelijk) en het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek – Gent (CLO) (volledig) overgedragen naar het Vlaamse Gewest.

Deze wetenschappelijke instellingen werden intussen samengebracht in het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek. Voor de uitvoering van zijn opdrachten gebruikt het ILVO gronden en gebouwen behorend tot het privaat domein van de Staat. Daarnaast gebruikt het ILVO ook gronden en gebouwen die toebehoren aan het Eigen Vermogen bij het ILVO, voorheen de rechtspersoonlijkheid bij het CLO en nog eerder de rechtspersoonlijkheden bij de Rijksstations.

Artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt het volgende:

“De roerende en de onroerende goederen van de Staat, zowel van het openbaar als van het privaat domein, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Gewesten en de Gemeenschappen, worden aan deze zonder schadeloosstelling overgedragen.”

Op grond van deze bepaling moet er door de federale overheid een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden genomen voor de overdracht van de onroerende goederen gebruikt door het ILVO en toebehorend aan de Staat. De federale overheid dient concrete voorstellen voor te leggen die aanvaardbaar zijn voor het ILVO, het Departement Landbouw en Visserij en de Afdeling Gebouwen van de Vlaamse overheid.

Ik vraag een precieze oplijsting van de gronden en gebouwen die aan het Vlaams Gewest moeten overgedragen worden en zal die oplijsting meedelen in een aanvullend antwoord.

De afhandeling van dit dossier is ook gebonden aan de afhandeling van de overdracht van gronden en gebouwen toebehorend aan de Staat die gebruikt worden door het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek - Gembloers (CRA – Gembloux). Deze wetenschappelijke instelling werd in het kader van de principiële overdracht van het landbouwbeleid naar de Gewesten overgedragen naar het Waalse Gewest.

Voornoemd dossier maakt op dit moment eveneens deel uit van de besprekingen binnen het overlegcomité; van zodra hieromtrent een akkoord wordt bereikt zal ik eventuele bijkomende informatie verstrekken in een aanvullend antwoord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 35
van 6 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 35 en 36 van 6 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerkingen:

- 1) De milieumaatregel “mechanische onkruidbestrijding” bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid. De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleidsdomein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).
 - 2) Voor vragen nr. 35 en nr. 36 wordt 1 antwoord verstrekt, daar deze vragen betrekking hebben op 1 landbouwmilieu-maatregel nl. mechanische onkruidbestrijding. Bij het afsluiten van een verbintenis kan de landbouwer opteren voor:
 - uitsluitend mechanische onkruidbestrijding op een aantal percelen, MO 1 genoemd;
 - mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met chemische onkruidbestrijding op de rijen op een aantal percelen, MO 2 genoemd;
 - uitsluitend mechanische onkruidbestrijding op een aantal percelen en mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met rijenbespuiting op een aantal andere percelen.
1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal verbintenissen MO1 en MO2 en de oppervlakte waarvoor de premie mechanische onkruidbestrijding werd aangevraagd in het kader van de verbintenis die werd afgesloten in de 5 Vlaamse provincies tussen landbouwers en het Beleidsdomein Landbouw en Visserij i.v.m. de milieumaatregel mechanische onkruidbestrijding voor 2004, 2005 en 2006.

MO1 : uitsluitend mechanische onkruidbestrijding (zonder rijenbespuiting)

MO2 : mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting

Aantal verbintenissen mechanische onkruidbestrijding (MO1 en MO2)						
	2004		2005		2006	
	MO1	MO2	MO1	MO2	MO1	MO2
Antwerpen	15	78	20	115	29	124
VI-Brabant	18	14	22	18	22	13
Limburg	15	25	22	31	28	39
Oost-Vl.	36	25	34	31	36	33
West-Vl.	606	63	669	67	660	84
Totaal Vlaanderen	690	205	767	262	775	293

Oppervlakte (ha) mechanische onkruidbestrijding (MO1 + MO2) (afgeronde cijfers)			
provincie	2004	2005	2006
Antwerpen	979	1.553	1589
VI. - Brabant	339	385	237
Limburg	513	533	628
Oost-Vl.	496	491	525

West-Vl.	2719	3.010	3084
Totaal Vlaanderen	5046	5972	6063

2. De afgesloten verbintenissen hebben betrekking op
- MO1 = volledig mechanische onkruidbestrijding, dus geen herbicidegebruik. Premie MO1: 150 EUR/ha
 - MO2 = mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met rijenbespuiting, dus beperkt herbicidegebruik. Premie MO2: 50 EUR/ha
- De verbintenissen voor mechanische onkruidbestrijding werden vooral afgesloten in West-Vlaanderen in de vollegrondsgroententeelt (MO1).
3. Alle dossiers worden volledig administratief gecontroleerd. Voor 5% van de dossiers gebeurt er jaarlijks een controle ter plaatse. Deze controle ter plaatse bestaat uit een visuele controle op het veld, een controle van de teeltfiche en indien nodig een bodemstaalname. Van deze controles ter plaatse wordt telkens een controleverslag opgemaakt.
4. De totaal uitbetaalde vergoeding voor mechanische onkruidbestrijding (MO1 + MO2) in euro bedraagt:
- 2004: 538 618 euro, waarvan 458 618 euro MO1 en 80 000 euro MO2
2005: 637 153 euro, waarvan 509 553 euro MO1 en 127 600 euro MO2
2006: 657 349 euro, waarvan 520 524 euro MO1 en 136 825 euro MO2 (schatting van het uit te betalen bedrag; het exacte bedrag voor 2006 is nog niet bepaald)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 36
van 6 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding (2)

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “mechanische onkruidbestrijding”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw mechanische onkruidbestrijding” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 35 en 36 van 6 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerkingen:

- 1) De milieumaatregel “mechanische onkruidbestrijding” bestaat uit een verbintenis die de landbouwer afsluit met de Vlaamse overheid. De premieaanvraag gebeurt sinds 2004 via het verzamelaanvraagformulier van het Agentschap voor Landbouw en Visserij (afdeling Markt- en Inkomensbeleid) van het **Beleidsdomein Landbouw en Visserij** (het is dus geen beheersovereenkomst van VLM).
 - 2) Voor vragen nr. 35 en nr. 36 wordt 1 antwoord verstrekt, daar deze vragen betrekking hebben op 1 landbouwmilieu-maatregel nl. mechanische onkruidbestrijding. Bij het afsluiten van een verbintenis kan de landbouwer opteren voor:
 - uitsluitend mechanische onkruidbestrijding op een aantal percelen, MO 1 genoemd;
 - mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met chemische onkruidbestrijding op de rijen op een aantal percelen, MO 2 genoemd;
 - uitsluitend mechanische onkruidbestrijding op een aantal percelen en mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met rijenbespuiting op een aantal andere percelen.
1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal verbintenissen MO1 en MO2 en de oppervlakte waarvoor de premie mechanische onkruidbestrijding werd aangevraagd in het kader van de verbintenis die werd afgesloten in de 5 Vlaamse provincies tussen landbouwers en het Beleidsdomein Landbouw en Visserij i.v.m. de milieumaatregel mechanische onkruidbestrijding voor 2004, 2005 en 2006.

MO1 : uitsluitend mechanische onkruidbestrijding (zonder rijenbespuiting)

MO2 : mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting

Aantal verbintenissen mechanische onkruidbestrijding (MO1 en MO2)						
	2004		2005		2006	
	MO1	MO2	MO1	MO2	MO1	MO2
Antwerpen	15	78	20	115	29	124
VI-Brabant	18	14	22	18	22	13
Limburg	15	25	22	31	28	39
Oost-Vl.	36	25	34	31	36	33
West-Vl.	606	63	669	67	660	84
Totaal Vlaanderen	690	205	767	262	775	293

Oppervlakte (ha) mechanische onkruidbestrijding (MO1 + MO2) (afgeronde cijfers)			
provincie	2004	2005	2006
Antwerpen	979	1.553	1589
VI. - Brabant	339	385	237
Limburg	513	533	628
Oost-Vl.	496	491	525

West-Vl.	2719	3.010	3084
Totaal Vlaanderen	5046	5972	6063

2. De afgesloten verbintenissen hebben betrekking op
 - a) MO1 = volledig mechanische onkruidbestrijding, dus geen herbicidegebruik. Premie MO1: 150 EUR/ha
 - b) MO2 = mechanische onkruidbestrijding tussen de rijen met rijenbespuiting, dus beperkt herbicidegebruik. Premie MO2: 50 EUR/haDe verbintenissen voor mechanische onkruidbestrijding werden vooral afgesloten in West-Vlaanderen in de vollegrondsgroententeelt (MO1).
3. Alle dossiers worden volledig administratief gecontroleerd. Voor 5% van de dossiers gebeurt er jaarlijks een controle ter plaatse. Deze controle ter plaatse bestaat uit een visuele controle op het veld, een controle van de teeltfiche en indien nodig een bodemstaalname. Van deze controles ter plaatse wordt telkens een controleverslag opgemaakt.
4. De totaal uitbetaalde vergoeding voor mechanische onkruidbestrijding (MO1 + MO2) in euro bedraagt:
2004: 538 618 euro, waarvan 458 618 euro MO1 en 80 000 euro MO2
2005: 637 153 euro, waarvan 509 553 euro MO1 en 127 600 euro MO2
2006: 657 349 euro, waarvan 520 524 euro MO1 en 136 825 euro MO2 (schatting van het uit te betalen bedrag; het exacte bedrag voor 2006 is nog niet bepaald)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 37
van 7 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Campagne “Belgische kazen” - EU-voorschriften

Tijdens de voorstelling van het jaarprogramma van de VLAM (Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing) in het Vlaams Parlement op 21 november jongstleden werd gewezen op de nieuwe communautaire richtlijn waardoor steunmaatregelen niet langer toegestaan zijn, met uitzondering voor promotie van erkende kwaliteitssystemen en generieke promotie mits niet verwezen wordt naar de oorsprong.

De spreker van de VLAM stipte in verband met dat laatste een mogelijk probleem aan voor de campagne “Belgische kazen”.

Ik vernam graag van de minister-president de stand van zaken in dit dossier.

1. Heeft de VLAM bijstellingen moeten doen voor de promotie van “Belgische kazen”?

Zo ja, welke bijstellingen werden uitgevoerd om de campagne te conformeren aan de voorschriften van de communautaire richtlijn?

2. Werd hierover overleg gepleegd met buitenlandse zusterorganisaties?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 7 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

1. De nieuwe communautaire richtsnoeren voor de staatssteun in de landbouw- en de bosbouwsector 2007-2013, en meer bepaald het hoofdstuk 'Steun voor reclame voor landbouwproducten', werden doorgesproken met de zuivelsector, die binnen VLAM op representatieve wijze vertegenwoordigd is in sectorgroep 'zuivel'.

Overeenkomstig de interne organisatie- en beslissingstructuur van VLAM heeft de sector ervoor geopteerd om de promotie 'Belgische kazen' toch verder te zetten, teneinde de inspanningen uit het verleden niet volledig teloor te laten gaan. Er wordt immers reeds meer dan 25 jaar op consequente wijze geïnvesteerd in de promotie van onze kazen via het concept 'Belgische kazen', dat hierdoor een aanzienlijke naambekendheid geniet.

Momenteel loopt er een nieuwe aanbestedingprocedure voor de campagne 'Belgische kazen'. In het lastenboek dat aan de deelnemende bureaus werd overgemaakt, staat het concept 'Belgische kazen' nog steeds centraal, maar er wordt op uitdrukkelijk verzoek van VLAM gevraagd rekening te houden met de mogelijkheid om het concept aan te passen (bv. 'kazen van bij ons'); m.a.w. aan de bureaus wordt gevraagd om in hun voorstellen rekening te houden met een mogelijke aanpassing van het concept in functie van de visie van de Europese Commissie en daarvoor ook voorstellen uit te werken.

De huidige campagne loopt nog door tot eind juni 2007.

De nieuwe campagne start dit najaar – tegen die tijd zal de sector een definitieve beslissing moeten nemen.

Het is hen ook duidelijk gemaakt dat mogelijke gevolgen van de beslissing om verder te gaan met het concept 'Belgische kazen' volledig ten laste van de sector zullen vallen.

2. Over de toepassing van het nieuwe Europese richtsnoer wordt inderdaad overleg gepleegd met de buitenlandse zusterorganisaties.

VLAM is vertegenwoordigd in het 'Comité de Liaison', waarin de promotieorganisaties uit de landbouw- en voedingssector van de meeste lidstaten vertegenwoordigd zijn.

In dit Comité wordt op regelmatige basis overleg gepleegd, vnl. over buitenlandse promotie-initiatieven, maar ook de nieuwe richtsnoeren voor staatssteun werden herhaaldelijk besproken.

Bij de voorbereiding van de aanpassing van de richtsnoeren in 2006 werden vanuit het Comité een aantal bezwaren geformuleerd en als gemeenschappelijk standpunt aan de Commissie overgemaakt.

Bij de uitwerking van de definitieve tekst heeft de Commissie wel rekening gehouden met een aantal vanuit het Comité geformuleerde bezwaren, maar de in het oorspronkelijk voorstel voorzien beperkingen inzake verwijzing naar de oorsprong van de producten in de reclame voor landbouwproducten werden grotendeels behouden.

Dit heeft consequenties voor een aantal landen, in eerst instantie voor die landen waar de promotie voor landbouwproducten gefinancierd wordt vanuit een parafiscale heffing.

De volgende vergadering van het Comité de Liaison vindt plaats op 19 april a.s.; dan zal duidelijk worden op welke wijze de verschillende promotieorganisaties met de nieuwe

richtsnoeren zullen omgaan, maar uit informele contacten met enkele zusterorganisaties blijkt dat er een eerder afwachtende houding zal aangenomen worden, enigszins te vergelijken met wat bij VLAM gebeurt met het kaasdossier.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 38
van 7 maart 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Castratie van biggen - EU-richtlijn

De Europese Richtlijn 2001/93/EG van 9 november 2001 houdende wijziging van Richtlijn 91/630/EEG tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens bepaalt duidelijk dat het castreren en couperen van de staart bij dieren die ouder zijn dan zeven dagen, alleen toegestaan is als de ingreep onder anesthesie en met aanvullende langdurige pijnbestrijding wordt uitgevoerd door een dierenarts.

Thans bestaat er een koninklijk besluit (KB) van 17 mei 2001 waarin nog steeds staat dat castratie van biggen ouder dan vier weken dient te worden uitgevoerd door middel van een chirurgische methode waarbij verdoving vereist is.

De Europese richtlijn bepaalt duidelijk dat het castreren van biggen na 1 week met verdoving moet gebeuren. Thans is men aan het werken aan een aanpassing van dit KB.

Door de Bijzondere Wet houdende de overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen van 3 augustus 2001 is er een akkoord nodig van de betrokken gewestregeringen voor de maatregelen van de federale overheid inzake dierenwelzijn die een weerslag hebben op het landbouwbeleid (Art. 2 van deze wet).

Heeft de minister-president in hoedanigheid van Vlaams minister van Landbouw reeds zijn akkoord gegeven voor een aanpassing van dit KB conform de bepalingen van de Europese richtlijn?

Zo ja, wanneer heeft de minister-president zijn akkoord gegeven?

Zo neen, kan hij uitvoerig toelichten waarom hij zijn akkoord nog niet heeft gegeven?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 7 maart 2007
van **MARGRIET HERMANS**

In de brief aan minister Rudy Demotte, Minister van sociale Zaken en Volksgezondheid, van 29 november 2006, heb ik reeds bevestigd dat ik de voorgestelde wijzigingen van het koninklijk besluit van 17 mei 2001 betreffende de toegestane ingrepen bij gewervelde dieren, met het oog op het nutsgebruik van de dieren of op de beperkingen van de voortplanting van de diersoort voor akkoord zal voorleggen aan de Vlaamse regering, overeenkomstig het artikel 6§1 V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 betreffende de institutionele hervormingen.

Het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het voornoemd koninklijk besluit van 17 mei 2001 bevat 3 elementen.

1. Zowel in de Nederlandstalige als in de Franstalige versie van het ontwerp wordt bepaald dat de hoorngroei punten bij kalveren verwijderd mogen worden, slechts door middel van thermocauterisatie en mits verdoving, tot de leeftijd van 2 maanden. In de Franstalige versie van het koninklijk besluit van 17 mei 2001 is thans een periode van 2 jaar voorzien, terwijl in de Nederlandstalige versie de periode 2 maanden bedraagt. De wijziging betreft dus een gelijkenschakeling tussen de Nederlandstalige en de Franstalige tekst (bijlage A.8).
2. In het koninklijk besluit van 17 mei 2001 is in de bijlage onder E.1° bepaald dat castratie van varkens uitsluitend mag gebeuren met de chirurgische methode, waarbij verdoving vereist is vanaf de leeftijd van 4 weken. Vermits dit niet conform is met de Europese richtlijn ter zake wordt voorgesteld om deze tekst als volgt te wijzigen: uitsluitend met de chirurgische methode, op een andere wijze dan door het scheuren van weefsel, waarbij verdoving vereist is vanaf de leeftijd van 7 dagen.
3. De bepaling in de bijlage onder F 1° in het koninklijk besluit van 17 mei 2001 luidt dat bij pluimvee, vogels het wegnemen van minder dan een derde van de bek niet routinematig mag gebeuren maar slechts in die gevallen waar kannibalisme niet door een wijziging van de bedrijfsvoering voorkomen of verholpen kan worden en dat dit slechts mag bij kippen, kalkoenen en fazanten. De voorgestelde wijziging is als volgt: het wegnemen van minder dan een derde van de bek mag niet routinematig gebeuren maar enkel in die gevallen waar kannibalisme niet door een wijziging van de bedrijfsvoering voorkomen of verholpen kan worden. Deze handeling mag enkel uitgevoerd worden door gekwalificeerd personeel bij kuikens jonger dan 10 dagen en slechts bij kippen, kalkoenen en fazanten.

De genoemde maatregelen onder 2.en 3. hebben een verhoging van het dierenwelzijn tot gevolg.

Het dossier is thans volledig administratief voorbereid en de procedure voor agendering voor bespreking op de Vlaamse regering is lopende.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 39
van 7 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Landbouwscholen - Samenwerking

Tijdens de gedachtewisseling over het actieplan voor jonge landbouwers in de Subcommissie Landbouw van 5 december jongstleden (Stuk 1091 (2006-2007) - Nr. 1) stelde de minister dat de samenwerkingsverbanden en taakverdeling van landbouwscholen moest worden geoptimaliseerd als antwoord op de investeringsproblemen die landbouwscholen hebben voor de aanschaf van duur didactisch materiaal.

De minister wenste dit te bekijken in samenspraak met de minister van Onderwijs.

Tevens stelde hij een betere vergoeding van stagebedrijven in het vooruitzicht voor de bijdrage die zij leveren aan de ontwikkeling en de vorming van de jongeren.

1. Heeft de minister intussen overleg gepleegd met de minister van Onderwijs met het oog op de optimalisering van de samenwerking tussen landbouwscholen?
2. Welke concrete maatregelen heeft dit opgeleverd?
3. Werden reeds concrete acties ondernomen naar de landbouwscholen?
4. Wat is de stand van zaken m.b.t. de vergoeding voor stagebedrijven?

Wordt deze in de nabije toekomst aangepast?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 7 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

1. Er is inderdaad al overleg geweest tussen de beleidsdomeinen onderwijs en landbouw. Bedoeling was een inhoudelijke evaluatie te maken van het land- en tuinbouwonderwijs en na te gaan welke nieuwe noden t.a.v. het onderwijs zich stellen vanuit de hedendaagse professionele land- en tuinbouw. Dit zou moeten leiden tot aanpassingen van het onderwijs. Dit is trouwens één van de actiepunten uit het Jongerenactieplan. Het is in eerste instantie een inhoudelijke evaluatie, maar het is duidelijk dat dit ook kan leiden tot nieuwe samenwerkingsvormen tussen landbouwscholen.
2. Er zijn nog geen concrete maatregelen genomen. Momenteel wordt advies ingewonnen over een aantal denkplaatjes. Vooraleer beslissingen genomen worden zal er opnieuw overleg zijn tussen de twee betrokken beleidsdomeinen.
3. Gezien er nog geen beslissingen genomen zijn, zijn er nog geen acties ondernomen t.a.v. de landscholen.
4. Er is een wijziging van de regelgeving voorbereid, waarin de vergoeding voor het stagebedrijf opnieuw verplicht zal worden gesteld. Op 7 februari jl. werd het voorstel met de landbouworganisaties besproken. Deze organisaties hebben zich akkoord verklaard met een vergoeding van 10 euro per stagedag, mits deze vergoeding eventueel kan uitgekeerd worden onder de vorm van het verschaffen van diensten aan het stagebedrijf.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 40
van 14 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Hoogstamboomgaarden - Subsidies

Met het oog op het behoud en herstel van landschappen en het behoud van de biodiversiteit subsidieert de Vlaamse overheid sinds 2004 onder bepaalde voorwaarden de aanleg van nieuwe en het onderhoud van bestaande hoogstamboomgaarden.

Landbouwers sluiten hiervoor een contract af met de Vlaamse overheid (via de Nationale Boomgaarden Stichting) om een aantal hoogstammige fruitbomen aan te planten of reeds bestaande te behouden. De bomen worden minstens vijf jaar lang behouden en onderhouden.

De Vlaamse overheid gaat de verplichting aan om gedurende die vijf jaar een jaarlijkse premie van 4 euro per nieuw aangeplante fruitboom en 2 euro per bestaande boom te betalen.

Hoeveel contracten werden respectievelijk in het jaar 2004, 2005 en 2006 in respectievelijk Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant afgesloten tussen de Vlaamse overheid en de landbouwers?

Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde premie in 2004, 2005 en 2006?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 14 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Volgende tabel geeft het aantal afgesloten overeenkomsten per jaar met het aantal hoogstamfruitbomen die onder de overeenkomst vallen:

Aanvangsjaar	dossiers	aanplant	onderhoud	totaal
2004	96	1100	5542	6642
2005	428	5469	11218	16687
2006	330	4221	11314	15535
Totaal	854	10790	28074	38864

De regionale spreiding van de dossiers wordt in volgende tabel weergegeven:

Provincie	2004	% 2004	2005	% 2005	2006	%2006
Antwerpen	6	6,0 %	44	10,3 %	36	11%
Brabant	7	7,0 %	76	17,8 %	55	17%
Limburg	63	66,0 %	171	38,3 %	98	29%
Oost-Vlaanderen	10	10,5 %	78	18,2 %	60	18%
West-Vlaanderen	10	10,5 %	59	13,8 %	81	25%
TOTAAL	96		421		330	

Vermits de jaarlijkse premie 4 euro per nieuw aangeplante boom bedraagt en 2 euro voor het onderhoud van een reeds aangeplante boom, komt men voor de overeenkomsten 2004 die voor het eerst in 2005 werden uitbetaald tot een mogelijke maximum subsidie van 15 484 euro. Omwille van kleine afwijkingen in het aantal bomen (bijvoorbeeld hoogstamfruitbomen die als halfstam moeten beschouwd of afgestorven bomen die nog niet vervangen zijn) was het uitbetaalde bedrag 15 318 euro. Voor de overeenkomsten 2004 en 2005 werd in 2006 een subsidiebedrag uitgekeerd van 58 400 euro. Het maximaal uit te keren bedrag zou 59 796 euro geweest zijn als elke overeenkomst voor 100 % zou ingevuld geweest zijn.

Voor de overeenkomsten afgesloten in 2004 (3de betaling), 2005 (2de betaling) en 2006 (1ste betaling) zijn de controles en de administratieve verwerking bezig en is het juiste bedrag nog niet bekend. Als alle bomen zouden uitbetaald worden die op de overeenkomsten vermeld staan zou het over een bedrag van 99 308 euro gaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 41
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Veeteelt en milieu - Initiatieven

In het verleden zijn er initiatieven genomen om samenwerking tussen landbouw en het milieubeleid te bevorderen in het belang van een beter milieu.

1. Welke inspanningen zijn er sinds het begin van deze legislatuur gedaan om de veestapel af te bouwen via de vrijwillige uitkoopregeling? Wat zijn hiervan de resultaten?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om de verbetering van de mesttoediening te promoten en te realiseren?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om voorwaarden te scheppen voor de uitbouw van mestverwerkingsinstallaties?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om wat de mestverwerking betreft overleg te organiseren met de veevoedersector met het oog op een grotere responsabilisering?

Is er een overleg op geregelde basis?

Wat zijn de resultaten?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. In het kader van het Decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige stopzetting van de productie van dierlijke mest en in aansluiting bij de stopzettingsrondes georganiseerd door mijn voorgangers, heb ik in 2004 een bijkomende ronde georganiseerd waarbij varkens- pluimvee- en rundveehouders financiële steun kregen bij de vrijwillige stopzetting van hun exploitatie en de inlevering van de milieuvergunning en het nutriëntenhalte.

Met die bijkomende ronde werd een extra hoeveelheid nutriënten opgekocht waardoor de belangrijkste doelstelling van deze sociaal-economische maatregel nl. het mestoverschot met 10 % verminderen nog in iets ruimere mate gerealiseerd werd. In het geheel van de maatregel was de laatste ronde niet de meest succesvolle omdat de context ook gewijzigd was. Vergunningen en nutriëntenhaltes overlaten aan andere veehouders en samenvoegen op één bedrijf, kon in die periode soepeler verlopen dan voorheen. Hierdoor stelde de noodzaak om te verkopen aan de overheid zich doorgaans niet. Bij de transfer naar andere landbouwers werd wel ook een belangrijke vermindering van het mestoverschot gerealiseerd omdat er een korting toegepast werd van 25 % op de overgedragen hoeveelheid nutriënten.

Bij de laatste ronde stopten volgende aantallen bedrijven hun activiteit:

- 49 varkensbedrijven. De bedrijven hadden in totaal 2.395 zeugen en 7.954 vleesvarkens.
- 15 pluimveebedrijven. De bedrijven hadden in totaal 46.179 legkippen, 79.815 poeljen, 4.976 vleeskuikens en 26.900 moederdieren.
- 45 rundveebedrijven met in totaal 2.583 runderen (waaronder 901 vleeskalveren).

Bij de opeenvolgende rondes werd in totaal 7,11 miljoen kg stikstof (373.000 kg in laatste ronde) en 3,06 miljoen kg fosfaat (172.000 kg in laatste ronde) opgekocht. Ten overstaan van het oorspronkelijk geraamde mestoverschot (66 miljoen kg stikstof en 36 miljoen kg fosfaat) is dit een substantieel en aanvaardbaar resultaat.

2. De Vlaamse Overheid heeft verschillende initiatieven genomen om de verbetering van de mesttoediening te promoten en te realiseren.

Een code voor goede landbouwpraktijken werd verder ontwikkeld en gepromoot. In de code “nutriënten” worden de landbouwers aangemoedigd om via een oordeelkundige bemesting mee te werken aan het wegwerken van het mestoverschot. De code focust op:

- een milieuvriendelijke en bedrijfseconomische bemesting via goed afgestelde machines en de keuze van de juiste bemestingstechniek. De code bevat een overzicht van de gepaste machines en bruikbare tips voor een optimaal gebruik ervan.
- bemestingsnormen. Er wordt bemestingsadvies verstrekt waarbij het economische optimum niet langer het uitgangspunt is. Kosten en baten van extra-bemesting worden afgewogen.
- de noodzaak van het meten. Om goed te kunnen bemesten moet de bodemvruchtbaarheid gekend zijn. Grondontleding kost veel maar de landbouwer wordt er op gewezen dat de kosten terugverdiend worden door een besparing op bemesting of een verhoging van de opbrengst.

- het gebruik van dierlijke mest als basisbemesting en minerale meststof als aanvullende meststof. Werkingscoëfficiënt, toedieningstijdstip en toedieningswijze worden behandeld.

Met demonstratieprojecten moedigt de Vlaamse overheid land- en tuinbouwers aan nieuwe praktijken en technieken inzake mesttoediening toe te passen. De positieve effecten van die praktijken en technieken werden door wetenschappelijk onderzoek of meetbare praktijkervaring aangetoond en/of bevestigd. Concreet werden volgende demonstratieprojecten ondersteund:

- beperken nitraatresidu bij groenten in volle grond via beredeneerde N-bodembalans;
- reductie van reststikstof bij groenten in volle grond;
- gefractioneerde bemesting bij serresla door gebruik van T-tape;
- aardappelen: "Meer dynamiek, minder nutriënten";
- digestaat als alternatief voor kunstmest;
- demonstratie stikstofreductie in bladgewassen;
- bemestingsboulevard (opeenvolging van infostands en demonstraties) openluchtgroenten;
- resteffluenten afkomstig van mestverwerking optimaal inpassen in de bemestingsstrategie van grasland- en maïspercelen.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 betreffende de toekenning van facultatieve subsidies aan praktijkcentra actief in de voorlichting en ontwikkeling van de land- en tuinbouw, regelt vanaf 2005 de toekenning van de jaarlijkse werkingssubsidie aan de praktijkcentra. De centra fungeren als schakel tussen het toegepast onderzoek en de productie-sector: Nieuwe kennis wordt via praktijktoepassingen op een objectieve wijze naar de sector gebracht. Uitgaande van de beleidskeuzes van de Vlaamse overheid ligt de nadruk op duurzaamheid en diversificatie. Onderzoek van de optimalisering van de bemesting in functie van opbrengst, kwaliteit en houdbaarheid en een minimaal verlies van nutriënten naar het milieu is in deze context een belangrijk thema. Ambtenaren van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling vertegenwoordigen de Vlaamse overheid in de technische comités en de Raden van Bestuur van de centra en wijzen er op de noodzaak van onderzoek i.v.m. bemesting.

Met financiële steunmaatregelen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), meer bepaald de steun voor de aankoop van mestinjecteurs en machines voor emissiearme mestspreading, werd het milieuvriendelijk toedienen van dierlijke mest aangemoedigd. Bij een steunintensiteit van 40 % was de maatregel zeer succesvol. In 2004 en 2005 werden respectievelijk 350 en 426 aanvragen om steun ingediend. Omdat de doelstellingen van de maatregel in grote mate gerealiseerd waren en om budgettaire redenen, werd de steunintensiteit voor aanvragen vanaf 10 maart 2006 verminderd tot 10 %.

3. Het kader waarin een bouwvergunning voor een mestverwerkingsinstallatie kan verkregen worden, werd in omzendbrief RO/2006/01 van 19 mei 2006 betreffende het afwegingskader en de randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting, geactualiseerd.

De omzendbrief sluit aan bij een visienota over het mestbeleid in Vlaanderen die door de Vlaamse regering goedgekeurd werd op 22 juli 2005. Hierin wordt gekozen voor een meersporenbeleid om het mestoverschot te verminderen ondermeer via mestverwerking.

In de omzendbrief wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- mestbehandelings- en vergistingsinstallaties van beperkte schaal, gebonden aan één bedrijf;
- mestbehandelings- en vergistingsinstallaties van beperkte schaal, niet gebonden aan één bedrijf.
- grootschalige mestbehandelings- en vergistingsinstallaties die thuis horen in industriegebied.

De voorwaarden voor de bouw van installaties van beperkte schaal in agrarisch gebied zijn:

- Het ruimtebeslag moet zo beperkt mogelijk gehouden worden. Ze komen achter het bestaande landbouwbedrijf en vormen er een fysisch geheel mee.
- Ze zijn niet gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

- Het bedrijf ligt aan een goed uitgeruste weg waardoor er zich geen transportprobleem stelt.
- Biogasinstallaties in agrarisch gebied horen bij een landbouwbedrijf of een aantal bedrijven.
- De capaciteit van een installatie voor mestverwerking bedraagt maximaal 60 000 ton per jaar. Er zijn voorwaarden opgenomen over de toegelaten biomassaströmen.
- Een mestbehandelings- of vergistingsinstallatie die niet gebonden is aan één bedrijf moet in functie staan van bedrijven uit de omgeving.

Wanneer de voorwaarden niet vervuld zijn, hoort de installatie thuis op een bedrijventerrein voor afvalverwerking en recycling.

De afdeling Duurzame Landbouwtontwikkeling geeft niet-bindende adviezen over bouw-aanvragen in agrarisch gebied. Bij de beoordeling worden, binnen het geschetste kader, een aantal specifiek landbouwkundige overwegingen gemaakt:

- Biogasinstallaties moeten aansluiten bij agrarische of para-agrarische activiteiten.
- Wanneer het verband met de landbouw aangetoond is, kunnen biogasinstallaties ook op gedsaffecteerde landbouwbedrijven.
- Inputleverende bedrijven moeten zich binnen een straal van 10 km van de mest-behandelings- of vergistingsinstallatie bevinden.
- Het digestaat moet weer als meststof op het land kunnen worden gebracht

4. De Vlaamse Landbouwadministratie, de Mestbank en de veevoederindustrie (bij monde van de federatie Bemefa) zijn vertegenwoordigd in de raad van Bestuur van de vzw Vlaams Coördinatiecentrum Mestverwerking (VCM). Bemefa is een vast lid van de vzw en neemt deel aan het bestuur. Doel van deze organisatie is de verschillende actoren te infomer en te laten samenwerken rond de mestproblematiek.

De Vlaamse overheid pakt het probleem van de mestoverschotten aan met een driesporenbeleid. De pijlers van dit beleid zijn:

- aanpak aan de bron. Via voedertechische maatregelen wordt beoogd 12,5% van het mestoverschot weg te werken. Via de afbouw van de veestapel wordt evenveel weggewerkt, waarvan 10 % via een sociaal-economische maatregel (cfr vraag 1).
- oordeelkundige bemesting. Via die weg wordt 25% van het mestoverschot weggewerkt.
- mestverwerking. Op die manier moet 50% van het mestoverschot weggewerkt worden.

De veevoedersector is het sterkst betrokken bij de acties die te maken hebben met een aanpak aan de bron. Via de productie van nutriëntenarme voeders wordt de uitscheiding van mineralen in het milieu verminderd. De veevoedersector engageert zich tot de productie en de verhandeling van fosfaatarme- en laageiwitvoeders voor varkens en pluimvee via het afsluiten van convenanten met de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu. Mengvoederfabrikanten die het convenant hebben onderschreven moeten de maximumnormen ervan, die lager liggen dan de wettelijke, naleven. De Mestbank is bevoegd voor de controle op de naleving van de convenanten. Per diercategorie waarvoor de fabrikant het convenant onderschreven heeft, worden minstens 3 monsters genomen en geanalyseerd. De analyseresultaten worden jaarlijks geëvalueerd.

De Vlaamse overheid maakt het voor veehouders aantrekkelijk een beperkte hoeveelheid fosfaat en nitraat te produceren. Bij veehouders die terzake geen inspanningen leveren, berekent de Mestbank de productie aan fosfaat en aan stikstof van de dieren volgens een forfaitair stelsel waarbij uitgegaan wordt van een normale voedersamenstelling.

Veetelers die fosfaatarme- en laageiwitvoeders gebruiken, kunnen een gunstiger berekeningsmethode kiezen nl. de mestuitscheidingsbalans. Om hierop beroep te kunnen doen moet de veehouder:

- uitsluitend gebruik maken van fosfaatarme- en laageiwitvoeders;
- een attest vragen bij de voederleverancier;
- dit attest als bijlage bij de Mestbankaangifte voegen.

Een convenant wordt afgesloten voor één jaar maar het is de bedoeling de convenanten jaarlijks te verlengen. Het convenant voor 2007 wordt momenteel onderhandeld.

Het gebruik van nutriëntenarme voeders is een onmisbaar instrument geworden om de mestproductie onder controle te houden. In 2005 werd op die manier 12,3 miljoen kg fosfaat en 7,9 miljoen kg stikstof minder geproduceerd. Over een reeks van jaren is de vermindering stabiel te noemen. Uitgaande van het oorspronkelijk geraamde mestoverschot (66 miljoen kg stikstof en 36 miljoen kg fosfaat) overtreft het resultaat van het voedertechische spoor de oorspronkelijke doelstelling (12,5 % overschot wegwerken).

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 27
van 27 februari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Nucleaire export - VN-resolutie Iran

De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft op 23 december 2006 de resolutie 1737 over het Iraans wapenprogramma aangenomen. Deze resolutie vraagt onder meer dat alle landen maatregelen zouden nemen om de verkoop of levering van nucleaire technologie en materialen die kan worden gebruikt voor de ontwikkeling van dragers van nucleaire wapens te voorkomen. De resolutie stelt ook dat alle landen tegen eind februari een rapport aan de Veiligheidsraad moeten overmaken over de uitvoering en opvolging van de resolutie.

In ons land vergt de uitvoering en opvolging van de resolutie en het opstellen van het rapport een samenwerking tussen de federale overheid (bevoegd voor het beleid inzake export van nucleaire materialen en technologieën) en de gewesten (bevoegd voor het beleid inzake export van wapens).

In dit verband rijzen er trouwens ook een aantal vragen over de export van hoogtechnologisch materiaal naar Iran en de samenwerking van de diensten van de minister en de federale commissie die zich buigt over dossiers inzake export van nucleaire materialen en technologieën, de zogenaamde Canvek (Commissie van Advies voor Niet-verspreiding van Kernwapens). Het dossier "EPSI" toonde aan dat er blijkbaar soms onduidelijkheden zijn tussen de verschillende administraties over de vraag of een bepaalde uitvoer wel onder de federale wetgeving inzake uitvoer van nucleaire materialen en technologieën valt. Bovendien rijzen er vragen over de samenwerking met de federale diensten van Buitenlandse Zaken.

1. Welke maatregelen heeft de Vlaamse Regering in uitvoering van deze resolutie genomen?
2. Heeft ons land het rapport al bezorgd aan de Verenigde Naties?

Wat was de inbreng van het Vlaams Gewest?

Kan de minister een exemplaar van dit rapport bij het antwoord voegen?

3. Op welke manier vergewissen de diensten van de minister er zich van of de uitvoer van een bepaald goed ook een toestemming nodig heeft van de federale regering? (noodzakelijk als het gaat om nucleaire materialen en technologieën)
4. Heeft de Vlaamse Regering sinds ze bevoegd is voor het beleid inzake wapenexport, haar instemming gegeven voor export van wapens (in de meest ruime zin uiteraard) naar Iran? Zo ja, om hoeveel dossiers gaat het en om welk soort goederen?

5. Op welke manier verloopt de samenwerking tussen de diensten van de minister en die van de federale overheid, op de eerste plaats de Canvek?

Wordt het advies van de Canvek systematisch gevolgd? Zo neen, wanneer niet?

6. Op welke manier verloopt de samenwerking tussen de diensten van de minister en de federale diensten van Buitenlandse Zaken in dit soort dossiers? Gebeurt dit ad hoc of structureel?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 27 februari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

1. In het kader van de uitvoering van VN resolutie 1737 werd op initiatief van de FOD Buitenlandse Zaken een overleg georganiseerd met de betrokken federale departementen en de gewestelijke administratieve overheden, waaronder de Dienst Controle Wapenhandel van het departement Internationaal Vlaanderen.

Aan de betrokken federale en gewestelijke overheden is door de FOD Buitenlandse zaken gevraagd bij de beoordeling van uitvoer naar Iran een verhoogde waakzaamheid aan de dag te leggen onder meer door middel van het inbouwen van extra controles en screenings. De Vlaamse overheid volgt de instructies nauwgezet op.

Ondertussen worden ook op EU-niveau de nodige initiatieven ontwikkeld om uitvoering te geven aan VN resolutie 1737. Zo werd op 27 februari 2007 door de Raad een Gemeenschappelijk Standpunt aangenomen met betrekking tot beperkende maatregelen tegenover Iran (2007/140/GBVB). Voorts is een Verordening van de Raad betreffende dit onderwerp in voorbereiding (COM(2007)109). Deze documenten zijn publiek toegankelijk op de site van de Europese Unie.

2. Overeenkomstig paragraaf 19 van VN resolutie 1737 heeft de Belgische Permanente Vertegenwoordiger bij de VN het rapport in verband met de uitvoering en de opvolging van deze resolutie overgemaakt aan het VN-sanctiecomité.

De FOD Buitenlandse Zaken heeft dit rapport opgemaakt na het in punt 1 geciteerde overleg met de betrokken overheden. Een aanvraag tot het bekomen van dit rapport richt u desgevallend aan de FOD Buitenlandse Zaken.

3. Vooreerst wil ik er u attent op maken dat de uitvoer van wapens en goederen voor tweërlei gebruik sinds augustus 2003 een geregionaliseerde bevoegdheid is, met uitzondering van de uitvoer die rechtstreeks wordt gedaan door defensie en ordehandhavingsdiensten. Hieruit volgt dat stricto sensu geen toestemming nodig is van de federale regering.

De enige uitzondering hierop is de uitvoer van goederen opgenomen in het Koninklijk Besluit van 12 mei 1989. Ingevolge dit Koninklijk Besluit betreffende de overdracht aan niet-kernwapenstaten van kernmaterialen, kernuitrustingen, technologische kerngegevens en hun afgeleiden, bestaat er een lijst van goederen waarvoor een advies van de CANVEK (Commissie van Advies voor de Niet-Verspreiding van Kernwapens) noodzakelijk is. Dit advies wordt overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk Besluit voorgelegd aan de federale minister die Energie onder zijn bevoegdheid heeft en aan de minister van Buitenlandse Zaken, die een machtiging of weigering verlenen. Bij de beslissing tot weigering kan geen uitvoervergunning door de gewesten worden verleend. Bij de beslissing tot machtiging wordt het advies van de CANVEK door mij gevolgd.

4. Sinds de Vlaamse Regering bevoegd is voor wapenexport werd er in maart 2005 één uitvoervergunning toegestaan voor Iran. Het betrof materiaal voor telecommunicatie met

intrinsiek aanwezige cryptografische mogelijkheden ten behoeve van een logistieke onderneming (burgerlijke maatschappij die afhing van de Iraanse overheid) als eindgebruiker.

5 en 6.

De samenwerking rond concrete dossiers verschilt naargelang de aard van de dossiers.

De behandeling van nucleaire dossiers gebeurt volledig overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 12 mei 1989 en werd reeds in het antwoord op vraag 3 toegelicht. Deze samenwerking gebeurt op ad hoc basis. Dit betekent dat telkens bij de Vlaamse administratie een nucleair dossier wordt ingediend, dit aan de bevoegde dienst van de FOD Economie wordt overgemaakt. Deze brengt het op de CANVEK, waarbij de Vlaamse overheid waarnemer is. Bepaalde nucleaire dossiers worden, overeenkomstig het KB van 12 mei 1989, niet aan de FOD Economie overgemaakt. Dit is het geval voor de uitvoer naar de EU landen, naar de erkende kernmogendheden en bij uitvoer van "de minimis" hoeveelheden.

Verder kan ik u meedelen dat wat de samenwerking tussen de federale overheid en de gewesten betreft, gewerkt wordt aan een samenwerkingsakkoord tussen genoemde overheden. Dit samenwerkingsakkoord bevat bepalingen in verband met de overmaking aan de gewesten van essentiële informatie met betrekking tot de toestand in de landen en het luik mensenrechten (de zogezegde landenfiches). Daarenboven wordt hierin ook een regeling voorzien voor de vertegenwoordiging in internationale exportcontrole organismen met uitzondering van de nucleaire.

Tot slot zijn er regelmatige en pragmatische contacten met de douanediens ten in verband met de controle bij de uitvoer van wapens, goederen voor tweërlei gebruik en gevoelige producten. Deze contacten hebben plaats op een ad hoc basis en hebben betrekking zowel op bepaalde concrete dossiers als op de globale uitoefening van de controle.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 28
van 27 februari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Wapenexport - Internationale controleregimes

Ons land is lid van de volgende internationale controleregimes die een rol spelen in het beleid inzake wapenexport.

- MTCR: Missile Technology Control Regime (controleregime op uitvoer van rakettechnologie);
- Wassenaar Arrangement (controleregime inzake conventionele wapens);
- Australian Groupe (controleregime inzake biologische en chemische agentia die kunnen gebruikt worden voor biologische en chemische wapens).

Hoe onvolmaakt deze regimes ook zijn, af en toe kunnen deze controleregimes gebruikt worden om bepaalde uitvoer van goederen en technologieën te voorkomen. Sinds de regionalisering van de wapenexportwetgeving heeft het Vlaams Gewest hier uiteraard ook zijn rol te spelen, enerzijds bij de standpuntbepalingen in de vergaderingen van deze instanties, anderzijds door het melden van “denials” (weigeren van aanvraag tot uitvoer), een instrument om shoppen te voorkomen en andere landen te wijzen op risicodossiers.

Ik zou volgende vragen willen stellen, telkens voor de drie controleregimes.

1. Kan de minister meedelen op welke manier de standpuntbepaling van ons land in deze drie fora gebeurt?
2. Kan de minister meedelen welke standpunten ons land sinds zomer 2003 verdedigd heeft in deze fora of bij het tot stand komen van het Belgisch standpunt in deze fora, dit wat betreft de belangrijkste issues die in die periode besproken werden?
3. Kan de minister de lijst geven van de “denials” zoals die overgemaakt werd door haar diensten, met vermelding van het land dat de aanvraag deed en het soort goederen waarover het ging?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 27 februari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

1. Tot op vandaag wordt de standpuntbepaling van België in de drie vermelde fora gecoördineerd door de FOD Buitenlandse Zaken. Voorafgaandelijk aan bijeenkomsten binnen elk van de genoemde fora nodigt de FOD Buitenlandse Zaken de betrokken actoren - federaal als gewestelijk - uit teneinde een Belgisch standpunt te bepalen.
2. Binnen de drie genoemde controleregimes heeft België zich de afgelopen jaren steeds achter de gemeenschappelijke posities van de EU geschaard. U vindt hieronder per controleregime een kort overzicht van de belangrijkste standpunten.

Australië Groep

- Lidmaatschap van Kroatië. Kroatië zal worden bijgestaan om te voldoen aan de voorwaarden om lid te worden van de Australië Groep;
- 'No Undercut Policy'. Tsjechië zal het voorstel indienen om dit principe op te nemen binnen het regime en dit met steun van de EU en dus ook België;
- Verbetering en uitbouw van het Verdrag. In het kader van deze activiteit zal er een werkgroep opgericht worden om brokering te bespreken. In het kader van VN-resolutie 1540 zal er gestreefd worden om de contacten tussen de Australië Groep en het UNSCR 1540 Comité te verbeteren;
- Aanpassing van de controlelijst van goederen. De lijst van goederen zal worden uitgebreid met onder andere een aantal biologische agenten.

Missile Technology Control Regime ("MTCR")

- Intangible Transfer of Technology (ITT). België ondersteunt het voorstel om te zoeken naar oplossingen om de overdracht van deze technologie te reguleren;
- Noord-Korea. Veroordeling van de rakettesten door Noord-Korea en men dringt er bij Noord-Korea op aan om terug te keren naar het 6-partijenoverleg en het instellen van een moratorium op het testen van lange afstands-raketten. In die zin wordt de VNVR-resolutie 1695 ondersteund;
- Lidmaatschap. Ondersteuning van het lidmaatschap van alle EU-lidstaten bij het MTCR;
- Outreach. Ondersteuning van outreach om tot een zo goed mogelijke internationale controle te komen.

Wassenaar Arrangement

- Studie over het controleren van niet opgelijste goederen;
- Het verder uitwerken van 'best practices' onder andere exportcontrole op MANPADS;
- Het lidmaatschap van Cyprus.

3. Een lijst van weigeringen kan niet publiek ter beschikking gesteld worden gelet op het vertrouwelijk karakter ervan. Wel kan u steeds de rapportering aan het parlement (maandelijks, halfjaarlijks en jaarlijks) raadplegen dat tevens de geweigerde aanvragen vermeldt. Wat goederen voor tweërlei gebruik betreft is vanaf januari 2007 eveneens een maandelijks rapport beschikbaar.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 29

van 7 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Europees Universitair Instituut - Studiebeurzen

Het Europees Universitair Instituut "EUI" in Firenze is een opleidingsinstituut voor hoger onderwijs en onderzoek dat een cultuurwetenschappelijke opleiding geeft en onderzoek verricht met Europese strekking in de maatschappij- en menswetenschappen.

Het federale wetenschapsbeleid zorgt voor de bijdrage van België en voor studiebeurzen voor Belgische onderzoekers die door het EUI geselecteerd worden.

Uit het antwoord dat door federaal minister Verwilghen werd verstrekt op een schriftelijke vraag (Kamer van Volksvertegenwoordigers, vraag nr. 122 van Jan Mortelmans, van 4 december 2006) blijkt dat tijdens de laatste vijf jaar evenveel Nederlandstalige als Franstalige studenten werden geselecteerd, naast één Duitstalige.

Deze strikte pariteit stemt natuurlijk niet overeen met de werkelijke verhoudingen.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken?

Zo ja, welke stappen heeft zij in dit verband dan al gezet naar haar federale collega?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 7 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Europees Universitair Instituut werd in 1972 opgericht in Firenze en heeft als opdracht om door universitair onderwijs en wetenschappelijk onderzoek bij te dragen tot de uitbouw van het culturele en wetenschappelijke erfgoed van Europa. In de raad van bestuur van het Europees Universitair Instituut is België vertegenwoordigd door drie personen: iemand van de federale overheid en iemand van respectievelijk de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Over zuiver academische aangelegenheden wordt het standpunt van België uitsluitend bepaald door de Gemeenschappen. Over alle andere aangelegenheden is voorafgaand overleg noodzakelijk.

Tot dit jaar zorgde het Federale Wetenschapsbeleid voor de bijdrage van België en voor studiebeurzen voor Belgische onderzoekers die door het instituut worden geselecteerd. Vanaf dit jaar wordt het hele dossier overgeheveld naar Buitenlandse Zaken.

Kandidaturen worden **rechtstreeks bij het instituut** ingediend, jaarlijks vóór 31 januari. Bij de kandidatuur dienen volgende documenten gevoegd te worden: een curriculum vitae, een diploma-afschrift met details van de behaalde graden, een beschrijving van het onderzoeksproject en de namen van twee academische referenten.

De **selectie** gebeurt **door het Europees Universitair Instituut** zelf. In de maand maart wordt op basis van het ingediende dossiers een **preselectie** doorgevoerd door een selectiecomité, waarbinnen een Belgisch vertegenwoordiger zetelt. Sinds vorig jaar is deze vertegenwoordiger afwisselend Vlaams en Franstalig. Momenteel zetelt professor B. Cantillon van de UA in het comité, met als reserve professor Geeraert van de KULeuven. De Belgische vertegenwoordiger krijgt inzage in de kandidaturen, en kan de vergadering dus voorbereiden. Het comité is verder samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende departementen van het Europees Instituut en wordt voorgezeten door het hoofd van de academische dienst. Ook waarnemers van de studenten en onderzoekers zijn vertegenwoordigd.

De tweede stap in de selectieprocedure bestaat uit **interviews** met de kandidaten op de short-list. Deze interviews worden afgenomen in Firenze door de stafleden van het departement waar de kandidaat zou werken en vinden plaats in april.

De FOD Wetenschapsbeleid maakt het bedrag voor de beurzen van de geselecteerde studenten integraal over aan het EUI vóór 1 september. Het EUI betaalt op zijn beurt de studenten uit.

Er bestaan geen quota voor Nederlandstalige, Franstalige of Duitstalige kandidaten. Uit contacten met het instituut blijkt bovendien dat de Belgische studenten zeer gegeerd zijn, zodat we er vanuit kunnen gaan dat de selectie effectief op basis van kwaliteit en excellentie gebeurt.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 30

van 7 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Economische missies - Deelname UNIZO

In een persmededeling kondigde Unizo aan dat de vereniging voortaan gaat samenwerken met het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

Dit houdt onder meer in dat leden van Unizo-internationaal en Unizo gratis kunnen deelnemen aan seminaries, relevante opleidingen en zakenreizen rond internationaal ondernemen die het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen organiseert.

Mag uit dat laatste worden begrepen dat leden van Unizo-internationaal en Unizo voortaan geen inschrijvingsgeld meer moeten betalen om deel te nemen aan economische zendingen van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen?

Welke kosten dienen ze eventueel nog zelf te dragen?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 7 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Neen. De leden van UNIZO en UNIZO – internationaal zullen niet gratis kunnen deelnemen aan de seminars, opleidingen en zakenreizen die het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen organiseert.

Dit geldt enkel voor personeelsleden van UNIZO en UNIZO – internationaal. De leden van UNIZO en UNIZO – internationaal, met name de bedrijven, vallen niet onder deze convenant.

De bedrijven komen, zoals bekend, in aanmerking voor de subsidies met betrekking tot zakenreizen zoals voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 2005 tot vaststelling van de voorwaarden en regels inzake de toekenning van subsidies voor activiteiten ter bevordering van de uitvoer.

De personeelsleden van UNIZO en UNIZO- internationaal zijn door het convenant vrijgesteld van inschrijvingsgeld voor hun deelnamen aan economische zendingen georganiseerd door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. Ze staan wel nog steeds zelf in voor alle andere kosten die verbonden zijn aan een dergelijke zending, zoals bijvoorbeeld reis - en verblijfskosten.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 31

van 8 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Economische missies - Rusland

Volgens sommige persberichten zou federaal premier Verhofstadt tijdens zijn bezoek aan de Russische president Poetin aangekondigd hebben dat er binnenkort een economische missie naar Rusland zou worden georganiseerd.

Voor zover ik kan opmaken uit de jaarplanning van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, staan er niet meteen zendingen naar Rusland geprogrammeerd, evenmin als bij het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

Kan de minister medelen of zij weet heeft van een dergelijke zending en wie die in voorkomend geval organiseert?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 8 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen heeft op zijn actieprogramma 2007 een multisectorale zending naar Sint-Petersburg voorzien die zal plaatsvinden eind november 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 32
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Investeringssteun voor strategische projecten - Stand van zaken

De Vlaamse Regering geeft op regelmatige basis economische expansiesteun voor strategische projecten van grote ondernemingen in regionale steungebieden.

1. Kan de minister per provincie een overzicht geven van de verschillende projecten die sinds het begin van de legislatuur deze economische expansiesteun hebben ontvangen? Graag met vermelding van het bedrag van de steun.
2. Op welke wijze gebeurt de opvolging van het project en de evaluatie?
3. Indien er een evaluatie gebeurt van de resultaten, verneem ik graag of er reeds projecten negatief werden geëvalueerd. Wat zijn de gevolgen hiervan?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het begin van deze legislatuur werd aan strategische projecten (investeringen van meer dan 8 miljoen euro) van kleine, middelgrote en grote ondernemingen in totaal voor 100.399.068,53 euro investeringsteun toegekend.

De indeling per provincie van de investerings- en steunbedragen ziet er uit als volgt:

Provincie	Investeringsbedragen	Steunbedragen
Antwerpen	756.394.807,00	41.355.700,62
Limburg	415.957.529,00	41.645.019,62
Oost-Vlaanderen	13.500.000,00	1.226.424,00
West-Vlaanderen	268.076.600,00	15.555.924,29
Vlaams-Brabant	0	0
Meerdere provincies (*)	11.500.000,00	916.000,00
TOTAAL	1.465.428.936,00	100.699.068,53

(*) dossier met investeringen in het hele Vlaamse Gewest.

2. en 3.

De uitvoering van de investeringsprojecten wordt opgevolgd en geëvalueerd door het Agentschap Economie, dat nagaat in hoeverre de investeringsprojecten werden gerealiseerd en of aan alle voorwaarden van de steuntoekenning werd voldaan. Hierbij gelden volgende principes:

- wanneer wordt vastgesteld dat het project niet volledig werd gerealiseerd wordt de steun uitbetaald pro rata het gerealiseerde investeringsbedrag;
- wanneer bij de controle blijkt dat de subsidiabele investeringen minder dan 8 miljoen euro bedragen vervalt de toegekende steun;
- wanneer bij de controle blijkt dat bepaalde criteria niet worden gehaald, wordt de score herberekend en de steun eventueel verminderd;
- wanneer uit deze herberekeningen blijkt dat de score minder dan 30 punten bedraagt vervalt de toegekende steun.

Er werden nog geen projecten negatief geëvalueerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 33
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Groeipremies voor KMO's - Stand van zaken

De Vlaamse Regering geeft op regelmatige basis economische expansiesteun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende projecten die sinds het begin van deze legislatuur dergelijke steun hebben gekregen? Graag met vermelding van het bedrag van de steun.
2. Op welke wijze gebeurt de opvolging van het project en de evaluatie?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Op 18 november 2003 werd de eerste oproep groeipremie voor KMO's, als opvolger van de klassieke expansiesteun, gelanceerd. De groeipremie is een financiële tegemoetkoming aan ondernemingen die investeringen zullen realiseren in het Vlaamse Gewest. Voor het toekennen van een groeipremie wordt gebruik gemaakt van een oproepsysteem (call) waarbij tijdens een bepaalde periode steunaanvragen kunnen worden ingediend. Deze aanvragen worden na de indieningsperiode in een wedstrijdformule met elkaar vergeleken en aan de bestscorende projecten wordt een groeipremie toegekend, tot uitputting van de vooraf vastgestelde budgettaire steunenveloppe.

Tot op heden werden reeds 11 oproepen gelanceerd. In 2003 en 2004 werd er slechts 1 call per jaar opengesteld; in 2005 en 2006 telkens 4 per jaar. In 2007 zullen er 3 oproepen zijn.

De definitieve rangschikkingen met zowel de gunstig als ongunstig gerangschikte projecten/ondernemingen zijn te raadplegen via de infopagina's over de groeipremie op de website www.vlaanderen.be/ondernemen. Hieronder volgt een overzicht met de vastgelegde budgettaire enveloppes van de tot nu toe gelanceerde calls.

Oproep	Steun- enveloppe in euro	Oproepperiode begindatum	Oproepperiode einddatum	Datum definitieve rangschikking	Aantal gunstige ondernemingen
2003-GP-KMO-02	30.000.000	18/11/2003	31/03/2004	02/07/2004	391
2004-GP-KMO-01	30.000.000	01/04/2004	31/12/2004	03/03/2005	453
2005-GP-KMO-01	11.893.000	01/02/2005	31/03/2005	03/06/2005	165
2005-GP-KMO-02	11.893.000	11/04/2005	30/06/2005	15/09/2005	201
2005-GP-KMO-03	11.893.000	01/07/2005	30/09/2005	02/12/2005	188
2005-GP-KMO-04	11.893.000	26/10/2005	23/12/2005	10/03/2006	134
2006-GP-KMO-01	11.893.000	24/01/2006	31/03/2006	06/06/2006	153
2006-GP-KMO-02	11.893.000	03/05/2006	30/06/2006	15/09/2006	141
2006-GP-KMO-03	11.893.000	05/07/2006	30/09/2006	14/12/2006	126
2006-GP-KMO-04	11.893.000	01/10/2006	22/12/2006	nog niet beschikbaar	
2007-GP-KMO-01	15.858.000	19/02/2007	30/04/2007	nog niet beschikbaar	

2. Conform artikel 22 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest dient voorafgaand aan de uitbetaling van het saldo elk dossier gecontroleerd te worden. De realisatie van de investeringsprojecten en het voldoen aan de voorwaarden inzake de steuntoekenning worden opgevolgd en geëvalueerd door het Agentschap Economie.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 39

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 41

van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Flanders' DRIVE - Deelnemers en financiering

Voor de opstart van Flanders' DRIVE, het kennis- en innovatiecentrum voor de Vlaamse automobielsector in Lommel, heeft de Vlaamse Regering in 2001-2006 13 miljoen euro uitgetrokken.

Voor de volgende vier jaar (2008-2012) heeft Flanders' DRIVE 43,2 miljoen euro nodig. Daarmee kunnen onder meer 77 onderzoekers worden aangeworven.

1. Kan de minister medelen welke bedrijven meewerken aan Flanders' DRIVE?
2. Wat is de financiële bijdrage aan Flanders' DRIVE van deze bedrijven en welk deel wordt gefinancierd door de Vlaamse Regering?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Flanders' DRIVE richt zich naar het geheel van de voertuigindustrie in Vlaanderen: de assemblagebedrijven, de productiebedrijven en de toeleveringsindustrie, dit voor alle types van voertuigen: personenwagens, vrachtwagens, bussen, trailers en off-road voertuigen. Momenteel telt Flanders' DRIVE meer dan 150 betalende leden (overzicht als bijlage). Het aantal leden stijgt nog steeds.
2. Flanders' DRIVE wordt verder versterkt. De komende vier jaar (2008-2011) verschuift daarbij de focus van testplatform naar de ontwikkeling en uitvoering van businesscases met het oog op internationale excellentie. Daarbij worden Flanders' DRIVE en het testcentrum VETC omgevormd tot één rechtspersoon.

Flanders' DRIVE wordt een competentiepool onder toepassing van het Besluit Vlaamse Regering van 22 juli 2005 inzake strategische onderzoekscentra en competentiepolen en draagt bijgevolg twee functies uit. Vooreerst fungeert het als innovatieplatform voor de gehele Vlaamse voertuigindustrie (met oog voor internationale profilering – ook binnen het 7de Kaderprogramma – en grensoverschrijdende samenwerking). Anderzijds staat Flanders' DRIVE in voor collectief onderzoek in vier focusdomeinen met een hoog innovatiepotentieel, meer bepaald inzake het efficiënter maken van de “manufacturing”, de ontwikkeling van lichte materialen (onder meer om de CO₂-uitstoot te doen dalen), actieve veiligheid in en rond de wagen voor een betere verkeersveiligheid, alsook inzake de ontwikkeling van alternatieve aandrijfmechanismen. Deze 4 assen worden via een tiental businesscases verder uitgewerkt en vormen de core business van Flanders' DRIVE.

Flanders' DRIVE voorziet hiervoor een 77-tal medewerkers, waarvan het grootste gedeelte onderzoekers (vanuit Flanders' DRIVE zelf, vanuit de kennisinstellingen en het bedrijfsleven). Flanders' DRIVE raamt de totale kost van de werking jaarlijks op 10,8 miljoen euro.

Het definitieve aantal onderzoekers, het definitieve budget, alsook de financiële verdeelsleutel (overheid – bedrijfsleven) maken deel uit van de beoordeling van het businessplan door het IWT. Flanders' DRIVE werkt momenteel aan de finalisering van dit businessplan waarmee de gevraagde steun moet verantwoord worden. Het advies van de Raad van Bestuur van het IWT wordt eind mei 2007 verwacht.

Voor de eerste periode van Flanders' DRIVE (2001-2007) bedroeg de overheidstussenkomst ongeveer 65 procent van het totale budget. De maximale overheidstussenkomst voor collectief onderzoek bedroeg bij de opmaak van het eerste covenant van Flanders' DRIVE 50 procent. In het nieuwe VIS-besluit (d.d. 20 juli 2006) is dit steunpercentage opgetrokken tot maximaal 80 procent. De financiële bijdrage vanuit het bedrijfsleven moet hoe dan ook substantieel zijn. De minimale bijdrage vanuit het bedrijfsleven voor de financiering van een competentiepool bedraagt 20 procent.

BIJLAGE

Overzicht van de leden van Flanders' DRIVE

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/MOERMAN/41/antw.041.bijl.001.doc>

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 104
van 20 februari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Stagiairs - Gezondheidstoezicht

Het koninklijk besluit (KB) van 3 mei 1999 bepaalt dat de werkgever een analyse uitvoert van de risico's waaraan stagiairs kunnen worden blootgesteld en stelt de preventiemaatregelen vast die in acht moeten worden genomen. Vervolgens stelt de werkgever de onderwijsinstelling in kennis van de resultaten van deze risicoanalyse. In deze analyse moet men kunnen terugvinden of een gezondheidstoezicht nodig is en of er een noodzaak bestaat om onmiddellijk preventiemaatregelen te treffen.

Wanneer uit de risicoanalyse blijkt dat de stagiair wordt tewerkgesteld aan een activiteit waarvoor een type van gezondheidstoezicht van toepassing is, zorgt de werkgever ervoor dat dit type van gezondheidstoezicht wordt uitgeoefend. In principe is het de werkgever die via zijn interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk het gezondheidstoezicht uitoefent. Als afwijking hierop werd later via omzendbrief (22 december 2005 – ministeriële omzendbrief betreffende de organisatie van het gezondheidstoezicht op stagiairs zoals bedoeld in artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de bescherming van stagiairs) bepaald dat de werkgever voor de uitoefening van het gezondheidstoezicht een beroep kan doen op de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer van de bevoegde dienst voor preventie en bescherming op het werk van de onderwijsinstelling. De federale overheid neemt hiervan de kosten op zich via het Fonds voor Beroepsziekten.

In juli 2006 stelde ik de minister hierover reeds een schriftelijke vraag (vraag nr. 225 aan minister Frank Vandebroucke, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 16-10-2006). Hij liet toen in zijn antwoord verstaan dat hij nog niet beschikte over cijfers van het secundair onderwijs (2005-2006). Deze cijfers zouden vanaf het schooljaar 2006-2007 beschikbaar zijn. Het gaat hier om "het aantal stagiairs, het aantal gezondheidsbeoordelingen, het al dan niet beroep doen op de interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk van de werkgever en het aantal negatieve adviezen."

1. Wat is het aantal stagiairs, het aantal gezondheidsbeoordelingen, het al dan niet een beroep doen op de interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk van de werkgever en het aantal negatieve adviezen voor de secundaire scholen, voor het schooljaar 2005-2006?
2. Heeft een evaluatie van deze cijfers aangetoond dat er op dit vlak dingen niet lopen zoals wettelijk bedoeld?

Zo ja, wat zijn de knelpunten en welke maatregelen heeft de minister reeds genomen of overweegt hij te nemen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 20 februari 2007
van **VEERLE HEEREN**

- 1 M.b.t. het schooljaar 2006-2007 heb ik aan de secundaire scholen voor het eerst gevraagd in mei hun aantallen stagiairs en de gegevens inzake de sectoren die stageplaatsen aanbieden, de duurtijd van de stages e.d. aan te leveren.

M.b.t. het aantal stagiairs uit het secundair onderwijs in het schooljaar 2005-2006 gelden bij benadering de volgende gegevens :

1. Derde graad TSO: +/- 11.687
2. Derde graad BSO: +/- 24.716
3. Vierde graad BSO: +/- 4.381
4. Vierde leerjaar BuSO-OV3: +/- 1.981
5. DBSO: +/- 3.198
6. Leertijd: +/- 5.191

Deze +/- 51.154 stagiairs vertegenwoordigden +/- 5.994.302 stage-uren, waarvan +/- 88,5% in de privé-sector, +/- 10% in de publieke sector, +/- 1% in de onderwijssector en +/- 0,5% in het buitenland.

Het Fonds voor de beroepsziekten kan enkel de cijfers geven die betrekking hebben op de facturen die het fonds van de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk ontving. In 2005 heeft het fonds het arbeidsgeneeskundig onderzoek van 9.093 Nederlandstalige stagiairs ten laste genomen. Dit impliceerde een kost van 305.888,52 euro. Het grootste gedeelte van de arbeidsgeneeskundige onderzoeken gebeurt via de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk van de scholen.

Er werden nagenoeg geen negatieve adviezen afgeleverd.

2. Het gezamenlijk initiatief van de federale ministers van Werk, Van den Bossche en Vanvelthoven, mijn Franstalige collega-onderwijsminister Arena en mezelf om de kwestie van het arbeidsgeneeskundig onderzoek van stagiairs te regelen werd op zeer korte tijd een succes, hetgeen uitzonderlijk is bij de uitvoering van een nieuwe wettelijke bepaling : de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk bevestigen mij dat in toenemende mate tegemoetgekomen wordt aan de wettelijke verplichting van een arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs die activiteiten uitvoeren waarvoor dit onderzoek vereist is (het kwantificeren is moeilijk, want het veronderstelt dat de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk alle individuele dossiers van de voorbije jaren doorlopen en daarbinnen het onderscheid aangeven tussen leerling-stagiairs en werknemers). Ook de eerder vermelde evolutie in de periode 2005-2006 toont dit aan.

Alle knelpunten werden regelmatig besproken tussen de betrokken preventiediensten en het Fonds voor beroepsziekten. Mijn kabinet heeft regelmatig contact met deze instanties. Dat stelt mij bvb. in staat waar nodig verduidelijking te krijgen over wie wel en wie niet in aanmerking komt voor ondersteuning door de federale overheid en welke voorwaarden ter

zake gelden. Overigens bekwam ik onlangs de formele bevestiging dat ook de jongeren in de systemen van afwisselend leren en werken onder het toepassingsgebied van het Koninklijk Besluit van 21/09/04 betreffende de bescherming van stagiairs ressorteren.

Er moet in een aantal gevallen nog een vlottere afstemming komen van de administratieve verantwoordelijkheid van de scholen in deze materie op de noden van zowel de arbeidsgeneeskundigen die toezicht houden als het Fonds voor de beroepsziekten, dat verantwoordelijk is voor het financieel beheer van het systeem. Dit wordt opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 107
van 27 februari 2007
van **AN MICHIELS**

Autismeprojecten - Stand van zaken

Bij de bespreking van de Beleidsbrief Onderwijs in december stelde ik een aantal vragen over de autiprojecten, die liepen in de schooljaren 2003-2004, 2004-2005 en 2005-2006.

De minister stelde toen dat de projecten dit schooljaar onderbroken werden om te evalueren. Hij stelde eveneens dat hij voor de verdere projectformulering naar doelstellingen en inhoud, overleg zou plegen met de onderwijskoepels en andere relevante organisaties voor autisme. Ook liet hij weten dat er in 2007 opnieuw middelen beschikbaar zijn en dat hij opnieuw een aantal scholen zou laten starten, vanuit een geheroriënteerde benadering van autisme-deskundigheidsontwikkeling. De bedoeling was ook dat scholen zouden worden geselecteerd in de loop van januari-februari, zodat ze al dit schooljaar aan de slag kunnen.

1. Wat verstaat de minister onder “relevante organisaties voor autisme”?

Welke organisaties werden bij dit overleg betrokken?

2. Welke resultaten heeft het overleg met de onderwijskoepels en andere relevante organisaties voor autisme opgeleverd?
3. Wat moeten we concreet verstaan onder een “geheroriënteerde benadering van autisme-deskundigheidsontwikkeling”?

Wordt hierbij ook rekening gehouden met ontwikkelingen in het buitenland?

4. Zijn de scholen inmiddels geselecteerd?

Zo ja, om welke scholen zal het gaan? Zo neen, wat is de reden waarom dit nog niet gebeurd is?

5. Is er nog enige vorm van ondersteuning en/of opvolging voor de scholen die de vorige autiprojecten opgezet hebben?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 27 februari 2007

van AN MICHIELS

1. Buiten de koepels en het gemeenschapsonderwijs bestaat het overleg mbt de uitwerking van de nieuwe subsidie voor scholen met leerlingen met autismespectrumstoornissen (ASS) uit mensen van het kabinet en van de administratie.
Er zijn daarbuiten geen andere organisaties bij dit overleg betrokken.
2. In 2 vergaderingen zijn de doelstellingen uitgewerkt en is nagedacht over de doelgroep.
3. Het nieuwe pilootproject autisme richt zich uitsluitend tot het secundair onderwijs en heeft als hoofddoelstelling de optimalisering van de stages en de doorstroming naar tewerkstelling. Het zal lopen gedurende 2 schooljaren (2007-2008 en 2008-2009).
Meer concreet dient het project te resulteren in volgende resultaten:
 - een instrument voor de voorbereiding, begeleiding, opvolging en evaluatie van de leerlingstages met als doel een verhoging van de kansen op tewerkstelling;
 - een draaiboek waarin de strategie en het proces worden beschreven die leiden tot een optimalisering van de stages en de doorstroming naar tewerkstelling.Wat betreft de doelgroep is het de bedoeling om zo breed mogelijk te gaan: dus om zowel scholen buitengewoon secundair onderwijs OV 1, OV 2, OV 3 als OV 4 en via GON gewoon TSO en BSO te betrekken. Het zou hier dan meebepaald gaan om scholen buitengewoon secundair onderwijs die ervaring hebben met leerlingen met ASS en stages en binnen die scholen gaat het om die jaren, fases en graden waar stage kan of moet worden gevolgd.
De focus van de subsidie zal liggen op de stages en de doorstroming naar tewerkstelling. Uit onderzoek blijkt immers dat de werkgelegenheid onder de volwassenen met autisme (met normale begaafdheid) slecht zelden hoger is dan 30% (Mawhood en Howlin, 1999). Ondanks hun hogere intelligentie hebben mensen met het syndroom van Asperger zelden vast werk (Hawkins, 2004 en 2005).
4. De selectie van de scholen moet nog gebeuren. Dit is omdat er eerst duidelijkheid moest zijn over de doelstellingen en de doelgroep.
Nu dit het geval is kunnen de koepels en het gemeenschapsonderwijs binnen hun scholen geschikte projectscholen gaan selecteren. Deze kunnen dan nadien ook opgenomen worden in het subsidiebesluit.
5. Deze 6 scholen hebben gedurende 3 schooljaren (2003-2004 tem 2005-2006) subsidie (100.000 euro per school) ontvangen en daarmee introductie- en sensibiliseringsbijeenkomsten voor alle geïnteresseerde scholen voor buitengewoon en gewoon onderwijs (basisonderwijs en secundair onderwijs) georganiseerd en met een beperkte groep van geïnteresseerde scholen een verdiepingstraject uitgewerkt.
Op die manier hebben ze de expertise binnen hun regio ivm ASS kunnen verhogen. Daarnaast hebben ze ook hun eigen deskundigheid en professionaliteit (draagkracht) ten aanzien van de problematiek van ASS kunnen verhogen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 108
van 27 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalig faciliteitenonderwijs - Doorstroming Nederlandstalig SO

Volgens het gemeentebestuur van Ronse zou er een grote doorstroming zijn van de leerlingen van het Franstalig faciliteitenonderwijs in die stad naar het Nederlandstalige secundair onderwijs.

Ik meen mij te herinneren dat er daarover destijds geen cijfers voorhanden waren.

Beschikt de minister ondertussen over gegevens die een idee geven van de doorstroming van de leerlingen van het faciliteitenonderwijs in Ronse maar ook in de Vlaamse Rand, naar het Nederlandstalig secundair onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 27 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het secundair onderwijs heeft geen faciliteitenonderwijs in de Vlaamse Rand.

Ik beschik niet over gegevens over doorstroming in Ronse en in de Vlaamse Rand van het Franstalig faciliteitenonderwijs naar het Nederlandstalig secundair onderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 109
van 2 maart 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

“Wit krijgt schrijft beter” - Beleidsconclusies

Uit een onderzoek van de Vrije Universiteit Brussel dat werd gepubliceerd in het boek “Wit krijgt schrijft beter”, blijkt dat één op twee allochtonen de middelbare school verlaat zonder een diploma te hebben behaald. Vooral de sociaal-economische situatie geeft daarbij de doorslag.

Om deze reden zijn er dan ook hoogleraren die ervoor pleiten de schoolvakanties in te korten, om zo de kloof tussen kinderen uit lagere en hogere sociale groepen kleiner te houden.

1. Heeft de minister kennis van de concrete gegevens van deze studie?

In hoeverre houdt zijn beleid reeds rekening met de vaststellingen van deze studie?

2. Onderschrijft de minister de voorgestelde oplossing om de schoolvakanties in te korten?

Is het geven van extra inhaallessen aan allochtonen tijdens de schoolvakanties geen volwaardig alternatief voor het inkorten van de schoolvakanties?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 2 maart 2007
van ANNE MARIE HOEBEKE

1. Ik heb uiteraard kennis genomen van de onderzoeksresultaten van het boek 'Wit krijgt schrijft beter'.

Het boek van prof. I. Glorieux is immers gebaseerd op een onderzoek dat gebeurde in het kader van de werkzaamheden van het steunpunt loopbanen doorheen onderwijs naar arbeidsmarkt. Dit steunpunt wordt gefinancierd vanuit het beleidsdomein onderwijs en wetenschapsbeleid.

Tijdens de gedachtewisseling over de onderwijstkloof tussen autochtone en allochtone leerlingen en Vlaanderen maakte ik reeds een ophijsting van de lopende en toekomstige beleidsinitiatieven. Ik verwijs alleen even naar deze initiatieven die zeer nauw aansluiten bij het onderzoek van prof. Glorieux.

In het onderzoek worden een aantal verklaringen geboden voor het feit dat slechts één op twee allochtone jongeren het secundair onderwijs verlaten zonder diploma: Zowel het ouderlijk milieu en de taal die leerlingen thuis spreken blijken sterk en onafhankelijk van elkaar de onderwijskansen van leerlingen te bepalen.

Vooraf lagere sociaal-economische milieus waar er minder cultureel kapitaal aanwezig is spelen een belangrijke rol. (Prof. I. Glorieux verwijst hierbij naar het discours over het 'achterstandsperspectief'). Ook het geboorteland en nog belangrijker de taal die thuis wordt gesproken (wat volgens prof. Glorieux beide indicatoren zijn voor de mate waarin men geïntegreerd is in de autochtone samenleving) spelen een rol in het ongekwalificeerd uitstromen van Turken en Noord-Afrikanen. (= het zogenaamde 'aanpassingsperspectief').

Deze vaststellingen over het ouderlijk milieu en de taal onderstrepen de noodzaak om in het nieuwe financieringssysteem zowel 'het opleidingsniveau' van de moeder als 'taal' op te nemen als indicator. Omdat de beheersing van het Nederlands zo belangrijk is voor succes op school, heb ik daarop in mijn recente talenbeleidsnota sterk het accent gelegd. Aangezien we deze talenbeleidsnota vorige week in deze commissie uitvoerig besproken hebben, ga ik hierop niet verder in.

Ook de noodzaak dat kinderen naar de kleuterschool gaan, onderstreept prof. Glorieux in de conclusies van zijn onderzoek.

Om kleuterparticipatie te stimuleren is er een actieplan kleuterparticipatie ontwikkeld. Dit actieplan bevat 7 assen die gaan van een efficiëntere gegevensverzameling tot het opzetten van sensibiliseringsacties. Een cruciale as is het uitbreiden van de ondersteuning in het kleuteronderwijs. Zo kunnen volgend schooljaar 800 extra kleuterleid(st)ers starten in kleuterscholen die meer kleuters aantrekken dan verwacht.

Daarnaast komen er ook extra leerkrachten voor scholen met veel kansarme kleuters en personeel om een zorgbeleid voor kleuters uit te stippelen. (Deze maatregelen, die samen bijna 20 miljoen euro kosten, staan in Onderwijsdecreet XVII en werden op 2 februari door de Vlaamse Regering is goedgekeurd.)

2. De vakantie- en verlofregeling in het onderwijs is een gevoelig item. Wijzigingen eraan hebben repercussies op tal van domeinen binnen onze samenleving.

In eerste instantie is er de regelgeving op de organisatie van het schooljaar in het leerplichtonderwijs die voorziet in een aanvaardbaar evenwicht tussen studiebelasting en vrije tijd. Opdat deze regelgeving de beoogde effecten zou sorteren, komt het er wel op aan de beschikbare onderwijstijd zo efficiënt en optimaal mogelijk aan te wenden. Vandaar dat, naast de autonomie die aan de onderwijsinrichters wordt gegeven, de overheid een aantal beperkingen en randvoorwaarden oplegt (bv. een plafond voor evaluatiedagen) dat moet waarborgen dat voor alle leerlingen leerprogramma's volledig kunnen worden afgewerkt. De verificatiediensten en de onderwijsinspectie hebben de opdracht om op de naleving van betreffende regelgeving toe te zien. Scholen kunnen bij overtredingen financieel worden gesanctioneerd.

In tweede instantie kan er niet aan voorbij gegaan worden dat schoolvakanties, bedrijfsvakanties, voorzieningen inzake kinderopvang, de ruime toeristische sector etc... in belangrijke mate op elkaar zijn afgestemd. Raken aan het ene zou elders allicht heel wat commotie veroorzaken.

Tenslotte zijn er de regelingen rond vakanties en verloven voor het schoolpersoneel als onderdeel van de rechtspositieregeling in het onderwijs.

Deze regelingen worden in belangrijke mate als verworven rechten gepercipieerd, zodat het van overheidswege inkorten van schoolvakanties een ernstige hypotheek zou leggen op de sociale vrede.

Dat bepaalde leerlingen of doelgroepen behoefte hebben aan extra ondersteuning en zorg in het onderwijs, is absoluut correct. Louter stellen dat het om allochtonen gaat is dat niet. Leermoeilijkheden, gebrek aan leermotivatie, leerachterstanden door al dan niet chronische ziekte, taalproblemen, aanpassingsproblemen door studieverandering ... zijn tal van redenen die voor een maatgerichte aanpak pleiten.

In mijn gelijkekansenbeleid staat deze aanpak centraal. Voortbouwend op de GOK-decreetgeving (extra middelen, LOP-werking), verwijs ik naar lopende acties, zoals de brede school en het spijbelactieplan, en maatregelen die in voorbereiding zijn, zoals het op leerlingenkenmerken gebaseerde financieringssysteem in het gewoon onderwijs, de leezorg in het buitengewoon onderwijs, en acties rond het Vlaams talenbeleid. Vermeldenswaard tenslotte is dat ook binnen het lokaal onderwijsbeleid heel wat niet-vrijblijvende initiatieven naar zwakkere en kwetsbare leerlingen worden genomen. Ik ben stellig van oordeel dat op deze weg dient verder gegaan om de ongekwalificeerde uitstroom terug te dringen.

De conclusie kan m.i. enkel zijn dat er niet wordt geraakt aan de vigerende vakantieregeling.

Dat initiatieven worden genomen om tijdens vakanties extra inhaallessen te geven kan met de vertegenwoordigers van de allochtone gemeenschap worden besproken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 110
van 6 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Horecajobs op feestdagen - VDAB-beleid

In Brussel was 30 % van de restaurants geheel of gedeeltelijk gesloten tijdens de eindejaarsfeesten. In Antwerpen was dat zelfs 40 %. Een opmerkelijke stijging ten opzichte van een tiental jaar geleden. Toen bedroeg het sluitingspercentage tussen de 10 en 15 %.

De belangrijkste reden blijkt te zijn dat restaurants onvoldoende personeel vinden dat tijdens de eindejaarsfeesten bereid is te werken. Nochtans gaat het vaak om lagergeschoolde jobs, die bovendien een stuk beter betaald worden dan anders.

Bovendien blijkt uit een antwoord van de federale minister van Werk en Informatisering dat het feit dat op bepaalde feestdagen moet worden gewerkt er niet toe leidt dat een betrekking niet-passend wordt. Wie een betrekking om deze reden weigert, wordt dus in principe door de RVA gesanctioneerd.

1. Wordt de weigering van een werkzoekende om in te gaan op een jobaanbod uit de horeca wegens de feestdagen, door de VDAB aanvaard als geldige reden tot jobweigering?

Zo neen, hoeveel transmissies zijn er verricht naar de RVA m.b.t. werkzoekenden die weigerden om dergelijke job te aanvaarden tijdens de voorbije eindejaarsperiode?

2. Doet de VDAB tijdens de eindejaarsperiode of andere feestdagen extra inspanningen om werkzoekenden die in aanmerking komen voor een job in de horeca, aan te porren tot een grotere arbeidsbereidheid?
3. Welke bijkomende initiatieven neemt de minister inzake het beleid van de VDAB om het knelpuntkarakter van horecaberoepen te verhelpen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 6 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

De VDAB heeft weet dat heel wat restaurants geheel of gedeeltelijk gesloten zijn tijdens de eindejaarsfeesten en is er tevens van op de hoogte dat dit aantal de laatste jaren inderdaad toegenomen is. De contacten met restaurantuitbaters leren echter dat, in grote lijnen, de redenen hiervoor van tweeërlei aard kunnen zijn:

- onvoldoende reservaties om op een rendabele manier de zaak te kunnen open houden, mede te wijten aan versterkte alcoholcontroles.
- het eigen, vast personeel kan steeds moeilijker bewogen worden om op die speciale feestdagen te werken.

Op de specifiek gestelde vragen kan het volgende geantwoord worden:

1. Ook voor werkaanbiedingen in de horeca gelden de criteria van de passende dienstbetrekking. Een werkweigerings voor een passend jobaanbod in de horeca-sector wordt steeds behandeld conform de geldende procedures en aan de RVA doorgegeven.
Er is geen systematische afzonderlijke telling beschikbaar naar het aantal geregistreerde werkweigerings voor bepaalde vacatures, bepaalde beperkte periodes of deelsectoren. Een bevraging in de VDAB-kantoren met een sterke concentratie aan horeca-zaken leert dat er voor de eindejaarsperiode 2006 geen werkweigerings voor dit specifieke segment werden genoteerd.
2. Het aantal vacatures dat aan de VDAB voor deze periode doorgegeven wordt is minimaal en betreft meestal wat in het vakjargon "extra's" genoemd wordt, (dit zijn werkaanbiedingen voor één dag of één avond). Deze vacatures worden uiteraard meegenomen in de vacaturewerking en ook de automatische matching.
3. Naast de horeca-opleidingen die permanent of periodiek in eigen beheer of in samenwerking met andere opleidingsinstanties worden georganiseerd zullen in 2007 alle werkzoekenden, ingeschreven in een beroep uit de horecasector gescreend worden. Deze screening heeft als bedoeling de werkzoekende zo goed mogelijk toe te leiden naar de vacatures, en indien dit niet onmiddellijk kan de nodige remediërende acties te nemen, zodat uiteindelijk op vacatures kan verwezen worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 112
van 6 maart 2007
van **JOS DE MEYER**

Rationeel energiegebruik in scholen - Stand van zaken

Rationeel energiegebruik in scholen draagt bij tot het halen van de Kyoto-normen, bespaart op de energiefactuur en is op termijn “winstgevend”. Rationeel energiegebruik in scholen heeft ook een “voorbeeldfunctie”. Hiervoor moeten nu wel de beslissingen worden genomen en de nodige investeringen gebeuren.

In de Beleidsbrief Onderwijs en Vorming met de beleidsprioriteiten 2006-2007 kondigt de minister aan “dat de reeks maatregelen om de scholen te helpen bij energiebesparing verder wordt uitgebreid:

- subsidies voor de vernieuwing van stookolietmeters en het op punt stellen van verwarmingsinstallaties;
- subsidies voor scholen die een doorlichting ondergaan op energievlak.

Daarnaast werken we samen met de distributienetbeheerders om zoveel mogelijk scholen te laten aansluiten op een energieboekhouding. AGION zal met een afzonderlijke subsidielijnen werken voor investeringen die verband houden met rationeel energiegebruik.”

Nu kondigt de minister, naar aanleiding van zijn bezoek met schooldirecties aan scholen in Luxemburg en Duitsland, aan dat schoolgebouwen die vanaf 2008 gebouwd worden aan strengere energienormen moeten voldoen. De minister maakt middelen vrij om, bij wijze van proefproject, vier “passiefscholen” te bouwen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. subsidiëring van het afstellen van verwarmingsinstallaties in scholen? Hoeveel aanvraagdossiers? Over welke bedragen gaat het hier (subsidie en eigen inbreng van de scholen)?
2. Hoeveel aanvraagdossiers, en voor welk bedrag, heeft AGION ontvangen (en goedgekeurd) voor investeringen die verband houden met rationeel energiegebruik?
3. Hoeveel scholen hebben een doorlichting aangevraagd of ondergaan op energievlak? Hoeveel middelen zijn hiervoor ingeschreven? Hoeveel werd reeds toegewezen?
4. Hoeveel scholen (per net en niveau) zijn aangesloten op een energieboekhouding?
5. Wat zijn de criteria waaraan een nieuwbouw moet voldoen om een “passiefschool” te zijn? Op welke wijze kan men zich hiervoor kandidaat stellen? Zijn hiervoor reeds kandidaten?

6. Welke andere beleidsopties neemt de minister om het rationeel energiegebruik in de scholen te bevorderen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 6 maart 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Voor het afstellen van de verwarmingsinstallaties in scholen werd een eenmalige subsidie toegekend aan scholen en centra. Scholen en centra konden in 2006 een subsidie van 350 euro (100% van de factuur met een maximum van 350 euro) aanvragen voor het laten afstellen van de verwarmingsinstallatie door een vakman. In totaal hebben 1.426 scholen een dergelijke premie aangevraagd. In de loop van 2007 zal de uitbetaling van 499.100 euro afgewerkt worden.
2. AGION beschouwt een dossier als een REG-dossier indien meer dan 50% van de werken een expliciet specifiek/uniiek REG-karakter hebben.
Op datum van 15 maart 2007 ontving AGION 384 REG-dossiers voor een totaal bedrag van 48.461.475,68 euro dit vertegenwoordigt een subsidiebedrag van 39.620.788,00 euro.
In 2006 werden 153 dossiers goedgekeurd voor een totaal bedrag van 16.030.209,00. Dit vertegenwoordigt een subsidiebedrag van 13.205.353,78 euro.
In de eerste drie maand van 2007 keurde AGION 167 dossiers goed voor een totaal bedrag van 21.677.669,10 euro. Dit vertegenwoordigt een subsidiebedrag van 17.643.839,76 euro.
Een 64-tal dossiers zijn onvolledig of nog in behandeling.
Ongeveer 65% van deze totaalbedragen vertegenwoordigen de kostprijs van de werken die een expliciet specifiek/uniiek REG-karakter hebben. Deze 65% geldt als gemiddelde 'reg-component' binnen een ruimer (ver)bouwdossier.
3. Voor wat betreft de energieaudits werd in 2006 een eenmalige subsidie toegekend aan scholen en centra. 764 scholen en centra hebben een subsidie voor het laten uitvoeren van een energie-audit aangevraagd. Hiervoor werd 1.022.025 euro voorzien. Naarmate de auditrapporten en facturen worden ingediend, stelt de onderwijsadministratie een betaling op.
4. Voor wat de energieboekhouding betreft gaat het in de eerste plaats om 2.790 scholen en centra in het Vlaamse Gewest die een aanvraag hebben ingediend voor de opstart en opvolging van een energieboekhouding bij hun distributienetbeheerder. Hiervoor is 1.395.000 euro voorzien. Daarnaast is 72.000 euro voorzien voor energieboekhouding in 144 scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
Hier zijn geen gegevens bekend per net of niveau omdat veel aanvragen zijn ingediend door overkoepelende instanties zoals scholengemeenschappen, scholengroepen en schoolbesturen. Daarbij wordt meestal gewerkt met een gebouwencomplex, ongeacht het onderwijsniveau.
5. Er zal een taskforce energiezuinige scholenbouw geïnstalleerd worden. In deze taskforce zullen de onderwijskoepels vertegenwoordigd zijn. Het is de bedoeling dat de taskforce nadenkt over de praktische uitvoeringsmodaliteiten van een open oproep om passiefscholen te bouwen. Voor wat de definitie van passiefscholen betreft, zal uitgegaan worden van de criteria die door het Passiefhuisplatform aan passiefscholen worden opgelegd. De taskforce heeft haar eerste vergadering gehouden half maart 2007.
6. Bij nieuwbouw moet vanzelfsprekend veel aandacht gaan naar energiebesparing. De energiezuinigheid van een gebouw drukt men uit met een E-peil. Sinds 1 januari 2006 moeten

scholen een E-peil van E100 halen om aan de wettelijke eisen te voldoen. Uit een recente studie van het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB) blijkt echter dat het economische optimum voor energiezuinig bouwen op E70 ligt. Bij een E-peil van E70 is de som van de investeringskosten én energiekosten minimaal. Daarom overweeg ik om alle nieuwbouwscholen te verplichten om een E-peil van E70 te halen. Dit voorstel zal voorgelegd worden aan de taskforce.

Daarnaast is het belangrijk dat voldoende middelen worden vrijgemaakt voor energiebesparing in bestaande gebouwen. Uit een studie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) uit 2001 blijkt immers dat tot 60% van de scholen niet over dubbel glas beschikt en tot 70% van de scholen geen dakisolatie heeft. Onderzocht moet worden of het mogelijk is om, bv. tegen 2020, in alle scholen dubbel glas en dakisolatie te hebben. Aan de taskforce werd de opdracht gegeven om doelstellingen op dit vlak vast te leggen en een plan van aanpak op te stellen.

Voor wat betreft “passiefscholen” kan ik de vraagsteller het volgende meedelen. Vanuit een geëngageerde aandacht voor duurzaamheid wens ik dan ook een aantal pilootprojecten mogelijk te maken voor scholen die gebouwd zullen worden volgens een zogenaamd passief huis-standaard. Dit zijn dus gebouwen die omwille van hun constructie slechts een minimale verwarming nodig hebben en dus een laag energieverbruik hebben.

Bij de juridisch-technische uitwerking van deze specifieke scholen zal verduidelijkt worden aan welke voorwaarden deze scholen zullen moeten voldoen en op welke wijze de in te dienen projecten geselecteerd zullen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 113
van 7 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Tewerkstellingspremies 50-plussers - Stand van zaken

Uit een onderzoek van VOKA blijkt dat het aandeel 50-plussers in Vlaams-Brabantse bedrijven met slecht 18 % onder het gemiddelde van 25 % van het Vlaamse gewest ligt. Negentig procent van de bedrijven in Vlaams-Brabant maakt geen gebruik van de Vlaamse tewerkstellingspremie voor 50-plussers.

Nochtans duidt ruim de helft van de door VOKA bevroegde bedrijven aan dat loonsubsidies noodzakelijk zijn om oudere personen aan te werven.

1. Hoeveel tewerkstellingspremies voor 50-plussers zijn er intussen toegekend?
2. Zijn er frappante regionale verschillen merkbaar m.b.t. het aantal bedrijven dat gebruik maakt van deze tewerkstellingspremies?
3. Is de minister van plan om deze werkgelegenheidsmaatregel extra te promoten, opdat hij bekender en dus ook frequenter gebruikt zal worden?

Op welke manier wil de minister het gebruik van de tewerkstellingspremies opkrikken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 7 maart 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. In de periode van april 2006 tot en met eind februari 2007 zijn er in totaal 1.409 tewerkstellingspremies voor 50-plussers toegekend.
2. In de onderstaande tabel is een regionale verdeling gegeven van de toegekende premies per provincie:

	Toegekende premies		Aantal werknemers volgens plaats tewerkstelling	
	Aantal	Procent	Aantal	Procent
Antwerpen	412	29,2%	612.440	30,8%
Limburg	165	11,7%	251.230	12,6%
Oost-Vlaanderen	329	23,3%	419.391	21,1%
Vlaams-Brabant	151	10,7%	328.315	16,5%
West-Vlaanderen	318	22,6%	378.262	19,0%
Buiten Vlaanderen	34	2,4%	-	-
Totaal	1.409	100,0%	1.989.638	100,0%

Bron: VDAB, RSZ

De notie 'buiten Vlaanderen' geeft het aantal aanvragen weer dat is gedaan door bedrijven in een ander gewest (meestal het Brussels Hoofdstedelijk Gewest). Het gaat hier om een aanvraag van de premie door een (hoofd)zetel van een bedrijf buiten het Vlaamse Gewest voor de aanwerving van een oudere werkzoekende in een vestigingsplaats in het Vlaamse Gewest.

Om de regionale verdeling te kunnen beoordelen bevat de bovenstaande tabel ook een regionale verdeling van de Vlaamse loontrekkende werkgelegenheid op basis van de meest recent beschikbare RSZ-gegevens volgens plaats van tewerkstelling (eind 2003). Deze vergelijking biedt een zicht op mogelijke scheeftrekkingen in de regionale spreiding van de toegekende premies. Zo blijkt dat bijna 30% van de toegekende premies gebeurde voor 50-plussers die werden aangeworven in een bedrijf in de provincie Antwerpen, tegenover een aandeel van 31% van de loontrekkende werkgelegenheid in de provincie Antwerpen. De provincie Antwerpen is dus min of meer evenredig vertegenwoordigd in het bereik van de tewerkstellingspremie. Hetzelfde geldt voor de provincie Limburg en Oost-Vlaanderen. West-Vlaanderen blijkt relatief oververtegenwoordigd in de toegekende premies en Vlaams-Brabant relatief ondervertegenwoordigd. Slechts 11% van de premies wordt toegekend aan bedrijven uit Vlaams-Brabant, tegenover een aandeel van meer dan 16% van de loontrekkende werkgelegenheid. Dit verschil kan een gevolg zijn van de werkgelegenheidsstructuur in deze provincie, met name het hoge aandeel van de dienstensector.

3. In het verleden werden door de VDAB al een reeks initiatieven genomen voor de promotie en sensibilisatie van de premie bij werkgevers, werkzoekenden en het VDAB-personeel.

Voor de komende maanden worden nog de volgende initiatieven voorzien door de VDAB:

- verspreiding van de VDAB-cahier 'Langer werken' naar 40.000 bedrijven (maart), deze cahier wordt in april ook opgenomen in de e-nieuwsbrief van Unizo en wordt verdeeld op het seminarie 'langer werken' van het Instituut voor de Overheid van eind maart;
- advertenties voor de premie 50+ in de HR-media (HR-square en HR-magazine);
- een elektronische mailing naar de sociale secretariaten om een aantal maatregelen toe te lichten, USS (Unie van Sociale Secretariaten) is ook bereid om deze informatie op te nemen in hun communicatiekanalen.

Daarnaast zijn nog een aantal structurele maatregelen genomen binnen de VDAB-werking die ervoor moeten zorgen dat in de toekomst het aantal toegekende premies toeneemt:

- werkgevers die een vacature hebben gemeld aan de VDAB zullen vanaf half maart een bevestigingsmail of -brief ontvangen, samen met een flyer waarin de premie 50+ wordt voorgesteld, op die manier worden werkgevers die een vacature hebben openstaan nog eens expliciet herinnerd aan de premie;
- er is een samenwerking opgezet met USS: vanaf 1 april kunnen sociale secretariaten in Vlaanderen voor hun klanten rechtstreeks de premie 50+ kunnen aanvragen en deze aanvraag ook opvolgen, dit moet de drempel verlagen om de premie aan te vragen;
- vanaf april zal aan werkzoekende vijftigplussers systematisch een flyer worden meegegeven (na een gesprek met een consultant of bij het versturen van vacatures) met informatie over de premie 50+, deze informatie kan de werkzoekende vijftigplusser gebruiken als extra troef bij het solliciteren.

Daarnaast zijn er ook nog een aantal flankerende maatregelen zoals de 50+clubs bij de VDAB en Jobkanaal. Deze initiatieven zijn nog niet zo lang in werking, maar eens ze op kruissnelheid zijn zullen ze het gebruik van de premie 50+ stimuleren. In de 50+clubs wordt trouwens momenteel al aandacht besteed aan de premie 50+ als extra sollicitatietroef.

Tot slot dient ook te worden aangegeven dat sinds eind maart de website www.aandeslag.be operationeel is, die aan werkgevers een overzicht geeft van alle tewerkstellingsmaatregelen die ze kunnen gebruiken als ze iemand willen aanwerven. Ook werkzoekenden kunnen deze site raadplegen om te weten welke extra sollicitatietroeven ze kunnen meenemen indien ze solliciteren voor een job.

Voor werkgevers is het interessant om te weten wat het exacte financiële voordeel is van de tewerkstellingsmaatregel. Deze module (in de vorm van een voordeelsimulator) zal op termijn ook in gebruik worden genomen op deze website.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 130
van 23 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Coditel - Taalgebruik

Herhaaldelijk ontvang ik klachten in verband met het taalgebruik van de kabeldistributiemaatschappij Coditel in Brussel, maar ook in een aantal gemeenten uit de Vlaamse Rand.

Het blijkt dat Coditel Nederlandstalige klanten zeer geregeld wandelen stuurt wanneer die erop aandringen om in het Nederlands bediend of zelfs maar gehoord te worden. Dat was recentelijk nog het geval in Wemmel, waar in september van vorig jaar de Vlaamse oppositie in de gemeenteraad de kabelmaatschappij in kortgeding dagvaardde. De maatschappij bevoorrecht steevast het Frans in haar communicatie, luidde het. De reclamecampagne voor de Digibox werd uitsluitend in het Frans gevoerd.

Brieven en verkoopovereenkomsten worden naar Nederlandstalige klanten geregeld in het Frans gestuurd, waardoor Nederlandstaligen die een overeenkomst in het Frans afsluiten hun recht verliezen om zich bij betwistingen in het Nederlands voor de rechtbank te verdedigen.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie en hebben zijn diensten ter zake al contacten gehad met het betrokken bedrijf?
2. Over welke mogelijkheden beschikt de minister om in Vlaanderen een Nederlandstalige dienstverlening af te dwingen van de kabeldistributiemaatschappijen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 23 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De problematiek van de klachten in verband met het taalgebruik van de kabeldistributiemaatschappij Coditel is niet nieuw en is mij wel degelijk bekend. In het verleden zijn er reeds mondelinge contacten geweest tussen de administratie Media en de kabelmaatschappij, om deze laatste te verzoeken rekening te houden met de taalwetgeving en de verzuchtingen van de Nederlandstalige klanten van de kabelmaatschappij, zowel in Brussel als in de gemeenten Drogenbos en Wemmel. Ik stel echter vast dat dit niet tot een structurele en bevredigende oplossing heeft geleid.

Eind vorig jaar heeft de Vlaamse kartellijst W.E.M.M.E.L. bij monde van toenmalig fractieleider en huidig schepen Herman Vander Voorde dan ook het initiatief genomen om voor de rechtbank in kortgeding genoegdoening te krijgen.

Het resultaat hiervan was een minnelijke schikking waarbij CODITEL zich engageerde om binnen de 6 maand zich in regel te stellen met de taalwetgeving.

Concreet heeft dit ertoe geleid dat de kabelmaatschappij nu standaardcontracten gebruikt die onder meer in het Nederlands zijn opgesteld en haar reclame op het Wemmels grondgebied ook minstens in het Nederlands voert.

Voor wat betreft de Nederlandstalige dienstverlening naar de klanten toe, zijn er nog gesprekken aan de gang tussen de kabelmaatschappij enerzijds en de burgemeester en Vlaamse Schepen van Wemmel anderzijds.

Ik heb gevraagd aan de heer Vander Voorde om mij over dit dossier op de hoogte te houden. Op basis van de uitkomst van deze gesprekken, zal ik nagaan wat de eventuele noodzaak is en wat de mogelijkheden zijn om een Nederlandstalige dienstverlening af te dwingen.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 91
van 28 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Verenigingen waar armen het woord voeren - Autonomie

Artikel 8 van het decreet van 21 maart 2003 bepaalt dat verenigingen waar armen het woord nemen inhoudelijke en financiële ondersteuning kunnen krijgen als ze voldoen aan een aantal voorwaarden. Eén daarvan is dat zij moeten toetreden tot het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, waarmee de Vlaamse Regering een overeenkomst heeft afgesloten (7°). Er is geen sprake van een overeenkomst tussen de verenigingen en het Vlaams netwerk. Artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het genoemde decreet maakt de inhoudelijke en financiële ondersteuning van verenigingen waar armen het woord nemen onder meer afhankelijk van hun deelname aan de gemeenschappelijke activiteiten van het Vlaams Netwerk. Bovendien moet hun jaarprogramma worden goedgekeurd door het Vlaams netwerk.

Het Vlaams Netwerk legde begin februari 2007 aan de verenigingen waar armen het woord nemen een “ontwerpovereenkomst” ter ondertekening voor. Deze overeenkomst zou gelden van 1 april 2007 t.e.m. 31 maart 2008.

Zowel het initiatief op zich, als de inhoud van de voorgelegde “ontwerpovereenkomst” roepen vragen op.

1. De overeenkomst maakt gewag van inhoudelijke ondersteuning die het Vlaams Netwerk aan de verenigingen biedt.

Kan de minister de inhoudelijke ondersteuning uit de periode 2004-2006 concretiseren? Hoe kreeg deze ondersteuning vorm en inhoud?

2. Welke eigen publicaties heeft het Vlaams Netwerk gerealiseerd in de periode 2004-2006?
3. Kan de minister bevestigen dat het afsluiten van een overeenkomst tussen het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen en de verenigingen zelf géén decretale of reglementaire verplichting is in hoofde van de verenigingen met het oog op het verkrijgen van de ondersteuning?

Welke stappen overweegt de minister om deze bijkomende, niet-reglementaire subsidievoorwaarde ongedaan te maken?

Welke zijn de gevolgen van het niet ondertekenen van deze overeenkomst of het maken van voorbehoud bij sommige bepalingen?

4. Is de minister ervan op de hoogte dat, luidens de genoemde ontwerpovereenkomst, “de staf van het Vlaams Netwerk op de hoogte (moet worden gebracht) indien er beleidscontacten zijn op Vlaams, Brussels of federaal niveau”?
5. In de ontwerpovereenkomst die aan de verenigingen werd bezorgd wordt het volgende gestipuleerd:

“De vereniging verbindt er zich toe om (...) afgewerkte beleidsdossiers aan de staf van het Vlaams Netwerk te bezorgen zodat de staf deze kennis kan verspreiden. Deze documenten worden mede-eigendom van het Vlaams Netwerk (vermelding logo van het Vlaams Netwerk op het afgewerkte document). De vereniging staat in voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en vraagt de toestemming aan personen om individuele dossiers/getuigenissen uit te wisselen”.

Gaat de minister ervan uit dat het Vlaams Netwerk, een vereniging zonder winstoogmerk, het (mede)eigendomsrecht kan claimen op documenten die het resultaat zijn van een soms ruime werking waartegenover niet noodzakelijk een Vlaamse subsidiëring staat?

Brengt deze formulering de grondwettelijk gewaarborgde vrijheid van vereniging niet in het gedrang?

6. Heeft het jaarprogramma, waarnaar verwezen wordt in het uitvoeringsbesluit van 10 oktober 2003, enkel betrekking op de activiteiten waarvoor de vereniging wordt gesubsidieerd, dan wel op de volledige werking?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 28 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Volgens het armoededecreet moet het Vlaams Netwerk de activiteiten van de verenigingen waar armen het woord nemen financieel en inhoudelijk ondersteunen. De inhoudelijke ondersteuning van de verenigingen staat uitvoerig beschreven in de jaarverslagen van het Vlaams Netwerk. Hieronder wordt een beknopte weergave van deze ondersteuning weergegeven. U vindt deze jaarverslagen ook in bijlage.

2003-2004

Forumvergaderingen: verenigingen komen samen met vertegenwoordigers uit het middenveld rond een bepaald thema, dat in werkgroepen door mensen die in armoede leven wordt uitgediept en daarna in het plenum wordt besproken om beleidsvoorstellen te formuleren. Op 27 november 2003 was er een forumvergadering rond mobiliteit en op 5 februari rond huisvesting.

Thematische werkgroepen: een kleine groep verenigingen gaan dieper in op een thema, georganiseerd of bijgewoond door het Vlaams Netwerk. Er waren in 2004 werkgroepen rond het thema cultuur, onderwijs, wonen en gezondheid.

Ondersteuning via contact, informatie en vorming: vorming en ondersteuning ter plaatse over de 6 criteria, het decreet, opmaak jaarplan, ondersteuning vrijwilligers,

De organisatie van 4 rondetafels ter voorbereiding van het armoedecongres van 6 juni 2004: verenigingen werden ondersteund in de voorbereiding van hun inbreng in het congres door de organisatie van rondetafels over huisvesting, maatschappelijke dienstverlening, cultuur en onderwijs.

2004-2005

Forumvergaderingen: Lokaal Sociaal Beleid, onderwijs, overleg overheid, cultuur.

Thematische werkgroepen: Lokaal Sociaal Beleid, wonen, integrale jeugdhulp, onderwijs, cultuur, energie.

Ondersteuning via contact, informatie en vorming: impuls-koffer, bezoeken aan verenigingen, draaiboek kandidaat-verenigingen, nieuwsbrief, ondersteuning in het werken rond de 6 criteria en de 10 grondrechten.

Bibliotheek met thematische dossiers van de verenigingen.

2005-2006

Forumvergaderingen: participatie, toekomstproces Vlaams Netwerk.

Thematische werkgroepen: cultuur, onderwijs, wonen, huurwaarborgfonds, Lokaal Sociaal Beleid, integrale jeugdhulp.

Ondersteuning via contact, informatie en vorming: vorming over de participatiekoffer, nieuwsbrief, ondersteuning in het werken rond de 6 criteria en de 10 grondrechten, weekmail.

2. Het Vlaams Netwerk heeft in de periode 2004-2006 de volgende publicaties gerealiseerd:
- forumboek Wonen – 5/2/2004
 - forumboek Overleg overheid – 17/6/2004
 - forumboek Onderwijs – 16/9/2004
 - forumboek Lokaal Sociaal Beleid – 18/11/2004
 - forumboek Mobiliteit – 27/11/2004

- forumboek Cultuur – 17/3/2005
- forumboek Participatie – 17/5/2005
- forumboek Lokaal Sociaal Beleid – 18/5/2006
- forumboek Integrale Jeugdhulp – 30/5/2006

Daarnaast heeft het Vlaams Network in samenwerking met Samenlevingsopbouw Vlaanderen de Participatiewijzer uitgegeven (2005).

3. De overeenkomsten tussen het Vlaams Network van verenigingen waar armen het woord nemen en de verenigingen waar armen het woord nemen kennen inderdaad geen decretale basis. Wel is het zo dat het Vlaams Network verantwoording moet afleggen voor de besteding van de middelen, ook die middelen die aan de verenigingen waar armen het woord nemen worden toegekend. Daarom is de voorbije jaren steeds een overeenkomst met die verenigingen aangegaan.

Het Vlaams Network moet verenigingen ondersteunen, maar ook verenigingen erkennen en middelen verdelen. Gezien die tweede verantwoordelijkheid lijkt het mij niet onlogisch dat het Vlaams Network een overeenkomst opmaakt met de verenigingen aan wie het subsidies verstrekt.

De verenigingen ontvangen hun subsidies echter op basis van jaarplannen en niet op basis van de overeenkomsten. De toekenning van de subsidies gebeurt op basis van het jaarplan van de vereniging, en enkel het verslag over de uitvoering van dit jaarplan wordt bij een evaluatie van de vereniging in aanmerking genomen.

In de maanden februari en maart van dit jaar heeft het Vlaams Network een ronde langs alle verenigingen georganiseerd en een ontwerpovereenkomst tussen het Vlaams Network en de vereniging voorgelegd en besproken. Deze wordt pas besproken op de Raad van Bestuur van het Vlaams Network van 22 maart 2007. Hierdoor bestaan er op dit ogenblik nog geen documenten met een officieel statuut en is het niet zinvol om hierover al juridisch advies te vragen. Dit kunnen we wel doen als er een document met officieel statuut beschikbaar is.

4. Het opmaken van een overeenkomst tussen het Vlaams Network en de verenigingen behoort tot hun autonomie.

Het is echter niet abnormaal dat het Vlaams Network en de verenigingen samenwerken met betrekking tot beleidsparticipatie. Omdat het beter is de krachten te bundelen om het draagvlak en de impact van dossiers te verhogen, is het niet onlogisch dat verenigingen het Network op de hoogte houden van hun beleidscontacten, zodat het Network weet welke dossiers op welke plaats en met welke overheden worden aangekaart. Het is ook de decretale opdracht van het Vlaams Network om de activiteiten van de verenigingen te ondersteunen en te coördineren (artikel 12 van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding).

5. Ook dit behoort tot de afspraken die autonoom tussen het Network en de verenigingen kunnen gemaakt worden. Ik zal het Vlaams Network van verenigingen waar armen het woord nemen vragen mij een exemplaar van de definitieve overeenkomst over te maken. Ik zal nagaan in welke mate ze afwijkt van de overeenkomsten die de voorbije jaren tussen het Vlaams Network en verenigingen werden afgesloten en nakijken of er elementen instaan die de grondwettelijk gewaarborgde vrijheid van vereniging in het gedrang zouden brengen.

6. Het jaarprogramma waarvan sprake in artikel 21 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding heeft enkel betrekking op de activiteiten waarvoor de vereniging wordt gesubsidieerd. Wel zijn er in praktijk verenigingen die ook van lokale overheden of private fondsen financiële middelen ontvangen, daarmee hun werking ontplooiën en aan het Vlaams Network hun gehele jaarplanning en werkingsverslag bezorgen.

BIJLAGEN

1. werkingsverslag Vlaams Netwerk 1 juli 2003-31 maart 2004
2. werkingsverslag Vlaams Netwerk 1 april 2004 – 31 maart 2005
3. werkingsverslag Vlaams Netwerk 1 april 2005 – 31 maart 2006
4. tussentijds werkingsverslag Vlaams Netwerk 1 april 2006 – 30 september 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/91/antw.091.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/91/antw.091.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/91/antw.091.bijl.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/91/antw.091.bijl.004.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 92
van 28 februari 2007
van **MIEKE VOGELS**

Gemeentelijke sociale huizen - Stand van zaken

Op 23 februari 2007 maakte De Standaard melding van het feit dat de minister de gemeente Berlaar uitstel verleend heeft voor de realisatie van het sociaal huis. Niettegenstaande het decreet bepaalt dat elke gemeente een sociaal huis moet hebben voor 1 januari 2007.

1. Hoeveel en welke gemeenten hebben uitstel gekregen voor de realisatie van hun sociaal huis?
2. Welke gemeenten dienden nog geen lokaal sociaal beleidsplan in?

Kregen deze gemeenten uitstel van de minister?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 28 februari 2007

van **MIEKE VOGELS**

1. Het decreet Lokaal Sociaal Beleid van 19 maart 2004 bepaalt onder artikel 18 dat ieder lokaal bestuur een Sociaal Huis dient te realiseren tegen 1 januari 2007. Er kan een uitstel bekomen worden voor de realisatie ervan tot vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet. Concreet betekent dit dat een lokaal bestuur uitstel kan bekomen tot maximaal 22 mei 2009. Op basis van dit artikel hebben op dit moment (13 maart 2007) in totaal 169 verschillende lokale besturen (OCMW en gemeente samen) uitstel gevraagd en gekregen.

Concreet gaat het om :

Aalter	Drogenbos	Kalmthout	Mol	Tervuren
Affligem	Duffel	Kapelle-op-den-bos	Moorslede	Tessenderlo
Alveringem	Eeklo	Keerbergen	Nevele	Tielt
Ardooie	Erpe-Mere	Kinrooi	Nieuwpoort	Tielt-Winge
Arendonk	Essen	Knokke-Heist	Nijlen	Tienen
As	Evergem	Koekelare	Oosterzele	Tongeren
Asse	Galmaarden	Koksijde	Oostkamp	Torhout
Beersel	Geel	Kortemark	Oostrozebeke	Veurne
Bekkevoort	Geraardsbergen	Kortesseem	Opglabbeek	Vilvoorde
Beringen	Gingelom	Kruikebeke	Opwijk	Voeren
Berlaar	Gistel	Laarne	Oudenaarde	Wachtebeke
Bertem	Glabbeek	Lanaken	Oudenburg	Waregem
Bever	Haacht	Landen	Overijse	Wellen
		Langemark- Poelkapelle		
Beveren	Haaltert	Lebbeke	Peer	Wervik
Blankenberge	Halen	Lede	Pepingen	Westerlo
Bonheiden	Halle		Poperinge	Wetteren
				Wezembeek- Oppem
Boortmeerbeek	Hamme	Ledegem	Putte	Wichelen
Borgloon	Hechtel-Eksel	Lendeledede	Puurs	Wielsbeke
Bornem	Heers	Lennik	Ranst	
	Heist-op-den- berg			
Borsbeek	Herentals	Lichtervelde	Ravels	Wijnegem
Boutersem	Herenthout	Liedekerke	Riemst	Willebroek
Brakel		Lier	Ronse	Wolvertem
				Wortegem- Petegem
Bredene	Herne	Lierde	Roosdaal	Zedelgem
Bree	Herselt	Linter	Ruiselede	Zele
Buggenhout	Heuvelland	Lummen	Schoten	Zelzate
De Haan	Hoegaarden	Maaseik	Sint-Amands	Zingem
De Panne	Hoeilaart	Machelen	Sint-Gillis-Waas	
			Sint-Martens- Latem	Zonnebeke
De Pinte	Holsbeek	Meerhout	Sint-Niklaas	Zoutleeuw
Deerlijk	Hoogstraten	Merelbeke	Stabroek	Zutendaal
Denderleeuw	Horebeke	Merksplas	Staden	Zwalm
Dendermonde	Houthulst	Mesen		

Dessel	Huldenberg	Meulebeke	Stekene	Zwevegem
Diksmuide	Hulshout	Middelkerke	Temse	Zwijndrecht
Dilbeek	Ieper	Moerbeke	Ternat	

2. In mijn omzendbrief aan de lokale besturen van 27 oktober 2004 heb ik de inhoud voor het eerste sociaal beleidsplan aangepast. Het eerste plan diende minstens de volgende zaken te bevatten :

- een beschrijving van het stappenplan dat de lokale besturen zullen doorlopen om tegen 31 december 2007 tot een lokaal gedragen beleidsplan te komen;
- het tijdsplan en de werkwijze om de lokale actoren, het middenveld en de doelgroepen in dit proces te betrekken;
- de concrete samenwerkingsafspraken tussen het OCMW- en het gemeentebestuur inzake het opstellen en het uitvoeren van het lokaal sociaal beleid en inzake de organisatie van een toereikende sociale dienstverlening.

Op 13 maart 2007 heeft mijn administratie van 292 lokale besturen zulk lokaal sociaal beleidsplan ontvangen. De gemeenten die nog geen plan ingestuurd hebben zijn : Olen, Loringe, Bilzen, Herstappe, Lummen, Nieuwerkerken, Bekkevoort, Bever, Boortmeerbeek, Huldenberg, Kraainem, Wemmel, Ardoos, Vosselaar en Dentergem.

Deze gemeenten kregen geen formeel uitstel voor het indienen van het lokaal sociaal beleidsplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 93
van 1 maart 2007
van **VERA JANS**

Gehandicapten - Proefproject persoonlijke toekomstplanning

Op 7 maart 2006 deelde de minister mee dat het proefproject “persoonlijke toekomstplanning personen met een handicap” was gestart.

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 wordt dit proefproject als volgt omschreven: “Vrijwilligers begeleiden — in samenwerking met professionele diensten en voorzieningen — de persoon met een handicap om zijn of haar zorgvraag te expliciteren”. En: “Het experiment heeft als doel het sociale netwerk rond een persoon met een handicap te verstevigen en een zo groot mogelijke inclusie te bewerkstelligen”. Het project zal na drie jaar worden geëvalueerd. In 2006 heeft de begeleidende stuurgroep, zo stelt de beleidsbrief 2006-2007, zijn advies uitgebracht aangaande de onderzoeksopdracht voor de evaluatie. In 2007 zou het aantal processen met betrekking tot persoonlijke toekomstplanning aanzienlijk toenemen.

1. Kan de minister medelen hoe de vrijwilligers voor dit proefproject worden gerecruteerd?
2. Kan de minister medelen hoe de personen met een handicap voor dit proefproject worden gerecruteerd?
3. Hoeveel personen met een handicap namen in 2006 deel aan dit proefproject?

Hoeveel personen met een handicap nemen momenteel deel aan dit proefproject?

Hoeveel personen met een handicap zijn reeds uit het proefproject gestapt?

4. Wat is het profiel van de personen met een handicap die in het proefproject zijn gestapt (leeftijd, aard van de handicap, al dan niet ingeschreven bij het Vlaams Agentschap, bestaande zorgafname,...)?
5. In de mededeling van 7 maart 2006 werd gesteld dat de doelgroep voor de helft zou bestaan uit personen jonger dan 23 jaar.

Waarop is deze grens gebaseerd?

6. Waarin verschilt volgens de minister “persoonlijke toekomstplanning” van “zorgtrajectbegeleiding”?
7. Wie maakte deel uit van de begeleidende stuurgroep?
8. Waaraan precies wordt de jaarlijkse projectsubsidie van 300.000 euro besteed?

9. Wat is de precieze rol in deze van het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap en de vzw PLAN?
10. Het proefproject loopt over drie jaar.
Hoe en door wie wordt het proefproject wetenschappelijk begeleid?
In welk evaluatiemechanisme is voorzien?
11. Als de evaluatie na drie jaar positief blijkt te zijn, welke mogelijkheden ziet de minister dan voor de structurele voortzetting ervan?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 1 maart 2007

van **VERA JANS**

1. Het proefproject Persoonlijke ToekomstPlanning (PTP) wordt uitgevoerd door P.L.A.N. vzw. Voor 37 projecten die zich in de tweede (van eerste samenkomst steungroep tot eerste plan) en derde (lange termijn) fase bevinden, zijn de vrijwilligers (facilitatoren) als volgt in de PTP-databank gekend:

Door P.L.A.N. vzw aangebracht	16	43%
Kennis van familie buiten de steungroep	3	8%
Buren	2	5,5%
Dienstverlener die vroeger betrokken was	2	5,5%
Dienstverlener actueel betrokken (ELP)	10	27%
Nog niet beslist	4	11%
Totaal	37	100%

In de PTP-databank beschouwt P.L.A.N. vzw volgende kanalen als de meest voor de hand liggende recruiteringskanalen :

- gevolgde cursus ;
 - netwerk teamleden P.L.A.N. vzw ;
 - contacten met organisaties uit het middenveld in buurt ;
 - centrale persoon (KAV, zangkoor, ...).
2. In de PTP-databank wordt de wijze van recrutereren van centrale personen voor het proefproject niet systematisch geregistreerd.
3. Aangezien het goedgekeurd jaarverslag 2006 nog niet ter beschikking is, doe ik een beroep op het ontwerp jaarverslag 2006. Tot 31 december 2006 werden volgende deelnemersaantallen geregistreerd:
- 73 personen met een handicap namen deel aan het proefproject ;
 - 70 personen nemen momenteel nog deel aan het proefproject, gespreid als volgt :
 - voor 30 personen wordt de opstart gerealiseerd;
 - voor 24 personen wordt naar het eerste plan toegewerkt;
 - voor 13 personen loopt de opvolgingsfase;
 - voor 3 personen werd een andere interventienood verduidelijkt.
 - 3 personen stapten al uit het project omdat een andere interventienood verduidelijkt werd.

In de marge vermeld ik dat 13 vragen nog niet geleid hebben tot de opstart van een PTP-proces. Deze vragen zijn ook niet verrekend in de 73 processen.

4. Ik baseer mij opnieuw op het ontwerp jaarverslag 2006 voor een duiding van het profiel van de personen met een handicap die in het proefproject gestapt zijn. De verdeling op basis van leeftijd en geslacht is als volgt:

Leeftijd en geslacht van de centrale personen					
< 23 jaar				> 23 jaar	
< 12 jaar		tussen 12 en 23 jaar			
Jongens	meisjes	jongens	meisjes	mannen	vrouwen
2	2	20	5		
totaal < 12 jaar : 4		totaal 12-23 jaar : 25		25	16
totaal < 23 jaar : 29 42%				totaal > 23 jaar : 41 58%	

In totaal betekent dit dat voor 29 personen (42%) jonger dan 23 jaar en voor 41 personen (58%) ouder dan 23 jaar een PTP liep op 31 december 2006.

De werking van P.L.A.N. vzw is onafhankelijk van de aard en de ernst van de handicaps van de centrale personen.

Licht mentale handicap	20	29%
Matig mentale handicap	23	33%
Ernstig mentale handicap	7	10%
Visuele handicap	3	4%
Fysieke (motorische) handicap	9	13%
Fysiek (chronische ziekte bv MS,...)	1	1%
Autismespectrumstoornis	21	30%
Ernstige gedragsstoornissen	1	1%
Psychische/psychiatrische stoornis	5	7%
Cognitieve stoornis (o.a. NAH)	3	4%

Een aantal centrale personen hebben meerdere beperkingen waardoor het totaal aantal aandoeningen de 100% overstijgt.

De grootste groep van de minderjarigen woont nog thuis, bij de ouders. Met inbegrip van de groep kinderen die in de week op internaat verblijven betekent dit dat 9 op de 10 minderjarigen nog thuis woont op het moment van de start van PTP. Vaak zijn het hier ook de ouders die de eerste stap zetten om een PTP-proces op te starten. De woonsituatie van de centrale personen jonger dan 23 jaar bij de start van het PTP-proces is als volgt :

Thuis bij ouders	19	66%
Internaat – buitengewoon onderwijs, in weekend thuis	7	24%
Tehuis werkenden	1	3%
Tehuis niet werkenden	2	7%
Totaal	29	100%

De woonsituatie van de volwassenen ziet er veel gevarieerder uit. De groep volwassenen die nog thuis wonen is echter ook hier relatief groot. Het betreft hier vaak jongeren die na hun schoolloopbaan terug naar huis gekeerd zijn en daar nu nog steeds verblijven. Daarnaast is er een grote groep mensen die momenteel in een tehuis niet werkenden verblijft.

Er werden ook enkele PTP-processen opgestart bij mensen die reeds zelfstandig wonen, al dan niet met ondersteuning van begeleidende diensten. De woonsituatie van de centrale personen ouder dan 23 jaar bij de start van het PTP-proces is als volgt :

Thuis bij ouders	14	34%
Tehuis niet werkenden	15	36%

Tehuis werkenden	1	3%
Alleen	5	12%
Samenwonend	1	3%
Alleen met ondersteuning van begeleid of beschermd wonen of thuisbegeleiding	3	7%
Samenwonend met ondersteuning van begeleid of beschermd wonen	2	5%
Totaal	41	100%

Uit het overzicht van de schoolse situatie van de centrale personen jonger dan 23 jaar bij de start van het PTP-proces blijkt dat de grootste groep gevormd wordt door pubers uit het buitengewoon secundair onderwijs. Vier jongeren bevonden zich bij de start van het PTP proces in een compleet vastgelopen situatie. Ondanks het feit dat ze leerplichtig zijn, blijven deze jongeren overdag gewoon thuis, omdat de school hen niet meer als leerling wil of kan opvangen.

Gewoon onderwijscircuit	3	10%
Buitengewoon onderwijscircuit	12	41%
Niet schoolgaand (wel leerplichtig)	4	14%
Totaal	19	100%

Over de dagbestedingssituatie van de kleine groep van de centrale personen jonger dan 23 jaar bij de start van het PTP-proces kunnen geen besluiten getrokken worden.

Inactief	3	30%
Beschutte werkplaats	2	20%
Begeleid werk	1	10%
Dagcentrum	1	10%
Werkzoekend	1	10%
Nog niet gekend	2	20%
Totaal	10	100%

5. De overeenkomst van 28 maart 2006 tussen het toenmalige Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) en het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap (VGPH) voorziet in artikel 5, eerste lid dat 50% van de begeleide personen met een handicap personen zijn die jonger zijn dan 23 jaar en aan een aantal voorwaarden voldoen. De grens van 23 jaar stemt overeen met de maximale leeftijd die, in uitzonderlijke gevallen, een persoon met een handicap kan bereiken, in een voorziening of dienst die opvang of begeleiding biedt aan minderjarigen. Zij fungeert dus als scheiding tussen de minder- en meerderjarigenwerking in de sector personen met een handicap.

Bij het uitwerken van een visie op het proefproject Persoonlijke ToekomstPlanning hebben mijn diensten er over gewaakt dat zowel minderjarigen als meerderjarigen in voldoende mate aan bod zouden komen. Afhankelijk van de situatie en de levensfase waarin de persoon met een handicap zich bevindt, wordt in een PTP gewerkt met een andere strategie. Er zijn afzonderlijke strategieën ontwikkeld voor kinderen tot het einde van de lagere school, jongeren en adolescenten, personen met een handicap in vastgelopen situaties, volwassenen en bejaarden. De toenmalige bevoegde bestuursorganen (Raad van Bestuur en Bureau) van het VFSIPH hebben de evenredige verdeling tussen beide doelgroepen (minder- en meerderjarigen) steeds gevolgd. Voor trajectbegeleiding zijn transitiefases in de levensloop, zoals de overgang van de jeugd naar een volwassen leven, cruciale periodes.

De Raad van Bestuur besprak de onderverdeling op haar vergadering van 20 december 2005 (punt 7.5., DOC/RVB/05/20.12/168) en formuleerde geen bedenkingen bij het onderscheid.

Op advies van de Raad werden ook de personen onder de 23 jaar met een licht mentale handicap expliciet toegelaten tot de doelgroep van PTP.

6. Persoonlijke ToekomstPlanning is één van de drie sporen van zorgtrajectbegeleiding. Naast het project Persoonlijke ToekomstPlanning zijn de twee andere sporen de ambulante ondersteuning in de fase voor de zorgindicering en de verbetering van de organisatie en de kwaliteit van de indicering. De eigenheid van Persoonlijke ToekomstPlanning spruit voort uit de achterliggende visie op de persoon met een handicap en de samenleving. Deze visie gaat uit van het actuele burgerschapsmodel, ook wel mensenrechtenmodel geheten. Vanuit het gezichtspunt van de persoon met een handicap doet het burgerschapsmodel hem het meeste recht aan, omdat het ervoor pleit dat de persoon met een handicap de regie van zijn eigen leven behoudt. Daarbij zijn een goed functionerend persoonlijk netwerk en een sociaal vangnet dat rechtstreeks aansluit bij de ondersteuningsvragen van de persoon met een handicap belangrijk. Om dit burgerschapsparadigma te implementeren, te bestendigen of te versterken zijn het verstrekken van concrete informatie over het traject, een vrijwilliger, die optreedt als facilitator, en een uitgebreide steungroep vereist. Precies die eigenheid, gaande van het niet professionele karakter van de ondersteuning, het niet bewandelen van de klassieke paden naar bestaand zorgaanbod tot het streven naar dezelfde levenskwaliteit als andere mensen in niet materiële aangelegenheden, zoals relaties, keuzevrijheid, participatie aan de samenleving, respect en capaciteiten, onderscheidt Persoonlijke ToekomstPlanning van andere vormen van trajectbegeleiding.

7. De stuurgroep is samengesteld uit :
 - gebruikers: Ann De Martelaer (voorzitter), Marc Herremans, Xavier Haseldonckx, Pierre Schreuders ;
 - vertegenwoordigers van de voorzieningen, aangeduid door de adviescommissie "Voorzieningen voor Opvang, Behandeling en Begeleiding" van het VAPH: Renaat Jonckheere, Dominique Cauwe, Krista Telemans en een nog aan te duiden vervanger voor een recent teruggetreden lid van de stuurgroep ;
 - experts uit andere sectoren of vroegere projecten: Annick Terryn (ouderenzorg), Jan Bogaerts (IJH), Mieke Craeymeersch (Similes), Geert D'Haene (link vroegere projecten – Oikonde) ;
 - verantwoordelijken van P.L.A.N. vzw: Geertrui Vandelanotte, Martine Boone ;
 - leden uit de wetenschappelijke raad van P.L.A.N. vzw: Geert Van Hove (U. Gent), Bea Maes (K.U. Leuven) ;
 - medewerkers van het VAPH: Jos Theunis, Hugo Vangeel, Catherine Molleman, Ann Van den Abbeele, Janick Appelmans (verslaggever).

8. Aangezien het financieel verslag 2006 nog bij de administratie ingediend moet worden, kan deze vraag enkel beantwoord worden vanuit de voorschriften van de al vermelde overeenkomst van 28 maart 2006 tussen het toenmalige VFSIPH en het VGPH. Artikel 10 van deze overeenkomst bepaalt dat minstens 75% van het subsidiebedrag aangewend wordt voor de personeelskosten van P.L.A.N. vzw en de aan de vrijwilligers uitbetaalde vergoedingen. De overige 25% kunnen worden besteed aan werkingskosten. Met het niet uitgegeven deel van de verleende subsidies bouwt P.L.A.N. vzw reserves op, aan te wenden voor de realisatie van de doelstelling waarvoor de subsidies werden verleend.

9. Het VGPH is de eindverantwoordelijke voor het project.

Vanuit deze positie ziet het VGPH onder meer toe dat P.L.A.N. vzw bij de uitvoering van zijn activiteiten het inhoudelijk en methodologisch kader respecteert, de nodige informatie over PTP aan de persoon met een handicap bezorgt, de resultaatseisen (aantal PTP's en

processeisen) behaalt, de kwaliteitsindicatoren hanteert, de vrijwilligers schoolt en de relevante gegevens registreert. Het VGPH levert de voorzitter van de begeleidende stuurgroep.

10. Voor de wetenschappelijke begeleiding belast de reeds aangehaalde overeenkomst van 28 maart 2006 het VAPH met de reservatie van budgettaire ruimte voor een onderzoeksopdracht, die in 2007 moet starten. Na bespreking door de stuurgroep stelde het VAPH een onderzoeksopdracht per 17 oktober 2006 op. De onderzoeksopdracht legde de minimaal te evalueren effecten en te analyseren proceselementen vast.

Het onderzoek moet minstens volgende effecten van het project op personen met een handicap in aanmerking nemen (effectevaluatie) :

- a. de mate waarin de begeleide personen een goed uitgebouwd sociaal netwerk hebben waar ze permanent beroep op kunnen doen ;
- b. de mate waarin zij gebruik maken van diverse mogelijkheden binnen en/of buiten het aanbod van het VAPH, om hun ondersteuningsnaden in te vullen ;
- c. de mate waarin men er via trajectbegeleiding in slaagt om de ondersteuning die de persoon nodig heeft (niet meer en niet minder) te realiseren met :
 - voldoende garanties voor de kwaliteit van de ondersteuning
 - maximale afstemming op de wensen van de persoon zelf (en zijn familie, ouders, partner, ...)
 - het optimaal benutten van ondersteuning binnen het natuurlijke netwerk en de reguliere ondersteuningsvormen
 - optimale aansluiting van de niet gespecialiseerde op de gespecialiseerde ondersteuning
- d. de mate waarin zij een autonoom en kwaliteitsvol leven leiden in een woon-, werk- en vrijetijdsumgeving waarin de inclusie tastbaar gerealiseerd is ;
- e. de 'caseload' binnen het pilootproject, nodig om de doelstellingen te bereiken.

Daarnaast dient de onderzoeker een beschrijvende analyse door te voeren van volgende elementen (procesevaluatie):

- a. welke personen worden wel en welke personen worden niet bereikt met PTP, en welke acties dienen ondernomen te worden om personen te bereiken ?
- b. wat zijn de globale effecten van PTP, niet alleen op de persoon met een handicap maar ook op de omgeving ?
- c. wat is de bruikbaarheid van het instrument PTP als begeleidingsmethodiek ?

Voor de eerst ingediende onderzoeksvoorstellen waren zowel de stuurgroep als de administratie van mening dat voor een aantal elementen onvoldoende garanties en duidelijkheid was ingebouwd, en werd aan de indieners een bijsturing gevraagd. De voornaamste kritieken waren de onvoldoende vertrouwdeheid met de eigenheid van de PTP-methodiek, de niet uitgeklaarde privacyproblematiek, de (on)haalbaarheid van grote bevragingen en de niet heldere taakafbakening van P.L.A.N. vzw in de onderzoeks-ondersteuning. Het onderzoek is in de loop van de maand maart 2007 toegewezen aan het Hoger Instituut voor de Arbeid te Leuven.

11. Bij een positieve evaluatie van het project op zich zal een eventuele voortzetting moeten gekaderd worden binnen het geheel van toeleiding en trajectbegeleiding. Het is momenteel

nog niet uitgemaakt binnen welke kaders het project dan kan ingepast worden. Dit is mee afhankelijk van de evaluatie op zich.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 94
van 1 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Reserves Vlaams Zorgfonds - Duurzame belegging

De Vlaamse Regering besliste tijdens de vorige legislatuur om de reserves van het Zorgfonds duurzaam te beleggen.

In het jaarverslag 2005 van het Vlaams Zorgfonds lezen wij (p. 35):

“Op 29 november 2002 heeft de Vlaamse Regering de beleggingsstrategie voor het beheer van de financiële reserves goedgekeurd. Het Vlaams Zorgfonds moet de financiële reserves voor minimaal 80 % beleggen in obligaties en voor maximaal 20 % in aandelen. Een belegging in obligaties zorgt voor een relatief zeker rendement met een beperkt risico. Een belegging in aandelen kan een hoger rendement opleveren dan vastrentende effecten maar het risico is groter. De financiële reserves worden duurzaam belegd en hiervoor wordt samengewerkt met de vzw Ethibel, een onafhankelijk adviesbureau dat onderzoekt in welke mate een onderneming de principes van maatschappelijk verantwoord ondernemen toepast door het evalueren van het intern en extern sociaal beleid, het milieubeleid en het ethisch-economische beleid. De bedrijven die een zeer goede score behalen binnen hun sector worden opgenomen in het investeringsregister van Ethibel.”

Kan de minister in verband met volgende punten inzake de beleggingsstrategie meer uitleg verschaffen?

1. Welke criteria zijn in samenwerking met Ethibel vastgelegd?

Wordt gewerkt met uitsluitingscriteria (zo ja welke?) en/of met een zogenaamde beste-in-de-klasbenadering?

2. In welke mate zijn Belgische bedrijven opgenomen in het investeringsregister?
3. Wordt nog steeds dezelfde strategie gevolgd als initieel bepaald?
4. Op wie doet het Vlaams Zorgfonds een beroep voor de nodige kennis en expertise; in hoeverre wordt een beroep gedaan op de Vlaamse overheid, in het bijzonder het departement Financiën en Begroting?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 1 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Ethibel bepaalt autonoom welke bedrijven kunnen opgenomen worden in het investeringsregister.

Bij het screenen van bedrijven hanteert Ethibel volgende criteria:

a. Intern sociaal beleid :

Bij het sociale beleid worden de kwaliteit van de arbeid en de maatschappelijke bijdrage van een bedrijf onder de loep genomen. Concreet evalueert men de arbeidsinhoud, de arbeidsvoorwaarden, de arbeidsomstandigheden en de arbeidsverhoudingen.

b. Milieubeleid :

Op het vlak van milieuzorg bekijkt Ethibel de volledige interne organisatie en de productieketen. Kernbegrippen zijn: ketenbeheer en integraal milieubeleid. Beschikt het bedrijf over een omvattend milieuzorgsysteem en in welke mate is dit extern gecertificeerd? Ethibel peilt naar de beleidsvisie en de managementaanpak, met een focus op de input (gebruik van grondstoffen en energie), op de output (emissies en afval) en op de milieu-impact van het eindproduct.

c. Extern maatschappelijk beleid :

Het accent ligt hierbij op de vraag in hoeverre het bedrijf bijdraagt tot een duurzame, milieuvriendelijke en menswaardige ontwikkeling van de samenleving. In dit verband wordt ook nagegaan in hoeverre een onderneming betrokken is bij technologieën of praktijken die maatschappelijk ter discussie staan en die niet te rijmen zijn met een duurzame samenleving in de brede zin.

d. Ethisch-economisch beleid :

Hier spitst het onderzoek zich toe op de ethische aspecten van het economisch beleid van het bedrijf. De nadruk ligt hierbij op de mate waarin een bedrijf erin slaagt zijn economisch potentieel te vrijwaren en te versterken, zijn contractuele verplichtingen naleeft en streeft naar langdurige en constructieve relaties met klanten, leveranciers, aandeelhouders en de overheid. Er wordt ook nagegaan in welke mate het bedrijf aandacht besteedt aan deugdelijk bestuur ("corporate governance").

Ethibel heeft vier uitsluitingscriteria: wapenning, gokken, kernenergie en tabak.

Sinds 17 december 2004 is het Investeringsregister van Ethibel opgedeeld in twee compartimenten. In het "Pioneer" compartiment worden enkel bedrijven opgenomen die voldoen aan de allerhoogste normen voor maatschappelijk verantwoord ondernemen. Het "Excellence" compartiment wordt uitgebreid met alle bedrijven die beter scoren dan het gemiddelde in hun sector (beste-in-de-klas-benadering).

Het Vlaams Zorgfonds heeft geopteerd voor het "Excellence" compartiment omdat het meer uitgebreide register een betere risicospreiding toelaat, terwijl nog steeds een hoge norm voor duurzaamheid wordt nageleefd.

2. Volgende Belgische bedrijven zijn opgenomen in het Ethibel-investeringsregister (alfabetisch): Agfa-Gevaert N.V., Artwork Systems N.V., Bekaert N.V., Dexia N.V., Dolmen Computer Applications N.V., Etablissements Franz Colruyt N.V., KBC Group N.V., Option N.V., Recticel N.V., Van de Velde N.V..
3. Bij de uitwerking van de beleggingsstrategie in 2003, werd als uitgangspunt genomen dat de rendements- en risicokenmerken van een duurzame index slechts in beperkte mate mogen afwijken van een klassieke referentie-index zoals de MSCI-index. In 2003 was het Vlaams Zorgfonds verplicht om wereldwijd te beleggen omdat het Europese investeringsregister van Ethibel dat toen beschikbaar was, te beperkt was voor een verantwoorde risicospreiding. Door het oprichten van een “Excellence” compartiment werd een belegging die beperkt blijft tot Europese aandelen wel verantwoord. Daarom heeft het Vlaams Zorgfonds op 17 december 2004 het wereldwijde mandaat vervangen door een Europees mandaat.
4. Het Vlaams Zorgfonds laat zich voor het beheer van de financiële reserves adviseren door een werkgroep die wordt voorgezeten door mijn kabinetschef en samengesteld is uit mijn kabinetschef en mijn begrotingsadviseur, drie vertegenwoordigers van het Vlaams Zorgfonds, één vertegenwoordiger van het departement Financiën en Begroting, de voorzitter van het Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap - Vlaams Pensioenfonds vzw en vijf externe adviseurs (waaronder drie professoren). De vijf externe adviseurs zijn dezelfde personen die ook adviseur zijn bij het Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap - Vlaams Pensioenfonds vzw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 96
van 1 maart 2007
van **MIEKE VOGELS**

Gehandicapten - Experimenten zorgvernieuwing

In de Beleidsbrief Welzijn 2006-2007 kondigt de minister aan dat er experimenten komen om de zorgvernieuwing binnen de gehandicaptenzorg te realiseren.

Er is ondertussen al heel wat voorbereidend werk gebeurd inzake zorgvernieuwing, maar dit heeft betrekking op de zorg voor meerderjarige personen. Bovendien werden in de begroting 2007 geen kredieten ingeschreven om deze experimenten te realiseren.

1. Hoe zullen de in de beleidsbrief aangekondigde experimenten eruitzien?
2. Met welk budget kunnen deze dan opgezet worden?
3. Hoe zal de sector hierop kunnen inspelen?
4. Welke perspectieven zijn er voor de minderjarigen?
5. Sedert de invoering van de Integrale Jeugdhulp werd flink geïnvesteerd in nieuwe intersectorale organisatie- en overlegstructuren, een gemeenschappelijke taal om het aanbod in kaart te brengen, maar staat dit alles los van de vernieuwingen die men in de gehandicaptensector wil doorvoeren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 1 maart 2007

van **MIEKE VOGELS**

1. Sinds 2006 lopen de experimentele projecten “geïntegreerd wonen” en zijn de combinatiemogelijkheden van het PAB uitgebreid met de rechtstreekse inkoop van bepaalde vormen van residentiële zorg (logeren en kortopvang). Met deze en bijkomende experimenten zorgvernieuwing zullen we gegevens verzamelen om het project zorggradatie en de parallel hieraan gekoppelde zorgvernieuwing degelijk te kunnen uitvoeren. Het veranderen van de huidige financieringssystemen en regelgeving in verband met zorgvoorzieningen zal immers op zoveel aspecten invloed hebben dat het essentieel is om bepaalde deelaspecten via het uitproberen in experimenten in al hun consequenties te onderzoeken.
2. Er is bewust wat ruimte vrijgelaten op het budget Wetenschappelijk Onderzoek binnen het VAPH om dergelijke experimenten wetenschappelijk op te volgen. Het uitvoeren van de experimenten op zich zal niet noodzakelijk leiden tot meerkosten voor de voorzieningen die aan deze experimenten willen participeren. De bedoeling van het project zorggradatie bestaat er immers in dat de huidige middelen beter zullen verdeeld worden. De experimenten die niet kunnen opgezet worden binnen de bestaande capaciteit zullen, op een later tijdstip, met bijkomende middelen vanuit het uitbreidingsbeleid van start kunnen gaan.
3. Het is uiteraard de bedoeling om de sector te betrekken bij het uitvoeren van experimenten, omdat zij zelf de experimenten zullen uitvoeren. Zij zullen op het gepaste moment uitgenodigd worden om zich kandidaat te stellen.
4. Het project zorggradatie wordt voorlopig beperkt tot de zorgvoorzieningen voor volwassenen. De voorzieningen voor minderjarigen worden momenteel in het kader van de Integrale Jeugdhulp en de modulering die daarbinnen werd uitgevoerd al in niet geringe mate geconfronteerd met vernieuwingen. Eventuele veranderingen in hun financieringssystemen zullen ook moeten bekeken worden in het kader van wat in de andere sectoren binnen IJH aan de orde zal komen.
5. Precies omwille van de invoering van de Integrale Jeugdhulpverlening werd beslist om het proces zorggradatie-zorgvernieuwing voorlopig te beperken tot de voorzieningen voor volwassenen. Dit aanbod is wezenlijk anders dan bij de minderjarigen, en de daar ontwikkelde gemeenschappelijke taal is dus niet volledig transposeerbaar. Wel gaat het om een analoog begrippenkader; in beide gevallen wordt er bijvoorbeeld gewerkt met aflijnbare zorgmodules. Vooraleer vernieuwingen binnen de gehandicaptensector voor minderjarigen resoluut aan te vatten, dient het proces Integrale Jeugdhulpverlening verder uitgewerkt en geïmplementeerd te zijn. Het is dus duidelijk niet de bedoeling om vernieuwingen door te voeren die er los van staan. Wel kan het proces zorgvernieuwing voor de volwassenen inzichten verschaffen zowel op inhoudelijk, organisatorisch als administratief vlak die in het proces voor de minderjarigen kunnen ingepast worden, en dit mogelijk voor de verschillende sectoren binnen Integrale Jeugdhulpverlening. Daarnaast kunnen de structuren die vanuit de gehandicaptensector voor zorgregie ontwikkeld worden, inspirerend werken voor de regionale, intersectorale afstemming en planning voor minderjarigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 97
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Preventieve gezondheidszorg - Initiatieven

Het Vlaams regeerakkoord besteedt terecht aandacht aan de preventieve gezondheidszorg en gezondheidsbevordering.

1. Welke initiatieven zijn er genomen sinds het begin van de legislatuur om op het vlak van gecoördineerde preventieve gezondheidszorg inspanningen op te drijven?
2. Op welke wijze zijn er initiatieven genomen om te vermijden dat de middelen worden versnipperd?
3. Het preventieve gezondheidsbeleid heeft zich geconcentreerd op een aantal specifieke problemen.

Welke initiatieven zijn er ter zake genomen?

Op welke wijze wordt de doeltreffendheid van de inzet van de middelen in preventie gecontroleerd in functie van de kwantificeerbare gezondheidsdoelstellingen?

Op welke wijze gebeurt de evaluatie? Wie is hiervoor verantwoordelijk?

4. Het is belangrijk het subsidiariteitsbeginsel maximaal te laten gelden bij de uitvoering van het decreet over het preventieve gezondheidsbeleid.

Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering terzake reeds genomen?

Op welke wijze wordt hierbij de deskundigheid van de basisdienstverleners en de organisaties erkend?

5. Welke initiatieven zijn er genomen om sterker een appel te doen op ieders verantwoordelijkheid om zijn of haar gezondheid te bewaken en te bevorderen?

Op welke wijze wordt geëvalueerd? Wie is hiervoor verantwoordelijk?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. en 2.

Sinds het begin van de legislatuur heb ik, in het kader van gecoördineerde preventieve gezondheidszorg, vele initiatieven genomen. Deze initiatieven kaderen in de uitvoering van het preventiedecreet. Dit decreet vormde de basis van het preventieve gezondheidsbeleid.

Het organiseren van een gezondheidsconferentie en het formuleren van een gezondheidsdoelstelling bevordert de coördinatie en afstemming tussen verschillende beleidspartners, sectoren en veldwerkers. Tijdens deze legislatuur organiseerde ik een gezondheidsconferentie over de borstkankeropsporing en over tabak, alcohol en drugs. Ik voorzie er nog een over voeding en beweging.

Na een gezondheidsconferentie volgt dan het uitwerken van de verschillende strategieën tot een actieplan. Met betrekking tot de geestelijke gezondheid heb ik een Vlaams actieplan suïcidepreventie, dat is goedgekeurd door het Vlaams parlement en de Vlaamse Regering. Dit actieplan heeft als doel om over een langere termijn gecoördineerd en doelmatig de preventie in de geestelijke gezondheid in Vlaanderen te verbeteren. Het actieplan suïcidepreventie is tevens een voorbeeld om de versnippering van middelen te vermijden. Door middel van het actieplan, waar een begroting aan gekoppeld is, worden de budgetten doelmatig aangewend en niet versnipperd over diverse losstaande initiatieven. Ook rond de borstkankeropsporing, waarover in december 2005 een gezondheidsconferentie plaatsvond, is een actieplan door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Voor het actieplan over tabak, alcohol en drugs beoog ik hetzelfde. Als gevolg van deze conferentie werd binnen de VLOR een voorstel tot stapsgewijs rookverbod op de speelplaats besproken, resulterend in een aanbeveling ter zake aan de bevoegde minister.

Onafhankelijk van de gezondheidsdoelstellingen en de bijhorende actieplannen, werden met verschillende organisaties convenanten afgesloten. Deze engagements over meerdere jaren bevorderen het duurzaam samenwerken met diverse actoren uit het veld en vermijden een versnippering van middelen.

Op 27 januari 2006 heb ik, samen met de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, de Vlaamse minister bevoegd voor landbouwbeleid en zeevisserij en de Vlaamse minister bevoegd voor sport een gezamenlijke intentieverklaring 'Gezondheidsbevordering bij kinderen en jongeren in de setting scholen' ondertekend. Deze intentieverklaring zie ik als een kader om gezamenlijk acties te ondernemen met betrekking tot de gezondheid van jongeren in Vlaamse scholen. Dit is een element van de uitvoering van een facettenbeleid.

Ook het oprichten van werkgroepen, conform het preventiedecreet, maakt het mogelijk om op een gecoördineerde manier het preventieve beleid uit te werken. Tijdens deze legislatuur heb ik een werkgroep darmkankeropsporing, een werkgroep suïcidepreventie en verschillende werkgroepen ter voorbereiding van de gezondheidsconferentie tabak, alcohol en drugs opgericht. Nog dit jaar zal, op advies van de Vlaamse gezondheidsraad, er een werkgroep baarmoederhalskankeropsporing worden opgericht om, met betrekking tot de preventie van baarmoederhalskanker, het bevolkingsonderzoek te optimaliseren.

Daarnaast werd ook met andere overheden samengewerkt om een versnippering van middelen tegen te gaan. Zo werd op mijn uitdrukkelijk aandringen het pneumokokkenvaccin sinds januari 2007 opgenomen in de vaccins die gratis ter beschikking gesteld worden van de beoogde doelgroep, waarbij ook het RIZIV een deel van de financiering op zich neemt.

Om de gecoördineerde aanpak van de preventieve gezondheidszorg op te drijven wordt op dit ogenblik gewerkt aan het opmaken van ontwerpen van uitvoeringsbesluiten, onder meer met betrekking tot bevolkingsonderzoeken, de logo's, de partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders en de werkgroepen. Tevens wordt met betrekking tot erkenning van de bedrijfsgezondheidszorg regelgeving voorbereid. De aanzet die het preventiedecreet gaf om de verschillende organisaties in de preventieve gezondheidszorg te doen samenwerken, worden in de verschillende uitvoeringsbesluiten zeker onderstreept.

3. Binnen mijn beleid met betrekking tot preventieve gezondheidszorg baseerde ik mij op internationale en nationale rapporten, aanbevelingen en richtlijnen en ook op de Vlaamse gezondheidsindicatoren. Bij elke overeenkomst en subsidie worden afspraken gemaakt tussen de projecthouder of begunstigde en de overheid over de wijze van evaluatie en uitbetaling. Voor de uitbetaling van de toegekende bedragen heb ik bewust bij enkele projecten een vorm van prestatiefinanciering ingebouwd. Zo wordt enkel 100% van het budget uitbetaald indien de vooropgestelde doelstelling is bereikt.

Uw vraag naar een exhaustieve inventaris van alle initiatieven zou zeer ver leiden. Graag som ik enkele specifieke thema's op:

- a. **Vaccinatie/infectie:** In 2005 werd een studie uitgevoerd naar de vaccinatiegraad bij jonge kinderen en adolescenten. De resultaten van deze studie werden in het voorjaar van 2006 voorgesteld en op de website van het Agentschap Zorg en Gezondheid geplaatst. Er is een duidelijke vooruitgang, in vergelijking met 1999. In 2006 heb ik er een absolute prioriteit van gemaakt om ook de pneumokokkenvaccinatie voor zuigelingen toe te voegen aan het aanbod beschikbare vaccins voor de vaccinatoren. Dit vaccin is gratis ter beschikking van de vaccinatoren, voor kinderen jonger dan 2 jaar, sinds begin dit jaar.
- b. **Voeding en beweging:** Gezonde voeding en beweging zijn centrale aandachtspunten in het preventiebeleid. Het zijn de twee belangrijkste pijlers in de strijd tegen obesitas, diabetes en cardio-vasculaire aandoeningen. Ik ben van start gegaan met de eerste voorbereidingen van de gezondheidsconferentie 2008 die de bestaande gezondheidsdoelstelling zal evalueren en verbreden, waarbij het luik beweging mee zal worden opgenomen.
- c. **Tabak, alcohol en drugs:** Met betrekking tot het beleid over tabak, alcohol, drugs vond op 30 november 2006 een gezondheidsconferentie plaats. Nog voor de conferentie heb ik aan het Universitair Wetenschappelijk Instituut voor Drugproblemen (UWID) de opdracht gegeven om een onderzoek te doen naar de effectiviteit van preventiestrategieën die zich richten op het gebruik van illegale drugs, cannabis in het bijzonder. De bestaande gezondheidsdoelstelling over tabak werd ook grondig geëvalueerd door de werkgroep tabak, in het kader van de gezondheidsconferentie. Dit resulteerde in een nieuwe conferentie waar een pakket van nieuwe maatregelen werd voorgesteld om het gebruik van alcohol, tabak en drugs terug te dringen. Deze maatregelen worden op dit ogenblik herwerkt tot een actieplan met verschillende strategieën.
- d. **Valpreventie:** Bij ouderen zijn valincidenten een belangrijk gezondheidsprobleem. Valincidenten zijn de 6de voornaamste doodsoorzaak bij ouderen vanaf 65 jaar en de belangrijkste doodsoorzaak door verwonding in deze leeftijdscategorie. 1 op 3 van de thuiswonende ouderen valt minstens één maal per jaar en ongeveer 15 tot 35% valt zelfs meerdere malen. 10 % van deze valincidenten resulteert in ernstige verwondingen. De maatschappelijke kosten van deze valincidenten lopen hoog op. In 2006 heb ik daarom een subsidie verleend aan de KUL voor de ontwikkeling van een uniforme strategie inzake secundaire valpreventie. Daarbij werd een stappenplan ontwikkeld voor verhoogd

risico op vallen. In 2007 wil ik de bredere implementatie van deze methodiek bij thuiswonende ouderen opstarten.

- e. **Darmkanker:** Recente nationale rapporten en adviezen hebben de effectiviteit van een systematische darmkankerscreening bekrachtigd en bevelen een beleid inzake vroegopsporing van dikkedarmkanker aan. In 2005- 2006 heb ik een Vlaamse werkgroep darmkankeropsporing bijeengeroepen en de opdracht gegeven om de verschillende modaliteiten met betrekking tot systematische opsporing van dikkedarmkanker in Vlaanderen te onderzoeken. Dit resulteerde in het lanceren van een oproep voor 'een pilootproject bevolkingsonderzoek naar darmkanker'. Nog dit jaar zal hierover een pilootproject worden opgestart.
- f. **Borstkanker:** Op 16 december 2005 ging de gezondheidsconferentie bevolkingsonderzoek naar borstkanker door, waarop een voorstel van herziene gezondheidsdoelstelling werd geformuleerd. Evaluatie van het bevolkingsonderzoek toonde aan dat nog te weinig vrouwen deelnemen. De herziene gezondheidsdoelstelling omvat volgende elementen: Meer vrouwen moeten aan het Vlaamse bevolkingsonderzoek deelnemen, meer kankers moeten tijdig gevonden worden, en het aantal onderzoeken (diagnostische in plaats van screeningsmammografieën) dat niet conform de internationale aanbevelingen verloopt, moet verminderen. De Vlaamse werkgroep borstkankeropsporing, waarin alle betrokkenen vertegenwoordigd zijn, helpt om het bevolkingsonderzoek te coördineren. Om de participatiegraad van vrouwen te verhogen, ontwikkelde de werkgroep een actieplan, als leidraad voor acties die samengaan met de massacampagne van Kom Op Tegen Kanker die op 27 februari gestart is. Tegelijk werkt de Vlaamse werkgroep borstkankeropsporing voortdurend aan de al sterk doorgedreven kwaliteitsbewaking van het bevolkingsonderzoek. Om de evolutie in het bevolkingsonderzoek op te volgen en ook de betrokken organisaties en actoren op de hoogte te houden, wordt jaarlijks een dag over het bevolkingsonderzoek naar borstkanker georganiseerd. Vorig jaar ging die dag door op 14 december. De screeningscentra registreren een groot aantal gegevens. Deze gegevens zijn van belang voor de evaluatie van het bevolkingsonderzoek.
- g. **Opsporing metabole aandoeningen bij pasgeborenen (vroeger “hielprik” genoemd):** Ik heb in samenspraak met de Vlaamse screeningscentra beslist het aantal op te sporen aandoeningen fors uit te breiden van (3 naar 11) via subsidiëring van een nieuwe techniek (Tandem Massaspectrometrie).
- h. **Seksuele gezondheid:** Over heel Europa stellen we vast dat nieuwe besmettingen met soa en hiv bij de doelgroep Mannen die Seks hebben met Mannen opnieuw toenemen. In Vlaanderen is deze doelgroep verantwoordelijk voor meer dan de helft van de nieuwe gevallen van besmetting met hiv. Bij de mannelijke bevolking wordt ondertussen meer dan de helft van de geregistreerde soa-gevallen vastgesteld bij homomannen. Nieuwe uitdagingen stellen zich; nieuwe strategieën dienen zich aan. Sensoa is verantwoordelijk voor aangepaste preventie-initiatieven naar deze groep. Sensoa heeft dan ook extra inspanningen gedaan. In 2006 ging de grootste investering in activiteiten naar deze doelgroep. Dit resulteerde onder meer in een grotere betrokkenheid van de eigenaars van bepaalde horecazaken bij de preventie (via het Safe Sex Zone project), een aparte infosite en een verhoogde frequentie van sensibiliserende affiches.
- i. **Geestelijke gezondheid:** Met betrekking tot de projecten in het kader van het actieplan suicidepreventie, zijn er initiatieven opgestart voor de opvang van suicidepogers in spoedgevallendiensten. Dit heb ik gekoppeld aan een registratieproject waarbij het aantal suicidepogers en enkele belangrijke epidemiologische gegevens kunnen verzameld worden voor wetenschappelijke doeleinden. Nog dit jaar wil ik een project lanceren voor het opvolgen van de mediarichtlijnen met betrekking tot berichtgeving over zelfdoding in de pers. Een thesisonderzoek uit 2006 heeft de folder of mediarichtlijnen die in 2004 door de Vlaamse overheid werd gepromoot geëvalueerd. De thesis concludeerde dat deze folder weinig tot geen veranderingen had teweeg gebracht. Het nieuwe project zal niet

alleen de folder vernieuwen, maar actiever moeten ingrijpen bij niet aangepaste berichtgeving.

- j. **Logo's:** Op basis van de voortgangsrapporten die uit een registratiesysteem van de Logo's kunnen gehaald worden, wordt ieder Logo individueel via een evaluatiegesprek of via een grondige analyse van dit rapport opgevolgd. Van iedere meetperiode wordt verder een rapport voor alle Logo's opgemaakt, vertrekkende vanuit de gegevens die door alle Logo's voor die meetperiode zijn ingediend. Op die manier is het mogelijk om de werking van de Logo's van jaar tot jaar te vergelijken en een evolutie in kaart te brengen. Naast de registratie, worden de initiatieven van de Logo's ook gemeten door middel van een driejaarlijkse enquête, georganiseerd door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie ism de Logo's. Bij deze bevraging werd in het najaar van 2003 voor een eerste keer en in het najaar van 2006 voor een tweede keer, de aanwezigheid van een voedingsbeleid en tabaksbeleid (en sinds de bevraging van 2006 ook een bewegingsbeleid) in de settings scholen en bedrijven onderzocht. De resultaten van de laatste bevraging verwacht ik in het najaar 2007 en geven hopelijk een beeld van de evolutie in beide settings sinds 2003 en dus over de effecten van een Logo-werking in die settings.
4. Als we onder subsidiariteit bedoelen: het feit dat de overheid kiest voor organisaties die kort bij de burger staan voor de uitvoering van haar beleid, dan zijn de Logo-werking en de werking met medisch milieukundigen (MMK) hier wel degelijk voorbeelden van. Dit is conform het motto van het preventiedecreet: 'think global act local'.
- Logo's** helpen op het loco-regionale niveau mee aan de realisatie van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen, door het Vlaams parlement vastgelegd. Zij betrekken hierbij de partners die op hun niveau relevant zijn en staan kort bij de burger.
 - Milieu:** De Medisch Milieu Kundigen (MMK), die nauw samenwerken met de afdeling toezicht volksgezondheid binnen het agentschap, zijn tewerkgesteld om de doelstellingen inzake gezondheid en milieu te realiseren en zij bevinden zich op de eerste lijn van het Vlaams milieukundig netwerk, dat uit drie trappen bestaat. De MMK houdt zich specifiek bezig met de invloed van chemische, fysische en biologische milieufactoren, en psycho-sociale gevolgen van milieueffecten, op de gezondheid. Gebaseerd op zijn specifieke deskundigheid dient de MMK ook op een adequate wijze te kunnen communiceren met andere specialisten die zich op het terrein van de milieuproblematiek bewegen, alsook met de bevolking. De locoregionaal ingezette MMK's zijn de eerste trap in het drietrapsmodel waarbij de afdeling Toezicht Volksgezondheid (de vroegere gezondheidsinspectie) de tweede trap vormt en het steunpunt de derde trap.
 - Borstkankeropsporing:** het Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker is zo georganiseerd dat de lokale initiatieven een belangrijke inbreng hebben in de organisatie en sensibilisatie. Concreet betrek ik hierbij meer en meer de lokale vrouwengroepen.
 - Baarmoederhalskanker:** De sensibilisatie voor de screening op baarmoederhalskanker wordt op provinciaal niveau georganiseerd en ondersteund met Vlaamse subsidies. De recente medische evoluties hebben gevolgen voor het preventiebeleid voor baarmoederhalskanker. Om die reden vroeg ik de Vlaamse Gezondheidsraad een advies over de toekomstige plaats van vaccinatie tegen bepaalde stammen van het Humaan Papilloma Virus en de eventuele bijsturing van het beleid inzake vroegdiagnose en screening. De VGR adviseert een werkgroep baarmoederhalskankeropsporing op te richten. Op dit ogenblik wordt werk gemaakt van een opdrachtbepaling en samenstelling van deze werkgroep om de preventie van de baarmoederhalskanker te optimaliseren.
 - Geestelijke gezondheid:** Binnen de centra geestelijke gezondheidszorg zijn er preventiewerkers actief, onder andere drugspreventiewerkers en suïcidepreventiewerkers, die instaan voor de locoregionale uitwerking van de preventieve geestelijke gezondheidszorg.
 - Tabak, alcohol en drugs:** De werkstructuur van de gezondheidsconferentie was dusdanig dat er een maximale inbreng mogelijk was vanuit het veld en de sectoren. In de

stuurgroepen en werkgroepen zaten zowel wetenschappers, experts uit de gezondheidsorganisaties, maar ook huisartsen, veldwerkers, mensen uit de sectoren onderwijs, gezin, welzijn en jeugd. De tussentijdse resultaten werden voor feedback door het publiek op een website gezet. Tijdens de twee conferentiedagen konden alle belanghebbenden hun mening kwijt over de wenselijkheid en de haalbaarheid van de strategieën. Het is belangrijk dat de preventie van alcohol en drugs wordt aangepast aan de specifieke noden van degene op wie ze gericht is. Dat kan best gebeuren op een niveau dat dicht bij de doelgroep staat. Omdat de situatie van regio tot regio verschilt, stelt Vlaanderen een twintigtal regionale drugpreventiewerkers ter beschikking van de scholen en bedrijven die werk willen maken van een alcohol- en drugbeleid in hun organisatie. Zij hebben een sensibiliserende en coachende taak en zijn tewerkgesteld bij de 10 Centra Geestelijke gezondheidszorg (CGG), verspreid over Vlaanderen. Wat spuitenruil betreft heeft Vlaanderen er van in het begin voor gekozen om geen geheel eigen structuur op poten te zetten, maar te werken met provinciale coördinatoren, tewerkgesteld bij de Medisch Sociale Opvangcentra (MSOC's). Zij bouwen binnen hun provincie een netwerk uit van intermediairen die in contact staan met injecterende druggebruikers: drughulpverleners, straathoekwerkers, apothekers, artsen...

- g. Seksuele gezondheid:** De vzw Gh@pro, ten behoeve van de sekswerkers in de Provincie Antwerpen en de vzw Pasop ten behoeve van de sekswerkers van de provincie Oost- en West-Vlaanderen, hebben als doelstelling een "locoregionale geïntegreerde hulpverlening aan sekswerkers, zowel op gebied van gezondheid, als op psychisch, sociaal en juridisch vlak." Momenteel wordt onderzocht of deze werking kan worden uitgebreid naar andere regio's. Ik subsidieer ook het Instituut voor Tropische Geneeskunde (ITG) voor een specifieke opdracht op het vlak van de bevordering van veilig seksueel gedrag en de preventie van soa-overdracht, naar subsaharaanse Afrikanen, reizigers en 'expatriates'. De Subsaharaanse Afrikaanse Migranten (SAM) worden bereikt via de 'community leaders approach'. Om bij de Afrikaanse gemeenschap ingang te vinden als preventiewerker of hulpverlener is het noodzakelijk regelmatig overleg te plegen met de leidende figuren. De community leaders geven op hun beurt de relevante informatie en vorming door. Deze methode is bekend als 'peer-education'. De Subsaharaanse Afrikaanse migranten worden hierbij niet gezien als passieve ontvangers maar vooral als actieve deelnemers aan de aids- en soa-preventie. Zij bereiken jaarlijks ongeveer 1000 Subsaharaanse Afrikaanse migranten. De reizigers en expats worden voornamelijk via de specifieke website van het ITG bereikt.

5. Ik heb verschillende initiatieven genomen om niet alleen voor iedereen individueel de verantwoordelijkheid over zijn gezondheid te bewaken. Ik vind het ook zeer belangrijk dat de organisaties die ik subsidieer hun specifieke verantwoordelijkheid opnemen. Dit staat ook beschreven in de meerjarenconvenanten die ik met hen heb gesloten. De gezondheidsconferentie over tabak, alcohol en drugs zorgde bij organisaties zoals de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) voor een besef dat ook zij hun verantwoordelijkheid hierin kunnen opnemen. Recent nam de VLOR het initiatief om het algemene rookverbod in scholen, dat tijdens de gezondheidsconferentie als een quasi unanieme consensus werd aanvaard, als aanbeveling aan te bieden aan de scholen in Vlaanderen.

Met betrekking tot het nemen van verantwoordelijkheden door het individu zelf, werden verschillende campagnes opgestart, die steeds de bedoeling hebben om de zelfzorg en het verantwoordelijkheidsgevoel bij de mensen te bevorderen.

- a. **Gezonde voeding:** Van midden tot eind november 2005 voerde het Agentschap Zorg en Gezondheid samen met het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie en de Logo's (loco-regionaal gezondheidsoverleg en -organisatie) samen de campagne "Van tomaten krijg je rood haar". De campagne richtte zich tot een groot publiek en promoveerde de actieve voedingsdriehoek. De actieve voedingsdriehoek geeft een beeld van wat iedereen elke dag moet eten om voldoende voedingsstoffen op te nemen, en hoeveel we moeten bewegen om gezond te blijven. De campagne werd gevoerd via advertenties in Story,

Libelle, Weekend Knack, Humo, Plus Magazine, Dag Allemaal, Goed Gevoel, De Bond en Metro. Tijdens de campagne, maar ook daarna, maakten honderden surfers ervan gebruik om via de website www.gezondheidstest.be hun eetgewoontes te testen en een vetadvies op maat te verkrijgen. Via webbanning werd de website onder de aandacht gebracht.

- b. **Geestelijke gezondheid:** In mei 2006 lanceerde ik, samen van de Vlaamse Vereniging Geestelijke Gezondheid de campagne 'fit in je hoofd'. Deze campagne had als doel om de zelfzorg rond geestelijke gezondheid onder de aandacht te brengen. De tv-spots waren gedurende 12 dagen te zien op Eén en Canvas. Er werden 26.500 affiche-folders en 72.000 brochures verspreid. De campagne kreeg media-aandacht in verschillende kranten en magazines en in het nieuwsbulletin van de VRT. Verder werd de campagne belicht op verschillende websites, waaronder die van de mutualiteiten, het jongerentijdschrift Maks en Lerarendirect van Klasse, Weliswaar, het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie, de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid. De website www.fitinjehoofd.be kende na de lancering ongeveer 5.000 bezoekers per dag. De VAR maakte een evaluatie van de televisiespots. Het theoretische bereik van de spot in de leeftijdsgroep 15-54 jaar was 29,5 % (de spot werd gedurende 12 dagen eenmaal per dag uitgezonden). Van de doelgroep die binnen dat bereik viel, merkte 37 % van de kijkers de spot op. 1 op 2 van deze kijkers voelde zich betrokken bij het onderwerp. De campagne liep tot einde februari.
- c. **Infectie/Vaccinatie:** Op 21 september 2006 lanceerde het Vlaams Griepplatform de jaarlijkse griepvaccinatiecampagne. Deze jaarlijkse campagne moet risicogroepen aanzetten om zich te laten vaccineren tegen de seizoensgriep. Het agentschap Zorg en Gezondheid ondersteunt deze campagne inhoudelijk en logistiek. Ook in 2006 communiceerde het agentschap naar artsen, CLB's, scholen, leerkrachten, enz. over seizoensgriep, vogelgriep en griepandemie. In 2007 en 2008 worden bijkomende informatie- en vormingsinitiatieven gepland voor huisartsen, verpleegkundigen, thuiszorgdiensten, rusthuizen, enz. over de eigen opdrachten in het griepandemieplan. Hiervoor wordt samengewerkt met koepelorganisaties. Van 16-22 april 2007 zal de eerste Vlaamse editie van de Europese vaccinatieweek in het teken staan van vaccinatie bij jongvolwassenen. Vooral de vaccinaties tegen kinkhoest, difterie, tetanus en mazelen-bof-rubella komen daarbij in de kijker te staan. De boodschap achter de campagne is simpel: zorg dat je je vaccinaties goed opvolgt en aanvult waar nodig. Want vaccineren is niet enkel voor kleine kinderen.
- d. **Milieu:** Met betrekking tot de gevaren van enkele planten en dieren in de natuur, heeft het agentschap Zorg en Gezondheid folders laten ontwikkelen om mensen attent te maken op deze gevaren. Zo zijn er folders met betrekking tot insecten, teken (Lyme), eikenprocessierups, insectenbeten, zon, berenklaauw, vossenlintworm. Deze folders zijn ook beschikbaar via het internet. Deze van vossenlintworm werd in de zomer van 2006 nogmaals onder de aandacht gebracht van specifieke doelgroepen.
- e. **Borstkanker:** De 'Kom Op tegen Kanker' campagne van dit jaar roept de vrouwen uit de doelgroep en hun omgeving op zich te engageren om deel te nemen aan het bevolkingsonderzoek. Ook de huisartsen en gynaecologen worden actief opgeroepen hun belangrijke rol nog meer op te nemen. Daarnaast werk ik samen met de vrouwenverenigingen, via hun vertegenwoordiger de Nederlandstalige Vrouwenraad, om het bevolkingsonderzoek ook langs deze weg tot bij de doelgroep bekend te maken.
- f. **Tabak, alcohol en drugs:** Een van de conclusies van de voorbije gezondheidsconferentie tabak, alcohol en drugs is dat een beleid op het gebied van middelen nood heeft aan een expliciet normatief kader. Of anders gezegd: het moet duidelijk zijn wat mag en wat niet mag. We moeten zeggen tegen jongeren dat we, als maatschappij, van hen verwachten dat ze niet roken, geen drugs gebruiken en geen alcohol drinken. En als ze dat toch al doen, dat ze er mee moeten stoppen. Natuurlijk kunnen we hen daarbij helpen, we kunnen ze informeren, ondersteunen, en de vaardigheden leren die ze nodig hebben. We moeten ook heldere en rechtvaardige regels

maken, die zo min mogelijk voor interpretatie vatbaar zijn. Maar ze moeten ook zelf hun verantwoordelijkheid opnemen voor hun gezondheid en die van hun omgeving.

- g. **Seksuele gezondheid:** Met betrekking tot seksuele gezondheid subsidieerde ik de organisatie Sensoa voor het uitwerken van een sensibilisatiecampagne. Het concept "Goede Minnaars" dat door deze organisatie werd uitgewerkt, houdt in dat diverse doelgroepen gesensibiliseerd worden om verantwoordelijkheid te nemen voor de eigen seksuele gezondheid. Daarnaast wijzen ze hen erop dat zij ook een verantwoordelijkheid dragen voor de seksuele gezondheid van hun partner. Op dit ogenblik loopt een affichecampagne die wijst op de voordelen van het kennen van je hiv-status ("Ik weet het zeker" Positief? Negatief? Laat je testen op hiv). Elk initiatief afzonderlijk wordt geëvalueerd qua bereik en effect.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 98
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Preventieve gezondheidszorg - Gegevensverzameling

Het Vlaams regeerakkoord besteedt terecht aandacht aan de preventieve gezondheidszorg en gezondheidsbevordering.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om op een systematische wijze gegevens te verzamelen over gezondheidsrisico's?
2. Op welke gezondheidsrisico's hebben deze initiatieven betrekking?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om deze om te zetten in concrete gezondheidsdoelstellingen?
4. Welke conclusies werden hieruit getrokken voor het preventie- en gezondheidsbeleid?
5. Op welke wijze wordt er in een evaluatie voorzien? Wanneer gebeurt dit? Wie is hiervoor verantwoordelijk?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het Vlaams Agentschap Zorg & Gezondheid verzamelt systematisch data over gezondheidsproblemen en gezondheidsrisico's. Het doet dit enerzijds via algemene registraties en anderzijds met registraties van bepaalde aandoeningen (zie antwoord op vraag 2). Enkele registraties organiseert het agentschap zelf, andere worden uitgevoerd door gesubsidieerde externe organisaties en onderzoeksgroepen.
2. Het agentschap verzamelt gegevens over de algemene gezondheidstoestand en het voorkomen van ziekten en aandoeningen via de volgende registraties.
 - a. Vitale statistieken (sterfte, geboorte en perinatale gezondheid): de verwerking van de officiële geboorte- en sterftecificaten levert informatie over doodsoorzaken en perinatale gezondheidsrisico's.
 - b. Het Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie waaraan alle kraamklinieken van het Vlaamse Gewest deelnemen wordt gefinancierd via Kind en Gezin.
 - c. Ziekenhuisregistraties: de federale databanken over ziekenhuisopnames met inbegrip van diagnose worden door het agentschap verder verwerkt o.a. voor epidemiologische analyses.
 - d. Registratie in de huisartsenpraktijk: via 2 subsidienetwerken verzamelt het agentschap Zorg en Gezondheid informatie over de klachten en aandoeningen waarmee mensen bij de huisarts langs gaan. Het INTEGO-netwerk (KULeuven) verzamelt gegevens over alle cliënten van bepaalde huisartsen, en kan zo informatie geven over welke aandoeningen vaak voorkomen of een intensievere opvolging vragen. De huisartsenpeilpraktijken (Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid) verzamelen meer achtergrondinformatie over enkele geselecteerde ziektes of ongevallen. De selectie van deze ziektes verschilt van jaar tot jaar.
 - e. Gezondheidsenquête: samen met de andere Belgische overheden financier ik mee de gezondheidsenquête die informatie verzamelt over ziektes, aandoeningen, risicogroepen, risicogedrag, invloed van het leefmilieu.
 - f. Enquête jongeren en gezondheid: het agentschap subsidieert een onderzoeksgroep van de UGent om ook in Vlaanderen het internationale onderzoek naar het gezondheidsgedrag van schoolgaande jeugd te meten (WGO). Dit levert specifiek informatie over het risicogedrag van jongeren uit het secundair onderwijs naar roken, alcohol en druggebruik, maar ook over andere gezondheidsproblemen.

Het agentschap Zorg & Gezondheid verzamelt ook gegevens over enkele bepaalde ziekten en aandoeningen via de volgende registraties.

- a. Over infectieziekten: het agentschap registreert zelf de verplicht aan te geven infectieziekten.
- b. Over seksueel overdraagbare infectieziekten via registratie van een netwerk peillaboratoria en gespecialiseerde artsen en huisartsen(WIV).
- c. Over diabetes via het Belgisch diabetesregister (VUB).
- d. Over acute hartaanvallen via Register Acute Coronaire Aanvallen (UGent).
- e. Over mentale gezondheid via registratie van CGG-activiteiten: het agentschap vraagt de centra geestelijke gezondheidszorg om enkele minimale gegevens over hun cliënten te registreren, o.a. de diagnose en de aanmeldingsklacht.
- f. Over suicidepogingen via registratie van zelfmoordpogingen (UGent).
- g. Over kanker via de Private Stichting Kankerregister (in samenwerking met andere Belgische overheden)

- h. Over borstkankeropsporing via de erkende screeningscentra en radiologen die de preventieve borstkankerscreening bij vrouwen tussen 50 en 69 jaar uitvoeren.
3. Niet elk gezondheidsrisico wordt omgezet in een gezondheidsdoelstelling. Omwille van beperkte budgetten moeten er prioriteiten gesteld worden. Een nieuwe doelstelling wordt niet alleen geformuleerd op basis van de incidentiecijfers. Ook de sociale kost van een risico en de beschikbaarheid van efficiënte preventiestrategieën worden mee in overweging genomen om vaststellingen om te zetten in concrete gezondheidsdoelstellingen. De gezondheidsdoelstelling met betrekking tot suïcide is tijdens deze legislatuur geconcretiseerd, de doelstelling met betrekking tot borstkanker en met betrekking tot tabak, alcohol en drugs werden geactualiseerd. Ik wil ook nog graag de doelstelling met betrekking tot gezonde voeding en beweging actualiseren. Voorlopig kunnen er echter budgettair gezien, geen nieuwe gezondheidsdoelstellingen bijkomen.
 4. Het werken met gezondheidsdoelstellingen is belangrijk. Elke nieuwe gezondheidsdoelstelling of geactualiseerde gezondheidsdoelstelling, wordt conform het preventiedecreet, vergezeld van een beleids- of actieplan met concrete strategieën. Ter voorbereiding van elke nieuwe gezondheidsconferentie, worden de vorige doelstelling en haar strategieën geëvalueerd. Uit deze resultaten wordt een voorstel van herziene gezondheidsdoelstelling geformuleerd. Dit gebeurde onder andere bij de gezondheidsconferentie over borstkanker en voor tabak, alcohol en drugs.
 5. De opvolging van de geformuleerde gezondheidsdoelstellingen gebeurt via de website (<http://www.zorg-en-gezondheid.be/cijfers.aspx>) waar de meest actuele gegevens worden gebruikt. Het Vlaams Agentschap Zorg & Gezondheid is verantwoordelijk voor deze evaluatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 99
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Vereenvoudiging diagnose zorgvragen - Initiatieven

Een vereenvoudiging van de diagnose van zorgvragen en indicatiestelling was een beleidsdoelstelling in het regeerakkoord.

1. Welke initiatieven zijn en genomen sinds het begin van deze legislatuur om de diagnose van zorgvragen en indicatiestelling te verfijnen en te vereenvoudigen?
2. Wat zijn hiervan de resultaten? Is er een evaluatie gepland? Zo ja, wanneer en op welke wijze?
3. Op welke wijze is er een afstemming gebeurd tussen de Vlaamse en de federale evaluatieschalen?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om een vereenvoudiging van de financieringsregels te onderzoeken rekening houdende met de zorggradatie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het proces en de context van diagnose- en indicatiestelling in de diverse sectoren van het beleidsdomein welzijn en gezondheid verloopt zeer sterk verschillend. De verschillen tonen niet enkel aan hoe zinvol het zou zijn in hoofde van de gebruiker om tot een harmonisering van de verschillende instrumenten te komen, tegelijk wordt ook de complexiteit van de oefening duidelijk.

De werkzaamheden die reeds werden verricht in deze legislatuur kunnen worden opgedeeld in het nauwgezet opvolgen van de federale initiatieven, en daarnaast een exploratie en voorbereiding van initiatieven binnen de eigen beleidsdomeinen.

Op federaal vlak werd in 2004-2005 een vergelijkende studie gemaakt (Interfacestudie) betreffende diverse bestaande meetinstrumenten en de mate waarin deze vanuit wetenschappelijk oogpunt geschikt zijn om de verschillende items van de Internationale Classificatie van Functies en Beperkingen te meten. De onderzoekers concludeerden dat de meetschaal RAI-MDS op dit vlak de beste resultaten biedt.

In 2006 besliste de federale overheid tot het lanceren van twee projecten. Vooreerst is er het project "onderzoek-actie RAI", waarin de haalbaarheid van het gebruik van de RAI-MDS in de verschillende contexten van de gezondheidszorg wordt geanalyseerd. Daarnaast is er het project "bevordering van de communicatie tussen zorgverstrekkers die werken met afhankelijke bejaarden" met als doelstellingen het aanleren en het verspreiden van de methodiek RAI-MDS in de Geïntegreerde Diensten voor Thuisverzorging, vnl. in het kader van het multidisciplinair overleg. Recentelijk werd de looptijd van beide projecten verlengd tot 31 december 2007.

Beide projecten worden opgevolgd door begeleidingséquipes waarin ook medewerkers namens mijn kabinet en namens het Agentschap Zorg en Gezondheid participeren.

Op mijn persoonlijk initiatief werd op 3 juli 2006 een consultatiemoment met de sector georganiseerd onder de titel "RAI-MDS-schaal: een uniforme zorgschaal over de sectoren heen?" Het initiatief richtte zich tot praktijk- en beleidsmensen in de sectoren geestelijke gezondheidszorg, thuiszorg en zorg voor personen met een handicap en had tot doelstelling te peilen naar de opinies in het werkveld, m.b.t. een mogelijke aanwending van de RAI-MDS-schaal als mogelijke uniforme zorgschaal.

Binnen de sector van de personen met een handicap is de RAI-MDS (nog) niet bruikbaar als mogelijk inschalingsinstrument. Hier loopt een afzonderlijk verbeterproject voor Diagnostiek en Indiciestelling in functie van de bijstandverlening aan personen met een handicap. Hier is ook aandacht voor de afstemming met andere beleidsdomeinen: Onderwijs (en het Leerzorgkader), de intersectorale toegangspoort in het kader van de Integrale Jeugdhulp en de ontwikkelingen op het vlak van de professionele integratie van personen met een handicap (VDAB).

2. Wat Vlaanderen betreft worden de federale pilootprojecten begeleid door het instituut LUCAS. De website <http://www.kuleuven.be/lucas/RAI/> bevat uitvoerige documentatie over de RAI-MDS-schaal en over de pilootstudies.

De resultaten van de pilootprojecten worden geëvalueerd door een interkabinettenwerkgroep "Implementering van het proces RAI", waarin vertegenwoordigers zetelen van de verschillende gemeenschappen, gewesten en de federale overheid. Ofschoon de projecten nog lopen tot einde van dit jaar, kunnen de voorlopige resultaten als volgt worden samengevat:

- Op methodisch vlak wordt het meetinstrument als zeer positief ervaren;
- De tijdsinvestering is vrij ruim;
- De samenwerking met de huisartsen voor het invullen van het medische gedeelte van de zorgschaal dient nog te worden geoptimaliseerd;
- De Nederlandstalige versie dient nog verder vertaald en gevalideerd te worden in een 'Vlaamse' versie, aangepast aan de specifieke context;
- Voor bepaalde specifieke doelgroepen (b.v. personen met dementie) dient er onderhandeld met INTERRAI om binnen de toegestane marges ontbrekende items toe te voegen;
- De alarmsignalen en Client Assessment Protocol's per interventiedomein dienen verder geëvalueerd en bijgesteld;
- Het aspect informatica verdient nog bijzondere aandacht.

De resultaten van het consultatiemoment op 3 juli 2006 kunnen als volgt worden samengevat:

- Een voorzichtig positieve houding is merkbaar t.a.v. een verdere exploratie van RAI-MDS als uniforme zorgschaal, en dit vnl. in de sector thuiszorg (voor de overige twee beleidsdomeinen, was het aantal respondenten te beperkt om de bevindingen te kunnen veralgemenen);
- Deelnemers die het evaluatieformulier invulden, verwachten vnl. een meerwaarde op het vlak van het meten van de zelfredzaamheidsbeperkingen en de functionele mogelijkheden, het bepalen van de zorg (omvang, type, intensiteit, ...) die nodig is, de zorgplanning en het overleg;
- Deelnemers die het evaluatieformulier invulden achten het minder zinvol om RAI-MDS aan te wenden als financieringsinstrument van zorg of ter bepaling van de kostprijs van de zorg;
- Deelnemers zijn vooral bekommerd om de tijdsinvestering en om de relatie met de bestaande zorgschalen.

Het verbeterproject Diagnostiek en Indicatiestelling van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap bouwt onder meer verder op de aanbevelingen gedaan in de studies van:

Brandt, G., *Resultaten van onderzoekopdracht Behoeftenstudie IMB – onderzoeksluik advisering door MDT's (2004)*, Amelior, Kortrijk.

Grietens, H., Maes, B., De Cock, P., Sniekers, K., *Inventaris en analyse van het diagnostisch aanbod van de multidisciplinaire teams: een bijdrage aan de uniformering en protocollering van de diagnostische praktijk (2004)*, Katholieke Universiteit Leuven.

3. Het hele veranderingsproces betreffende de implementatie van RAI-MDS als uniforme zorgschaal verloopt in nauw overleg tussen de Federale overheid en de overheden van de Gemeenschappen en Gewesten.

Gelet op de tussentijdse evaluatie van de federale pilootprojecten én de resultaten van het consultatiemoment met de sector, werden tot nu toe nog geen concrete stappen gezet om RAI-MDS ruimer te implementeren in de beleidsdomeinen van de Vlaamse Gemeenschap. Zowel op het inhoudelijke, als het technisch en programmatorisch vlak is RAI-MDS nog volop in ontwikkeling en aan optimalisaties onderworpen. Het bijsturen van een aantal kritische implementatievoorwaarden is noodzakelijk alvorens de implementatie (in eerste fase nog projectmatig) kan worden verruimd in andere beleidsdomeinen.

Ik overweeg weliswaar om in het kader van de projecten thuiszorg 2007 voor de erkende diensten van gezinszorg een vergelijkend project mogelijk te maken betreffende de BEL-profielschaal in de gezinszorg en de RAI-MDS. Na verdere consultatie van de sector, zal ik in april 2007 hierover een beslissing nemen.

In het kader van het verbeterproject Diagnostiek en Indicatiestelling van het VAPH wordt er, bij het uitschrijven van de diagnostische en indicatiestellingprotocollen, maximaal rekening gehouden met attesten die onder meer in het federale kader voorzien worden.

4. De meeste financieringssystemen, zowel van de Vlaamse overheid als van het RIZIV, houden nu al rekening met de zorgzwaarte. Er is op dit ogenblik nog geen duidelijkheid over de aanwendingsmogelijkheden van RAI-MDS op dit vlak. In het kader van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap loopt een operatie Zorggradatie voor de volwassen personen met een handicap die een beroep doen op het aanbod 'Zorg in Natura'. Het is de bedoeling om een inschalingsinstrument te ontwikkelen dat precies aangeeft hoeveel ondersteuning er moet geboden worden, in overeenstemming met de zorggraad van de persoon met een handicap. Dit zal zich ook vertalen in een aangepaste personeelsomkadering (en financiering) van de voorzieningen die de bijstand organiseren aan de personen met een handicap.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 100
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Zorgwaarborg - Initiatieven

Zorgen voor mekaar, zeker van zorg: de zorgwaarborg. Dit is een belangrijk thema van het Vlaams regeerakkoord. In dit hoofdstuk werden een aantal belangrijke doelstellingen aangekondigd. De termijn is inmiddels meer dan halfweg.

Recht op een betaalbare en toegankelijke zorg is een uitdrukkelijke doelstelling in het Vlaams regeerakkoord.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om naast de realisatie van goedgekeurde zorgstrategische plannen de samenwerking tussen de ziekenhuizen en tussen ziekenhuizen en de eerstelijnszorgverstrekkers aan te moedigen?

Wat zijn hiervan de resultaten?

Worden deze initiatieven geëvalueerd? Zo ja, wanneer en op welke wijze?

2. Welke initiatieven zijn er genomen om de gefaseerde invoering van een maximumfactuur voor zorg in te voeren die beschermt tegen onaanvaardbaar hoge kosten in vergelijking met de draagkracht?
3. Op welke wijze wordt de controle van de gebruikersprijzen in de zorg georganiseerd? Wat zijn hiervan de resultaten?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om de financiële ontwikkeling van de zorgverzekering nauwlettend op te volgen zowel wat de inkomsten als wat de uitgaven betreft?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De goedgekeurde zorgstrategische plannen vormen de grootste hefboom in de aansturing van de Vlaamse ziekenhuizen. De aanmoediging tot samenwerking tussen de ziekenhuizen is hierbij één van de prioritaire doelstellingen. Dit proces heeft in een aantal dossiers geleid tot de meest hechte vorm van samenwerking namelijk de fusie. Momenteel zijn er 62 algemene ziekenhuizen. Daarvan zijn de helft erkend als fusieziekenhuis met werking op meer dan één vestigingsplaats. Het grootste deel van deze fusies zijn wel ontstaan lang voor de zorgstrategische plannen in de procedure voor bouwsubsidies werden ingeschreven. Maar in een aantal recentere dossiers werd een belangrijke aanzet gegeven bij de beoordeling van het zorgstrategisch plan.

Daarnaast worden via het zorgstrategisch plan ook andere samenwerkingsvormen aangemoedigd om het zorgaanbod efficiënter te organiseren. Hiervan is het resultaat minder duidelijk zichtbaar, maar het zet de voorzieningen toch aan om hun zorgaanbod beter af te stemmen op de omringende zorgaanbieders, zowel ziekenhuizen en rustoorden als eerstelijnszorgverstrekkers. Dit zorgstrategisch plan zal trouwens in de toekomst niet enkel aan bod komen in de bouw dossiers met subsidie, maar zal ook een plaats krijgen in de procedure naar planning, programmatie en erkenning, gestructureerd volgens de zorgregio's. Daardoor zal de impact ervan duidelijk vergroten.

De samenwerking met de eerstelijnszorgverstrekkers is bovendien een voornaam aandachtspunt bij de audit van een voorziening, die plaats vindt ter gelegenheid van de procedure voor de (verlenging van) erkenning. Dit item kadert in de noodzakelijke continuïteit van zorg die zowel door de voorziening intern als door de overheid extern moet worden bewaakt.

Indien hier problemen worden gedetecteerd dan wordt dit via het auditverslag aan het ziekenhuis kenbaar gemaakt. Elk probleem wordt verder opgevolgd tot er een oplossing is gerealiseerd.
2. Reeds eerder deelde ik mee dat een conceptnota werd opgesteld op basis van de besprekingen die werden gevoerd in een ad hoc werkgroep met vertegenwoordigers van de mutualiteiten en de diensten voor gezinszorg. Inmiddels heeft het Kenniscentrum binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin op basis van de conceptnota een wetenschappelijke studie-opdracht uitgeschreven. Deze studie-opdracht is op dit ogenblik voor advies overgemaakt aan de inspecteur van Financiën. Na voleinding van de administratieve procedures inzake kennisgeving, selectie en aanbesteding, kan de studie-opdracht starten in juli 2007 en afgerond worden in het najaar 2008.
3. Wat de ouderenzorg betreft, keurde de Vlaamse Regering op mijn voorstel op 9 februari 2007 het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering definitief goed tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen. Deze wijziging heeft tot doel de bestaande erkenningsnormen voor de rusthuizen inzake dagprijs en supplementen, facturatie, reglement van orde en schriftelijke overeenkomst aan te passen. Op 14 februari 2007 heb ik vervolgens het ministerieel besluit ondertekend dat in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 9 februari 2007 de samenstellende elementen van de dagprijs vastlegt en een opsomming bevat van die kostprijselementen die als supplement of als voorschot ten gunste van derden kunnen aangerekend worden.

Beide besluiten werden ondertussen doorgestuurd voor publicatie in het BS en zullen in werking treden op 1 juli 2007. Door deze aanpassingen wordt een betere financiële bescherming beoogd van de bejaarden die in de rusthuizen verblijven. De belangrijkste uitgangspunten hierbij zijn:

- duidelijkheid en transparantie te bieden aan de bewoner over de in het rusthuis aangerekende bedragen voor het verblijf en de verstrekte zorg;
- duidelijkheid te bieden over de inhoud van de dagprijs en de aangerekende supplementen. Hiertoe werd duidelijk bepaald welke kostprijscomponenten minimaal deel moeten uitmaken van de dagprijs en voor welke kosten er nog een extra vergoeding kan aangerekend worden, evenwel tegen marktconforme prijzen. Daarnaast wordt bepaald dat die uitgaven die de voorziening voorschiet voor de bewoner enkel nog tegen het effectief door de voorziening betaalde bedrag moeten terugbetaald worden;
- tevens zal het rusthuis in het geval er een supplement aangerekend wordt of indien er uitgaven voorgeschoten worden telkens een bewijsvoering van de effectief gemaakte kosten moeten kunnen leveren;
- met het oog op een gelijke financiële bescherming van de bewoner en desgevallend zijn nabestaanden worden tenslotte een aantal principes die momenteel vervat zitten in de overeenkomsten die de rusthuizen hanteren en die nog niet in het wettelijk kader zijn opgenomen op een uniforme wijze wettelijk verankerd (regelingen bij afwezigheid en overlijden, opzegtermijnen, aanwending waarborg, beëindiging van de schriftelijke overeenkomst,...).

Gezien het hier erkenningsnormen betreft waaraan alle rusthuizen moeten voldoen, zal de toepassing ervan vanaf 1 juli 2007 door het agentschap Inspectie Welzijn, Gezondheid en Gezin tijdens de inspectiebezoeken aan de voorzieningen nagegaan worden.

Een belangrijk element bij het uitvaardigen van deze regelgeving is het gegeven dat de vaststelling van de dagprijs in de rusthuizen verband houdt met zowel de gemeenschapsbevoegdheid voor het ouderenbeleid als met de federale bevoegdheid voor het prijsbeleid.

Immers, krachtens artikel 128, § 1, van de Grondwet en artikel 5, § 1, II, 5° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) is, onder voorbehoud van de in die bijzondere wet vermelde uitzonderingen, het gehele bejaardenbeleid aan de gemeenschappen toegewezen. Daaronder vallen ook alle aspecten van dat beleid die specifiek de bescherming van de bejaarden beoogen. Eén van die uitzonderingen, die de bijzondere wet bevat, is het prijsbeleid. Daarvoor is de federale overheid bevoegd gebleven krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 3°, BWHI.

Die federale bevoegdheid impliceert echter niet dat de gemeenschappen elke bevoegdheid wordt ontzegd met betrekking tot de tarieven van de diensten die onder hun bevoegdheid vallen. Wel moeten die tariefregels rekening houden met het prijsbeleid dat door de federale overheid wordt gevoerd, en inzonderheid met de regels die door of krachtens de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen zijn vastgesteld.

Krachtens die wet werd het federale ministerieel besluit van 12 augustus 2005 genomen houdende bijzondere bepalingen inzake prijzen voor de sector van de instellingen voor bejaarden. Dit ministerieel besluit regelt de procedure die de instellingen voor bejaardenopvang (rusthuizen, RVT's, centra voor dagopvang, de centra voor nachtopvang, de centra voor kortverblijf en de serviceflatgebouwen) thans moeten naleven om hun prijzen te mogen verhogen. Het is de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie – bestuur Regulering en Organisatie van de Markt – Dienst Prijzen en Mededinging die instaat voor de afhandeling van de dossiers en de controle op de toepassing ervan in de voorzieningen.

In de gezondheidszorg behoort de regelgeving en controle inzake gebruikersprijzen tot de bevoegdheden van de federale minister bevoegd voor volksgezondheid, de heer Demotte.

4. De financiële ontwikkeling van de zorgverzekering wordt aan inkomstzijde nauwlettend opgevolgd door er op toe te zien dat de bijdragen tijdig en correct geïnd worden. De recente invoering van de administratieve geldboete moet ertoe bijdragen dat het percentage geïnde bijdragen gemaximaliseerd wordt.

Met betrekking tot de uitgaven wordt er op toegezien dat de aanvragen voor tenlastenemingen correct worden beoordeeld. Bijzondere aandacht op dit vlak gaat naar de dossiers m.b.t. tenlastenemingen voor mantel- en thuiszorg. Een zorgvuldige behandeling van aanvraagdossiers moet er toe leiden dat de tenlastenemingen worden toegekend aan wie daar recht op heeft, nl. de personen met een ernstig en langdurig verminderd zelfzorgvermogen. Het externe controle-orgaan MediWé controleert jaarlijks 4000 aanvragen op basis van steekproeven die zij ontvangen van het Vlaams Zorgfonds. Sedert begin 2007 zijn de steekproeven niet meer volledig aselekt samengesteld, maar houden zij rekening met het scoregedrag van de gemachtigde indicatiestellers en een aantal andere risico-criteria. De resultaten van de controle worden ook teruggekoppeld naar de gemachtigde indicatiestellers, zodat zij maximaal geresponsabiliseerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 101
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Zorgwaarborg - Initiatieven (2)

Zorgen voor mekaar, zeker van zorg: de zorgwaarborg. Dit is een belangrijk thema van het Vlaams Regeerakkoord. In dit hoofdstuk werden een aantal belangrijke doelstellingen aangekondigd. De termijn van de legislatuur is inmiddels meer dan halfweg.

Recht op betaalbare en toegankelijke zorg is een uitdrukkelijke doelstelling in het Vlaams regeerakkoord.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om een stappenplan te realiseren om de (budgettaire) achterstand in investeringsdossiers weg te werken?
2. Op welke wijze zijn de procedures vereenvoudigd en is de rechtszekerheid bevorderd?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om te zoeken naar andere financieringsmechanismen voor de realisatie en innovatie van woon- en zorgentiteiten?
4. Op welke wijze werd er hierbij een band gelegd met het sociale woonbeleid en het levensbestendig wonen?
5. Op welke wijze werd hierbij de terugvorderingsmogelijkheid van investeringssubsidies correct en effectief toegepast?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Bij decreet van 07 maart 2006 werd een artikel 7 bis ingevoegd in het decreet van 23 februari 1999 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden waardoor aan het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) de mogelijkheid werd geboden om alternatieve vormen van investeringssubsidies en – waarborg te verstrekken aan initiatiefnemers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen..

De alternatieve financiering waarvoor geopteerd werd relateert de financiering aan de economische levensduur van de te realiseren infrastructuur (20 jaar) en koppelt dit aan een te verantwoorden functionele aanwending ervan door jaarlijkse toetsing aan vooropgestelde minimale gebruiksnormen over die periode. Indien deze gebruiksnormen in een bepaald jaar niet zouden gehaald worden, wordt de gebruikstoelage voor dat jaar “pro rata” verminderd.

Dit principe vertaalde zich in 2 besluiten van de Vlaamse Regering d.d. 1 september 2006. Eén besluit tot regeling van de alternatieve investeringssubsidie; het andere tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg die aan deze financiering gekoppeld kan worden.

De sector van de verzorgingsvoorzieningen, de sector van de ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg en de sector van de voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap vallen onder het toepassingsgebied van beide besluiten. Dit zijn immers de sectoren waar men te kampen had met wachtlijsten van volledig administratief afgewerkte aanvragen die niet konden gehonoreerd worden omwille van een gebrek aan voldoende vastleggingskredieten. (cf. de klassieke VIPA-procedure conform het besluit van de Vlaamse gemeenschap van 08 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden).

Beide aangehaalde besluiten van 1 september 2006 traden in werking op 1 november 2006.

Praktisch werd dan als volgt te werk gegaan:

- alle volledig administratief afgewerkte aanvragen van de wachtlijsten die ontvankelijk waren verklaard vóór 1 januari 2005 werden al in de loop van augustus 2006 aangeschreven met de vraag hun dossier te actualiseren en zich in te schrijven in de alternatieve procedure; deze aanvragen konden in 2006 een principieel akkoord ontvangen in de alternatieve procedure; zo werden er in 2006 al 35 principiële akkoorden verleend;
- vervolgens werden in januari 2007 alle dergelijke aanvragen die ontvankelijk waren verklaard na 1 januari 2005 aangeschreven met de vraag hun dossier te actualiseren en zich in te schrijven in de alternatieve procedure; deze aanvragen kunnen in de loop van 2007 een principieel akkoord verkrijgen; dit jaar zijn er tot op heden 7 principiële akkoorden verleend;
- ten slotte kunnen alle aanvragen die op 1 november 2006 hetzij nog niet administratief afgewerkt waren, hetzij nieuw ingediend werden, vanaf 2008 in aanmerking komen voor het verkrijgen van een principieel akkoord.

Het is finaal de betrachting de wachtlijsten op ca. anderhalf jaar tijd weg te werken, zodat vanaf 2008 voor alle aanvragen tot investeringssubsidies en -waarborgen een normaal verloop van de alternatieve procedure kan gegarandeerd worden.

2. De alternatieve financieringsprocedure op zich (cf. de besluiten van 1 september 2006) houdt een vereenvoudiging in t.a.v. de klassieke VIPA-procedure (cf. het besluit van 8 juni 1999). De stappen “subsidiebeslissing” en “advies gunning” uit de klassieke procedure vallen immers weg. M.a.w. onmiddellijk na het verkrijgen van een principiële akkoord kan de initiatiefnemer de werken voor zijn project laten starten. Dit is een merkelijke tijdsinstaan van minimaal 6 maanden, maar legt wel een grotere verantwoordelijkheid bij de initiatiefnemer. In de mate dat de nodige vastleggings- en betalingskredieten voorzien worden in de begrotingen van de komende jaren is de rechtsgeldigheid van de alternatieve financiering gewaarborgd.
3. Buiten de onder punt 1 omschreven specifieke alternatieve financieringswijze wordt thans nagegaan welke acties, in de eerste plaats op regelgevend vlak, er moeten genomen worden om privé-publieke samenwerking (PPS) voor de creatie van infrastructuur voor zorg- en welzijnsvoorzieningen mogelijk te maken en te kunnen financieren via het VIPA.
4. In september 2004 presenteerde de Denktank Wonen-Welzijn twee nota’s die de raakvlakken tussen wonen (in casu de voormalige VHM) en welzijn (sectoren ouderen en personen met een handicap) aftaste. Deze nota was een eerste resultaat van een denkoefening van de denktank.

Deze nota focust voornamelijk op het zoeken naar raakvlakken en samenwerking¹ tussen wonen en welzijn en mogelijke alternatieven voor het bestaande aanbod. Ik heb kennis genomen van deze nota met de vraag tot verdere concretisering van het voorgestelde samenwerkingsscenario. De verschillende betrokken actoren hebben eerste verkennende gesprekken gevoerd om te inventariseren welke aanpassingen aan hun regelgeving dienen te gebeuren. Momenteel zijn deze gesprekken nog niet afgerond.
5. De terugvorderingsregels zijn opgenomen in het VIPA-procedurebesluit van 8 juni 1999 en in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 inzake de alternatieve investeringssubsidie.

¹ In eerste instantie om te kijken of binnen de verschillende sectoren geen wederzijdse problematieken zijn en mogelijk ook complementaire oplossingen. Anderzijds dient er ook gekeken te worden of er samenwerking mogelijk, gewenst of opportuun is op het gebied van regelgeving en financiële alternatieven om bepaalde ideeën of noden ook daadwerkelijk te kunnen uitwerken.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 102
van 8 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Zorgwaarborg - Initiatieven (3)

Zorgen voor mekaar, zeker van zorg: de zorgwaarborg. Dit is een belangrijk thema van het Vlaams Regeerakkoord. In dit hoofdstuk werden een aantal belangrijke doelstellingen aangekondigd. De termijn van de legislatuur is inmiddels meer dan halfweg.

Recht op betaalbare en toegankelijke zorg is een uitdrukkelijke doelstelling in het Vlaams regeerakkoord.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om structurele ondersteuning te bieden aan de diensten voor aangepast vervoer en voor de mindermobielencentrales?
2. Op welke wijze worden de genomen maatregelen opgevolgd?
3. Is er een regelmatige evaluatie? Zo ja, op welke wijze? Wie is hiervoor verantwoordelijk?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 8 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Vooraf moet opgemerkt worden dat de kredieten voor subsidiëring van de op Vlaams niveau erkende diensten voor aangepast vervoer (DAV) destijds werden getransfereerd van het voormalige Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap (VFSIPH) naar de bevoegde administratieve cel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor het gelijke kansenbeleid. In die zin komt het mevrouw Kathleen Van Brempt, de huidige Vlaamse minister voor Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen toe om te rapporteren over nieuwe initiatieven op het gebied van dit specifieke dienstenaanbod.

Het vervoersaanbod voor personen met een handicap (PmH), verstrekt door de mindermobielen-centrales (MMC), betreft voornamelijk gemeentelijke initiatieven.

2. Vanuit mijn bevoegdheid op het gebied van bijstand aan personen volg ik het proefproject betreffende aangepast vervoer voor rolstoelgebruikers, dat mijn collega op 7 mei 2007 wenst op te starten in twee gebieden, van nabij op. Dit project wordt begeleid door een stuurgroep waarin ook Welzijn vertegenwoordigd is. Op basis van de evaluatie en de resultaten van voormeld pilootproject wil ik immers nagaan in welke mate er nog aanvullende inspanningen noodzakelijk zijn vanuit het beleidsdomein Welzijn ter realisatie van toegankelijk vervoer voor personen met een handicap. Mijn aandacht zal vooral gaan naar de eventuele restgroep van personen die niet in het kader van dergelijk aangepast vervoerssysteem kan worden bediend.

In die zin sluit ik niet uit dat vrijwilligersorganisaties, zoals de MMC, alsnog in beeld kunnen gebracht worden ter realisatie van een aanvullend vervoersaanbod.

3. Zie 2: De installatie van een stuurgroep ter evaluatie van het pilootproject van collega Van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 103
van 14 maart 2007
van **GREET VAN LINTER**

Zorgverzekering Brussel - Taalgebruik bicommunautaire instellingen

Reeds meermaals kaartte ik het probleem aan van de bicommunautaire instellingen in Brussel die een aanvraag tot gelijkstelling van erkenning in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering indienen. Deze bicommunautaire instellingen dienen – indien zij gelijkgeschakeld willen worden – een overeenkomst te sluiten met het Vlaams Zorgfonds waarin zij zich in staat en bereid verklaren met betrekking tot de door hen verstrekte niet-medische hulp- en dienstverlening, op verzoek van de gebruiker, de Nederlandse taal te gebruiken.

In de praktijk blijkt echter dat deze instellingen de taalvereiste vaak niet naleven en dat verzorging in het Nederlands zeer moeilijk ligt.

Op 10 maart van vorig jaar antwoordde de minister het volgende op een schriftelijke vraag terzake (vraag nr. 121, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-04-2006):

- “1. Op dit moment zijn 6 bicommunautaire thuiszorgvoorzieningen en 64 bicommunautaire residentiële voorzieningen in Brussel gelijkgesteld met erkenning in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering.
2. Van de 64 bicommunautaire residentiële voorzieningen werden aan 38 voorzieningen ten tijde van de gelijkstelling met erkenning bijkomende inspanningen gevraagd om de tweetaligheid van dienstverlening te garanderen.
3. De controle op deze 38 voorzieningen die in januari 2006 werd uitgevoerd wees uit dat 24 voorzieningen nog niet volledig volgens verwachting functioneren.

De bevindingen van de controle zullen worden bezorgd aan de betrokken voorzieningen samen met de vraag zich binnen afzienbare tijd volledig in orde te stellen.

Daarnaast zal ik deze vaststellingen signaleren aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de commissie verzoeken om maatregelen te treffen in verband met het taalgebruik in de door haar erkende bicommunautaire voorzieningen.

Ik blijf de situatie nauwgezet opvolgen, en streef daarbij in de eerste plaats naar een bijsturing van de vastgestelde gebreken.”

1. Wat is de stand van zaken in deze verschillende dossiers? Hoe scoren deze instellingen op dit moment?
2. Is in deze instellingen geestelijke gezondheidszorg voorzien?

Op welke basis gebeurt dit?

Door een zelfstandige psychotherapeut of is er samenwerking met een CGG (centrum voor geestelijke gezondheidszorg)?

Van welke taalrol zijn deze diensten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 14 maart 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Het Vlaams Zorgfonds heeft op 26 mei 2006 de 24 voorzieningen met tekorten aangeschreven met de vraag om zich tegen 30 juni 2006 in orde te stellen.

Verder heb ik op 12 mei 2006 een schrijven gericht aan mijn collega van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, mevrouw Evelyne Huytebroeck, met de vraag te willen toezien op het taalgebruik in de door haar erkende voorzieningen. De bevindingen van de controles werden haar bezorgd. Tot op heden ontving ik geen reactie.

Het agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin kreeg de opdracht om een opvolgingscontrole uit te voeren bij de 24 voorzieningen met tekortkomingen. Het is de verwachting dat deze inspectiebezoeken zullen afgerond zijn tegen eind mei 2007.

2. In het kader van de gelijkstelling met erkenning wordt niet nagegaan of in de voorzieningen geestelijke gezondheidszorg is voorzien.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**INGE VERVOTTE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 104
van 14 maart 2007
van **CARL DECALUWE**

Kunstwerken in gesubsidieerde gebouwen - Welzijnssector

De VIPA-dossiers van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap werden overgeheveld naar het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

Er is een akkoord tussen de minister en het agentschap VIPA dat er voor het verleden en voor de lopende VIPA-dossiers van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap geen controle zal gebeuren op de wettelijke verplichting om een bepaald percentage aan kunst te besteden.

Op 12 mei 1998 keurde het Vlaams Parlement een wijziging goed van de decreten van 23 december 1986, m.b.t. de integratie van kunst in openbare gebouwen. Het decreet is van toepassing voor de oprichting of verbouwing van gebouwen waarvoor men minstens 30 % subsidie krijgt ten laste van de begroting van het Vlaams Gewest.

1. Welke rechtsbasis bestaat er voor het akkoord om geen controle uit te voeren naar de decretaal bepaalde kunstbesteding binnen de welzijnssector in het verleden?
2. Kan de minister een overzicht geven van de kunstinvesteringen binnen de welzijnssector sinds de inwerkingtreding van het decreet?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 14 maart 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Op 7 februari 1996, werd door de toenmalige Vlaamse Minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, een omzendbrief uitgevaardigd betreffende de toepassing van het decreet van 23 december 1986 inzake de integratie van kunstwerken in de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde gebouwen. (cf. webstek: www.vipa.vlaanderen.be onder de rubriek “regelgeving” – “VIPA-omzendbrieven” – “basis”).

Bij deze omzendbrief werd de verplichting opgelegd tot integratie van kunstwerken in de door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) gesubsidieerde projecten. Het bijvoegen van een ondertekende verklaring tot het besteden van het bij decreet vastgestelde minimum te besteden bedrag aan geïntegreerde kunst, werd aldus een ontvankelijkheidsvereiste voor de in te dienen investeringsdossiers bij het VIPA.

De omzendbrief van 7 februari 1996 richtte zich uitsluitend tot de door het VIPA gesubsidieerde voorzieningen.

Het VIPA, anno 1996, was toen niet bevoegd voor de investeringssubsidies van de voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap. Deze werden op autonome wijze verleend door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap, het huidige Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Het voldoen aan de bepalingen van het decreet tot integratie van kunstwerken werd door het vernoemde Vlaams Fonds niet geëist noch nagegaan, omwille van o.m. de volgende argumenten:

- de omzendbrief van 7 februari 1996 was niet gericht aan de door het VAPH erkende voorzieningen;
- het decreet van 23 december 1986 voorziet geen sancties bij het niet naleven van de gestelde bepalingen;
- de precaire financiële situatie van de meeste voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap zou door het opleggen van deze verplichting alleen maar verergeren.

Met ingang van 01 januari 2007 is het VIPA bevoegd voor de investeringsdossiers van de voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap en zal de omzendbrief van 7 februari 1996 onverkort ook voor deze sector van toepassing zijn.

2. De lijst van kunstinvesteringen binnen de welzijnssector gaat als bijlage.

BIJLAGE

Lijst van de kunstwerkinvesteringen binnen de welzijnssector

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/104/antw.104.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 105
van 14 maart 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Zorginstellingen - Huisdierenbeleid

Op 16 februari 2006 heb ik samen met mijn collega's Anne Marie Hoebeke, Tom Dehaene, Bart Caron, Elke Roex en Helga Stevens een voorstel van resolutie ingediend betreffende het huisdierenbeleid in de Vlaamse zorginstellingen (Stuk 730 (2005-2006) - Nr. 3).

Gezelschapsdieren brengen een breed gamma van sociale, psychologische, therapeutische, fysieke en fysiologische voordelen mee voor zorgbehoevenden. Deze effecten zijn onomstootbaar bewezen. Vandaar dat het Vlaams Parlement zich schaarde achter dit initiatief en op 28 juni 2006 dit voorstel unaniem aannam.

1. In hoeverre is reeds een wettelijk kader uitgetekend dat voorzieningen stimuleert om het contact tussen ouderen en dieren te bevorderen?
2. Heeft de minister reeds contact gehad met de federale overheid om in een wetgevend kader te voorzien dat de toegang van huisdieren in ziekenhuizen, palliatieve centra, rust- en verzorgingstehuizen en psychiatrische instellingen mogelijk maakt?

Zo ja, kan zij toelichten welke stappen daar zijn afgesproken?

Zo nee, kan de minister toelichten waarom zij hierop nog niet heeft aangedrongen en wanneer zij dit wel zal doen?

3. In hoeverre zijn er reeds stappen ondernomen om op Vlaams niveau een wetgevend kader uit te tekenen dat de toegang van huisdieren in serviceflats mogelijk maakt?
4. Heeft de minister al contact opgenomen met de RVT's (rust- en verzorgingstehuizen) om te weten in hoeverre zij reeds de toegang van gezelschapsdieren – al dan niet permanent – toestaan in hun instelling?

Kan zij concreet cijfers medelen over het aantal RVT's dat de toegang van huisdieren weigert en toestaat?

5. Kan de minister toelichten welke stappen zij reeds ondernomen heeft om het uitwisselen van "good practices" en de daaruit voortvloeiende kennis naar de invloed van gezelschapsdieren op de fysieke en mentale gezondheid van ouderen, jongeren, psychiatrische patiënten en patiënten in stervensbegeleiding te stimuleren?
6. In hoeverre is reeds een beleid uitgetekend om contact tussen gebruikers van een semi-residentiële of residentiële voorziening en dieren mogelijk te maken?

Kan de minister toelichten welke stappen reeds zijn ondernomen om uitvoering te geven aan het voorstel van resolutie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 14 maart 2007

van **MARGRIET HERMANS**

Het gunstige effect van huisdieren op het leven van bejaarden in ouderenvoorzieningen is gekend. Zowel het fysieke als het emotionele welzijn van bejaarden wordt verhoogd door het omgaan met huisdieren. Zo gaan bejaarden die bezig zijn met een huisdier meer bewegen en is een huisdier voor hen eveneens een eenzaamheids- en isolatiebuffer wat ook uiteindelijk leidt tot minder depressie. Niettemin moet ook voldoende aandacht gaan naar hygiënische aspecten, mogelijke allergieën en infecties die huisdieren kunnen veroorzaken.

Momenteel is de aanwezigheid van huisdieren in een zorginstelling niet verboden. De vrijheid die individuele voorzieningen hebben inzake het uitwerken van een huisdierenbeleid moet voorziening per voorziening worden bekeken, rekening houdend met ondermeer het specifiek soort bewoners, de architectuur en de omgeving van deze voorziening.

1. Zowel voor de rusthuizen (norm 2.2.2) als voor de serviceflatgebouwen (norm 2.2.3) kan uit de erkenningsnorm afgeleid worden dat dieren in de voorziening of op de belendende aanhorigheden toegelaten zijn, zolang zij niet hinderlijk zijn voor de bewoners of een gevaar kunnen opleveren voor de hygiëne in of rond de voorziening. (Bijlage A en B bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen).
2. De erkenningsnormen voor rust- en verzorgingstehuizen bevatten geen bepalingen betreffende het huisdierenbeleid. In debatten over nieuwe erkenningsnormen voor rust- en verzorgingstehuizen werd tot op heden steeds gesteld dat eventuele normen ter zake eerder thuishoren in de ROB-basisnormering. Vandaag is over deze thematiek dus niets extra bepaald voor RVT's ten opzichte van de ROB's. Wat betreft het huisdierenbeleid in de rust- en verzorgingstehuizen heb ik nog geen contact gehad met de federale overheid. Het thema huisdierenbeleid in rust- en verzorgingstehuizen is immers een Vlaamse bevoegdheid.

Voor ziekenhuizen, die onder toepassing van de gecoördineerde wet op ziekenhuizen vallen, bestaat er geen wetgeving die de toegang van huisdieren verbiedt. De verantwoordelijkheid ligt bij de ziekenhuizen zelf of zij al dan niet onder bepaalde voorwaarden de toegang van huisdieren willen toestaan.

Het is wel zo dat de federale Hoge Gezondheidsraad de federale overheid een advies hieromtrent heeft verstrekt. Het betreft advies nr^o 8133. De aanleiding voor dit advies waren twee resolutievoorstellen (van Mevr. M. De Meyer, lid van de kamer en van Mevr. J. De Roeck, lid van Senaat).

In dit advies wordt voorgesteld om de toegang van gezelschapsdieren tot acute verzorgingsinstellingen te verbieden, behoudens gemotiveerd tegenadvies van het Comité voor Ziekenhuishygiëne van de desbetreffende verzorgingsinstelling. De term "acute verzorgingsinstellingen" wordt als volgt verduidelijkt: "ziekenhuizen en klinieken, raadplegingsdiensten, ambulante zorgverlening en centra voor zware revalidatie (bijvoorbeeld de structuren met Sp-bedden, de instellingen van het type zeepreventorium, enzovoort)".

Het opvolgen van dit advies van de Hoge Gezondheidsraad zou aldus eerder een algemeen verbod (met gestelde uitzonderingen) voor dit type van instellingen betekenen, dan het toelaten van huisdieren als algemene regel.

3. Momenteel is de toegang van huisdieren in serviceflatgebouwen toegestaan. Zoals vermeld onder punt 1 kan uit norm 2.2.3 met betrekking tot de serviceflatgebouwen worden afgeleid, dat dieren in de voorziening of op de belendende aanhorigheden toegelaten zijn, zolang zij niet hinderlijk zijn voor de bewoners of een gevaar kunnen opleveren voor de hygiëne in of rond de voorziening.
4. Ook in de rust- en verzorgingstehuizen is de toegang van huisdieren toegelaten aangezien ook hier norm 2.2.2 zoals vermeld onder punt 1 van toepassing is.

Cijfermateriaal betreffende het aantal RVT's dat toegang verleent aan huisdieren is niet beschikbaar.

5. Naar aanleiding van eerdere discussies werden er in 2002 al demonstratieprojecten omtrent huisdieren in residentiële voorzieningen uitgevoerd. Dat mondde uit in een projectendag in Menen. LUCAS, een centrum verbonden aan de KULeuven, werkte hieraan mee. Volgens LUCAS heeft de aanwezigheid van huisdieren therapeutische effecten op ouderen.
6. Zoals vermeld onder punt 1 is er geen wettelijk verbod om huisdieren in rusthuizen en serviceflatgebouwen toe te laten. Huisdieren worden toegelaten zolang zij niet hinderlijk zijn voor de bewoners of een gevaar kunnen opleveren voor de hygiëne in of rond de voorziening. De regelgeving laat de voorzieningen vrij om verder hun eigen beleid uit te werken en hun verantwoordelijkheid terzake op te nemen. Vandaag vormen de normen hiervoor geen hinderpaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 106
van 16 maart 2007
van **GREET VAN LINTER**

Gebedsgenezers - Slachtofferhulp

In het Brusselse gewest vindt men geregeld vlugschriftjes in de brievenbus waarmee “maribous” en gebedsgenezers allerhande hun praktijken promoten.

Zij garanderen een zeer snelle genezing van allerhande kwalen, maar beweren ook hulp te kunnen bieden bij emotionele problemen, psychologische noden en huishoudelijke problemen. Niet zelden bieden zij ook financiële hulp aan. Verder zijn ze over het algemeen nog helderziend, medium en kunnen zij perfect het “kwade” uitdrijven. Minstens wekelijks wordt publiciteit van zo'n allroundgenezer verspreid. De geïnteresseerde kan zich wenden tot een gsm-nummer.

Hoeft het te worden gezegd dat het hier gaat om dubieuze praktijken en/of om “niet-erkende beoefenaars van de geneeskunde”. Dat is één probleem. Het tweede probleem is dat de toegepaste praktijken reeds meermaals geleid hebben tot dodelijke ongevallen, onder andere in Brussel. Ik durf evenwel te veronderstellen dat het hier niet gaat om een typisch Brussels fenomeen, maar dat deze toestanden zich evenzeer voordoen (of in de toekomst zullen voordoen) in andere grootsteden.

Zulke praktijken kunnen niet toegelaten worden in een moderne maatschappij met een even modern gezondheidsbeleid. Dergelijke ongevallen moeten voorkomen kunnen worden.

1. Heeft de minister enig zicht op de omvang van het probleem?
2. Welke initiatieven nam zij reeds om dit probleem te verhelpen en om zulke ongevallen te voorkomen?
3. Heeft de minister hierover reeds overleg gehad met collegelid Grouwels?
4. Waar kunnen slachtoffers van deze malafide “genezers” terecht?

Vinden slachtoffers makkelijk de weg naar dat kanaal? Zorgt de minister voor voldoende ondersteuning daartoe?

5. Hoe treedt de minister op tegen deze “genezers”?

Heeft zij hieromtrent overleg met haar federale collega's Demotte en Onkelinx?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 16 maart 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Met uitzondering van de berichten in de media over een aantal ophefmakende voorvallen in Brussel heb ik geen signalen of rapporten ontvangen die mij informatie aanreiken om een adequate inschatting van het probleem te kunnen maken.
2. Ik heb nog geen initiatieven genomen om dit probleem te verhelpen en om zulke ongevallen te voorkomen, aangezien ik geen bevoegdheid heb om op te treden tegen dergelijke praktijken van illegale uitoefening van de geneeskunde. De regulering van de gezondheidszorgberoepen en de regelgeving betreffende de uitoefening van de geneeskunde zijn een federale bevoegdheid. Het bestraffen van het overtreden van deze regelgeving is dit dus ook .
3. Ik heb hierover derhalve nog geen overleg gehad met de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bevoegd voor Gelijke Kansenbeleid, mevr. Brigitte Grouwels.
4. Slachtoffers kunnen zich uiteraard wenden tot de politiediensten om klacht in te dienen en zonodig een gerechtelijke procedure te kunnen opstarten. Dit laat ook toe de malafide genezers te identificeren.

Voor psychologische en sociale begeleiding kunnen deze slachtoffers terecht in de autonome centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's) of in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG's).

Ik heb geen volledig zicht op het feit of deze slachtoffers gemakkelijk de weg vinden naar de CAW's of de CGG's. De dienst Slachtofferhulp van CAW Archipel te Brussel heeft de voorbije jaren geen hulpvragen in dit verband ontvangen.

5. Voor de eerste vraag verwijs ik naar mijn antwoord in punt 2. Ik heb met betrekking tot deze materie geen overleg met de federale minister Demotte en Onkelinx. Ik ga er van uit dat beide collega's hun verantwoordelijkheid ter zake opnemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 107
van 16 maart 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Werknemers met psychische handicap - Loonkostensubsidies

Heel wat werkgevers blijken werknemers met een psychiatrisch verleden een kans te willen geven, terwijl zij vroeger bijna altijd afwijzend waren.

Een belangrijke stimulans voor werkgevers om mensen met een psychiatrisch verleden aan te werven, is een erkenning van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de daaraan verbonden loonsubsidie.

1. Aan hoeveel mensen met een psychiatrisch probleem heeft het Vlaams Fonds een loonsubsidie gegeven in 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 ?
2. Wat was in 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 het totaal aan uitgaven voor loonsubsidies aan deze doelgroep ?
3. Hoeveel mensen met een psychiatrische aandoening werken bij de Vlaamse administratie, en dit voor de jaren 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006 ?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 16 maart 2007

van **ANNE-MARIE HOEBEKE**

Als rechtsvoorganger van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) was het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) tot 31 maart 2006 bevoegd voor de maatregelen inzake loonkostensubsidies voor personen met een handicap.

Met de juridische inwerkingtreding op 1 april 2006 van de Beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) enerzijds, en Werk en Sociale Economie (WSE) anderzijds ingevolge de operatie Beter Bestuurlijk Beleid, is voormelde bevoegdheidsmaterie overgeheveld van eerstgenoemd naar laatstgenoemd Beleidsdomein.

De werkgelegenheidsbevorderende maatregelen van personen met een handicap behoren derhalve niet langer tot mijn bevoegdheid.

In concreto is het de VDAB die, als rechtsopvolger van het VFSIPH m.b.t. bepaalde deeldomeinen inzake de arbeidsmarktintegratie voor personen met een handicap, thans instaat voor de toekenning van de loonkostensubsidies 'CAO 26' en 'Vlaamse Inschakelingspremie' (VIP), zij het dat - in afwachting van nieuwe regelgeving binnen het Beleidsdomein WSE - de bestaande procedure voor de indicering en toeleiding van personen met een handicap met een arbeidsvraag via de Provinciale Evaluatiecommissies (PEC) binnen het VAPH wordt toegepast.

Het VAPH blijft weliswaar steeds bevoegd voor de inschrijving van personen met een handicap (ook voor diegenen met een arbeidsvraag). Het is dan ook in het kader van de inschrijvingsprocedure dat de handicap- en stoorniscodes van de personen met een handicap worden geregistreerd.

De door u gestelde vragen 1 en 2 kunnen slechts ten dele worden beantwoord, aangezien enkel bij de recentst ingeschreven personen met een handicap voormelde stoorniscodes elektronisch werden geregistreerd. Hiermee werd een aanvang genomen in 1998, en pas vanaf 2004 is deze elektronische registratie verplicht. Aangezien de gegevens m.b.t. oudere dossiers van personen met een handicap niet elektronisch beschikbaar zijn, impliceert dit dat er, binnen een kort tijdsbestek, geen volledige cijfers kunnen worden aangereikt inzake personen met een psychische handicap die een CAO 26 of VIP genieten,.

Wel heeft men een accurater zicht op de toestand in juli 2003, toen een gerichte bevraging werd georganiseerd m.b.t. het gebruik van de loonkostensubsidies, en waarbij diverse kenmerken werden geregistreerd van alle toenmalige personen voor wie een CAO 26 of VIP werd uitbetaald. M.b.t. deze momentopname beschikt men dan ook over volledige cijfers over de aard van de handicap (bvb. psychisch) van CAO 26- en VIP-gebruikers. Deze gegevens zijn raadpleegbaar in de geactualiseerde nota "Handicap en Arbeid, overzicht van de ontwikkelingen - december 2006", op de website van het Vlaams Ministerie voor Werk en Sociale Economie, en vormen dan ook de basis voor de specifieke antwoorden op de vragen 1 en 2.

1. In juli 2003 had 12,5% van de personen met een loonkostensubsidie een psychische handicap, hetzij 463 personen op 3702 (waarvan de aard van de handicap kon worden vastgesteld). Daarbij was, wat de personen met een psychische handicap betreft, een opvallend verschil merkbaar tussen het gebruik van CAO 26 en VIP, nl. 8,8% (hetzij 215 op 2442) tegenover 19,7% (hetzij 248 op 1260).
2. Hoewel - gelet op de voorgaande bemerking - accurate cijfers niet op korte termijn beschikbaar kunnen gesteld worden, kunnen voor 2003 de volgende cijfers, afgeleid uit de

percentages uit punt 1 en toegepast op de volledige uitgaven voor CAO 26 en VIP over 2003 (zie jaarverslag VFSIPH 2003), als een betrouwbare aanduiding voor de orde van grootte gelden voor de uitgaven van loonkostensubsidies ten behoeve van personen met een psychische handicap: 2.041.616,27 euro voor CAO 26 (op een totale uitgave van 23.200.184,93 euro), en 1.526.758,88 euro voor VIP (op een totale uitgave van 7.750.045,08 euro). Naar beide maatregelen getotaliseerd, geeft dit 3.568.375,15 euro (op 30.950.230,01 euro).

3. Het VAPH beschikt niet over deze gegevens. Bovendien moet worden opgemerkt dat mensen met een psychiatrische aandoening een ruimere groep vormen dan personen met een psychische handicap, inschrijfbaar bij het VAPH.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 108
van 16 maart 2007
van **KURT DE LOOR**

Procesbegeleiding lokaal sociaal beleidsplan - Evaluatie

In de omzendbrief van 14 oktober 2005 werd aangekondigd dat de lokale besturen die dat wensen op ondersteuning konden rekenen bij de ontwikkeling van hun lokaal sociaal beleid. Ieder lokaal bestuur kreeg het aanbod om - verspreid over de jaren 2006-2007 – zich in te schrijven op een rechtstreekse en op maat gesneden procesbegeleiding met het oog op de realisatie van een gedragen lokaal sociaal beleidsplan 2008-2013. De procesbegeleiding omvatte 50 uur begeleiding.

Er werd gekozen voor samenwerking met regionale organisaties die aan procesbegeleiding zouden doen.

Het afsluiten van een overeenkomst met een regionale organisatie was een “must” om een beroep te kunnen doen op de 50 uren ondersteuning. De subsidie voor deze 50 uren ging rechtstreeks naar de regionale organisatie.

Net zoals de regionale organisaties kon ook de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) sommige lokale besturen rechtstreeks begeleiden in het opmaken van een gedragen lokaal sociaal beleidsplan.

Ondertussen werd reeds een evaluatie opgemaakt over deze procesbegeleiding.

1. Hoe verliep deze evaluatie (methodiek)? Werden alle lokale besturen bevraagd? Indien enkel de besturen die de procesbegeleiding genoten werden bevraagd, werd dan ook reeds een onderzoek gedaan naar de reden waarom andere lokale besturen geen aanvraag indienden voor procesbegeleiding?
2. Voor hoeveel lokale besturen gebeurde de “procesbegeleiding” door de VVSG en voor hoeveel door regionale organisaties?
3. Werd de doelstelling, namelijk “op maat gesneden procesbegeleiding”, bereikt door deze manier van werken ?
4. Welke conclusies werden getrokken uit deze evaluatie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 16 maart 2007

van **KURT DE LOOR**

In januari organiseerde de afdeling Welzijn en Samenleving een schriftelijke enquête bij alle lokale besturen om het ondersteuningstraject ter voorbereiding van hun lokaal sociaal beleidsplan te evalueren. Daarnaast werd ook gevraagd welke ondersteuning zij naar de toekomst toe nog wenselijk achten. Het doel van deze enquête was om de nog lopende procesbegeleiding te kunnen versterken en om het totale ondersteuningsaanbod lokaal sociaal beleid in kaart te brengen. Er werd geen onderzoek gedaan naar de redenen waarom een aantal lokale besturen niet intekenden op de aangeboden begeleiding.

De lokale besturen konden voor deze begeleiding gebruik maken van de diensten van de VVSG of van regionaal aangeduide organisaties. Vijf lokale besturen werden begeleid door de VVSG, de andere lokale besturen die intekenden op de begeleiding kregen dit van één van de 19 regionale ondersteuners. Voor deze ondersteuning ontvangt het lokale bestuur 50 euro per uur, met een maximum van 50 uur per gemeente. De VVSG of regionale ondersteuners sluiten hiervoor een contract af met de betrokken lokale besturen en bezorgen dit aan de Vlaamse overheid. Achteraf moeten zij een eindverslag bezorgen waarin zij oplijsten welke initiatieven zij namen en welke kosten hiervoor gemaakt werden. Concreet werden al 247 contracten met gemeenten (gemeentebestuur én OCMW-bestuur) en 134 eindverslagen aan de administratie bezorgd.

Al dan niet ingaan op het aanbod is uiteindelijk de autonome keuze van een lokaal bestuur.

Momenteel zijn er geen aspecten die er op wijzen dat de begeleiding niet naar maat gebeurt. Natuurlijk werden bepaalde onderdelen van de begeleiding aan meerdere gemeenten aangeboden, hetzij op hetzelfde moment, hetzij op dezelfde manier. Toch stond steeds de vrije keuze vanuit het lokale bestuur centraal.

In totaal werden 51 evaluaties ingediend. In de meeste gevallen (28) werd de enquête ingevuld door het OCMW. 11 enquêtes werden ingevuld door OCMW en gemeente samen en 12 door het gemeentebestuur. Op een schaal van één tot vijf scoorde de inhoud van de begeleiding 3,84. De manier van aanpakken scoorde 3,82 en het contact met de organisatie verliep duidelijk vlot want ook dit scoorde 3,87. Er is geen enkele gemeente die het totaalpakket negatief evalueerde. 46 gemeenten zegden dat de begeleiding een duidelijke meerwaarde betekende bij de opmaak van het lokaal sociaal beleidsplan. Goede voorbeelden en hulp bij de omgevingsanalyse bleken van het grootste nut te zijn.

We kunnen uit de enquête concluderen dat er een vrij grote mate van tevredenheid bestaat over de genoten begeleiding, zowel inhoudelijk als methodologisch. De definitieve evaluatie van het totaalaanbod kan pas in 2008 gebeuren, wanneer alle overeenkomsten afgelopen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 109
van 16 maart 2007
van **TOM DEHAENE**

Zorgverzekering - Boetes

Op 30 april 2006 eindigde de regularisatieperiode voor de zorgverzekering. Wie voor drie jaren zijn bijdrage voor de Vlaamse Zorgverzekering niet, slechts gedeeltelijk of laattijdig betaald heeft, krijgt een geldboete van 100 tot 250 euro opgelegd.

In antwoord op een schriftelijke vraag van mij hieromtrent van 3 augustus 2006 antwoordde de minister dat 214.932 personen gebruik gemaakt hebben van de mogelijkheid tot regularisatie (vraag nr. 223, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 05-10-2006).

240.835 personen hebben echter geen gebruik gemaakt van die mogelijkheid.

Graag een opsplitsing naar provincie en zorgkas voor de volgende vragen.

1. Hebben de personen die geen gebruik hebben gemaakt van de regularisatie, hun boete intussen allemaal ontvangen?
2. Wat is het bedrag van deze boetes?
3. Hoeveel personen hebben hun boete intussen ook effectief betaald?
4. Op welke manier worden niet-betalers aangemaand om alsnog hun boete te betalen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 16 maart 2007

van **TOM DEHAENE**

1. In totaal zijn er 101.584 personen die niet tijdig regulariseerden én daarnaast voldoen aan het criterium van drie niet correcte betalingen, waardoor zij in aanmerking komen voor een administratieve geldboete.

In 2006 werden voor 80.673 personen daarvan adresgegevens bij het rijksregister opgevraagd. 2.642 personen verkeerden in een van de volgende situaties, waardoor ze niet (kunnen) worden aangeschreven: geannuleerde dossiers, overleden personen, vrijgestelden van inschrijving, naar het buitenland afgevoerden, van ambtswege afgevoerden of personen zonder adres in Vlaanderen of Brussel.

Van de 80.673 personen met een geldboete werden dus 78.031 personen tussen juli en december 2006 met een aangetekende brief uitgenodigd om de geldboete samen met de verschuldigde bijdragen van de jaren in kwestie te betalen.

Er blijven nog 20.911 personen over waarvoor in juni 2007 een aangetekende brief zal worden verstuurd met de uitnodiging om de geldboete en openstaande bijdragen te betalen.

2. Voor de 78.031 personen, waarvan sprake in punt 1 kan potentieel een bedrag geïnd worden van 25.313.788 euro, waarvan 18.366.800 euro aan administratieve geldboetes en 6.946.988 euro aan achterstallige ledenbijdragen.

Hierna vindt u een overzicht per zorgkas en per provincie.

Bedragen per zorgkas	totaal bedrag verschuldigde bijdrages	totaal bedrag verschuldigde boetes	totaal bedrag verschuldigd	bedrag inkomsten achterstallige bijdrages	bedrag inkomsten boete	totaal bedrag betaald	% totaal geïnde bedrag
CM-Zorgkas	454.208	1.606.200	2.060.408	76.005	316.084	392.089	19,03%
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	30.786	116.800	147.586	3.474	15.506	18.980	12,86%
Vlaamse Zorgkas	5.903.385	14.661.650	20.565.035	583.659	1.969.420	2.553.079	12,41%
Zorgkas DKV Belgium	15.330	50.800	66.130	1.770	7.669	9.439	14,27%

Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	49.976	183.450	233.426	3.337	16.984	20.321	8,71%
Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	75.968	289.050	365.018	6.684	33.762	40.446	11,08%
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	407.545	1.424.100	1.831.645	36.620	164.817	201.437	11,00%
Niet eenduidig toe te kennen	9.790	34.750	44.540	225	1.575	1.800	4,04%
Totaal	6.946.988	18.366.800	25.313.788	711.774	2.525.817	3.237.591	12,79%

Bedragen per provincie	totaal bedrag verschuldigde bijdrages	totaal bedrag verschuldigde boetes	totaal bedrag verschuldigd	bedrag inkomsten achterstallige bijdrages	bedrag inkomsten boete	totaal bedrag betaald	% totaal geinde bedrag
Antwerpen	2.040.917	5.518.900	7.559.817	203.008	734.432	937.440	12,40%
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	80.795	258.850	339.645	4.503	16.458	20.961	6,17%
Limburg	885.110	2.447.400	3.332.510	87.842	313.705	401.547	12,05%
Oost-Vlaanderen	1.518.483	4.010.400	5.528.883	150.556	542.063	692.619	12,53%
Vlaams-Brabant	1.266.724	3.215.000	4.481.724	150.655	528.676	679.331	15,16%
West-Vlaanderen	1.154.959	2.916.250	4.071.209	115.210	390.483	505.693	12,42%
Totaal	6.946.988	18.366.800	25.313.788	711.774	2.525.817	3.237.591	12,79%

3. In totaal hebben 8.386 personen volledig betaald, 13.678 personen hebben volledig of gedeeltelijk betaald.

Hierna vindt u een overzicht per zorgkas en per provincie.

Aantallen per zorgkas	volledig betaald	gedeeltelijk betaald	totaal aantal betalingen (= gedeeltelijke + volledige betalingen)	niet betaald	totaal (niet betalingen + totaal aantal betalingen)	% niet betaald
CM-Zorgkas	1.163	438	1.601	5.140	6.741	76,25%
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	58	19	77	407	484	84,09%
Vlaamse Zorgkas	6.394	4.331	10.725	51.772	62.497	82,84%
Zorgkas DKV Belgium	24	19	43	168	211	79,62%
Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	58	34	92	673	765	87,97%
Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	117	62	179	1.021	1.200	85,08%
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	567	385	952	5.036	5.988	84,10%
Niet eenduidig toe te kennen	5	4	9	136	145	93,79%
Totaal	8.386	5.292	13.678	64.353	78.031	82,47%

Aantallen per provincie	volledig betaald	gedeeltelijk betaald	totaal aantal betalingen (= gedeeltelijke + volledige betalingen)	niet betaald	totaal (niet betalingen + totaal aantal betalingen)	% niet betaald
Antwerpen	2.466	1.547	4.013	19.574	23.587	82,99%
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	60	42	102	1.032	1.134	91,01%
Limburg	1.045	609	1.654	8.642	10.296	83,94%
Oost-Vlaanderen	1.831	1.116	2.947	14.205	17.152	82,82%
Vlaams-Brabant	1.669	1.215	2.884	10.560	13.444	78,55%
West-Vlaanderen	1.315	763	2.078	10.340	12.418	83,27%
	8.386	5.292	13.678	64.353	78.031	82,47%

4. Indien men na het aangetekend schrijven niet betaalt, geen bezwaarschrift of geen afbetalingsplan indient binnen twee maanden, worden de gegevens van betrokkenen doorgestuurd naar de Vlaamse belastingdienst die bevoegd is om de som gedwongen in te vorderen.

De Vlaamse belastingdienst stelt daarvoor een gerechtsdeurwaarder aan. Deze laatste maant betrokkenen aan om de som binnen de acht dagen te betalen. Indien men dan nog niet betaalt, of geen afbetalingsplan indient, zal de gerechtsdeurwaarder in principe na twee maanden overgaan tot een gedwongen invordering bij dwangbevel.

Dezelfde procedure van gedwongen invordering wordt gevolgd indien men het afbetalingsplan niet naleeft of indien het bezwaar onontvankelijk of ongegrond is en men de boete en/of eventuele achterstallige bijdragen niet betaalt binnen de maand nadat de beslissing per aangetekende brief werd verzonden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 110
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Rusthuizen - Verpleegkundigetekort

Het tekort aan verpleegkundigen in rusthuizen blijft een probleem. Daarenboven worden de taken van het zorgpersoneel vaak onderschat.

1. Hoeveel fulltime equivalenten (FE) worden er per bezetting toegekend? Is dit inclusief of exclusief de hoofdverpleegkundige?
2. Hoe worden deze FE verdeeld tussen de verpleegkundigen en verzorgenden? Op basis van welke normen?
3. Welke extra tegemoetkomingen worden er voorzien voor een RVT (rust- en verzorgingstehuis) met zwaar zorgbehoevenden?
4. Er is nood aan meer personeel.

Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van de legislatuur genomen om hieraan tegemoet te komen?

Zijn er in de praktijk initiatieven genomen tot een uitbreiding van het personeelsbestand? Zo neen, heeft de minister initiatieven genomen om een grondig onderzoek te laten uitvoeren naar de nood tot uitbreiding van het personeelsbestand?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De regelgeving bepaalt dat de rustoorden in Vlaanderen ten minste moeten beschikken over het volgende personeel:
 - een dagelijks verantwoordelijke;
 - verplegend en verzorgend personeel in de verhouding van 2,5 voltijdse functies voor 15 opgenomen bejaarden, waarvan ten minste 1 verplegend personeelslid;
 - onderhouds- en keukenpersoneel in de verhouding van 1 voltijdse functie voor 15 opgenomen bejaarden;
 - een betrekking van deskundige in animatie en activatie moet voorzien worden, pro rata van 0.5 voltijds equivalent per begonnen schijf van 30 woongelegenheden.De functie van hoofdverpleegkundige is niet voorzien in de rustoordreglementering.
2. De rustoordnormen vereisen dus 2 verpleegkundigen en 3 verzorgenden per 30 bewoners. Deze normen zijn te beschouwen als een basisomkadering, die geen rekening houdt met verschillen in zorgzwaarte.

Zorg wordt immers gefinancierd door het RIZIV. Dit gebeurt via RIZIV-forfaits die pro rata van het aantal geregistreerde bewoners per zorgcategorie worden berekend. Per zorgcategorie geldt er een specifieke personeelsomkadering. Indien de rustoordwoongelegenheden over een bijkomende erkenning als rust- en verzorgingstehuis ('RVT') beschikken, zijn de RIZIV-personeelsnormen, maar ook de overeenstemmende forfaiten, hoger. De bijzondere erkenning als RVT wordt verleend naarmate er ruimte is in de federale programmatie en indien de voorziening beantwoordt aan de federale normen voor erkenning als RVT (K.B. 21 september 2004).

3. De personeelsnormen in een RVT zijn op basis van K.B. 21 september 2004, bijlage 1, norm 3.e:
 - Per 30 bewoners ten minste 5 voltijds equivalenten verpleegkundigen per dertig bewoners, waaronder een hoofdverpleegkundige; boven de eerste 30 bewoners is een bijkomende hoofdverpleegkundige verplicht wanneer de instelling de helft van elke nieuwe schijf van 30 nieuwe bewoners overschrijdt;
 - Per 30 bewoners ten minste 5 voltijds equivalenten verzorgend personeel waarvan de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft de vereiste minimumopleiding kan vaststellen;
 - Per 30 bewoners 1 voltijds equivalent kinesitherapeut en/of ergotherapeut en/of logopedist, met de garantie dat de eerste twee oriëntaties in de instelling voldoende aanwezig zijn en dat bedoeld personeel uitsluitend loontrekkend of vastbenoemd is; de aanwezigheid van logopedisten moet, afhankelijk van de behoeften van de bewoners, worden gewaarborgd.

Tenslotte bepaalt dit K.B. dat één voltijds equivalent verpleegkundige, naar rata van maximum één voltijds equivalent per 30 bewoners, mag vervangen worden door personeel met een andere kwalificatie zoals in het K.B. van 21 september 2004 opgesomd. Zoals in punt 2 werd aangeduid, geeft een erkenning als RVT recht op een hogere tegemoetkoming door het RIZIV. Ook voor het RIZIV gelden in dat geval hogere personeelsnormen, die niet per bed, maar in functie van de geregistreerde zorgafhankelijkheid van de bewoners wordt berekend.

4. In uitvoering van de protocolakkoorden tussen de Federale overheid en de overheden van de Gemeenschappen en Gewesten over het te voeren ouderenzorgbeleid heb ik de bijkomende middelen voor ouderenzorg tot op heden nagenoeg volledig benut voor een reconversie van rustoordwoongelegenheden naar RVT. Sinds het begin van de legislatuur zijn hierdoor meer dan 3.250 rustoordwoongelegenheden omgeschakeld naar RVT. Hierdoor stijgt het aantal RVT erkenningen sneller dan de toename van het aantal zwaar zorgbehoevenden. Bij de aanvang van de legislatuur kon aan de erkende rustoorden slechts voor 55 % van de RVT-gerechtigde bewonersl een RVT-bed gegarandeerd worden. Inmiddels is deze RVT-dekkingsgraad per rust- en verzorgingstehuis opgelopen tot minimum 76%. De volgende jaren zal dit percentage verder stijgen.

Het stijgende aantal RVT erkenningen heeft ondermeer tot gevolg dat de betrokken voorzieningen aan hogere personeelsnormen moeten voldoen en hier ook een hogere financiering voor ontvangen.

Uiteraard moet er ook een voldoende aanbod van arbeidskrachten zijn en blijven. In deze context heb ik een overleg opgestart met de koepelorganisaties in de ouderenzorg. Deze werkzaamheden zijn momenteel lopend. Het is voorbarig om nu al besluiten te trekken uit dit overleg. Ongetwijfeld zal de oplossing bestaan uit een meersporenbeleid, waarbij via het gecombineerde effect van diverse maatregelen op substantiële en duurzame resultaten wordt gemikt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 111
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Rust- en verzorgingstehuizen - Erkenningen

Het erkennen van een rust- en verzorgingstehuis (RVT) kent een aantal knelpunten.

1. Verschillende instellingen werken als een RVT maar zijn niet als dusdanig erkend. Dit heeft een aantal gevolgen, onder andere wat de subsidiëring van het personeel betreft. De erkenning behoort tot de bevoegdheid van de minister.

Welke criteria worden hier gehanteerd?

2. Hoeveel RVT zijn er sinds 2000 op jaarbasis erkend in Vlaanderen? Graag een overzicht per provincie.
3. Er is een spreiding per regio. Deze verdeling beantwoordt niet altijd aan de reële behoeften. Er zijn uiteraard objectieve criteria voor de erkenning.

Op basis van welke elementen wordt de spreiding “gecorrigeerd” rekening houdende met de reële behoeften?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Sinds 2000 is het aantal erkende bedden rust en verzorgingstehuis (RVT) in Vlaanderen met 65.48 % gestegen. In dezelfde periode steeg het aantal rustoordwoonegelegenheden met 9 %. Hoewel ook de zorgzwaarte gedurende deze periode is gestegen, wijzen deze cijfers duidelijk op een substantiële inhaaloperatie.

Op 31 december 2006 waren er in Vlaanderen 63.003 erkende rustoordwoonegelegenheden, waarvan 31.551 ook erkend waren als RVT, hetzij exact 50 % van de rustoordcapaciteit. Uit RIZIV-cijfers die betrekking hebben op het tweede kwartaal 2005 blijkt dat er toen gemiddeld 39.197 bewoners met een RVT-profiel verbleven in de Vlaamse rustoorden. Dit betekent dus dat er voor 80.49 % van alle RVT-gerechtigde bewoners in Vlaanderen ook een RVT-erkenning gegeven is (zie ook tabel 2) .

Wanneer de RVT-dekkingsgraad per rust- en verzorgingstehuis bekeken wordt, blijkt dat bij het begin van deze legislatuur ruim de helft van de rustoorden slechts een RVT-dekkingspercentage van 55 % kende, wat betekent dat voor 55% van de RVT-gerechtigde bewoners in het rusthuis ook een RVT-erkenning verzekerd was.

Op 31 december 2006 beschikte 81 % van de rustoorden over een erkenning als RVT. De overige 19 % betreft kleine voorzieningen met een gemiddelde opvangcapaciteit van 32 woonegelegenheden en een overwegend (58 %) rustoordprofiel.

1. De erkenning van een rustoord wordt afgeleverd indien de voorziening past in de programmatie en aan de Vlaamse erkenningsnormen beantwoordt. De personeelsnormen zijn linair: twee verpleegkundigen en drie verzorgenden per dertig bewoners. Deze normen zijn te beschouwen als een basisomkadering, die geen rekening houdt met verschillen in zorgzwaarte.

Zorg wordt immers gefinancierd door het RIZIV. Dit gebeurt via RIZIV-forfaits die pro rata van het aantal geregistreerde bewoners per zorgcategorie worden berekend. Per zorgcategorie geldt een specifieke personeelsomkadering.

Indien rustoordwoonegelegenheden over een bijkomende erkenning als rust- en verzorgingstehuis beschikken, zijn de RIZIV-personeelsnormen en ook de overeenstemmende forfaits hoger.

De bijzondere erkenning als RVT wordt verleend naarmate er ruimte is in de federale programmatie en indien de voorziening beantwoordt aan de federale normen voor erkenning als RVT (K.B. 21 september 2004).

2. Per provincie is het aantal RVT erkenningen als volgt geëvolueerd:

Tabell. RVT-erkenningen per provincie

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Antwerpen	5913	6772	7682	8265	8.266	8499	8836
Brabant (incl. Brussel)	3193	3612	4073	4377	4.377	4443	4724

Limburg	1815	2018	2220	2525	2.542	2706	2812
Oost-Vlaanderen	5020	5699	6396	6794	6.802	7125	7660
West-Vlaanderen	4719	5201	5747	6311	6.320	6775	7519
Totaal Vlaanderen	20660	23302	26118	28272	28.307	29.548	31.551

3. Onderstaande tabel bevat een overzicht over de procentuele toename van het aantal RVT-bedden per provincie in de periode 2000 tot 2006. Ook de verhouding tussen het aantal RVT-bedden en het aantal rustoordwoonegelegenheden is per provincie weergegeven. Hieruit kan afgeleid worden dat de procentuele toename van het aantal RVT-bedden in twee provincies onder het Vlaamse gemiddelde (65,48 %) ligt. Anderzijds ligt in dezelfde twee provincies de verhouding RVT/rob hoger dan het Vlaamse gemiddelde de (50,08 %).

De derde kolom geeft het gemiddeld aantal bewoners weer die een RVT-profiel hebben. Deze cijfers hebben betrekking op het tweede kwartaal 2005 en zijn aangeleverd door het RIZIV. De laatste kolom geeft de realisatiegraad weer. De verschillen die hier aan het licht komen zijn restanten van de vroegere ongelijke verdeling van RVT-bedden, vooral veroorzaakt door de aan- of afwezigheid van voormalige ziekenhuisRVT's. Deze voorzieningen bestonden immers voor de volle 100 % uit RVT-bedden.

Tabel 2 : RVT per provincie

	Toename RVT capaciteit sinds 2000	Verhouding RVT/rob	Behoeftte aan RVT bedden	Invulling van behoefte RVT bedden
Antwerpen	66,92 %	49,72 %	10678	82,75 %
Brabant (incl. Brussel)	67,59 %	48,96 %	5976	79,05 %
Limburg	64,54 %	54,42 %	3511	80,09 %
Oost-Vlaanderen	65,54 %	46,79 %	9476	80,84 %
West-Vlaanderen	62,76 %	53,54 %	9556	78,68 %
Totaal Vlaanderen	65,48 %	50,08 %	39.197	80,49 %

Ik heb de vergunningen voor bijkomende RVT-bedden steeds verdeeld op basis van de geregistreerde zorgafhankelijkheid van de bewoners. Deze werkwijze is gebaseerd op de door het RIZIV aangeleverde gegevens. Bij de laatste verdeling, die inging op 1 oktober 2006, werd aan alle rustoorden een RVT-dekkingspercentage van 76 % gegarandeerd. De volgende jaren zal dit percentage verder stijgen.

Dezelfde criteria zijn op alle voorzieningen van toepassing, zonder geografisch onderscheid. Om voor een RVT-erkenning in aanmerking te komen, moet de voorziening wel een voldoende schaalgrootte hebben. Dit verklaart waarom er nog rustoorden niet over een vergunning voor RVT-bedden beschikken.

Tijdens een vorige legislatuur gebeurde er één maal een verdeling die ondermeer met verschillen in het regionale aanbod rekening hield. In de meest achtergestelde zorgregio's werd een hogere RVT-dekkingsgraad gegarandeerd. Ik heb deze werkwijze niet overgenomen, omdat ze eerder rekening hield met het aanbod dan met de vraag naar zorg. De effecten hiervan zijn inmiddels volledig uitgevlakt, aangezien het nieuwe gegarandeerde dekkingspercentage (76 %) hoger ligt dan de 70 % die toen in de bevoorrechte zorgregio's werd toegepast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 113
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Financiering

De financiering van het niet-dringende liggend ziekenvervoer is niet geregeld.

1. Welke initiatieven zijn er deze legislatuur genomen om de bestaande financiering via ziekenfondsen, ziekenhuisdiensten, Kruisverenigingen op elkaar af te stemmen?
2. Zijn er inmiddels initiatieven genomen om in een basisfinanciering te voorzien, rekening houdende met bestaande regelingen en afspraken, met inbegrip van het federale niveau? Zo ja, welke?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Ik verwijs naar het antwoord op vraag nr. 112 van de volksvertegenwoordiger. Gezien de decreetgever heeft geopteerd voor zelfregulering door de sector, heeft de Vlaamse Regering de in 1. en 2. bedoelde initiatieven niet genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 114
van 16 maart 2007
van **KURT DE LOOR**

Gemeentelijke sociale huizen - Stand van zaken

Het decreet lokaal sociaal beleid van 2004 bepaalt onder artikel 18 dat elk lokaal bestuur een sociaal huis diende te realiseren tegen uiterlijk 1 januari 2007.

Er kon evenwel uitstel verkregen worden voor de realisatie van het sociaal huis tot vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet. Dit betekent dat een lokaal bestuur uitstel kan krijgen tot 22 mei 2009. Hiertoe diende een schriftelijk verzoek gericht te worden aan de Vlaamse Regering; met name aan de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit verzoek diende geen verantwoordingsdossier te bevatten maar enkel de reden tot uitstel en een richttermijn waarop het lokaal bestuur zal overgaan tot de realisatie van het sociaal huis.

De datum van 1 januari 2007 ligt inmiddels achter ons zodat er omtrent het aantal realisaties en het aantal aanvragen voor uitstel van realisatie van het sociaal huis normaal gezien concrete gegevens beschikbaar moeten zijn.

1. Kan de minister toelichten hoeveel lokale besturen er op dit ogenblik uitstel hebben gevraagd en wat de meest voorkomende redenen waren?
2. Gebeurt er een vorm van controle op het al dan niet realiseren van het sociaal huis?

Welke zijn de gebruikte criteria?

3. Welke conclusies trekt de minister uit deze oefening?

Worden de lokale besturen die nog geen (grote) inspanningen deden momenteel gestimuleerd in de realisatie van een sociaal huis?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 16 maart 2007

van **KURT DE LOOR**

Mijn administratie registreerde intussen 166 vragen om uitstel. De meest voorkomende redenen hebben te maken met de timing. Ofwel duurt de effectieve uitbouw langer dan voorzien, ofwel grijpt men het lokaal sociaal beleidsplan aan om dit sociaal huis te plannen. Ik begrijp zeer goed dat vele lokale besturen de uitbouw van een laagdrempelige, toegankelijke en efficiënte dienstverlening kaderen in hun lokaal sociaal beleidsplan dat op het einde van 2008 klaar moet zijn. Het is ook omwille van die reden dat ik al in 2006 voorzag in een gestructureerde uitstelprocedure.

Er is geen controle voorzien op de verwezenlijking van het sociaal huis. Dit is ook niet mijn doelstelling. Net zoals bij het invullen van het lokaal sociaal beleid, is de realisatie van het sociaal huis en de wijze waarop een sociaal huis gerealiseerd wordt de verantwoordelijk van het lokale bestuur. Ik wil nogmaals duidelijk maken dat het sociaal huis voor mij een concept is van een efficiënte dienstverlening op basis van samenwerking en netwerkvorming, eerder dan een bakstenen gebouw. Als Vlaamse overheid willen we op dit vlak, net zoals voor het lokaal sociaal beleidsplan, een ondersteuningsbeleid voeren. Dit houdt het ontsluiten van goede voorbeelden in en het aanbieden van nuttige instrumenten. Ik verwijs naar de rechtenverkenner. Er zijn in het decreet geen sancties voorzien voor lokale besturen die geen sociaal huis realiseren.

Met deze aanpak geven we de lokale besturen de nodige bestuursruimte en verantwoordelijkheid. De gemeenten krijgen momenteel begeleiding bij het opmaken van hun lokaal sociaal beleidsplan. Het sociaal huis maakt inherent deel uit van dit plan en dus ook van deze ondersteuning. De rechtenverkenner is voor de lokale besturen een uitstekende mogelijkheid om ook digitaal een deel van hun dienstverlening toegankelijk te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 115
van 21 maart 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Rotavirus - Vaccinatie

Vorig jaar rond deze tijd ontving ik het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag die ik had ingediend naar aanleiding van het feit dat er twee vaccins tegen het rotavirus waren goedgekeurd door de erkenningscommissie van de Europese Unie. Deze vaccins werden ondertussen geregistreerd in ons land, één ervan werd trouwens ontwikkeld door een Belgische firma. Ik peilde toen naar de plannen van de minister om deze vaccins eventueel op te nemen in het vaccinatieschema, aangezien Kind en Gezin zich daar toen ook al gunstig had over uitgelaten (vraag nr. 92, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 22-02-2006).

In de kranten konden we onlangs lezen dat een studie die door een aantal kinderartsen uit het Hasseltse Virga Jesseziekenhuis werd uitgevoerd het nut van een vaccinatie aantoonde. Een aantal cijfers in deze context: het virus treft vooral kinderen tussen de zes maanden en de twee jaar oud. Jaarlijks zouden zo'n 2.107 kinderen jonger dan vijf jaar in het ziekenhuis belanden, waarmee het rotavirus de meest voorkomende verwekker van maag- en darminfecties is in deze leeftijdsgroep. Jaarlijks overlijden in Europa ook nog altijd 300 kinderen aan deze infectie.

Ik citeer kinderarts Marc Raes in *The European Journal of Pediatrics*: „Het rotavirus blijkt verantwoordelijk voor 12 tot 21 procent van alle opnamedagen van kinderen jonger dan twee in het Virga Jesseziekenhuis. (...) Voor ons is het duidelijk dat een algemene invoering van de rotavirusvaccinatie het aantal opnames van jonge kinderen door gastr-enteritis enorm kan verminderen.”

De minister antwoordde vorig jaar dat zij de opname zou onderzoeken van deze vaccins binnen het vaccinatieprogramma, maar dat zij het advies van de Hoge Gezondheidsraad hierover afwachtte. Indien dit advies gunstig zou zijn, dan was zij bereid dit te agenderen op een interministeriële conferentie Volksgezondheid. Ondertussen is bekend dat de Hoge Gezondheidsraad een gunstig advies heeft uitgesproken voor vaccinatie en aanbeveelt om het ook gratis op te nemen in het basisvaccinatieschema.

In haar Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 stelt de minister ook dat de Vlaamse Vaccinatiekoepel advies zou verlenen hierover en dat in 2007 zeker opnieuw overleg nodig zou zijn met de federale overheid en de andere Gemeenschappen.

1. Werd de terugbetaling van het vaccin reeds besproken of geagendeerd op een interministeriële conferentie Volksgezondheid?
2. Is er reeds vanuit de Vlaamse Vaccinatiekoepel een advies geformuleerd over de opname van het vaccin in het vaccinatieschema van Kind en Gezin?

3. Zijn er plannen om het vaccin op te nemen in het vaccinatieschema, zodat er op grotere schaal werk kan worden gemaakt van een vaccinatie tegen het rotavirus, zoals de kinderartsen vragen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 21 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. De vaccinatie tegen rotavirus werd inderdaad besproken op de Interministeriële conferentie Volksgezondheid van december 2006. Hierbij werd door de conferentie aan minister Demotte voorgesteld de modaliteiten voor de voorlopige terugbetaling te vereenvoudigen zodat geen expliciete toelating meer zou moeten gevraagd worden aan de adviserende artsen van de mutualiteiten.

Er werd nota genomen van het advies van de Hoge Gezondheidsraad in verband met dit vaccin. Voorlopig werd het nog niet ingeschreven in de goedgekeurde vaccinatiekalender voor 2007. De interministeriële conferentie zal een definitief standpunt innemen wanneer ook een gezondheidseconomische studie van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg zal klaar zijn. Wellicht zal deze er zijn tegen de volgende interministeriële conferentie.

2. Kind en Gezin heeft geen eigen vaccinatieschema maar past het vaccinatieschema toe dat voorgesteld wordt voor heel Vlaanderen. Dit geldt dan uiteraard voor Kind en Gezin, maar onder andere ook voor huisartsen, kinderartsen en voor de Centra voor Leerlingenbegeleiding. Aangaande het rotavirus werd er nog geen concreet advies gegeven door de Vaccinatiekoepel.
3. Als de gezondheidseconomische studie, die op vraag van de federale minister wordt uitgevoerd door het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) positief is, kan overwogen worden het vaccin toe te voegen aan de gratis beschikbaar gestelde vaccinatiekorfbank via het protocolakkoord van 20 maart 2003.

Als de federale overheid bereid zou zijn twee derde van de kostprijs op zich te nemen via dit protocolakkoord, zal dit toch nog een belangrijke impact hebben op het Vlaamse budget, voor de aankoop van deze vaccins. Voor de totale aankoop van de nodige vaccins zou hiervoor -op basis van de prijs buiten bedrijf - ruim 7,7 miljoen euro nodig zijn. Als de federale overheid via het RIZIV hiervan twee derde voor zijn rekening neemt, betekent dit een meerkost per jaar voor de aankoop van deze vaccins van ongeveer 2,6 miljoen euro voor de Vlaamse overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 116
van 21 maart 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Interlandelijke adopties - Aantal en kostprijs

In de eerste helft van vorig jaar was er een duidelijke stijging merkbaar van het aantal adoptievragen ten opzichte van 2005.

Graag had ik de minister willen vragen of deze trend zich heeft doorgezet in de tweede helft van vorig jaar. De cijfers zijn van belang omdat de adoptiewetgeving net in het najaar van 2005 strenger werd gemaakt.

1. Hoeveel kandidaat-adoptanten voor buitenlandse adoptie zijn via de Vlaamse Centrale Autoriteit (VCA) Adoptie bij de verschillende erkende buitenlandse adoptiediensten aangemeld in 2006?
2. Hoeveel dossiers van zelfstandige adopties zijn er door de VCA Adoptie verzonden naar de landen van herkomst in 2006?
3. Hoeveel kandidaat-adoptanten zijn op meerdere lijsten ingeschreven bij de erkende buitenlandse adoptiediensten?
4. Wat is de kostprijs bij de verschillende diensten om zich in te schrijven op de wachtlijst en voor de verdere stappen in de procedure voor interlandelijke of buitenlandse adoptie?

Wat is de kostprijs van de stappen in de procedure voor zelfstandige adopties?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 21 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

De stijging van het aantal adoptievragen tegenover 2005 werd ook in de tweede helft van 2006 bevestigd. In totaal meldden zich in 2006 884 gezinnen aan voor de voorbereiding op interlandelijke adoptie, tegen 626 in 2005.

1. Aantal inschrijvingen in 2006 op de wachtlijsten van de erkende adoptiediensten voor interlandelijke adoptie:
 - HORIZON: 101
 - FIAC: 45
 - VREUGDEZAAIERS: 7
 - RAY OF HOPE: 91
 - HET KLEINE MIRAKEL : 17

2. In 2006 verzond de Vlaamse centrale autoriteit 4 dossiers voor zelfstandige adopties naar het buitenland.

3. Er zijn geen kandidaat-adoptanten tegelijk ingeschreven bij verschillende erkende adoptiediensten.

4. Kandidaten sluiten een bemiddelingscontract af met de dienst van hun keuze en worden dan op de wachtlijst geplaatst. De kostprijs van een adoptie, zoals gespecificeerd in dit bemiddelingscontract verschilt vooral volgens land van herkomst en het specifieke verloop van het dossier.
 - overzicht:
 - HORIZON:
 - China : 12 955, 75 Euro
 - Rusland : Moskou : 23 440 Euro
 - Rusland : regio : 21 180 Euro
 - FIAC:
 - Colombia : 13 800 Euro
 - Zuid-Afrika :13 680 Euro
 - Thailand : 7 110 Euro
 - Ethiopië : 9 960 Euro
 - Filippijnen : 13 430 Euro
 - VREUGDEZAAIERS: India : 9 000 Euro
 - RAY OF HOPE:
 - Ethiopië 1 kind : 7 854 Euro
 - Ethiopië sibling : 12 249 Euro
 - Sri Lanka : 11 466 Euro
 - Haïti : 9 722,5 Euro
 - HET KLEINE MIRAKEL: Kazachstan : 15 865 Euro

Over de kosten betaald door de zelfstandige adoptanten zijn geen gegevens beschikbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 117
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 120
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 2 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden versteekt door Kris Peeters, Vlaams minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 123
van 23 maart 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Lokaal Gezondheidsoverleg - Stand van zaken

Het Lokaal Gezondheidsoverleg (LOGO) is een overlegorgaan dat voor een bepaalde regio alle actoren op het vlak van gezondheidsbevordering en ziektepreventie samenbrengt. Samen worden initiatieven uitgewerkt, ondersteund en gestimuleerd, zodat men tot effectievere resultaten komt op het terrein van het preventieve gezondheidsbeleid.

De LOGO's werden opgericht op initiatief van de Vlaamse Gemeenschap die beslist over erkenning, subsidiëring en werkgebied. Zij dienen ook de realisatie van de Vlaamse Gezondheidsdoelstellingen na te streven.

1. Hoeveel LOGO's zijn er momenteel erkend in Vlaanderen? Wat is het werkingsgebied van elke LOGO?
2. Waar halen de LOGO's de financiële middelen voor hun werking? Hoeveel bedragen de percentages en absolute bedragen van de subsidiëring afkomstig van de diverse overheden?
3. Op welke locaties zijn elk van deze erkende LOGO's gehuisvest? Zijn ze ondergebracht in infrastructuur van de stad of van het OCMW?

Betalen zij daarvoor huur?

4. Hoeveel personen zijn tewerkgesteld binnen elke LOGO? Welke zijn hun kwalificaties?

Krijgen zij ondersteuning van de Vlaamse administratie?

5. Wat was per 31 december 2006 de eindbalans van de jaarrekening van elk van deze erkende LOGO's?
6. Op welke manier wordt geëvalueerd in welke mate de LOGO's hun decretale opdracht nakomen, zowel wat de werking en methodiek betreft, als het nastreven van de realisatie van de Vlaamse Gezondheidsdoelstellingen?

Welke zijn de resultaten ervan? Hoeveel LOGO's hebben op basis van een evaluatie hun werkingskosten zien verminderen of vermeerderen?

7. Op welke thema's rond gezondheidspreventie, naast het nastreven van de Vlaamse Gezondheidsdoelstellingen, hebben de diverse LOGO's zich de voorbije twee jaar gefocust?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 23 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Er bestaan op dit moment 26 Logo's in Vlaanderen, waarvan één in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Voor een overzicht van het werkingsgebied per Logo verwijs ik naar <http://www.ondersteuningscellogos.be/regio.cfm>

U spreekt over erkenning van de Logo's, maar de huidige Logo's worden niet erkend. Zij zijn opgericht naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1991 inzake gezondheids promotie, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juni 1992, 21 december 1994, 19 december 1997 en 19 december 1998. Meer bepaald werden de Logo's sinds het wijzigingsbesluit van 1997, één voor één opgericht.

Deze Logo's zijn aparte autonome vzw's, met uitzondering van Logo Brussel dat gekoppeld is aan de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Limburgse Preventieve Gezondheidsraad die als koepel voor de 5 Limburgse Logo's fungeert. Zij hebben elk een convenant met de Vlaamse overheid en jaarlijks worden zij gesubsidieerd door middel van ministeriële besluiten.

Een erkenning van de Logo's kan wel sinds het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid. In het kader van dit decreet, werk ik momenteel aan een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering waarin deze erkenning, maar ook de toekomstige opdracht, geografische indeling en subsidiëring worden uitgewerkt.

2. De Logo's worden gesubsidieerd via een jaarlijks ministerieel besluit. Het subsidiebedrag per Logo werd in het verleden berekend volgens het inwoneraantal van het betreffende Logo en opgenomen in het convenant. Dit subsidiebedrag wordt jaarlijks geïndexeerd, met uitzondering van de Logo's die het maximum subsidiebedrag van 173.525 euro ontvangen. Dit maximumbedrag wordt niet geïndexeerd. Zoals u hieronder ziet zijn er 5 Logo's die het maximum subsidiebedrag ontvangen.

Dit zijn de subsidiebedragen voor de 26 Logo's voor het werkingsjaar 2007:

– Logo Oostende-Ieper-Veurne-Diksmuide:	173.525,- euro
– Logo Brugge:	165.685,- euro
– Logo Roeselare-Tielt:	139.609,- euro
– Logo Zuid-West-Vlaanderen:	169.560,- euro
– Logo Zuid-Oost-Vlaanderen:	159.459,- euro
– Logo Gent:	137.148,- euro
– Logo Schelde-Dender:	144.650,- euro
– Logo Meetjesland:	105.899,- euro
– Logo Waasland:	154.847,- euro
– Logo Antwerpen Noord:	173.525,- euro
– Logo Stad Antwerpen:	173.525,- euro
– Logo Mechelen:	168.514,- euro
– Logo Praam:	152.573,- euro

- Logo Noorderkempen:	116.947,- euro
- Logo Zuiderkempen:	131.895,- euro
- Logo Pajottenland-Zennevallei:	145.414,- euro
- Centrumlogo:	173.525,- euro
- Logo Regio Leuven:	151.776,- euro
- Logo Hageland:	128.641,- euro
- Logo Regio Aalst:	130.597,- euro
- Limburgse Preventieve Gezondheidsraad (= 5 Limburgse Logo's):	485.139,- euro
- Logo Brussel	173.525,- euro

TOTAAL 26 Logo's: 3.655.978,- euro

Dit subsidiebedrag is bedoeld om de personeels- en werkingskost van het Logo-team te dragen. Sommige Logo's ontvangen naast de subsidie van de Vlaamse overheid, nog een financiële of logistieke ondersteuning van een Logo-partner. Zo zijn er Logo's die een bijdrage ontvangen van andere overheden zoals provincies, gemeentebesturen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, of van andere partners uit het Logonetwerk zoals een lokale sponsor, een lokale vereniging, enz. Dit is niet altijd een financiële bijdrage, maar kan ook een ondersteuning zijn zoals het ter beschikking stellen van personeel, vergaderruimte, enz.

De ondersteuning die Logo's genieten van andere overheden of partners, buiten de Vlaamse overheid, is niet structureel vastgelegd en niet voor ieder Logo gelijk.

In 2005 maakten de Logo's in samenwerking met de Ondersteuningscel Logo's vzw (d.i. een organisatie eveneens door de Vlaamse overheid gesubsidieerd, ter ondersteuning van de Logo's) een balans op van de financiële situatie van 25 van de 26 Logo's. Het onderstaande overzicht geeft een beeld van de absolute en de relatieve personeelskost voor het werkingsjaar 2005 die door de Vlaamse subsidie kon worden gedragen. Daarbij dient opgemerkt dat de rij "Limburg" 5 Logo's omvat die zeer nauw samenwerken. Daarnaast maakt dit overzicht duidelijk dat 15 van de 25 Logo's in 2005 konden rekenen op financiële ondersteuning van een lokaal bestuur of provincie.

Naam Logo	Subsidie	Personeelskost	% VI subsidie	Lokale besturen/ prov
Antwerpen Noord	173.525,00	138.947,72	80,07%	Ja
Hageland	123.343,00	81.799,00	66,32%	Ja
Limburg	464.740,50	306.778,03	66,01%	Ja
Mechelen	161.575,00	115.690,04	71,60%	Ja
Noorderkempen	112.132,00	88.682,95	79,09%	Ja
Pajottenland/ Zennevallei	141.100,00	118.564,48	84,03%	Ja
Praam	144.554,00	116.800,00	80,80%	Ja
Regio Aalst	124.548,00	116.000,00	93,14%	Ja
Stad Antwerpen	173.525,00	154.040,92	87,76%	Ja
Zuid- Oost Vlaanderen	152.892,00	120.138,86	78,58%	Ja
Zuiderkempen	126.463,00	109.339,51	86,46%	Ja
Brugge	158.862,00	108.781,46	68,48%	Neen
Brussel	173.525,00	92.569,97	53,35%	Neen
Centrum Logo	173.525,00	125.000,00	72,04%	Neen
Gent	131.500,00	128.890,00	98,02%	Neen
Leuven	144.000,00	100.000,00	69,44%	Neen
Meetjesland	101.539,00	123.925,00	122,05%	Neen
Roeselare – Tielt	133.860,00	104.066,43	77,74%	Neen
Schelde – Dender	138.573,00	101.612,00	73,33%	Neen
Waasland	148.471,00	118.131,81	79,57%	Neen
Zuid- West Vlaanderen	164.000,00	137.000,00	83,54%	Neen

Figuur 1: Overzicht subsidie Logo's 2005 (bron: OCL vzw)

3. De Logo's zijn, zoals hierboven aangegeven, nog niet erkend. Waar de huidige 26 Logo's gelokaliseerd zijn, hun adres, coördinaten van de Logo-medewerkers, enz. kan u vinden via <http://www.ondersteuningscellogos.be/regio.cfm>.

De infrastructuur waarover de Logo's, al dan niet ondersteund door lokale, provinciale besturen of andere partners, beschikken, is voor ieder Logo anders. In maart 2006 maakten de Logo's, opnieuw in samenwerking met de Ondersteuningscel Logo's vzw, een overzicht van de huisvestingssituatie van alle Logo's. Bijgevoegd als bijlage 1, vindt u de samenvatting van dit onderzoek met ondermeer gegevens over eventuele huur. In de toegevoegde eerste kolom vindt u de gemeenten waarin de Logo's gelokaliseerd zijn.

Uit bovenvermelde bevraging naar de financiële situatie van 25 van de 26 Logo's kan ik u ook volgend overzicht geven van de absolute en relatieve huisvestingskost van de Logo's in 2005.

Naam Logo	Subsidie	Personeelskost	% tov VI subsidie	Huisvestings Kost	% VI subsidie
Brussel	173.525,00	92.569,97	53,35%	17.200,00 €	9,91%
Centrum Logo	173.525,00	125.000,00	72,04%	12.670,00 €	7,30%
Zuid- Oost Vlaanderen	152.892,00	120.138,86	78,58%	12.000,00 €	7,85%
Leuven	144.000,00	100.000,00	69,44%	10.500,00 €	7,29%
Schelde – Dender	138.573,00	101.612,00	73,33%	10.326,22 €	7,45%
Hageland	123.343,00	81.799,00	66,32	9.600,00 €	7,78%
Zuiderkempen	126.463,00	109.339,51	86,46%	9.452,40 €	7,47%
Praam	144.554,00	116.800,00	80,80%	7.080,00 €	4,90%
Limburg	464.740,50	306.778,03	66,01%	6445,61 €	7,30%
Zuid- West Vlaanderen	164.000,00	137.000,00	83,54%	5.100,00 €	3,11%
Pajottenland/ Zennevallei	141.100,00	118.564,48	84,03%	4.800,00 €	3,40%
Roeselare – Tielt	133.860,00	104.066,43	77,74%	4.764,00 €	3,56%
Antwerpen Noord	173.525,00	138.947,72	80,07%	3.900,00 €	2,25%
Meetjesland	101.539,00	123.925,00	122,05	2.974,00 €	2,93%
Gent	131.500,00	128.890,00	98,02%	2.248,00 €	1,71%
Mechelen	161.575,00	115.690,04	71,60%	1.800,00 €	1,11%
Waasland	148.471,00	118.131,81	79,57%	900,00 €	0,61%
Brugge	158.862,00	108.781,46	68,48	- €	0,00%
Noorderkempen	112.132,00	88.682,95	79,09%	- €	0,00%
Regio Aalst	124.548,00	116.000,00	93,14%	- €	0,00%
Stad Antwerpen	173.525,00	154.040,92	87,76%	- €	0,00%

Figuur 2: Overzicht subsidie - huisvesting Logo's 2005 (bron: OCL vzw)

4. Het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1991 inzake gezondheids promotie, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juni 1992, 21 december 1994, 19 december 1997 en 19 december 1998, meer bepaald het wijzigingsbesluit van 1997 stelt in artikel 21 quater een team van 2,5 voltijds equivalenten voorop dat “over een voldoende agogische kennis dient te beschikken om enerzijds het team te leiden en de communicatie te verzorgen tussen de verschillende beleidsniveaus en het Logo, en anderzijds de gemeenschaps- of groepsgerichte preventie te organiseren via de lokale actoren; één equivalent moet een voldoende medische kennis hebben om de individugerichte preventie te organiseren vanuit het Logo en de communicatie te verzorgen tussen de lokale projectverantwoordelijken en de individuele actoren en tenslotte een die over voldoende administratieve kennis dient te beschikken voor de logistieke ondersteuning van het team en de secretariaatsfunctie”.

Omdat Logo's autonome vzw's zijn hebben zij de vrijheid over hun personeelsbeleid, dus over de samenstelling en de grootte van het team en over de opleiding en ervaring van de teamleden. Daardoor zijn de 26 Logo-teams zeer verscheiden samengesteld: universitair en hogeschoolden, medisch, niet medisch en paramedisch geschoolden, menswetenschappers en exacte wetenschappers, enz.

Uit volgende overzicht blijkt dat de teamgrootte van 12 van de 25 bevraagde Logo's de vooropgestelde 2,5 voltijds equivalenten haalt. De andere Logo's beschikken over een team dat kleiner is dan 2,5 voltijds equivalenten.

Naam Logo	Subsidie	Personeelskost	% tov VI subsidie	Teamgrootte
Antwerpen Noord	173.525,00	138.947,72	80,07%	3 FTE
Stad Antwerpen	173.525,00	154.040,92	87,76%	2,8 FTE
Mechelen	161.575,00	115.690,04	71,60%	2,6 FTE
Brussel	173.525,00	92.569,97	53,35%	2,5 FTE
Brugge	158.862,00	108.781,46	68,48	2,5 FTE
Roeselare – Tielt	133.860,00	104.066,43	77,74%	2,5 FTE
Zuid- Oost Vlaanderen	152.892,00	120.138,86	78,58%	2,5 FTE
Praam	144.554,00	116.800,00	80,80%	2,5 FTE
Zuid- West Vlaanderen	164.000,00	137.000,00	83,54%	2,5 FTE
Pajottenland/ Zennevallei	141.100,00	118.564,48	84,03%	2,5 FTE
Regio Aalst	124.548,00	116.000,00	93,14%	2,5 FTE
Gent	131.500,00	128.890,00	98,02%	2,5 FTE

Naam Logo	Subsidie	Personeelskost	% tov VI subsidie	Teamgrootte
Limburg	464.740,50	306.778,03	66,01%	11,0 FTE
Centrum Logo	173.525,00	125.000,00	72,04%	2,4 FTE
Schelde – Dender	138.573,00	101.612,00	73,33%	2,3 FTE
Waasland	148.471,00	118.131,81	79,57%	2,13 FTE
Noorderkempen	112.132,00	88.682,95	79,09%	2,12 FTE
Zuiderkempen	126.463,00	109.339,51	86,46%	2,12 FTE
Hageland	123.343,00	81.799,00	66,32	2,08 FTE
Leuven	144.000,00	100.000,00	69,44%	2,0 FTE

Figuur 3: Overzicht teamgrootte Logo's 2005 (bron: OCL vzw)

Bovenvermeld besluit vermeldt verder in artikel 21 quinquies: “§ 1. De Vlaamse regering zal een Logo en het team financieel ondersteunen via het afsluiten van een convenant voor een periode van telkens drie jaar, waarin de Vlaamse Gemeenschap en het Logo zich verbinden samen te werken binnen het kader van de centrale strategische visie inzake preventie met het oog op een betere dienstverlening aan de bevolking.”

De convenantwerking met de Logo's werd hierboven reeds uitgelegd. Daarnaast subsidieert de Vlaamse overheid twee organisaties die instaan voor de ondersteuning van de Logo's bij hun opdrachten.

Ten eerste de Ondersteuningscel Logo's vzw, die de Logo's ondersteunt op vlak van ziektepreventie, zijnde de thema's borstkanker en vaccinatie, en op vlak van administratieve taken voor de Logo's. Volledigheidshalve moet ik er hier bij vermelden dat OCL vzw de Logo's ook ondersteunt door het ter beschikking stellen van de Medisch Milieukundigen van de eerste trap, die gelokaliseerd zijn in de Logo's.

Ten tweede het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie vzw, die de Logo's ondersteunt op vlak van de gezondheidsbevorderende thema's, zijnde voeding, tabak en ongevallen.

Met beide organisaties heeft de Vlaamse overheid een convenant waarin de ondersteuning van de Logo's expliciet vermeld staat.

5. De financiële en inhoudelijke verantwoordingsstukken van de Logo's voor het werkingsjaar 2006 werden, zoals vermeld in de convenanten, bij het agentschap ingediend op 1 maart laatstleden. Na nazicht van deze verantwoordingsstukken wordt voor iedere Logo het saldo, zijnde 10 % van de subsidie voor het werkingsjaar 2006, al dan niet volledig gestort. Na nazicht van de financiële verantwoordingsstukken is het ook mogelijk om per Logo de eventuele financiële reserves, opgebouwd uit de Vlaamse subsidies, in kaart te brengen.

Het agentschap is op dit moment bezig met het nazicht van de verantwoordingsstukken.

6. De Logo's werken op dit moment niet op basis van een decretale opdracht. Het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid vermeldt expliciet de Logo's en hun opdracht, doch hun erkenning, subsidiëring en de invulling van deze opdracht zijn maar mogelijk via een uitvoeringsbesluit. Hiervoor werk ik, zoals eerder gezegd, momenteel aan een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering.

In afwachting hiervan werken Logo's verder op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juni 1992, 21 december 1994, 19 december 1997 en 19 december 1998, waarin hun opdracht vermeld staat.

Daarnaast baseren de Logo's zich op de omzendbrief van 17 maart 2003 betreffende "indicatoren en voortgangsrapport met betrekking tot de werking van de Logo's", waarin per Vlaamse gezondheidsdoelstelling de indicatoren werden geformuleerd. Op basis van deze indicatoren ontwierp de toenmalige administratie Gezondheidszorg (nu agentschap Zorg en Gezondheid) een registratiesysteem RAIL, dat staat voor Registratie van Acties volgens Indicatoren door de Logo's. In deze applicatie registreren Logo's jaarlijks hun acties en kunnen ze een rapport genereren ter verantwoording aan het agentschap.

Daarnaast heeft het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) de opdracht om in samenwerking met de Logo's driejaarlijks via een bevraging bij scholen en bedrijven de stand van zaken van het voedings- en tabaksbeleid in deze settings in kaart te brengen. Ook hiervan ontvangt het agentschap driejaarlijks een rapport.

Op basis van de individuele rapporten van de Logo's worden de Logo's opgevolgd. Dit gebeurt via een evaluatiegesprek met elke individueel Logo en/of via een grondige analyse van dit rapport. Van iedere meetperiode wordt verder een rapport voor alle Logo's opgemaakt, vertrekkende vanuit de gegevens die door alle Logo's voor die meetperiode zijn ingediend (rapportage 2005 als bijlage 2). Op die manier is het mogelijk om de werking van de Logo's van jaar tot jaar te vergelijken en een evolutie in kaart te brengen.

Wat de bevraging van het VIG betreft, werd in het najaar van 2003 voor een eerste keer en in het najaar van 2006 voor een tweede keer, de aanwezigheid van een voedingsbeleid en tabaksbeleid (en sinds de bevraging van 2006 ook een bewegingsbeleid) in de settings scholen en bedrijven onderzocht. De resultaten van de laatste bevraging verwacht ik in het najaar 2007 en geven hopelijk een beeld van de evolutie in beide settings sinds 2003 en dus over de effecten van een Logo-werking in die settings.

Geen enkel Logo heeft op basis van een evaluatie zijn werkingskosten zien verminderen of vermeerderen. Het besluit inzake gezondheidspromotie, op basis waarvan de Logo's nu werken, laat dit niet toe. Het kan wel zijn dat het saldo van 10 % niet volledig wordt uitbetaald. Dit heeft dan meestal te maken met uitgaven die niet kunnen verantwoord worden binnen de convenantwerking. In dergelijke gevallen wordt eerst vanuit het agentschap met het

betreffende Logo gecommuniceerd zodat bijkomende inlichtingen kunnen ingewonnen worden.

7. De Logo's werken niet aan gezondheidspreventie, wel aan gezondheidsbevordering en ziektepreventie. Het mee helpen realiseren van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen is hierbij de prioritaire taak van Logo's. In de vermelde omzendbrief zijn voor deze taak verplichte indicatoren opgenomen. Andere indicatoren zijn facultatief. Onder deze facultatieve indicatoren realiseren Logo's andere acties, buiten de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. De Vlaamse overheid stimuleert de Logo's om de verplichte indicatoren te laten voorgaan op de facultatieve indicatoren. De acties die toch onder de noemer 'facultatief' worden gerealiseerd, worden aan het agentschap ter informatie meegedeeld, maar niet in de evaluatie opgenomen. Uit het overzicht van acties voor het werkingsjaar 2005 springen acties in het kader van het thema bewegen, zoals 'Kick op sport', 'Recreatief bewegen', 'gezondheidswandelingen', 'Train-de-trainer bewegingsinterventies' en 'Burensport', in het oog. Ook acties in het kader van geestelijke gezondheidszorg, zoals 'Suïcidepreventie' en 'Je zenuwen de baas' komen voor onder de noemer facultatieve acties. Ten slotte worden ook acties als 'Veilig zonnen' en 'Kinderen verstandig in de zon' hieronder vermeld.

BIJLAGEN

1. Samenvatting Logo huisvesting 2005
2. Rapport RAIL 2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/123/antw.123.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/123/antw.123.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 133
van 30 maart 2007
van **TOM DEHAENE**

Integrale toegankelijkheid en aangepast wonen - Stand van zaken

In het “actieplan gelijke kansen” en de bijdrage van WVG (Welzijn, Volksgezondheid en Gezin) in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid, is één van die acties de “inbouw van de clause integrale toegankelijkheid in de VIPA-regelgeving”.

Concreet denkt men hierbij voor 2007 aan contactname met het Steunpunt Toegankelijkheid en de agentschappen bevoegd voor erkenning, wat volgend jaar zou moeten uitmonden in het inbouwen van een luik “toegankelijkheid” in het procedurebesluit.

Een andere actie in dit kader is het “aangepast wonen en universal design”.

Daarbij denkt men voor dit jaar onder andere aan contactname met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Wat is de stand van zaken in deze twee dossiers (clause integrale toegankelijkheid en aangepast wonen) met het oog op het aanpassen van de VIPA-regelgeving en -procedure?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 30 maart 2007

van **TOM DEHAENE**

De drie loketten waar voorzieningen, die onder mijn bevoegdheid ressorteren, tot eind 2006 terecht konden voor investeringssubsidies voor welzijns- en gezondheidsinfrastructuur – het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) , het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en Kind & Gezin – werden vanaf 1 januari 2007 ondergebracht in het nieuwe Agentschap VIPA.

Dit VIPA zal, waar nodig, in de loop van dit jaar voorbereidingen treffen om samen met het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid en de bevoegde functionele administraties de vigerende sectorbesluiten te actualiseren op het vlak van de integrale toegankelijkheid. Inzonderheid het sectorbesluit voor de sector van de voorzieningen voor personen met een handicap, komt hiervoor in aanmerking.

Gelet op de praktische reorganisatie van de administratieve diensten van het VIPA in het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid, werd hiertoe nog niet overgegaan.

Op uitnodiging van mijn collega binnen de Vlaamse Regering, mevrouw Kathleen Van Brempt, namen vertegenwoordigers van het VAPH op 28 maart 2007 deel aan de tweede Ronde Tafelconferentie Toegankelijkheid. Daarop werd de genoemde open coördinatiemethode nader toegelicht en werd ook de vernieuwde structuur van het Vlaams toegankelijkheidsbeleid toegelicht. Vanuit Welzijn werd expliciet gerefereerd aan al bestaande fora – zoals het BdfAN, het Belgian Design for All Network (www.bdfan.be) - om het gedachtegoed op het gebied van aanpasbaar wonen en universal design versneld ingang te doen vinden in Vlaanderen. Van deze tussenkomst werd door collega-minister Van Brempt nota genomen.

Het VAPH blijft zich in deze trouwens nadrukkelijk verder aanbieden als partner om deze doelstelling mee te verwezenlijken in het kader van haar missie betreffende het mee voeren van een inclusief beleid ten aanzien van personen met een handicap.

Vanuit het VAPH werd ook deelgenomen aan de recente informatiesessies over het nieuwe kaderbesluit voor de sociale huur die vanuit het Departement Ruimtelijke Ordening en Woonbeleid werden georganiseerd. Ook hier zullen mijn diensten blijven aansturen op een stimuleringsbeleid ten aanzien van steden en gemeenten bij het verder uitbouwen van een toegankelijk sociaal woonaanbod en bij het gericht toewijzen van de beschikbare aangepaste sociale woningen aan de doelgroep van personen met een handicap die ter zake behoevend is.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 71
van 28 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Planologische attesten - Toekenningen en weigeringen

Een planologisch attest kan een oplossing bieden voor bedrijven die zonevreemd zijn, of problemen hebben om een milieuvergunning te krijgen, of die geen uitbreidingsmogelijkheden hebben op de plaats waar ze zich bevinden. Een gunstig attest geeft aan of een bestaand bedrijf zijn activiteiten kan behouden, of zelfs uitbreiden. Het attest is evenwel geen bouwvergunning. Maar bij het uitreiken van een gunstig attest gaat de overheid een engagement aan om op korte termijn via bijzonder plan van aanleg (BPA) of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) deze toestand daarna te “regulariseren” via een planningsinitiatief.

In antwoord op een schriftelijke vraag van 4 maart 2005 bood de minister een overzicht van het aantal toegekende planologische attesten sinds 2003 (vraag nr. 101 aan Dirk Van Mechelen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2084).

1. Hoeveel planologische attesten werden aangevraagd en respectievelijk geweigerd en toegekend voor de jaren 2004, 2005 en 2006? Graag een overzicht per provincie.
2. Het afleveren van een planologisch attest dient op korte termijn gevolgd te worden door een planningsinitiatief vanwege de overheid die het attest verleende.

Voor hoeveel van de afgeleverde gunstige planologische attesten werd binnen twee jaar na aflevering van het attest zo'n initiatief opgestart? Graag een overzicht per provincie.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 28 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Het departement RWO en het agentschap RO Vlaanderen houden een overzicht bij van de aanvragen die worden ontvangen. De bevoegde overheden dienen zelf het departement of het agentschap RO Vlaanderen op de hoogte te brengen van hun beslissing tot afgifte van een planologisch attest. In enkele gevallen gebeurt dit niet onmiddellijk en wordt pas met enige maanden vertraging een afschrift verstuurd naar de gedelegeerd planologisch of stedenbouwkundig ambtenaar. Dit gegeven is van belang bij de interpretatie van de gegevens in de onderstaande tabellen.

De onderstaande tabellen geven een overzicht van het aantal aangevraagde planologische attesten, het aantal geweigerde attesten en het aantal toegekende. Bijkomend wordt voor de volledigheid ook het aantal onontvankelijk en ingetrokken aanvragen weergegeven. Deze gegevens verklaren mee waarom het aantal ingediende aanvragen tot planologisch attest niet steeds overeenkomen met de som van het aantal dossiers waarvoor een negatief of positief planologisch attest werd afgeleverd, vermits er over deze aanvragen geen beslissing dient genomen te worden. Een tweede element, dat maakt dat een eenvoudige optelsom van de cijfergegevens niet mogelijk is, is de procedure van een planologische attest, die minimum ongeveer een half jaar duurt. De termijn om te komen tot een beslissing over de aanvraag (na het advies van de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening) wordt niet vastgelegd in het decreet houdende de ruimtelijke ordening of het uitvoeringsbesluit met betrekking tot de planologische attesten. Dit kan als gevolg hebben dat de bevoegde overheid niet alle aanvragen tot planologisch attest even snel behandelt, waardoor er bijvoorbeeld over een aanvraag tot planologisch attest ingediend in 2004 pas in 2005 een beslissing genomen wordt. Planologische attesten afgeleverd in 2004, kunnen daarom ook betrekking hebben op aanvragen die ingediend werden in 2003. Voor aanvragen die in 2006 werden ingediend, is de procedure vaak nog lopende en werd dus nog geen beslissing genomen.

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
<i>2004</i>						
Aanvragen ingediend	19	14	18	26	26	103
Onontvankelijk of ingetrokken	3	4	0	0	7	14
<i>2005</i>						
Aanvragen ingediend	25	13	20	18	24	100
Onontvankelijk of ingetrokken	4	6	2	0	6	18
<i>2006</i>						
Aanvragen ingediend	21	13	30	15	41	120
Onontvankelijk of ingetrokken	3	1	4	2	5	15

Afgeleverde attestaten	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
<i>Totaal voor 2004</i>	10	9	28	11	17	75
Negatief	1	0	3	3	1	8
(Gedeeltelijk) positief	9	9	25	8	16	67
<i>Totaal voor 2005</i>	17	10	16	14	18	75
Negatief	2	0	3	0	5	10
(Gedeeltelijk) positief	15	10	13	14	13	65
<i>Totaal voor 2006</i>	10	6	7	22	20	65
Negatief	4	2	1	0	1	8
(Gedeeltelijk) positief	6	4	6	22	19	57

Opmerking: De aanvragen tot planologisch attest, waarvan de bedrijfssite eventueel met uitbreiding gelegen zijn in 2 of meer gemeenten, werden, hoewel er soms in de verschillende gemeenten een aparte procedure werd opgestart, als één aanvraag en één afgeleverd attest geteld in de voorgaande tabellen.

2. Voor de afgeleverde positieve of gedeeltelijk positieve attesten dient binnen een jaar een voorontwerp van een BPA of RUP door de bevoegde overheid te worden voorgelegd aan de betrokken adviserende instanties en diensten voor zover het planologisch attest niet vervallen is. Vermits het opstarten van de planningsinitiatief een verantwoordelijkheid is van de bevoegde overheid, is het voor wat betreft gemeenten en provincies niet evident een overzicht te geven van de initiatieven die in een beginfase zitten. Enkel voor de afgeleverde positieve attesten van Vlaams niveau, waarvoor de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen binnen het departement RWO gebeurt, kan aangegeven worden dat de planningsinitiatieven steeds tijdig werden opgestart. In wat volgt wordt een overzicht gegeven van het aantal voorontwerpen BPA's of ruimtelijke uitvoeringsplannen die in de periode 2004-2006 bij het departement RWO of het agentschap RO Vlaanderen voor advies werden voorgelegd. Voor de attesten afgeleverd in 2006 werden nog geen voorontwerpen BPA's of ruimtelijke uitvoeringsplannen ontvangen, vermits de termijn van een jaar nog niet verstreken is.

Provincie	Aantal voorontwerpen	Totaal aantal positief afgeleverde attesten in 2004/2005
Antwerpen	10	24
Limburg	8	19
Oost-Vlaanderen	21	38
Vlaams-Brabant	15	22
West-Vlaanderen	22	29

Bijkomend dient rekening gehouden te worden met de mogelijkheid dat in één (sectoraal) BPA of RUP, meerdere zonevreemde bedrijven kunnen opgenomen worden waarvoor al dan niet de procedure van het planologisch attest doorlopen of opgestart is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 72
van 28 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Onroerend erfgoed – Thematisch-typologisch beschermingsbeleid

Volgens de Beleidsbrief Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen 2006-2007 vormt een thematisch-typologische benadering het uitgangspunt bij het te voeren beschermingsbeleid.

Deze aanpak zou een gelijkwaardige behandeling garanderen van gelijkaardige onroerend-erfgoedvormen binnen een objectief, duidelijk en transparant kader.

Vanaf 2007 zou het thematisch-typologische beschermingsbeleid op kruissnelheid komen. Voor ieder thema wordt een criterianota opgesteld die de basis vormt bij de evaluatie van alle voor bescherming in aanmerking komende objecten. De te behandelen thema's worden bepaald na indiening van een globaal en gedragen voorstel door de administratie.

Voor de eerste thema's zijn reeds criterianota's beschikbaar, wat in 2006 al tot enkele tientallen beschermingen leidde. Dit jaar zou een meerjarenplanning worden uitgewerkt om een actuele en zo volledig mogelijke inventaris te verkrijgen voor een aantal grotere thema's, gebaseerd op de thematische overzichtslijsten van de afgeronde geografische inventarisatie. Een aantal kleinere thema's worden op kortere termijn uitgewerkt.

Ondertussen wordt nog steeds verder gewerkt aan de geografische inventaris van het erfgoed. De beschikbaarheid van een inventaris is namelijk van wezenlijk belang voor de realisatie van eender welk beschermingsbeleid.

1. Voorziet de minister dat de geografische inventaris afgewerkt kan worden binnen de vooropgestelde termijn?

Wat met de gebieden waar de inventaris van het bouwkundig erfgoed nog niet werd afgewerkt?

Wat zijn de mogelijkheden voor het erfgoed dat thematisch in aanmerking komt voor bescherming maar op het moment van thematisch-typologische bescherming nog niet werd opgenomen in de inventaris?

Zullen bepaalde gebieden waar de inventaris nog niet werd afgewerkt, hierdoor geen achterstand oplopen inzake bescherming van hun erfgoed? Welke initiatieven worden genomen om dit te voorkomen?

2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de opmaak van criterianota's? Hoeveel en welke nota's zijn reeds beschikbaar? Welke thema's werden door de administratie reeds voorgesteld en goedgekeurd?

Hoe verloopt de samenwerking met andere organisaties, verenigingen en particulieren? Werden reeds partnerschappen aangegaan?

3. Wat met erfgoed dat moeilijk te definiëren valt onder een bepaald thema, ik denk bijvoorbeeld aan stadspompen? Worden initiatieven genomen om ervoor te zorgen dat deze niet uit de boot vallen inzake bescherming?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 28 februari 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Typologisch-thematisch beschermen kan alleen op basis van typologisch-thematische inventarissen. Deze specifieke inventarissen worden in eerste instantie geënt op de reeds beschikbare gegevens uit de algemene inventaris van het bouwkundig erfgoed, die desgevallend wordt aangevuld met bijkomende gegevens. Aangezien de basisinventaris van het bouwkundig erfgoed in een (klein) deel van Vlaanderen echter nog niet is afgewerkt, stelt zich inderdaad het probleem dat het opmaken van een thema-inventaris voor het nog niet geïnventariseerde gebied systematisch fundamenteel onderzoek zou vergen, in plaats van occasioneel aanvullend onderzoek. Aangezien dergelijk fundamenteel onderzoek de afwerking van de basisinventaris – een andere belangrijke beleidsdoelstelling - zou doorkruisen en vertragen, is het dan ook niet verantwoord om het typologisch-thematische beschermingsbeleid al rigoureuus toe te passen in het nog niet geïnventariseerde gebied.

Het afronden van de basisinventaris tegen 2009 blijft een haalbare kaart. Om dit zo te houden, en tegelijk te vermijden dat in het nog te inventariseren gebied nodeloos waardevol erfgoed verloren gaat, heb ik besloten om in de nog te inventariseren (West-Vlaamse) gemeenten als vanouds het “geografische” beschermingsbeleid te handhaven, en hier met andere woorden globale selecties van beschermingswaardig erfgoed te accepteren. Uiteraard is dit een uitzonderingsmaatregel, op voorwaarde dat de beschermingsvoorstellen die als dusdanig tot stand komen, worden getoetst aan de reeds bestaande thematische dossiers, en dat beschermingen die op deze basis worden gerealiseerd opnieuw worden geëvalueerd, zodra nieuwe thema’s op Vlaamse schaal worden aangesneden.

2. Inzake criterionota’s wordt geleidelijk een standaard ontwikkeld. Momenteel zijn enkele nota’s opgesteld op een provinciale schaal: het thema “vakwerk” is op Limburgse schaal behandeld, de thema’s “pastorieën” en “kapellen” op Oost-Vlaamse schaal. Op basis van de hiermee opgedane ervaringen, wordt nu de eerste globale criterionota geschreven, met betrekking tot het thema “kerken in neostijlen”, die als model zal gelden voor de toekomstige thematische dossiers.

Inzake de uitvoering van het thematische beschermingsbeleid heeft mijn administratie ondertussen een eerste planning opgemaakt voor de periode 2007-2009. Deze planning vermeldt al enkele grote thema’s als “relicten uit de Eerste Wereldoorlog”, “universitair patrimonium”, “jonge bouwkunst”, “houtbouw”, “religieus patrimonium in neostijlen”, “gemeentehuizen”, “middeleeuwse donjons, woontorens, burchten en stenen”, “kasteeldomeinen”, “lokaal gebonden industriële nijverheid” en “vakantiehomes”. Sommige van deze thema’s zijn erg ruim, en zullen uiteraard niet volledig kunnen worden behandeld op een termijn van twee jaar. De planning voorziet daarom in het gecoördineerd opsplitsen van de grote thema’s in kleinere deelthema’s, waarvan er sommige op korte, andere op langere termijn worden behandeld. Het thema “lokaal gebonden industriële nijverheid” zal bijvoorbeeld onder meer de deelthema’s “diamantslijperijen” en “hoperfgoed” omvatten, het thema “jonge bouwkunst” het deelthema “eigen woningen van architecten”, ... Mijn administratie breidt het voorliggende planningsvoorstel daarom uit tot een langetermijnplan. Dit plan zal dynamisch worden opgevat, zodat het regelmatig kan worden bijgestuurd en aangevuld.

Inzake de samenwerking met partners zijn er al verschillende uiteenlopende initiatieven genomen. De gemeentelijke overheden van Antwerpen, Mechelen, Denderleeuw, Oosterzele en Merelbeke worden actief betrokken bij het actualiseren van de bestaande bouwkundige inventarissen met betrekking tot hun grondgebied. Het thema “middeleeuwse stenen”, deel van het grotere

themadossier “middeleeuwse donjons, woontorens, burchten en stenen”, wordt uitgewerkt in nauwe samenwerking met de dienst stadsarcheologie van de stad Gent. In samenwerking met de provincie West-Vlaanderen werd een inventaris opgemaakt van relictten uit de Eerste Wereldoorlog in de Westhoek, dat de basis zal vormen van een deelthemadossier omtrent “relictten uit de Eerste Wereldoorlog”. De Belgian Aviation History Association (BAHA) levert gegevens aan omtrent het bouwkundig erfgoed met betrekking tot de geschiedenis van de luchtvaart, wat de aanzet kan vormen voor een nieuw themadossier. In het kader van een themadossier “eigen woningen van architecten” wordt samengewerkt met de verschillende Vlaamse universiteiten en hogescholen. De onderzoeksagenda (ondertussen herdoopt tot “onderzoeksbalans”) die wordt ontwikkeld door het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE), zal toelaten om in de toekomst structureler in te spelen op lopende onderzoeksprojecten.

3. Unieke monumenten, minder evidente of kleine thema's kunnen perfect op zichzelf worden behandeld, al dan niet als deeldossier van een groter thema. “Stadspompen” zouden bijvoorbeeld als subthema kunnen worden behandeld in het kader van het grote thematische dossier “straatmeubilair” of “klein erfgoed”, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met het feit dat de appreciatie van dergelijk erfgoed in sterke mate afhankelijk is van de context van het monumentje in kwestie, of het ensemble waarvan het deel uitmaakt. Los van de thematisch-typologische aanpak, blijft het tot slot ook mogelijk om, in noodgevallen, of in geval van een opportuniteit, een geïsoleerd beschermingsdossier op te starten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 73
van 2 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Afbakenings- en planningsprocessen Limburg - Afstemming

In Hasselt is op 1 februari jongstleden in het kader van de “Ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos regio Limburgse Kempen en Maasland” de verkenningsnota voorgesteld. In de bijlage bij deze nota gaat het projectteam in op de inbreng van diverse gemeenten en belangengroepen rond de “Analyse van de ruimtelijke structuur” van maart 2006. In deze inbreng wordt gewezen op de interferentie met de Bijzondere Oppervlakedelfstoffenplannen (BOD), meer bepaald het BOD “Zand in Limburg”.

Volgens de website van de Dienst Natuurlijke Rijkdommen op 28 februari 2007

http://ewbl-publicatie.vlaanderen.be/servlet/ContentServer?c=Page&pagename=Ondernemen%2FPage%2FMVG_CMS4_VT&cid=1083848345842

is het voorontwerp-BOD “Zand in Limburg” intussen klaar voor een behandeling in de ambtelijke stuurgroep, om vervolgens aan een actieve openbaarheid onderworpen te worden.

Het projectteam verantwoordelijk voor het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur stelt zich evenwel formeel op het standpunt dat beide afbakeningsprocessen los van elkaar gezien moeten worden. Ik citeer (p. 6 van de bijlage):

“Gebieden voor de winning van delfstoffen kunnen als tijdelijke activiteit in voor landbouw, natuur of bos belangrijke gebieden vastgelegd worden in gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen, na de opmaak en goedkeuring van een bijzonder oppervlakedelfstoffenplan waarin de langetermijnbehoefte en de mogelijke locaties afgewogen worden.”

Deze houding gaat evenwel voorbij aan de geologische realiteit van de huidige en geplande zandwinningszones in Limburg: het gaat om natte ontginningen, die blijvend resulteren in diepe ontginningsplassen. Het gaat dus om een tijdelijke activiteit, die evenwel – in tegenstelling tot bijvoorbeeld veel leem- of klei-ontginningen – door de aard van de ontginning permanent incompatibel is met een mogelijke nabestemming bos, landbouw en vaak zelfs natuur.

Dit gegeven, gekoppeld aan de grootschaligheid van ontginningszones, legt een blijvende hypotheek op de uitkomst van het afbakeningsproces zolang geen duidelijkheid bestaat over de precieze locaties, hun omvang en hun realiseerbare nabestemming. Daarnaast zullen beide processen – afbakening en opmaak BOD - binnen een relatief korte tijd voor eenzelfde gebied resulteren in de opmaak van een RUP ruimtelijk uitvoeringsplan met bijbehorend openbaar onderzoek.

Laat de minister beide afbakeningsprocessen los van elkaar verlopen, ondanks de gelijklopende timing van beide processen, de ruimtelijke koppeling tussen beide processen en de nood aan rechtszekerheid

van alle betrokkenen in het buitengebied van Limburgse Kempen en Maasland? Zo nee, op welke manier geeft de minister dan invulling aan een inhoudelijke en procesmatige koppeling, zodanig dat voor eenzelfde gebied slechts de opmaak van één gecoördineerd RUP nodig is dat invulling geeft aan zowel het BOD “Zand in Limburg” als aan het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur “Limburgse Kempen en Maasland”?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 73) en Peeters (nr. 326).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 2 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

Het standpunt dat het administratieoverschrijdend projectteam inneemt omtrent de relatie tussen het afbakeningsproces voor de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur en de opmaak van bijzondere oppervlakedelfstoffenplannen is een correcte weergave van de uitgangspunten van de beslissingen van de Vlaamse Regering hierover.

Ik verwijs hiervoor naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 waarmee de Vlaamse Regering het plan van aanpak voor de tweede fase van de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur goedkeurde (beslispunt 4). In hoofdstuk 1.3 van dit plan van aanpak wordt ingegaan op de inhoudelijke afstemming met andere planningsprocessen. Daarin wordt m.b.t. de processen voor ontginningsgebieden gesteld dat *“de afbakening van gebieden voor andere functies niet mee opgenomen wordt. Voor een aantal andere functies lopen nu wel andere processen, bijvoorbeeld voor de ontginningen (...). Het kan echter niet de bedoeling zijn om het afbakeningsproces voor de gebieden van het buitengebied met deze ‘sectorale’ processen te verzwaren.”*

In die zin zal, in het licht van de ontwikkelingsperspectieven voor de winning van oppervlakedelfstoffen uit het richtinggevend deel van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (blz. 426-427), de ruimtelijke visie op landbouw, natuur en bos die opgemaakt wordt voor de regio Limburgse Kempen en Maasland zijn doorwerking moeten krijgen bij de opmaak van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan. “Zand in Limburg”. Het RSV stelt immers dat het onderzoeken van ontginningsmogelijkheden voor een bepaalde delfstof gekaderd moet worden in het ruimtelijk beleid voor het gebied. Dit betekent o.m. dat ontginningen kunnen in voor landbouw, natuur en bos belangrijke gebieden op voorwaarde dat:

- ze na ontginning structuurondersteunend of structuurversterkend kunnen zijn;
- de reële behoefte aan het delfstoffentype kan aangetoond worden;
- de schaal van de ontginning aansluit bij de schaal van het landschap;
- de omvang van de ontginning voldoende mogelijkheden en garanties biedt met betrekking tot de realisatie van de nabestemming;
- de omvang van de ontginning de structuur en de functie van de structuurbepalende component niet aantast.

De ruimtelijke visie op landbouw, natuur en bos sluit dus ontginningen niet per definitie uit in voor landbouw, natuur of bos belangrijke gebieden. De visie geeft wél aan welke “de voor landbouw, natuur of bos belangrijke gebieden” zijn en wat in die context “het ruimtelijk beleid voor het gebied” is. Op basis van de visie op landbouw, natuur en bos kunnen elementen aangereikt worden die het mogelijk maken de voorgestelde ontginningslocaties verder te evalueren en keuzes voor of tegen bepaalde locaties te motiveren, zonder ze evenwel per definitie uit te sluiten. De keuze over de te ontginnen gebieden wordt in ieder geval genomen in het kader van de beslissing over het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan voor de totaliteit van de oppervlakedelfstoffenzone en binnen een globale programmatie. Na een beslissing van de Vlaamse Regering hierover, zal een specifiek gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt worden.

Indien de opmaak van een bijzonder oppervlakedelfstoffenplan voorafgaat aan de opmaak van de ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos, zullen de voorgestelde ontginningslocaties getoetst

worden aan een hypothese van gewenste ruimtelijke structuur voor landbouw, natuur en bos op basis van de op dat ogenblik beschikbare informatie en inzichten.

Op niveau van de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen stelt zich verder geen afstemmingsprobleem. Ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in zones waar er nog discussies bestaan omtrent bijkomende ontginningsgebieden zullen immers, voor wat betreft die zones, pas opgemaakt worden nádat de Vlaamse Regering een beslissing genomen heeft over het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan in kwestie. De prioriteiten binnen de operationele uitvoeringsprogramma's voor de opmaak van de RUP's voor landbouw, natuur en bos zullen dan - afhankelijk van de stand van zaken van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan - in eerste instantie focussen op gebieden waar dergelijke problematiek niet aan de orde is.

Indien de opmaak van een RUP in uitvoering van een goedgekeurd bijzonder oppervlakedelfstoffenplan vooruitloopt op het planningsproces voor landbouw, natuur en bos, worden de goedgekeurde zones als vaststaand gegeven beschouwd en niet opnieuw ter discussie gesteld tijdens dit planningsproces.

Ten aanzien van de herbevestiging van de bestaande gewestplannen voor gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur heeft de Vlaamse Regering ervoor geopteerd via de omzendbrief RO/2005/01 aan te geven dat ook binnen de herbevestigde agrarische gebieden op basis van goedgekeurde bijzondere oppervlakedelfstoffenplannen nog specifieke gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen hiervoor aan de orde kunnen zijn, eerder dan alle mogelijke zoekzones voor ontginningsgebieden a priori uit te sluiten uit te herbevestigen agrarische gebieden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 74
van 2 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Afbakeningsprocessen Limburg - Vogel- en habitatrictlijngebieden

In Hasselt is op 1 februari jongstleden in het kader van de “Ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos regio Limburgse kempen en Maasland” de verkenningsnota voorgesteld en vervolgens beschikbaar gesteld via www.ruimtelijkeordering.be.

De minister heeft op 27 april 2006 in commissie verklaard dat het “inderdaad correct is te stellen dat de vogel- en habitatrictlijngebieden niet herbevestigd kunnen worden als agrarisch gebied. De Vlaamse Regering heeft immers beslist dat de speciale beschermingszones in deze voorafname niet in aanmerking komen voor opname binnen de herbevestiging van de gewestplannen. Voor de speciale beschermingszones wordt er dan ook van uitgegaan dat er per definitie bijkomend onderzoek vereist is naar wat de meest passende bestemming is. Die zal te gepasten tijde in een ruimtelijk uitvoeringsplan vastgelegd worden, met inachtnaam van de Europese regelgeving omtrent de instandhouding en passende bescherming van de soorten en de habitats waarvoor deze gebieden aangewezen werden”.

Op welke manier is dit standpunt vertaald in bovenvermelde verkenningsnota, bijvoorbeeld in relatie tot de totaliteit van het Vogelrichtlijngebied BE2217310 dat zich uitstrekt over de gemeenten Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode en Peer?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 2 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

De verkenningnota, die thans voor advies voorligt in de regio Limburgse Kempen en Maasland geeft een eerste voorstel van gewenste ruimtelijke structuur voor landbouw, natuur en bos en bevat geen voorstel van gebieden waarvoor het gewestplan herbevestigd kan worden. In die zin is de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zonder voorwerp. Het eerste voorstel van te herbevestigen agrarische gebieden wordt pas opgemaakt tegen het najaar van 2007, na de verwerking van de adviezen van gemeenten, provincies en belangengroepen over de verkenningnota.

Het is inderdaad zo dat de Vlaamse Regering vogel- en habitatrictlijngebieden principieel heeft uitgesloten om op te nemen binnen de gebieden waarvoor het gewestplan herbevestigd kan worden. Dit neemt uiteraard niet weg dat ook voor een aantal vogelrichtlijngebieden (SBZ-V) landbouw in ieder geval de hoofdfunctie kan zijn en het behoud van de agrarische bestemming ook voor heel wat van die gebieden een optie kan en moet zijn. Het verder onderzoek zal, in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen voor deze speciale beschermingszones, moeten uitwijzen welke maatregelen er vanuit ruimtelijke ordening kunnen en moeten genomen worden om te garanderen dat er geen betekenisvolle aantasting kan zijn van de soorten en habitats waarvoor de speciale beschermingszone is aangewezen. In een aantal gevallen kan de conclusie zijn dat er geen bijkomende initiatieven vanuit ruimtelijke ordening nodig zijn en dat het bestaande gewestplan ook voor een aantal van deze SBZ-V herbevestigd kan worden. Deze werkwijze wordt voorgesteld in het advies van de strategische stuurgroep voor het afbakeningsproces van 7 juni 2006 omtrent een evaluatie en bijstelling van de afbakeningsmethodiek. Indien ieder geval zal een passende beoordeling in de zin van Art 36ter van het decreet natuurbehoud noodzakelijk zijn.

In het Vogelrichtlijngebied BE2217310 zijn er enkele grote aaneengesloten landbouwgebieden aanwezig. De gewenste ruimtelijke structuur, zoals beschreven in de verkenningnota, voorziet voor deze samenhangende landbouwgebieden dat ze worden behouden en gevrijwaard. Het gaat om volgende gebieden die geheel of gedeeltelijk in het vogelrichtlijngebied BE2217310 liggen:

Gebied 1.2: Land- en tuinbouwgebied van Peer-Maarlo;

Gebied 2.13: Land- en tuinbouwgebied Broekheide en omgeving;

Gebied 2.15: Land- en tuinbouwgebied tussen Bree, Ellikom en Wijshagen;

Gebied 1.1: Land- en tuinbouwgebied van Peer-Linde.

Voor deze aaneengesloten landbouwgebieden wordt in de verkenningnota gesteld (concept 1 en 2) dat er ruimte dient gelaten te worden voor het behoud, het herstel en de ontwikkeling van een raamwerk van kleine landschapselementen zoals bomenrijen, houtkanten, waardevolle bermen, waterlopen, poelen en bosjes, zodat een landschapsecologische basiskwaliteit gegarandeerd wordt en habitats van vogels van kleinschalige cultuurlandschappen gevrijwaard blijven. Voor het 'Land- en tuinbouwgebied van Peer-Linde' (gebied 1.1) wordt nog bijkomend vermeld dat het landbouwgebruik in dit belangrijke broed- en foerageergebied voor weidevogel via stimulerende maatregelen dient afgestemd te worden op de natuurwaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 75
van 2 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Afbakeningsprocessen Haspengouw-Voeren - Voorontwerpen

Tijdens een vorige behandeling van de lopende afbakeningsprocessen van de natuurlijke en agrarische structuur in commissie op 27 april 2006 heeft de minister benadrukt dat het “om een zeer open proces gaat, waarbij alle actoren op verschillende ogenblikken zowel via overleg als via schriftelijke adviesprocedures geconsulteerd worden. De minister heeft hieraan toegevoegd niet in te zien “op welke manier de actoren nog meer geïnformeerd kunnen worden (Handelingen C 225 van 27 april 2006, blz. 1-16)”.

In het antwoord verwees de minister ook naar een trilateraal overleg op 8 mei tussen hemzelf, de landbouworganisaties, en de administratie over de manier waarop de landbouworganisaties zich tijdens het afbakeningsproces opstellen binnen het bi- en multilaterale overleg.

Op 9 februari jongstleden achtten enkele belangrijke actoren bij het overleg (twee Limburgse gedeputeerden en een vertegenwoordiger van de Boerenbond) het opportuun om via de media hun ongenoegen te uiten over het afbakeningsproces. “Uit de eerste voorontwerpen voor de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (grup) blijkt al dat landbouw flink moet inleveren. Dat kan niet, hebben we de betrokken ministers al laten weten,” aldus de gedeputeerde voor Landbouw. Volgens zijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening willen ze “in Brussel van Limburg gewoon één groot bos maken”.

1. Wat is de ruimtebalans van de voorstellen die momenteel voorliggen voor de proefregio Haspengouw-Voeren?
2. Gelet op de overleginspanningen die alle betrokkenen, de administratie inclus, doen en gedaan hebben om tot breed gedragen voorstellen te komen, hebben uitspraken die een top-down-benadering vanuit “Brussel” suggereren volgens de minister enige grond?
3. Wat was de uitkomst van het trilateraal onderhoud met de landbouworganisaties van 8 mei jongstleden, en hoe verhoudt deze uitkomst zich dan tot de houding van de Boerenbond, die volgens het krantenartikel ook niet te spreken is over betrokken voorontwerpen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 2 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 2 december 2005 over het operationeel uitvoeringsprogramma voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in de regio Haspengouw-Voeren zijn op dit ogenblik vier voorontwerpen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voorgelegd aan een plenaire vergadering, conform de procedure hiervoor bepaald in artikel 41 van het decreet ruimtelijke ordening. Op basis van de adviezen en opmerkingen geformuleerd door betrokken gemeenten, provincies en adviserende instanties zullen de plannen herwerkt worden en wordt vervolgens een ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt. De ruimtebalansen voor deze vier voorontwerpen van RUP's waren als volgt:

Voorontwerp RUP Jongenbos en vallei van de Mombeek (plenaire vergadering 25.01.2007)

Bestemmingscategorie	Huidige gewestplanbestemmingen in het plangebied	Bestemmingen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	Vershil
Wonen	3 ha	0 ha	- 3 ha
Recreatie	8 ha	0 ha	- 8 ha
Reservaat en natuur	252 ha	453 ha	+ 201 ha
Overig groen	102 ha	42 ha	- 60 ha
Bos	6 ha	158 ha	+ 152 ha
Landbouw	1368 ha	1086 ha	- 282 ha
GEN in overdruk	210 ha	417 ha	+ 207 ha
GENO in overdruk	31 ha	36 ha	+ 5 ha
Totaal GEN/GENO in overdruk	241 ha	453 ha	+ 212 ha
Natuurverweving in overdruk boven landbouw	0 ha	149 ha	+ 149 ha
Natuurverweving in overdruk boven overig groen	0 ha	42 ha	+ 42 ha
Natuurverweving in overdruk boven bos	0 ha	158 ha	+ 158 ha
Totaal natuurverweving in overdruk	0 ha	349 ha	+ 349 ha

Voorontwerp RUP Schelfheide (plenaire vergadering 26.01.2007)

Bestemmingscategorie	Huidige gewestplanbestemmingen in het plangebied	Bestemmingen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	Vershil
Reservaat en natuur	18 ha	0 ha	- 18 ha
Bos	0 ha	77 ha	+ 77 ha
Landbouw	96 ha	36 ha	- 60 ha
Natuurverweving in overdruk boven bos		77 ha	+ 77 ha

Voorontwerp RUP Vinne-Galgenveld (plenaire vergadering 26.01.2007)

Bestemmingscategorie	Huidige gewestplanbestemmingen in het plangebied	Bestemmingen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	Vershil
Reservaat en natuur	112 ha	142 ha	+ 30 ha
Landbouw	104 ha	93 ha	- 11 ha
Industrie	25 ha	0 ha	- 25 ha
GEN in overdruk boven natuur	112 ha	142 ha	+ 30 ha
GENO in overdruk boven natuur	0 ha	0 ha	+ 0 ha
Totaal GEN/GENO in overdruk	112 ha	150 ha	+ 30 ha
Natuurverweving in overdruk boven landbouw	0 ha	5 ha	+ 5 ha

Voorontwerp RUP Winterbeek Sint-Huibrechts-Hern, Schalkhoven en Romershoven (plenaire vergadering 16.02.2007)

Bestemmingscategorie	Huidige gewestplanbestemmingen in het plangebied	Bestemmingen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan	Vershil
Wonen	8 ha	0 ha	- 8 ha
Reservaat en natuur	128 ha	173 ha	+ 45 ha
Overig groen	12 ha	17 ha	+ 5 ha
Landbouw	883 ha	841 ha	- 42 ha
GEN in overdruk	83 ha	153 ha	+ 70 ha
GENO in overdruk	0 ha	20 ha	+ 20 ha
Totaal GEN/GENO in overdruk	83 ha	173 ha	+ 90 ha
Natuurverweving in overdruk boven landbouw	0 ha	160 ha	+ 160 ha
Natuurverweving in overdruk boven overig groen	0 ha	17 ha	+ 17 ha
Totaal natuurverweving in overdruk	0 ha	177 ha	+ 177 ha

2. De voorontwerpen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden uitgewerkt conform de kwalitatieve doelstellingen en ontwikkelingsperspectieven inzake landbouw, natuur en bos uit het richtinggevend deel van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en binnen de marges van de kwantitatieve taakstellingen voor landbouw, natuur en bos uit de bindende bepalingen. Om dit te operationaliseren werd een ruimtelijke visie op landbouw, natuur en bos uitgewerkt die thans de basis vormt voor het nader uitwerken van concrete afbakeningsplannen op basis van de prioriteiten in het vermelde operationeel uitvoeringsprogramma.

Daarnaast besliste de Vlaamse regering reeds op 2 december 2005 om delen van het gewestplan van de betreffende buitengebiedregio niet in vraag te stellen en bijgevolg geen RUP's voor bestemmingswijziging in functie van natuur of bos op te maken. Het betreft hier hoofdzakelijk agrarisch gebied met een totale oppervlakte van 41996 ha.

Gelet op de optie die in het RSV genomen is om +38.000 ha en +10.000 ha bijkomende natuur- en bosgebieden en 750.000 ha agrarisch gebied af te bakenen, hetgeen een afname van -56.000 ha agrarisch gebied t.o.v. de gewestplannen 1994 betekent, lijkt het mij onvermijdelijk dat in de ruimtelijke plannen van de RUP's die in dat kader uitgewerkt worden, netto agrarisch gebied "verdwijnt".

Tijdens het voortraject dat voor deze voorontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen doorlopen is, is maximaal getracht rekening te houden met de bestaande beroepslandbouw aanwezig in deze gebieden. In die context werden na het vooroverleg heel wat aanpassingen doorgevoerd op basis van opmerkingen vanuit Boerenbond of de landbouwadministratie i.f.v. het aanwezige landbouwgebruik in een aantal deelgebieden.

De 'agrarische gebieden' die in deze voorontwerpen van RUP's voorgesteld werden om te herbestemmen naar bos- of natuurgebied zijn vaak gebieden die reeds in eigendom en/of beheer zijn van natuurverenigingen of het Agentschap voor Natuur en Bos. Het is dus niet zo

dat de oppervlakte “agrарische gebieden” die herbested wordt, gelijk staat met een zelfde oppervlakte cultuurgrond in gebruik door de beroepslandbouw. Daarnaast is bij de opmaak van de voorontwerpen getracht om landbouwgebruikspcelen die van het departement Landbouw en Visserij een hoge score kregen in een landbouwgevoeligheidsanalyse zo veel als mogelijk uit te sluiten.

In een aantal gevallen zijn uiteindelijk ook gebieden die thans effectief in gebruik zijn door de beroepslandbouw opgenomen in de voorstellen voor bijkomende natuur- of bosgebieden. Voor ieder van die gebieden is vanuit de doelstellingen en principes van het RSV gemotiveerd waarom een bestemmingswijziging naar natuur of bos verantwoord en aangewezen is. Het gaat dan vaak om eerder geïsoleerde en/of verspreide landbouwgebruikspcelen in gebieden die van wezenlijk belang zijn voor het functioneren van de natuurlijke structuur en opgenomen werden om de continuïteit van die structuur (bv. beekvallei) te garanderen, de instandhouding van speciale beschermingszones te kunnen realiseren (bv. minimumoppervlakte aaneengesloten boskern) of een betere buffering van natuurwaarden mogelijk te maken. Voor die gebieden werden specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgenomen die ruime overgangsmaatregelen voor de aanwezige landbouw voorzien: binnen de voorgestelde bosgebieden is landbouwgebruik mogelijk totdat de bosbestemming gerealiseerd kan worden, de voorgestelde natuurgebieden met thans een belangrijk landbouwgebruik werden gedifferentieerd als ‘grote eenheden natuur in ontwikkeling’ waarbinnen eenzelfde overgangsbepaling werd ingeschreven voor het bestaande landgebruik in die gebieden.

De adviezen uitgebracht door gemeenten, provincies en adviserende instanties tijdens de plenaire vergaderingen wijzen op een aantal overblijvende knelpunten waarvoor, ondanks het gevoerde vooroverleg en de wijze waarop rekening gehouden is met de opmerkingen vanuit de landbouwsector, bezwaren blijven tegen de opname van een reeks landbouwgebruikspcelen in natuur- of bosgebied. De resultaten van deze plenaire vergadering zullen verder verwerkt worden met het oog op de opmaak van een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan waarin getracht zal worden rekening te houden met deze bezwaren.

In alle redelijkheid, meen ik dat de voorgestelde voorontwerpen hoegenaamd niet van die aard zijn om te stellen dat “ze in Brussel van Limburg één groot bos willen maken”. Het eindvoorstel van gewenste ruimtelijke structuur voor de regio Haspengouw-Voeren stelt voorop dat van de ruim 70.000 ha open ruimte in Haspengouw-Voeren ca. 62.500 tot 65.000 ha bestemd zal blijven voor landbouw. Voor de hele regio spreken we dus over in totaal maximum ca. 2.500 ha gebieden waar - via de op te maken RUP's - nog een discussie gevoerd moet worden om gebieden die thans bestemd zijn als agrарisch gebied al dan niet om te zetten naar natuur- of bosgebied.

3. In relatie tot de houding van Boerenbond kan ik stellen dat ik begrip heb voor de uitgangshouding van de landbouworganisaties. Ik onderschrijf de doelstelling om het bestaande areaal in gebruik door de beroepslandbouw zo veel als mogelijk op te nemen binnen de afbakening van de gebieden van de agrарische structuur en bij de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen te vertrekken van het bestaande landgebruik. Ik besef evenwel dat dit niet in alle gevallen mogelijk zal zijn en dat in een aantal gevallen andere argumenten door zullen wegen om een bestemmingswijziging naar natuur of bos door te voeren. In die gevallen zal ik dan ook mijn verantwoordelijkheid nemen als minister van ruimtelijke ordening om een evenwichtig en mijns inziens verantwoord compromis tussen landbouw, natuur en bos, binnen de uitgangspunten van het RSV voor te stellen, wetend dat dit zowel voor de landbouw- als voor de natuursector vanuit de eigen invalshoek steeds als suboptimaal of onvoldoende ervaren zal worden. Het is aan de Vlaamse Regering om hierover finaal de knoop door te hakken. Ik pleit ervoor om in die gevallen ruime overgangsmaatregelen voor landbouw uit te werken die toe moeten laten om in overleg met de betrokken landbouwbedrijven naar concrete oplossingen voor deze bedrijven te zoeken en zo de natuur-

of bosbestemming op termijn te kunnen realiseren zonder dat de economische leefbaarheid van deze bedrijven in het gedrang komt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 76
van 6 maart 2007
van **FRANS PEETERS**

Aannemers van grondwerken - Vestigingszones

Momenteel bestaat er in Vlaanderen noch een juridisch, noch een planologisch kader om aannemers van grondwerken te (her)lokaliseren. Zij vallen dus, op gebied van ruimte om te ondernemen, door de mazen van de wetgeving. Vele gemeenten worden met deze problematiek geconfronteerd. In de ruimtelijke structuurplannen van de gemeenten is de ruimte al schaars voor het herlokaliseren van zonevreemde bedrijven. Voor de aannemers van grondwerken zijn er nog bijkomende restricties die het hen onmogelijk maken op een vergunde of vergunbare manier zich te vestigen en hun activiteiten te ontplooiën.

Op planologisch vlak is er geen enkel probleem voor aannemers van grondwerken om zich te vestigen in industriezone. Maar percelen in industriezone zijn schaars en de vraag is hoog, dus zijn de gronden erg duur. Verder is het zo dat grondwerkers een grote oppervlakte nodig hebben om hun activiteiten te ontplooiën (opslag van grond etc.). Dit maakt het voor de aannemers van grondwerken financieel onhaalbaar om zich in industriezone te vestigen.

Een tweede mogelijkheid is de KMO-zone. Maar ook hier is de kostprijs voor deze bedrijven prohibitief. Daarbovenop komen dan nog eens de vele beperkingen en randvoorwaarden ten gevolge van nieuwe ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Ten slotte zijn er de agrarische gebieden. Aangezien de grondwerkers echter beschouwd worden als para-agrarische bedrijven, en para-agrarische bedrijven expliciet door de Raad van State worden uitgesloten om zich te vestigen in agrarische gebieden, behoort dit niet tot de mogelijkheden. Nochtans zou hierin, onder strikte voorwaarden, een oplossing kunnen liggen. Deze strikte voorwaarden kunnen bijvoorbeeld afwegingen zijn zoals mobiliteit en verkeersveiligheid, draagkracht van de buurt van het te vestigen bedrijf en de aanpassing in het landschap.

De specifieke ruimtebehoefte van grondwerkers gekoppeld aan de vele voorwaarden en beperkingen waarmee deze bedrijven geconfronteerd worden, vraagt vanuit Vlaanderen een dringend planologisch initiatief. Dit gebeurde trouwens al in de provincie Antwerpen voor een aantal crossterreinen en op Vlaams niveau voor de golfterreinen.

1. Erkent de minister het probleem inzake de vestiging van aannemers van grondwerken?
2. Welke initiatieven plant hij ter zake? Op welke termijn?
3. Werd reeds onderzocht of vestiging in een agrarisch gebied tot de mogelijkheden behoort?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 6 maart 2007

van **FRANS PEETERS**

1. De vestigingsproblematiek zowel vergunnings- als planmatig is mij reeds onder de aandacht gebracht in het ruimere kader van de tuinaanlegbedrijven. Recent is mij hieromtrent op 23 januari 2007 een vraag om uitleg gesteld door Jos Demeyer, die is behandeld in de Commissie van 1 februari 2007.

Vergunningsmatig is het wat aannemers van grondwerken specifiek betreft, zo dat hun vestiging uitsluitend in industriegebieden, gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen en in theorie ook in woongebied kan vergund worden. Ten aanzien van woongebieden moet hierbij wel genuanceerd worden dat aangezien deze vestigingen nogal wat ruimtebeslag inhouden, zij vaak moeten afgezonderd worden van woongebied om redenen van goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het is duidelijk dat deze activiteiten niet als para-agrarisch kunnen beschouwd worden en dus niet verenigbaar zijn met de bestemming van agrarisch gebied. Dit is een constant standpunt in de vergunningspraktijk en wordt ook op regelmatige basis bevestigd door de Raad van State in haar rechtspraak. Er kan hierbij verwezen worden naar een recent arrest (R.v.St., nr. 160.771, 29 juni 2006) waarin de Raad uitdrukkelijk stelt dat:

"een dergelijke onderneming geen bedrijf is waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is en dat evenmin de aangevraagde activiteiten kunnen worden gekwalificeerd als een para-agrarische bedrijvigheid in de zin van artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen."

In het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszone heeft de Vlaamse regering er ook duidelijk voor gekozen een zonevreemde functiewijziging voor deze activiteiten in bestaande gebouwen niet vergunbaar te maken in agrarisch gebied. Zo wordt in artikel 9 van dit besluit wel verwezen naar 'tuinaanlegbedrijven', doch hiermee worden andersoortige activiteiten bedoeld. Dat blijkt ook uit de Artikelsgewijze Bespreking waarbij 0,5 ha plantenkweek of opslag van planten als voorwaarde wordt gesteld.

Het lijkt ook nuttig, verwijzend naar mijn antwoord tijdens de hoger vernoemde commissievergadering van 1 februari 2007, op de vraag van Jos De Meyer van 23 januari 2007, uw vraag in een ruimere context te bekijken en te situeren ten aanzien van het begrip 'tuinaanleg', waaromtrent in de praktijk nogal wat verwarring en interpretatieverschillen bestaan.

In de dagdagelijkse praktijk worden we geconfronteerd met ofwel bedrijven die gespecialiseerd zijn in de aanleg van tuinen, parken en openbare groenpleinen en daartoe over een aanzienlijke eigen aanplantoppervlakte beschikken (teelt of uitplant van bomen, haagplanten, heesters, vaste planten, ... en/of het in volle grond conditioneren van dergelijke planten), ofwel met minder grote tuinaanlegbedrijven met een slechts beperkte aanplantoppervlakte, maar anderzijds ook met bedrijven die zich – vooral in publiciteit – ook als 'tuinaanlegbedrijf' voordoen maar in feite vooral als hoofdactiviteit grondwerken en

(weg)verhardings- en terrassenaanleg in het algemeen hebben (zonder over aan door hun bedrijf te gebruiken aanplantingen te beschikken of slechts in heel beperkte mate).

Meer in detail kan het volgende onderscheid gemaakt worden:

- Grote tuinaanlegbedrijven met een aanzienlijke aanplantoppervlakte, die in de praktijk nauwelijks te onderscheiden zijn van (openlucht)tuinbouwbedrijven worden veelal toegestaan in agrarisch gebied, zelfs als nieuwe vestiging, tenzij er uiteraard een aanslag op de open ruimte wordt gepleegd - een algemene beoordelingsregel die geldt voor elke nieuwe landbouwvestiging in agrarisch gebied. Richtcijfers voor de omvang van de aanplant zijn er niet echt vanuit ruimtelijke ordening, doch het moet toch alleszins om meerdere hectaren gaan.
- Een tweede categorie wordt gevormd door de minder grote tuinaanlegbedrijven, waar de aanplantoppervlakte bescheidener is, maar waar de hoofdactiviteit nog steeds de aanleg van tuinen en parken is. Als de aanplantoppervlakte rond 0,5 hectare schommelt, zijn deze bedrijven niet meer agrarisch, doch zonevreemd, maar de activiteit is wel vergunbaar op een bestaande, over te nemen landbouwbedrijfszetel conform het reeds vermeld artikel 9 van het besluit van 28 november 2003. Er moet wel worden voldaan aan de toepassingsvoorwaarden en worden aangetoond dat de bedrijfsgebouwen hun vroegere landbouwfunctie niet meer kunnen vervullen en deze bouwfysisch geschikt zijn voor de nieuwe functie.
- Nog kleinere bedrijven met geen of een heel bescheiden aanplant of bedrijven die als hoofdactiviteit grondwerken of terrassenaanleg hebben, zijn zonder meer zonevreemd en niet vergunbaar in agrarisch gebied. Deze bedrijven kunnen hoogstens in toepassing van artikel 8 van het besluit van 28 november 2003 over de zonevreemde functiewijzigingen bijvoorbeeld een oude bestaande loods hiertoe herbestemmen.

Grondwerkers zijn duidelijk onder te brengen in deze laatste categorie.

- 2.en 3. Er bestaat geen discussie over het feit dat deze activiteiten niet vergunbaar zijn in agrarisch gebied omdat er geen enkele link is met de landbouw, noch als grondgebonden landbouw, noch als para-agrarisch bedrijf. Het vermeld besluit van 28 november 2003 over de zonevreemde functiewijzigingen biedt evenmin de mogelijkheid om dergelijke zonevreemde functie te vergunnen in agrarisch gebied. Ik besluit dan ook dat er geen intentie bestaat om ten aanzien van deze activiteiten bijkomende initiatieven te nemen om de vergunbaarheid ervan uit te breiden.

Evenwel, vanuit de huidige planningspraktijk staan vele inspanningen om bijkomende bedrijventerreinen te voorzien eveneens ten dienste van de grondwerkers. In de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor gemengde regionale bedrijventerreinen worden grondwerkers in de meeste gevallen toegelaten. Daarnaast zijn er enkele gevallen waar een specifiek regionaal bedrijventerrein voor afvalverwerking en recyclage wordt voorzien, dat onder andere gericht is op de vestiging van grondwerkers. Een recent voorbeeld is het specifiek bedrijventerrein dat in het voorontwerp van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Roeselare is voorzien. In dit geval wordt de noodzaak voor het specifiek bedrijventerrein onder meer verantwoord vanuit de behoefte aan ruimte voor grondwerkers.

Naast de gewestelijke initiatieven kunnen ook de provincies en de gemeenten RUP's opmaken voor bedrijventerreinen. Zo heeft de stad Peer onlangs het initiatief genomen om een lokaal bedrijventerrein voor grondwerkers te voorzien, en komen in bijna alle sectorale BPA voor zonevreemde bedrijven, ondernemingen voor waar het uitvoeren van grondwerken minstens een onderdeel is. Voor individuele bedrijven die geconfronteerd worden met zogenaamde 'stilzittende gemeenten' blijft uiteraard nog steeds de mogelijkheid om een planologisch attest

aan te vragen om uit te klaren of de bevoegde overheid op korte termijn een planningsinitiatief zal opstarten.

Een belangrijke beperking bij het voorzien van bijkomende bedrijventerreinen (buiten de initiatieven op maat van één bedrijf) is dat men geen impact heeft op de manier waarop de terreinen na de herbestemming worden ontwikkeld. De ontwikkelaar (al dan niet privaat) kan binnen marges van de stedenbouwkundige voorschriften zelf een profiel kiezen voor het bedrijventerrein. In de praktijk wordt bij de ontwikkeling van gemengde regionale bedrijventerreinen en lokale bedrijventerreinen veelal gemikt op een relatief hoogwaardig profiel voor het terrein, voornamelijk in tewerkstelling per hectare. Het is echter niet mogelijk om hierop vanuit ruimtelijke ordening in te grijpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 77
van 6 maart 2007
van **RUDI DAEMS**

Domein Zangersheide Lanaken - Ruimtelijke situatie

Een planologisch attest kan een oplossing bieden voor bedrijven die zonevreemd zijn, of problemen hebben om een milieuvergunning te krijgen, of die geen uitbreidingsmogelijkheden hebben op de plaats waar ze zich bevinden.

Een gunstig attest geeft aan of een bestaand bedrijf zijn activiteiten kan behouden, of zelfs uitbreiden. Het attest is evenwel geen bouwvergunning. Maar bij het uitreiken van een gunstig attest gaat de overheid een engagement aan om via bijzonder plan van aanleg (BPA) of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) deze toestand daarna te “regulariseren” via een planningsinitiatief.

De wetgeving legt evenwel ook beperkingen op aan de mogelijkheden van een planologisch attest. Meer nog, het decreet op de ruimtelijke ordening (DRO) bepaalt in artikel 145quater §1:

“Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor, blijkens een overeenkomstig artikel 145 ter, §1 afgeleverd planologisch attest, het maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan of het maken of wijzigen van een plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg indien de aanvrager bewijst dat aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

- 1° de aanvraag heeft betrekking op een bedrijf waarvan de gebouwen niet verkrot zijn en hoofdzakelijk vergund zijn of geacht worden vergund te zijn
- 2° ...”

Ik wil dit punt even toetsen aan een concreet voorbeeld: een stoeterij in Lanaken.

Deze stoeterij vlakbij het kasteeldomein Pietersheim is geen onbekend dossier, gezien de eraan verbonden ruimtelijke problemen. Deze in oorsprong manege zit al jaar en dag met bouwovertradingen voor een zeer groot deel van zijn stoeterij. In het verleden is zelfs een bijzonder stedenbouwkundig voorschrift uitgewerkt onder de noemer “Bijzonder groengebied” (koninklijk besluit van 1 september 1980). De inhoud van dit voorschrift luidt als volgt:

“Het gebied dat in het gewestplan als bijzonder groengebied is aangegeven is bestemd voor groenvoorziening en de exploitatie van een paardenfokkerij. In dit gebied zijn slechts werken en handelingen toegelaten die nodig zijn voor de efficiënte exploitatie of gerechtvaardigde uitbreiding van de bestaande paardenfokkerij, en die in het landschap kunnen worden geïntegreerd. Voor de werken wordt bij voorkeur hout als bouw materiaal gebruikt. Bij de uitvoering van de in tweede lid bedoelde werken en handelingen dient de bestaande beplanting maximaal te worden behouden. De ordening van het gebied wordt nader bepaald door een door ons goedgekeurd BPA. Zolang dit BPA door ons niet is goedgekeurd mogen in het betrokken gebied slechts werken en handelingen worden

uitgevoerd die overeenstemmen met de bestemming van natuurgebied. Na de stopzetting van de paardenfokkerij verkrijgt het gebied de bestemming “natuurgebied”.

Sinds kort is echter ook de procedure voor een planologisch attest opgestart. Als deze aanvraag voor een planologisch attest gunstig wordt beoordeeld, zou men langs een BPA of een nog op te maken RUP – met andere woorden een planningsinitiatief dat de hele zaak in een ruimere context bekijkt – de bestaande bouwovertradingen wel eens kunnen regulariseren en bovenop eventueel bijkomende zaken (verhardingen, bijkomende gebouwen, ...) vergunnen op korte termijn, mits (en daar wringt het schoentje) de bestaande gebouwen hoofdzakelijk vergund zijn.

1. Hoeveel van de bouwvergunningplichtige constructies en verhardingen op het terrein van de stoeterij zijn niet vergund?

Wat is de stand van de juridische procedures naar aanleiding van processen-verbaal uit het verleden?

2. Hoe verhoudt zich de aanvraag voor een planologisch attest met het reeds bestaande stedenbouwkundig voorschrift uit het KB van 1980?

Zijn beide compatibel?

Want strictu sensu is hier – gezien de inhoud van het bijzonder stedenbouwkundig voorschrift dat de opmaak van BPA voorschrijft – geen planologisch attest nodig.

3. Is de aanvraag voor een planologisch attest voor de stoeterij in Lanaken in overeenstemming te brengen met de voorwaarden in het DRO artikel 145quater? Zo ja, hoe?
4. Welke criteria gelden om toe te wijzen welke bestuurlijke overheid over welk planologisch attest beslist?

Welke bestuurlijke overheid beslist over het attest van de stoeterij in Lanaken? Welke criteria spelen daarin een rol?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 6 maart 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Op het terrein zijn een aantal constructies wederrechtelijk opgericht, waarvoor proces-verbaal werd opgesteld. Hiervoor stelde de stedenbouwkundig inspecteur al een advocaat aan om als eiser tot herstel de herstellvordering te bepleiten voor de correctionele rechtbank zodra de dagvaarding is uitgebracht, maar het dossier bevindt zich volgens recente berichten van het parket nog steeds in vooronderzoek zodat hij nog geen inzage kon nemen in het strafdossier.
2. Bij de goedkeuring van het gewestplan Limburgs Maasland bij KB van 1/9/1980 werd voor de site van de stoeterij een bijzonder voorschrift aangenomen. Het luidt:

“Het gebied dat in het gewestplan als “bijzonder groengebied” is aangegeven is bestemd voor groenvoorziening en de exploitatie van een paardenfokkerij. In dit gebied zijn slechts werken en handelingen toegelaten die nodig zijn voor de efficiënte exploitatie of gerechtvaardigde uitbreiding van de bestaande paardenfokkerij, en die in het landschap kunnen worden geïntegreerd. Voor die werken wordt bij voorkeur hout als bouw materiaal gebruikt.

Bij de uitvoering van de in het tweede lid bedoelde werken en handelingen dient de bestaande beplanting maximaal te worden behouden. De ordening van het gebied wordt nader bepaald door een door ons goedgekeurd bijzonder plan van aanleg. Zolang dit bijzonder plan van aanleg niet door ons is goedgekeurd mogen in het gebied slechts werken en handelingen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de bestemming van natuurgebied. Na stopzetting van de paardenfokkerij verkrijgt het gebied de bestemming natuurgebied.”

De gemeente Lanaken heeft een bijzonder plan van aanleg opgesteld eind jaren negentig. Dit bijzonder plan van aanleg werd bij MB van 7/01/1999 onthouden van goedkeuring. In het weigeringsbesluit wordt o.a. gesteld dat de opmaak van het plan te sterk uitging van een regularisatie van de niet-vergunde toestand en dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de landschappelijke en ecologische randvoorwaarden. Het gewestplanvoorschrift bleef derhalve behouden.

Conform het gewestplanvoorschrift is sowieso een planinitiatief nodig, om bestending, eventuele uitbreiding of herschikking te kunnen vergunnen.

Artikel 145ter van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat een planologisch attest kan worden aangevraagd door en voor een bedrijf waarvoor het maken of wijzigen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg moet overwogen worden om de uitbreiding of het herbouwen van het bedrijf mogelijk te maken.

De stoeterij in Lanaken kan dus, gelet op het gewestplanvoorschrift en op artikel 145ter, zeker een aanvraag tot planologisch attest indienen.

Wel is het zo dat een eventueel planinitiatief op vandaag moet kaderen binnen het nieuwe planningsstelsel, in het bijzonder de taakverdeling tussen de drie planningsniveaus conform het subsidiariteitsbeginsel, en dat een eventueel ruimtelijk uitvoeringsplan gelet op artikel 201 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de gewestplanbestemming zal vervangen, ongeacht het niveau waarop dit plan werd gemaakt.

- 3 De aanvraag voor een planologisch attest is nog in onderzoek zodat het voorbarig is hieromtrent reeds een standpunt in te nemen.

Artikel 145quater, §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt als volgt:

‘Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor, blijkens een overeenkomstig artikel 145ter. §1 afgeleverd planologisch attest, het maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan of het maken of wijzigen van een plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg indien de aanvrager bewijst dat aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

1° de aanvraag heeft betrekking op een bedrijf waarvan de gebouwen niet verkrot zijn en hoofdzakelijk vergund zijn of geacht worden vergund te zijn;

2° de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest. Indien het bedrijf deels niet vergund is, moet de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ook duidelijkheid bieden over de verwijdering of de gewenste regularisatie van de onvergunde werken, handelingen en wijzigingen;

3° de aanvraag moet zich beperken tot de regelingen en voorwaarden voor de invulling van de kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest.’

Artikel 145quater is van toepassing op stedenbouwkundige vergunningsaanvragen die ingediend worden in geval er een (gedeeltelijk) positief planologisch attest wordt afgegeven. Het artikel bepaalt niet of een attest kan worden aangevraagd (zie het antwoord op vraag 2). Het bepaalt ook niet of het attest zelf positief of negatief zou moeten zijn. Indien een aanvraag tot planologisch attest een opgave van kortetermijnbehoeften bevat, dan is het artikel 145quater relevant, doch geen onvoorwaardelijke garantie voor de vergunbaarheid van de betrokken werken na afgifte van het attest.

- 4 Artikel 5 van het van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest stelt dat bij het bepalen van de bevoegde overheid met volgende elementen rekening dient te worden gehouden:
- de planningscontext
 - de kenmerken van het bedrijf, zowel vanuit ruimtelijk, economisch, milieutechnisch en historisch oogpunt, als vanuit de mobiliteitsproblematiek
 - de ruimtelijke kenmerken van de omgeving, zowel de bestaande ruimtelijke structuur van de ruimere omgeving, als de ruimtelijke kenmerken van de onmiddellijke omgeving
 - de impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn.

Deze elementen werden in rekening gebracht bij het aanwijzen van de bevoegde overheid door de gedelegeerde planologische ambtenaar.

De gedelegeerde planologische ambtenaar verklaarde de aanvraag tot planologisch attest ontvankelijk en volledig op 1 februari 2007 en wees het Vlaams gewest aan als bevoegde overheid, gelet op de omvang van de site (de huidige exploitatie beslaat een zestigtal hectare), de huidige activiteiten op de site en de situering onmiddellijk aansluitend bij het Nationaal Park Hoge Kempen (de Grote Eenheid Natuur “Park Hoge Kempen” en het habitatrictlijngebied “Mechelse heide en de vallei van de Ziepbeek”).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 79
van 14 maart 2007
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Bescherming van stationsgebouwen - Stand van zaken - Brugge

Op 4 oktober 2002 richtte ik een schrijven aan de dienst Monumenten en Landschappen in Brugge in verband met het wandschilderij “Mijn landeken ter ere”, van de hand van René De Pauw, in de inkomhall van het Brugse station. Dit panoramisch werk, ingehuldigd in 1939, is onlosmakelijk met het station verbonden. Het werk en de hoge inkomhall zorgen voor een monumentale ruimte.

Mijn vraag was dan ook om te onderzoeken of het werk, en dus de ruimte, in aanmerking zou komen voor bescherming. Er was immers sprake van dat in de bedoelde inkomhall een verdieping voor cyberpage zou worden opgetrokken. Hierdoor zou het werk en de ruimte verbroken worden.

Ook de toen bevoegde minister verzocht ter zake de dienst Monumenten en Landschappen een verslag over de monumentenwaarde op te stellen.

Tot op heden heb ik echter nog geen verslag hieromtrent mogen ontvangen. Navraag bij de betrokken dienst Monumenten en Landschappen leert mij dat “stationsgebouwen niet meer in het beschermingspakket zitten”. Met andere woorden, er is geen dossier.

Deze informatie verontrust mij ten zeerste. Vooral omdat er naar verluidt opnieuw plannen opduiken voor deze inkomhall.

Indien er, wat de stationsgebouwen betreft, geen bescherming meer mogelijk is, dan hou ik mijn hart vast. Anderzijds meen ik te weten dat recent wel degelijk een stationsgebouw beschermd werd. Kortom, er is toch enige onduidelijkheid.

1. Werd de monumentenwaarde van het werk “Mijn landeken ter ere”, in de inkomhall van het Brugs station, reeds onderzocht? Zo neen, gebeurt dit alsnog?

Is het, gezien de druk, niet aangewezen om hier met een voorlopig besluit te werken?

2. Welke stationsgebouwen en -interieurs zijn er in Vlaanderen beschermd?

Zijn deze gebouwen en of -interieurs onderworpen aan vergunningen bij functionele aanpassingen?

3. Zijn er recentelijk beleidsbeslissingen genomen om stations niet langer te beschermen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 14 maart 2007

van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

1. Mijn administratie heeft de monumentwaarde van “Mijn landeken ter ere” wel degelijk onderzocht. Op 23 oktober 2002 deelde zij u schriftelijk mee dat de schilderijen geëvalueerd werden als *“een typisch product uit een bepaalde periode in overeenstemming met de bouw van het al even gedateerde station, en in dat opzicht belangrijk genoeg om te bewaren”*. De appreciatie voor het werk werd trouwens al bevestigd door het feit dat de conserveringsploeg van de Vlaamse Overheid een algemene reiniging en conserveringbehandeling heeft uitgevoerd in 2001. De schilderijen zijn met andere woorden waardevol, en zouden eventueel samen met het stationsgebouw kunnen worden beschermd. De definitieve afweging hiertoe zal echter pas kunnen worden gemaakt in het kader van een thematisch beschermingsdossier omtrent de Vlaamse spoorwegstations. Het is nog niet duidelijk wanneer dit thema precies zal kunnen worden behandeld. In geval van een concrete bedreiging kan mijn administratie mij evenwel voorstellen om het gebouw ad hoc te beschermen, en de desgevallende bescherming te herevalueren zodra het thematische beschermingsdossier wordt opgemaakt. Ik heb mijn administratie in elk geval de opdracht gegeven om te onderzoeken of er een dringende reden is om het station van Brugge ad hoc te beschermen.
2. Hierbij een overzicht van de als monument beschermde, Vlaamse stations. Een monument wordt steeds beschermd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken, inzonderheid de bijbehorende uitrusting en de decoratieve elementen. Mijn administratie, bevoegd voor het onroerend erfgoed, verstrekt een bindend advies, voor zover het vergunningsplichtige werken betreft. Voor zover het geen vergunningsplichtige werken betreft, is haar machtiging vereist.

Antwerpen	Centraal Station, Koningin Astridplein
Antwerpen	Onderbouw Centraal Station, Pelikaanstraat
Antwerpen	Station Antwerpen-Dam, Damplein
Antwerpen	Tramplaats 3 (Berchem)
Antwerpen	Tramremise Groenhoek (Berchem)
Antwerpen	Voormalig goederenstation, Ledeganckkaai
Brecht	Remise en tramstatie, gemeentepark en Venusstraat
Essen	Stationsgebouw, spoorwegstraat
Lier	Station, Leopoldplein
Malle	Station, Antwerpsesteenweg
Mechelen	Station Nekkerspoel, Nekkerspoelstraat
Oppuurs	Voormalig spoorwegstation, Kattestraat
Turnhout	Station, Stationstraat
Willebroek	Station, Stationsplein
Dilbeek	Tramstation incl. bureau, woning, wachtzaal, magazijn, ...
Dilbeek	Buurtspoorwegmuseum en rollend materieel
Grimbergen	Voormalig tramstation van de NMVB
Herne	NMBS-Station, Stationsstraat
Hoeilaart	Station en schuilplaats, Groenendaalsesteenweg

Hoeilaart	Tramstation buurtlijn Overijse-Groenendaal, A. Biesmanslaan
Landen	Voormalig station van Racour
Leuven	Station, Martelarenplein
Leuven	Station, dienstwoning en schilderaterlier, Diestsesteenweg
Meise	Voormalig tramstation van de NMVB
Oud-Heverlee	Spoorwegstation en goederenloods, Stationsstraat
Oud-Heverlee	Voormalig tramstation NMVB
Oud-Heverlee	Verschillende gebouwen van de tramstelplaats en locomotievenloods
Sint-Genesius-Rode	Spoorwegstation en voorplein, Stationsplein
Ternat	Spoorwegstation, Statiestraat
Tienen	Station en dienstwoning Buurtspoorwegen, Tramstraat
Vilvoorde	Spoorwegstation, Stationplein
As	Spoorwegstation, Stationsstraat
Heers	Tramstation en spoorwegbedding (Heks)
Leopoldsburg	Station, Nicolaylaan
Neerpelt	Spoorwegstation, seinhuis, lampisterie, Stationsstraat
Overpelt	Wachterswoning en seinhuis, Donkerstraat
Tongeren	Tramstatie, Hamalstraat
Aalst	NMBS-station, Statieplein
Berlare-Donk	Stationsgebouw staatsspoorwegen
Dendermonde	Spoorwegstation, wachthuis en plein, Oude Brugstraat (Schoonaarde)
Dendermonde	Voormalig spoorwegstation, Statieplein
Evergem	Voormalig NMBS-spoorwegstation, Weststraat
Evergem	Spoorwegstation Langerbrugge, Gentweg
Gent	Sint-Pieterstation, Koningin Maria-Hendrikaplein
Oostakker	Station, Lourdesstraat
Gent	NMBS-station, Jean-Baptiste de Ghellincklaan
Wondelgem	NMBS-spoorwegstation, Stationplein
Zandbergen	NMBS-station, Jan De Coomanstraat
Haaltert	Spoorwegstation, Stationsstraat
Herzele	Tramstatie (Sint-Lievens-Esse)
Lebbeke	Station Heizijde, Eeksken
Maldegem	Voormalig station en goederenloods, Stationsplein
Maldegem	Station Donk, Kronekalseide
Melle	Spoorwegstation, Gemeenteplein
Merelbeke	Tramstation-personeelwoning, Hundelgemsesteenweg
Moerbeke (Waas)	Station, Statiestraat
Okegem	Voormalig NMBS-station, Jan Ockeghemstraat
Oudenaarde	NMBS-spoorwegstation, Stationsplein
Ronse	NMBS-spoorwegstation, Winston Churchillplein
Sinaai	Spoorwegstation, Stationswegel
Waarschoot	Voormalig spoorwegstation, Stationsplein
Wetteren	Spoorwegstation en wachtlokaal
Alveringem	Voormalige NMVB-tramstelplaats Beveren, Roesbruggestraat
Avelgem	Spoorwegstation, Stationsstraat
Brugge	Spoorwegstation en wachterswoning, Stationsstraat
De Haan	Tramstationnetje (Klemskerke)
Diksmuide	Station Buurtspoorwegen, Stationsstraat/ Bortierlaan
Gistel	Voormalig station, Moerdijkstraat
Ieper	NMBS-spoorwegstation, Poperingseweg

Kortrijk	NMBS-spoorwegstation, Vlaswaagplein (Bis)
Middelkerke	Complex tractiestation-conciërgewoning
Nieuwpoort	Stationsruïne, Hemmestraat
Oostende	Station Oostende-Kaai, Natiënkaai
Oostende	Tramwachthuisje
Oostkamp	NMBS-station, Everaertstraat
Poperinge	NMBS-spoorwegstation, Ieperstraat
Waregem	Spoorwegstation, Vijfseweg
Wervik	NMBS-spoorwegstation, Stationsstraat
Wevelgem	NMBS-spoorwegstation, Stationsstraat

3. Neen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 80
van 14 maart 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Sanatorium Joseph Lemaire Tombeek - Restauratie

Het sanatorium van Tombeek, ooit een hoogtepunt van de Belgische architectuur, is in enkele jaren tijd herleid tot een ruïne.

Op 13 december 1993, zes jaar na de sluiting, werd het sanatorium beschermd als “monument van artistieke, architectuurhistorische en historische waarde” en als “dorpsgezicht van artistieke waarde”.

Dit complex kwam in 1994 in handen van een projectontwikkelaar.

Vandaag is het sanatorium zwaar onderkomen en verloederd.

1. Wordt er op dit gebouw leegstandsheffing geheven? Zo ja, voor welke jaren en voor welk bedrag?
2. Is er iets bekend over de restauratieplannen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 14 maart 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Het sanatorium is noch opgenomen in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten, noch in de inventaris van leegstaande woningen en/of gebouwen, en is dus vrijgesteld van leegstandsheffing. Conform artikel 4 van het decreet van 19 april 1995, houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, kunnen onroerende goederen, die in het kader van het decreet van 3 maart 1976 (voorlopig of definitief) beschermd zijn als monument, stads- of dorpsgezicht, immers nooit worden opgenomen in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten. Conform artikel 31 van het decreet van 22 december 2006, houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, geldt dezelfde uitzondering voor de inventaris van leegstaande woningen en/of gebouwen.
2. Er zijn nog geen officiële restauratieplannen ingediend. De huidige eigenaar wil het sanatorium inrichten als kantoorgebouw. Daarnaast zijn er twee kandidaat-kopers die een woonproject voor ogen hebben. Mijn administratie, bevoegd voor het onroerend erfgoed, bestempelt de preliminaire plannen als “bespreekbaar”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 81
van 14 maart 2007
van **JAN LOONES**

Bunkers “Ter Yde” Oostduinkerke - Bestemming

Ik verwijs naar mijn vroegere schriftelijke vraag en het gecoördineerde antwoord van minister Peeters omtrent de bestemming van de bunkers gelegen in het Oostduinkerkse natuurreservaat “Ter Yde” (deelgebied Zeebermduinen) (vraag nr. 712 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2004-2005, Websitebulletin publicatiedatum 07-11-2005).

Het afgelopen jaar raakten nieuwe inzichten bekend in de historische en culturele waarde van het oorlogserfgoed in de Zeebermduinen en de Karthuiszandduinen van de gemeente Oostduinkerke-Koksijde, en bleek een groeiende belangstelling vanuit de gemeente, maar ook vanuit verschillende gerespecteerde organisaties.

Beide oorlogssites, W.N. Waldersee en de uitkijkpost, liggen in natuurreservaat. Het lijkt evident dat op geen enkele manier aan dit statuut van natuurreservaat getornd mag worden. Maar zoals minister Peeters in zijn beleidsvisie aangeeft, hoeft dit niet te betekenen dat er geen ruimte is voor andere invullingen van het gebied. In het bijzonder met zijn betoog dat een draagvlak moet worden gecreëerd om een milieubeleid daadwerkelijk maatschappelijk aanvaardbaar te maken, laat hij verstaan dat het geenszins de bedoeling is van natuurreservaten met prikkeldraad omheinde territoria te maken die mensonvriendelijk zijn, wel integendeel.

In september vorig jaar werd in de gemeenteraad van de betrokken gemeente Koksijde unaniem een motie goedgekeurd waarin voor behoud van beide sites gepleit wordt. Dit betekent op zijn minst dat er op lokaal niveau belangstelling is om het erfgoed te behouden. En dit in een context van natuur. Een combinatie die bovendien heel passend lijkt.

Verder stelt minister Peeters dat “overleg en participatie van alle actoren een draagvlak moet creëren voor een maatschappelijk aanvaard milieubeleid”. In de beleidsvisie van minister Van Mechelen, die overigens in dezelfde lijn ligt, staat dat de nadruk eveneens moet blijven liggen op het creëren van dat bredere draagvlak en het aanwakkeren van de collectieve bewustwording voor de kwaliteiten van ons erfgoed. “Dit kan enkel door het erfgoed op een gepaste en actuele manier in te schakelen in de huidige maatschappij. Een actieve en positieve samenwerking met alle betrokken partners, op basis van gezamenlijk geformuleerde doelstellingen, is essentieel voor een gedragen onroerend-erfgoedbeleid.” Minister Van Mechelen gaat zelfs nog een stap verder: “Ondertussen is er echter een veel ruimer draagvlak, maar is ook de maatschappelijke opvatting gegroeid over wat erfgoed was, is en misschien kan of moet worden. Met andere woorden: er is gaandeweg ruimte tot en nood aan dialoog omtrent eigen initiatieven en wellicht eigen besluitvorming ontstaan, temeer daar er een groot aantal partners zijn die intermediair een algemene of specifieke rol willen en kunnen opnemen. Daardoor is het niet langer een verhaal van overheid versus eigenaar, maar veeleer een van overleg tussen meerdere belanghebbenden en meerdere belangstellenden.”

In het licht van deze beleidsvisies kunnen de belangrijkste argumenten voor erkenning als waardevol erfgoed op een rij worden gezet.

Vooreerst is er het historische verhaal waarbinnen beide sites een grote symbolische waarde bekleden als enig overgebleven erfgoed. Daarnaast en even belangrijk is de intrinsieke militair-historische waarde van het erfgoed. In het bijzonder W.N. Waldersee beschikt over een aantal troeven die erg zeldzaam of uniek zijn voor alle resten van de Atlantikwall aan onze kust en zelfs op Europese schaal (een uniek bunkertype). Tot slot en misschien wel doorslaggevend is de bijzonder geschikte ligging van het erfgoed. Het zou daardoor voor een aanzienlijke verhoging van het toeristische rendement zorgen van het natuurgebied, terwijl de natuur ten volle gerespecteerd blijft. En in het vooruitzicht dat minister Bourgeois van West-Vlaanderen in 2014-2018 een topbestemming voor oorlogstoerisme wil maken, zouden beide sites een gevoelige meerwaarde kunnen leveren. Minister Bourgeois heeft dan ook reeds opdracht gegeven om mee het dossier te onderzoeken.

Wordt er in het licht van deze nieuwe ontwikkelingen door de bevoegde administraties ter zake een grondig onderzoek uitgevoerd?

Mag men er daarbij van uitgaan dat het dan gaat over een vrij onderzoek, dat de historische waarde van beide sites moet kunnen analyseren los van de belangen of benaderingen van andere administraties die de sereniteit van het onderzoek in het gedrang zouden kunnen brengen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 81) en Peeters (nr. 346).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 14 maart 2007

van **JAN LOONES**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 82
van 14 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven - Middelen en werkingskosten

Kan de minister in aansluiting op het antwoord op mijn schriftelijke vraag van 22 februari 2006 (vraag nr. 99, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 12-04-2006) een overzicht bezorgen per eind 2006 van:

- de middelen die sedert 2000 in het FFEU (Financieringsfonds voor Eenmalige Uitgaven) werden gereserveerd;
- de werkingskosten per jaar;
- de goedgekeurde middelen per project;
- de vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd;
- de nog te bestemmen middelen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 14 maart 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Het totale bedrag gereserveerd in dit Fonds bedraagt 1.033.788.025,58 euro op datum van 31 december 2006. De tabel in bijlage geeft de dotaties weer sedert december 2000 tot en met december 2006, alsook de correcties op deze dotaties en de eventueel teruggestorte saldo's bij einde project.
2. De werkingskosten voor het jaar 2006 bedragen 86.064,31 euro (voornamelijk personeelskosten, onderhoudscontract AXI Finance en de realisatie van het jaarverslag). In 2005 bedroegen de werkingskosten 69.369,16 euro en 74.915,50 euro investeringskosten voor de éénmalige aankoop van een boekhoudpakket AXI Finance. In 2004 70.845,55 euro, in 2003 51.202,72 euro en in 2002 - toen er nog geen personeelslid in dienst was - 18.893,09 euro voor selectiekosten en de personeelsadvertentie in de krant. Hoewel de werkingskosten zeer bescheiden zijn – één promille van de jaarlijkse uitgaven – was de stijging in het jaar 2005 – zij het éénmalig (investering) – opvallend: gelet op de omvang die het FFEU inmiddels heeft gekregen, was het nodig de interne controleprocedures strikter te beveiligen, wat via een daartoe aangepast boekhoudpakket werd doorgevoerd. Dit jaar vallen de werkingskosten terug op het normale peil.
3. De goedgekeurde middelen voor projecten, goedgekeurd door het Vlaamse Parlement op voorstel van de Vlaamse Regering, bedragen in totaal 949.940.939,84 euro. Hiervan zijn per 31 december 2006 841.326.796,65 euro vastgelegd en 559.865.919,89 euro uitbetaald. Hierin zit niet inbegrepen de schuldafbouw in het jaar 2004 voor een bedrag van 44.700.000,00 euro.
4. In de tabel in bijlage staat per project welk bedrag toegekend, vastgelegd, geordonnanceerd en betaald werd. De 'encours' is het verschil tussen vastleggingen en ordonnanceringen. Saldo vastleggingen staat voor toekenningen min vastleggingen.
5. Het saldo aan nog te bestemmen middelen per 31 december 2006 bedraagt 38.775.795,06 euro.

BIJLAGEN

1. Synoptisch overzicht FFEU middelen
2. Synoptisch overzicht FFEU-projecten, vastleggingen, ordonnanceringen, betalingen

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/82/antw.082.bijl.001.dochttp://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/82/antw.082.bijl.002.xls

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 31
van 20 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Brussel - Taalrapport 2005

Tegen de beloften in van de Brusselse minister-president dat het taalrapport voor 2005 over de naleving van de taalwetten in Brussel uiterlijk september 2006 beschikbaar zou zijn, is dat medio februari 2007 nog altijd niet het geval. Wellicht worden ze achtergehouden om te verdoezelen dat de taalwetgeving in Brussel nog steeds op de meest flagrante wijze met voeten wordt getreden. De Brusselse minister-voorzitter trachtte de schuld hiervoor door te schuiven naar de vice-gouverneur, die te lang zou talmen met het opstellen van de rapporten.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken?

Heeft hij al de hand kunnen leggen op het bewuste rapport? Zo ja, bezorgt hij een kopie ervan aan het Vlaams Parlement?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 20 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik kan u melden dat ik reeds lange tijd op de hoogte ben van de problemen die zich stellen met betrekking tot het taalrapport van de vice-gouverneur. Begin vorig jaar heb ik het vooruitgangsrapport van 2004 opgevraagd bij de vice-gouverneur. In zijn antwoord op mijn brief speelde hij de bal door naar Brussels Minister-president de heer Charles Picqué om me het rapport te bezorgen. Als lid van het Verenigd College van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie heb ik immers recht op inzage met betrekking tot de schorsingen bij de OCMW's en de Irisziekenhuizen. Bijgevolg heb ik aan de heer Picqué een schrijven gericht om me de informatie te bezorgen. Hierop heb ik echter geen reactie mogen ontvangen. Ook dit jaar heb ik aan de heer Picqué een schrijven gericht om me het rapport van 2005 officieel over te maken. Tevens schreef ik een brief aan de vice-gouverneur met de vraag om me een overzicht te bezorgen van de schorsingen in 2006.

Mag ik u ook verwijzen naar de verslagen van de Commissie Brussel en de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement waar ik op 8 maart 2007 een gelijkaardige vraag heb beantwoord van uw collega parlementslid Greet van Linter.

Het taalrapport 2005 is vandaag nog steeds niet officieel in mijn bezit. Ondertussen heb ik het rapport officieus in mijn bezit en heb ik het al wel kunnen inkijken. Ik kan u zeggen dat ik verontwaardigd ben door de inhoud van het rapport. Het is eerder een "achteruitgangsrapport" dan een vooruitgangsrapport. Hoewel ik het taalrapport 2005 nog niet officieel ontvangen heb, ben ik wel bereid om een kopie te bezorgen aan het geacht parlementslid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 32
van 22 februari 2007
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Studieopdracht voetbalstadions - Opzet

In de krant van 14 februari 2007 las ik dat het bureau Deloitte & Touche, op vraag van de Vlaamse Regering, een studie uitvoert naar de “wenselijkheid en haalbaarheid” van grotere voetbalstadions.

Het zou gaan om clubs die Europees meespelen en/of stadions die passen in de organisatie van een WK. De minister stelt ook dat uitbreiding ook mogelijk moet zijn en dat hij niet meedoet als enkel commerciële belangen spelen.

1. Kan de minister die studieopdracht omschrijven?
2. Over welke clubs en steden gaat het?
3. Clubs die Europees spelen hebben, naast tienduizenden supporters, ook veel andere inkomsten (winkels, merchandising;...) nodig.

Wordt hier in de studieopdracht ook rekening mee gehouden?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 22 februari 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

1. Laat mij vooral duidelijk maken dat de berichtgeving in de krant van 14 februari 2007 waar u naar verwijst onjuist en in alle geval voorbarig is. Er is immers nog geen bureau aangesteld om deze studieopdracht uit te voeren. De geïnteresseerde bureaus hebben de mogelijkheid tot 22 maart 2007 om hun offertes in te dienen. Kort daarna wens ik te beslissen over de toewijzing van de opdracht. Deze heeft een looptijd van 12 weken, zodat ik over het resultaat moet kunnen beschikken voor het zomerreces.

Ik wil dus een behoefte- en haalbaarheidsstudie laten uitvoeren voor de bouw van nieuwe multifunctionele voetbalstadions in Vlaanderen of de verbouwing van bestaande stadions tot een dergelijk concept. Bedoeling moet zijn dat deze stadions op zijn minst beantwoorden aan de geldende internationale normen (Uefa/Fifa-reglementering). Wat de capaciteit betreft moeten ze voldoende ruimte bieden om internationale voetbalwedstrijden te kunnen organiseren, maar tegelijk ook bij reguliere competitiewedstrijden het nodige potentiële publiek kunnen aantrekken om die ruimte optimaal te benutten.

In die optiek heb ik een bestek opgemaakt voor een studieopdracht, volgens een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, conform de regelgeving op de overheidsopdrachten.

De opdrachtnemer moet nagaan:

- of er een behoefte is aan de realisatie van multifunctionele voetbalstadions in Vlaanderen?
- hoe groot deze behoefte is?
- waar deze stadions moeten/kunnen gerealiseerd worden?
- welke concrete plannen er reeds zijn?
- Wat de rendabiliteitsvoorwaarden voor deze stadions zijn

2. Aangezien het over een behoeftestudie gaat, zijn er niet bij voorbaat steden of clubs geselecteerd. Omwille van de pragmatische aanpak van dit onderzoek is aan de aangeschreven en geïnteresseerde bureaus wel gemeld dat ze zich bij die studie moeten laten leiden door het huidige "voetballandschap". Dit wil zeggen dat ze zich moeten baseren op de mogelijke behoeften die er momenteel bestaan bij voetbalclubs en de mogelijkheden of plannen die er zich binnen de betreffende steden aanbieden.

In die optiek is er in het bestek ook gesteld dat er rekening moet gehouden worden met de bevindingen, voor zover beschikbaar, uit een onderzoek besteld door minister Van Mechelen naar de ruimtelijk economische aspecten van de ontwikkeling van grootschalige multifunctionele vrijetijdsprojecten in Vlaanderen. Dit onderzoek handelt vooral over de ruimtelijke bestemmingsvoorwaarden. Het is daarom aangewezen dat de opdrachtnemer contact opneemt met de bevoegde diensten in functie van informatieuitwisseling met de uitvoerder van dit onderzoek, dat momenteel in uitvoering is.

3. In de opdracht staat duidelijk omschreven dat het over de haalbaarheid van multifunctionele voetbalstadions gaat. We beseffen allemaal dat een stadion met alleen voetbal niet rendabel kan zijn. Er is bijgevolg op een informatievergadering aan de geïnteresseerde bureaus ook

duidelijk gemaakt dat er moet onderzocht worden welke functies complementair kunnen zijn, uiteraard rekening houdend met de ruimtelijke bestemmingsvoorwaarden en mogelijkheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 33
van 28 februari 2007
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Kindeffectrapportage - Evaluatie

In zijn Beleidsnota Jeugd 2004-2009 stelde de minister dat “(d)e kindeffectrapportage (...) verder op haar effectiviteit en efficiëntie (zal) worden afgetoetst. Bij deze evaluatie moet worden overwogen of er naast of binnen de Vlaamse overheid geen instanties zijn die de rapportage op meer afstandelijke wijze kunnen uitvoeren”.

De kindeffectrapportage werd decretaal geregeld met het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind.

Een kindeffectrapport is “een openbaar document dat de situatie van het kind in zijn onmiddellijke omgeving beschrijft alsmede de te verwachten gevolgen hierop van een voorgenomen beslissing en de alternatieven ervoor” (art. 2, d)). Elk ontwerp van decreet moet op het ogenblik van indiening bij het Vlaams Parlement vergezeld worden van een kindeffectrapport, voorzover de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt.

De Vlaamse Regering kan hiervan afwijken na advies van een door haar aan te wijzen terzake deskundige commissie. Het Vlaams Parlement beoordeelt deze afwijking samen met en ter gelegenheid van de bespreking en de stemming over het al dan niet aannemen van het ontwerp van decreet. Voor de opmaak van het kindeffectrapport kan de Vlaamse Regering een beroep doen op haar administratie of een overeenkomst sluiten met één of meerdere centra gespecialiseerd in effectrapportage (art. 4).

1. Wat verstaat de minister in concreto onder effectiviteit en efficiëntie van de kindeffectrapportage?
2. Heeft de minister de kindeffectrapportage reeds op haar effectiviteit en efficiëntie afgetoetst? Zo ja, welke inzichten leverde dit op?
3. Aan welke instanties denkt de minister wanneer hij de vraag stelt of er “geen instanties zijn die de rapportage op meer afstandelijke wijze kunnen uitvoeren”?
4. Welke ontwerpen van decreet die in deze legislatuur reeds werden ingediend bij het Vlaams Parlement waren vergezeld van een kindeffectrapport?
5. In hoeveel gevallen en voor welke ontwerpen van decreet week de Vlaamse Regering tijdens deze legislatuur reeds af van de verplichting tot het opmaken van een kindeffectrapport wanneer de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt?

Om welke redenen week de Vlaamse Regering tijdens deze legislatuur af van die verplichting?

6. Wie maakt vandaag deel uit van de deskundige commissie die de Vlaamse Regering adviseert over de afwijkingen?
7. In zijn Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 maakt de minister gewag van de integratie van het Vlaamse kinderrechtenbeleid en het Vlaamse jeugdbeleid. Die integratie wil de minister decretaal verankeren: “Zoals de zaken er nu voorstaan en werden vooropgesteld in het tweede jeugdbeleidsplan, zullen de kinderrechteninstrumenten uit het decreet van 15 juli 1997 betreffende het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind in het decreet Vlaams jeugdbeleid worden opgenomen”.

Is het de bedoeling van de minister om het instrument van de kindeffectrapportage te verenigen tot zijn functionele bevoegdheid?

8. In zijn Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 maakt de minister gewag van de omvorming van het kindeffectrapport tot een Jongeren- en Kindefectrapport (JoKER). Het begrip kind verwijst naar alle minderjarigen (cf. IVRK - Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind) en dekt dus per definitie diverse leeftijdsgroepen van jongeren.

Waarin zal het jongeren- en kindefectrapport verschillen van het kindeffectrapport (behalve dan in naam)?

9. De minister maakt in zijn Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 gewag van de oprichting van een Expertisecentrum Kinderrechten.

Acht de minister dit zinvol, gegeven het bestaan van het Vlaams Kinderrechtencommissariaat?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 28 februari 2007

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. Zoals geweten is het decreet op de kindeffectrapportage, de zogenaamde KER, een in de wereld unieke vorm van wetgeving. De Vlaamse Regering ziet de KER als een manier om proactief haar beleid te toetsen aan het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) en op die manier de aandacht voor de situatie van het kind in zijn onmiddellijke omgeving systematisch te verankeren in het beleid.

Als ik het heb over de effectiviteit van de KER dan bedoel ik daarmee dat de KER ook werkelijk invloed moet hebben op het beleid. Dit wil zeggen dat beleidsmakers door de verplichting van de KER het denken aan de rechten en belangen van kinderen steeds meer als een natuurlijke reflex gaan beschouwen bij het werken aan decreten of dat zij net door de toepassing ervan gaan inzien dat er nog iets schort aan het ontwerpdecreet zoals dat er op dat moment uitziet. Het uiteindelijke effect moet natuurlijk een verbetering betekenen van de concrete leefsituatie van het kind. Als we spreken over de efficiëntie van de KER, dan hebben we het meer over de gebruikte methodiek. We denken daarbij aan vragen als: wordt deze methodiek ervaren als een werkbaar instrument, is zij voldoende uitgebreid, wordt zij op het juiste moment in de besluitvorming toegepast, wordt zij altijd toegepast en is zij voldoende afdwingbaar?

2. Begin 2005 maakte de Reflectiegroep Kinderrechten al een eerste evaluatie aan de hand van een SWOT-analyse. Deze analyse gebeurde naar aanleiding van de opmaak van het tweede Vlaams jeugdbeleidsplan. Het document zelf is echter een intern werkdocument gebleven.

Ik bespreek hier kort even de belangrijkste inzichten uit deze analyse zowel in positieve als negatieve zin.

Een sterkte van de kindeffectrapportage is dat zij een duidelijke formele verplichting is binnen de beleidsvoorbereiding. Het is een concreet beleidsinstrument dat alle bevoegdheden betreft (zowel persoonsgebonden als hardere materies). Het was noodzakelijk dit instrument te formaliseren net omdat het kijken naar het welbevinden van het kind geen evidente reflex is binnen de besluitvorming. De in 2004 ontwikkelde methodiek biedt daarenboven een duidelijk kader dat ervoor zorgt dat alle kindeffectrapporten er éénvormig uitzien. Net als de reguleringssimpactanalyse moet een effectenmeting als de KER leiden tot een verbetering van de kwaliteit van de regelgeving en tevens tot wetmatiging. Daartegenover staat het gevaar en in sommige gevallen reeds ook de vaststelling dat het sensibiliserende effect van de KER niet aanwezig is en de KER slechts een formaliteit is. Aansluitend daarbij hoort de kritiek dat de KER tijdrovend en procedureel zwaar zou zijn. Ik wil hierbij echter wil opmerken dat de in 2004 aangereikte methodiek net de mogelijkheid biedt om op relatief korte tijd een kindeffectrapportage op te stellen.

Nog volgens de SWOT-analyse komt de kwaliteit van de KER in het gedrang omwille van de tijdsdruk die zich vaak manifesteert bij het werken aan decreten en een gebrek aan expertise rond effectmeting bij betrokken decreetsmakers. Wederom is de KER dan niet meer dan een formaliteit waaraan snel nog voldaan moet worden alvorens het voorontwerp aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

Daarnaast is de KER slechts beperkt toepasbaar in die zin dat het de betrokken minister is die beslist of een voorgenomen beslissing al dan niet het belang van het kind rechtstreeks raakt. Indien de minister geen invloed vaststelt is de procedure afgelopen. Ik stel echter wel vast dat Raad van State in een aantal gevallen de betrokken ministers reeds gewezen heeft op de noodzaak om een KER op te stellen wanneer dit niet gebeurd was en het niettemin duidelijk was dat er sprake was van rechtstreekse impact. Het toepassingsgebied laat evenwel echter teveel interpretatievrijheid en dit maakt dat de KER ook beperkt afdwingbaar is. Ten slotte werd in de SWOT-analyse ook gewezen op een andere beperking van de toepasbaarheid van de KER: zij dient enkel voor ontwerpen van decreet opgesteld te worden en niet voor ontwerpen van besluit.

Ten slotte moeten ik en mijn administratie vaststellen dat het een heel intensieve en complexe zaak is om het overzicht te behouden op alle decreetontwerpen waarvoor een KER al dan niet nodig zou zijn. Een gedegen monitoring is hiervoor vereist en daarom wordt binnen de administratie, specifiek binnen de IVA sociaal-cultureel werk voor jeugd en volwassenen, een team jeugdbeleid opgericht dat onder andere deze monitoring als opdracht heeft.

Zoals uit het bovenstaande blijkt, is het de KER een uniek instrument maar er zijn zeker vragen bij de efficiëntie en effectiviteit van de huidige vorm waarin de rapportages opgesteld worden.

Omdat men begin 2005 nog slechts een half jaar de mogelijkheid had gehad om te werken via de in juni 2004 aangereikte methodiek, achtte ik het nog te vroeg om meteen na de evaluatie te beginnen met een aanpassing van de KER-wetgeving. Niettemin werden in het tweede Vlaams jeugdbeleidsplan reeds enkele aanzetten tot een mogelijke aanpassing gegeven. Niet alleen wordt er gesproken over een uitbreiding naar een Jongeren- en Kindeffectrapport (JOKER) maar de KER zal mogelijks ook ingepast worden in de reguleringssimpactanalyse (RIA) en het lijkt zinvol dat een minister voor elk decreet in zijn of haar nota aan de Vlaamse Regering aangeeft of het decreet aan het belang van kinderen en jongeren raakt.

Nu de aanpassing van het decreet op het Vlaams Jeugdbeleid dichterbij komt en dus ook de geplande integratie van de kinderrechteninstrumenten binnen dat decreet, zal ik mijn administratie de opdracht geven te werken aan een eventuele aanpassing van de toepassing ervan.

Ik geloof echter dat er vooral nood is aan een mentaliteitswijziging en wil dan ook mijn collega-ministers oproepen hun administraties en kabinetsmedewerkers te wijzen op het belang van de KER als instrument om bij de besluitvorming blijvend aandacht te besteden aan de belangen van het kind. Op dit moment wordt deze vraag op elke IKW en reflectiegroep die het jeugd- en kinderrechtenbeleid aanbelangt gesteld.

3. Het tot stand komen van een effectrapport binnen een administratief kader heeft voor- en nadelen. Een grotere continuïteit en uniformiteit van de rapporten is zeker een voordeel. Een nadeel is dan weer de geringere voeling met vertegenwoordigers van de doelgroep. Dit punt kwam ook naar voren in de hiervoor vermelde SWOT-analyse.

Een risico is ook dat de KER, zoals reeds eerder gezegd, louter een formaliteit zou kunnen blijven waarbij de voorliggende tekst slechts zelden aangepast wordt en dat omwille van tijdsdruk en een gebrek aan expertise ifv een effectenmeting de kwaliteit van de KER in het gedrang komt. Daarom werd de mogelijkheid geopperd zich te wenden tot een meer onafhankelijke instantie. Er kan daarbij eventueel gedacht worden aan het Centrum voor de Rechten van het Kind of aan een andere taakinfilling voor de Deskundige Commissie.

Maar ook hier stellen er zich echter problemen: zo zou ondermeer een uitbreiding naar de JOKER ervoor zorgen dat de KER zwaarder wordt, meer tijd in beslag neemt en dus ook duurder wordt indien een externe instantie hieraan moet werken. Dat is eveneens een te vermijden gevolg. Bovendien blijf ik geloven in de noodzaak om binnen de administratie zelf

aan sensibilisering te doen. Een effectrapportage binnen de administratie heeft ook het voordeel als overheid zelf offensief te kunnen ageren op mogelijke effecten van regelgeving op kinderen. Daarenboven voorziet de RIA reeds in belangrijke mate een overzicht van de gemaakte raadpleging van de betrokken actoren.

Dit vraagstuk zal dan ook onderdeel moeten uitmaken van de geplande evaluatie, ik roep de leden van de Reflectiegroep Vlaams Kinderrechten- en Jeugdbeleid dan ook op mee te denken over de meest aangewezen manier van werken.

4. In deze legislatuur werden totnogtoe 14 KER's opgesteld:
 - 4.1 voorontwerp van decreet houdende de toevoeging van een derde lid aan artikel 157 en houdende wijziging van de artikelen 159 en 161 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005²
 - 4.2 ontwerp van decreet houdende instemming met de Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake de bestrijding van het tabaksgebruik, aangenomen te Genève op 21 mei 2003
 - 4.3 voorontwerp van decreet tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen
 - 4.4 voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en het Waalse Gewest inzake de tenuitvoerlegging van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie
 - 4.5 voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs³
 - 4.6 voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XV⁴
 - 4.7 voorontwerp van decreet houdende de oprichting van het publiekrechtelijke vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Regulator voor de Media en houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005⁵
 - 4.8 voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie inzake de oprichting van een Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind
 - 4.9 voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het inburgeringsbeleid
 - 4.10 voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid
 - 4.11 voorontwerp van decreet houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid.
 - 4.12 voorontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening
 - 4.13 ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XVI⁶
 - 4.14 voorontwerp van decreet houdende het statuut van de sportschutter
Bij 1/3 van de KER's gaat het om een ontwerp van decreet dat behoort tot de bevoegdheden van minister Bert Anciaux.
5. Tot hiertoe is de Vlaamse Regering kennelijk nog niet in de situatie geweest waarbij rechtstreeks het belang van kinderen werd geraakt en de regering het toch niet aangewezen

² Het betrof hier een paragraaf over de al dan niet aanwezigheid van kindeffecten in de reguleringsimpactanalyse ingevoegd en geen volwaardig kindeffectrapport zoals voorgeschreven.

³ Idem

⁴ De voorgeschreven methodiek werd niet volledig gevolgd.

⁵ Het betrof hier een paragraaf over de al dan niet aanwezigheid van kindeffecten in de reguleringsimpactanalyse ingevoegd en geen volwaardig kindeffectrapport zoals voorgeschreven.

⁶ De voorgeschreven methodiek werd niet volledig gevolgd.

vond een KER te maken. Sinds het ontstaan van het Decreet op de Kindeffectrapportage werd de Deskundige Commissie namelijk nog geen enkele keer verzocht om een advies te geven. De tot hiertoe verstrekte adviezen gebeurde volledig op eigen initiatief van de Deskundige Commissie.

Het is mijn mening dat de Vlaamse Regering wel strikter kan optreden om te vermijden dat decreten die slechts partieel raakpunten hebben met de leefwereld van het kind aan de aandacht ontsnappen. Ik wil mijn collega-ministers dan ook nogmaals oproepen hier meer belang aan te hechten.

6. Zoals op 11 juni 2004 vastgelegd werd in het Ministerieel besluit houdende de benoeming van de leden van de deskundige commissie kindeffectrapportage bestaat de commissie uit tien leden.
Vijf daarvan zijn vaste leden, het gaat daarbij om de voorzitter van de commissie, mevrouw Anne-Marie Drieskens (Gezinsbond), de ondervoorzitter Prof. Dr. Luc Hens (VUB, Menselijke Ecologie) en verder Prof. Bea Van den Bergh (KUL, psychologie), mevrouw Katrien Herbots (Steunpunt Algemeen Welzijnswerk) en de heer Yves Willemot (Unicef). Het zij opgemerkt dat deze laatste intussen ontslag nam en vervangen dient te worden.
Verder zijn er nog vijf plaatsvervangende leden, dit zijn respectievelijk: mevrouw Ilse Carlier (Kinder- en Jongerentelefoon), de heer Jan Van Gils (Kind en Samenleving), mevrouw Valérie Carette (Kenniscentrum Welzijn, Volksgezondheid en Gezin), mevrouw Karin Maes (Kinderrechtswinkels) en de heer Rudi Roose (Universiteit Gent).
7. Het is hoegenaamd niet mijn bedoeling om de KER te verenigen tot mijn functionele bevoegdheden. Integendeel, ik beschouw het kinderrechtenbeleid als een integraal en belangrijk onderdeel van het jeugdbeleid. Ik denk dat het een versterking is van het decreet op het Vlaams jeugdbeleid om het kindeffectrapport erin op te nemen. Wanneer ik spreek over het Vlaams jeugdbeleid heb ik het bovendien over het categoriaal jeugdbeleid en niet enkel over het jeugdbeleid binnen mijn eigen functionele bevoegdheden.
Ik wil hierbij opmerken dat ik coördinerend minister ben voor zowel het Vlaams jeugdbeleid als de kinderrechten maar ook niet meer dan dat. Het zijn de ministers zelf die, net als voor de verschillende beleidsrotondes uit het tweede Vlaams jeugdbeleidsplan, hun verantwoordelijkheden moeten opnemen wat betreft de KER. Hierbij wil ik expliciet de samensmelting van het jaarverslag kinderrechten en jeugdbeleid aanhalen, die geen verarming maar net een verrijking is.
8. De term 'jongeren' reikt voor het Vlaams jeugdbeleid verder dan enkel de minderjarigen en de Vlaamse Regering heeft in het tweede Vlaams jeugdbeleidsplan dan ook de wil geuit om met de JOKER een uitbreiding beogen tot de leeftijd van 25 jaar. Deze bovengrens wordt bijvoorbeeld ook gehanteerd in het decreet op het gemeentelijk en provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid.
9. In het eerste hoofdstuk van het tweede Vlaams jeugdbeleidsplan, dat handelt over de integratie van het kinderrechten en het jeugdbeleid, is het één van de strategische doelstellingen om de huidige subsidies kinderrechten een decretale basis te geven. In de feiten is er namelijk al een dergelijk centrum, met name het Centrum voor de Rechten van het Kind dat verbonden is aan de Universiteit Gent. Dit centrum, verbonden aan de vakgroep Sociale Agogiek, voert in de eerste plaats wetenschappelijk onderzoek naar kinderrechten. Daarnaast richt het zich ook sterk op het ruim maatschappelijk verspreiden van de verworven inzichten en dienstverlenende activiteiten. Met de aanpassing van het decreet op het Vlaams jeugdbeleid wil ik de werking van het Centrum verankeren.

Het Vlaams Kinderrechtencommissariaat kan als instituut van het Vlaams Parlement niet door de Vlaamse Regering geëngageerd worden. Uiteraard moeten de beschikbare middelen efficiënt ingezet worden. Ik zal daarom in 2007 met de betrokken organisaties rond kinderrechten een overleg hebben over de afbakening van de kerntaken van deze organisaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 34
van 1 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Staten-generaal sportclubs - Opvolging

Sportclubs vormen een belangrijk speerpunt in het sportbeleid van de Vlaamse Regering. In september 2003 organiseerde Bloso een Staten-generaal van de Vlaamse sportclubs en onderschreef daarmee de cruciale rol en het maatschappelijk belang van de sportclub.

In voorbereiding van deze Staten-generaal werd door Bloso een onderzoek uitgevoerd bij de sportschepenen en bij de Vlaamse sportclubs door middel van vragenlijsten onder andere over het lidgeld, de vrijwilligers, de onkosten en de leefbaarheid van de sportclubs, enzovoort. Bijna alle Vlaamse sportschepenen en ruim 20 % van de Vlaamse sportclubs hebben deelgenomen aan deze bevraging.

Deze Staten-generaal zelf resulteerde in een aantal resoluties die door de 900 aanwezige deelnemers unaniem werden aanvaard.

We zouden de bevraging van 2003 kunnen beschouwen als een nulmeting van de situatie van de Vlaamse sportclubs. Sindsdien is er al veel veranderd in de Vlaamse sportsector.

Ik zou aan de minister daarom de volgende vragen willen stellen over de opvolging van deze Staten-generaal.

1. Werden de Vlaamse sportclubs en de lokale besturen na de Staten-generaal op de hoogte gebracht van de resultaten van het Bloso-onderzoek en zo ja, op welke manier, en zo neen, waarom niet?
2. Werden de Vlaamse sportclubs en de lokale besturen geïnformeerd over de goedgekeurde aanbevelingen van de Staten-generaal en zo ja, op welke manier, en zo neen, waarom niet?
3. Werden de Vlaamse sportclubs en de lokale besturen ook op de hoogte gehouden van de realisatie van deze resoluties en zo ja, op welke manier, en zo neen, waarom niet?
4. Voorziet de minister in een herhaling of voortzetting van dergelijk onderzoek over de leefbaarheid van de Vlaamse sportclubs en zo ja, op welke manier, en zo neen, waarom niet?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 1 maart 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Ter voorbereiding van de Staten-Generaal van de sportclubs (in september 2003), werden in 2003 alle Vlaamse sportschepenen en sportclubs bevraagd. De bevraging van de schepenen van sport had een respons van niet minder dan 77%. Op de enquête bij de Vlaamse sportclubs reageerden 2.480 clubs hetzij 13%. Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek nog te verhogen werd deze bevraging in 2004 herhaald bij de niet-respondenten. Dit resulteerde in bijkomende informatie uit 1.725 sportclubs. Uiteindelijk had dit onderzoek dus betrekking op 4.205 clubs hetzij 22% van alle Vlaamse sportclubs.

De resultaten van beide onderzoeken werden verwerkt in de inleidende referaten van de Staten-Generaal en zijn te consulteren op de Bloso-website (www.bloso.be). Ze werden tevens naar alle bevraagde sportclubs opgestuurd.

2. Op de Staten-Generaal werden 10 workshops en 10 infosessies georganiseerd die werden bijgewoond door 1360 deelnemers waarvan 437 sportclubs, 176 vertegenwoordigers van de gemeenten, 153 vertegenwoordigers van sportfederaties, 22 vertegenwoordigers van het provinciale niveau en 117 andere sportorganisaties. Deze Staten-Generaal leverde 72 beleidsaanbevelingen op, die men kan terugvinden op de Bloso – website. Zowel de resultaten van de bevraging van de sportclubs als de resoluties van de Staten-Generaal werden naar alle bevraagde sportclubs, alle Vlaamse sportfederaties en de gemeentelijke sportdiensten verstuurd.

Ten behoeve van de schepenen van sport werd in februari 2004, in samenwerking met de provinciale sportdiensten, een informatieronde georganiseerd. Tijdens deze, provinciaal georganiseerde ontmoetingsdagen, waaraan in totaal 158 van de 308 schepenen deelnamen, werd o.a. een toelichting gegeven bij de organisatie en de resultaten van de Staten-Generaal van de sportclubs. Afwezige schepenen kregen een informatiebundel toegestuurd.

3. Het merendeel van de beleidsaanbevelingen uit de Staten-generaal voor de sport werd opgenomen in mijn beleidsnota 2004-2009 en in mijn jaarlijkse beleidsbrieven.

Zo bleek bv. dat er diende gestreefd te worden naar een betere samenwerking rond “Sport voor Allen”, zowel beleidsmatig als op het terrein. Daarom heb ik aan Bloso en de VSF (Vlaamse Sportfederatie) gevraagd om een Overlegplatform Sport voor Allen op te richten met als doelstelling met alle betrokken sportactoren te komen tot een gezamenlijke visie over uitgangspunten en prioriteiten i.v.m. het voeren Sport voor Allen beleid.

Dit Overlegplatform formuleerde een visienota “Sport voor Allen” die mij in december 2004 werd overhandigd. Daarna werd deze visienota vertaald in een concreet ontwerpactieplan Sport voor Allen met daarin 68 concrete actiepunten, waarvan de budgettaire implicaties de huidige financiële mogelijkheden ruim overschrijden. Zo werden concrete actiepunten i.v.m. het “Het uitbouwen van een lokaal Sport voor Allen beleid”, “Sportkaderopleiding in relatie met een Sport voor Allen beleid”, “Sportinfrastructuurbeleid/ruimtelijke ordening en sport” en een “Sportpromotieplan” aan mij overgemaakt.

Ik heb vervolgens aan de Vlaamse Sportraad gevraagd mij een advies en een voorstel van prioriteitstelling over te maken. Dit advies was positief, maar de sportraad wenste niet in te gaan op mijn vraag naar prioriteitstelling.

Na overleg met verschillende actoren van dit overlegplatform, heb ik zelf een prioriteitenlijst opgesteld, rekening houdend met de budgettaire beleidsruimte. Het actieplan wordt definitief nadat de gesprekken met Bloso zijn afgerond in verband met de beheersovereenkomst (1 april). Ik zal het actieplan Sport voor Allen op dat moment overmaken aan het Parlement. Dit actieplan zal in de komende jaren de leidraad vormen voor een sportbeleid dat tot doel heeft zoveel mogelijk mensen, ieder op zijn niveau, op een kwaliteitsvolle manier en in optimale omstandigheden regelmatig te laten sporten. Over een aantal onderdelen van dit actieplan, zoals het nieuwe decreet op het lokale en het regionale Sport voor Allen-beleid en het Vlaams sportinfrastructuurfonds, heb ik verschillende malen overleg gepleegd met de sportsector.

Tevens wenst ik er op te wijzen dat vorig jaar (zomer 2006) door mijn departement in coproductie met Bloso de publicatie "Sportbeleid in Vlaanderen" (2 volumes) werd uitgegeven. Naast trends, visies, cases en cijfers werden ook de resultaten van een aantal studies opgenomen waaronder de bevraging van de Vlaamse sportclubs alsook de evolutie van het aantal leden van de Vlaamse sportfederaties. Bovendien werd in deze publicatie ook een hoofdstuk gewijd aan de "Visienota Sport voor Allen". Ook dit rapport werd ruim verspreid naar de sportsector.

4. Een van de aandachtspunten uit het nieuwe decreet op het lokale Sport voor Allen-beleid, is de ondersteuning van sportclubs. 50% van de Vlaamse middelen moet via een subsidiereglement met kwaliteitscriteria gebruikt worden voor de directe financiële ondersteuning van sportverenigingen.

Ik voorzie in dit Sport voor Allen- decreet een jaarlijkse rapportage over de effecten van dit nieuwe decreet door een wetenschappelijk onderzoeksinstituut. Uit deze effectrapportage zal blijken op welke manier en voor welke bedragen de clubs door de lokale besturen ondersteund worden.

Ook uit de onderzoeken van het wetenschappelijk steunpunt cultuur, jeugd en sport zal ik allerlei gegevens kunnen afleiden die betrekking hebben op de sportclubs in Vlaanderen.

Een grootschalige bevraging van de clubs heb ik momenteel niet gepland. Ik wil de vrijwilligers uit de clubs daar nu niet mee belasten, vermits ze sterk betrokken worden bij het opstellen van de lokale sportbeleidsplannen en daarna bij het uitvoeren ervan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 35
van 7 maart 2007
van **SVEN GATZ**

Films in Brussel - Nederlandse ondertiteling

Deze week hebben we via de pers kunnen vernemen dat sommige Brusselse filmzalen tot twintig procent van hun klanten verliezen omdat de verdelers minder investeren in de Nederlandse ondertiteling van Franse en Waalse films.

Zo speelt de grote winnaar van de Césars “*Ne le dit à personne*” zonder ondertitels in de Brusselse zalen. De verdelers die instaan voor de kosten van de ondertiteling beweren dat het Nederlandstalige publiek dat in Brussel naar een Franse film gaat kijken te klein is en dat de kosten voor de ondertiteling niet worden terugverdiend. Dit is natuurlijk het verhaal van de kip en het ei. En men kan hierbij toch zijn bedenkingen hebben bij als men weet dat de markt voor deze films meer dan 22 miljoen Nederlandstaligen telt, namelijk in Nederland, Vlaanderen en Brussel.

Maar er is meer. Uitgerekend de voorbije week hebben bijna honderd Brusselse culturele instellingen hun handtekening gezet onder een samenwerkingsakkoord. Dit akkoord moet zorgen voor meer samenwerking tussen de Nederlandstalige, Franstalige en tweetalige culturele instellingen in de hoofdstad. Wel uitgerekend in diezelfde week vernemen we dat Nederlandstaligen worden verstoken van Franstalige films met Nederlandse ondertitels.

Dit lijkt een beetje absurd in een meertalige stad, waar culturele kennismaking met elkaar, verrijkend en van uitzonderlijk belang is.

Men kan zich toch niet neerleggen bij de pure economische redenering dat ondertiteling niet rendabel is. Dit is ook een culturele aangelegenheid, en niet enkel een economische.

Wat onderneemt de minister opdat, in dit tweetalige stadsgewest, elkeen een film kan zien in zijn eigen taal?

Ziet de minister hier geen opportuniteit tot samenwerking tussen beide gemeenschappen en in het belang van beide gemeenschappen op cultureel vlak?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 35 van 7 maart 2007

van **SVEN GATZ**

Het probleem dat hier wordt gesteld, moet in een bredere context worden geplaatst. De Vlaamse bioscoopuitbaters stellen vast dat de interesse van het publiek voor Franstalige films daalt. Bijgevolg worden in Vlaanderen nog slechts de Franse kaskrakers geprogrammeerd waarvoor een gegarandeerd publiek bestaat. Minder commerciële Franstalige films komen in Vlaanderen nog nauwelijks aan bod. Indien Franse films in de Vlaamse bioscoopzalen worden gespeeld, worden ze per definitie ondertiteld. Die Nederlandstalige ondertiteling is dan ook in de Brusselse filmzalen te zien. De film die u als voorbeeld geeft “Ne le dis à personne” werd aan de Vlaamse bioscoopuitbaters aangeboden, maar zij waren niet geïnteresseerd. Bijgevolg besloot de verdeler hem niet te vertalen en te ondertitelen (totale kostprijs ongeveer 2500 euro), vermits vanuit een commerciële logica het aantal Nederlandstaligen dat die film in Brussel zal bekijken, te beperkt is om uit de kosten te raken. Als we de zaken op scherp stellen, moet echter worden vastgesteld dat de (Vlaamse) Brusselaars niettemin een objectief voordeel hebben, vermits zij deze film tenminste in hun woonstad kunnen gaan bekijken (weliswaar niet ondertiteld), terwijl de rest van de Vlamingen dit niet kan.

Ten gronde betreur ik echter dat de interesse van de Vlamingen voor de Franstalige cultuur daalt en omgekeerd. Het fenomeen van de angelsaksisering van de maatschappij is echter een breder fenomeen dat de louter culturele sector overstijgt. Sensibiliseren is hier de enige optie. Het creëren van een subsidielijn voor het vertalen en ondertitelen van Franstalige films, is in ieder geval geen optie. Wat de concrete Brusselse problematiek betreft, is het duidelijk dat de Nederlandstalige ondertiteling – los van de commerciële logica – een belangrijke symbolische betekenis heeft. Daarom steun ik het initiatief dat VGC-collegeleden in de VGC-Raad van 2 maart 2007 hebben aangekondigd als antwoord op een gelijkaardige vraag. Zij beloven het probleem aan te pakken en kondigen een gesprek met de sector aan. Ik zal dit op de voet opvolgen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 36
van 14 maart 2007
van **GREET VAN LINTER**

Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad - Neutraliteit

In het nummer van juli-augustus 2006 Brussels Welzijnsnieuws (het tweemaandelijks tijdschrift voor welzijn en gezondheid) van de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad wordt vooruitgeblikt naar de gemeenteraadsverkiezingen. Dit gebeurt niet in alle objectiviteit, zoals men van een adviesorgaan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) verwacht: op de tweede pagina worden de acties van het platform “extreem rechts nee bedankt” voor de gemeenteraadsverkiezingen bekendgemaakt. Hun doel is: “Op een efficiënte manier de verdere groei van extreem rechtse partijen counteren en strijd leveren tegen het klimaat van onverdraagzaamheid”.

In juni 2005 organiseerde deze Welzijnsraad een studiedag over de Vlaamse Zorgverzekering. De uitnodigingen voor deze dag bereikten volkvertegenwoordigers van zowel VGC als Vlaams Parlement; met uitzondering van de Vlaams Belangfractie. Het is een publiek geheim dat zij op de activiteiten van deze Raad geweerd worden.

Op een vraag in de Vlaamse Gemeenschapscommissie wie het blad ontvangt, antwoordde Brussels minister Grouwels dat elke volksvertegenwoordiger het tweemaandelijks blad toegestuurd krijgt. Dit is manifest onjuist.

De Vlaamse minister stelt in zijn beleidsbrief voor Brussel dat hij op de diensten van de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad een beroep doet omdat deze Raad beantwoordt aan de eisen van onder andere neutraliteit.

1. Gaat de minister ervan uit dat het de neutraliteit van de Welzijns- en Gezondheidsraad ten goede komt om op die manier politiek naar buiten te treden?
2. Gaat de minister ervan uit dat het de taak is van een door de overheid (VGC) gesubsidieerd adviesorgaan en een orgaan waarop hij voor zijn beleid een beroep doet, om op die manier de lezer politiek te duiden?
3. Op welke basis wordt dit blad verspreid? Wie ontvangt dit?
4. Welke initiatieven neemt de minister om deze Raad tot de orde te roepen en aan te dringen op objectiviteit, zeker waar het beleid en democratische parlementaire werking betreft?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 36 van 14 maart 2007

van **GREET VAN LINTER**

- 1 en 2 De Brusselse Welzijns- en GezondheidsRaad (BWR vzw) is een autonome, pluralistische vereniging met als doel het welzijn en de gezondheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te behartigen.

De BWR is een bevoorrechte partner van de VGC voor de welzijns- en gezondheidsmateries, maar is stricto sensu geen “adviesorgaan van de VGC”.

In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997, tot ondersteuning van regionaal overleg en regionale samenwerking in de welzijnssector, en van de omzendbrief WEL - 98/02 van de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, Gezin en Welzijn van 19 februari 1998 houdende de ondersteuning van regionaal overleg en regionale samenwerking in de welzijnssector, heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie met de BWR een conventie afgesloten. Er werd hiervoor in de schoot van de BWR een Adviserende Stuurgroep opgericht die instaat voor de voorbereiding en opvolging van de inhoudelijke visie en de intersectorale samenwerking binnen de BWR.

De VGC kan aan de BWR opdrachten toevertrouwen, voor zover zij beantwoorden aan de doelstellingen van de vereniging. Ook derden kunnen de BWR opdrachten toevertrouwen en er overeenkomsten mee afsluiten.

In casu betoelaag ik de BWR voor de verwezenlijking van het tijdelijke project “Coördinatie van de Nederlandskundige gezondheidszorg in Brussel”. Het project heeft als opzet het erg versnipperde Nederlandskundige gezondheidsaanbod in Brussel beter te organiseren en uit te bouwen ten voordele van de zorgverlener en de patiënt. De uitvoering van deze opdracht en de communicatie ervan verlopen volledig naar wens. De BWR is het best geplaatst om deze tijdelijke opdracht te vervullen. Zij is immers de spilfiguur in een permanente dialoog tussen het werkveld en het beleid, en als coördinatieorgaan overstijgt ze het niveau van de individuele organisatie.

- 3 en 4 Ik ben evenwel niet bevoegd om het tijdschrift ‘Brussels Welzijnsnieuws’ van de privaatrechtelijke BWR vzw inhoudelijk bij te sturen, noch om invloed uit te oefenen op de distributie.

Ik heb dus ook niet de mogelijkheid de BWR tot de orde te roepen omtrent artikelen die zij publiceren in hun tijdschrift. Ik beoog op dit ogenblik ook niet de subsidiëring van een interessant maar tijdelijk project in te trekken of aan te passen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 37
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Brussel - Taalsituatie

1. Welke initiatieven zijn er genomen sinds het begin van deze legislatuur om de implementatie van het taalhoffelijkheidsakkoord in het Brussels Hoofdstedelijke gewest alert te blijven volgen?
2. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om een correcte en taalwettelijke verankerde tweetalige dienstverlening mee te blijven waarborgen aan alle Brusselaars?
3. Welke inspanningen zijn er gedaan om toe te zien op een accurate naleving van de taalwetgeving bij aanwerving en tewerkstelling in het Brussels Hoofdstedelijke gewest?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De recente wendingen betreffende de implementatie van de taalwetgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest volg ik zeer alert op. Vorig jaar heeft de Raad van State zoals verwacht de omzendbrieven van de Brusselse Regering en van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie met betrekking tot het taalhoffelijkheidssakkoord vernietigd. Op 8 april 2003 werden de omzendbrieven van 18 en 19 juli 2002 voorlopig geschorst door de Raad van State. Een definitieve schorsing volgde op 27 mei 2004. Volgend op deze schorsing vaardigde de Brusselse hoofdstedelijke regering op 14 oktober 2004 en het Verenigd College op 29 oktober 2004 opnieuw 3 brieven uit om de schorsing van de voorgaande brieven te omzeilen. Op 16 maart 2006 volgde de vernietiging door de Raad van State van de omzendbrieven van 2002. Op 7 juli 2006 werden de brieven van 2004, hoewel het beroep tot vernietiging zonder voorwerp was door de eerdere vernietiging, eveneens vernietigd ter bescherming van de rechtszekerheid.

Door deze vernietiging door de Raad van State kan men nu met zekerheid stellen dat het taalhoffelijkheidssakkoord onwettelijk is en het de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in de bestuurszaken miskent. Het is duidelijk dat de continuïteit van de dienst niet als argument kan worden ingeroepen om de taalwet aan de kant te schuiven. Ik kan deze visie van de Raad van State enkel maar toejuichen en ik hoop dat vergelijkbare onwettelijke omzendbrieven in de toekomst steeds hetzelfde lot zullen beschoren zijn.

2. Als Vlaams minister voor Brussel heb ik tijdens deze legislatuur al heel wat initiatieven genomen om een tweetalige dienstverlening in Brussel te garanderen. Zo ontwikkelde het Huis van het Nederlands, in opdracht van de Vlaamse minister voor Brussel, het succesvolle project 'SPOEDcursus Nederlands'. In 2007 worden Nederlandse taallessen georganiseerd in maar liefst 10 spoeddiensten binnen de Irisziekenhuizen.

De organisatie Pro Medicis zet zich in om jonge zorgverleners uit Vlaanderen naar Brussel aan te trekken, via interessante stageplaatsen en een goede omkadering van de stagiaires. Pro Medicis bouwt hiervoor een structurele samenwerking uit tussen de Brusselse ziekenhuizen en de VUB, de KUL en de UGent. Aanvullend hierop biedt Quartier Latin huisvesting aan tegen gunstige tarieven voor net afgestudeerden in knelpuntberoepen. De projecten 'Zorgnet' en 'Vlaamse Gezondheidscoördinatie' die vorig jaar werden opgestart, beogen een kwalitatieve, Nederlandkundige zorg in Brussel, door het uitbouwen van samenwerkingsverbanden tussen zorgverleners.

Ook via het Vlaams Brusselfonds wordt fors geïnvesteerd in de uitbouw van de zogeheten 'woonzorgzones' die de seniorenzorg in Brussel aanzienlijk zullen verbeteren. Met dit innoverende initiatief 'woonzorgzones' wil ik alternatieven bieden voor het klassieke rusthuis en zullen senioren langer thuis kunnen wonen, met Nederlandkundige zorgverlening op maat.

In mei 2005 nam ik het initiatief tot oprichting van een 'Getuigenissenregistratie van Nederlandstalige patiënten in Brussel'. Dit meldpunt voor taalklachten over de dienstverlening in Brusselse ziekenhuizen werd vervolgens geïntegreerd in het Steunpunt Taalwetwijzer. De Taalwetwijzer is hét aanspreekpunt van de Vlaamse overheid voor alle vragen over taalwetgeving. In 2006 heeft het Steunpunt Taalwetwijzer 300 vragen en klachten van particulieren en overheden behandeld. In maart-april 2007 loopt een mediacampagne om de werking van het Steunpunt Taalwetwijzer verder bekend te maken.

3. De Vlaamse gemeenschap beschikt niet over de nodige bevoegdheden om toe te zien op een accurate naleving van de taalwetgeving. Het algemeen administratief toezicht op de gemeenten wordt uitgeoefend door de Brusselse Regering en het is de federale wetgever die bevoegd is voor de bestuurstaalwet in het tweetalige gebied Brussel-hoofdstad.

Toch ben ik me bewust van de flagrante schendingen van de taalwetgeving door de Brusselse Regering en het Verenigd College. De Vlaamse Regering aanvaardt dit niet langer en heeft op mijn initiatief deze problematiek aangekaart op het Overlegcomité.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 45
van 22 februari 2007
van **BART VAN MALDEREN**

“Toerisme als hefboom voor ontwikkeling” - Evaluatie

De “Nota voor Vlaams minister Bourgeois: Toerisme als hefboom voor ontwikkeling” bevat een studie uitgevoerd door een werkgroep, samengesteld met mensen uit de academische wereld, middenveldorganisaties en de Vlaamse overheid, waaronder iemand van het kabinet van de minister.

Dit document lanceert op basis van de bevindingen een aantal aanbevelingen, onder andere mogelijke acties voor de touroperatoren. Eén daarvan is een engagement aan te gaan in de vorm van “een set criteria voor de activiteiten van de Vlaamse touroperatoren, conform aan de internationale normen op vlak van milieu, arbeid,...”

1. Wat is de status van dit document?
2. Heeft de minister het document al geëvolueerd? Zo ja, wat zijn zijn conclusies?
3. Wat is de bevinding van de minister betreffende bovenvermelde specifieke aanbeveling? Welke normen lijken de minister wenselijk?
4. Zijn er al concrete stappen ondernomen om dit engagement vorm te geven? Zo niet, zijn er plannen in die zin?
5. Gaat de minister ervan uit dat dergelijke normen dan enkel op Vlaams grondgebied gelden, of op het volledige terrein waar de touroperatoren hun werkzaamheden, eventueel in onderaanneming, uitvoeren?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 22 februari 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. De nota "Toerisme als hefboom voor ontwikkeling" is het resultaat van deskresearch van Toerisme Vlaanderen, gesprekken met Vlaamse en buitenlandse deskundigen op het vlak van toerisme en ontwikkelingssamenwerking, en van de hiertoe speciaal samengestelde werkgroep "Toerisme en Ontwikkeling". De nota werd mij in juni 2006 voorgesteld in aanwezigheid van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen.
2. Ja, op 24 augustus 2006 werd overleg gepleegd over de uitvoering van de voorgestelde aanbevelingen en acties die in de nota worden geformuleerd. Op basis van de nota werd aan Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om enerzijds de voor- en de nadelen van ST-EP, het United Nations World Tourism Organisations-programma (UNWTO) ter bestrijding van armoede door toerisme te onderzoeken en anderzijds de mogelijkheden van de implementatie van de Global Code of Ethics in kaart te brengen.
3. Met betrekking tot een aantal aanbevelingen aan touroperators die in de nota opgenomen zijn, onderschrijf ik de richtlijnen zoals die in de Global Code of Ethics werden opgenomen. Door het aanvaarden van deze Code engageert Vlaanderen zich om de tien principes, die in de code zijn opgenomen, te integreren en ook de sector ertoe aan te zetten de code als basis voor hun werking te gebruiken.
4. Ik heb bij brief aan de UNWTO meegedeeld dat Vlaanderen beslist heeft om de Global Code of Ethics for Tourism te onderschrijven. Aan Toerisme Vlaanderen heb ik de opdracht gegeven om de nodige initiatieven te nemen om de touroperators en de toeristische sector aan te sporen om de gedragscode op een duurzame wijze te integreren in hun werking.
5. Het betreft een mondiale code waarvan de impact niet beperkt blijft tot het Vlaamse grondgebied.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 46
van 27 februari 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Overheidsgebouwen - Zonnepanelen

Op federaal niveau bestaat een lijst van overheidsgebouwen die in aanmerking komen voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen. Het opzet is om energieproducenten de mogelijkheid te geven zonnepanelen op de daken van overheidsgebouwen te installeren.

In het kader van een milieu- en energievriendelijk beleid kan het opportuun en wenselijk zijn dat ook Vlaanderen beschikt over een lijst van Vlaamse overheidsgebouwen die in aanmerking komen voor de plaatsing van zonnepanelen.

Bestaat er ook in Vlaanderen een lijst van overheidsgebouwen die in aanmerking komen voor de plaatsing van zonnepanelen? Zo ja, kan de minister die bezorgen?

Zo neen, zijn er plannen om een dergelijke lijst op te maken?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 27 februari 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

De afdeling gebouwen (sedert de hervorming van de administratie in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid nu een deel van het Agentschap voor Facilitair Management) heeft in 2004-2005 een aantal gebouwen laten doorlichten op het vlak van het energieverbruik. Hierbij werd ook de vraag gesteld welke maatregelen het meest efficiënt zijn inzake energiebesparing. De terugverdientermijn is hierbij een belangrijke parameter.

De plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen werd in deze energieaudits als mogelijke energiemaatregel onderzocht. De terugverdientermijn bedraagt tussen de 40 en 50 jaar in functie van de beschikbare oppervlakte en de complexiteit van de aansluitingen. De levensduur van de (huidige) fotovoltaïsche cellen bedraagt circa 20 jaar. Hierdoor werden deze projecten tot op heden niet als prioritair behandeld, gelet op de negatieve rendabiliteit (terugverdientermijn > levensduur).

De Vlaamse Overheid subsidieert dergelijke installaties voor circa 50 tot 75%. Hierdoor wordt de terugverdientermijn potentieel herleid tot 10 à 15 jaar in de meest gunstige omstandigheden. Op deze wijze worden dergelijke installatie wel rendabel.

Dit is echter alleen van toepassing indien er een beroep kan gedaan worden op de subsidieregeling. De Federale Overheid speelt in op die mogelijkheid door het aanbieden van oppervlakte op de daken van haar gebouwen aan externe investeerders die wél kunnen genieten van deze subsidieregeling.

De Vlaamse overheid heeft op het Graaf de Ferrarisgebouw en het Consciencegebouw, beide in de Koning Albert II-laan te Brussel, 216 m² fotovoltaïsche zonnepanelen geïnstalleerd. Dit project is eerder een demonstratieproject en in de toegangshal van beide gebouwen is een display geplaatst waarop op elk moment is af te lezen wat de productie en zonne-instraling is op dat moment.

Momenteel beschikt het Agentschap voor Facilitair Management niet over een lijst van gebouwen die in aanmerking komen voor het plaatsen van fotovoltaïsche panelen. Het Agentschap voor Facilitair Management onderzoekt de mogelijkheid om op basis van de energieaudits een concreet voorstel te formuleren aan potentiële investeerders.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 47
van 28 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Europees televisie-archieffproject Video Active - Deelname VRT

Video Active werd opgericht door het eContentPlus Programma van de Europese Commissie en heeft als doelstelling toegang creëren tot de televisie-archieven in Europa:

“The unlocking of these (largely) closed archives will make their content freely available for educational and academic purposes, on a large-scale international basis, enabling an interactive discovery of television’s cultural heritage. The project will achieve this by selecting 10.000 items television archive content, which reflects the cultural and historical similarities and differences of television from across the European Union, and by complementing this archive content with well-defined contextual metadata. Video Active therefore offers an enormous resource for exploring both the representation of cultural and historical events within and across nations and the development of the medium itself at a cross-cultural level. Audiovisual archival material is notoriously hard to access. Current digitisation activities offer not only the solution for long-term preservation, but also break new grounds for access. Yet such current digitisation at different national levels lacks standardisation, cohesion and still offers uneven access. Video Active will therefore build on existing digitisation activities at different national levels to provide enhanced and equal access to archive content within a well-defined and integrated pan-European framework. To do this the project has brought together eleven leading audiovisual archives, from all across Europe, to make their digitised holdings available online”.

Op de website <http://videoactive.wordpress.com> lezen we verder :

“The objective of creating access will be achieved in close collaboration between archives, academic institutions and ICT developers that form the consortium. The archives will supply their digital content; the academic institutions are the link to end-users and play an important role in defining the selection frame and in delivering the necessary context information. The ICT developers will be responsible to supply the technology needed.”

Elf partners maken momenteel deel uit van dit consortium: onder andere de BBC, de Deense openbare omroep, de Universiteit van Utrecht, het Hongaars nationaal audiovisueel archief en ook de RTBF.

1. Waarom neemt de VRT niet deel aan dit Europees Video Active-programma, waarvan de doelstelling nochtans perfect aansluit bij de actuele activiteiten van de openbare omroep inzake digitale ontsluiting van haar archieven?
2. Zal de VRT aansluiten bij dit consortium en zo neen, waarom niet?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 28 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

De openbare omroep startte in 2005 met het digitaliseringsproject DIVA (Digitaal VRT-Archief). Het project streeft de digitale ontsluiting van de VRT-archieven (beeld, geluid, documenten, foto's) na.

In de Beheersovereenkomst 2007-2011 wordt DIVA als een toegevoegde opdracht van de VRT opgenomen (artikel 20, §2).

De VRT heeft in november 2006 op het jongste World Congres van FIAT/IFTA (International Federation of Television Archives) contact opgenomen met de organisatoren van *Video Active*. De VRT wil immers partner worden in dit belangrijke Europees ontsluitingsproject van televisiearchieven.

Het *Video Active* project wordt gefinancierd vanuit het *eContentplus* programma van de Europese Commissie. De voornaamste bedoeling van dit project is om toegang te creëren tot televisiearchieven in heel Europa. Het ontsluiten van deze vandaag nog grotendeels gesloten archieven, zal ertoe leiden dat de inhoud ervan beschikbaar wordt voor educatieve en academische doeleinden.

De Nederlandse instelling 'Beeld & Geluid' beheert de archieven van de Nederlandse omroepen. Een VRT-delegatie bracht op 9 februari 2007 een werkbezoek aan de instelling. Tijdens dat bezoek zijn de modaliteiten van toetreding tot *Video Active* nader besproken.

De VRT treedt toe als 'associate partner' van *Video Active*. Dat betekent dat de VRT content en metadata zal toeleveren, maar geen financiële inbreng zal hebben in dit project.

De toelevering gebeurt in drie fasen:

- de contentselectie en verrijking (metadata)
- de digitalisering van de geselecteerde fragmenten
- de toelevering van de digitale fragmenten aan het *Video Active*-portaal.

De lancering en het testen van het portaal, met 1000 fragmenten uit 10 belangrijke Europese omroepen, zijn gepland in november 2007.

De deelname aan *Video Active* heeft een aantal belangrijke voordelen voor de VRT met name wat DIVA betreft:

- voordelen uit de samenwerking met internationale experts en academici
- de opbouw van expertise inzake selectiestrategie en -criteria, de ontsluiting en de verrijking van archiefcontent
- de integratie in het Europese ontsluitingsproject *European Digital Library* (de doelstelling van dit overkoepelende project is tegen 2008 2.000.000 boeken, films, foto's, manuscripten en andere culturele werken online toegankelijk te maken).

De nieuwe crossmediale VRT-afdeling 'Documentatie & Archieven' beheert sinds 1 maart de samengevoegde archieven van radio, televisie, foto & documentatie van de openbare omroep. De afdeling evalueert momenteel hoe zij de inspanningen voor *Video Active* (selectie & digitalisering van 1.000 archieffragmenten) kan realiseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 48
van 1 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belgische ambassade Riga – Vlag Vlaamse Gemeenschap

Sedert kort is er een Belgische ambassade in de Letse hoofdstad Riga.

Ik verneem dat aan het nieuwe ambassadegebouw naast de Belgische driekleur ook de regionale vlaggen van Wallonië en de vlag van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te zien zijn, maar niet de vlag van de Vlaamse Gemeenschap.

Werd dit reeds aan de minister gesignaleerd?

Zo ja, welke stappen heeft hij reeds ondernomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 1 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. In de Belgische ambassade in Riga is enkel het kantoor gevestigd van de economische en handelsattaché van het Waalse Gewest. Deze attaché vertegenwoordigt eveneens de economische en handelsbelangen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, op basis van de “Overeenkomst van 26 oktober 2005 tussen het Vlaamse Agentschap voor Internationaal Ondernemen (“Flanders Investment and Trade”), het Waalse Agentschap voor Export en Buitenlandse Investerings (AWEX) en de directie Buitenlandse Handel van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Brussel Export) betreffende de samenwerking in de gemeenschappelijke posten.”
2. Er is geen economische en handelsattaché voor het Vlaamse Gewest in Riga. Dit verklaart waarom naast de Belgische vlag enkel de vlaggen van de Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewesten gehesen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 50
van 1 maart 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Wetgevingscellen - Stand van zaken

Het was de bedoeling om per 1 januari 2007 wetgevingscellen op te richten. Deze oprichting is belangrijk voor de versterking van de regelgevingscapaciteit in de Vlaamse administratie.

Op die manier wordt de deskundigheid in ieder departement gecentraliseerd: bij de uitwerking van regelgeving vormen de mensen van een wetgevingscel een team met degenen die inhoudelijk deskundig zijn.

1. Hoeveel wetgevingscellen zijn er reeds opgericht?
2. Zijn de wetgevingscellen opgericht per departement?
3. Zijn er ook wetgevingscellen voorzien voor de IVA's en EVA's?
4. Is de relatie tussen de wetgevingscellen en de dienst Wetsmatiging van de Vlaamse overheid goed bepaald, in die zin dat deze dienst verantwoordelijk is voor de coördinatie en de ondersteuning van de wetgevingscellen?
5. Zijn er ook budgettaire middelen uitgetrokken voor de ondersteuning van de wetgevingscellen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 1 maart 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Vooreerst wil ik opmerken dat de benaming “wetgevingscellen” niet helemaal correct is, aangezien ze indruk wekt dat in deze cellen de wetgeving geredigeerd wordt. Dit is zeker niet overal het geval. De meeste cellen richten zich op de verbetering van de kwaliteit van de wetgeving die in andere afdelingen of diensten wordt opgesteld. Beter is daarom te spreken over “*Cellen voor Wetskwaliteit*”.

1. Ik heb een nota aan de Vlaamse Regering klaar over de concrete uitbouw van de Cellen voor Wetskwaliteit. Ik heb deze voorgelegd voor advies aan de Inspectie van Financiën, waarna het dossier voor goedkeuring aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd.

De voorstellen voor de verschillende beleidsdomeinen die door de functioneel bevoegde Vlaamse ministers zijn uitgewerkt, zitten in deze regeringsnota vevat.

2. Gelet op de taakstellingen van beleidsvoorbereiding en –evaluatie die in BBB-verband aan de departementen werden toegekend, beschikt elk departement met enige relevante regelgevende taken of functies inderdaad over een cel voor wetskwaliteit.
3. Er zijn inderdaad ook cellen wetskwaliteit voor IVA's en EVA's. Sommige beleidsdomeinen, die beschikken over sterk uitgebouwde IVA's of EVA's met heel wat bevoegdheden, hebben geopteerd voor de uitbouw van cellen voor wetskwaliteit binnen hun IVA's en EVA's. Het beleidsdomein LNE (Leefmilieu, Natuur en Energie) vormt met cellen voor wetskwaliteit in de VMM, OVAM en VLM hiervan een voorbeeld.
4. De werkverhouding tussen de Dienst Wetsmatiging en de cellen voor wetskwaliteit werd al in grote lijnen vastgelegd in de nota bij de beslissing van de Vlaamse Regering van 20 januari 2006. De centrale kwaliteitsbewaking en –ondersteuning vanuit de Dienst Wetsmatiging blijft hierbij belangrijk. De concrete werkverhouding zal uitgewerkt worden bij de daadwerkelijke operationalisering van de cellen voor wetskwaliteit. Wel voorziet de Dienst Wetsmatiging in bijkomende maatregelen ter versterking van de werking en resultaatgerichtheid van de cellen. Vooreerst zal de Dienst Wetsmatiging vanaf 2007 bijkomende, *gespecialiseerde vormingspakketten* aan de wetgevingsambtenaren aanbieden. Deze opleiding zal in elk geval afdoende interactief én praktijkgericht zijn. De cellen moeten deze lessen immers vrij snel in de praktijk kunnen brengen. Ten tweede moet er meer *samenwerking* en vooral uitwisseling van gegevens binnen maar ook en vooral tussen de beleidsdomeinen komen bij de opmaak van de RIA's van voorgenomen regelgeving en de meting van administratieve lasten ervan. Een derde maatregel betreft een *evaluatie* van de concrete werking en organisatie van de Cellen voor Wetskwaliteit van de wetgevingsambtenaren na één werkingsjaar. Deze evaluatie zal vooral steunen op de inbreng van feitelijke gegevens vanuit de Cellen. De Dienst Wetsmatiging zal hen hierin begeleiden en ondersteunen.
5. De regeringsbeslissing van 20 januari 2006 bepaalde dat de oprichting en uitbouw van de cellen binnen de beleidsdomeinen niet mag gepaard gaan met enige budgettaire meerkost voor de totaliteit van het beleidsdomein.

Gelet op de bestaande takenpakketten zijn tot op heden nog geen budgettaire middelen uitgetrokken voor de ondersteuning van de cellen. Wel zal de Dienst Wetsmatiging binnen haar budget gerichte opleidingspakketten voor de cellen ontwikkelen en verschaffen. Naarmate de cellen hun taken opnemen, zullen de ondersteunende budgettaire middelen ongetwijfeld groeien.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 51
van 1 maart 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Decreten en besluiten - Evaluatiebepalingen

Graag verneem ik wat volgt van de minister die verantwoordelijk is voor reguleringsmanagement.

1. Bestaat er een overzicht binnen de Vlaamse administratie – per beleidsdomein – van bestaande, van toepassing zijnde decreten en/of uitvoeringsbesluiten waarin een evaluatiebepaling is opgenomen?
2. Zijn er op grond van dergelijke evaluatiebepalingen reeds effectief evaluaties doorgevoerd door het daarbij betrokken departement?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 1 maart 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Neen.

Er bestaat geen dergelijk overzicht binnen de Vlaamse administratie. De evaluatie van regelgeving past veeleer binnen de bestaande (politieke) beleidscycli (Vlaams Regeerakkoord, vijfjaarlijkse beleidsnota, jaarlijkse beleidsbrieven) en is dan ook niet aan de hand van evaluatiebepalingen per specifieke regelgeving geregeld.

2. Gelet op het bovenstaande antwoord zijn er geen evaluaties, die doorgevoerd zijn op grond van dergelijke evaluatiebepalingen, aan de Dienst Wetsmatiging bekend.

In 2007 zal de Dienst Wetsmatiging de ex post reguleringssimpactevaluatie ontwikkelen. Dit zal de daadwerkelijke en kwaliteitsvolle evaluatie van regelgeving fors doen verbeteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 52
van 2 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Gemeenten met toeristisch potentieel - Selectiecriteria

In Lokaal, het VVSG-magazine voor gemeente en OCMW, lezen we dat de minister van Toerisme aan Toerisme Vlaanderen de opdracht heeft gegeven om 45 gemeenten te selecteren waar een toeristisch potentieel aanwezig is dat nog onvoldoende aangeboord is.

Dit past in de wens van de minister om steden en gemeenten te ondersteunen bij de inspanningen om hun toeristische troeven uit te spelen. De minister heeft het onder andere over extra financiële stimuli.

1. Op basis van welke criteria worden deze 45 gemeenten geselecteerd?
2. Wanneer wordt deze selectie gefinaliseerd?
3. Op welke wijze worden de extra financiële stimuli verdeeld? Over welk bedrag spreken we hier?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 52 van 2 maart 2007

van **STEFAN SINTOBIN**

1. De criteria die gehanteerd worden om te bepalen of een gemeente of een cluster van gemeenten, al dan niet toeristisch potentieel heeft, zijn opgenomen in artikel 2 van de richtlijn van 22 november 2006 van het IVA Toerisme Vlaanderen, die gepubliceerd werd in het Belgische Staatsblad van 2 februari 2007. Deze richtlijn werd genomen in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 betreffende de erkenning en financiële ondersteuning van toeristisch-recreatieve projecten en strategische plannen.

Gemeenten of clusters van gemeenten kunnen een aanvraag indienen bij het IVA Toerisme Vlaanderen en worden geëvalueerd op basis van volgende criteria:

- schaalgrootte : geselecteerd zijn als toeristisch-recreatief knooppunt of behoren tot een gebied (netwerk) van primair toeristisch-recreatief belang in het provinciaal structuurplan; geselecteerd zijn als regionaalstedelijk gebied, kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau of structuurondersteunend kleinstedelijk gebied;
 - toeristisch belang : deel uitmaken van een erkend strategisch plan én in dit plan een belangrijke toeristische rol toebedeeld krijgen; aantal toeristische attracties;
 - toeristische voorzieningen : aantal verblijfsinstellingen, aantal buitenlandse overnachtingen, capaciteit, uitgedrukt in slaapeenheden, aantal inwoners per horecazaak.
2. De selectie van de gemeenten met toeristisch potentieel wordt in principe nooit beëindigd. Wanneer een gemeente of een cluster van gemeenten een aanvraag indient, wordt die aanvraag getoetst aan de criteria. Op basis van de meest actuele gegevens wordt een inschatting gemaakt van het toeristische potentieel.
 3. De financiële steun van het IVA Toerisme Vlaanderen heeft betrekking op de opmaak van een strategisch toeristisch plan. Ze geschiedt op basis van een aanvraag van de gemeente of de cluster van gemeenten. De aanvraag wordt ingediend en behandeld in functie van de vermelde richtlijn. De uitbetaling gebeurt na voorlegging van de facturen en is geplafonneerd op 12.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 53
van 5 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaamse overheid - Werkgelegenheidsontwikkeling

In het jaarverslag 2006 van de Nationale Bank vindt men op blz. 117-118 de werkgelegenheidsontwikkeling per deelsector van de overheid in de periode 1995-2005.

Zijn er vergelijkbare cijfers voor de Vlaamse Gemeenschap en de lokale overheid in Vlaanderen beschikbaar?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (nr. 53) en Keulen (nr.111)

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 5 maart 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Voor wat betreft de bevoegdheden van de Vlaamse minister van bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme:

In het jaarverslag 2006 van de Nationale Bank van België worden cijfers vermeld met betrekking tot het verloop van de werkgelegenheid in de overheidssector in de periode 1995-2005.

Daarbij wordt een opsplitsing gemaakt naar de deelsectoren van de overheid, met name de federale overheid, de sociale zekerheid, de gemeenschappen en gewesten en de lokale overheid, maar binnen in deze sectoren is geen verdere uitsplitsing gemaakt (bv. Vlaamse Gemeenschap versus andere Gemeenschappen en Gewesten).

De door de Bank voor rekening van het Instituut voor de Nationale Rekeningen gepubliceerde werkgelegenheidscijfers zijn onder meer gebaseerd op informatie die wordt verstrekt door sociale zekerheidsinstellingen, in casu de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten.

Gelet op de hoogte van de cijfers die door de Nationale Bank gepubliceerd zijn, kan afgeleid worden dat ook personeelsleden van de onderwijssector in de cijfers van de Gemeenschappen en Gewesten zijn opgenomen, maar opnieuw zonder verder detail of opsplitsing.

Binnen de administratie van de Vlaamse Gemeenschap zelf zijn per jaar gedetailleerde personeelsgegevens beschikbaar : in onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de evolutie van de tewerkstelling in de departementen en agentschappen, op basis van de informatie die door het departement Bestuurszaken zelf wordt beheerd of bij de entiteiten is opgevraagd.

31 december van het jaar	Aantal personen	Veranderingspercentages t.o.v. 1995	Veranderingspercentage t.o.v. voorgaand jaar
1995	34.302		
1996	34.316	100,0%	0,0%
1997	34.703	101,2%	1,1%
1998	35.729	104,2%	3,0%
1999	37.013	107,9%	3,6%
2000	38.230	111,5%	3,3%
2001	39.972	116,5%	4,6%
2002	41.769	121,8%	4,5%
2003	42.484	123,9%	1,7%
2004	44.326	129,2%	4,3%
2005	44.081	128,5%	-0,6%

De Nationale Bank onderscheidt binnen de Entiteit 1 (de federale overheid) ook de federale overheid s.s. van de sociale zekerheidsinstellingen.

In zoverre in Vlaanderen bepaalde instellingen bestaan die een vorm van sociale zekerheid of bescherming tot stand brengen (bv. Vlaamse Zorgkas, Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap), zijn de cijfers van deze instellingen opgenomen in de algemene cijfers die hierboven vermeld zijn.

Voor wat betreft de bevoegdheden van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, , Stedenbeleid, Wonen en Inburgering:

Het agentschap Binnenlands Bestuur beschikt over cijfers die de werkgelegenheidsontwikkeling binnen de lokale sector weergeven per deelsector voor de periode 1995-2004.

Wat het jaar 2005 betreft, beschikt het agentschap nog niet over de nodige gegevens. Deze achterstand is te wijten aan wijzigingen in de informaticasystemen bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Plaatselijke en Provinciale Overheden (RSZPPO). Deze rijksdienst zorgt voor de aanlevering van alle personeelsgegevens. Zodra mijn agentschap beschikt over de cijfers van het jaar 2005, zal ik u deze informatie bezorgen.

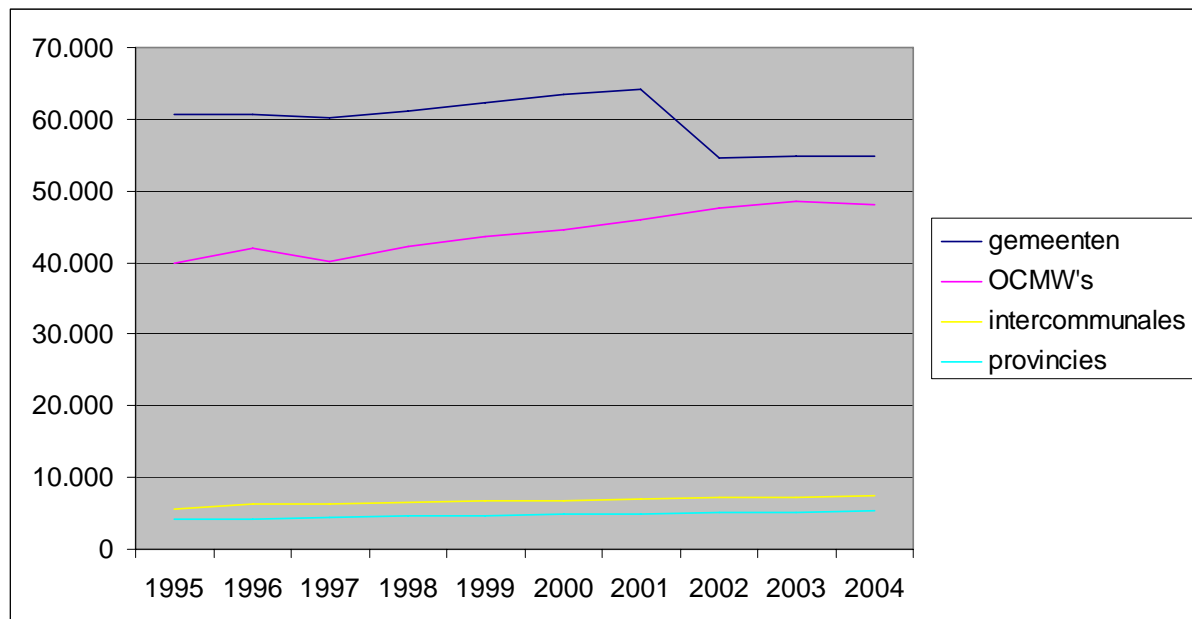
In onderstaande tabellen wordt de evolutie van het aantal werknemers uitgedrukt in koppen (tabel 1) en de personeelssterkte uitgedrukt in het aantal voltijdse equivalenten (tabel 2) van de lokale besturen in het Vlaamse Gewest weergegeven.

jaartal	gemeenten	OCMW's	intercommunales	provincies
1995	72.963	53.706	6.297	5.337
1996	73.841	55.897	7.043	5.366
1997	73.541	55.599	6.957	5.455
1998	75.268	57.504	7.143	5.645
1999	76.827	59.056	7.393	6.045
2000	78.460	60.305	7.539	6.109
2001	79.911	62.072	7.850	6.278
2002	70.726	63.782	7.989	6.360
2003	70.777	65.374	7.953	6.404
2004	70.988	66.171	8.339	6.613

Tabel 1: Evolutie van het aantal personeelsleden uitgedrukt in koppen

jaartal	gemeenten	OCMW's	intercommunales	provincies
1995	60.664,94	39.996,74	5.713,52	4.244,44
1996	60.780,95	42.026,64	6.298,69	4.283,35
1997	60.270,53	40.069,39	6.230,52	4.403,54
1998	61.056,63	42.285,17	6.453,62	4.625,48
1999	62.235,32	43.526,59	6.665,23	4.772,51
2000	63.433,36	44.512,43	6.763,46	4.835,70
2001	64.273,60	46.023,89	7.013,00	4.993,19
2002	54.516,61	47.502,65	7.175,63	5.041,06
2003	54.819,98	48.521,51	7.194,84	5.155,56
2004	54.777,74	48.173,75	7.458,69	5.304,96

Tabel 2: Evolutie van het aantal personeelsleden uitgedrukt in voltijdse equivalenten

Grafiek 1: Evolutie van het aantal personeelsleden uitgedrukt in voltijdse equivalenten

Bij de lijn die de evolutie van het arbeidsvolume bij de gemeente weergeeft, is een duidelijke knik merkbaar in het jaar 2002. Deze daling van 64.273,60 naar 54.516,61 voltijdse equivalenten is te wijten aan het doorvoeren van de politiehervorming. Sindsdien behoort het politiepersoneel niet meer tot de gemeentelijke diensten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 54
van 7 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Brochure Vlaanderen Vakantieland - Taalgebruik

Op de achterflap van de nieuwe brochure “Vlaanderen Vakantieland” wordt de lezer geconfronteerd met de Engelstalige slagzin “Happy weekend to you”.

Men zou dit kunnen afdoen als een pietluttigheid, maar toch lijkt het ongelukkig om in Nederlandstalige brochures van Toerisme Vlaanderen anderstalige uitdrukkingen te gebruiken. Wat is er verkeerd met “Prettig weekend”?

1. Wordt hier in de toekomst rekening mee gehouden?
2. Bestaan er binnen Toerisme Vlaanderen afspraken wat het gebruik van andere talen in Nederlandstalige brochures betreft?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 7 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Marketingcommunicatie drijft al eens op een weinig taalvast, maar voor de consument wel inleefbaar taalgebruik. De gehanteerde woordspeling kon wellicht ook binnen een taalvast creatief kader worden uitgewerkt, maar dit is in deze niet gebeurd. Voor toekomstige communicatie van het agentschap verdient het taalvast hanteren van de pen alvast meer dan een aanbeveling.
2. Wat mij betreft wordt in brochures bestemd voor de Vlaamse en de Nederlandse markt voortdurend en correct het Nederlands gehanteerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 55
van 7 maart 2007
van **STEFAN SINTOBIN**

Brochure Vlaanderen Vakantieland - Verspreiding

In bepaalde gemeentehuizen kan men de nieuwe brochure “Vlaanderen Vakantieland” zo maar afhalen, in andere lukt dat blijkbaar soms moeilijker. Ongetwijfeld zal het brede publiek deze brochure ook via andere kanalen kunnen verkrijgen.

1. Op welke wijze wordt de brochure verspreid?

Hoe wordt de brochure gepromoot?

2. Wordt de brochure automatisch bezorgd aan de steden en gemeenten? Bestaan hierover afspraken?

3. Bij afhaling op het gemeentehuis moet men blijkbaar een formulier invullen.

Wat is hiervan de bedoeling?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 7 maart 2007

van **STEFAN SINTOBIN**

1. De Vlaanderen Vakantielandbrochure is een gans jaar gratis verkrijgbaar in de erkende diensten voor toerisme en provinciale toeristische organisaties (ca. 160) en alle 705 postkantoren in Vlaanderen en Brussel. Daarnaast werd de brochure dit jaar voor het eerst gedurende 2 weken in februari gratis verspreid in een netwerk van 228 krantenwinkels in gans Vlaanderen.

De Vlaanderen Vakantielandbrochure vormt de centrale spil in de binnenlandpromotie van Toerisme Vlaanderen. Er is een actieve perswerking rond het arrangementaanbod uit de brochure en een reclamecampagne in samenwerking met de provinciale toeristische organisaties.

Consumentencampagne

Toerisme Vlaanderen en de provinciale toeristische organisaties voeren jaarlijks een grootschalige campagne ter waarde van 1.050.000 euro. Deze campagne ondersteunt de distributie van de Vlaanderen Vakantielandbrochure door middel van affiches en displays in de postkantoren, diensten voor toerisme en krantenwinkels. Daarnaast ontvangen meer dan 200.000 geïnteresseerden in Vlaanderen Vakantieland bij het verschijnen van de brochure een wervende uitnodiging om de nieuwe brochure te gaan afhalen bij hun dichtstbijzijnde dienst voor toerisme of te bestellen via de consumentenwebsite www.vlaanderen-vakantieland.be. Via gerichte e-mailings worden bestaande en nieuwe vakantiegangers op regelmatige tijdstippen aangezet om een Vlaanderen Vakantielandarrangement te boeken.

Perswerking

De nieuwe Vlaanderen Vakantielandbrochure wordt traditiegetrouw voorgesteld aan de Vlaamse toeristische pers tijdens een persontmoeting, die samen met de vijf provinciale toeristische organisaties wordt georganiseerd. Dankzij de proactieve perswerking van Toerisme Vlaanderen krijgt de Vlaanderen Vakantielandbrochure door het jaar heen heel wat gratis aandacht in de dagbladen en magazines, op internet en op radio. Journalisten testen vaak een Vlaanderen Vakantielandarrangement op maat van hun medium uit en brengen daarover een belevingsreportage. Verder verleende de area Binnenland van Toerisme Vlaanderen financiële en logistieke steun aan het VRT-programma Vlaanderen Vakantieland. Wekelijks wordt daarin de Vlaanderen Vakantielandbrochure getoond en in de loop van het jaar komen vaak adresjes uit de brochures aan bod in het programma.

2. Toerisme Vlaanderen bezorgt de Vlaanderen Vakantielandbrochure in een initiële levering aan alle erkende diensten voor toerisme. Zij kunnen deze het ganse jaar door bijbestellen. Alle steden en gemeenten met een erkende dienst voor toerisme hebben Vlaanderen Vakantieland dus automatisch in hun brochureaanbod.
3. Het hele opzet van de binnenlandpromotie is om zoveel mogelijk effectieve boekingen uit de Vlaanderen Vakantielandbrochure te genereren. Daartoe wordt de brochure zo gericht mogelijk verspreid en wordt aan elke brochureaanvrager gevraagd zijn of haar gegevens in te vullen op de zogenaamde 'inspiratiebon', in ruil voor de brochure. Deze gerichte aanpak levert zeer goede resultaten op, zowel inzake de verspreiding van de brochures als inzake de boekingen uit de brochures. Door de jaren heen heeft Toerisme Vlaanderen een databank opgebouwd van bijna een half miljoen geïnteresseerden. Toerisme Vlaanderen heeft van deze potentiële vakantieganger niet

alleen identificatiegegevens verzameld, maar weet ook hoe frequent de vakantieganger reageerde, via welke kanalen en wat zijn of haar voorkeur voor bepaalde plaatsen/regio's of interesses in bepaalde activiteiten is. De database vormt dan ook de basis om verregaand te segmenteren en zo goed mogelijk aan de wensen van de geïnteresseerden te voldoen in de communicatie, onder andere via gepersonaliseerde e-mailings. In een telefonische enquête bevroegt een onderzoeksbureau elk jaar ruim 2.000 personen uit dit databestand waarvan Toerisme Vlaanderen, dankzij de inspiratiebon, weet dat ze het afgelopen jaar de Vlaanderen Vakantielandbrochure hebben gevraagd en gekregen. Van deze respondenten boekte 25 procent het afgelopen jaar ook effectief één of meerdere vakanties uit de brochure.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 288
van 13 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Stort "Binkom II" Lubbeek - Nazorg

Het stort "Binkom II" aan de Meenselstraat werd in 1989 afgesloten, en sedertdien afgedekt met een plasticfolie en een laag leem van een meter dik. De gemeenteraad van Lubbeek besliste in 2004 een bijzonder plan van aanleg (BPA) op te maken waardoor de bestemming van het terrein van 2 ha wordt gewijzigd van agrarische zone naar recreatiezone.

Ondertussen werden binnen "een recht van opstal" voetbalvelden en een voetbalkantine op dit terrein aangelegd en in gebruik genomen.

Op dit ogenblik is de overdracht van deze gronden met als eigenaar de intercommunale Ecowerf/Interleuven aan de gemeente Lubbeek (overnemer) aan de orde. In de verkoopakte wordt vermeld dat de goederen worden overgedragen met alle zichtbare en verborgen gebreken, met duidelijke vermelding dat de gemeente op de hoogte is van het feit dat het overgedragen perceel een voormalige stortplaats categorie II is.

Ecowerf verbindt er zich toe om na de overdracht van het perceel gedurende een termijn van tien jaar een jaarlijkse bemonstering en analyse uit te voeren. In de verkoopsakte staat vermeld dat een post-interventiedossier werd opgesteld, dat werd overhandigd aan de gemeente Lubbeek.

1. Jaarlijks worden er analyses uitgevoerd van het water in de peilputten. Mocht binnen de periode van tien jaar blijken dat de resultaten van deze analyses niet binnen de toegestane normen vallen, wie is dan verantwoordelijk om in te grijpen?

Wie betaalt in voorkomend geval de kosten?

2. Als na een periode van tien jaar - op basis van de analyses of door bijvoorbeeld verzakkingen van de dijken - ernstige milieuproblemen zich zouden voordoen, wie is dan verantwoordelijk om in te grijpen?

En wie betaalt in voorkomend geval de kosten?

3. Blijft een voormalig exploitant voor altijd verantwoordelijk indien er zich milieuproblemen of andere problemen van nazorg zouden voordoen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 288 van 13 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. + 2. De stortplaats was vergund voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen van 1 augustus 1985 tot 1 augustus 1989. De stortplaats werd afgewerkt met een folie en een eindafdek van 1 meter in de loop van 1990/1991. Volgens artikel 22 van de toenmalige vergunning diende de nazorg van de stortplaats nog twee jaar langer verder gezet dan de duur van de vergunning. Het duurde tot in 1997 eer de bankgarantie kon worden vrijgegeven. Op 26 maart 1997 stuurde de afdeling Milieu-inspectie een brief naar de OVAM (met bijgevoegd proces-verbaal van vaststelling) met het bericht dat de bankgarantie van de stortplaats volledig kon worden vrijgegeven. Op 26 mei 1997 werd door de OVAM aan de afdeling Milieu-inspectie meegedeeld dat de bankgarantie volledig werd vrijgegeven. De nazorgperiode is intussen al lang afgelopen.
Er worden inderdaad door ECOWERF –op vrijwillige basis- nog jaarlijks monsternames en analyses uitgevoerd op de bestaande peilputten. Verdere details van de overeenkomst tussen de Intercommunale INTERLEUVEN/ECOWERF en de gemeente Lubbeek zijn mij niet bekend. Uit ingewonnen informatie bij ECOWERF blijkt dat de Intercommunale verantwoordelijk blijft voor de ondergrond en dat de gemeente Lubbeek enkel de bovengrond van het perceel overneemt. Het is dan ook ECOWERF dat zal verantwoordelijk zijn voor eventuele bijkomende kosten naar aanleiding van eventuele problemen met de ondergrond.
3. Inzake de verantwoordelijkheid van de exploitant kan worden meegedeeld dat het huidige VLAREM 2 het volgende voorziet :
Art. 5.2.4.5.1 § 6. De exploitant blijft, nadat de stortplaats definitief is gesloten, verantwoordelijk voor onderhoud, toezicht en controle in de nazorgfase zolang de vergunningverlenende overheid zulks nodig acht, rekening houdend met de tijd gedurende welke de stortplaats gevaar kan opleveren. De exploitant van de stortplaats is verantwoordelijk voor toezicht op en analyse van het stortplaatsgas, het stortplaatspercolaat en het grondwater in de omgeving van de stortplaats, zolang de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat een stortplaats gevaar voor het milieu kan opleveren en onverminderd eventuele andere wetgeving met betrekking tot de aansprakelijkheid van de houder van het afval. De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen;
Art. 5.2.4.5.4 § 6. De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen. Deze maatregelen, door de exploitant te bekostigen, dienen naargelang het grondwateraspecten betreft of andere aspecten de goedkeuring van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij of van de toezichthoudende overheid te dragen. Indien de exploitant de aldus al of niet gewijzigde maatregelen niet zelf uitvoert of laat uitvoeren binnen de gestelde termijn, kan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij bedoelde maatregelen laten uitvoeren lastens de exploitant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 298
van 20 februari 2007
van **HELGA STEVENS**

R40 Gent - Snelheidsregeling schoolomgevingen

Langs de R40 in Gent liggen op korte afstand verschillende onderwijsinstellingen. Aan elk van de scholen is er een snelheidsbeperking tot 30 km/u.

Het betreft echter geen digitale borden, zodat de snelheidsbeperking langs deze zeer drukke ringweg dag en nacht van kracht is. Het resultaat is dat de mensen de snelheidsbeperking overbodig achten en iemand zonder uitzondering voorbij razen die zich aan de opgelegde snelheid houdt. Dit is natuurlijk niet bevorderend voor de verkeersveiligheid en de bescherming van onze kinderen. Terzijde: zelfs politievoertuigen houden zich daar blijkbaar niet altijd aan de snelheid, de politiekazerne Ekkergem ligt ook in een zone 30. Voor alle scholen zou dus een digitale signalisatie op haar plaats zijn.

Vraagtekens kunnen ook geplaatst worden bij het nut van de snelheidsbeperking ter hoogte van de school in de Godshuizenlaan.

Wat de school langs de Martelaarslaan betreft, lijkt de snelheidsbeperking verkeerd geplaatst. Zeer veel studenten van deze school maken gebruik van het openbaar vervoer. Aan de tramhalte en de oversteekplaats (vlakbij de uitrit van een supermarkt) is er geen snelheidsbeperking, maar ter hoogte van de ingang van school, waar er geen oversteekplaats is en nauwelijks leerlingenpassage, geldt dan weer een snelheidsbeperking.

1. Acht de minister het opportuun om de huidige verkeersborden aan de scholen langs de Gentse kleine ring te vervangen door digitale borden, zodat de snelheidsbeperking tot 30 km/u beperkt kan worden in de tijd?
2. Werden de zones waarin de snelheidsbeperking tot 30 km/u van kracht is reeds geëvalueerd?

Zo ja, komen er aanpassingen met het oog op een optimale (verkeers)veiligheid voor de schoolgaande jeugd (vooral, maar niet alleen, aan de Martelaarslaan) en om snelheidsbeperkingen te vermijden op plaatsen waar dit niet nodig of niet wettelijk verplicht is?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 298 van 20 februari 2007

van **HELGA STEVENS**

1. De huidige drie zones 30 in schoolomgeving met vaste signalisatie op de Gentse stadsring zijn geplaatst bij het begin van het schooljaar 2005-2006 ingevolgde de bepalingen van het Ministerieel Besluit van 26 april 2004.
Toen al was voorzien om de vaste signalisatie zo spoedig mogelijk te vervangen door veranderlijke signalisatie om de snelheidsbeperking tot 30 km/u te beperken in de tijd.
Hiervoor was het akkoord van de stad Gent nodig omdat een deel van een zone 30 ook stadswegenis omvat en waarbij de veranderlijke signalisatie op het deel stadswegenis door de stad Gent te financieren is.
De stad Gent wenst niet mee te financieren en stelt het nut van de zones 30 op de stadsring in vraag. De Vlaamse overheid die de stadsring beheert, dient te voldoen aan de betreffende federale wetgeving inzake schoolomgevingen.
2. In de drie betreffende zones wordt de 30 km/u nauwelijks gerespecteerd, ook niet bij begin of einde van de schooluren. Met de vaste signalisatie aan de scholen voldoet de wegbeheerder aan de verplichtingen van de federale wetgeving. Men kan zich inderdaad de opportuniteit hiervan in vraag stellen, zelfs van een zone 30 met veranderlijke signalisatie.

Ik wil er op wijzen dat in de voorbije jaren belangrijke infrastructurele maatregelen gebeurd zijn aan kruispunten van de stadsring R40, zoals voorzien in het Urgentieplan Verkeersveiligheid Gent, meer bepaald aan volgende kruispunten in de vermelde schoolomgevingen:

- R40 met Nieuwe Wandeling en Overzet;
- R40 met Ekkergemstraat en Beneluxplein;
- R40 met Rozemarijnstraat en Charles Andrieslaan;
- R40 met Bernard Sparlaan;
- R40 met Groot-Brittaniëlaan en Pasteurlaan.

De aanpassingen aan deze met verkeerslichten geregelde kruispunten zijn gebeurd om ze veiliger te maken voor voetgangers en fietsers en bijgevolg ook voor de schoolgaande jeugd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 306
van 21 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Energieprestatierelgeving - Controles

Sinds 1 januari 2006 is de Vlaamse energieprestatierelgeving volledig van kracht.

Alle woningen waarvoor vanaf 1 januari 2006 een bouwaanvraag is ingediend, moeten een bepaald niveau van isolatie en van energieprestatie behalen. Voor een nieuwbouwwoning gaat dit gepaard met het voorzien van ventilatiemogelijkheden.

Dit is een belangrijke maatregel voor het halen van de Kyoto-doelstellingen, want gebouwenverwarming is verantwoordelijk voor ruwweg 1/5 van de CO₂-uitstoot in ons land.

Maar de wetgeving dient evenzeer gecontroleerd te worden op de naleving ervan.

1. Hoe gebeurt concreet de controle op de naleving van de energieprestatierelgeving? Hoeveel ambtenaren zijn er daarvoor beschikbaar?
2. Hoeveel woningen zijn er in 2006 gecontroleerd?
3. De boetes komen terecht in het Energiefonds, en worden gebruikt om energiezuinige campagnes te voeren.

Hoeveel geld kwam er via deze boetes in het Energiefonds terecht tot op heden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 306 van 21 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen twee soorten controles: de controles op het volgen van de procedures (statusvaststellingen) en de controles op het correct rapporteren van het voldoen aan de EPB-eisen door de verslaggever (waarheidsgetrouwheidscontroles).

- Bij de statusvaststellingen worden twee zaken gecontroleerd: zijn de werken gestart en/of is het gebouw in gebruik genomen. Voor de gestarte werken wordt nagekeken of er een startverklaring werd ingediend. Aan de hand van de datum van ingebruikname wordt gecontroleerd of de EPB-aangifte tijdig wordt ingediend. Bij overtredingen (ontbrekende startverklaring of EPB-aangifte) wordt de aangifteplichtige beboet.

In 2006 werden enkel controles uitgevoerd op de start van de werken. Bij overtreding werd een eerste brief gestuurd. Indien de startverklaring dan nog niet werd ingediend, volgde een aanmaning. Voor de statusvaststellingen werden door het Vlaams Energieagentschap (VEA) in 2006 2,4 VTE ingezet.

- Bij de waarheidsgetrouwheidscontroles worden vaststellingen gedaan met betrekking tot de materialen en de installaties die de energieprestatie en de ventilatie van het gebouw bepalen. De vaststellingen worden na het indienen van de EPB-aangifte vergeleken met de materialen en de installaties beschreven in die aangifte om na te gaan of de verslaggever een waarheidsgetrouwe aangifte heeft opgesteld. Bij overtredingen worden boetes opgelegd aan de verslaggever.

In 2006 werden enkel waarheidsgetrouwheidscontroles uitgevoerd als test voor de handhavingsprocedure. In 2006 werd de back-office applicatie ontwikkeld die het VEA zal ondersteunen bij het uitvoeren van de handhaving. Die applicatie maakt deel uit van het project "Energieprestatiedatabank". Alle documenten (startverklaringen en EPB-aangiftes) worden door de verslaggevers elektronisch verstuurd aan de Energieprestatiedatabank. De ambtenaren die controles zullen uitvoeren, waren in 2006 betrokken bij het ontwikkelen van de Energieprestatiedatabank (o.a. back-office applicatie), communicatie-acties, de softwareontwikkeling en het beantwoorden van vragen van verslaggevers, architecten, bouwheren en aannemers.

De controles op de start van de werken werd opgestart in mei 2006. Aangezien de energieprestatieregelgeving enkel van toepassing is op gebouwen waarvoor na 1 januari 2006 een vergunning werd aangevraagd, waren in de eerste controlemaanden nog maar weinig werken gestart. In 2006 werden 4709 startverklaringen ingediend.

Jaar	Maand	Aantal startverklaringen
2006	maart	28
	april	76
	mei	181
	juni	277
	juli	265
	augustus	509
	september	641
	oktober	808

	november	934
	december	990
Totaal 2006		4709
2007	januari	1124
	februari	1032
Totaal 2007		2156

784 bouwplaatsen werden gecontroleerd in 41 gemeenten. Hiervan waren er 277 gestart zonder startverklaring, 48 met een startverklaring, 284 werken waren nog niet gestart, de rest was niet vast te stellen, vond men niet of was niet EPB-plichtig. Van de 277 dossiers zijn er nog 34 (12%) die niet reageerden op de aanmaning.

Op 16 bouwplaatsen werd een waarheidsgetrouwheidscontrole uitgevoerd.

Er werden tot op heden nog geen boetes gevestigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 310
van 22 februari 2007
van **BART CARON**

Luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Businessplan

Op de regionale pagina's van de kranten verschenen de vorige weken tal van artikels over deze regionale luchthaven. Steevast wordt in dergelijke artikels verwezen naar een businessplan, dat zou aantonen dat de luchthaven rendabel zou zijn.

Als dat zo is, betekent dat een belangrijke doorbraak voor de toekomstige leefbaarheid van deze omstreden luchthaven. Ik ben uitermate geïnteresseerd in de vraag of een dergelijke luchthaven inderdaad leefbaar zou zijn.

Onlangs nog ontving ik "4 kantjes", de nieuwsbrief van de Intercommunale Leiedal. Daarin lees ik onder de titel "Nieuwe impuls voor Regionale Luchthaven Kortrijk-Wevelgem" het volgende: "Uit een recent businessplan blijkt alvast dat de luchthaven zonder enige twijfel een rendabele en duurzame zakenluchthaven kan worden. Op basis van die hoopvolle resultaten wordt nu gewerkt aan een nieuwe tweeledige structuur die uiterlijk begin 2008 operationeel moet zijn (...)."

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat er iets niet klopt. Ofwel bestaat dit document, maar het is me een raadsel waarom het niet publiek is gemaakt, zeker omdat het de leefbaarheid van de luchthaven onderstreept. Ofwel bestaat dit document niet of nog niet, maar dan wordt de publieke opinie, inclusief de volksvertegenwoordiging, in het ootje genomen. Het is een vreemde situatie, dat is het minste wat we kunnen zeggen.

Op 31 januari verklaarde de minister-president bij een bezoek ter plaatse nog: "Het vliegveld heeft zeker een toekomst in het segment van de zakenluchtvaart." Ik hoop dat, maar waarop is deze uitspraak gebaseerd?

En op 19 januari verklaarde woordvoerder Luc Deseranno "Op dit ogenblik gebeurt een laatste lezing van de ontwerpversie van het businessplan. (...) Dan moet dat begin volgende maand nog eens bekeken worden door een regionale werkgroep. Daarna gaat dat plan naar de Vlaamse regering ter goedkeuring. Pas daarna is het definitief klaar."

Ik houd niet van een warrige aanpak. Daarom wil ik de minister de volgende vragen stellen.

1. Door wie is dit businessplan geschreven?
2. Wie heeft de voorbereiding en de opmaak van dit plan gefinancierd?
3. Waar is het te raadplegen? Kan de minister er een exemplaar van bezorgen?

4. Hoe komt het dat zoveel perskanalen hier melding van maken? Wie heeft het bestaan van dit plan aangekondigd?
5. Zo het nog niet bestaat, komt er een businessplan? Wanneer mogen we dat verwachten?
6. Wie zal het uitvoeren? Wie is daarbij betrokken? Wie maakt deel uit van die zogenoemde regionale werkgroep?
7. Wie zal het financieren? Wat is de geplande kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 310 van 22 februari 2007

van **BART CARON**

1. Het businessplan is uitgewerkt door het Vlaams Instituut voor de Logistiek, met medewerking van het adviesbureau How-to Advisory nv. De opmaak werd begeleid door een stuurgroep (regionale werkgroep) onder mijn leiding, die vier maal vergaderde. In deze stuurgroep zaten onder meer vertegenwoordigers van publieke sector en private sector.
2. Dit plan werd gefinancierd door het Vlaamse Gewest, ten laste van de basisallocatie 369F1215 van het VIF.
3. Dit plan is niet publiek, omwille van de commerciële gegevens die er in zijn opgenomen. Wel is een korte samenvatting bekendgemaakt, deze werd aan leden van de commissie Openbare Werken overhandigd. (zie ook als bijlage)
4. De pers heeft hiervan melding gemaakt op basis van voormelde samenvatting en van de persconferentie die de minister-president en ikzelf op 31 januari 2007 hebben gehouden, en waarbij de beknopte samenvatting werd medegedeeld.
5. Gelet op het bovenstaande is deze vraag zonder voorwerp.
- 6-7. Het businessplan is gebaseerd op een concept waarbij de luchthaven in handen komt van twee vennootschappen: een LuchthavenOntwikkelingsMaatschappij LOM nv en een Luchthaven-ExploitatieMaatschappij LEM nv.

De LuchthavenOntwikkelingsMaatschappij LOM is daarbij verantwoordelijk voor de ontwikkeling, de instandhouding en het beheer van de bestaande en toekomstige basisinfrastructuur van de luchthaven, samen met het operationeel houden van de luchthaven. Onder "basisinfrastructuur" wordt in essentie verstaan: de start- en landingsbaan, de taxiways, de bijhorende installaties en de landzijdige toegangswegen. De LOM stelt de gecertificeerde basisinfrastructuur ter beschikking van de LuchthavenExploitatieMaatschappij en zorgt er voor dat de luchthaven steeds haar certificatie blijft behouden.

De LOM draagt de kosten van de instandhouding van de basisinfrastructuur, om te voldoen aan de vereisten voor de certificatie, alsook de kosten verbonden aan het verzekeren van de luchtvaartveiligheid en de luchthavenbeveiliging.

Wat de luchthaven Kortrijk-Wevelgem betreft, zou het Vlaamse Gewest aandeelhouder worden in de LOM naar rata van de financiële inbreng met het oog op de modernisering van de basisinfrastructuur. Deze inbreng wordt thans geraamd op ca. 4,5 miljoen euro, excl. de kosten voor de ontruiming van de gronden die vereist zijn voor de aanleg van de taxiweg.

De LEM draagt de kosten verbonden aan de vermarkting en de commerciële exploitatie van de luchthaven, op basis van het voorgestelde businessplan. De LEM betaalt ook een concessie aan de LOM voor het gebruik van de basisinfrastructuur. Dit businessplan gaat uit van een voldoende rendement voor de private investeerder.

Voor de realisatie van het businessplan zal via een Europese tender een openbare oproep tot geïnteresseerde kandidaten worden gedaan. Het ligt geenszins in de bedoeling dat het Vlaamse Gewest participeert in de LEM.

BIJLAGE

Korte samenvatting Businessplan Luchthaven Kortrijk-Wevelgem.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/310/antw.310.bijlage.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 315
van 28 februari 2007
van **JOS DE MEYER**

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Onbevaarbare waterlopen

In provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt.

De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen spelen hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2006 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken enz.) uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen eerste categorie in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en de kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2007 aanbesteed? Graag de omschrijving en de kostprijs per bekken.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 315 van 28 februari 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Werken aanbesteed in 2006 (uitvoering in 2006 of – voor de grote werken – in 2007-2008).

1.1. Onderhoud en instandhouding:

- Onderhoud en herstellingen bouwkundige infrastructuur: 1.000.000 EUR
- Onderhoud en herstellingen electromechanische infrastructuur: 150.000 EUR

1.2. Nieuwe investeringen:

Denderbekken:

- Openleggen van de Vondelbeek rond Dendermonde, Fasen 1 en 2: 3,8 miljoen EUR
- Aanleg van 2 gecontroleerde overstromingsgebieden op de Molenbeek stroomopwaarts van Erpe-Mere (bouwkunde en electromechanica): 1.350.000 EUR

Zeescheldebekken:

- Vergroten van de duiker op de Ledebek ter hoogte van de Karlapperstraat te Lokeren: 170.000 EUR
- Renovatie van het pompgemaal op de Kalkenvaart te Wichelen: 480.000 EUR

Bovenscheldebekken:

- Aanleg van 4 gecontroleerde overstromingsgebieden op de Zwalm: 510.000 EUR

Gentse Kanalen:

- Renovatie van het pompgemaal Oostmoer op de Lieve te Waarschoot: 260.000 EUR

2. Werken aan te besteden in 2007.

2.1. Onderhoud en instandhouding:

- Onderhoud en herstellingen bouwkundige infrastructuur: 1.000.000 EUR
- Onderhoud en herstellingen electromechanische infrastructuur: 150.000 EUR

2.2. Nieuwe investeringen:

Gentse Kanalen:

- Vervanging van een pomp in het pompgemaal Oostmoer te Waarschoot: 50.000 EUR
- Automatiseren van 2 stuwen op de Poekebeek: 300.000 EUR
- Slibruiming van de Caelene: 120.000 EUR
- Slibruiming van de Lieve: 500.000 EUR
- Herstelling van de slibdeponie te Eksaarde: 950.000 EUR
- Automatisering uitlaatconstructie op de Lieve ter hoogte van de Stoktevijver: 30.000 EUR
- Aanleg van een vuilverwijderingsrooster op de Lieve te Vinderhout: 250.000 EUR

Bovenshelde:

- Aanleg van een extra gecontroleerd overstromingsgebied op de Zwalm te Brakel: 500.000 EUR

Zeeshelde:

- Vergroten van een duiker op de Ledebek te Lochristi: 200.000 EUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 316
van 28 februari 2007
van **JOS DE MEYER**

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Bevaarbare waterlopen

In provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt.

De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen spelen hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2006 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken enz.) uitgevoerd aan de bevaarbare waterlopen eerste categorie in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en de kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2007 aanbesteed? Graag de omschrijving en de kostprijs per bekken.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 316 van 28 februari 2007

van **JOS DE MEYER**

Binnen het ambtsgebied van Waterwegen en Zeekanaal NV kan volgend overzicht van werken met betrekking tot de bedoelde waterlopen worden gegeven (bedragen in EUR).

1. Werken uit 2006:

- Oeververdediging en dijk Durme te Lokeren, Oude Statiënbrug-Heirbaanbrug	141.000
- Zeeschelde LO te Destelbergen-dijkwerken tussen Heusdenbrug en Ringvaart	200.472
- Onderhoud en dringende interventies op de Zeeschelde en de Durme	1.622.238
- Onderhoud en dringende interventies op de Zeeschelde en de Rupel	1.532.446
- Temse LO – bouw geïntegreerde waterkering	503.123
- Zeeschelde te Kruibeke – gecontroleerd overstromingsgebied KBR Ringdijk – fase 2	348.521
- Onderwaterbuldozieren op de Durme	302.965
- Zeeschelde RO – dijkversterking te Baasrode “De Briel”	106.838
Zeeschelde LO te Kruibeke – gecontroleerd overstromingsgebied KBR:	
- Bouw uitwateringssluis in de Scheldedijk (Kruibeke)	395.738
- Voorbereidende werken voor ringdijk gecontroleerd overstromingsgebied KBR Deelcontract 1-4	74.379
Onderhoud dijken door maaien en kappen van hout:	
- Zeeschelde – vak Gentbrugge tot Durmemonding	256.255
- Zeeschelde – vak Durmemonding tot de Nederlandse grens en Rupel	367.150
Begrazen van dijken door schapen:	
- Tijdelijk pompgemaal Kruibeke	128.314
- Bemalingskosten op grondgebied Zele – werkingskosten	19.018
Onderhoudscontracten afdeling Bovenschelde:	
- District Gent	701.890
- District Boven-Schelde	701.890
- District Leie	701.890
- District Dender en Moervaart	701.890
- District Kanalen-Oost	701.890
- District Kanalen-West	701.890
- District IJzer	701.890
- Leveren van reservestukken voor kunstwerken – alle bekkens afdeling Bovenschelde	263.000
- Bemonstering en analyse van peilputten – alle bekkens afdeling Bovenschelde	49.000
- Survey en monitoring van plaatsen van preferentiële sedimentatie – alle bekkens afdeling Bovenschelde	105.000
- Dender en Moervaart – afdeling Bovenschelde	110.000
- Berging baggerspecie in door derden ter beschikking gestelde stortcapaciteit –	

lot 1 Gentse Kanalen	3.777.000
- Berging baggerspecie in door derden ter beschikking gestelde stortcapaciteit – lot 2 Boven-Scheldebekken	3.777.000
- Baggeren Ringvaart om Gent-Westervak en Boven-Schelde	886.600
- Baggeren Noordervak Ringvaart om Gent – Gentse Kanalen	649.400
- Monitoring stortactiviteiten op de Kallemoeievijver – Boven-Scheldebekken	30.000

2. Onderstaande werkzaamheden zijn gepland in 2007.

- Bouwen stuw te Asper op de Boven-Schelde – 1 fase – deelcontract 2	4.580.000
- Bouwen stuw te Asper – compensatieontelingen	100.000

Gecontroleerd overstromingsgebied KBR:

- Bouwen van sluizen overloofdijk	5.000.000
- Profileren en aanbrengen open steen asfalt- achterkant overstroombare dijk	2.400.000
- Inrichtingsmaatregelen	2.000.000

Zeeschelde:

- Dijkwerken Schellebelle –veer tot Uitbergenbrug	1.500.000
- Dijkwerken tussen Overschelde en Schellebelle-Aard	1.500.000
- Dijkwerken t.h.v. graf E. Verhaeren te Sint-Amands	500.000

Onderhoud dijken door maaien en kappen van hout:

- Zeeschelde – vak Gentbrugge tot Durmemonding	282.000
- Zeeschelde – vak Durmemonding tot de Nederlandse grens	640.000

Onderhoudscontracten afdeling Bovenschelde:

- District Gent	701.890
- District Bovenschelde	701.890
- District Leie	701.890
- District Dender-Moervaart	701.890
- District Kanalen-oost	701.890
- District Kanalen – West	701.890
- District IJzer	701.890

- Ruimen van siffons – afdeling Bovenschelde – Leiebekken	200.000
- Dender en Moervaart, onderwaterbuldozieren – Denderbekken	110.000
- Bemonstering en analyse peilputten – afdeling Bovenschelde - alle bekkens	80.300
- Survey en monitoring van plaatsen van preferentiële sedimentatie afdeling Bovenschelde - alle bekkens	66.100
- Berging baggerspecie in door derden ter beschikking gestelde stortcapaciteit – lot 1 - Gentse Kanalen	3.777.000
- Berging baggerspecie in door derden ter beschikking gestelde stortcapaciteit – lot 2 - Bovenscheldebekken	7.644.000
- Baggeren Ringvaart om Gent-Westervak en Bovenschelde	88.660
- Baggeren oude kanaalarm te Brugge – afdeling Bovenschelde – Brugse Polders	900.000
- Afname Baggerspecie Niet Vormgegeven Bouwstof vanop laguneringsvelde – IJzerbekken	100.000

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 325
van 1 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Stuw van Teralfene (Affligem) - Stand van zaken

De stuw van Teralfene ligt ongeveer 3 kilometer stroomafwaarts van de stuw van Denderleeuw. Het verschil tussen het gehandhaafde opwaartse stuwpeil in Teralfene en dat in Aalst bedraagt amper een halve meter. Een erg korte strook dus, die bovendien voor een gering waterpeilverschil zorgt.

De studie Bekkenbeheerplan Dender – knelpuntenanalyse en visievorming – van 2 maart 2005 stelt twee opties voor betreffende de stuw van Teralfene.

Ten eerste, dat de stuw van Teralfene niet wordt afgeschaft. De huidige stuw wordt vernieuwd waarbij geen wijzigingen doorgevoerd worden aan de momenteel ingestelde waterpeilen;

Ten tweede, gezien het geringe verval (56cm) en het relatief korte pand Denderleeuw-Teralfene (ongeveer 3km) wordt de stuw in Teralfene afgeschaft, waarbij het waterpeil in het nieuwe pand Denderleeuw-Aalst wordt ingesteld op 7,61m TAW. In dit geval dienen aanpassingen te worden uitgevoerd aan de sluisdrempel van Denderleeuw indien dit technisch haalbaar is. Zo niet dient overwogen te worden een sluis in Denderleeuw te bouwen.

Uit de eerste berekeningen blijkt dus duidelijk dat het verwijderen van de stuw van Teralfene in elk opzicht een goede zaak zou zijn: minder wateroverlast, minder tijdverlies voor de scheepvaart en bovendien bevorderlijk voor de vismigratie. De komende jaren zullen de meeste stuwen op de Dender worden vernieuwd, zodat met het verwijderen van deze stuw ook een belangrijke besparing wordt gerealiseerd.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de stuw van Teralfene (Affligem)? Graag een gedetailleerd overzicht.

Welke optie werd er uiteindelijk in aanmerking genomen?

2. Wat is de concrete planning in verband met de eventuele verwijdering van de stuw van Teralfene? (aanvang en duur van de werken).
3. Wat is de kostprijs van de gehele operatie?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 325 van 1 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. In het kader van een verbeterde waterbeheersing op de Dender dienen de stuwen tussen Geraardsbergen en Aalst vernieuwd te worden.
De stuw van Teralfene is er hier één van. Gezien het korte pand Denderleeuw-Teralfene en het kleine peilverschil van 56 cm wordt overwogen om de stuw te Teralfene af te schaffen. Deze optie heeft een aantal voordelen maar heeft ook zijn impact op de aanwezige infrastructuren die zullen moeten aangepast worden, waarnaar u trouwens verwijst.

In een milieu-impactanalyse wordt daarom thans de haalbaarheid van de afschaffing van de stuw te Teralfene onderzocht.

De resultaten van deze studie worden verwacht in de loop van de maand april 2007.

- 2 en 3. Uit bovenstaande volgt dat op deze vragen nog geen antwoord kan verstrekt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 334
van 7 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Kruispunt N43 Beveren-Leie - Stand van zaken

Op mijn schriftelijke vraag betreffende een vlotte doorstroming op het kruispunt van de N43 met de Pontstraat (vraag nr. 268, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1580) antwoordde de minister dat de opportuniteit van het schilderen van een midden- en afslagstrook onderzocht zou worden door AWV (administratie Wegen en Verkeer). Ook andere mogelijke initiatieven zouden van naderbij bekeken worden.

1. Wat was het resultaat van het onderzoek door AWV?
2. Welke initiatieven werden diensgevolge genomen om hier te zorgen voor een betere doorstroming?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 334 van 7 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Uit het onderzoek door het agentschap Infrastructuur is gebleken dat het linksafslaand verkeer van op de N43, dat de Spijkerlaan inslaat, hoofdzakelijk sluipverkeer is dat het kruispunt N43 – N36 ontwijkt om via de Spijkerlaan de N36 te bereiken, richting op- en afritten E17 – N36 te Deerlijk. Dit sluipverkeer zorgt voor extra verkeersoverlast in de bebouwde zone ter hoogte van de Stationswijk te Beveren-Leie en in het centrum van Deerlijk.
2. Aangezien het markeren van een linksafstrook op de N43 ter hoogte van de Spijkerlaan het gebruik van de Spijkerlaan als sluipweg nog meer zou aanmoedigen, heeft het agentschap Infrastructuur besloten geen linksafslaande strook op de N43 te markeren. Ondertussen zijn de werken voor het herinrichten van het kruispunt van de N36 met de N43 te Harelbeke volop in uitvoering. De N36 zal er de N43 ongelijkvloers dwarsen. Daardoor zal het verkeer op de N43 heel wat vlotter verlopen en zullen de linksafbewegingen ter hoogte van de kruising N36 – N43 een langere groenfase krijgen in de cyclus van de driekleurige lichten. Het agentschap Infrastructuur is er van overtuigd dat na de herinrichting van het kruispunt N36 – N43 het opnieuw aantrekkelijker zal zijn om dit kruispunt te gebruiken om naar de E17 te Deerlijk te rijden in plaats van de Spijkerlaan te gebruiken.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 335

van 7 maart 2007

van **AGNES BRUYNINCKX***Everzwijnenpopulatie Zedelgem-Jabbeke - Maatregelen*

Sinds 2005 wordt in de groene gordel ten zuiden van Brugge (bossen en natuurgebieden op het grondgebied van de gemeenten Zedelgem en Jabbeke) een aangroeiende populatie everzwijnen gesignaleerd die voor steeds meer schade zorgt bij landbouwers en ook paardenhandelaars. De everzwijnen woelen de weiden om en veroorzaken aldus diepe en voor andere dieren (bv. paarden) gevaarlijke putten.

Vorig jaar heeft het kabinet van de minister overleg gehad met de wildbeheereenheid Houtland en met de betrokken burgemeesters en gouverneur.

Er zijn vorig jaar ook verschillende mogelijkheden van aanpak besproken en geëvalueerd op hun efficiëntie, veiligheid, diervriendelijkheid, realiseerbaarheid, enzovoort. Hierbij werd advies ingewonnen van derden, zoals het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, het Limburgs Natuurhulpcentrum Opglabbeek, enzovoort. Men was toen alvast van oordeel dat het vangen met netten of door verdoving weinig efficiënt zou zijn, maar men is ook tot de vaststelling moeten komen dat het vangen met vangkooien, het schieten met kogels vanop een hoogzit, enzovoort, niet voor een oplossing heeft gezorgd.

Er vond in februari 2006 een drukjacht plaats met logistieke ondersteuning van de politie. Door de aanwezigheid van een infraroodcamera had men de dieren doelgericht moeten kunnen lokaliseren, maar door weersomstandigheden kon de helikopter niet opstijgen.

De everzwijnen zouden zich echter vooral ophouden in het nog steeds in eigendom van het Ministerie van Landsverdediging zijnde gedeelte van het zogenaamde Vloethemveld (natuur- en bosgebied). Dit bemoeilijkt uiteraard de lokalisatie. De Vlaamse overheid is in ieder geval betrokken partij, aangezien zij het betrokken gebied beheert.

In het overleg tussen de betrokken burgemeesters, de diensten van de gouverneur, de militaire overheid (die een aantal bosgebieden in bezit heeft) en vertegenwoordigers van het Agentschap voor Natuur en Bos zou besloten zijn tot de organisatie van een tweede drijfjacht, en dit nog tijdens het voorjaar.

1. Wat is de visie van het Agentschap voor Natuur en Bos? Komt er inderdaad een tweede drijfjacht in combinatie met een helikopter die met een infraroodcamera de everzwijnen zal proberen te lokaliseren?
2. Wordt ook de militaire overheid hierbij betrokken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 335 van 7 maart 2007

van **AGNES BRUYNINCKX**

1. Het Agentschap voor Natuur en Bos is in de eerste plaats de instantie die de controle heeft op de toepassing van de jachtwetgeving.

In die hoedanigheid kan ANB evenwel geen drijfjacht organiseren of coördineren in de private jachtgebieden. ANB, noch de Vlaams minister voor Leefmilieu en Natuur heeft immers in het kader van de jachtwetgeving voldoende rechtsbasis om beslissende maatregelen op te leggen. In het kader van de jachtwetgeving kan ANB evenmin zelf evers bestrijden op het domein van de privé-jagers.

De jagers dragen elk in hun gebied verantwoordelijkheid voor de wildstand. De initiatieven dienen dan ook te komen van de jagers zelf. Bijkomende initiatieven kunnen enkel genomen en/of opgelegd worden door de burgemeesters.

Op dit ogenblik bezitten meer dan 50 jagers, 5 medewerkers van ANB en 7 militairen een vergunning van de burgemeesters om de evers te bestrijden.

Deze vergunningen kunnen niet overeenkomstig de jachtwetgeving door ANB of door de Vlaams minister voor Leefmilieu en Natuur gegeven worden, maar vallen onder de bevoegdheid van de burgemeesters. Teneinde de uniformiteit van de aanpak te garanderen heeft ANB wel de onderlinge afstemming van de beslissingen van de burgemeesters op zich genomen.

Hierdoor zijn de mogelijkheden die aan de jagers, ANB en de militairen (elk als eigenaar-beheerder van jachtrechten) gegeven worden om de evers te bestrijden, groter dan de mogelijkheden voorzien in de jachtwetgeving.

Los daarvan is het Agentschap ook de beheerder van verschillende eigendommen van het Vlaams Gewest in dit gebied. Als dusdanig staat ANB in voor het beheer 'als goede huisvader' van de wildstand in deze eigendommen.

ANB staat aldus wel in voor de bestrijding in de eigen domeinen en zal ook hulp aanbieden aan de militaire overheid.

2. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft op mijn vraag een apart overleg aangevraagd met de militaire overheid. ANB heeft hierbij mijn toestemming om de militaire overheid bij te staan of zelfs de coördinatie waar te nemen van een drijfjacht in het militaire domein, overeenkomstig de modaliteiten van de bestaande vergunning

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 337
van 8 maart 2007
van **MARC CORDEEL**

Heraanleg N41 Elversele - Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 14 januari 2005 (vraag nr. 223, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1494) stelde de minister over hetzelfde onderwerp dat:

- de heraanleg van de N41 op het meerjarenprogramma van de administratie staat en dat het wachten is op de resultaten van de streefbeeldstudie vooraleer met de heraanleg kan worden gestart;
- bijkomende ingrepen zullen worden uitgevoerd om de veiligheid ter hoogte van de nieuwe aangelegde Duivenhoek te verhogen.

Wat de streefbeeldstudie betreft, stelde de minister in datzelfde antwoord dat de resultaten ervan eind 2005 konden worden verwacht.

En ondanks de aangekondigde veiligheidsmaatregelen hebben zich in de voorbije maanden verschillende ongevallen voorgedaan. Als mogelijke oorzaken worden aangewezen: de asverschuiving ten gevolge van de tunnel zelf; te korte opritten; de staat van het wegdek tussen tunnel en E17.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier van de heraanleg van de N41? In hoeverre is de heraanleg van het wegdek tussen Duivenhoektunnel en E17 daarbij prioritair?
2. Op welke manier wordt de veiligheid ter hoogte van de Duivenhoektunnel opgevolgd? Welke maatregelen werden reeds getroffen en wat is de evaluatie ervan? Zijn bijkomende maatregelen gepland? Zo ja, welke en wanneer zullen zij genomen worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 337 van 8 maart 2007

van **MARC CORDEEL**

1. Het concept-streefbeeld voor de N41 werd conform verklaard op de provinciale auditcommissie van 29 augustus 2005.
De volgende stap - het ontwerp-streefbeeld – werd vervolgens conform verklaard op de audit van 4 december 2006.
De heraanleg van de N41 tussen de E17 en de Duivenhoektunnel staat hierin vermeld als één van de prioritaire punten.
In maart bespreken het Agentschap Infrastructuur en de gemeente Temse de heraanleg. De gemeente Temse plant op dit wegvak immers rioleringswerken, zodat zij en het Agentschap Infrastructuur ervoor opteren om gezamenlijk één ontwerp bureau aan te stellen.
2. Wat betreft de aangehaalde “mogelijke oorzaken”:
 - De lichte bocht ter hoogte van de tunnel was noodzakelijk om de nabijgelegen beschermde kapel te vrijwaren ;
 - Er is voor gezorgd dat de aansluitingen op de N41 zo haaks mogelijk gebeuren. Op deze manier wordt iemand die de N41 op wil, verplicht te stoppen en te kijken of er verkeer afkomt. Korte invoegstroken zullen enkel leiden tot een onveilige situatie.

Het is bovendien niet aangetoond dat er een oorzakelijk verband is tussen deze ongevallen en de toestand van de N41. Uit lokale contacten van het Agentschap Infrastructuur blijkt dat dit wellicht niet zo is.

Sinds de openstelling van de tunnel zijn er in overleg met de politie en de Fietzersbond een aantal kleine aanpassingen doorgevoerd (fietspad rood kleuren, stoptekens, richtingspijlen...) om de veiligheid te verbeteren. Deze maatregelen werden reeds vermeld in het antwoord op uw vraag van 14 januari 2005.

Los daarvan heeft het Agentschap Infrastructuur in de loop van 2006 en begin 2007 aan beide zijden van de N41 een fietspad aangelegd tussen de tunnel en de Durme. Er zijn geen bijkomende maatregelen ter hoogte van de tunnel gepland.

Gelet op de slechte toestand van de N41 tussen de E17 en de tunnel, kan er niet worden gewacht op de resultaten van de ontwerpstudie die in de loop van 2007 zal worden opgestart. Daarom plant het Agentschap Infrastructuur onderhoudswerken, waarbij op de slechte stukken zowel verharding als fundering van de weg zullen worden vervangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 343
van 14 maart 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Brusselse Ring - Heraanlegplannen

Plannen om de Ring rond Brussel aan te passen en de veiligheid te verbeteren, zijn niet nieuw. Problemen op deze ring hebben vaak gevolgen op tientallen kilometers wegens het domino-effect.

1. Zijn er concrete plannen voor de aanpassing van de Ring, met name aan het oostelijk gedeelte tussen het kruispunt van Groenendaal en de afrit naar de luchthaven?
2. Worden er wijzigingen aangebracht aan de verschillende op- en afritten in dit gedeelte?
3. Wat is de planning voor de uitvoering van deze werken?
4. Worden er geluidsmuren geplaatst of andere geluidsremmende maatregelen genomen op dit gedeelte van de Ring? Zo ja, waar?
5. Werd er overleg gepleegd met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en/of de naburige gemeenten betreffende deze projecten? Zo ja, welke zijn de resultaten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 343 van 14 maart 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. In het START-project heeft de Vlaamse Regering de herinrichting van de noordelijke R0 tussen de A3 (E40 naar Leuven) en de A10 (E40 naar Gent) als prioritair weerhouden. Voor de oostelijke R0 ten zuiden van de A3 (E40 NAAR Leuven) wordt de uitvoering van de maatregelen, die in het opgemaakte streefbeeld van dit deel van de R0 worden vooropgesteld, als optie weerhouden voor het vervolg van het huidige START-project. Concrete, uitvoeringsgerichte plannen zijn er op dit ogenblik dan ook nog niet.
2. Het streefbeeld voorziet in het behoud van alle huidige op- en afritten (Wezembeek-Oppem, Vierarmen en Groenendaal). Er worden voorstellen gedaan om deze op- en afritten te optimaliseren zowel op het vlak van verkeersveiligheid als verkeersdoorstroming. Natuurlijk wordt ook voorgesteld het Leonardkruispunt als knoop tussen hoofdwegen volledig conflictvrij te organiseren voor alle bewegingen.
3. Er kan nog geen concrete planning worden opgesteld.
4. Op het (voorstel van) driejarenprogramma 2007-2009 zijn geluidswerende maatregelen voorzien ter hoogte van de Viooltjeslaan in Wezembeek-Oppem en de wijk Essenveld in Kraainem, allebei voorgesteld voor 2008.

Verder zullen bij de opmaak van de MER voorafgaand aan belangrijke infrastructuurprojecten, mogelijk ook verdere geluidswerende maatregelen als noodzakelijke randvoorwaarde worden opgelegd.

5. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, net als alle betrokken Vlaamse en Brusselse gemeenten, maakten deel uit van de stuurgroep die de opmaak van het streefbeeld begeleidde.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 344

van 14 maart 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

N3 Tervuren - Verkeersveiligheid

In opvolging van het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 5 mei 2006 betreffende de verbetering van de N3 op het grondgebied van de gemeente Tervuren, nu bijna een jaar geleden (vraag nr. 443, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 06-07-2006) had ik graag het volgende vernomen.

1. Wanneer zal met de beloofde verbeteringen aan de N3 worden gestart? Meer bepaald in een eerste stadium het wegwerken van het zwart punt aan de kruising van de Grensstraat en het aanleggen van een volwaardig fietspad van de rotonde tot aan de Gordaallaan?
2. Wanneer wordt de aanpassing van de hele N3 op het grondgebied van Tervuren voorzien? Wat is de planning hieromtrent?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 344 van 14 maart 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. De werken voorzien op de N3 te Tervuren op het wegvak Elisabethlaan – Gordaallaan in het kader van het project “wegwerken van de gevaarlijke punten” kunnen pas worden aanbesteed nadat een gescheiden waterafvoerstelsel administratief en budgettair in het dossier is opgenomen.
Tevens dienen er ook nog onteigeningen te worden gerealiseerd.
In deze optiek kunnen de werken ten vroegste in 2008 worden aanbesteed.
2. Voor het resterende deel van de N3 op het grondgebied Tervuren zijn er geen werken voorzien op het ontwerp investeringsprogramma 2007-2009.
Bij de gemeente Tervuren werd aangedrongen om een module 13 op te starten teneinde vrijliggende fietspaden aan te leggen gecombineerd met wegmodernisering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 349
van 16 maart 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Brandweer luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Subsidiëring

Begin januari werd door de minister aangekondigd dat het Vlaams Gewest 4,5 miljoen euro pompt in de modernisering van de regionale luchthaven van Wevelgem-Bissegem.

Tevens werd in de kranten melding gemaakt van een extra toelage door het Vlaams Gewest van 64.000 euro om de werking van het brandweerkorps op de regionale luchthaven van Wevelgem-Bissegem te verzekeren.

1. Klopt het dat het gaat om een bedrag van 64.000 euro per maand?
2. Waarvoor wordt dit extra geld aangewend? Hoe is de verdeling van dit extra budget?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 349 van 16 maart 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

-
1. De luchthaven Kortrijk-Wevelgem, die wordt beheerd door de West-Vlaamse Intercommunale vliegveld Wevelgem-Bissegem, ontvangt inderdaad voor het begrotingsjaar 2007 een bedrag van 764.000 euro als subsidiëring voor de personeels- en werkingskosten van de luchthavenbrandweer. Dit bedrag is opgenomen op de basisallocatie 31.10 van het programma 63.30 Regionale Luchthavens van de algemene uitgavenbegroting 2007.

De beschikking over een eigen luchthavenbrandweer was nodig om een luchthavencertificatie als luchthaven voor internationaal luchtverkeer te kunnen bekomen.

2. Deze subsidiëring dekt de kosten verbonden aan de uitrusting van de luchthaven met een luchthavenbrandweer categorie 4. Rekening houdend met de openingstijden en de vereiste beschikbaarheid is een ploeg van 15 brandweerlieden vereist. De bruto-loonkost werd door de luchthavenbeheerder geraamd op 671.000 euro. De werkingskosten (huur van rollend materieel, blusmiddelen, brandstoffen, verzekeringen...) worden geraamd op 93.000 euro. Deze subsidie wordt uitbetaald in 11-maandelijkse schijven van 64.000 euro en één schijf van 60.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 351
van 16 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Wereldtentoonstelling Zaragoza 2008 - Deelname milieuadministratie

De Vlaamse Regering heeft beslist af te zien van haar deelname aan de wereldtentoonstelling Zaragoza 2008 via een Belgisch paviljoen.

De eventuele deelname van de Vlaamse milieuoverheid aan het paviljoen van het netwerk Encore wordt onderzocht.

1. Op basis van welke criteria heeft de minister beslist de eventuele deelname van de Vlaamse milieuoverheid te onderzoeken?
2. Wie is verantwoordelijk voor de uitvoering van dit onderzoek?
3. Wanneer worden de resultaten verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 351 van 16 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

-
1. Een ambtelijke werkgroep met vertegenwoordigers van alle beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid adviseerde in juli 2006 negatief aan de Vlaamse Regering over een deelname aan de Wereldtentoonstelling in Zaragoza via een Belgisch paviljoen. De Vlaamse milieuoverheid achtte het op dat moment opportuun om toch nog te onderzoeken wat de mogelijkheden zouden zijn van een eventuele deelname aan de Wereldtentoonstelling in het kader van het interregionale netwerk Encore (Environmental Conference of the Regions of Europe).

De Vlaamse Regering nam dat advies over.

De redenen om dit verder te onderzoeken waren tweërlei. Vooreerst is het centrale thema van deze Wereldtentoonstelling 'Water en Duurzame Ontwikkeling'. Omwille van dit centrale thema (waterbeleid is een gewestelijke bevoegdheid) achtte de Vlaamse milieuoverheid het noodzakelijk om alle mogelijkheden voor een eventuele Vlaamse deelname af te wegen. Daarnaast is Vlaanderen lid van Encore en vernamen we dat Encore plannen had om een eigen paviljoen op te bouwen. Dat waren de redenen waarom de Encore-piste nader werd onderzocht.

2. De afdeling Internationaal Milieubeleid (AIM) van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid.
3. Omdat de contactnames met Encore geen resultaat opleverden, besliste het Vlaams Overleg Internationaal Milieubeleid (VOIM – een werkgroep onder de Beleidsraad Leefmilieu, Natuur en Energie) op 22 februari 2007 dat de Vlaamse milieudienst niet zal deelnemen aan de Wereldtentoonstelling in Zaragoza, noch in het Belgisch paviljoen, noch in het kader van Encore.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 373

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 373 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 97
van 16 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Provincieraadsleden - Inzagerecht

De Griffie van de provincieraad van de provincie Antwerpen weigert blijkbaar een overzicht te bezorgen aan een politieke fractie van alle instellingen waar die fractie recht op mandaten heeft.

Ik neem aan dat een Griffie dergelijke informatie niet kan onthouden aan een politieke partij wanneer die daar om vraagt.

Welke maatregelen neemt de minister ter zake?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 16 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Krachtens artikel 30, eerste lid, van het provinciedecreet van 15 december 2005 hebben de provincieraadsleden het recht van inzage in alle dossiers, stukken en akten die het bestuur van de provincie betreffen alsook in deze die betrekking hebben op aan de deputatie toegewezen taken. De provincieraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

In toepassing van deze bepaling kunnen de leden van een politieke fractie het recht van inzage vragen en bekomen in het overzicht van alle instellingen waar die fractie recht op mandaten heeft.

Indien dergelijk overzicht niet zou bestaan, zou in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur het aangewezen zijn dat de griffie van de provincieraad het nodige onderneemt opdat de fractie kennis krijgt van wat ze i.c. vraagt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 99
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting - Wachlijsten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 27 januari 2006 (vraag nr. 84 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 17-03-2006) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister een stand van zaken geven van de wachlijsten per socialehuisvestingsmaatschappij?

Hoe evolueren de wachlijsten ? Kan de minister dit aantonen met cijfers?

2. Voor het realiseren van de sociale woningen is het belangrijk rekening te houden met de leeftijd, de gezinssamenstelling, het inkomen, ... van de kandidaat-huurders.

In welke mate wordt hier rekening mee gehouden? Op welke gegevens baseert men zich?

3. Hoeveel sociale woningen werden in 2006 gerealiseerd door de socialehuisvestingsmaatschappijen?

4. Hoelang moeten de kandidaat-huurders gemiddeld wachten vooraleer een sociale woning wordt toegekend? Kan dit opgesplitst per provincie en uitgedrukt in dagen?

Hoe evolueren deze wachttijden?

5. Bij welke huisvestingsmaatschappijen is de nood aan nieuwe woningen het grootst en welke initiatieven neemt de minister in deze concrete gevallen om aan die nood te voldoen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Er wordt momenteel gewerkt aan de verwerking van de gegevens betreffende de kandidatenlijsten zoals gekend eind 2006. Ik kan u daar momenteel dan ook nog geen informatie over vrijgeven.

Daarnaast zou ik u erop willen wijzen dat de beste indicatie betreffende de evolutie van de wachtlijst net na de actualisatie van die lijsten op te meten valt. Bij die actualisatie worden alle kandidaten die niet meer in aanmerking komen voor een sociale huurwoning (of die er geen interesse meer in hebben) uit de lijst geschrapt. Net daarna krijgt men dus het meest betrouwbare beeld. Later dit jaar vindt er opnieuw een dergelijke actualisatie plaats. Op dat ogenblik zullen er nieuwe cijfers geproduceerd worden, die perfect vergeleken kunnen worden met de toestand net na de vorige actualisatie. Ik geef er de voorkeur aan om op die cijfers te wachten voor de update van de situatie.

2. Afstemming op de samenstelling van de doelgroep, ondermeer naargelang de verschillende gezinstypes, is een belangrijk gegeven in de realisatie van sociale woningen. Er moet echter wel rekening worden gehouden met het feit dat deze samenstelling geen statisch gegeven is. Zo is het huidige patrimonium het resultaat van de beslissingen die in het verleden werden genomen. Zelfs indien er toen maximale afstemming gezocht werd, zou die omwille van de (veelal onvoorspelbare) demografische wijzigingen niet noodzakelijk op dit ogenblik bereikt zijn.

Daarnaast is echter ook de samenstelling van een individueel gezin veranderlijk. Voor jonge, kleine gezinnen is het vaak aangewezen om te voorzien dat er ook nog kinderen zullen komen. Bij oudere gezinnen vertrekken de kinderen veelal uit huis, zodat de woningen onderbezet achterblijven.

Hoe dan ook wil ik erop wijzen dat wij met dit alles veel meer rekening kunnen beginnen houden dankzij de vooruitgang op het vlak van informatievergaring. We hebben een erg precies beeld over de samenstelling van de gezinnen, zowel van de kandidaten als van de zittende huurders, in combinatie met de wachttijden voor deze verschillende gezinstypes en met de samenstelling van het patrimonium zelf. Het is de bedoeling om deze zaken in de nieuwe, lange termijn programmatie techniek te incorporeren om tot betere afstemming te kunnen komen.

3. In 2006 werden door de sociale huisvestingsmaatschappijen 1413 huurwoningen gebouwd (opgeleverd), en 500 koopwoningen. Er werden ook 91 'goede woningen' aangekocht. In totaal werden er vorig jaar dus 2004 sociale woningen gerealiseerd.
4. Deze informatie wordt afgeleid uit de gegevens betreffende de wachtlijsten. Ik verwijs dan ook naar vraag 1.
5. Deze informatie wordt afgeleid uit de gegevens betreffende de wachtlijsten, zodat ik opnieuw naar vraag 1 verwijs. Tegelijk zou ik wat betreft het antwoord op deze vraag willen verwijzen naar de parlementaire vraag 106, betreffende de gemeenten zonder sociale woningen. Deze problematiek sluit daar immers rechtstreeks bij aan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 100
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting - Ouderen en gehandicapten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 29 oktober 2004 (vraag nr. 29 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2005, blz. 544) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister meedelen welk aandeel van het totaalaanbod aan sociale woningen gebouwd of verbouwd is voor personen met een handicap en ouderen sinds 2004? Kan dit opgesplitst worden per arrondissement?

Hoe evolueert dit aandeel?

2. Hoe groot is de behoefte aan dergelijke woningen en hoe wordt die behoefte bepaald? Bestaan hiervoor speciale wachtlijsten?
3. Wat zegt de huidige regelgeving hierover?
4. Welke budgetten en ondersteuningsinstrumenten zijn er momenteel beschikbaar voor de (ver)bouw van dergelijke woningen?

Hoe zijn deze middelen de laatste jaren geëvolueerd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Als bijlage 1 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger per arrondissement de cijfers van het aantal woningen die gebouwd of verbouwd werden voor personen met een handicap en ouderen voor de jaren 2003-2005. In de twee laatste kolommen kan hij het aandeel van dergelijke woningen ten opzichte van het totaal patrimonium terugvinden. Ik vestig er zijn aandacht op dat uiteraard ook "gewone" sociale woningen door ouderen en personen met een handicap kunnen bewoond zijn. Daarover zijn echter geen cijfergegevens beschikbaar.
2. Er zijn geen gegevens beschikbaar over aparte wachtlijsten voor aangepaste woningen, aangezien de kandidaat-huurders voor dergelijke woningen in de gewone wachtlijst zijn opgenomen.
3. Het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociale huurstelsel bevat geen specifieke bepalingen over het aandeel aangepaste woningen. Er bestaat geen verplichting ten opzichte van het totaalaanbod. Ook het BVR van 16 juni 1998 tot aanmoediging van projecten inzake zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap in sociale woonwijken (ADL-woningen) bevat geen bepalingen hieromtrent. ADL-woningen zijn woningen die zijn aangepast en uitgerust met de bedoeling activiteiten van het dagelijks leven (ADL) en het zelfstandig wonen van personen met een handicap te ondersteunen (BVR 16/06/1998, art. 1). Deze woningen worden enkel verhuurd aan personen met een handicap (en hun gezin) met wie de dienst voor zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap een dienstverleningsovereenkomst heeft afgesloten (BVR 16/06/1998, art. 18, § 1).
4. Er is in de huisvestingsbegroting geen specifiek budget beschikbaar voor het bouwen of verbouwen van sociale woningen voor personen met een handicap en ouderen. In het kader van de SBR-subsidies (subsidiën bouw en renovatie) wordt de opportuniteit van elk project afzonderlijk geëvalueerd. Op advies van de afdeling Woonbeleid van het Departement RWO beslist de minister of er al dan niet subsidies worden voorbehouden voor een doelgroepenproject. Via het investeringsprogramma, waarbij via de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) leningen aan gunstige voorwaarden worden gegeven aan de socialehuisvestingsmaatschappijen, kunnen eveneens dergelijke (gemengde) projecten worden gerealiseerd. Wat betreft de ADL-woningen, kan er volgens het BVR van 16 juni 1998 per ADL-cluster maximaal 376.798,20 euro worden gesubsidieerd. Dit bedrag wordt jaarlijks op 1 januari automatisch geïndexeerd en is gekoppeld aan het gewone indexcijfer der consumptieprijzen 116.83 van december 1993.
Het huidig aantal ADL-clusters bedraagt tweeëntwintig, met een totaal van 247 woningen (gegevens verstrekt door het Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap).
Voor de volledigheid wil ik ook wijzen op de mogelijkheid om, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, een premie van de Vlaamse overheid te krijgen voor woningaanpassingswerken ten behoeve van ouderen of personen met een handicap en tevens op de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een éénmalige tegemoetkoming te verkrijgen met het oog op het aanpassen van de woning aan de noden van de gehandicapte persoon.

BIJLAGEN

1. Overzicht per arrondissement van de cijfers van het aantal woningen die gebouwd of verbouwd werden voor personen met een handicap en ouderen voor de jaren 2003-2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/100/antw.100.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 101
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting - Nationaliteiten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 20 januari 2006 (vraag nr. 76 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 08-03-2006) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister een lijst verstrekken van de toewijzingen sinds 2005 bij de socialehuisvestingsmaatschappijen onderverdeeld in de categorieën: nationaliteit Belg, niet-Belg maar wel Europese Unie, en niet-Belg en geen Europese Unie?
2. Toont deze lijst aan dat er een voldoende sociale mix is naar nationaliteit in de verschillende huisvestingsmaatschappijen?
3. Welke conclusies trekt de minister uit deze cijfers?

Acht hij bijkomende maatregelen noodzakelijk om tot een betere sociale mix te komen?

MARINO KEULEN

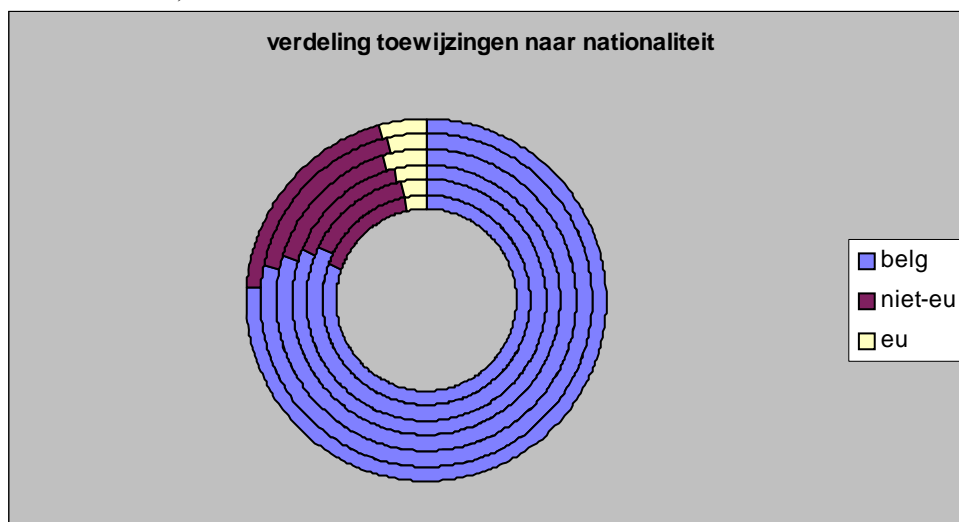
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

- U vindt het gevraagde overzicht in bijlage 1. In bijlage 2 worden dezelfde aantallen verhoudingsgewijs weergegeven. Hieronder ziet u de verdeling van de toewijzingen naar nationaliteit in heel Vlaanderen voor de jaren 2000 t.e.m. 2005 (in chronologische volgorde van binnen naar buiten).

- Het is mij onmogelijk om op basis van deze cijfers uit te maken of er al dan niet voldoende sociale mix is bij de verschillende sociale huisvestingsmaatschappijen.
- De licht stijgende trend in het aantal toewijzingen aan niet-Belgen lijkt zich te bestendigen. Ik wil er wel op wijzen dat het reële aantal toewijzingen aan niet-Belgen in 2005 ongeveer gelijk was aan het aantal in 2004 (respectievelijk 1750 en 1721). De relatieve toename is eerder te wijten aan de afname van het aantal toewijzingen aan Belgen (6809 in 2005 t.o.v. 7689 in 2004).

Zoals u weet, is het algemeen de bedoeling om de lokale verantwoordelijken meer mogelijkheden te geven om binnen bepaalde perken een lokaal toewijzingsbeleid te voeren. Het is mijn overtuiging dat het beter is om de evaluatie van de lokale situatie in eerste instantie op die manier te laten gebeuren, dan door al te strikte criteria van bovenaf op te leggen.

BIJLAGEN

- Lijst toewijzingen sinds 2005 bij de sociale huisvestingsmaatschappijen onderverdeeld in categorieën. (absolute cijfers).
- Lijst toewijzingen sinds 2005 bij de sociale huisvestingsmaatschappijen onderverdeeld in categorieën. (weergegeven in %).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/101/antw.101.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/101/antw.101.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 102
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting West-Vlaanderen - Asielzoekers

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 14 december 2004 (vraag nr. 62 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 27 mei 2005, blz. 1162) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister medelen hoeveel asielzoekers, politieke vluchtelingen en geregulariseerde illegalen sinds 2004 een aanvraag deden bij een West-Vlaamse socialehuisvestingsmaatschappij?
2. Wat zegt de regelgeving ter zake?
3. Hoeveel asielzoekers, politieke vluchtelingen en geregulariseerde illegalen zijn gehuisvest bij een West-Vlaamse socialehuisvestingsmaatschappij? Welk procentueel aandeel betekent dit ten opzichte van het totaal?
4. Welke conclusies trekt de minister uit deze cijfers? Acht hij bijkomende maatregelen noodzakelijk om tot een betere sociale mix te komen in de sociale wooncomplexen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Ik wil er de Vlaamse Volksvertegenwoordiger eerst en vooral op wijzen dat een sociale huisvestingsmaatschappij geen informatie nodig heeft over het statuut van een persoon om haar maatschappelijke opdracht te kunnen vervullen. Op het ogenblik van 1) inschrijving in het kandidatenregister of 2) toewijzing van een sociale woning, moet de sociale huisvestingsmaatschappij enkel nagaan of de betrokken persoon legaal op het Belgische grondgebied verblijft. Nadere gegevens over het precieze statuut van de kandidaat-huurder worden dan ook doorgaans niet bijgehouden door de SHM's. Bij de jaarlijkse bevraging van een aantal statistisch relevante gegevens door mijn administratie, in samenwerking met de VMSW, wordt daarom niet gevraagd naar het aantal asielzoekers, politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen dat zich kandidaat stelde voor een sociale woning of een sociale woning kreeg toegewezen.
2. In afwachting van de nieuwe sociale huurreglementering gelden de richtlijnen die terzake werden uitgezet door minister Gabriëls. Deze houden in grote lijnen in dat een kandidaat-huurder kan worden ingeschreven in het register der kandidaat-huurder en kan worden toegelaten tot een sociale huurwoning op voorwaarde dat hij (al dan niet tijdelijk) legaal op het grondgebied verblijft. Een persoon die illegaal in België verblijft kan niet worden ingeschreven of toegelaten, tenzij hij:
 - een regularisatieaanvraag heeft ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 die nog niet definitief werd afgewezen. Het betreft een ondertussen bijna uitgedoofd proces;
 - een negatieve beslissing inzake zijn asielaanvraag heeft gekregen zonder een bevel om het grondgebied te verlaten. Ook hier gaat het om uitzonderingen.
3. Ook deze gegevens zijn niet beschikbaar (cf. antwoord op vraag 1).
4. Zoals de Vlaamse Volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, is het de bedoeling om de lokale besturen meer mogelijkheden te geven om een eigen sociaal woonbeleid uit te tekenen dat optimaal is afgestemd op de lokale noden en gedragen wordt door alle relevante actoren. Indien er wordt vastgesteld dat er lokaal behoefte is aan specifieke maatregelen om in te spelen op de woonbehoeften van bepaalde doelgroepen of om de leefbaarheid te kunnen garanderen, kan een eigen toewijzingsreglement worden opgesteld. Ingrijpen in het toewijzingssysteem kan een mogelijke maatregel zijn ter bevordering van de leefbaarheid, maar kan nooit als enig middel worden aangewend. Er dient in die situaties een brede waaier van initiatieven te worden samengesteld, waarbij elke lokale actor zijn verantwoordelijkheid opneemt en de passende maatregelen neemt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 103
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningen - Leegstand

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 14 september 2005 (vraag nr. 249 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 08-11-2005) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Hoe is de leegstand in het sociaal patrimonium geëvolueerd?

Kan de minister het meest recente overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan?

Kan tevens een overzicht gegeven worden per erkende vennootschap in de provincie West-Vlaanderen?

2. Wat is de verhouding tussen het leegstandspatrimonium en het totale patrimonium?

Welke evolutie doet zich ter zake voor?

3. Kan de minister een gemiddelde duurtijd geven van de leegstand in de sociale huurwoningen?

Welke evolutie doet zich ter zake voor?

4. Wat zijn de oorzaken voor de leegstand en welke verhouding hebben deze oorzaken ten opzichte van de totale leegstand?

Welke evolutie doet zich ter zake voor?

5. Welke maatregelen worden genomen om de leegstand verder te verhelpen?

Hoe worden de socialehuisvestingsmaatschappijen aangemoedigd om langdurige leegstand te verhelpen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op schriftelijke vraag 17 dd. 27 oktober 2006. In de bijlage die ik daarbij leverde gaf ik al een volledig overzicht van de leegstaande woningen per 31 december 2004 en 31 december 2005, en dit opgedeeld per sociale huisvestingsmaatschappij. Er zijn ondertussen nog geen recentere gegevens beschikbaar. Uit de cijfers bleek dat de totale leegstand omzeggens gelijk bleef (3,6% eind 2004 tegen 3,8% eind 2005).
2. Zoals gesteld in het antwoord op vraag 1 schommelt de leegstand rond de 3 % , wat nagenoeg een constant gegeven blijkt te zijn. Een doorslaggevende factor hierbij betreft de renovatie van het patrimonium.
3. Ik kan vooralsnog geen informatie geven over de duurtijd van de leegstand. Doordat er momenteel bijkomende informatie werd opgenomen in de systematische data-uitwisseling met de sector, zal dit vanaf volgend jaar echter wel mogelijk worden.
4. Deze opdeling is eveneens weergegeven in de bijlage bij mijn antwoord op schriftelijke vraag 17 dd. 27 oktober 2006.
5. Leegstand houdt een onmiddellijk verlies aan inkomsten in voor de SHM's. Dit verlies wordt op geen enkele wijze vergoed door de overheid (wel is er de indirecte financiële ondersteuning van bepaalde noodlijdende SHM in de vorm van de verhuursubsidies). Het potentiële verlies aan inkomsten is op zich een grote stimulans voor de SHM's om leegstand in de mate van het mogelijke te vermijden. Daarenboven kan in het kader van de werkafspraken vanuit de VMSW steun verleend worden aan SHM's die geconfronteerd worden met een structureel leegstandsprobleem.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 104
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningen - Uitrusting

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 29 april 2005 (vraag nr. 170 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2701) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister aangeven, per provincie en per socialehuisvestingsmaatschappij, hoeveel sociale woningen en appartementen respectievelijk:
 - nog geen warmwatervoorziening,
 - nog geen dubbele beglazing,
 - nog geen isolatie,
 - nog geen sanitair comfort (toilet nog buiten,...) hebben?
2. Welke maatregelen worden gepland en concreet genomen opdat de invulling van de minimumcomfortelementen gewaarborgd is?
3. Op welke manier draagt de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) bij aan een versnelde invoering van de essentiële basiscomfortuitrusting van het socialehuurwoningenpatrimonium?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Als bijlage 1 vindt u een bijgewerkt overzicht voor het aandeel enkele en respectievelijk dubbele beglazing per sociale huisvestingsmaatschappij. De cijfers weerspiegelen de toestand in 2006. Zoals u zal merken is het aandeel isolerende beglazing, na actualisatie van de gegevens uit de veldenquête (2001-2005), toegenomen van 66% tot 74%. Deze stijging van gemiddeld 8% is deels het gevolg van de toename van het patrimoniumvolume met nieuw opgeleverde woningen, deels van renovatie en/of vervangingsbouw van het bestaande patrimonium. In absolute aantallen blijkt het aantal sociale huurwoningen met enkele beglazing aldus gedaald van circa 44.000 tot 35.000 woningen. Meest opvallende daling werd gerealiseerd te Boom, waar een groot aantal appartementsgebouwen een volledige gevelrenovatie ondergingen. Inzake gevel- en dak- en vloerisolatie beschikt de VMSW niet over gedetailleerde informatie. Op basis van scharnierjaren qua ouderdom van het patrimonium geven onderstaande cijfers een benaderende inschatting van het al dan niet aanwezigheid zijn van isolatie per gebouwelement.

HUIZEN		
Gebouwelement	geïsoleerd	niet-geïsoleerd
Daken	46.800	31.200
Ramen	58.500	19.500
Muren	27.300	50.700
Vloeren	15.600	62.400
APPARTEMENTEN		
Gebouwelement	geïsoleerd	niet-geïsoleerd
Daken	<i>meestal geïsoleerd</i>	
Ramen	45.750	15.250
Muren	21.350	39.650
Vloeren	<i>beperkt tot glvl app</i>	

Bij appartementsgebouwen komen hoofdzakelijk platte daken voor, na 25 jaar zijn deze normaal gerenoveerd en geïsoleerd. Inzake warmwatervoorzieningen en sanitair comfort kunnen geen gedetailleerde cijfers worden gegeven. Op basis van de geactualiseerde cijfers van de toegekende evaluatiecategorie per woning (deze worden aangepast na renovatie) kan worden afgeleid dat nog circa 5.000 woningen aan een zeer grondige renovatie en/of vervangingsbouw toe zijn (categorie 4 + 7). Het nodige sanitair comfort zal hier in de meeste gevallen onvoldoende aanwezig zijn en/of te wensen overlaten. Ook de woningen van categorie 3 kunnen zij het in mindere mate comfortgebreken vertonen.

Evaluatiecategorie	#WON
1 - goede onderhoudstoestand	81.875
2 - onderhouds & herstelwerken	36.621
3 - beperkte renovatiewerken	9.363
4 - grondige renovatiewerken	3.965
6 - renovatiewerken bezig	704
7 - renovatiewerken gepland	1.546
SCOPE ENQUÊTEGEGEVENS	134.074

2. Voor deze vraag verwijs ik naar het antwoord op uw schriftelijke vraag van 29 april 2005 (vraag nr.170 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2701).
Maar zoals u kan vaststellen wordt jaarlijks vooruitgang geboekt door de opname van volledige renovaties in het investeringsprogramma van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Bouwen.
3. Voor deze vraag verwijs ik naar het antwoord op uw schriftelijke vraag van 29 april 2005 (vraag nr.170 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2701).

BIJLAGE

Geactualiseerd overzicht voor het aandeel enkele en dubbele beglazing per SHM.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/104/antw.104.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 105
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningbouw - Reservegronden

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 21 oktober 2005 (vraag nr. 19 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 08-12-2005) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van de totale reservegronden per socialehuisvestingsmaatschappij en volgens hun ligging op het gewestplan?

Over hoeveel hectare gaat het?

2. Voor welke projecten zijn er in de eerste jaren geen middelen ingeschreven voor sociale woningen?

3. Kan de minister reeds een analyse geven van de uitgeruste kavels?

Op welke van deze kavels zijn momenteel geen sociale woningen gepland? Wat is de reden daartoe?

Over hoeveel hectare gaat het en in welke zone zijn deze gelegen op het gewestplan?

4. Wat is de financiële waarde van deze kavels?
5. Welke middelen werden reeds geïnvesteerd in betrokken gronden, sinds wanneer zijn deze middelen geïmmobiliseerd en welke zijn de interesten hierop?
6. Welke stappen worden ondernomen of gepland om deze gronden alsnog te valoriseren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De sociale huisvestingsmaatschappijen beschikken momenteel over ongeveer 14.748.676 m² aan reservegronden. Daarvan is circa 40% gelegen in woongebied, 50% in woonuitbreidingsgebied en het resterende gedeelte in andere zones. Een overzicht per sociale huisvestingsmaatschappij (shm) vindt u als bijlage 1. In deze cijfers zijn alle gronden opgenomen eigendom van een shm, waar nog geen bouwproject uitgevoerd of in uitvoering is. De berekening werd uitgevoerd via een geografisch informatiesysteem (GIS), maar gelet op de onnauwkeurigheden in de kadastrale plannen die gebruikt worden om de gronden in te tekenen en op de andere schaal van het gewestplan, blijft dit cijfer een benadering.
2. Vrijwel alle woningbouwprojecten van de sociale huisvestingsmaatschappijen die bij de VMSW bekend zijn, zijn opgenomen op een kort termijnprogramma (investeringsprogramma of subsidie voor bouw en renovatie) of op een lange termijnprogramma (enkel subsidie voor bouw en renovatie). De reserve aan projecten waarvoor in de komende jaren geen middelen kan worden ingeschreven is minimaal.
3. Een analyse van de uitgeruste kavels is niet beschikbaar. Als bijlage 2 vindt u wel een lijst met gronden waarvan minstens een gedeelte verworven is voor 1 januari 2006 (datum verlijden akte) en waarvoor bij de VMSW nog geen bouwproject is ingediend. Deze lijst is een benadering op basis van een combinatie van de stand van de projecten en de ligging van de grond. Het gaat over een totale oppervlakte van 1.726.567 m² in woongebied, 4.014.945 m² in woonuitbreidingsgebied en 865.940 m² in andere zones.
4. De huidige financiële waarde van deze kavels is niet gekend en kan enkel bepaald worden door een schatting te laten maken door het Comité tot Aankoop of de Ontvanger van de Registratie. De waarde van een kavel is zeer sterk uiteenlopend en wordt hoofdzakelijk bepaald volgens de ligging en wat men stedenbouwkundig mag realiseren.
5. Deze gegevens zijn niet beschikbaar.
6. De shm's nemen dagelijks stappen om hun gronden te valoriseren. Er spelen echter regels van ruimtelijke ordening, die de ontwikkeling van sommige gronden niet toelaten, of waar de vereisten niet altijd samenvallen met de ambities van de maatschappijen.

BIJLAGEN

1. Overzicht per SHM.
2. Lijst met gronden verworven voor 01.01.2006 en waarvoor bij de VMSW nog geen bouwproject is ingediend.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/105/antw.105.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/105/antw.105.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 106
van 21 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Gemeenten zonder sociale huurwoningen - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 14 januari 2005 (vraag nr. 88 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden van 10 juni 2005, blz. 1320) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister aangeven welke gemeenten nog steeds niet over een sociaal huurpatrimonium beschikken?
2. Welke beleidsmaatregelen neemt de minister om deze gemeenten op korte termijn alsnog te voorzien van sociale huurwoningen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 21 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Volgende 5 gemeenten beschikken op dit ogenblik nog niet over sociale huurwoningen (woningen waarvoor krachtens de Vlaamse Wooncode subsidie werd verleend of die door een sociaal verhuurkantoor worden doorverhuurd):

Provincie	NISCode	Gemeente
ANTWERPEN	11035	RANST
LIMBURG	73028	HERSTAPPE
OOST-VLAANDEREN	45062	HOREBEKE
VLAAMS-BRABANT	24041	HOEGAARDEN
VLAAMS-BRABANT	24137	GLABBEK

De gemeente Hoegaarden start binnenkort met de realisatie van enkele gesubsidieerde sociale huurwoningen. Dat in acht genomen blijven er nog 4 gemeenten over: Ranst, Herstappe, Horebeke en Glabbeek.

2. In het kader van een activeringsbeleid en met het oog op de realisatie van een lokaal woonbeleid worden op het terrein meerdere inspanningen geleverd, zowel vanuit de IVA wonen als vanuit de VMSW.

Om de bouw van sociale huurwoningen verder aan te moedigen zal een gericht beleid worden gevoerd. In het regeerakkoord wordt bevestigd dat de gemeente de regisseur is van het lokaal woonbeleid. De Vlaamse regering wil op een positieve manier de gemeenten stimuleren om deze taak echt op te nemen samen met alle publieke en private actoren.

Gemeenten en bouwmaatschappijen leggen gezamenlijk en in overleg met het Vlaams gewest kwantificeerbare doelstellingen vast voor een welbepaalde periode. Dit kan verder uitgediept worden in werkafspraken (later uitvoeringsovereenkomsten).

De centrale rol van de lokale besturen m.b.t. sociale huisvesting wordt tevens verankerd in het nieuwe kaderbesluit voor de sociale huur. De gemeenten zullen binnen de nieuwe sociale huurreglementering meer mogelijkheden krijgen om op basis van de lokale woonbehoeften eigen accenten te leggen. Het moet daarbij de bedoeling zijn om samen met de relevante lokale actoren tot een optimaal afgestemd en breed gedragen sociaal woonbeleid te komen.

Teneinde de lokale besturen zoveel als mogelijk te ondersteunen bij het uitbouwen van het lokaal woonbeleid, heb ik aan het Kenniscentrum voor Duurzaam Woonbeleid gevraagd om een geïntegreerd informatiesysteem uit te werken. Deze opdracht loopt, sinds het Kenniscentrum eind 2006 haar onderzoeksactiviteiten afrondde, door binnen de opdracht van het Steunpunt beleidsgericht onderzoek - Ruimte en Wonen 2007-2011. In dat "informatiesysteem lokaal woonbeleid" zullen onder meer gegevens over het sociale huurpatrimonium worden opgenomen (bijvoorbeeld informatie over het aantal sociale koop- en huurwoningen, de geplande projecten en de toekomstige mogelijkheden). Deze informatie zal een belangrijk instrument worden bij de voorbereiding van het sociale woonbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 107
van 23 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

Hervorming huisvuilbelasting - Stand van zaken

In het Vlaamse regeerakkoord (Stuk 31 (2004), p. 87) lezen we:

“Voor 1 januari 2008 wordt de forfaitaire huisvuilbelasting hervormd in een afvalheffing op basis van een redelijke toepassing van het principe “de vervuiler betaalt” met de mogelijkheid tot sociale correctie. Het gedeelte dat niet individueel wordt aangerekend, komt uit de algemene middelen. Er wordt op toegezien dat de huidige bestaande forfaitaire regelingen voor huisvuil niet verschoven worden naar andere forfaitaire belastingen.”

Minder dan een jaar voor het verstrijken van de vooropgestelde datum, lijkt het interessant te vernemen wat de stand van zaken is. Uiteraard dient de passage uit het regeerakkoord samen met een ander engagement (uit hoofdstuk VIII – lokale besturen, p. 69) te worden gelezen:

“Alle Vlaamse beslissingen toetsen we op hun gevolgen voor de lokale besturen. Ministers die voorstellen van beslissing ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorleggen, nemen als verplicht onderdeel een berekening op waarbij de gevolgen van die beslissingen voor de gemeenten en provincies op het vlak van personeel, werkingsuitgaven en investeringen worden aangegeven. De Vlaamse regering engageert zich om financiële meerkosten te compenseren (cf. het Belfortprincipe).”

1. Welke voorbereidende stappen heeft de minister reeds genomen teneinde uitvoering te geven aan het engagement in het regeerakkoord, namelijk de hervorming van de huisvuilbelasting vóór 1 januari 2008?
2. Welke voorbereidende studies zijn er tot op heden uitgevoerd (en door welke onderzoeksinstellingen)?
3. Hoe zal de procedure de eerstkomende maanden verlopen?
4. Het Belfortprincipe indachtig: hoeveel middelen moeten hiervoor jaarlijks (en dus vanaf 2008) voor worden voorzien?
5. Welke systemen bestaan er op heden in de 308 Vlaamse gemeentebesturen en wat doet de minister met de autonomie van de gemeenten?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 23 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Er zijn nog geen nieuwe stappen genomen tot verdere hervorming van de huisvuilbelasting. De huisvuilbelasting wordt eigenlijk al lang gebruikt als voornaamste instrument ter ondersteuning van het beleidsprincipe “de vervuiler betaalt”. De Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij heeft daarin een voortrekkersrol gespeeld. Reeds in het vorige Uitvoeringsplan Huishoudelijke afvalstoffen 1997-2001 werd gepleit voor belastingen met gedifferentieerde tarieven naargelang het soort afval, om het sorteren aan te moedigen. In het huidige plan, dat betrekking heeft op de jaren 2003- 2007 is het belang van het selectief inzamelen sterk benadrukt en wordt er op aangedrongen om de kosten zo veel mogelijk door te rekenen naar de verbruiker. Ovam heeft daartoe, in samenspraak met mijn administratie modelreglementen uitgewerkt waarin ook richttarieven zijn voorgesteld, gebaseerd op de gemiddelde kostprijs van het inzamelen en verwerken van het afval, naargelang de soort. Deze modellen kunnen afgehaald worden van de website van Ovam. Er wordt naar verwezen op de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

In de gecoördineerde omzendbrief gemeentefiscaliteit van 14 juli 2004 wordt dit gewestelijk afvalbeleid beknopt toegelicht en is gevraagd om er uitvoering aan te geven via de gemeentelijke contantbelasting. Ik geef hierna een uittreksel uit de omzendbrief waaruit blijkt dat deze tekst perfect aansluit op de oogmerken van het regeerakkoord en dus nog steeds kan gelden als gedeeltelijke uitvoering: *“De gemeentebelastingen inzake huisvuilophaling moeten erop gericht zijn om dit voorkeurbeleid van preventie en recyclage te ondersteunen. Zoals ook uit het uitvoeringsplan blijkt moet hierbij uitgegaan worden van het principe “de vervuiler betaalt”. Diftar (gedifferentieerde tarieven) is daartoe het meest geschikte instrument. Concreet komt dat meestal neer op een vrij hoge vergoeding, hetzij een contantbelasting of retributie per verplicht te gebruiken recipiënt of per te kleven sticker. Deze vergoeding weerspiegelt de verwerkingskost van het huisvuil; het is geenszins de bedoeling dat er “winsten” zouden gemaakt worden via de verkoop van de huisvuilzak aan zeer hoge tarieven, zodat de belasting ook voor andere doeleinden dan het afvalbeleid zou kunnen aangewend worden. Te hoge tarieven stimuleren immers het ontwijkgedrag van de gezinnen, wat dan ook weer schadelijk is voor het leefmilieu en dus strijdig met het afvalbeleid. In de tabellen 57 en 58 van het Uitvoeringsplan geeft OVAM voorstellen van tarieven inzake de huisvuilbelasting, voor de ophaalmethodes en voor de brengmethodes. Deze tarieven zijn vastgesteld zowel rekening houdend met de kostprijs per fractie (GFT, PMD, restafval, grofvuil ...) als met het gewild regulerend effect van de belasting. Er zijn ook nog meer nauwkeurige diftar-systemen waarbij de hoeveelheid huisvuil in de container per ophaalbeurt wordt gewogen. Dergelijke systemen zorgen voor een nog eerlijker verdeling van de kosten. In ieder geval wordt best gewerkt met een getrapt systeem van tarifiering voor de inzameling van de verschillende afvalfracties. Restafval dient opvallend duurder te zijn dan het selectief ingezameld afval zodat het sorteren en selecteren wordt aangemoedigd. De jaarlijkse forfaitaire huisvuilbelasting bevordert deze beleidsdoeleinden niet en zou integendeel eerder volumevermeerderend werken wanneer ze niet gecombineerd wordt met een tarifiering in functie van de aard en de hoeveelheid aangeboden afvalstoffen. Deze forfaitaire belasting past in feite niet meer in het gewestelijke afvalbeleid dat gebaseerd is op het principe de vervuiler betaalt, en wordt best vervangen door een contantbelasting op basis van een diftarsysteem.”*

2. Er zijn geen specifieke studies gebeurd met het oog op de verdere hervorming van de huisvuilbelastingen. Ovam publiceert jaarlijks wel een voortgangsrapport Inventaris

huishoudelijke afvalstoffen. De laatste inventaris heeft betrekking op 2005 en werd gepubliceerd op 30 november 2006.

3. Ik zal dit meenemen in de bespreking omtrent het fiscaal pact.
4. De meeste recente cijfers inzake opbrengst van gemeentebelastingen zijn af te lezen uit de gemeenterekeningen 2004. De jaarlijkse huisvuilbelasting komt daarin nog voor in 151 gemeenten, samen goed voor ruim 70.000.000 €. Er waren echter ook 71 gemeenten die een daaraan sterk verwante milieubelasting heffen voor een totaalbedrag van 38.000.000 €. Dan is er ook nog de algemene gemeentebelasting die dikwijls ter vervanging van de jaarlijkse huisvuilbelasting wordt geheven: volgens de rekeningen 2004 kwam die belasting voor in 46 gemeenten, samen goed voor ruim 52.000.000 €. De compensatie van deze drie belastingen zou dus zeker 160.000.000 € belopen. Voor 2006 zijn nog geen totale opbrengsten bekend. We weten wel dat de algemene huisvuilbelasting toen voorkwam in 178 gemeenten, terwijl de algemene milieubelasting in 59 gemeenten geheven werd en de algemene gemeentebelasting eveneens in 59 gemeenten. Gezien het totale aantal voor de drie belastingen samen is toegenomen, geldt dat naar alle waarschijnlijkheid ook voor de globale opbrengst.
5. Zoals uit de bovenstaande antwoorden blijkt zijn er tot nu toe geen verplichtingen of verbodsbepalingen opgelegd aan de gemeenten inzake deze materie. De fiscale autonomie blijft ten volle gerespecteerd. Ook de in punt 1 geciteerde omzendbrief gemeentefiscaliteit geeft enkel aanbevelingen.

Uit punt 4 blijkt dat het merendeel van de gemeenten nog steeds één of andere vorm van jaarlijkse huisvuilbelasting heft. De meeste gemeenten (257 in 2006) hebben ook een belasting of retributie op huisvuilzakken en afvalcontainers. Het is vooral met deze reglementen dat het selectieve afvalbeleid ondersteund wordt door het hanteren van één of andere vorm van diftar, gedifferentieerde tarieven. Doorgaans wordt gewerkt met aangepaste tarieven naargelang de recipiënten bestemd zijn voor PMD, GFT of restafval; dikwijls is er ook keuze in grootte van de zakken of containers: de kleinere zijn dan goedkoper. Een aantal gemeenten werkt met nog nauwkeuriger weging van de hoeveelheid restafval: dat gebeurt tijdens de kippbeweging bij het opladen. Ovam kan meer gedetailleerde informatie verstrekken zowel over de verschillende systemen als over het aantal gemeenten dat er gebruik van maakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 108
van 27 februari 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Kangoeroewonen - Renovatiepremie

In zijn antwoord op een vraag om uitleg van de heer Rudi Daems in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen van 3 maart 2005 over de aanmoediging van kangoeroewonen in de privé-woonmarkt sprak de minister van een substantiële renovatiepremie (Handelingen C 127 van 3 maart 2005, blz. 1-5).

In het regeerakkoord staat immers dat er gezocht zal worden naar een substantiële renovatiepremie. Qua timing werd hierbij verwezen naar de tweede helft van de legislatuur.

1. Heeft de minister reeds meer zicht op de wijze waarop die “substantiële renovatiepremie” zal worden uitgewerkt en hoe één en ander concreet in zijn werk zal gaan?
2. Wanneer zal deze renovatiepremie er komen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 27 februari 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. Op 2 maart 2007 keurde de Vlaamse Regering het Besluit goed tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een woning. De tegemoetkoming, ook renovatiepremie genoemd, geldt voor structurele of bouwfysische werken die erop gericht zijn de woning minstens te doen beantwoorden aan de normen, vastgesteld overeenkomstig artikel 5 van de Vlaamse Wooncode. Daarbij wordt ook rekening gehouden met werkzaamheden die het levenslang wonen bevorderen en de principes van duurzaam bouwen.

Om in aanmerking te komen voor de renovatiepremie zijn er enkele voorwaarden. De woning moet minstens 25 jaar oud zijn en gelegen zijn in het Vlaamse gewest. De premieaanvrager moet de woning zelf bewonen en mag, naast de woning waarvoor de premie gevraagd wordt, geen andere woning hebben. Het netto belastbaar inkomen van de aanvrager mag niet meer dan 35.000 euro bedragen voor een alleenstaande en 50.000 euro voor een alleenstaande met één persoon ten laste en voor samenwonenden. Voor bijkomende personen ten laste worden de bedragen met 2.800 euro verhoogd.

De aanvraag voor de premie gebeurt na de uitvoering van de werken. De premie wordt berekend op basis van ingediende facturen, die niet ouder dan drie jaar mogen zijn. Facturen vanaf 2006 komen in aanmerking. Zowel facturen van geregistreerde aannemers als facturen van aankoop van materialen zijn geldig.

De werken moeten minstens 10.000 euro gekost hebben, exclusief btw. De renovatiepremie, die 30% van de kostprijs bedraagt exclusief btw, kan niet hoger zijn dan 10.000 euro.

Er is geen cumulatie mogelijk met de verbeterings- en aanpassingspremie.

Ook verhuurders hebben recht op de renovatiepremie als ze de premiewoning verhuren aan een erkend sociaal verhuurkantoor voor minstens 9 jaar.

2. Vanaf 26 maart 2007 zal de doelgroep renovatiedossiers kunnen indienen, met facturen vanaf 1 januari 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 109
van 1 maart 2007
van **WIM VAN DIJCK**

Inburgering - Kledij in zwembaden

Op 7 februari laatstleden deed er zich in het gemeentelijk zwembad van Temse een incident voor met twee moslimvrouwen die met T-shirt, legging en hoofddoek kwamen baden tijdens het vrouwenuurtje. De dames werden vanwege hun outfit uit het zwembad gezet, hoewel het reglement van inwendige orde van het zwembad het dragen van die kledij niet expliciet verbiedt.

Misschien hebben zulke incidenten zich ook al op andere plaatsen voorgedaan, en het ziet ernaar uit dat zij zich in de toekomst zeker nog zullen voordoen. In het buitenland is al enige tijd de “boerkini” in zwang, die moslima’s moet toelaten toch geheel bedekt te gaan zwemmen of sporten.

Een goed inburgeringsbeleid vereist een eenduidige houding tegenover dit soort toestanden. Zonder de gemeentelijke autonomie te ondergraven, lijken enige richtlijnen ter zake vanwege de minister op zijn plaats.

1. Heeft de minister weet van nog dergelijke “kledingincidenten” met moslima’s in zwembaden? Zo ja, wat was dan de houding van de betrokken overheden?
2. Neemt de minister initiatieven om een eenvormig inburgeringsbeleid mogelijk te maken waarbij alle gemeenten hetzelfde standpunt zouden uitdragen en een verbod op zulke allesverhullende kledij in zwembaden in de reglementen van hun zwembaden zouden zetten?
3. Of neemt hij veeleer het initiatief voor een algemeen verbod door de Vlaamse overheid op “boerkini’s” en andere ongepaste kledij in zwembaden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 1 maart 2007

van **WIM VAN DIJCK**

1. Ik heb geen weet van andere zogenaamde kledingincidenten met moslima's in zwembaden.
2. Ik acht het niet aangewezen om de gemeenten de opdracht te geven bepaalde verbodsbepalingen in reglementen van hun zwembaden op te nemen. Het behoort tot de bevoegdheid en de autonomie van de gemeenteraden of de beheersorganen van zwembaden dergelijke reglementen op te stellen, en er over te waken dat elke zwembadbezoeker zich aan die reglementen houdt.
3. Om voormelde redenen acht ik het evenmin aangewezen dat op het niveau van de Vlaamse overheid zou voorgeschreven worden wat gepaste dan wel ongepaste zwembadkledij is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 110
van 2 maart 2007
van **VEERLE HEEREN**

Woonwagenbewoners - Standplaatsen

Er is een groot probleem inzake het aantal standplaatsen van woonwagenbewoners in Vlaanderen. Op basis van berekeningen van het Vlaams Minderhedencentrum zou er in 2007 een tekort zijn van ongeveer 425 standplaatsen.

In aansluiting bij mijn actuele vraag terzake van 28-02-2007, nog volgende vragen.

1. Hoeveel standplaatsen voor woonwagenbewoners (vaste standplaats, doortrekkersterrein, of privaat terrein) zijn er in Vlaanderen? Hoe zijn ze verdeeld over de Vlaamse gemeenten en per provincie en wat is de toename of afname sinds de laatste tien jaar?
2. Welke dossiers voor welke gemeenten voor aanleg van welk soort terrein en hoeveel standplaatsen zijn vandaag ingediend bij de Vlaamse administratie? Gaat het in casu over de vernieuwing van bestaande terreinen of over de aanleg van nieuwe standplaatsen?
3. Welke budgetten voor de aanleg van woonwagenterreinen werden de laatste tien jaren gereserveerd? Werden deze jaarlijkse budgetten volledig benut? Zo neen, wat was de reden hiervoor? Hoeveel gebudgetteerde middelen werden jaarlijks niet gebruikt?
4. Welke initiatieven heeft de Vlaamse overheid de voorbije jaren genomen om de Vlaamse steden en gemeenten ertoe aan te zetten om terreinen voor woonwagenbewoners op hun grondgebied te voorzien? Over welke middelen beschikt de minister om de lokale besturen er toe aan te zetten om terzake meer initiatieven te nemen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 2 maart 2007

van **VEERLE HEEREN**

1. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen residentiële woonwagenterreinen en doortrekkers-terreinen. Residentiële woonwagenterreinen voor woonwagengewoners zijn bestemd en ingericht voor het sedentair wonen in (zowel rijklare als residentiële) woonwagens. Momenteel (februari 2007) zijn er 426 standplaatsen op gemeentelijke residentiële woonwagenterreinen in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een standplaats is een min of meer afgebakende plaats waarop één woonwagen (voor één woonwagengezin) kan staan.

Aantal standplaatsen op gemeentelijke residentiële woonwagenterreinen per provincie, toestand in februari 2007			
		2007	1997
Provincie Antwerpen			
Deurne	Krijgsbaan	24	22
Wilrijk	Klaverbladdreef	14	14
Grobbendonk	Schmitzhove	10	10
Heist-op-den-Berg	Broekmansstraat	10	10
Herentals	Sint-Janneke	16	0
Mechelen	Grote Nieuwendijkstraat	20	20
Mortsel	Gasthuishoeve	26	26
Oud-Turnhout	Steenweg op Mol	8	8
Puurs	Lichterstraat	5	5
Sint-Katelijne-Waver	Spoorweglaan	12	12
		145	127
Brussels Hoofdstedelijk Gewest			
Sint-Jans-Molenbeek	Nestelingenstraat	6	8
Provincie Limburg			
As	Lanklaarsesteenweg	6	6
Bilzen	Vrankrijkstraat	2	3
Genk	Horensberg	52	57
Hasselt	Crutzenstraat	18	18
	Stadsheide	8	8
Ham	Eikendreef	8	10
Maaseik	Wurfelder molenstraat	26	24
Maasmechelen	Forenzenweg	28	26
Sint-Truiden	Groenstraat	18	16
		166	168
Provincie Oost-Vlaanderen			
Aalst	Zijpstraat	13	13
	Bleekstraat	15	0

Dendermonde	Bruynkaai	5	0
Gent	Vosmeers	12	17
Wetteren	Zuiderdijk	15	14
		60	44
Provincie Vlaams-Brabant			
Aarschot	Gijmelhoekstraat	11	11
Diest	Turnhoutsebaan	5	5
Leuven	Dijledreef	26	18
Rotselaar (Werchter)	Nieuwebaan	7	6
		49	40
TOTAAL		426	387

Bron: Vlaams Minderhedencentrum

Een doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners is een terrein dat bestemd en ingericht is voor het tijdelijk plaatsen van woonwagens.

total standplaatsen op doortrekkersterreinen	Februari 2007	1997
Doortrekkersterrein Antwerpen	18	0
Doortrekkersterrein Huizingen	15	0
Doortrekkersterrein Haren (Brussel)	25	0
Doortrekkersterrein Dendermonde	7	0
Totaal	65	0

Bron: Vlaams Minderhedencentrum

In totaal zijn er dus momenteel vier doortrekkersterreinen in Vlaanderen.

Naast de openbare woonwagenterreinen, wonen ook een aantal gezinnen op private woonwagenterreinen:

Aantal gezinnen op privéterreinen per provincie	
Provincie Antwerpen	34
Provincie Limburg	32
Provincie Oost-Vlaanderen	111
Provincie Vlaams-Brabant	78
Provincie West-Vlaanderen	10
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	26
Totaal	291

Bron: Vlaams Minderhedencentrum

2. Volgende dossiers zijn ingediend bij de Vlaamse administratie, of worden in de loop van dit jaar nog verwacht:

Gemeente	Omschrijving dossier	Aantal standplaatsen
Gent	Uitbreiding residentieel woonwagenterrein Vosmeers	+ 15 nieuwe standplaatsen

Hasselt	Renovatie en uitbreiding residentieel woonwagenterrein	+ 8 nieuwe standplaatsen en renovatie 18 standplaatsen (totaal 26)
Herentals	Aanleg residentieel woonwagenterrein Herenthoutseweg	+ 17 nieuwe standplaatsen
Herentals	Aanleg residentieel woonwagenterrein Heirenbroek	+ 20 nieuwe standplaatsen
Puurs	Aanleg residentieel woonwagenterrein	+ 8 nieuwe standplaatsen
Gent	Aanleg doortrekkersterrein (dossier wordt in 2007 verwacht)	+ 20 nieuwe standplaatsen
Kortrijk	Aanleg doortrekkersterrein (dossier wordt in 2007 verwacht)	+ 20 nieuwe standplaatsen

3. In onderstaande tabel worden de voorziene budgetten voor de aanleg van woonwagenterreinen (zowel residentiële als doortrekkersterreinen) voor de periode 1997-2007 vermeld. In de tabel wordt ook de jaarlijkse benuttigingsgraad van de budgetten opgenomen. Enkel in 2002, 2003 en 2004 werd het budget niet volledig opgebruikt. De reden hiervoor was dat er onvoldoende dossiers waren, aangezien sommige dossiers vertraging hadden opgelopen.

jaar	Voorzien in duizend EUR	Benut in %
1997	565	100
1998	501	100
1999	773	100
2000	1125	100
2001	1024	100
2002	950	98
2003	964	79
2004	978	82
2005	994	100
2006	1011	100
2007	4191	

4. De belangrijkste hefboom waarover de Vlaamse overheid beschikt om de gemeenten en steden tot de realisatie van een woonwagenterrein aan te zetten, is de subsidiëring van de aanleg van woonwagenterreinen. Het bedrag van de subsidie is vastgesteld op 90% van de kostprijs van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van het woonwagenterrein. Dit is bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2000 houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagengebouwen. Er kunnen zowel voor doortrekkersterreinen als voor residentiële woonwagenterreinen subsidies aangevraagd worden. Er kan een subsidie aangevraagd worden voor de verwerving van grond, maar ook voor de inrichting, renovatie en uitbreiding van een woonwagenterrein. Aan geïnteresseerde lokale besturen wordt de publicatie "Wonen op Wielen. De nood aan woonwagenterreinen in Vlaanderen" verstuurd.

In 2006 waren er veel grote subsidiedossiers, waardoor ik beslist heb om de budgetten zodanig te verhogen dat de dossiers die nu bij mijn agentschap ingediend zijn dit jaar kunnen

vastgelegd worden. Om een gevoelige verhoging van het aantal standplaatsen voor woonwagengewoners te realiseren is voor 2007 het budget op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap verviervoudigd tot een totaalbedrag van 4.191.463 euro vastleggingskrediet voor de subsidiëring van de aanleg en renovatie van woonwagenterreinen. Dit bedrag is voorzien op programma 41.7, basisallocatie 63.01.

Een hefboom voor de Vlaamse overheid is het minderhedendecreet van 28 april 1998. Daarin worden woonwagengewoners als een doelgroep van het minderhedenbeleid beschouwd. De minderhedensector ondersteunt lokale besturen bij de inrichting en het beheer van woonwagenterreinen. De integratiecentra hebben in het decreet de algemene opdracht gekregen ertoe bij te dragen dat het provinciebestuur en de lokale besturen en andere relevante beleidsinstanties een gecoördineerd en inclusief minderhedenbeleid voeren in overleg met de doelgroepen en hun organisaties. Bij het Vlaams Minderheden centrum vzw en bij de integratiecentra zijn medewerkers rond woonwagewerk actief.

De woonwagen werd door de Vlaamse Regering erkend als volwaardige woonvorm. (De definitie van de woonwagen werd ook opgenomen in de Vlaamse Wooncode). De erkenning van de woonwagen als een volwaardige woonvorm in Vlaanderen is enerzijds een belangrijke mentale doorbraak, en anderzijds betekent deze beslissing ook dat het standplaatsenbeleid een plaats krijgt binnen het huisvestingsbeleid, binnen een gecoördineerd Vlaams beleid. Er wordt vertrokken van het principe van de gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij elk bestuursniveau – Vlaams, provinciaal en gemeentelijk – een aantal taken opneemt. Deze principiële erkenning van de woonwagen als volwaardige woonvorm kreeg in 2004 een vertaling in het ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Wooncode.

Aangezien er vanuit de Vlaamse Wooncode vertrokken wordt van een gedeelde verantwoordelijkheid, wordt er door het provinciale niveau ook een stimulerend beleid gevoerd via actieplannen en subsidiemogelijkheden. De provincies hebben de laatste jaren in meerdere of mindere mate een rol opgenomen om te komen tot een verhoging van het aantal standplaatsen. Wat betreft woonwagenterreinen, is in de provinciale ruimtelijke structuurplannen opgenomen welke taak de betrokken provincie voor zichzelf weggelegd ziet en welke acties de provincie zal ondernemen.

Daarnaast heeft de Vlaamse Woonwagencommissie (VWWC) als opdracht voorstellen en adviezen te formuleren m.b.t. het standplaatsenbeleid (i.e. het voorzien in voldoende en degelijke legale woonwagenterreinen).

Op 28 februari 1997 is de Vlaamse Woonwagencommissie voor de eerste maal bijeengekomen. In deze Vlaamse Woonwagencommissie zijn niet enkel de verschillende beleidsdomeinen op Vlaams niveau (wonen, ruimtelijke ordening, binnenlandse aangelegenheden, welzijn) vertegenwoordigd, maar ook de VVSG, de provincies, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het Minderhedenforum en de doelgroep zelf.

De oorspronkelijke opdracht van de Vlaamse Woonwagencommissie was (en is) de volgende:

- Adviezen formuleren aan de bevoegde minister met betrekking tot het uitwerken van een globale planning van de woonwagenterreinen voor Vlaanderen.
- Adviezen formuleren aan de respectieve bevoegde ministers, via de coördinerende minister voor het minderhedenbeleid, met betrekking tot het creëren van noodzakelijke voorwaarden i.v.m. grondbeleid, ruimtelijke ordening, inrichting, toezicht en m.b.t. de consultatie van de woonwagengewoners.
- Uitwerken van de nodige regelgeving of het voorstellen van de nodige wijzigingen aan bestaande regelgeving die de uitvoering van project 7 (=voldoende duurzame en aangepaste woonwagenterreinen aanleggen) mogelijk moeten maken.
- Opvolgen van de aan te leggen woonwagenterreinen en het opstellen van de jaarlijkse evaluatie.

Om de lokale besturen ook op een andere manier te stimuleren, heeft de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw in 2004 een subsidie gekregen van de Vlaamse Gemeenschap om een project uit te voeren gericht op het activeren en technisch ondersteunen van de gemeenten m.b.t. de problematiek van de woonwagenterreinen. Gedurende een jaar werd hiervoor een projectmedewerkster ingezet. Het project werd opgevolgd door een stuurgroep. De concrete invulling van het project bestond uit het realiseren (en later ook publiceren) van een draaiboek voor het beheer van residentiële woonwagenterreinen i.s.m. de provincie Limburg, praktijkervaring in de regio Antwerpen om de mogelijkheden van solidariteit tussen gemeenten af te toetsen en een eerste aanzet tot onderzoek naar de mogelijkheden en belemmeringen voor de realisatie van private residentiële woonwagenterreinen in de rand rond Brussel. Er werd een eindrapport van het project opgesteld waarin onder meer een inventaris van positieve punten en knelpunten en de beleidsaanbevelingen werden opgenomen. Dit project resulteerde in de publicatie "Draaiboek voor het beheer van een residentieel woonwagenterrein" (2006).

Een concreet voorbeeld van de ondersteuning van de openbare besturen door de diversiteitssector is de brochure 'Beheer van een residentieel woonwagenterrein' die in maart 2005 is uitgebracht door het provinciaal integratiecentrum Limburg i.s.m. het Vlaams Minderhedencentrum. Het Vlaams Minderhedencentrum informeert de betrokkenen periodiek in een nieuwsbrief rond standplaatsenbeleid

Om de gezamenlijke betrokkenheid op het woonwagenerwerk te verhogen, organiseerde het Vlaams Minderhedencentrum in april 2005 een Rondetafel 'Minderhedensector en woonwagenerwerk' waarop zowel de integratiecentra en de cellen, VROEM vzw, vrijwilligers en andere geïnteresseerden aanwezig waren. De aanbevelingen die op deze rondetafel werden geformuleerd, vormen mee de basis voor het – in samenspraak met VROEM vzw – verder vormgeven van het beleid naar woonwagenerbewoners. Het Vlaams Minderhedencentrum vzw volgt het beleid i.v.m. woonwagenterreinen op. Zij stimuleren en helpen besturen om residentiële woonwagenterreinen en doortrekkersterreinen in te richten en om er over te communiceren met de bevolking. Een nieuwsbrief bericht over de stand van zaken in het standplaatsenbeleid.

In afwachting van de noodzakelijke doortrekkersterreinen worden de provincies en gemeenten jaarlijks via een ministeriële omzendbrief aangespoord om pleisterplaatsen te voorzien waar doortrekkende woonwagenerbewoners voor een beperkte periode van enkele weken met hun wagens kunnen staan.

Volgens het Vlaams Minderhedencentrum heeft deze omzendbrief een positief effect. Een aantal gemeenten hebben maatregelen getroffen om het verblijf van doortrekkers beter te laten verlopen. Om het aanleggen van doortrekkersterreinen te stimuleren is er op 3 juni 2005 een seminarie georganiseerd door het VMC en de Vlaamse Gemeenschap, met als doelstelling het uitwisselen en bundelen van kennis en ervaring rond het inrichten en beheren van doortrekkersterreinen.

Als opvolging van deze omzendbrief, werd eind 2005 een rondvraag georganiseerd bij de lokale besturen om informatie te verzamelen over rondtrekkende woonwagenerbewoners die in 2005 tijdelijk in de Vlaamse gemeenten verbleven. Momenteel beschikken we op Vlaams niveau alleen over ruwe schattingen van het aantal rondtrekkende woonwagenerbewoners.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 111
van 5 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Werkgelegenheid overheidssector – Evolutie

In het jaarverslag 2006 van de Nationale Bank vindt men op blz. 117-118 de werkgelegenheidsontwikkeling per deelsector van de overheid in de periode 1995-2005.

Zijn er vergelijkbare cijfers voor de Vlaamse Gemeenschap en de lokale overheid in Vlaanderen beschikbaar?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (nr. 53) en Keulen (nr.111)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 5 maart 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 112

van 7 maart 2007

van **LAURENCE LIBERT***Erkende geloofsgemeenschappen - Subsidiëring*

In het bisdom Antwerpen vraagt bisschop Paul Van den Berghe in een rondzendbrief aan de parochies om te snoeien in het aantal eucharistievieringen. Hij reikt één gemeenschappelijke eucharistieviering voor de gelovigen van verschillende parochies aan als antwoord op het dalende aantal kerkgangers en het gebrek aan priesters.

Bovendien stelt hij voor dat de parochies verder gaan samenwerken in federaties die telkens drie tot tien parochies overkoepelen. Deze samenwerking tussen parochies is niet nieuw. Limburg voegde in 2001 zijn parochies samen in 61 federaties en in 2005 bundelde Gent zijn parochies in 34 decanaten.

Deze evoluties plaatsen de financiële ondersteuning van de geloofsgemeenschappen door de lokale besturen in een nieuwe context. De provincies en gemeenten komen immers tegemoet in de tekorten van de lokale geloofsgemeenschappen en zijn verplicht een woning te verschaffen aan de bedienaar van de eredienst of, indien dit praktisch niet mogelijk is, hiervoor in een vergoeding te voorzien.

Naar aanleiding van deze vaststelling, had ik graag van de minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel erkende geloofsgemeenschappen (parochies) zijn er voor elk van de zes erkende erediensten in Vlaanderen?
2. Wat is de kostprijs per jaar en per erkende eredienst (sinds de inwerkingtreding van het Vlaamse decreet op de erediensten) en op basis van de tegemoetkomingen van de provincies en gemeenten in de tekorten van de lokale geloofsgemeenschappen?
3. Hoeveel bedraagt per erkende eredienst het totale bedrag van de vergoedingen die de lokale besturen verplicht betalen als er geen mogelijkheid is om aan de bedienaar van de eredienst een woning ter beschikking te stellen?
4. Hoeveel lokale geloofsgemeenschappen hebben, sinds Vlaanderen bevoegd is voor de erediensten, een desaffectatie van hun kerk gevraagd?
5. Hoeveel lokale geloofsgemeenschappen zijn zelfbedruipend?
6. Hoeveel lokale geloofsgemeenschappen hebben op jaarbasis (sinds de inwerkingtreding van het Vlaamse decreet op de erediensten) gebruik gemaakt van de subsidies die de Vlaamse overheid op basis van het koninklijk besluit (KB) van 23 juli 1981 voor bouw-, verbouwings- en uitbreidingswerken aan niet-monumentale kerken toekent?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 7 maart 2007

van **LAURENCE LIBERT**

1. Er zijn in Vlaanderen in totaal 1870 erkende lokale besturen van de eredienst. Daarvan zijn er 1815 rooms-katholieke kerkfabrieken, 31 protestantse kerkgemeenten, 11 orthodoxe kerkfabrieken, 7 anglicaanse kerkfabrieken en 6 Israëlitische gemeenten. Vooralsnog werden er nog geen islamitische gemeenschappen erkend.
2. Het is op basis van de cijfergegevens waarover het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschikt niet mogelijk een opsplitsing te maken van de kostprijs per erkende eredienst. Het rekeningenstelsel van de gemeentelijke boekhouding maakt geen opsplitsing per eredienst, zodat enkel de globale bedragen voor alle besturen van de eredienst kunnen worden afgeleid uit de gemeenterekeningen. Gelet op de verhoudingen tussen de aantallen besturen van de verschillende erediensten, is het evident dat de katholieke kerkfabrieken het leeuwendeel van deze bedragen voor hun rekening nemen. Een overzicht van de uitgaven opgesplitst per eredienst zou dus enkel kunnen worden verkregen door een manuele opzoeking in alle rekeningen van alle Vlaamse gemeentebesturen.
De vraag sloeg op de jaren vanaf de inwerkingtreding van het Vlaamse decreet, i.e. vanaf 2005. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschikt over de cijfers van de jaarrekeningen van de Vlaamse gemeentebesturen, maar op dit ogenblik zijn de meest recente cijfergegevens die volledig zijn, die van het jaar 2004. Ik geef hier dus de cijfers voor 2003 en 2004. Het Vlaamse eredienstendecreet heeft echter niets gewijzigd aan de financieringsverplichtingen voor de gemeente- en provinciebesturen en er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de inwerkingtreding van het decreet in 2005 en 2006 een betekenisvolle invloed zou hebben gehad op de bijdragen van de gemeentebesturen in de werking van de besturen van de eredienst. De mogelijke kostenbesparende effecten van het decreet (door een verhoging van de efficiëntie en eventuele schaalvoordelen door het overleg in de centrale besturen van de eredienst) zullen zich ten vroegste vanaf 2008 laten voelen.
De gewone toelagen voor de tekorten van de besturen van de eredienst, bedroegen in 2003 voor alle Vlaamse gemeenten 56.766.941 euro en in 2004 57.667.619 euro.
De buitengewone toelagen bedroegen in 2003 voor alle Vlaamse gemeenten samen 28.725.966 euro en in 2004 29.101.435 euro. Dat zijn de totalen van de werkelijk betaalde buitengewone toelagen, ook als die betaald zijn op kredieten van de voorgaande jaren. Als enkel rekening gehouden wordt met de toelagen die betaald zijn op kredieten van het eigen dienstjaar liggen de bedragen veel lager, maar wordt geen correct beeld gegeven van de grootteorde van deze uitgaven.
3. Ook voor de woonstvergoeding aan de bedienaar van de eredienst aan wie geen woning ter beschikking wordt gesteld, kan enkel een globaal bedrag worden afgelezen uit de jaarrekeningen. Er wordt ook hier geen onderscheid gemaakt in het gemeentelijke rekeningenstelsel tussen de verschillende erediensten.
In 2003 bedroegen die woonstvergoedingen in totaal 601.979 euro en in 2004 608.854 euro.
4. Sinds de Vlaamse overheid bevoegd is voor de lokale eredienstbesturen werden gebeurden er 12 desaffectaties van gebouwen van de eredienst.

5. De gegevens waarover het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschikt, laten niet toe om deze vraag te beantwoorden. Hiervoor zou een manuele vergelijking van de jaarrekeningen van de gemeentebesturen met de lijst van erkende besturen van de eredienst noodzakelijk zijn.
6. In 2005 hebben 90 besturen van de eredienst gebruik gemaakt van de subsidies toegekend op basis van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 voor bouw-, verbouwings- en uitbreidingswerken aan niet-monumentale kerken. In 2006 waren dat er 106. Dat aantal is jaarlijks ongeveer even groot, in functie van de grootte van de aanvragen en het ter beschikking gestelde budget.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 113

van 7 maart 2007

van **LUDWIG CALUWÉ***Omzendbrief gemeentedecreet - Toepassing op districten*

Op 1 december 2006 werd door de minister een omzendbrief verspreid die ook gericht werd aan de voorzitters van de districtraden. De omzendbrief betreft de inwerkingtreding van sommige bepalingen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005. (Omsendbrief ABB/2006/19)

De omzendbrief verduidelijkt tegen wanneer en op welke wijze de lokale besturen klaar moeten zijn met het zich in regel stellen met de bepalingen van het decreet.

In punt 12 wordt kort ingegaan op de districten. Het is evenwel niet duidelijk in hoeverre de bepalingen van de omzendbrief ook van toepassing zijn op de districten.

1. Moeten ook de districten een eigen organogram van de gemeentelijke diensten hebben?
2. Hoe verloopt de wettelijkheidscontrole op verbintenissen in de districten (visum financieel beheerder)? Hoe verloopt de rapportering aan de raad? Volgens het decreet moet de financieel beheerder eenmaal per semester rapporteren aan de gemeenteraad. Geldt dit ook voor de districtsraad?
3. Dient er op districtsniveau eveneens gewerkt te worden met een managementteam en een afsprakennota tussen college, districtssecretaris en management?
4. Volgens het decreet vult de gemeenteraad, op voorstel van het college, de inhoud van het begrip “dagelijks bestuur” in. De beslissing heeft onder meer invloed op de bevoegdheidsverdeling tussen gemeenteraad en college. Dit is onder andere belangrijk om te bepalen in welke opdrachten voor levering en gunning de beslissingen door het college kunnen worden genomen.

Geldt dit dan ook voor de districten?

5. Kan een districtscollege – als hoofdbudgethouder – zijn bevoegdheid inzake budgethouderschap verder delegeren?
6. Moet een district ook een systeem van klachtenbehandeling uitwerken?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 7 maart 2007

van **LUDWIG CALUWÉ**

De omzendbrief van 1 december 2006 verduidelijkt het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2006 betreffende de inwerkingtreding van sommige bepalingen van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en ter uitvoering van artikel 160 en 179 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 (Omszendbrief ABB/2006/19). Hierna volgt een toelichting bij de gestelde vragen omtrent punt 12 van deze omzendbrief 'de districten'.

1. Ingevolge de artikelen 43 en 75 is het vaststellen van het organogram een exclusieve bevoegdheid van de gemeenteraad. Bij het vaststellen van dit organogram dient de gemeenteraad uiteraard rekening te houden met de districten.
2. De wettelijkheidscontrole op verbintenissen is identiek aan de standaardprocedure. Dit betekent dat het interne controlesysteem wordt vastgesteld door de gemeentesecretaris (art. 100 GD) en dat de voorgenomen financiële verbintenissen onderworpen zijn aan een voorafgaand visum door de financieel beheerder (art. 160 GD). De districtsraad bepaalt de nadere voorwaarden waaronder de financieel beheerder deze controle uitoefent en ze kan bepaalde categorieën van verrichtingen uitsluiten van visumverplichting, binnen de grenzen vastgelegd door de Vlaamse Regering (art. 160 en 290 GD). Als de financieel beheerder, bij gemotiveerde beslissing, weigert zijn visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis waarvoor er nog voldoende kredieten zijn, dan kan het districtscollege, op eigen verantwoordelijkheid viseren (art. 161 en 290 GD). De financieel beheerder rapporteert minstens eenmaal per semester over de uitvoering van zijn taak van voorafgaande controle aan de gemeenteraad en aan de districtsraad (art. 166 en 290 GD).
3. Er is per gemeente maar één managementteam (art. 96) en er wordt maar één gezamenlijke afsprakennota tussen het college en de gemeentesecretaris opgesteld (art. 87, §2). Artikel 275 bepaalt uitdrukkelijk dat paragraaf 2 van artikel 87 niet van toepassing is op de districtssecretaris.
4. Volgens artikel 43, punt 9° stelt de gemeenteraad vast wat onder het begrip dagelijks bestuur in de zin van artikel 159 moet worden verstaan. Volgens artikel 43, punt 10° stelt de gemeenteraad vast welke opdrachten voor werken, leveringen en diensten kunnen beschouwd worden als opdrachten van begrip dagelijks bestuur. Op basis van artikel 282, §1, punt 1° kan de gemeenteraad deze bevoegdheden overdragen aan de districtsraden.
5. Het districtcollege kan het budgethouderschap toekennen aan personeelsleden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 159 met dien verstande dat "de gemeenteraad" moet gelezen worden als "de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" moet gelezen worden als "het districtscollege" en "de gemeentesecretaris" moet gelezen worden als "de districtssecretaris".
6. De districten zijn niet verplicht om een systeem van klachtenbehandeling uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 114

van 8 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten - Onderzoeken door provinciegouverneur

Geregeld antwoordt de minister op mijn vragen over concrete situaties in de Vlaamse Rand dat hij ter zake een onderzoek gevraagd heeft aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Kan de minister voor deze legislatuur een overzicht bezorgen van de onderzoeken die op zijn vraag door de gouverneur van Vlaams-Brabant werden uitgevoerd naar situaties in de zes faciliteitengemeenten?

Kan de minister tevens preciseren in welke gevallen hij verdere stappen heeft ondernomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 8 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

U vindt hierna een overzicht van de belangrijkste onderzoeken van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de schriftelijke vragen die u in verband met de randgemeenten tijdens deze legislatuur stelde, samen met de genomen maatregelen:

Parlementaire vraag nr. 3 dd. 5 maart 2004: Taalgebruik speelplein Wemmel - Toezichters zouden geen Nederlands kennen.

Het dossier werd ongegrond bevonden.

Parlementaire vraag nr. 52 dd. 7 december 2004: Wezembeek-Oppem - Franstalige interventie door een gemeenteraadslid op 8 november 2004.

Uit het onderzoek bleek dat de Franstalige tussenkomst onverstaanbaar was, zodat moeilijk gemotiveerd kon opgetreden worden.

Parlementaire vraag nr. 174 dd. 4 mei 2005, subsidiëring van de Franstalige vereniging. De resultaten werden meegedeeld, ook aan de commissie van het Vlaamse Parlement.

Parlementaire vraag nr. 218 dd. 17 juni 2005: Franstalige overeenkomst tussen de inrichtende macht en Franstalige school.

De klacht was gegrond en de betrokken beslissing werd geschorst op 6 juli 2006.

Parlementaire vraag nr. 17 dd. 21 oktober 2005: taalkennis personeel in het gemeentelijke cultureel centrum 't Holleken te Linkebeek. Het personeelslid blijkt een migrante te zijn die Nederlands volgt.

Het dossier is nog hangende.

Parlementaire vraag nr. 57 van 6 januari 2006: Sint-Genesius-Rode. Frans spreken van de burgemeester in het cultureel centrum bij de overhandiging van een hond om blinden te begeleiden.

Het onderzoek is nog hangende.

Parlementaire vraag nr. 102 van 8 maart 2006: Gebrekkige taalkennis (Nederlands) van de sportfunctionaris in de gemeentelijke vzw te Wemmel.

De klacht bleek gegrond en de gemeente werd herinnerd aan haar wettelijke verplichtingen.

Parlementaire vraag nr. 105 van 10 maart 2006: Wezembeek-Oppem. Taalkennis cafetariauitbater gemeentelijke sporthal.

De klacht was ongegrond.

Parlementaire vraag nr. 165 dd. 7 juni 2006: Wezembeek-Oppem. Ter beschikking stellen van de gemeentelijke feestzaal aan Planète Théâtre.

De klacht was gegrond en de betrokken beslissing werd geschorst op 3 februari 2005

Parlementaire vraag nr. 173 van 21 juni 2006: Drogenbos. Inwoners die geen gebruik meer kunnen maken van de plaatselijke bibliotheek.

De klacht bleek ongegrond.

Parlementaire vraag nr. 63 van 5 januari 2007: Franstalig lesuurtje in bibliotheek van Wemmel. Het onderzoek is nog hangende.

Naar aanleiding van de voordrachten voor het ambt van burgemeester in de gemeenten Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem heb ik aan de gouverneur een aanvullend onderzoek gevraagd naar de wettigheid van de verzending van de oproepingsbrieven en de wijze waarop de voorgedragen kandidaten daarbij betrokken zijn. Dit onderzoek is nog lopend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 115
van 14 maart 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Benoeming burgemeesters faciliteitengemeenten - Stand van zaken

Op 13 februari laatstleden meldde de minister in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden dat hij bijkomende onderzoeksdaden heeft gevraagd aan de gouverneur van Vlaams-Brabant betreffende de benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Kraainem en Wezembeek-Oppem.

1. Welke bijkomende inlichtingen werden gevraagd aan de gouverneur?
2. Wat is de stand van zaken voor de benoeming van deze burgemeesters?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 14 maart 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Tot op heden werden de burgemeesters van Drogenbos en Wemmel reeds benoemd. Ik heb nog geen beslissing genomen over de benoeming van de voorgedragen kandidaat-burgemeesters van de overige vier randgemeenten. Zoals ik op 13 februari 2007 reeds medeelde in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden heb ik aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd mij bijkomende informatie te verstrekken over de mogelijke betrokkenheid van deze voorgedragen kandidaat-burgemeesters bij het al dan niet wettig verzenden van de oproepingsbrieven voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006. Ik wacht de resultaten van dit onderzoek van de gouverneur af.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 117
van 16 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wezembeek-Oppem - Terugbetaling milieubelasting

De faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem moet wegens het niet-conform verzenden destijds van de aanslagbiljetten met betrekking tot de milieubelasting 200.000 euro terugbetalen aan de bevolking van de gemeente.

Alvast tot half februari was dat nog altijd niet gebeurd. Naar verluidt zou worden gewacht op een lening die rond dat ogenblik afliep, zodat het vrijgekomen geld zou kunnen worden aangewend om de bevolking terug te betalen.

In feite komt dit erop neer dat de betrokken burgers in afwachting van de terugbetaling, bank spelen voor de gemeente.

Is de minister op de hoogte van deze situatie?

Kan een gemeente zoals in dit geval de terugbetaling naar eigen goeddunken uitstellen?

Welke maatregelen heeft de minister in deze eventueel genomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 16 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bij besluit van 13 maart 2006 heeft de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem de milieubelasting betreffende de dienstjaren 1999, 2000, 2001 en 2002 ingetrokken.

Dit besluit was bedoeld om een einde te maken aan de problematisch geworden invordering van deze belasting. Deze intrekking met terugwerkende kracht van een gemeentelijk fiscaal reglement is een reglementerende rechtshandeling, zodat niet langer tot de invordering kan worden over gegaan.

De terugbetaling van 200.000 euro heeft betrekking op invorderingen betreffende de dienstjaren 1999 tot en met 2002 die toch gebeurd zijn in uitvoering van artikel 433 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen. Het gaat hier over belastingschulden waarvoor een hypothecaire inschrijving diende genomen te worden en die dus via de notaris werden geïnd bij vervreemding van het onroerend goed waarop de inschrijving werd genomen.

Dat de terugbetaling van die belastingen nog niet gebeurd is heeft er mee te maken dat het terugzoeken van de belastingplichtigen of hun eventuele rechthebbende erfgenamen een moeilijke administratieve klus is.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 89

van 20 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER***Bedrijventerreinen - Mobiliteitsbeleid*

Vlaanderen blijft zich steeds verder ontwikkelen en daarbij hoort ook de uitbreiding van bestaande en het in gebruik nemen van nieuwe bedrijventerreinen. Vaak is de mobiliteit van en naar deze bedrijventerreinen niet gegarandeerd. Toch is deze mobiliteit noodzakelijk voor de bedrijven die zich er vestigen.

Vanuit de overheid bestaat het Pendelplan en het Pendelfonds. Bedrijven kunnen zich verenigen om vervolgens als groep mobiliteitsplannen uit te werken. In de praktijk blijkt het voor bedrijven niet altijd even eenvoudig om zich te verenigen en gezamenlijk een dossier in te dienen. In verschillende Vlaamse provincies werd Mobidesk opgericht, een orgaan dat zich bezighoudt met woon-werkverkeer. Spijtig genoeg werd deze instelling in de provincie Antwerpen nog niet geïnstalleerd. De nood aan flexibele mobiliteit blijft dus bestaan. Noch de overheid zorgt voor een alternatief mobiliteitsplan, noch VVM De Lijn werkt op proactieve wijze aan mobiliteitsoplossingen in de omgeving van bedrijventerreinen.

Het zou wenselijk zijn dat de overheid hier facilitair optreedt en reeds zelf op zoek gaat naar haalbare mobiliteitsmogelijkheden. Zo zou ze een belangrijke rol kunnen spelen in het voorbereiden van een afdoende mobiliteitsvoorziening, dit reeds voor er bedrijven actief zijn op de bedrijventerreinen, zodat mobiliteit geen belemmering hoeft te zijn bij de indienststreding van personeel. Voor bedrijventerreinen die minder toegankelijk zijn, kan er gekozen worden voor een publiek-private samenwerking (PPS).

1. Heeft de minister er een idee van hoeveel bedrijventerreinen in Vlaanderen vandaag over een mobiliteitsplan beschikken en bij hoeveel bedrijventerreinen daar momenteel aan gewerkt wordt?
2. Heeft de minister weet van het probleem dat zich voordoet met betrekking tot de nieuwe en bestaande bedrijventerreinen?
3. Werd de opmaak van de reeds bestaande mobiliteitsplannen proactief in samenspraak gedaan met de VVM De Lijn en de NMBS, of louter op initiatief van de aanwezige bedrijven?
4. Kan de minister zich vinden in een meer proactieve werking, waarbij de overheid het initiatief neemt om in samenspraak met VVM De Lijn, de NMBS en de bedrijven op de bedrijventerreinen een mobiliteitsplan voor de betrokken bedrijventerreinen te organiseren in de vorm van een PPS-structuur?
5. Hoe komt het dat Mobidesk nog niet werd opgericht in de provincie Antwerpen? Voor wanneer is de oprichting hiervan?

Zal Mobidesk een coördinerende rol in deze problematiek op zich nemen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 20 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

Vooreerst dienen een aantal dingen te worden verduidelijkt.

Wat het Pendelfonds betreft, is het inderdaad zo dat bedrijfsoverschrijdende samenwerking wordt gestimuleerd. Het feit dat bedrijven samen een project initiëren en uitwerken, zal zeker als positief worden ervaren in de beoordeling, maar het is geen conditio sine qua non. Een enkel bedrijf is zeker ook in de mogelijkheid om een project in te dienen in kader van het Pendelfonds.

Verder moet er ook op gewezen worden dat De Lijn wel degelijk inspanningen doet, en nog zal doen, om de bereikbaarheid van de bedrijventerreinen te verbeteren. Immers, via het Netmanagement werkt De Lijn onder andere aan een beter aanbod in functie van de (woon-werk)verplaatsingen naar en van bedrijventerreinen, wat uiteindelijk ook een verbeterde bereikbaarheid moet bewerkstelligen.

Ook de Vlaamse overheid doet de nodige inspanningen. Het pendelplan – dat globaal gezien een betere en meer duurzame organisatie van het woon-werkverkeer beoogt – en een aantal van de daarin beschreven maatregelen, zijn er onder andere op gericht om de bereikbaarheidsproblematiek van de bedrijventerreinen aan te pakken. Concreet zijn er mogelijkheden voorzien via het Netmanagement van De Lijn (zie hoger), de oprichting van een Pendelfonds (realiseren van duurzame projecten op maat inzake woon-werkverkeer) en de inwerkingstelling van de provinciale mobiliteitspunten (faciliterend kader voor de aanpak van de mobiliteitsproblematiek inzake woon-werkverkeer), waarin de huidige werking van de Mobidesks zal worden geïntegreerd. Bovendien wordt via de modules van de mobiliteitsconvenant aan bedrijven de mogelijkheid geboden om te participeren in de uitvoering van concrete maatregelen om de verplaatsingen naar/van de bedrijventerzones te verbeteren. Zo is er onder meer de module 14, waarmee de aanleg of herinrichting van ontsluitingsinfrastructuur voor een tewerkstellings-, winkel- en/of dienstzone van bovenlokaal belang kan worden gefinancierd, met als doel de multimodale bereikbaarheid van de zone te verbeteren.

1. Op deze vraag kan geen exact antwoord worden gegeven omdat de Vlaamse overheid niet op de hoogte is van alle opgestelde 'bedrijfsvervoersplannen'. Private bedrijven of bedrijventerreinen kunnen namelijk onafhankelijk (dus ook zonder kennis van de overheid) zo'n plan kunnen opstellen. Een cijfer is dus steeds een benaderend cijfer en gebaseerd op de 'bedrijfsvervoersplannen' die bij de Vlaamse overheid bekend zijn op basis van de activiteiten van de vroegere mobiliteitsbureaus (samenwerking Vlaamse overheid en GOM's) en huidige Mobidesks (samenwerking Vlaamse overheid en provincies). Op basis hiervan zijn er momenteel 18 opgestelde bedrijfsvervoersplannen en 14 plannen waaraan wordt gewerkt. Enkele van de reeds opgestelde bedrijfsvervoersplannen dateren ook van enige tijd geleden. Voor de duidelijkheid: het gaat hier wel degelijk over bedrijfsvervoersplannen die voor bedrijventerreinen werden of worden uitgewerkt. Daarnaast zijn er natuurlijk heel wat bedrijfsvervoersplannen die voor aparte bedrijven werden of worden opgesteld.
2. Indien wordt verwezen naar de bereikbaarheidsproblemen van vele bedrijventerreinen met het openbaar vervoer door hun excentrische ligging, dan kan hierop bevestigend worden geantwoord. Het is vaak niet efficiënt om via geregeld vervoer bedrijventerreinen te ontsluiten die op locaties gelegen zijn, vooral met de auto bereikbaar, en waarop tevens de inrichting op afgestemd is.

3. Het *initiatief* om een bedrijfsvervoerplan op te stellen kan zowel bij de bedrijven zelf liggen, bij de lokale overheid of bij de provinciale of Vlaamse overheid, via de initiatieven van de huidige Mobideks en de latere provinciale mobiliteitspunten, of via gelijk welk ander kanaal. De *opmaak* van het plan gebeurde en gebeurt altijd in samenspraak met De Lijn en/of de NMBS waar dit zinvol en nodig is en was (in de meeste gevallen dus).
4. Op dit ogenblik gebeurt dit reeds op proactieve wijze via de Mobidesks. Ook de op 1 juli 2007 in werking tredende provinciale mobiliteitspunten zullen de bedrijven op een proactieve manier benaderen in functie van het oplossen van concrete vervoersproblemen. Wat de draagwijdte van de vraag i.v.m. PPS precies betekent, is niet duidelijk. Wel kan worden gesteld dat de werking van het Pendelfonds een toepassingsvorm van PPS is, vermits het principe van gedeelte (financiële) verantwoordelijkheid (1 euro voor 1 euro) wordt toegepast bij de financiering van projecten voor duurzame mobiliteit.
5. De provincie Antwerpen richtte Mobidesk Antwerpen destijds niet op, omdat de toenmalige deputé ervan overtuigd was dat het toenmalig voorstel geen toegevoegde waarde creëerde. Sinds de nieuwe legislatuur is een overeenkomst gesloten tussen het Vlaamse Gewest, De Lijn en de provincie in functie van de inwerkingtreding van het provinciaal mobiliteitspunt. Vanaf 1 juli 2007 zal in Antwerpen (net zoals in alle andere provincies trouwens) het provinciaal mobiliteitspunt operationeel zijn. Voor de overgangperiode tot 1 juli 2007 werd bovendien een overeenkomst gesloten zodat de taken, dewelke de Mobidesks in de andere provincies opnemen in kader van het Pendelfonds, ook in Antwerpen gegarandeerd worden. Een aantal praktische aspecten, zoals de aanwervingen, worden ondertussen uitgewerkt. Het provinciaal mobiliteitspunt zal zeker een coördinerende rol vervullen in de hele pendelproblematiek van de betrokken provincie. Als centraal aanspreekpunt zal het mobiliteitspunt professioneel advies op maat leveren aan de bedrijven, en waar mogelijk concrete projecten inzake woon-werkverkeer initiëren en begeleiden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 91
van 20 februari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Verkeersgeleidingssystemen - Stand van zaken

Overall ter wereld wordt onderzoek gedaan naar en geëxperimenteerd met elektronische verkeersgeleidingssystemen, met als ultiem doel de verkeersdrukke zo beperkt mogelijk te maken en het dagelijkse verkeer zo vlot mogelijk te laten verlopen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van zogenaamde slimme verkeerslichten, groene golven, elektronische informatieborden, enzovoort.

Ook in Vlaanderen zijn er bedrijven die dergelijke systemen ontwerpen en exporteren naar het buitenland.

1. In welke mate wordt er op dit ogenblik in Vlaanderen gebruik gemaakt van elektronische verkeersgeleidingssystemen? Welke types van verkeersgeleiding worden daarbij ingezet?
2. Speelt het Vlaams Gewest daarin een rol als coördinator, stimulator en kenniscentrum voor de andere wegbeheerders?
3. Wordt aan de inzet van deze systemen een evaluatie gekoppeld? Zo ja, wat zijn de bevindingen totnogtoe?
4. In welke mate wordt daarbij gebruik gemaakt van Vlaamse technologie en Vlaamse O&O?
5. In welke mate is er op Europees niveau overleg om te komen tot meer uniforme systemen, dan wel om gebruik te maken van de kennis en ervaringen van de verschillende lidstaten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 303) en Van Brempt (nr. 91).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 20 februari 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 92
van 21 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Halte-infrastructuur De Lijn - Toegankelijkheid - Beerse

Aan afrit 22 van de autostrade Antwerpen-Eindhoven werd onlangs een nieuwe rotonde aangelegd. Net voor de rotonde richting Beerse is aan weerszijden van de weg een bushalte gemaakt voor de sneldienst Antwerpen-Turnhout (lijn 415). Een splinternieuwe halte werd er gebouwd met een hellend vlak om vanaf het voetpad naast de weg aan de bushalte te komen. Met deze aanleg zou men denken dat de bushalte toegankelijk is. Maar het perron van de bushalte is niet op hoogte van de vloer van de lagevloerbus.

Het is niet duidelijk wie voor dit concrete dossier de verantwoordelijkheid draagt. In ieder geval is het niet bepaald een voorbeeld van toegankelijkheid voor personen met een handicap.

Dit is geen alleenstaand geval.

Enkele jaren geleden werden werffiches uitgegeven door de Werkgroep Antwerpen Toegankelijk (WAT). Die werffiches beschreven gedetailleerd hoe kruispunten, halteplaatsen, stoepen moesten worden aangelegd. Die werffiches werden nog eens opgenomen in het Handboek "Mobiliteit en Integrale Toegankelijkheid" dat door het Centrum Toegankelijkheid Provincie Antwerpen (CTPA) in december 2005 werd uitgegeven. Dat handboek werd naar alle gemeentebesturen van de provincie verstuurd. Ook De Lijn heeft verschillende exemplaren van het handboek gekregen. De vraag is of De Lijn dit handboek van het CTPA gebruikt.

1. Is de minister op de hoogte van de concrete situatie van de bushaltes ter hoogte van de rotonde in Beerse? Wordt dit probleem verholpen?
2. Wie is verantwoordelijk voor de plaatsing van dergelijke bushaltes?
3. Wordt de plaatsing van dergelijke voorzieningen van De Lijn voorafgegaan door een adviesvraag aan het toegankelijkheidsbureau?

Zo ja, wat was het advies voor de plaatsing van de halte in deze concrete situatie? Zo neen, waarom niet?

4. Welk toegankelijkheidsbureau is gemachtigd dergelijke adviezen te verlenen?

Klopt het dat er tegenstrijdige adviezen verleend worden vanuit de respectieve provinciale toegankelijkheidsdiensten?

5. Is de minister op de hoogte van het Handboek "Mobiliteit en Toegankelijkheid" van het CTPA?

Wordt dit door De Lijn als leidraad gebruikt? Zo neen, waarom niet?

6. Is er voor grote infrastructuurwerken zoals in het verleden, een overleg tussen de ontwerpers, het toegankelijkheidsbureau en de doelgroep van mensen met een handicap?

Zo neen, waarom is dat overleg stopgezet?

7. Zijn er plannen om de afgevaardigden van de gehandicaptenorganisaties en het toegankelijkheidsbureau rechtstreeks op te nemen in de auditcommissie?

Zeker als men weet dat de heraanleg van de zwarte punten vooral de zwakke weggebruiker ten goede moet komen en gelet op het feit dat er blijkbaar tussen de diverse diensten niet altijd correct gecommuniceerd wordt, lijkt dit geen overbodige luxe.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 21 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. De bushaltes ter hoogte van de rotonde werden aangelegd als tijdelijke minder-hinder-maatregel tijdens de werken aan de ring rond Antwerpen. De aanleg van de halte is een bevoegdheid van de wegbeheerder. De Lijn is over de definitieve heraanleg van de rotonde, en de daar voorziene haltes, recentelijk niet gecontacteerd geweest.
2. De plaatsing van bushaltes behoort tot de bevoegdheid van de wegbeheerder.
3. Indien De Lijn betrokken is bij, of door de desbetreffende wegbeheerder in kennis werd gesteld van de (her)aanleg van infrastructuur, volgt De Lijn de richtlijnen van de 'normenbundel voor toegankelijk openbaar vervoer' die werd opgemaakt door het Toegankelijkheidsbureau. In functie van de complexiteit van het project wordt het Toegankelijkheidsbureau nog extra geraadpleegd.

De Lijn is over de definitieve heraanleg van de bewuste rotonde en de daar voorziene haltes recent niet gecontacteerd geweest, en kon bijgevolg ook geen advies geven m.b.t. de perrons van de bushalte.

4. Op basis van een openbare aanbesteding werd het Toegankelijkheidsbureau vzw door De Lijn aangesteld om een adviesstudie uit te voeren over toegankelijkheid van infrastructuur en rollend materieel voor diverse doelgroepen. Deze studie resulteerde in een 'normenbundel voor toegankelijk openbaar vervoer' (met normen voor zowel infrastructuur als rollend materieel) op maat van De Lijn. Bij het tot stand komen van deze normenbundel werd enerzijds overleg gepleegd met de technische verantwoordelijken van De Lijn met het oog op de integratie van de richtlijnen en de toepassing in de praktijk door De Lijn. Anderzijds werden ook de verschillende doelgroepen (ouderen, personen met een mobiliteitsbeperking, visuele handicap, auditieve en verstandelijke handicap) betrokken bij de ontwikkeling en evaluatie van de uitgewerkte normen. Rechtstreeks door gebruikerspanels per doelgroep en bevraging van personen met een handicap en onrechtstreeks via de belangenorganisaties.
Naderhand werd het Toegankelijkheidsbureau aangesteld voor de begeleiding van de Lijn bij de implementatie van deze normenbundel door De Lijn, meer bepaald voor ondermeer de helpdesk, opleiding van personeel, advisering van pilootprojecten, coördinatie van de gebruikersreacties, en inhoudelijke ondersteuning bij studiedagen en vergaderingen.
Om een uniforme aanpak in gans Vlaanderen te bewaken kiest De Lijn ervoor om zich op het gebied van toegankelijkheid te laten bijstaan en adviseren door een adviesbureau dat op Vlaams niveau actief is, namelijk vzw Toegankelijkheidsbureau. M.a.w.: indien De Lijn een advies vraagt m.b.t. een toegankelijkheidsaspect, dan krijgt zij van het Toegankelijkheidsbureau een eenduidig advies.
5. Zoals hoger reeds aangegeven, maakt De Lijn gebruik van de 'normenbundel voor toegankelijk openbaar vervoer', die specifiek op haar vraag werd ontwikkeld door het Toegankelijkheidsbureau vzw. Deze normenbundel is ontstaan uit de nood aan een meer uniforme aanpak in Vlaanderen bij het hanteren van de toegankelijkheidsrichtlijnen. Vanaf 2003 is deze normenbundel voor De Lijn dan ook hét referentiekader voor het toepassen van de toegankelijkheidsnormen.
Het handboek 'mobiliteit en toegankelijkheid' van het Centrum Toegankelijkheid Provincie Antwerpen (CTPA) is later tot stand gekomen en wordt als dusdanig niet gebruikt door De Lijn.

Dit handboek is trouwens een initiatief van de provincie Antwerpen, er is hierover geen overleg gepleegd op Vlaams niveau.

6. Voor grote en meer complexe infrastructuurwerken doet De Lijn beroep op de ondersteuning van het Toegankelijkheidsbureau.
Reeds in de ontwerpfasen worden de plannen overlopen met de ontwerper, de verantwoordelijke van De Lijn en een specialist van het Toegankelijkheidsbureau. Vervolgens worden de plannen door de specialist van het Toegankelijkheidsbureau getoetst aan de Normenbundel en wordt een knelpuntenrapport opgesteld. Hierbij kan de specialist rekenen op de ondersteuning van een multidisciplinair team binnen het Toegankelijkheidsbureau. Dit rapport met knelpunten en concrete aanbevelingen wordt vervolgens besproken met de verantwoordelijke van De Lijn en de ontwerper, waarna de plannen worden aangepast. Aan de hand van deze aangepaste plannen wordt vervolgens een eindrapport opgesteld, gevolgd door een eindbespreking met de verantwoordelijke van De Lijn en de ontwerper.
Omwille van praktische redenen en om de uniformiteit te bewaren, kiest De Lijn er niet voor om bij alle infrastructuur dossiers de verschillende doelgroepen van personen met een handicap rechtstreeks te betrekken. Het feit dat de normen tot stand gekomen zijn in overleg met de verschillende gebruikersgroepen en hun organisaties en de expertise van het Toegankelijkheidsbureau kan ingeroepen worden bij complexe dossiers, biedt een voldoende waarborg voor het kunnen toepassen van de normenbundel.
7. Er bestaan op dit ogenblik geen plannen in die richting. De Provinciale Auditcommissie (PAC) wordt trouwens voorgezeten door een auditor, die onafhankelijk is en op een objectieve manier waakt op de kwaliteit van de voorzieningen voor alle weggebruikers. Ook De Lijn maakt deel uit van de PAC, en zal vanuit haar expertise, met de normenbundel als leidraad, waken over de toegankelijkheidsaspecten van de halte-infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 94

van 27 februari 2007

van **STERN DEMEULENAERE***Buslijn 42 Brugge-Breskens - Dienstregeling*

Verwijzend naar mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 18 januari 2005 in verband met de afstemming van dienstregelingen van grensoverschrijdende bus- en treinverbindingen op die van het binnenlandse openbare vervoer (Handelingen C77 van 18 januari 2005, blz. 14-16), wil ik nogmaals aandacht vragen voor de verbinding Breskens-Brugge.

De dienstregeling van Lijn 42 Brugge-Breskens is gewijzigd door Connexxion. Dit heeft tot gevolg dat de reizigers afkomstig van de regio's De Panne, Veurne, Diksmuide, Kortemark, Lichtervelde, Kortrijk, Ingelmunster, Roeselare, Torhout en Zedelgem een klein uurtje moeten vertoeven in het Brugse station om een busverbinding te krijgen naar Breskens.

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 18 januari 2005 stelde de minister dat er in de toekomst, bij de verdere realisatie van basismobiliteit, waar het gaat over dit soort problemen, een oplossing zou kunnen worden gevonden.

Inmiddels zijn we twee jaar verder. Werden er inmiddels al stappen ondernomen om dit probleem te verhelpen?

Zo ja, welke?

Zo neen, wordt hiervoor iets gedaan in de toekomst?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 27 februari 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

In deze regio is er sedert 2005 geen basismobiliteitsdossier meer aan bod gekomen.

Overleg met de firma Connexxion, de vroegere concessiehouder van het geregeld vervoer in de provincie Zeeland, in verband met de lijn Brugge - Breskens heeft geen aanpassingen opgeleverd. Volgens de nieuwe dienstregelingen vanaf 9 januari 2006 en 8 januari 2007 blijven de aansluitingstijden in Brugge ongewijzigd.

Lijn 42 wordt sedert eind 2006 niet meer uitgebaat door de firma's Connexxion en De Lijn maar wel gezamenlijk door De Lijn en door de firma Veolia. Deze nieuwe concessiehouder aan Nederlandse kant heeft ervoor gekozen om de dienstregeling ongewijzigd te laten per 8 januari 2007.

Een eerste voorzet voor besprekingen met Veolia, de nieuwe uitbater, om de grensoverschrijdende dienstregeling te evalueren, is gegeven. We vertrouwen erop dat de problematiek in dat kader opnieuw kan aangepakt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 95
van 1 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

De Lijn - Uniformvoorschriften

De bestuurders van busvoertuigen en tramstellen bij VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij) De Lijn dienen bij het uitvoeren van hun functie een uniform te dragen.

Reeds meermaals werd ik geconfronteerd met bus- of trambestuurders die zich niet houden aan de voorschriften van het uniform. Veelal komt dit voor bij verpachte lijnen.

Graag verneem ik van de minister of zij kan beamen dat de voorschriften wat het uniform betreft niet altijd worden opgevolgd?

Welke acties onderneemt VVM De Lijn om ervoor te zorgen dat de kledijvoorschriften in de toekomst – en vooral op de in pacht gegeven lijnen – wel worden opgevolgd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 1 maart 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

Regelmatig worden algemene controles uitgevoerd op de kwaliteit van de dienstverlening. Een onderdeel hiervan is de controle op het dragen van het uniform. Voor deze controles wordt geen onderscheid gemaakt tussen lijnen in eigen beheer (regie) en lijnen beheerd door exploitanten. Bij tekortkomingen worden tuchtmaatregelen, respectievelijk boetes opgelegd.

In het lastenboek voor de exploitanten wordt bepaald dat de vervoerder steeds kwaliteitsvervoer dient aan te bieden. Hierin is het dragen van het uniform door de chauffeurs vervat. Net zoals bij andere inbreuken, wordt ook voor het niet dragen van het uniform een boete voorzien in het lastenboek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 96
van 1 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

Trajectcontrole - Stand van zaken

In de Beleidsnota Mobiliteit 2004-2009 (Stuk 131 (2004-2005) – Nr. 1, p. 52) en in het Regeerakkoord (p. 60) wordt verkeershandhaving duidelijk als prioriteit opgenomen.

Concreet wordt gemeld: "In de toekomst zijn investeringen nodig in moderne technologie. (...) Ook willen we een aantal zeer specifieke proefprojecten rond handhaving opstarten. We denken hier bijvoorbeeld aan de handhaving van tussenafstanden en trajectcontrole. Trajectcontrole is een relatief nieuwe manier om snelheden te meten en overtreders te bekeuren. Kenmerkend is dat de snelheid niet op één punt wordt gemeten, maar dat het om de gemiddelde snelheid over een langere afstand gaat. Trajectcontrole werkt in principe 7 dagen op 7 en 24 uur per dag. De pakkans is 100%. Weggebruikers blijken zich met trajectcontrole goed aan de snelheidslimiet te houden. Door trajectcontrole worden de snelheidsverschillen tussen de weggebruikers kleiner. Het komt de verkeersveiligheid, de doorstroming van het verkeer en het milieu ten goede". (Beleidsnota p. 52)

Men verwijst verder naar Nederlandse voorbeelden waar het aantal hardrijders duidelijk is gedaald na de invoer van trajectcontrole.

Op 18 januari 2005 (Commissievergadering C77 – OPE9) en op 9 mei 2006 (Commissievergadering C236 – OPE19) stelde mevrouw Kathleen Helsens vragen om uitleg met betrekking tot de stand van zaken van deze aangekondigde proefprojecten.

Die proefprojecten waren en zijn nog niet opgestart en in 2005 gaf de minister aan dat er nog heel wat studiewerk moest gebeuren: met betrekking tot de meest optimale plaatsen en met betrekking tot de haalbaarheid. Tevens meldde de minister dat verdere wetgevende stappen noodzakelijk waren "omdat volgens het KB van 18 december 2002 voorafgaand overleg tussen alle door het koninklijk besluit bepaalde betrokken partijen noodzakelijk was, namelijk de gerechtelijke overheid, de politionele overheid, de bestuurlijke overheid en de wegbeheerder. (...) Bovendien is er een toepasselijk wetgevend kader nodig dat de technische bepalingen vastlegt waaraan de gebruikte toestellen zullen moeten voldoen. Tot op heden is dit een federale bevoegdheid." (vraag om uitleg 18 januari 2005)

Op 9 mei 2006 meldde de minister dat het Vlaams Verkeerscentrum bezig was met een haalbaarheidsonderzoek. Zij gaf mee dat de zaken op technisch vlak toch niet zo simpel lagen omdat er problemen zouden zijn met betrekking tot de herkenning van de nummerplaat. Concreet meldde de minister: "Ik verwacht een grondiger en betrouwbaarder analyse tegen eind 2006".

Tevens zouden de mogelijkheden worden nagegaan voor andere toepassingen waarbij de unieke registratie van elk passerend voertuig niet vereist is. De toepassing kan misschien worden gebruikt voor een algemener beleid inzake verkeersstromen, verkeerssnelheid en verkeersveiligheid, zonder dat de toepassing wordt gebruikt om individueel te verbaliseren.

1. Hoe staat het met deze definitieve analyse die gepland was voor 2006? Is ze al afgerond?
2. Bij ontstentenis van individuele nummerplaatherkenning kan de toepassing eventueel worden gebruikt voor een algemener beleid inzake verkeersveiligheid.

Is de minister van plan op dit spoor verder te gaan?

3. In een artikel in De Morgen (2 december 2004) staat over dit onderwerp: “Rune Elvik van het Instituut voor Transporteconomie in Noorwegen vermoedt dat de camera’s middels het kangoeroe-effect een verschuiving van de ongevallen kunnen veroorzaken, maar daar is amper onderzoek naar gedaan. (...) In Nederland vindt er nu al een proefproject plaats met trajectcontrole. Daar blijkt dat automobilisten hun rijgedrag aanpassen. (...) Of ook het aantal ongevallen afneemt, is nog niet bekend”.

Vandaar mijn vraag: heeft de minister een duidelijk en gedetailleerd zicht op de ongevallenstatistieken van buitenlandse proefprojecten met betrekking tot trajectcontrole?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 1 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Na een eerste evaluatie in 2005 van de technologie bleek dat de Nederlandse methodiek niet zonder meer overdraagbaar was naar de Belgische situatie. De kwaliteit, het kleine lettertype en de kleurcombinatie van de Belgische nummerplaat bleken daarbij de struikelblokken. In 2006 werden bijkomende proeven uitgevoerd, waarbij zowel aan de opnametechniek, de belichting als aan de verwerking werd gesleuteld.

Uit deze tests blijkt dat, mits de toestellen ter plaatse degelijk af te tunen, een performantie kan worden behaald qua technische prestaties met zelfde hoog niveau van pakkans biedend als deze van de installaties ingezet bij trajectcontrole in Nederland

, maar waarbij rekening dient te worden gehouden met de moeilijkere herkenbaarheid (duidelijkheid en leesbaarheid) van de Belgische nummerplaten.

Technisch kan het systeem dus ook in Vlaanderen worden ingezet voor handhaving van onder meer snelheid, maar ook, in combinatie met andere meettechnieken, voor handhaving van aslasten, volgafstanden, inhaalverbod en mogelijk andere aandachtspunten....

Op dit ogenblik is het evenwel in België wettelijk nog niet mogelijk om snelheidsovertredingen vastgesteld door een trajectcontrolesysteem, te verbaliseren. De afdeling Metrologie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie is bezig met de voorbereiding van een aangepast KB, waardoor overtredingen via een trajectcontrolesysteem geverbaliseerd zullen kunnen worden.

2. De proeven werden opgezet met het oog op het mogelijke gebruik van voertuigidentificatie bij verkeersonderzoek.

De bepaling van reistijden met het oog op enerzijds geven van onderbouwd reisadvies aan de burger en anderzijds het opbouwen van betrouwbare statistieken rond voertuigverliesuren, behoort met de gegeven performantie zeker tot de mogelijkheden.

Momenteel wordt de techniek ingezet voor een studie van het buitenlands verkeer dat gebruik maakt van het Vlaamse hoofdwegennet. Op basis van deze waarnemingen wordt onder meer de implementatie van een wegvignet voorbereid.

In principe moet de techniek het ook toelaten om op een statistisch verantwoorde wijze inzicht te krijgen in het aandeel voertuigen, dat op een traject de maximaal toegelaten snelheid overtreedt. Daarbij moet het mogelijk zijn om de analyse door te voeren per voertuigtype, waarvoor een afzonderlijke maximaal toegelaten snelheid geldt. Dergelijke gedifferentieerde trajectcontroles in Nederland zijn volgens het Bureau Verkeershandhaving Openbaar Ministerie mogelijk voor voertuigcategorieën als motoren, bussen, vrachtwagens en auto's met aanhanger.

Op het fysisch programma 2007 is het bouwen van een proefsite voor trajectcontrole op de Antwerpse ring, ter hoogte van de Kennedy-tunnel komende van Gent richting Nederland, opgenomen met als doel praktische ervaring op te bouwen met betrekking tot de installatie en het gebruik van het systeem. De voorbereidingen zijn getroffen om over te gaan tot een onderhandelingsprocedure met algemene Europese bekendmaking. De resultaten van de testen zullen worden vergeleken met buitenlandse studies voor zover deze beschikbaar zijn.

3. Onderzoeken die een gedetailleerd zicht geven op empirisch waargenomen veiligheidseffecten van trajectcontrole t.o.v. andere vormen van snelheidshandhaving op basis van puntmetingen zijn me niet bekend.

In Nederland stelt het Bureau Verkeershandhaving Openbaar Ministerie dat trajectcontrole zijn nut heeft bewezen. Er zijn op dit moment 13 trajectcontrolesystemen operationeel. Op plekken waar het handhavingmiddel is ingezet, daalt het overtredingspercentage naar enkele procenten. En dat heeft weer een positieve uitwerking op de verkeersveiligheid, het lawaai en de uitstoot.

Wel is mij een studie van TNO over de A13 bij Overschie bekend. Volgens deze studie heeft de er doorgevoerde trajectcontrole bijgedragen aan een gezondere lucht (5 à 10% schoner), een afname van het lawaai (ongeveer 3 decibel) en een veel gelijkmatigere en veiligere snelheid. Maar ik wil hierbij ook onmiddellijk beklemtonen dat deze effecten bereikt werden dank zij de verlaging van de snelheidslimiet tot 80 km/uur in combinatie met trajectcontrole.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 97
van 2 maart 2007
van **STEVEN VANACKERE**

Aangepast vervoer rolstoelgebruikers - Brussel

Eind vorig jaar hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het plan van de minister om op 1 mei aanstaande te starten met een proefproject voor het aangepast vervoer voor rolstoelgebruikers.

Bedoeling is uiteraard het proefproject te veralgemenen voor heel Vlaanderen. Meteen zou de DAV (vervoer van deur tot deur) geïntegreerd worden in de dienstverlening van De Lijn.

Sociaal vervoer en aangepast vervoer is echter gemeenschapsmaterie. De cel Gelijke Kansen betoelaagt de verschillende projecten in Vlaanderen en Brussel. Door de integratie ervan in het openbaar vervoer, wordt het aangepast vervoer overgeheveld naar de cel Mobiliteit, met andere woorden, het wordt een gewestaangelegenheid.

De gebruiker uit Brussel wordt niet meer bereikt.

Ik wil de minister daarom vragen:

1. of zij rekening heeft gehouden met de consequenties die deze overheveling met zich meebrengt;
2. of ze maatregelen overweegt om deze op te vangen;
3. of ze aan de Vlaamse gehandicapten in Brussel of aan degenen die een beroep willen doen op de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald op het beleid inzake gelijke kansen, dezelfde dienstverlening kan verzekeren als aan deze in Vlaanderen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 2 maart 2007

van **STEVEN VANACKERE**

1. De organisaties die op dit ogenblik aangepast vervoer voor personen met een handicap aanbieden, zijn erg verschillend van aard: van vrijwilligersorganisaties en taxibedrijven over OCMW's tot intermediairen. Op dit ogenblik worden zestien aanbieders van aangepast vervoer, waaronder de vzw 'Sociaal Vervoer Brussel', vanuit het Vlaamse Gelijkekansenbeleid erkend en gesubsidieerd als Diensten Aangepast Vervoer. Deze Diensten Aangepast Vervoer zijn tot nu toe het voorwerp geweest van een vorm van experimentele subsidiëring.

De huidige toestand biedt dus geen structurele oplossing voor personen die aangepast vervoer nodig hebben. Zo is het aanbod niet gebiedsdekkend, en is de geleverde service niet overal hetzelfde (onder meer inzake kostprijs, uurregeling, reservatietijd). De organisaties die instaan voor aangepast vervoer drongen in het verleden zelf herhaaldelijk aan op een duidelijk kader.

Het was eveneens duidelijk dat het ontwikkelen van een gebiedsdekkend aanbod voor Vlaanderen op de manier waarop de huidige Diensten Aangepast Vervoer zijn georganiseerd, niet aangewezen is. Allereerst wijst alles erop dat dit een enorme meerkost zou betekenen (minimaal scenario: huidig budget x 6). Maar ook los van de financiële discussie, is deze optie principieel niet te verkiezen omdat er dan in feite een 'mini-De Lijn voor personen met een handicap' wordt gecreëerd. Dat zou niet stroken met de inclusiegedachte, die steeds meer ingang vindt in het beleid ten aanzien van personen met een handicap. Bovendien zou dit evenmin getuigen van goed bestuur, omdat op die manier niet complementair aan het openbaar vervoer wordt gewerkt, en de beschikbare middelen dus niet efficiënt worden ingezet.

Bij het realiseren van een aanbod inzake aangepast vervoer worden daarom de volgende uitgangspunten voor ogen gehouden:

- 1) het aangepast vervoer dient complementair te zijn aan het openbaar vervoer;
- 2) het aanbod moet gebiedsdekkend zijn;
- 3) een efficiënte organisatie moet voorop staan.

Dat impliceert dat wanneer een verplaatsing (volledig of gedeeltelijk) met het openbaar vervoer mogelijk is, die optie dan ook moet aangemoedigd worden. De nood aan een gebiedsdekkend aanbod dat complementair is ten aanzien van het openbaarvervoersaanbod impliceert ook dat De Lijn een centrale, aansturende rol moet krijgen. Er is in Vlaanderen immers geen andere actor die:

- overall in Vlaanderen aanwezig is;
- zicht heeft op de hele vervoersketen;
- in staat is om vanuit de huidige structuren een aansturende rol op te nemen.

Op vraag van de Vlaamse minister van Mobiliteit werkte De Lijn dan ook een algemeen kader uit voor een oplossing van de problematiek van aangepast vervoer. De haalbaarheid ervan zal getoetst worden door het opstarten van een proefproject, waarbij – in eerste instantie – twee erkende Diensten Aangepast Vervoer worden opgenomen, m.n. de DAV Mol en de DAV Leopoldsburg.

Voor de Diensten Aangepast Vervoer die niet in het proefproject van De Lijn zijn opgenomen, blijft alvast voor de werking in 2007 de huidige financiering ongewijzigd behouden. Dit geldt dus onder meer voor de vzw 'Sociaal vervoer Brussel', die in 2007 opnieuw 94.000 euro zal ontvangen van de Vlaamse overheid.

Wat de bezorgdheid betreft over de mogelijke bevoegdheidsoverdracht inzake het sociaal en aangepast vervoer van de gemeenschappen naar de gewesten, is er echter geen betwisting mogelijk. Geen enkele beslissing van de Vlaamse Regering of bestuurlijke reorganisatie kan implicaties hebben op de bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenschappen en gewesten. Deze bevoegdheidsverdeling ligt immers vast in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 5, § 1, II, 4° van deze bijzondere wet bepaalt dat de gemeenschappen bevoegd zijn voor "Het beleid inzake mindervaliden, met inbegrip van de beroepsopleiding, de omscholing en de herscholing van mindervaliden, met uitzondering van: a) de regelen betreffende en de financiering van de toelagen aan de mindervaliden, met inbegrip van de individuele dossiers; b) de regelen betreffende de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van mindervalide werknemers, die toegekend wordt aan de werkgevers die mindervaliden tewerkstellen."

De Raad van State leidt uit de parlementaire voorbereiding van dit artikel af dat de gemeenschappen, op de twee genoemde uitzonderingen na die tot de bevoegdheid van de federale Staat blijven behoren, bevoegd zijn voor de globaliteit van het beleid inzake mindervaliden, en dus dat de gemeenschappen alle noodzakelijke en nodige maatregelen kunnen treffen om een mindervalidenbeleid te kunnen voeren.

Aangepast vervoer voor gehandicapten die niet in staat zijn om gebruik te maken van het openbaar vervoer is altijd als een onderdeel van het mindervalidenbeleid beschouwd en niet als een onderdeel van het vervoersbeleid zoals omschreven in artikel 6, § 1, X, 8°, van de daarnet vermelde bijzondere wet. Dat artikel bepaalt dat de gewesten bevoegd zijn voor "het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer, met inbegrip van de bijzondere vormen van geregeld vervoer en het taxivervoer en het verhuuren van auto's met chauffeur".

Noch het feit dat binnen de Vlaamse Regering een proefproject wordt opgestart waarin De Lijn belast wordt met bepaalde taken in het kader van het aangepast vervoer voor personen met een handicap, noch het feit dat de projecten betoelaagd zullen worden door De Lijn i.p.v. door de ambtelijke Cel Gelijke Kansen, impliceert dat er hier sprake is van bevoegdheidsoverdracht van de gemeenschappen naar de gewesten. Alleen de bijzondere wetgever kan immers deze bevoegdheidsverdeling wijzigen.

Of met andere woorden: het toegankelijk maken van het openbaar vervoer in Brussel is en blijft een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Met betrekking tot het aanbod inzake aangepast vervoer (vervoer van 'deur tot deur') moet opgemerkt worden dat een dergelijk aanbod in Brussel reeds georganiseerd wordt door de MIVB. In het kader van de door hen aangeboden diensten voor personen met een handicap, organiseert de MIVB vervoer van deur tot deur met eigen aangepaste minibussen. Deze dienst wordt verzorgd van maandag tot vrijdag van 6u30 tot 23u00. Vanaf 20u30 is het aanbod wel beperkter dan gedurende de andere uren van de dag. Deze dienst functioneert op vraag en richt zich tot reizigers met een handicap (definitie: personen met een geldig attest van de FOD Sociale Zekerheid of blinden en slechtzienden met gezichtsverlies van ten minste 90%).

Er kan dan ook gesteld worden dat in Brussel in dit dossier geen taak is weggelegd voor De Lijn.

Ten slotte moet er op gewezen worden dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie ook nu al de vzw 'Sociaal vervoer Brussel' subsidieert, en dit tot op heden voor een bedrag van ongeveer 160.000 euro op jaarbasis. De overheveling impliceert m.a.w. niet dat de Vlaamse overheid niet langer investeert in het aangepast vervoer in Brussel.

2. Zoals blijkt uit het antwoord op de eerste vraag, behoort het niet tot de verantwoordelijkheid van de Vlaamse minister van Mobiliteit om maatregelen te treffen om het openbaar vervoer in Brussel

toegankelijk te maken of om in Brussel een aanbod inzake aangepast vervoer uit te bouwen. Dit is een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of een taak van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het is aan de ter zake bevoegde ministers om te beslissen of zij de huidige inspanningen in Brussel nog verder willen opvoeren.

3. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat het Vlaamse Gelijkekansenbeleid in deze legislatuur focust op man/vrouw-verhoudingen (of 'gender'), holebi's en toegankelijkheid. Personen met een handicap zijn met andere woorden geen aparte doelgroep van het Vlaamse Gelijkekansenbeleid. Het beleid voor personen met een handicap behoort tot de bevoegdheden van de Vlaamse minister van Welzijn Inge Vervotte.

De organisatie van aangepast vervoer voor personen met een handicap kan dan ook bezwaarlijk een kerntaak van de ambtelijke Cel Gelijke Kansen in Vlaanderen genoemd worden. De problemen met het aansturen van het aangepast vervoer vanuit deze ambtelijke cel lagen mee aan de grondslag van het proces dat uiteindelijk tot het proefproject van De Lijn heeft geleid.

Zoals uit de antwoorden op voorgaande vragen reeds is gebleken, heeft dit absoluut niet tot gevolg dat voortaan in Brussel geen beleid meer zou kunnen gevoerd worden in verband met aangepast vervoer voor personen met een handicap. Maar zoals daarnet ook gesteld, ligt de beslissing om de huidige inspanningen in Brussel nog op te voeren in handen van de Vlaamse minister Vervotte, als minister bevoegd voor het beleid ten aanzien van personen met een handicap, al dan niet in samenwerking met de Brusselse minister voor Mobiliteit, de heer Pascal Smet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 98
van 2 maart 2007
van **HILDE DE LOBEL**

Doortrekking tramlijn 11 Antwerpen - Knelpunt Deurne

In de media vernemen wij dat de Vlaamse Regering de verlenging van tramlijn 11 plant naar Borsbeek in de periode 2013 – 2015. De financiering zal gebeuren met tolgeld van de Oosterweelverbinding.

De doortrekking van tramlijn 11 over de Drakenhoflaan en Borsbeeksesteenweg tot aan de Carrefourvestiging aan de Frans Beirenslaan in Borsbeek stuit echter aan de Mortselsesteenweg (op het grondgebied van het district Deurne) op een obstakel van formaat.

De Drakenhoflaan sluit op de Borsbeeksesteenweg aan via een S-bocht. Het district Deurne heeft vorig jaar op deze plaats een rotonde (eigenlijk een ovonde) aangelegd om de verkeersveiligheid in deze S-bocht en op dit kruispunt te verhogen. Het zou onmogelijk zijn om een tram al dan niet in eigen bedding deze S-bocht te laten nemen. Zelfs indien de ovonde verwijderd zou worden, kan dit nog steeds niet. Wat eventueel wel kan, zijn onteigeningen op de hoek Drakenhoflaan – Mortselsesteenweg of de hoek Borsbeeksesteenweg – Mortselsesteenweg.

1. Was de minister op de hoogte van deze hindernis bij de tramverlenging van lijn 11 naar Borsbeek?
2. Zo ja, heeft de minister dan al eventueel een onteigening voorzien van bepaalde huizen op het kruispunt Borsbeeksesteenweg – Mortselsesteenweg – Drakenhoflaan?

Worden deze eventuele onteigeningen eveneens gefinancierd met tolgeld?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 2 maart 2007

van **HILDE DE LOBEL**

1. Het Masterplan voorziet inderdaad in een tramuitbreiding richting Borsbeek over twee assen:
 - N116 Herentalsebaan
 - Drakenhoflaan, Borsbeeksteenweg en verder richting centrum Borsbeek via de De Robianostraat.

Bij het recent heraangelegd kruispunt werd geen rekening gehouden met de toekomstige inplanting van de tramsporen. Deze werken werden in opdracht van het district Deurne uitgevoerd.

Het ontwerpen van de tramuitbreiding richting Borsbeek over dit tracé moet nog worden opgestart en zit in fase twee van het Masterplan.

Op dit ogenblik wordt in opdracht van de stad Antwerpen voor dit tracé een stedenbouwkundig onderzoek uitgevoerd voor het maken van de keuze van spoorinplanting (in het midden, aan beide zijden (zoals Gitschotellei) of aan één van de zijden).

Eén van de uitgangspunten bij dit onderzoek is o.a. dat de spoorinplanting binnen de rooilijn van de weg dient te worden gerealiseerd.

2. Volgens de op dit ogenblik beschikbare informatie is er geen nood voor onteigeningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 99
van 6 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie

Een tijd geleden stelde ik een schriftelijk vraag over de Minder-hindermaatregelen in Antwerpen (vraag nr. 586 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 14-02-2007). Het is namelijk van groot belang dat dit soort maatregelen geëvalueerd wordt, zodat men leert uit beleidsmaatregelen.

Ook eerder al stelde ik vragen over dit onderwerp (bijvoorbeeld schriftelijke vraag nr. 457 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 12-07-2006).

Voor een aantal vragen betreffende de Mobiliteitswinkel bleek de minister, als minister van Mobiliteit, bevoegd. Het online contactkanaal www.antwerpen.be is namelijk een succes.

1. Heeft de minister ook zicht op het aantal oproepen op het 0800-nummer van de Vlaamse Infolijn die verband hielden met de werken aan de Ring?
2. Wat is de kostprijs van deze webstek en van de Vlaamse Infolijn (naast de kostprijs van de Mobiliteitswinkel)?
3. Zal de Mobiliteitswinkel worden ingezet bij de op til zijnde werken in Antwerpen en zo ja, welke aanpassingen aan het concept en de werking zullen eventueel worden doorgevoerd?
4. Was er overlapping in takenpakket tussen deze Mobiliteitswinkel enerzijds en het Contactpunt Minder Hinder anderzijds? Hoe zal dit in de toekomst worden vermeden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 6 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De eigenlijke heraanleg van de Antwerpse Ring, inclusief de Kennedytunnel, vond plaats midden 2004 en 2005. Vandaar dat de oproepgegevens betrekking hebben op die twee jaren waarvoor ze het meest relevant zijn. Vooral in 2004 kreeg de Vlaamse Infolijn veel oproepen. In dat jaar stond het hele project immers in de steigers en van in het begin 2004 waren voorbereidende werken en maatregelen van start gegaan (bv. werken aan op- en afritten) die heel wat vragen genereerden.

De telefonische voorlichting van de Vlaamse Infolijn over de heraanleg van de Antwerpse Ring R1 behelsde meerdere deelonderwerpen. Zo werd informatie gegeven omtrent: de heraanleg zelf van de Ring (wat, hoe, voorbereiding van de fases, verloop van de fases, ...), het afsluiten van op- en afritten en aanpalende tunnels en wegen, de Kennedytunnel, de minder-hinder maatregelen, de rol van de Singel, de Park & Rides. Tevens werd richtinggevende info gegeven over de bereikbaarheid van Antwerpen tijdens de werken en werden de bestellingen van Ring-folders opgenomen.

Wanneer deze waaier aan informatie-items in rekening wordt gebracht, beantwoordde de Vlaamse Infolijn: in 2004: afgerond 9.600 vragen omtrent de Ring en in 2005: afgerond iets meer dan 3.200 vragen.

2. De website: www.antwerpen.be is opgezet en wordt beheerd door de Communicatiecel van de nv Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM). De kostprijs van deze site bedroeg in 2005 124.300,- €. Na de werken aan Ring, halveerde de kost van de website tot 62.000,- € voor 2006.

De voorlichting over de Ring-werken door de Vlaamse Infolijn gebeurde onder het algemene Infolijnnummer 0800-30201. De dienstverlening onder dat nummer valt onder de gewone werkingskosten van de Infolijn. De voorlichting over de heraanleg van de Ring brengt dus voor de minister geen bijkomende kost met zich mee.

3. De communicatie omtrent de werken in het kader van het Masterplan Antwerpen en het coördineren van Minder Hindermaatregelen behoren tot de opdrachten van de BAM.

Specifiek in verband met de openbaar vervoerprojecten uit de eerste fase van het Masterplan zijn tussen de leidend ambtenaren van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel, De Lijn en het Agentschap Infrastructuur afspraken gemaakt in verband met de projectorganisatie. Inzake communicatie en Minder Hinder wordt ook in deze afsprakennota verwezen naar de opdracht van de BAM.

De door De Lijn in het kader van de R1-werken gestarte Mobiliteitswinkel wordt intussen - in het kader van de mobiliteitsmanagementopdracht van De Lijn enerzijds en de coördinerende rol van de provincies inzake woon-werkverkeer anderzijds - omgeturnd tot een provinciaal mobiliteitspunt, dat zal opereren onder een nieuwe, nog te kiezen naam. Doelstelling ervan is in de eerste plaats het geven van multimodaal duurzaam mobiliteitsadvies aan zowel de individuele burger als aan verenigingen en organisaties zoals ondernemingen, scholen, evenementenorganisatoren, ... Hiertoe wordt een front office uitgebouwd dat advies zal verstrekken aan de balie, via een speciaal hierop gericht call center en via een eigen website. Op

termijn kan ook een verkoopfunctie voor vervoerbewijzen – aansluitend op het verstrekte reisadvies - worden uitgebouwd. Daarnaast is er een back office voor complexer advies op maat, in eerste instantie voornamelijk voor bedrijven in het kader van het duurzamer maken van het woon – werkverkeer. De back office zal ook advies uitbrengen over dossiers die worden ingediend in het kader van het Pendelfonds. Op dit ogenblik wordt de operationele start van het provinciaal mobiliteitspunt Antwerpen door de betrokken partners volop voorbereid en wordt de laatste hand gelegd aan de daartoe noodzakelijke afsprakennota tussen de provincie Antwerpen en De Lijn. Het provinciaal mobiliteitspunt zal deze rollen op permanente basis vervullen en kan zo in de praktijk uiteraard ook bijdragen tot het goed geïnformeerd zijn van het publiek over duurzame mobiliteit, ook tijdens de periode van de werken voor het Masterplan. Dit onafgezien van de communicatie-opdracht die, zoals eerder gemeld, bij de BAM berust.

4. Er zijn in het kader van de werken aan de R1 afspraken gemaakt waarbij de toenmalige Mobiliteitswinkel zich heeft toegelegd op de duurzame verplaatsingsmiddelen(OV, collectief vervoer, taxi, fiets en voetganger) terwijl het Minder Hinder bureau voornamelijk de auto en het vrachtvervoer behandelde. De benadering van de doelgroepen werd georganiseerd door het Minder Hinderbureau waarbij de Mobiliteitswinkel op zijn beurt ondersteuning gaf, met uitzondering van de bereikbaarheid van de scholen die volledig tot het werkveld van de Mobiliteitswinkel behoorde. Ook wanneer het provinciaal mobiliteitspunt in werking treedt, zullen de nodige afspraken worden gemaakt met de BAM.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 104
van 14 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Decreet basismobiliteit - Uitvoering

In 2001 keurde het Vlaams Parlement het decreet “basismobiliteit” goed. Dat decreet geeft elke inwoner van Vlaanderen het recht op een minimumaanbod aan openbaar vervoer en bepaalt de maximumafstand tot de dichtstbijzijnde halte, het aantal ritten per uur en de maximale wachttijd.

Een gebied basismobiel maken, kan op verschillende manieren. De bekendste manier is wellicht de belbus. Daarnaast zorgen ook nieuwe lijnen, de uitbreiding van bestaande lijnen en een toename van het aantal ritten voor basismobiliteit.

Onlangs kregen een aantal Vlaamse gemeenten van De Lijn te horen dat de budgetten voor het invoeren van basismobiliteit uitgeput zijn en dat zij niet meer in aanmerking komen. Dit ondanks de decretale verplichting om in heel Vlaanderen basismobiliteit door te voeren.

1. Waarom wordt het decreet “Basismobiliteit” niet uitgevoerd?
2. In hoeveel Vlaamse gemeenten is de basismobiliteit volledig doorgevoerd?
3. Hoever staat het in de andere gemeenten en op welke termijn zullen ook zij volledig voldoen aan het decreet “Basismobiliteit”?
4. Is er een onderscheid tussen de verschillende provincies of is de toestand overal gelijklopend?
5. Welke gevolgen zijn er verbonden aan het niet naleven van deze decretale verplichtingen?
6. Welke procedures kunnen de gemeenten volgen om De Lijn te dwingen zijn decretale verplichtingen na te komen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 14 maart 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Het decreet betreffende het personenvervoer over de weg van 20 maart 2001 wordt wel degelijk uitgevoerd. De laatste projecten in het kader van basismobiliteit zullen worden uitgevoerd in de loop van 2007.

De Lijn heeft het decreet basismobiliteit uitgevoerd binnen de richtlijnen van de Vlaamse regering. Die zijn onder meer vervat in het besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit, maar ook in het regeerakkoord van 2004. Daarin is uitdrukkelijk aangedrongen op een efficiënte invulling van basismobiliteit. Dit principe is nogmaals benadrukt in mijn beleidsnota en beleidsbrieven Mobiliteit. Bij de bespreking van de evaluatie basismobiliteit in de commissie Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Parlement op 18 april 2006, is ook de nadruk gelegd op het doelmatig invoeren van de normen basismobiliteit. Ter informatie geef ik u mee dat na de uitvoering van de laatste projecten in het kader van basismobiliteit in 2007, 90% van de inwoners in Vlaanderen basismobiel zal zijn.

2. Het overzicht van de uitgevoerde aanbodprojecten wordt gegeven op de kaart in bijlage.
3. Er zullen in Vlaanderen nog woonzones zijn waar niet voor 100% aan de normen van de basismobiliteit is voldaan. Mocht hier toch voldoende potentieel aanwezig zijn voor openbaar vervoer, kan hiervoor een project worden opgemaakt in het kader van netmanagement.

Binnen het beschikbare budget worden de verschillende projecten tegen elkaar afgewogen, rekening houdend met hun reizigerspotentieel en de kostprijs, maar ook beleidsprioriteiten zoals de bijdrage van de projecten tot een modal shift in het woon-werkverkeer, de bijdrage tot het oplossen van structurele capaciteitsproblemen, tot meer verkeersveiligheid en tot een beter leefmilieu. Afhankelijk van de mate waarin dit project beantwoordt aan deze criteria, zal dit project kunnen worden uitgevoerd of niet.

4. De projecten zijn stelselmatig ingevoerd volgens de objectieve prioriteitscore, waarvan de berekeningsmethode is vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit. Voor de geografische spreiding van de aanbodprojecten: zie kaart in bijlage.
5. De verplichtingen worden nagekomen overeenkomstig de beginselen vastgelegd in artikel 5 paragrafen 2 tot en met 8 en artikel 6 van het decreet.
6. Zie 5. Indien een burger, die in een woonzone woont, oordeelt dat hij niet van de basismobiliteit kan genieten, kan hij gebruik maken van de daartoe in het decreet (artikel 6 paragraaf 3) en het besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit voorziene procedure.

BIJLAGE

Kaart aanbod projecten na realisatie basismobiliteit.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/104/antw.104.bijl.001.ppt

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 105
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Fietsfonds - Stand van zaken

Zowel de Vlaamse Regering als de provincies storten 10 miljoen euro in het Fietsfonds.

Met de totale pot van 20 miljoen euro zullen fietspaden op gemeentewegen worden gerealiseerd in het kader van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk: fietspaden langs gemeentewegen die belangrijk zijn voor woon-werk-, woon-school- en woonwinkelverkeer.

Met het oog op het Fietsfonds zullen de subsidiereglementen van de provincies binnenkort gestroomlijnd worden, zodat ze in heel Vlaanderen uniform zijn. Het Fietsfonds treedt in werking vanaf 2007.

1. Hoeveel subsidieaanvragen heeft de minister sinds de oprichting van dit Fonds ontvangen? Graag een overzicht per provincie.
2. Hoeveel middelen werden er uit het Fietsfonds reeds besteed? Graag een overzicht per provincie.
3. Werden de provinciale subsidiereglementen ondertussen uniform gemaakt? Zo ja, wanneer? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 105 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Zowel de Vlaamse Regering als de provincies storten 10 miljoen euro in het Fietsfonds.

Met de totale pot van 20 miljoen euro zullen fietspaden op gemeentewegen worden gerealiseerd in het kader van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk: fietspaden langs gemeentewegen die belangrijk zijn voor woon-werk-, woon-school- en woonwinkelverkeer.

Met het oog op het Fietsfonds zullen de subsidiereglementen van de provincies binnenkort gestroomlijnd worden, zodat ze in heel Vlaanderen uniform zijn. Het Fietsfonds treedt in werking vanaf 2007.

1. Hoeveel subsidieaanvragen heeft de minister sinds de oprichting van dit Fonds ontvangen? Graag een overzicht per provincie.

Via een overgangsregeling zijn in 2006 al een aantal fietspadprojecten volgens het 1 euro voor 1 euro principe ge-cofinancierd vanuit Vlaanderen. In totaal gaat het om 79 dossiers.

Aantal projecten per provincie:

<i>Provincie</i>	<i>Aantal fietspadprojecten</i>
Antwerpen	33
Limburg	14
Oost – Vlaanderen	17
Vlaams – Brabant	10
West – Vlaanderen	5

2. Hoeveel middelen werden er uit het Fietsfonds reeds besteed? Graag een overzicht per provincie.

In 2006 werd in totaal ongeveer 5 miljoen euro vanuit Vlaanderen gefinancierd.

Een overzicht per provincie:

<i>Provincie</i>	<i>Gewestbijdrage</i>
Antwerpen	1.619.679 euro
Limburg	499.936 euro
Oost – Vlaanderen	772.635 euro
Vlaams – Brabant	533.808 euro
West – Vlaanderen	1.580.197 euro
Totaal	5.005.256 euro

3. Werden de provinciale subsidiereglementen ondertussen uniform gemaakt? Zo ja, wanneer? Zo nee, wanneer zal dit gebeuren?

Deze maand wordt de samenwerkingsovereenkomst op de verschillende provincieraden geagendeerd. De provincies zullen op diezelfde zitting ook de provinciale reglementen

goedkeuren. In principe zal het fietsfonds volledig operationeel zijn tegen april. De mogelijke aanvragen van 2007, die in aanmerking kunnen komen voor het fietsfonds, werden tot nu toe tegengehouden, zodat vanaf 2007 op een uniforme wijze zal gewerkt worden.

VLAAMS PARLEMENT

☒ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 107
van 21 maart 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Buslijn De Panne-Adinkerke - Afschaffing

De Lijn heeft blijkbaar plannen om de lijn 55 De Panne-Adinkerke per 1 april van dit jaar af te schaffen en te vervangen door een belbus.

Klopt het dat de lijn 55 Adinkerke-De Panne wordt afgeschaft? Wordt deze lijn effectief vervangen door een belbus per 1 april 2007?

Zo ja, waarom wordt deze buslijn afgeschaft en vervangen door een belbus?

Waarom doet De Lijn zo geheimzinnig over het afschaffen van deze lijn? Hoe verklaart de minister de gebrekkige info naar de reizigers toe?

Zo neen, zijn er plannen om deze lijn in de nabije toekomst af te schaffen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 21 maart 2007

van **JAN VERFAILLIE**

Vanaf 1 april 2007 wordt de buslijn 55 De Panne – Adinkerke inderdaad afgeschaft en vervangen door een nieuwe belbus Veurne noordwest, die De Panne centrum, Adinkerke, Veurne centrum, Bulskamp, De Moeren en Houtem zal bedienen.

De buslijn 55 De Panne – Adinkerke wordt afgeschaft wegens een minimale belangstelling, die door vraagafhankelijk vervoer efficiënter kan opgevangen worden. Daarenboven zal de belbus zorgen voor nieuwe verbindingen tussen Veurne en De Panne, o.a. een rechtstreekse relatie De Panne – Veurne kliniek.

De Lijn doet niet geheimzinnig over het afschaffen van deze lijn en het vervangen ervan door de nieuwe belbus:

- Op 22 januari 2007 werd dit dossier door De Lijn voorgesteld op een overleg in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de gemeente De Panne en de stad Veurne. Tijdens dit overleg werd zelfs de aanvraag voor een bijkomende halte t.h.v. het Annuntiata – instituut goedgekeurd.
- Op 23 februari 2007 werd dit dossier aan de Openbare Vervoercommissie voorgelegd en goedgekeurd.

De Lijn heeft een ruime informatiecampagne opgezet met o.a. leaflets in de voertuigen van lijn 55, persberichten, publicaties op het internet en in het gemeenteblad van De Panne, en nieuwe dienstregelingfolders die ook bij de chauffeurs beschikbaar zijn.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 111
van 23 maart 2007
van **HILDE DE LOBEL**

Tramlijn 6 Antwerpen - Ongebruikte metrokokers

Via de media konden wij kennis nemen van het voornemen om in Antwerpen een nieuwe tramlijn in gebruik te nemen, de lijn 6. Deze lijn zou, tussen stadscentrum en Sportpaleis in Merksem, gebruik moeten maken van een gedeelte van het premetronet, meer bepaald van de metrokokers die nu al gebruikt worden door de tramlijnen 3 en 5.

In de wijk Antwerpen Noord ligt, tussen het Astridplein en het Sportpaleis, echter nog een ander zo goed als volledig afgewerkt een metrotraject. Op dit traject, onder de as Carnotstraat, Kerkstraat en Pothoekstraat, werden ook twee metrostations voorzien, één aan de Sint-Willibrorduskerk en één aan het Stuivenbergziekenhuis. Deze installaties werden jaren geleden volledig ingericht maar bleven tot op heden ongebruikt. Mede daardoor blijft dit gedeelte van de wijk Antwerpen-Noord, (op de problematische buslijn 23 na), onbediend wat degelijk openbaar vervoer betreft.

Door de nieuwe lijn 6 langs dit ondergronds traject te laten rijden, zouden deze ongebruikte metroinstallaties eindelijk een nuttige functie krijgen. Tegelijkertijd zou daarmee dit gedeelte van de wijk Antwerpen-Noord opnieuw voorzien worden van een openbaar vervoeraanbod vergelijkbaar met dat van de vroegere, zeer succesrijke, bovengrondse tramlijn 3.

1. Werd de mogelijkheid overwogen om de nieuwe tramlijn 6 door de tot nu toe ongebruikte metrokokers onder de as Kerkstraat-Pothoekstraat (het oude bovengrondse traject van tramlijn 3) te laten rijden in plaats van langs het nu reeds door de lijnen 3 en 5 gebruikte metrotraject?
2. Doordat de stations zoveel jaren ongebruikt bleven liggen, zijn ongetwijfeld opfris- en/of renoveringswerken nodig.

Welke bijkomende inspanningen zijn er nodig om de metrostations Willibrordus en Stuivenberg Ziekenhuis eindelijk in gebruik te kunnen nemen?

Op hoeveel zouden deze bijkomende werken begroot worden en hoeveel tijd zouden ze vergen?

3. Indien toch wordt vastgehouden aan de nu al in gebruik zijnde metrokokers voor de nieuwe lijn 6, wat is dan de bestemming voor de ongebruikte kokers en stations onder de as Kerkstraat-Pothoekstraat?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 23 maart 2007

van **HILDE DE LOBEL**

Met het in gebruik nemen van de premetro-tunnel tussen het sportpaleis en het station Antwerpen centraal werd er in overweging genomen tram 12 vanuit de Gemeentestraat af te leiden over het tracé van tram 3 (Carnotstraat, Kerkstraat, Pothoekstraat) en verder naar Deurne over de bestaande reisweg en bus 23 het tracé van tram 12 te laten volgen tussen Schijnpoort en station Antwerpen centraal. Tijdens de proefrit met de bus werd vastgesteld dat op tal van plaatsen er onvoldoende ruimte was om vlot door het verkeer te rijden en dat het bovendien op verschillende kruispunten onmogelijk was om van richting te veranderen. Aan de hand van deze vaststellingen werd dan ook beslist dat gelijktijdig met het in dienst nemen van de premetro door tram 3:

tram 12 de bestaande reisweg zou blijven volgen;

bus 23 het tracé van tram 3 zou overnemen tussen Schijnpoort en station Antwerpen centraal.

Het gebied in de omgeving v/h Stuivenbergplein blijft voldoende ontsloten door de cirkellijn 6/34, bus 23, tram 12 en heeft twee premetrostations Handel en Elisabeth.

1 en 2. De ondergrondse infrastructuur is slechts afgewerkt tot het niveau ruwbouw. Het voor tram 6 inschakelen van deze infrastructuur is fysisch niet mogelijk. Er is geen verbinding tussen de tunnels op de as Pelikaanstraat - Van Wesenbeekstraat en de tunnel op de as Carnotstraat - Gemeentestraat. Het vanuit station Schijnpoort in dienst stellen van de tunnel Pothoekstraat, Kerkstraat, Carnotstraat, Gemeentestraat zou zich beperken tot de ondergrondse keerlus t.h.v. Franklin Rooseveltplaats of het station Opera op niveau -3. In voorkomend geval zou dit station moeten worden omgebouwd van een doorgaande halte tot een eindstation.

3. Het in dienst nemen van deze ondergrondse infrastructuur is voorzien in het Pegasusplan bij de tramuitbreiding naar Brasschaat - Maria Ter heide.

Indien op dat ogenblik de premetro-as Carnotstraat – Opera al in gebruik is in het kader van een ander tramproject, veronderstelt het in gebruik nemen van de koker tussen Halenstraat en Carnotstraat een bijkomende infrastructuurinvestering die op dit ogenblik geraamd wordt op ca. 27 miljoen euro.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 96

van 7 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Werkzoekenden Halle-Vilvoorde - Nederlands

De verdeling naar werkloosheidsduur verschilt enigszins tussen Nederlandstalige en Franstalige werkzoekenden uit de regio Halle-Vilvoorde. Eind oktober 2003 was 36 % van de Franstalige werkzoekenden uit de regio langer dan één jaar werkzoekend, tegenover 27 % van de Nederlandstalige werkzoekenden. Het aandeel zeer langdurig werkzoekenden (langer dan 2 jaar) bedraagt 18,2 % bij de Franstalige werkzoekenden tegenover 10,6 % bij de Nederlandstalige werkzoekenden.

De Vlaamse Regering maakte van Nederlandse taalverwerving en van een sluitende aanpak voor werkzoekenden twee van haar prioriteiten. In Halle-Vilvoorde blijken beide doelstellingen vaak in het verlengde van elkaar te liggen.

1. Over welke wettelijke instrumenten beschikt de minister om Nederlandsonkundige werklozen in Halle-Vilvoorde te verplichten onze taal te leren?
2. Is de minister zich bewust van deze problematiek? Wat deed/doet de minister om dit probleem aan te pakken?
3. Kan de minister met betrekking tot de werkloosheid in Halle-Vilvoorde volgende gegevens verstrekken?
 - a) Het totale aantal niet-werkende werkzoekenden, opgesplitst per gemeente en voor elke gemeente ingedeeld naar moedertaal, en dit voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2006.
 - b) Een overzicht, voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2006, van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands, op het vlak van de vier componenten van taalkennis, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.
 - c) Het aantal vacatures bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is, en dit voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2006.
 - d) Voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2006, een overzicht van de duur van werkloosheid voor de niet-werkende werkzoekende per moedertaal.
 - e) Het aantal deelnemers, voor elk van de jaren van 2003 tot en met 2006, aan de opleidingen Nederlands.

4. Nog een laatste vraag.

Ik lees in het antwoord van de minister op de vraag om uitleg nr. 1291 van Joris Van Hauthem over het leren van Nederlands bij de trajectbegeleiding van werkzoekenden in de Rand, het volgende (Handelingen C272 van 30 juni 2005, blz. 5-6):

“Voor wat de inhoud van het traject naar werk betreft wordt geen onderscheid gemaakt tussen de werkzoekende of zij inwoner zijn van een faciliteitengemeente of niet. Indien in het kader van het traject naar werk de kennis van het Nederlands wenselijk is en dus versterkend voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende, wordt de weigering van het ingaan op dit opleidingsaanbod (taallessen Nederlands) overgemaakt aan de RVA in het kader van het samenwerkingsprotocol tussen RVA en de Gewestinstellingen. Om daar geen misverstanden over te laten bestaan heb ik dit duidelijk gecommuniceerd naar de dienst.”

- a) Hoe heeft de minister dit duidelijk gemaakt?
- b) Wat is hiervan het resultaat? Hoe vaak werd een cursus Nederlands gezien als “wenselijk en dus versterkend voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende”? Graag een overzicht.
- c) Hoeveel dossiers werden er sinds 2000 overgemaakt aan de RVA in het kader van de transmissie op basis van de weigering om een taalopleiding Nederlands aan te vatten?

Wat gebeurde er verder met deze dossiers? Ging men ook effectief over tot sanctionering?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 7 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. De artikels 30 en 129 van de Grondwet regelen het grondwettelijke basisprincipe van de vrijheid van taalgebruik. Artikel 30 bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. Artikel 129 stelt dat de Gewesten en Gemeenschappen bij uitsluiting van de federale wetgever het taalgebruik regelen op het vlak van bestuurszaken, onderwijs, sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers. Naast dit principe is het bovendien zo dat de deelstaten in België niet beschikken over een sanctionerende bevoegdheid in het kader van de toekenning van de werkloosheidsuitkering of leefloon. Deze bevoegdheid behoort tot de federale regelgever. De Vlaamse overheid kan de werkzoekende dus alleen maar stimuleren om een cursus Nederlands te volgen met het oog op het verhogen van zijn kansen op werk maar heeft geen sanctionerende bevoegdheid. Wel kan de Vlaamse overheid via de VDAB werkzoekende die een passende opleiding of job weigeren of niet deelnemen aan een inschakelingsparcours, doorgeven aan de RVA zodat deze sanctionerend kan optreden. Werkzoekenden die met het oog op de bevordering van hun tewerkstellingskansen nood hebben aan kennis in de Nederlandse taal, moeten ingaan op een functioneel taalopleidingsaanbod; indien niet, dan vallen ze onder zgn. "transmissie" van VDAB naar RVA.
2. Volgens mijn informatie past de VDAB de taalwet van 18 juli 1966 correct toe. Bij de VDAB is het Nederlands de bestuurstaal. In de gemeenten met een speciale regeling (taalgrens-en randgemeenten) is de taalregeling van toepassing. In de taalwetgeving wordt er een onderscheid gemaakt tussen:
 - Taalgrensgemeenten (Bever, Herstappe, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn en Voeren);
 - Randgemeenten (Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Wemmel, Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem).

In de taalgrens- en randgemeenten worden formulieren en akten, verklaringen, machtigingen en vergunningen enkel in het Frans ter beschikking gesteld, als de betrokken persoon woonachtig in een taalgrens- of een randgemeente hierom vraagt. Nederlands is de spreektaal. Enkel wanneer de Franstalige werkzoekende uit de taalgrens- of randgemeente erom verzoekt, wordt er Frans gesproken

Daarnaast heeft de VDAB de taak in het kader van de sluitende aanpak werkzoekenden via de kortste weg naar werk te begeleiden. Indien een Franstalige werkzoekende onmiddellijk bemiddeld kan worden naar een vacature waarvoor geen Nederlandstalige kennis vereist is, dan zal bijgevolg deze werkzoekende niet uitgenodigd worden tot het volgen van een cursus Nederlands. Blijkt echter dat de Franstalige werkzoekende zijn kansen aanzienlijk kan verhogen door het verwerven van de Nederlandse taal dan zal een dergelijke opleiding aangeboden worden en dient de werkzoekende in het kader van de sluitende aanpak hieraan gevolg te geven (cf. antwoord vraag 1).

- 3.a) In de onderstaande tabel vindt u een overzicht van de verdeling van de niet-werkende werkzoekenden per gemeente volgens moedertaal (Nederlands, Frans, Overige) voor de jaren 2003, 2004, 2005, 2006 (bron: VDAB Studiedienst).

	jaar_maand											
	200312			200412			200512			200612		
	moedertaal			moedertaal			moedertaal			moedertaal		
	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere
gemeente												
AFFLIGEM	84.5%	12.2%	3.4%	82.2%	13.1%	4.8%	80.4%	12.2%	7.4%	80.6%	12.5%	7.0%
ASSE	46.4%	39.7%	13.9%	45.9%	38.1%	16.0%	49.6%	36.4%	14.1%	45.9%	36.9%	17.2%
BEERSEL	47.6%	47.6%	4.8%	47.9%	46.6%	5.5%	49.0%	44.2%	6.9%	45.9%	43.7%	10.4%
BEVER	52.2%	41.3%	6.5%	56.5%	43.5%	0	63.6%	36.4%	0	62.7%	33.3%	3.9%
DILBEEK	47.5%	41.3%	11.2%	45.8%	41.5%	12.7%	47.5%	41.9%	10.6%	41.2%	42.9%	15.9%
DROGEBOS	10.2%	83.1%	6.8%	8.4%	79.9%	11.7%	8.1%	82.9%	9.0%	6.3%	79.2%	14.5%
GALMAARDEN	85.3%	14.0%	0.8%	82.2%	16.7%	1.1%	81.1%	15.0%	3.9%	80.7%	16.7%	2.7%
GOOIK	89.0%	8.5%	2.5%	81.9%	15.5%	2.6%	85.0%	11.8%	3.3%	83.2%	10.7%	6.1%
GRIMBERGEN	48.0%	41.2%	10.8%	46.6%	42.0%	11.5%	44.3%	44.1%	11.6%	42.5%	43.6%	13.9%
HALLE	61.9%	27.7%	10.4%	60.2%	27.9%	11.9%	64.9%	22.9%	12.2%	62.9%	25.5%	11.5%
HERNE	55.2%	41.4%	3.4%	62.2%	33.3%	4.5%	66.9%	30.2%	2.9%	67.0%	30.4%	2.6%
HOEILAART	45.0%	40.1%	14.9%	49.8%	39.3%	10.9%	44.9%	44.5%	10.6%	50.7%	41.5%	7.8%
KAMPENHOUT	76.0%	18.6%	5.4%	77.2%	18.3%	4.6%	77.2%	17.4%	5.4%	78.3%	17.4%	4.3%
KAPELLE-OP-DEN-BOS	91.0%	5.4%	3.6%	89.9%	6.6%	3.5%	90.8%	6.0%	3.2%	90.2%	6.7%	3.1%
KRAAINEM	9.8%	79.7%	10.5%	8.4%	82.5%	9.0%	8.7%	79.3%	12.0%	7.8%	76.7%	15.6%
LENNIK	81.5%	14.4%	4.1%	78.3%	16.9%	4.8%	77.7%	16.9%	5.4%	77.0%	16.2%	6.8%
LIEDEKERKE	81.1%	10.7%	8.2%	80.5%	12.8%	6.8%	80.7%	13.1%	6.3%	77.6%	13.5%	8.9%
LINKEBEEK	14.7%	80.1%	5.1%	10.6%	81.5%	7.9%	12.6%	79.4%	8.0%	11.0%	84.1%	4.9%
LONDERZEEL	86.4%	10.6%	3.0%	87.8%	8.9%	3.3%	87.3%	9.4%	3.3%	83.6%	9.9%	6.5%
MACHELEN	42.5%	42.5%	15.1%	39.8%	48.1%	12.1%	40.6%	45.0%	14.4%	37.3%	46.2%	16.5%
MEISE	70.1%	26.9%	3.1%	62.3%	31.8%	5.9%	63.9%	31.6%	4.4%	59.4%	34.5%	6.2%
MERCHTEM	75.0%	17.2%	7.8%	74.7%	16.7%	8.7%	74.5%	18.1%	7.4%	70.0%	20.7%	9.3%
OPWIJK	89.8%	5.9%	4.3%	89.8%	5.5%	4.7%	86.0%	9.2%	4.8%	85.1%	11.4%	3.4%
OVERIJSE	39.8%	49.3%	10.9%	41.7%	47.5%	10.8%	39.8%	50.0%	10.2%	41.4%	47.5%	11.1%
PEPINGEN	78.9%	17.1%	3.9%	77.9%	16.9%	5.2%	76.4%	19.4%	4.2%	86.1%	11.1%	2.8%
ROOSDAAL	87.0%	9.1%	3.9%	86.3%	10.5%	3.2%	82.6%	12.7%	4.7%	81.5%	10.8%	7.7%
SINT-GENESIUS-RODE	18.3%	74.6%	7.1%	19.9%	70.9%	9.2%	20.3%	70.5%	9.2%	17.3%	72.7%	10.0%
SINT-PIETERS-LEEUV	38.1%	52.4%	9.5%	35.1%	53.7%	11.2%	34.0%	53.0%	13.0%	34.2%	51.9%	13.9%
STEENOKKERZEEL	75.2%	18.9%	5.8%	68.2%	24.7%	7.1%	70.2%	23.3%	6.5%	63.8%	25.2%	11.0%
TERNAT	85.0%	10.9%	4.1%	82.5%	14.3%	3.2%	83.3%	12.6%	4.1%	80.4%	13.3%	6.3%
VILVOORDE	45.4%	34.8%	19.8%	41.3%	38.3%	20.4%	38.6%	39.7%	21.7%	36.9%	39.6%	23.5%
WEMMEL	19.7%	70.2%	10.1%	16.9%	71.2%	11.8%	17.4%	70.4%	12.2%	15.9%	67.8%	16.3%
WEZEMBEEK-OPPEM	15.1%	77.0%	7.9%	14.3%	79.4%	6.2%	12.4%	77.6%	9.9%	13.7%	77.4%	8.9%
ZAVENTEM	43.2%	41.9%	14.9%	38.0%	44.1%	17.9%	36.7%	43.2%	20.1%	33.3%	44.6%	22.2%
ZEMST	87.9%	7.3%	4.7%	86.4%	7.7%	5.9%	85.0%	10.7%	4.3%	77.9%	14.9%	7.2%
Totaal	52.3%	37.9%	9.9%	51.0%	38.3%	10.7%	50.5%	38.5%	11.1%	47.4%	39.6%	13.0%

3.b) Sedert 2004 gebruiken zowel werkzoekenden als consulenten dossiermanager bij de inschrijving en het beheer van de werkzoekendendossiers. In die toepassing is slechts één globale beoordeling van de taal voorzien en niet meer de 4 afzonderlijke facetten (schrijven, spreken, lezen en begrijpen) zoals vroeger het geval was. Gezien de 4 componenten niet meer bevraagd worden bij alle werkzoekenden, kan de VDAB-studiedienst deze gegevens niet meer aanleveren.

3.c) Hieronder vindt u een overzicht van het aantal vacatures bij de VDAB uit de regio Halle-Vilvoorde waarvoor de kennis van het Nederlands al dan niet gevraagd werd (periode 2003-2006).

Er werd rekening gehouden met 3 mogelijke taalcodes, die in de vacaturebestanden van de VDAB beschikbaar zijn.

Hierbij werd een onderscheid gemaakt naargelang:

- Nederlands gevraagd wordt
- geen enkele taalcode werd ingevuld
- minstens 1 taalcode werd ingevuld, maar geen Nederlands

Ontvangen jobs uit het normaal economisch circuit uit de regio Halle-Vilvoorde

jaar		Nederlands gevraagd	geen talen ingevuld	1 taal ingevuld maar geen Nederlands	totaal
2003	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	10596	470	128	11194
	interimopdrachten	4287	469	67	4823
	normaal economisch circuit	14883	939	195	16017
2004	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	12299	827	206	13332
	interimopdrachten	4827	1203	154	6184
	normaal economisch circuit	17126	2030	360	19516
2005	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	12588	1450	242	14280
	interimopdrachten	7461	5007	110	12578
	normaal economisch circuit	20049	6457	352	26858
2006	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	14971	2266	242	17479
	interimopdrachten	11877	7745	269	19891
	normaal economisch circuit	26848	10011	511	37370

3.d) Hieronder vindt u een overzicht van de werkloosheidsduur van de niet-werkende werkzoekenden in AMB regio Halle-Vilvoorde volgens moedertaal (periode 2003-2006 - bron: VDAB Studiedienst).

2003 absolute aantallen

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	2051	1950	1231	1420	678	240	7570
FR	1279	1123	989	1044	688	357	5480
Andere	295	263	276	296	225	73	1428
Totaal	3625	3336	2496	2760	1591	670	14478

2004 absolute aantallen

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	2174	2200	1291	1267	1151	247	8330
FR	1381	1279	1061	1190	979	369	6259
Andere	339	323	321	345	327	89	1744
Totaal	3894	3802	2673	2802	2457	705	16333

2005 absolute aantallen

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	1782	1765	1289	1582	1336	262	8016
FR	1185	1100	1051	1233	1181	356	6106
Andere	364	261	345	335	358	95	1758
Totaal	3331	3126	2685	3150	2875	713	15880

2006 absolute aantallen

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	1572	1355	977	1031	1516	340	6791
FR	1089	1034	973	933	1300	334	5663
Andere	395	302	375	308	359	122	1861
Totaal	3056	2691	2325	2272	3175	796	14315

2003 percentages

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	27.1%	25.8%	16.3%	18.8%	9.0%	3.2%	100.0%
FR	23.3%	20.5%	18.0%	19.1%	12.6%	6.5%	100.0%
Andere	20.7%	18.4%	19.3%	20.7%	15.8%	5.1%	100.0%

2004 percentages

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	26.1%	26.4%	15.5%	15.2%	13.8%	3.0%	100.0%
FR	22.1%	20.4%	17.0%	19.0%	15.6%	5.9%	100.0%
Andere	19.4%	18.5%	18.4%	19.8%	18.8%	5.1%	100.0%

2005 percentages

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	22.2%	22.0%	16.1%	19.7%	16.7%	3.3%	100.0%
FR	19.4%	18.0%	17.2%	20.2%	19.3%	5.8%	100.0%
Andere	20.7%	14.8%	19.6%	19.1%	20.4%	5.4%	100.0%

2006 percentages

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	23.1%	20.0%	14.4%	15.2%	22.3%	5.0%	100.0%
FR	19.2%	18.3%	17.2%	16.5%	23.0%	5.9%	100.0%
Andere	21.2%	16.2%	20.2%	16.6%	19.3%	6.6%	100.0%

Het verschil tussen Nederlandstalige en Franstalige werkzoekenden inzake werkloosheidsduur uit de VDAB regio Halle-Vilvoorde is gedaald.

Eind december 2003 waren 38,1% van de Franstalige werkzoekenden uit de VDAB-regio Halle-Vilvoorde langer dan 1 jaar werkzoekend, tegenover 30,9% van de Nederlandstalige werkzoekenden. Eind december 2006 zijn 45,3% van de Franstalige werkzoekenden uit de regio Halle-Vilvoorde langer dan 1 jaar werkzoekend waren, tegenover 42,5% van de Nederlandstalige werkzoekenden.

Ook bij de zeer langdurige werkzoekenden (langer dan 2 jaar) is het verschil in aandeel kleiner geworden. Het aandeel zeer langdurige werkzoekenden bedroeg eind december 2003 19,1% bij de Franstalige werkzoekenden tegenover 12,1% bij de Nederlandstalige werkzoekenden. Terwijl eind december 2006 28,9% van de Franstalige werkzoekenden zeer langdurig werkloos is, tegenover 27,3% van de Nederlandstalige werkzoekenden.

3.e) De gevraagde gegevens over het aantal deelnemers aan de opleidingen Nederlands voor anderstaligen per gemeente voor de periode 2003-2006 vindt u in de tabel hieronder (bron: VDAB - Studiedienst).

	Gegevens			
	jaar 2003	jaar 2004	jaar 2005	jaar 2006
AFFLIGEM	5	4	7	5
ASSE	63	53	74	61
BEERSEL	33	29	20	24
BEVER	4	7	1	1
DILBEEK	55	63	70	69

DROGENBOS	10	7	16	12
GALMAARDEN	4	5	4	2
GOOIK	3	3	1	1
GRIMBERGEN	59	68	66	57
HALLE	76	63	45	42
HERNE	5	8	5	2
HOEILAART	4	5	1	3
KAMPENHOUT	7	3	4	4
KAPELLE-OP-DEN-BOS	4	4	5	1
KRAAINEM	11	17	16	16
LENNIK	8	6	0	6
LIEDEKERKE	12	19	14	8
LINKEBEEK	3	3	1	1
LONDERZEEL	7	4	4	4
MACHELEN	34	37	36	38
MEISE	6	5	11	12
MERCHTEM	14	11	12	11
OPWIJK	4	6	4	7
OVERIJSE	12	13	12	11
PEPINGEN	1	5	1	0
ROOSDAAL	8	4	3	1
SINT-GENESIUS-RODE	11	17	17	14
SINT-PIETERS-LEEUEW	79	79	68	65
STEENOKKERZEEL	7	9	6	12
TERNAT	3	4	3	7
VILVOORDE	126	144	160	147
WEMMEL	33	23	20	16
WEZEMBEEK-OPPEM	3	10	15	9
ZAVENTEM	42	48	78	56
ZEMST	10	14	14	12
Eindtotaal	766	800	814	737

De bovenstaande cijfers betreffen opleidingen voor anderstaligen (zowel eigen beheer als derden maar exclusief de opleidingen Nederlands op de werkvloer en Nederlands op de opleidingsvloer, dus Nederlands tijdens de vaktechnische opleiding).

- 4.a) De beschreven werkwijze is inherent aan de manier waarop de trajectwerking bij de VDAB werkt. De VDAB geeft iedere werkzoekende een traject op maat dwz dat de consultant samen met de werkzoekende een zo realistisch mogelijk arbeidsmarkt gericht traject uittekent. De afgesproken acties bijvoorbeeld het volgen van taallessen Nederlands, worden opgenomen in een trajectovereenkomst. Indien de werkzoekende de afgesproken acties niet uitvoert, wordt het dossier zoals hoger vermeld overgemaakt aan de RVA met de melding “weigering positieve medewerking”
- 4.b) De gevraagde gegevens voor het aantal keer een cursus Nederlands in 2006 als “wenselijk en dus versterkend werd gezien voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende ?”

Gemeente	Totaal
AFFLIGEM	5
ASSE	67
BEERSEL	53

BEVER	3
DILBEEK	64
DROGENBOS	37
GALMAARDEN	1
GOOIK	1
GRIMBERGEN	51
HALLE	63
HERNE	5
HOEILAART	9
KAMPENHOUT	5
KAPELLE-OP-DEN- BOS	1
KRAAINEM	14
LENNIK	7
LIEDEKERKE	11
LINKEBEEK	13
LONDERZEEL	1
MACHELEN	42
MEISE	11
MERCHTEM	8
OPWIJK	5
OVERIJSE	19
PEPINGEN	1
ROOSDAAL	5
SINT-GENESIUS- RODE	49
SINT-PIETERS-LEEUEW	128
STEENOKKERZEEL	7
TERNAT	11
VILVOORDE	96
WEMMEL	45
WEZEMBEEK-OPPEM	15
ZAVENTEM	45
ZEMST	5
Eindtotaal	903

4.c) De transmissies overgemaakt aan de RVA kunnen opgedeeld worden in:

- Verlating of stopzetting van een beroepsopleiding;
- Werkweigering;
- Gebrek aan positieve medewerking.

Op basis van de bestaande monitoringsparamaters kan niet worden nagegaan hoeveel transmissies gebeurd zijn op basis van de weigering van een taalopleiding Nederlands.

Uit een manuele telling van de VDAB-regio Vilvoorde blijkt dat in 2005 en 2006 20 dossiers van werkzoekenden werden overgemaakt aan de RVA omdat de werkzoekende weigerde een taalopleiding aan te vatten en de VDAB-consulent dit laatste nodig achtte om de werkzoekende aan het werk te krijgen (waarvan 9 in 2006).

Deze dossiers werden door de RVA opgenomen met als gevolg een schorsing in een overgrote meerderheid van de dossiers (16 gevallen), in een aantal gevallen werd de betrokkene vrijgesteld na medisch onderzoek (2) en in een aantal gevallen (2) betrof het een schoolverlater die nog geen uitkering ontving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 97
van 7 februari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

VDAB-opleidingen - Arbeidsmarktbehoeften

Recentelijk kon men in de geschreven pers lezen dat van alle cursisten die een VDAB-opleiding voor de zorgsector beëindigen, maar liefst 96 % binnen zes maanden een job vond. Een zeer opmerkelijk cijfer dat de nood aan personen met deze opleiding duidelijk bloot legt. Daarnaast bedroeg in 2005 het aandeel van de opleidingen voor de zorgsector maar liefst 27 procent van het totale opleidingspakket van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

Toch melden verschillende bronnen dat niet alle opleidingen van de VDAB even aangepast zijn aan de marktvereisten, zoals de opleidingen voor de zorgsector dat blijkbaar wel zijn. Cursisten die bijvoorbeeld een opleiding tot bediende in de boekhouding of tot hulpboekhouder/boekhouder hebben gevolgd en zich aanmelden om te solliciteren voor dergelijke jobs, vangen vaak bot en worden doorverwezen voor een functie als administratief bediende. Dit is het gevolg van het feit dat velen onder hen niet slagen voor de testen inzake de algemene kennis aangaande boekhouden. Een grote drempel is nogal vaak de taal: de sollicitant kent onvoldoende Nederlands om een voldoende te halen voor deze testen, hoewel hij wel slaagde voor de testen opgesteld door de VDAB.

Ondanks het succes van de zorgopleidingen, lijkt de VDAB er voor sommige andere belangrijke knelpuntberoepen niet steeds in te slagen een structurele oplossing te bieden. Niet enkel de opleidingen tot bediende in de boekhouding of hulpboekhouder/boekhouder zorgen voor een onvoldoende toestroom naar de arbeidsmarkt, dit geldt ook voor andere, veelal technische opleidingen.

1. Beschikt de minister over soortgelijke cijfers als deze voor de zorgsector, voor opleidingen in de andere knelpuntberoepen? Hoeveel procent van de afgestudeerden vindt een job binnen het eerste halfjaar, het eerste jaar en de eerste twee jaar?
2. Beschikt de minister over soortgelijke cijfers voor de overige opleidingen, andere dan deze voor knelpuntberoepen, van de VDAB? Kan hij een overzicht bezorgen van de bestaande opleidingen en de gemiddelde duur om aan werk te geraken?
3. Heeft de minister kennis van de problemen die onder andere de interimsector ervaart bij het tewerkstellen van afgestudeerde cursisten namelijk dat ze niet voldoen aan de eisen van de werkgevers?

Welke maatregelen plant de minister om de cursussen georganiseerd door de VDAB beter af te stemmen op de werkelijke behoeften van de arbeidsmarkt?

4. Acht de minister het noodzakelijk dat de cursisten die een opleiding bij de VDAB beëindigen, over voldoende kennis van het Nederlands (voldoende voor de invulling van de functie) beschikken?

Op welke wijze wordt dit nagegaan of kan dit nagegaan worden?

5. Acht de minister het raadzaam dat de VDAB sturend optreedt in het toekennen van opleidingen aan kandidaat-cursisten?

Gebeurt dit reeds of lijkt het gewenst om dit te doen met specifieke aandacht inzake knelpuntberoepen?

6. Plant de minister een overleg met de VDAB om te werken aan deze pijnpunten?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 7 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

- 1.-2. De resultaten die onlangs in de pers kwamen zijn deze voor de opleidingen die de VDAB realiseert voor social profit. Het gaat in het bijzonder om de uitstroomresultaten van deze opleidingen.

Opleiding/percentage tewerkstelling	2006
Polyvalent verzorgende	80 %
Polyvalent verzorgende OSP	97 %
Gediplomeerd verpleegkundige	92 %
Bachelor in verpleegkunde	95 %
Terugkeercursus verpleegkundigen	91 %
Terugkeercursus voor verzorgenden	72 %
Logistiek assistent voor verzorgenden	88 %
Logistiek assistent kortgeschoolden	80 %
Initiatie opvoeder	67 %
Opvoeder B1	81 %
Opvoeder B2	68 %
PAB/ADL-assistent	69 %
Begeleider buitenschoolse kinderopvang	66 %
Apotheekassistent	85 %

De uitstroom wordt steeds gemeten 6 maanden na het beëindigen van de opleiding.

Uitstroomgegevens binnen het eerste halfjaar, het eerste jaar en de eerste twee jaar zijn niet beschikbaar.

De social profit opleidingen zijn qua uitstroom de meest succesvolle van VDAB. Dit heeft te maken met het grote knelpuntkarakter van deze beroepen, de uitstekende samenwerking met de sector. Wie de opleiding succesvol beëindigt is quasi zeker van werk. Gezien de lange duur van de meeste van de social profit opleidingen is er een grondige screening voor de opleiding, wat de uitval tijdens de opleiding beperkt. Het grote aandeel werkplekklaren is ook niet vreemd aan het succes.

De krapte op de arbeidsmarkt en het VDAB-beleid om kansengroepen een kans te geven vormen een deel van de verklaring waarom de andere opleidingen minder succesvol zijn dan de social profit opleidingen. Opleidingen zoals verpleegkunde en opvoeder, die samen 60 % van de social profit opleidingen uitmaken, richten zich niet naar laaggeschoolden, ouderen, arbeidsgehandicapten,...

De uitstroomcijfers van 96 % zes maand na het beëindigen van een opleiding in de zorgsector, waar naar gerefereerd wordt, zijn niet te veralgemenen. Het betreft hier de uitstroom van cursisten uit het derde jaar "gediplomeerde verpleegkundige" in de groep jonger dan 25 jaar voor het schooljaar 2004-2005. Deze informatie werd verstrekt als antwoord op de schriftelijke vraag 240 van 2006.

In bijgaande tabel kunnen de uitstroomcijfers afgelezen worden voor de andere opleidingen. Deze meting gebeurt zes maand na het beëindigen van de opleiding. Het betreft de resultaten van de opleidingen die beëindigd zijn in de periode juli 2005 tot en met juni 2006. Met “aantal gemeten acties” wordt “aantal opleidingen” bedoeld.

Deze gegevens zijn de uitstroomresultaten van de finaliteit- en functiegerichte opleidingen van de VDAB. Naast deze opleidingen organiseert de VDAB ook ondersteunende opleidingen zoals bijvoorbeeld : sollicitatietraining NT2 opleidingen. De opleidingen van VDAB halen gemiddeld een uitstroomresultaat van 66 % in 2006.

Alle finaliteit- en functiegerichte opleidingen die de VDAB organiseert zijn gericht op de knelpunten van de arbeidsmarkt, de knelpuntberoepen en –vacatures. De VDAB meet enkel zes maand nadat de cursisten hun opleidingen hebben voltooid. Er worden geen systematische metingen uitgevoerd die peilen naar de tijdsduur tussen het einde van de opleiding en een daaropvolgende tewerkstelling.

	2006
Bouw	62 %
Metselaar/basistechnieken bouw	60 %
Bekister	60 %
Stellingbouwer	58 %
Vloerlegger	63 %
Torenkraanbestuurder	88 %
Wegenbouwarbeider	58 %
Bouwplaatsmachinist	75 %
Specifieke bouwopleidingen	63 %
Stukadoor	52 %
Schilder	61 %
Industrieelschilder	53 %
Installateur CV en sanitair	64 %
Brandertechicus	62 %
Dakbedekking	66 %
Dichtingswerken platte daken	44 %
Industrieel isoleerder	
CAD bouw	43 %
Bagger	54 %
Hout	
Opleidingen houtsector	53 %
Elektriciteit	56 %
Installateur	65 %
Domotica	81 %
Metaal	64 %
Bediener werktuigmachines	72 %
Metaalbewerkingstechnieken	67 %
Lassen	63 %
Lassen/monteren	60 %
RX-lassen	63 %
Buizenfitter	82 %
Werktuigkundig tekenaar en CAD	68 %
Montage en kraanwerkzaamheden	75 %

Robotica	
Auto	
Automecanicien	63 %
Vrachtwagenmecanicien	84 %
Bromfietsmecanicien	40 %
Plaatslager/koetswerk/pistoolschilder	48 %
Vervoer	71 %
Vrachtwagenchauffeur	67 %
Autobus- & autocarbestuurder	65 %
Taxibestuurder	85 %
Heftruckbestuurder/magazijnier	51 %
Koeltechnieken	77 %
Confectie	60 %
Textiel	50 %
Automatisatie	61 %
Automatisering	60 %
Horeca	58 %
Visfileerder	63 %
Grafische	57 %
CAD-grafische	67 %
Drukkerij	76 %
Drukafwerking	71 %
Telematica	
Professionele schoonmaaktechnieken	64 %
Verkoop	50 %
Onderhoudsarbeider	49 %
Milieu	47 %
Groenwerker	44 %
Bediendenopleidingen	59 %
Talen	61 %
Bureautica	55 %
Informatica	62 %
Management en communicatie	62 %

3. Het is niet een kwestie dat de cursisten over onvoldoende competenties zouden beschikken om in de interimsector tewerkgesteld te worden. Het eigenlijke probleem is om in het geval van interimjobs, op vraag van de interimsector zo snel mogelijk potentiële interimarissen op te leiden en competenties te laten verwerven zodat zij deze interimvacatures snel kunnen invullen. De VDAB wordt hier voor een dubbele uitdaging geplaatst :
- a. De opleidingsprogramma's, die zijn afgestemd op de beroepsprofielen van SERV, aanpassen en of inkorten zodat deze sporen met het functieprofiel dat door de interimkantoren en hun klanten wordt vooropgesteld.
 - b. De intrede van de potentiële interimarissen in de opleidingen zo organiseren zodat de voorrangsregeling niet verstoord wordt die de VDAB ten opzichte van de kansengroepen in uitvoering van zijn beheerscontract met de Vlaamse regering hanteert.

Om deze uitdagingen aan te gaan, werkt de VDAB samen met de interimsector, met name Federgon. In het kader van deze samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB en Federgon wordt een gemeenschappelijke communicatie- en actieplan uitgewerkt rond beide

thematieken. Daarnaast wordt er rekening gehouden met de resultaten van een studie van CEVORA over de tewerkstelling van kansengroepen in de bediendese sector (bvb. de organisatie van korte opleidingen die leiden tot een consumerverkoopsfunctie), en er wordt ook gewerkt aan de inhoudelijke en methodologische aanpassing van de opleidingsprogramma's van de VDAB.

De algemene aanpak van de VDAB om zijn opleidingen af te stemmen op de werkelijke behoeften van de arbeidsmarkt bestaat in een structurele samenwerking met de Paritaire Sectorale Vormingsfondsen. Deze samenwerking komt in essentie neer op een betrokkenheid van de sociale partners van de diverse sectoren bij de planning van de verschillende opleidingen en bij de inhoudelijke vormgeving daarvan. Het zijn immers deze sociale partners die het best geplaatst zijn om de noden van hun sector, uitgedrukt in kwalitatieve en kwantitatieve opleidingsbehoeften, voor werkzoekenden te bepalen. Concreet betekent dit dat de VDAB bij de opmaak van zijn jaarlijks actieplan de sectoren bevroegt. Daarnaast treedt de VDAB op contractuele basis in overleg met deze fondsen om zijn opleidingsprogramma's permanent af te stemmen op de noden van de sectorale arbeidsmarkt.

Eveneens wordt met de verschillende sectorale vormingsfondsen overleg gepleegd over de systematische inschakeling van opleidingstages tijdens de opleiding van werkzoekenden. Op deze wijze zullen in de toekomst de resultaten van de opleiding, m.a.w. de ontwikkelde competenties, nauwer aansluiten bij de gevraagde functievereisten van de werkgevers uit de verschillende sectoren. Ook de instapopleiding kan als instrument gebruikt worden om de overgang van opleiding naar tewerkstelling te vergemakkelijken.

Daarnaast wens ik te onderstrepen dat in het kader van de samenwerking die de VDAB heeft uitgebouwd met de verschillende sectoren niet enkel de opleidingsinhoud wordt afgestemd op de actuele sectorale noden, maar dat bij de eindevaluatie en certificering van de cursisten vertegenwoordigers van de paritaire Vormingsfondsen rechtstreeks betrokken worden. Dit uiteraard voor zover de sectoren deze rol wensen en kunnen opnemen.

4. Het is evident dat de cursisten op het einde van de opleiding over voldoende kennis van het Nederlands beschikken, tenminste voldoende voor de invulling van de functie. Het gaat dus niet over kennis van het Nederlands maar over taalbeheersing en taalvaardigheid in een specifieke arbeidssituatie. De situatie waarin een vrachtwagenbestuurder de Nederlandse taal moet hanteren is van een totaal andere aard van deze van een bouwvakker of een bediende in een reisbureau. Dit betekent meteen dat het testen van "voldoende kennis" van de Nederlandse taal voor de invulling van een specifieke functie of een vacature, bijzonder genuanceerd moet benaderd worden.

Vanuit praktische overwegingen moet men zich echter binnen het kader van de opleiding beroepen op gestandaardiseerde taaltesten. De VDAB hanteert daarom doelgericht specifieke taaltesten. Enerzijds om na te gaan of een cursist over voldoende taalbeheersing beschikt om een bepaalde opleiding te volgen en anderzijds om de taalprogressie tijdens of na een opleiding objectief te kunnen vaststellen.

Eindtesten Nederlands als vreemde taal zijn er in de vorm van de gestandaardiseerde en geautomatiseerde ELAO testen die een niveauaanduiding voor een vreemde taal aangeven volgens het Europees Referentiekader (ERK). Dit instrument (ELAO) wordt momenteel in alle polyvalente opleidingscentra van de dienstensector toegepast.

De VDAB is rond deze problematiek voortdurend op zoek naar de meest optimale architectuur en methodiek van zijn opleidingsprogramma's. Er wordt permanent gezocht naar een inhoudelijke afstemming van de NT2 opleidingen met de daaropvolgende beroepsopleidingen maar ook aan de uitbouw van een verdere ondersteuning en ontwikkeling van de

taalvaardigheid tijdens deze beroepsopleiding. De finaliteit is en blijft voor de VDAB cursisten de juiste competenties bij te brengen, dus ook de taalcompetenties zodat zij na een opleiding de nog vele openstaande vacatures kunnen invullen.

5. In het kader van de sluitende aanpak treedt de VDAB veel meer sturend op in het toekennen van opleidingen. De VDAB heeft de taak om de actuele noden en tekorten op de arbeidsmarkt te verzoenen met de competenties van de werkzoekenden. Pas wanneer deze twee niet in mekaar verlengde liggen is er nood aan opleiding voor de werkzoekende. Het weigeren van een opleiding in de context van een VDAB-trajectbegeleiding leidt tot transmissie.

Specifiek bij de competentiecentra van de VDAB is er gezorgd voor een aanpak die ondersteunend is voor een beleid van kansenmaximalisatie gekoppeld aan een tewerkstellingsengagement van de kandidaat cursisten.

Er is dus geen totale keuzevrijheid van de werkzoekenden om eender welke opleiding aan te vatten. Werkzoekenden die bij de VDAB een beroepsopleiding wensen te volgen worden in de eerste plaats uitvoerig geïnformeerd over het beroep en de sector waarvoor zij een opleiding wensen te volgen. Door genuanceerd de beroepen toe te lichten – daarbij wordt gebruik gemaakt van de verschillende beroepentrapjes waarover de VDAB beschikt en ook in verkorte versie op zijn website raadpleegbaar zijn – kan de cursist een weloverwogen opleidingskeuze maken.

Vervolgens worden de cursisten die een bepaalde beroepsopleiding hebben gekozen gescreend op hun “instapvereisten”. Deze zijn driedelig : er zijn fysieke, motivationele en competentiegerichte instapvereisten. De lichamelijke voorwaarden zijn in principe dezelfde als deze die gesteld worden bij de uitoefening van het beroep of functie. De motivationele voorwaarde is de bereidheid van de kandidaat-cursist om na de gevolgde opleiding in te gaan op vacatures die aansluiten bij deze opleiding. Dit impliceert de kennis van en het aanvaarden van de arbeidsomstandigheden van de sector of van het beroep. De competentiegerichte instapvoorwaarden heeft de VDAB gedefinieerd op basis van de eindtermen die geldig zijn in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

In het kader van de beheersovereenkomst en het meerbanenplan zijn naast de extra middelen ook zeer concrete engagementen met VDAB aangegaan inzake knelpuntopleidingen. Deze engagementen worden dan ook voortdurend gemonitord en geëvalueerd. Zo zal de VDAB in de loop van dit jaar een evaluatie opmaken inzake de doeltreffendheid van de lopende knelpuntopleidingen (in het bijzonder op het vlak van de uitstroom naar knelpuntberoepen) en het aanbod van de capaciteitsuitbreiding inzake knelpuntberoepen afdrukken aan het reguliere opleidingsaanbod.

6. Uit bovenstaande kan u afleiden dat VDAB voortdurend op zoek gaat naar een nieuwe aansluitingsmechanisme. Wij plegen regelmatig overleg met de organisatie over deze en andere acties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 106
van 21 februari 2007
van **GREET VAN LINTER**

Schoolactieplan geestelijke gezondheidszorg - Stand van zaken

In de Beleidsbrief Welzijn 2006-2007 lezen we:

“Net als voor de curatieve zorg, lijkt het me wenselijk om een preventiebeleid voor geestelijke gezondheid uit te werken in functie van de drie leeftijdsdoelgroepen: jongeren, volwassenen en ouderen...

Ik vind het belangrijk dat alle scholen een kwaliteitsvol schoolactieplan geestelijke gezondheid hebben. Ik wil dat in samenspraak met mijn collega bevoegd voor Onderwijs realiseren..., met aandacht voor:

- een geïntegreerde benadering (met bijvoorbeeld ook links naar middelengebruik, pesten en geweld),
- vorming van leerkrachten en ouders,
- geestelijke gezondheidsbevordering bij leerlingen,
- zorg voor leerlingen met beginnende symptomen van depressie en signalen van suïcidaliteit”.

De minister van Onderwijs verwijst in zijn beleidsprioriteiten naar de uitbouw van een zorgcontinuüm. Dit vraagt een nauwe samenwerking met het welzijnsveld rond de school. Hierbij neemt het CLB (centrum voor leerlingenbegeleiding) een belangrijke taak op, als draaischijf tussen onderwijs en het bredere welzijns- en gezondheidsveld.

Kan de minister een stand van zaken geven van dit dossier?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 21 februari 2006
van **GREET VAN LINTER**

In de intentieverklaring die ik samen met de minister bevoegd voor gezondheid, de minister bevoegd voor landbouw en de minister bevoegd voor jeugd, afsloot om de gezondheid bij de schoolgaande jeugd te bevorderen, werd er ook afgesproken om rond de preventie van zelfdoding te werken.

Het schoolactieplan geestelijke gezondheid moet dus een onderdeel worden van het breed gezondheidsbeleid van de scholen.

Het schoolactieplan, waarnaar wordt verwezen in de vraag, is nu een onderdeel van het Vlaams actieplan suïcidepreventie. Dat Vlaams actieplan suïcidepreventie werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 8 december 2006. Het schoolactieplan is nog in ontwikkeling en ik werk daaraan mee. In dit schoolactieplan zal ook de rol van het CLB worden beschreven.

De CLB's zijn ook een belangrijke partner binnen de Integrale Jeugdhulp. In dit verband heeft de CLB-sector vorig schooljaar het sectorale aanbod in type-modules omschreven. Dit schooljaar heeft elk CLB afzonderlijk het lokale aanbod in modules omschreven. Dit is een belangrijke inspanning om de draaischijffunctie van de CLB's verder vorm te geven. Ook de permanente ondersteuning door de CLB's van de leerlingenbegeleiding in de school enerzijds en de actieve participatie in de netwerken van de Integrale Jeugdhulp anderzijds zorgen ervoor dat er dagelijks gebouwd wordt aan een zorgcontinuüm in en rond de school.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 68
van 20 februari 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

Restauratiedossiers beschermde orgels - Stand van zaken

Conform het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 september 2002, kunnen dossiers worden ingediend om subsidies te verkrijgen voor de restauratie van beschermde orgels.

1. Hoeveel beschermde orgels zijn er per provincie?
2. Hoeveel restauratiepremies werden er aangevraagd sinds de uitvoering van het besluit? Voor welke orgels werden er restauratiepremies aangevraagd?
3. Hoeveel restauratiepremies werden er toegekend en voor welke orgels?
4. Hoeveel restauraties werden reeds voltooid?
5. Welke orgels staan nog op de wachtlijst om gerestaureerd te worden?
6. Worden de dossiers chronologisch behandeld of zijn er nog andere criteria?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 20 februari 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Vlaanderen telt in totaal 1.123 beschermde orgels, waarvan 836 als inboedel van een beschermd gebouw. De provincie Antwerpen telt 186 beschermde orgels, Limburg 191, Oost-Vlaanderen 315, Vlaams Brabant 238 en West-Vlaanderen 193.
2. tot en met 5. Tot op heden werden 32 ontvankelijke orgelrestauratiedossiers ingediend. Voor 26 dossiers kon al een restauratiepremie worden toegekend, waarvan 12 dossiers ondertussen al zijn afgerond. 6 restauratiedossiers zijn nog opgenomen in een wachtlijst. Hierbij een detailoverzicht van de dossiers, met een concrete stand van zaken:

Gemeente	Type en/of locatie orgel	Premie toegekend	Dossier in wachtlijst	Restauratie voltooid
Antwerpen	Bremser-Loretorgel, Elzenveld	X		
Antwerpen	Merklinorgel, Van Celstinstituut	X		
Vremde	St-Jan-in-de-oliekerk	X		
Ranst	Onze-Lieve-Vrouwkapel	X		X
Rumst	Heilige Maria-Magdalena		X	
Vosselaar	Onze-Lieve-Vrouwkerk	X		X
Bierbeek	Sint-Hilariuskerk	X		
Borgt	Sint-Salvatorkerk	X		
Kessel-Lo	Abdijkerk Onze-Lieve-Vrouw, Vlierbeek	X		X
Testelt	Sint-Pieterskerk – orgel	X		
Vilvoorde	Sint-Antonius-Abtkerk	X		X
Koersel	Sint-Brigidakerk		X	
Beringen	Sint-Pietersbandenkerk		X	
Leut	Sint-Pieterskerk	X		
Riemst	Sint-Stefanuskerk	X		
Tessenderlo	Sint-Martinuskerk		X	
Herderssem	Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart	X		X
Hofstade	Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart	X		X
Dendermonde	Onze-Lieve-Vrouwkerk	X		X
Evergem	Sint-Christoffelkerk	X		X
Zulzeke	Sint-Jan-in-de-Oliekerk	X		X
Knesselare	Sint-Willibrorduskerk	X		
Wieze	Merklinorgel, Sint-Salvatorkerk	X		
Maarke	Sint-Eligiuskerk	X		
Adegem	Sint-Adrianuskerk	X		
Maldegem	St. Barbarakerk	X		X
Gontrode	Sint-Bavokerk		X	
Landskouter	Sint-Agathakerk	X		
Sint-Niklaas	Sint-Jobkerk	X		X

Brugge	Sint-Gilliskerk	X		X
Kanegem	Sint-Bavokerk	X		
Westvleteren	Sint-Martinuskerk		X	

6. Orgelrestauratiedossiers worden behandeld conform de systematiek voor gewone restauratiedossiers. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik dan ook graag naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nummer 56, d.d. 7 februari 2007, van mevrouw Cathy Berx.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 70
van 23 februari 2007
van **BART CARON**

Ad-nominatimsubsidies aan verenigingen - Indexering (2)

Op 22 november 2006 stelde ik de minister reeds een schriftelijke vraag over de ad nominatim-wijze van subsidiëren van organisaties van kansengroepen (vraag nr. 22, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 17-01-2007).

Ik stelde toen onder meer de volgende vragen:

- hoeveel organisaties er door de Vlaamse overheid nog ad nominatim, of op vergelijkbare wijze, gesubsidieerd worden en in welke sectoren ;
- hoeveel het totaal van middelen is dat naar deze subsidiëring gaat;
- hoeveel van deze organisaties geen indexering wegens inflatie en wegens anciënniteitverhogingen ontvangen;
- hoeveel het de Vlaamse overheid jaarlijks extra zou kosten om deze subsidie van deze organisaties toch te indexeren;
- hoeveel het de Vlaamse overheid extra zou kosten wanneer deze organisaties eenmalig de gederfde inkomsten retroactief, sinds de aanvang van hun subsidiëring, toch betaald zouden krijgen;
- en of de Vlaamse Regering plannen heeft voor deze indexering; zo ja, welke stappen de minister plant om dit structureel probleem voor deze organisaties te verhelpen en hoe hij tegenover het systeem van ad-nominatimsubsiëring staat.

Op deze vragen kreeg ik een uitgebreid antwoord, maar voor bepaalde aspecten verwees de minister naar de vakministers.

Op mijn bovenvermelde eerste twee vragen kreeg ik volgende antwoorden.

- Het bepalen van het aantal organisaties dat vanuit de Vlaamse begroting via “projectmiddelen of ad-nominatimsubsidies quasi permanent gesubsidieerd worden” is een vraagstuk dat enkel door de betrokken functioneel bevoegde Vlaamse ministers en hun diensten kan worden beantwoord.
- Hetzelfde geldt voor het bepalen van het aantal organisaties waarvan de subsidie niet standaard wordt geïndexeerd. Echter kan elke minister, die van oordeel is dat een projectmatige subsidie dient verhoogd te worden met een index of andere kostenverhogingsmechanismen, dit via een herschikking van zijn eigen begroting steeds doen.

De minister stelde dat de aanpassing van de subsidiëring aan de gevolgen van de weddendrift ingevolge anciënniteitsopbouw momenteel enkel bij subsidieregelingen voorkomt die volledig reglementair onderbouwd zijn.

Omdat net bovenvermelde vragen 1 en 2 de essentie van mijn vraagstelling zijn en ik door de minister werd doorverwezen, heb ik dan ook zowel minister Van Brempt als minister Vervotte een gelijkaardige vraag gesteld m.b.t. hun bevoegdheden.

Op mijn vraag hoeveel en welke ad-nominatimorganisaties een jaarlijkse indexering van de middelen genieten antwoordde mevrouw Van Brempt onder andere het volgende:

“Het betreft de subsidiebedragen ingeschreven op naam van de vzw’s Rosa, de Holebifederatie en de Nederlandstalige Vrouwenraad. Deze indexatie spruit voort uit de algemene regularisatie van DAC-projecten die de vorige regering doorvoerde. De drie voornoemde organisaties stelden een aantal van dergelijke DAC-ers te werk. Na de regularisatie kwamen deze mensen op de loonlijst van de organisaties zelf terecht en werden de loonkosten gecompenseerd via een verhoging van de ad-nominatimsubsidies vanuit Gelijke Kansen. Het is slechts dit beperkt aandeel in het totale subsidiebedrag dat jaarlijks wordt geïndexeerd”.

Het gaat hier dus om personeelsleden, namelijk ex-DAC'ers.

Ze kaartte in het kader van de begrotingsopmaak 2007 het probleem van de niet-indexatie van de ad-nominatum gesubsidieerde organisaties aan. Het kabinet van minister Van Mechelen beloofde toen deze anomalie over de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen heen te bestuderen, en dit met het oog op een generieke, structurele oplossing voor de toekomst.

Minister Vervotte gaf een overzicht van alle geïndexeerde en niet-geïndexeerde subsidies.

Het is steeds problematisch om in de zachte sectoren een compensatie met eigen beleidsmiddelen te moeten doorvoeren, omdat dat de beleidsmiddelen van het Vlaamse Welzijnsbeleid, Cultuurbeleid of Gelijkekansenbeleid stapsgewijs uitholt.

Als de indexering niet gebeurt, is dat wel altijd lastig voor de betrokken organisaties, die wel met stijgende loonlasten en werkingskosten worden geconfronteerd.

Ik heb begrepen dat voor 2007 volgende principes werden gehanteerd:

- een indexatie van 2% voor loonsubsidies (in functie van overschrijding spilindex, waarbij geen overschrijding is voorzien in 2007);
- een indexatie van 1,5% voor werkingssubsidies (gezondheidsindex);
- geen indexatie voor facultatieve toelagen of studies.

1. De minister kent het probleem ongetwijfeld.

Werd er inderdaad een studie uitgevoerd m.b.t. deze anomalie, over de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen heen?

Zo ja, wat zijn deze resultaten en waar kan men ze terugvinden?

2. Worden er op basis van de resultaten van de studie extra inspanningen gedaan om voor die organisaties welke nu geen indexering genieten van de ad-nominatimsubsidies, deze subsidies te indexeren in de toekomst?

3. Is het niet logisch dat organisaties die met ex-DAC'ers werken een indexering zouden krijgen, aangezien de overname van het DAC-personeel naar mijn weten steeds via decreet of besluiten, dus reglementair, is gebeurd?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 23 februari 2007

van **BART CARON**

1. Naar aanleiding van de voorbereidende besprekingen in het kader van de initiële begrotingsopmaak 2007 heb ik inderdaad aan mijn administratie opdracht gegeven om een studie uit te voeren naar de budgettaire effecten van een indexatie van alle subsidies die vandaag opgenomen zijn in het uitgavendecreet, omwille van het ontbreken van een decretale grondslag voor de subsidiëring. De resultaten van deze oefening heb ik meegenomen in de nota die als basis diende voor het begrotingsconclaf begrotingsopmaak 2007. Op basis van het aangebrachte cijfermateriaal heeft de Vlaamse regering uitdrukkelijk beslist om geen veralgemeende indexatie van de subsidies door te voeren. De Vlaamse regering stelde immers dat een dergelijke indexatie niet als een voorafname op de beschikbare vrije beleidsruimte gebruikt mocht worden. Ze liet echter wel de vrije keuze aan iedere collega om een indexatie door te voeren, evenwel op voorwaarde dat de budgettaire weerslag zou opgevangen worden binnen de kredieten van desbetreffende Vlaamse minister.

De berekening van mijn administratie was niet beperkt tot de zuivere nominatim-subsidies zoals die zijn opgenomen in de initiële begroting 2007, maar van alle in artikel 12 van het huidige begrotingsdecreet opgesomde basisallocaties. Deze lijst is breder dan enkel nominatim-subsidies aangezien hier ook basisallocaties in zijn opgenomen waarop de kredieten zijn ingeschreven waarvan de begunstigen niet nominatief, maar algemeen zijn omschreven in de libellé. Niettemin stelt het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde probleem zich eveneens voor deze laatste groep.

Toelichting bij de resultaten van het onderzoek naar het budgettair effect van de indexatie van subsidies**- Werkwijze**

Bij de berekening van de in de begroting opgenomen subsidies is uitgegaan van alle subsidies met ESR-code 3 (30-34), ESR 40,43 exclusief enkele heel specifieke, de facto 'oneigenlijke' en dus irrelevante subsidies (bv. gemeentefonds).

Voor de indexatie van de nog niet-geïndexeerde subsidies wordt het werkingsgedeelte voor 75% aan de inflatie gezondheidsindex (1,5%) geïndexeerd (en niet aan 100% van de 1,5% zoals aangehaald in uw vraag), terwijl de loonaandelen van basisallocaties buiten indexprovisie evenzeer aan de gezondheidsindex (1,5%) worden geïndexeerd. Let wel, indien basisallocaties met een loongedeelte binnen de indexprovisie zouden worden geïndexeerd dan dient, uitgaande van de hypothesen o.b.v. de instructies voor de opmaak van de initiële begroting 2007 rekening te worden gehouden met 2% i.p.v. 1,5% op het loonaandeel, maar is het totale indexeffect in het jaar zelf afhankelijk van de overschrijding van de spilindex. In de loop van 2007 is op basis van de huidige inflatievooruitzichten (bij begrotingscontrole wordt een herindexatie doorgevoerd op basis van een inflatieverwachting van 1,8% i.p.v. de bij de opmaak van de initiële begroting gehanteerde 1,5%) nog geen indexsprong voorzien.

- Mogelijke scenario's

Omdat preciese informatie ontbreekt over de verdeling van het loon- en werkingsaandeel van de op dit ogenblik niet geïndexeerde subsidiekredieten is het noodzakelijk uit te gaan van scenario's bij de berekening van het budgettaire effect van een indexering.

De volgende tabel geeft de budgettaire weerslag weer in 4 mogelijke gevallen:

Scenario	Weerslag
100%Loon	€9 134 000
100%Werking	€6 847 000
80%L20%W	€8 665 000
50%L50%W	€7 985 000

Uiteraard zijn dit slechts benaderingen omdat de verdelingen loon-werkingsaandeel sterk kunnen uiteenlopen al naargelang de basisallocatie die men in beschouwing neemt.

2. Het was dus de Vlaamse Regering die beslist heeft om geen algemene indexering door te voeren. Momenteel ligt een herhaling van deze vraag niet terug op tafel. Een begrotingscontrole is daar trouwens ook niet het momentum voor.
3. De kredieten voor de DAC-subsidiëring worden steeds geïndexeerd. Ingeval van regularisatie van DAC-personeel is er een gelijkschakeling doorgevoerd met de verloningsvoorwaarden van het personeel van de sectoren waarin de DAC'ers waren tewerkgesteld. Dit heeft tot gevolg dat de lonen van deze arbeidskrachten worden gesubsidieerd vanuit de reguliere subsidieregelingen. Zoals mijn collega Van Brempt blijkbaar reeds heeft aangegeven, werd bij de overheveling van kredieten voor de subsidiëring van DAC'ers naar andere basisallocaties, het loonaandeel van de ontvangende basisallocatie aangepast waardoor de indexering van de loonsubsidiëring van de ex-DAC'ers gegarandeerd bleef.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 78
van 8 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Registratierechten - Boetes

Het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten – Titel I Registratierecht, legt verscheidene aanvullende rechten en boetes vast in het geval dat het bedrag aan betaalde rechten ontoereikend is.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aanvullende rechten en boetes die betaald dienden te worden sedert 2002, en dit per jaar en per reden/oorzaak (bijvoorbeeld tekortschatting, het niet voldoen aan de voorwaarden voor het verlaagd tarief voor bescheiden woningen, het niet voldoen aan de voorwaarden voor het abatement...)?
2. Hoeveel van de te betalen aanvullende rechten en/of boetes moeten worden betaald ten gevolge van vergissingen en/of fouten begaan door notarissen?

Is de eigenaar de boete ook verschuldigd als kan worden aangetoond dat een notaris een fout heeft gemaakt inzake het te betalen bedrag aan rechten, gelet op de wet van 25 Ventose XI, gewijzigd door de wetten van 4 mei 1999?

3. Kan een overzicht per jaar gegeven worden van het totaalbedrag aan aanvullende rechten dat is uitgesloten van de meeneembaarheid, alsmede het aantal betrokken belastingplichtigen, gelet op artikel 61/3?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 8 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

Mijn administratie heeft navraag gedaan bij de FOD Financiën, meer bepaald de Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen (verder AKRED), vermits deze laatste nog steeds instaat voor de inning van de Vlaamse registratierechten.

Hierbij kan ik u het resultaat van deze bevraging meedelen.

1. In bijlage kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde gegevens vinden i.v.m. het registratierecht op overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen van 2002 tot en met 2005, zoals deze blijken uit de zogenaamde “staten van ontdekking “ van de lokale kantoren, en opgesplitst als volgt :

1) aanvullende rechten en boeten geheven inzake verzuim (bijvoorbeeld niet-aangegeven overdrachten van onroerende goederen)

2) aanvullende rechten en boeten geheven ingevolge tekortschatting

3) aanvullende rechten en boeten geheven ingevolge niet-naleving van de voorwaarden tot behoud van een fiscaal gunstregime (zoals bijvoorbeeld het niet voldoen aan de voorwaarden voor het behoud van het abatement of het verlaagd tarief van bescheiden woningen, ...).

Een verdere uitsplitsing binnen elk van deze drie categorieën kan door de FOD Financiën niet bezorgd worden.

De vermelde bedragen werden per gewest uitgesplitst volgens de ligging van de kantoren waar de rechten en boeten werden vastgesteld. Dit is dus niet helemaal conform de toewijzing van de opbrengst van de boeten zoals deze door de Bijzondere Financieringswet (artikel 4 § 5) en het Koninklijk Besluit van 3 februari 2002 houdende uitvoering van artikel 4 §5 van de Bijzondere Financieringswet, wordt voorzien. De opbrengst van deze boeten wordt uiteindelijk toegewezen aan het rechthebbende gewest in functie van de ligging van de kwestieuze onroerende goederen.

2. De cijfergegevens die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt i.v.m. de te betalen aanvullende rechten en/of boeten die het gevolg zijn van vergissingen en/of fouten begaan door notarissen worden niet afzonderlijk bijgehouden.

In sommige gevallen, bijvoorbeeld wanneer een notariële akte laattijdig ter registratie wordt aangeboden, is de notaris persoonlijk aansprakelijk voor het betalen van de boete.

In andere gevallen, bijvoorbeeld bij een tekortschatting of bij onjuiste verklaringen vanwege partijen, zijn partijen zelf aansprakelijk voor het betalen van de bijrechten en de boete. Ook al zou bijvoorbeeld een gebrekkige of onvolledige informatie vanwege de notaris de aanleiding tot de overtreding geweest zijn.

Volgens de notariswet heeft elke notaris een informatie- en bijstandsplicht. Indien de notaris een fout heeft gemaakt bij het uitoefenen van zijn ambt kan hij hiervoor (professioneel) aansprakelijk worden gesteld, een risico waarvoor hij zich kan verzekeren.

De nieuwe notariswet bepaalt bovendien dat de Provinciale Kamers van notarissen bevoegd zijn om te bemiddelen of tussen te komen bij ernstige problemen. Indien also geen oplossing uit de bus komt, zal de benadeelde cliënt de notaris voor de burgerlijke rechtbank dagvaarden om schadeloosstelling te bekomen.

3. De cijfergegevens m.b.t. het totaalbedrag aan aanvullende rechten dat is uitgesloten van de meeneembaarheid, alsmede het aantal betrokken belastingplichtigen, wordt niet afzonderlijk door Akred bijgehouden. Dit is ook logisch, de administratie gaat niet actief op zoek naar die rechten die, bij ontbreken van de uitsluiting van meeneembaarheid voor aanvullende rechten, in een concreet dossier voor meeneembaarheid in aanmerking zouden gekomen zijn.

BIJLAGE

Overzicht van de aanvullende rechten en boeten die betaald dienden te worden sedert 2002, per jaar en per reden/oorzaak.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/78/antw.078.bijl.001.pdf

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 254
van 31 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Bodemsaneringen - Stand van zaken

In Vlaanderen wachten nog honderden vervuilde gronden om gesaneerd te worden. Het nieuwe bodemsaneringsdecreet van 11 oktober 2006 (Stuk (2005-2006)-Nr. 867-9) moet eigenaars van vervuilde bodems aanzetten tot initiatief.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nog te saneren gronden in Vlaanderen?

Kan dit opgesplitst per provincie?

Kan de minister een evolutie geven sinds het bodemsaneringsdecreet van 1995?

2. Hoeveel saneringsprojecten lopen er momenteel? Kan dit eveneens opgesplitst per provincie?

3. Hoeveel aanvragen tot (co-)financiering lopen er momenteel, opgesplitst per provincie?

Heeft het nieuwe bodemsaneringsdecreet effectief tot meer aanvragen geleid?

4. Over welke beleidskredieten beschikt de minister voor de bodemsanering?

Kan de minister eveneens de evolutie weergeven sinds 1995?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 31 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Allereerst willen wij er u op attent maken dat het bodemsaneringsdecreet van 11 oktober 2006 nog niet van kracht is maar dat nog steeds het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering geldig is. Volgens het huidige decreet omvat de bodemsanering het behandelen van de bodemverontreiniging door:
- het opstellen en uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek (BBO)
 - het opstellen van een bodemsaneringsproject (BSP)
 - het uitvoeren van bodemsaneringswerken (BSW)
 - het eventueel verzekeren van de nazorg.

De uitvoering van deze stappen dienen te gebeuren door een bodemsaneringsdeskundige. Deze bodemsaneringsdeskundige werkt volgens de standaardprocedures opgesteld door de OVAM.

Wat betreft de nog te saneren gronden, werd in 2001 een studie uitgevoerd door Ecolas, teneinde een inschatting te maken van het totaal aantal gronden waarvoor een BBO moet opgesteld worden. Men kwam zo tot een raming tussen de 21.500 en 24.500 BBO's. Een verdeling per provincie was hier niet mogelijk. Momenteel werden ca. 10.000 BBO's ingediend, waarvan er 6.675 conform zijn.

In onderstaande tabel is per jaar een overzicht terug te vinden van het aantal ingediende en conforme BBO's, het aantal ingediende en conforme BSP's, het aantal bodemsaneringswerken dat werd opgestart en het aantal bodemsaneringswerken dat werd afgerond.

	voor 1997	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Totaal
BBO ter beoordeling		440	1000	1050	1077	1261	1283	1414	1094	999	913	10531
BBO conform		252	553	635	656	753	903	993	693	665	572	6675
BSP ingediend		70	122	218	221	310	377	424	361	379	357	2839
BSP conform		47	77	166	212	292	315	426	369	367	423	2694
BSW opgestart		20	55	70	106	163	177	327	306	279	340	1843
BSW afgerond		7	9	17	22	28	52	51	87	160	185	618

2. Per 1.1.2007 werden reeds 2.839 BSP's ingediend waarvan 2.694 BSP's conform werden verklaard. Opgesplitst per provincie en per jaar ziet dit er als volgt uit :

Spreiding van de ingediende bodemsaneringsprojecten in Vlaanderen per provincie

Provincie	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Oost-Vlaanderen	14	26	48	45	65	71	94	92	102	87
West-Vlaanderen	12	28	37	40	66	79	89	69	66	73
Antwerpen	18	42	77	63	104	130	140	115	112	105
Limburg	11	14	24	28	34	50	44	36	41	37
Vlaams Brabant	15	12	32	45	41	47	57	49	58	55
Totaal	70	122	218	221	310	377	424	361	379	357

3. Gelet op het feit dat het nieuwe bodemsaneringsdecreet nog niet in werking is, kan het aantal aanvragen tot cofinanciering nog niet worden nagegaan.

4. Hieronder is een overzicht weergegeven van de beleidskredieten waarover de minister beschikt voor de bodemsanering.

Voor de periode 1995 – 1997 zijn geen gestructureerde gegevens beschikbaar. De cijfers hebben betrekking op de reëel vastgelegde bedragen op de OVAM-begroting.

Jaartal	Uitgaven bodemsanering IVS
1998	2.956.120
1999	10.912.936
2000	18.202.084
2001	4.257.821
2002	3.916.801
2003	10.951.498
2004	32.079.683
2005	11.172.681
2006	24.093.622
Totaal	118.543.246

De daling in 2005 van de reële vastlegging is het gevolg van het feit dat in de OVAM-begroting 2005 een bedrag van 16.000 KEUR voorzien was voor het dossier Asse-Asphaltco. Uiteindelijk heeft men door een andere keuze van saneringstechniek de kostprijs van de sanering drastisch kunnen verminderen zodat een gedeelte van het krediet in 2006-2007 werd en wordt aangewend voor andere dossiers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 257
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Windenergie-installaties - Vergunningsprocedure

De commissie Openbare Werken en Energie en de commissie Leefmilieu werden uitgenodigd bij Volvo Trucks Gent, dat zijn plannen ontvouwde om een CO₂-vrij bedrijf te worden.

Zij hebben reeds vele inspanningen gedaan om alternatieve energiewinning een plaats te geven in hun bedrijf. Kleine windenergie-installaties op de daken van het bedrijf zouden reeds heel wat energiebehoeften kunnen dekken en vormen geen storend element in het landschap.

Toch blijkt dat de vergunningsaanvragen voor deze vorm van installaties aan een zeer zware procedure onderworpen worden.

1. Gaan de ministers ervan uit dat dergelijke installaties doeltreffend zijn als alternatieve energiebron?

Waarom worden dergelijke installaties dan onderworpen aan een zware vergunningsprocedure?

2. Zijn er plannen om de vergunningsprocedures voor dergelijke installaties te vereenvoudigen, vermits het om niet-landschapsstorende constructies gaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 52) en Peeters (nr. 257).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 257 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening .

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 268
van 7 februari 2007
van **BART DE WEVER**

Parkeergarage Antwerpse Leien - Stand van zaken

Met de Antwerpse Leien werd de minister recentelijk een aantal keer geconfronteerd. Zo was er de schriftelijke vraag van Annick De Ridder (vraag nr. 74 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 19-01-2007) betreffende de afwerking en de opruiming van de werken en de Amantunnel. Onlangs stond in de kranten dat 14 handelaars in de buurt van de Nationale Bank het Vlaams Gewest, de stad en De Lijn dagvaardden. Ze eisen een schadevergoeding van 2.583.200 euro voor het geleden verlies door de werkzaamheden.

Met deze vraag willen we echter vooruit kijken. Zo is de opening voor de nieuwe ondergrondse parkeergarage (ter hoogte van de Nationale Bank) gepland voor “de herfst van 2007”. We mogen hopen dat deze datum niet in het gedrang komt. We vernemen dat niet zozeer de ruwbouw een probleem dreigt te vormen, maar wel het vinden van een exploitant.

1. Verloopt de uitvoering van de aanbesteding van de werken voor de ondergrondse parkeergarage naar wens?
2. Hoe verloopt de procedure voor het vinden van een exploitant voor deze parkeergarage? Is er al iemand gevonden? Welke voorwaarden stelt de minister voorop?
3. Waarom kozen de opdrachtgevers indertijd ervoor om de twee zaken (uitvoering bouwwerken en exploitatie) gescheiden aan te besteden?
4. Zal de parkeergarage tegen de herfst van 2007 inderdaad opengaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 268 van 7 februari 2007

van **BART DE WEVER**

1. De afwerking van de ondergrondse parkeergarage zit nog steeds op zijn planning.
2. In samenwerking met het Gemeentelijk Autonoom Parkeerbedrijf Antwerpen (GAPA) worden momenteel de voorwaarden uitgewerkt waaronder de concessie voor de exploitatie van de parkeergarage zal worden verleend. De precieze juridische voorwaarden worden nog verder onderzocht, maar nu reeds kan gesteld worden dat de exploitatie in principe aan een derde zal worden verleend onder de vorm van een 'concessie van openbare dienst'. Dit voornemen zal publiek worden gemaakt zodat potentiële concessiehouders zich kunnen melden en kennis kunnen nemen van de exploitatievoorwaarden.
3. In 2006 was na vele jaren van discussie een akkoord tot stand gekomen met de stad Antwerpen en de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn. De slechte toestand van de weg liet niet toe nog langer te talmen. Om een PPS-constructie op te zetten was er veel meer tijd nodig. Daarom werd geopteerd om zelf in te staan voor de bouw en de exploitatie via een concessie te gunnen. De concessie van openbare dienst valt niet onder de reglementering van de overheidsopdrachten (het betreft dus geen gunning of openbare aanbesteding), maar voor de toekenning van de concessie dient de overheid evenzeer de mededingsregels en het beginsel van gelijke behandeling te respecteren.
4. Wegens de huidige vooruitzichten kan de parkeergarage in de herfst van 2007 worden opengesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 274
van 7 februari 2007
van **JOS DE MEYER**

Polders en wateringen - Statuut ontvangers-griffiers

Het decreet van 18 juli 2003 op integraal waterbeleid wijzigde bij artikel 78 de artikels 1 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen en de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders met het doel de polders en wateringen in te schakelen in alle facetten van het integraal waterbeleid. Hierdoor werd hun voortbestaan voor onbepaalde tijd opnieuw gegarandeerd.

Om deze openbare besturen op een volwaardige wijze in te schakelen in de structuur van bekkens, deelbekkens en waterschappen lijkt zich op korte termijn een actualisering van hun bestuurlijke schaal, alsook hun bestuurlijke organisatie noodzakelijk. Wat zich kan vertalen in een aanpassing van de huidige wetgeving. Een aantal provinciale initiatieven om het landschap van de polders en wateringen op termijn te hertekenen, liggen momenteel ter discussie op tafel.

Hiervoor en hierdoor zullen ongetwijfeld fusies, uitbreidingen maar ook afschaffingen van deze besturen onafwendbaar zijn. Dergelijke operaties zullen ongetwijfeld repercussies hebben op het personeelsbestand van de huidige 103 polders en wateringen in Vlaanderen.

Tot op heden ontbreekt het de ontvangers-griffiers van polders en wateringen immers nog altijd aan een officiële en volwaardige rechtspositieregeling (statuut). Zo zijn zij volgens voornoemde wetten wel statutair, maar vallen zij onder de private regeling inzake RSZ. Zij zijn immers uitgesloten uit de toepassing van de sociale zekerheid voor vastbenoemden, met alle gevolgen van dien voor het pensioen en het ziektekrediet, uitgesloten uit het syndicale statuut van het overheidspersoneel, de arbeidsongevallenregeling voor het overheidspersoneel, enzovoort. Een mogelijk gevolg hiervan is dat zij bij de eventuele herschikking van hun bestuur compleet uit de boot dreigen te vallen en zich niet kunnen beroepen op overgangsbepalingen op grond van een statuut.

Met het oog op de modernisering van de polders en wateringen wil ik dan ook aan de minister volgende vragen stellen:

1. Wanneer wordt er werk gemaakt van een volwaardige statutaire rechtspositieregeling voor de ontvangers-griffiers en alle andere personeelsleden van deze besturen?
2. Wat zijn de gevolgen op vlak van tewerkstelling voor de ontvangers-griffiers van de huidige 103 openbare besturen van polders en wateringen in Vlaanderen ten gevolge van eventuele fusie, uitbreiding of afschaffing van hun bestuur naar aanleiding van modernisering van de wetgeving?
3. Is het de bedoeling om hierbij tewerk te gaan zoals gebeurde bij de fusies van gemeenten en steden in 1976 waarbij het statutaire personeel van de oude besturen wettelijk overging naar de nieuwe besturen?

Blijven in dat geval de bestaande rechten van het huidig statutair personeel verworven?

4. Zijn er plannen om voor de oudere (bvb. 60-plussers) statutaire personeelsleden bij de huidige besturen (die een regime inzake sociale zekerheid van de private sector hebben gekend) in een mogelijkheid tot terbeschikkingstelling, c.q. brugpensioenregeling te voorzien?
5. Wordt een vertegenwoordiging van dit personeel betrokken bij de voorbereiding van de oplossing van de daarbij aan bod komende problematiek?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 274 van 7 februari 2007

van **JOS DE MEYER**

Volkomen terecht merkt de Vlaams volksvertegenwoordiger op dat op korte termijn een actualisering van de bestuurlijke schaal van polders en wateringën noodzakelijk is om deze besturen in staat te stellen hun opdracht inzake integraal waterbeheer te realiseren.

Bij de modernisering van de polders en wateringën komt de personeelsproblematiek en de herschikking van personeel ook aan bod. Op de vragen kan ik de volgende antwoorden geven.

1. De aanstelling van ontvanger-griffier van een polder of watering is een vaste benoeming. Ook de benoeming van beëdigde wachters is in principe vast. De wedde wordt vastgesteld door de algemene vergadering. Om garanties te hebben dat de wedde van de ontvanger-griffier behoorlijk is, moet deze beslissing van de algemene vergadering goedgekeurd worden door de bestendige deputatie. Wijzigingen van wedde tijdens de loopbaan zijn aan dezelfde formaliteiten onderworpen.
- 2 en 3. Ondanks de vaste benoeming heeft de ontvanger-griffier niet een absoluut recht om aan te blijven tot de leeftijd van 65 jaar. Het ambt kan bijvoorbeeld wegvallen door opheffing, doordat de polder of watering zelf wordt opgeheven, gefusioneerd, opgeslorpt door een andere polder of watering.
De ontvanger-griffier wiens ambt wordt opgeheven moet zich wenden voor eventuele vergoedingen tot de nieuwe polder of watering waartoe de opgeheven polder of watering voortaan behoort. De algemene vergadering van de nieuwe polder of watering kan beslissen aan de ontvanger-griffier, wiens ambt werd opgeheven, een vergoeding uit te betalen.
De werkwijze zoals gebeurde bij de fusies van gemeenten en steden in 1976 kan ook hier geval per geval onderzocht worden.
Geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat bij de fusie van polders of wateringën een ontvanger-griffier van een opgeheven polder of watering in dienst moet worden genomen door de nieuwe polder of watering.
4. De piste om voor de oudere (bijvoorbeeld 60-plussers) statutaire personeelsleden bij de huidige besturen in een mogelijkheid tot ter beschikkingstelling te voorzien kan onderzocht worden.
5. Het komt de betrokken polder en watering toe te beslissen of het huidig personeel in meer of mindere mate bij de voorbereiding van de oplossing betrokken wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 285
van 9 februari 2007
van **CATHY BERX**

Geluidsmetingen en geluidsschermen - Antwerpen

Betreffende geluidsmetingen en geluidsschermen langs gewestwegen in de stad Antwerpen zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Zijn er in de stad Antwerpen de jongste jaren geluidsmetingen verricht langs Ring en gewestwegen?
2. Zijn er daarbij overschrijdingen vastgesteld?
3. Werden er initiatieven genomen om geluidsschermen te installeren op plaatsen waar in voorkomend geval de normen overschreden worden en mensen geconfronteerd worden met geluidsoverlast?
4. Hoe scoort Antwerpen op het vlak van het aantal geluidsschermen in vergelijking tot andere steden en gemeenten, rekening houdende met haar respectievelijk aandeel Ring en gewestwegen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 285 van 9 februari 2007

van **CATHY BERX**

1. Sinds 2000 werden op volgende plaatsen geluidsmetingen uitgevoerd langs de Ring en de gewestwegen in de stad Antwerpen:

Wegnummer	Plaats	meetperiode
A 12	Antwerpen-Zandvliet : Brazilianenstraat	maart 2002
R 1	Antwerpen-Merksem : Bergen op Zoomlaan	september 2003
A 13	Antwerpen-Deurne : Vaartweg/Nieuwe Donk	maart 2004
R 1	Antwerpen : Denucéstraat/Sasselaan	juni 2006
R 1	Antwerpen – Merksem : Laarbekestraat	september 2006

2. Op volgende plaatsen werd de norm van 65 dB (waarde L_{Aeq}) overschreden:

Wegnummer	Plaats	gemeten L_{Aeq}
A 12	Antwerpen-Zandvliet : Brazilianenstraat	67
R 1	Antwerpen-Merksem : Bergen op Zoomlaan	73
A 13	Antwerpen-Deurne : Vaartweg/Nieuwe Donk	79
R 1	Antwerpen : Denucéstraat/Sasselaan	73

De waarde L_{Aeq} is op heden internationaal het meest gebruikte geluidsgetal. Het stemt overeen met de gemiddelde intensiteit van het fluctuerend geluid tijdens de meettijd. Dit L_{Aeq} is dus het constante geluidsniveau dat met dezelfde geluidsenergie zou zijn voortgebracht als het werkelijk vastgestelde geluid tijdens de gekozen meetperiode. Een waarde $L_{Aeq} \geq 65$ dB(A) is de waarde die als referentie wordt gebruikt voor tussenkomst van de Vlaamse Overheid door over te gaan tot het afsluiten van een module 5 binnen het mobiliteitsconvenantenbeleid.

3. Voor de R1 wordt voorgesteld momenteel geen bijkomende maatregelen te nemen. Immers, in het kader van de aanleg van de Oosterweelverbinding en de stedelijke ringweg, zullen grote aanpassingswerken gebeuren die dan kunnen worden geïntegreerd met geluidswerende maatregelen. Studiewerk hiervoor dient nog verder te gebeuren. Voor de A13 worden geluidswerende maatregelen opgenomen bij de vervanging van de bruggen over de Sterckxhoflei. Voor de A12 werden geen initiatieven genomen. Hier zullen nieuwe metingen dienen uitgevoerd na de vernieuwing van het asfalt dat wordt voorzien in 2008 – 2009.
4. In de districten Wilrijk, Ekeren, Borgerhout, Deurne en Merksem zijn voor een totale afstand van 8,150 km geluidwerende schermen geplaatst en gronddammen opgeworpen. Langs de Ring zijn tot nu toe weinig schermen of gronddammen uitgevoerd, omdat de Ring grotendeels in uitgraving is gelegen, waardoor het uitgravingstalud reeds een bepaalde akoestische afscherming oplevert. Voor de vele hoge appartementsgebouwen zijn schermen en gronddammen ook niet efficiënt. Ter hoogte van Merksem laten de geplande werken voor de Oosterweelverbinding niet toe om nu reeds geluidswerende schermen te plaatsen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 286
van 9 februari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Drinkwater - Dichloorbenzamidegehalte

Bij besluit van 15 januari 2007 van de minister werd aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening een voorwaardelijke toelating gegeven om voor een periode van drie jaar water met een te hoog 1,2-dichloorbenzamidegehalte te leveren als water bestemd voor menselijke consumptie via het openbaar waterdistributienet.

Deze toelating betreft een afwijking op de kwaliteit voor de parameter pesticiden voor het gebruik van grondwater bestemd voor menselijke consumptie, afkomstig van grondwaterwinningen in het zand van Brussel en het krijt gelegen in Bierbeek en Leuven-Heverlee.

1. Wat zijn de voorwaarden die aan deze “voorwaardelijke toelating” verbonden zijn?
2. Hoe komt dit 1,2-dichloorbenzamide in het grondwater terecht? Wie is verantwoordelijk voor deze pollutie?
3. Wat zijn de gevolgen voor de volksgezondheid wanneer drinkwater met een te hoog 1,2-dichloorbenzamidegehalte verdeeld wordt, in het bijzonder voor de meest kwetsbare groepen, waaronder zwangere vrouwen, babies, enzovoort?
4. In welke gemeenten wordt het drinkwater met dit te hoge 1,2-dichloorbenzamidegehalte verdeeld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 286 van 9 februari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

Bij ministerieel besluit van 15/01/2007 en 27/02/2007 werd aan de VMW een afwijking voor de parameter pesticiden toegekend voor de winningen Cadol, Huikens en Abdij te Bierbeek Korbeek-Lo en Leuven-Heverlee voor een periode van 3 jaar. Het betreft een afwijking voor een metaboliet van de actieve stof dichlobenil met name 2,6-dichloorbenzamide (BAM). Gelet op het BVR van 13 december 2002 vallen onder de parameter pesticiden eveneens alle metabolieten. De norm voor individuele pesticiden of metabolieten werd gelegd op 0.1 µg/l. De samengestelde norm (alle pesticiden en metabolieten samen) bedraagt 0.5 µg/l.

1. De afwijking voor de BAM werd verleend ten einde de VMW in staat te stellen om een volledig nieuw waterproductiecentrum te bouwen waar het water uit de betrokken winning Cadol, Huikens en Abdij zal worden behandeld met actieve kool. De werkzaamheden dienen klaar te zijn op 1 november 2009. De bouw van dit nieuwe productiecentrum werd in het ministerieel besluit opgenomen als een bepalende randvoorwaarde voor de toekenning van de afwijking.

De VMW mag het grondwater afkomstig uit de betrokken winningen verdelen als water bestemd voor menselijke consumptie op voorwaarde dat de concentratie te allen tijde zo laag mogelijk wordt gehouden en nooit de grens van 1 µg/l overschrijdt.

De VMW dient in dit kader driemaandelijks te rapporteren aan de afdeling Water van de VMM waarbij wordt aangetoond dat er te allen tijde aan deze voorwaarde werd voldaan. Gelet op de onzekerheid betreffende een cumulatief effect van individuele stoffen, worden bij alle monsternames die in kader van deze rapportering plaatsvinden, naast BAM eveneens alle pesticiden en metabolieten gemeten die conform de afspraken inzake de controle op de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie dienen te worden gerapporteerd.

2. BAM is de belangrijkste metaboliet van dichlobenil in water en bodem. Dichlobenil is een herbicide dat grassen en andere wilde planten doodt en wordt vooral veel gebruikt in de fruitteelt (boomgaarden / fruitstruiken / ...) en op verhard en niet verhard onbeteeld terrein. Producten op basis van dichlobenil (o.a. Casaron, Gorsatyl) worden algemeen gebruik door zowel fruittelers, openbare diensten als particulieren. Deze producten zijn op de markt in korrelvorm wat het gebruik ervan vergemakkelijkt. Omdat BAM zeer mobiel is in de bodem en veel langzamer afbreekt dan de moederstof dichlobenil kan het in het grondwater terecht komen.

In België is het de FOD Volksgezondheid, Veiligheid Voedselketen en Leefmilieu die de toestemming geeft over het gebruik van pesticiden. In reactie op de vaststelling van concentraties van BAM in grondwater waardoor de drinkwaternorm werd overschreden, besliste de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid Voedselketen en Leefmilieu de dosissen van de producten op basis van dichlobenil te verlagen tot 5,4 kg werkzame stof dichlobenil per hectare en per jaar en werden de toepassingsstadia herzien. De erkenningshouders van de herbiciden op basis van dichlobenil werden verzocht een dossier in te leveren waarin de humaan toxicologische relevantie wordt geëvalueerd. De Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid Voedselketen en Leefmilieu besliste dat de niet-relevantie werd bewezen voor een dosis van 5.4 kg werkzame stof dichlobenil per hectare en per jaar. De erkenningshouders die geen dossier indienden hebben hun erkenning verloren.

3. Om de humaan toxicologische impact van een blootstelling aan BAM via drinkwater af te wegen werden verschillende adviezen en rapporten geraadpleegd:
- adviesvraag aan het agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Toezicht Volksgezondheid: 'Toxicologische betekenis van BAM in drinkwater' – juni 2006
 - Rapport aan het Erkenningscomité voor de bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik van het Institut Scientifique de Santé Publique (7/01/05)
 - Rapport Danish Toxicological Centre - Evaluation and health hazards by exposure to BAM and risk characterisation of drinking water exposure (july 2004)
 - RIVM standpunt inzake de aanwezigheid van metabolieten van pesticiden in drinkwater (10 juli 2006)

In conclusie:

De toxiciteit van BAM is geëvalueerd op basis van dierproeven en in vitro studies. BAM blijkt op basis van de uitgevoerde testen niet genotoxisch te zijn en heeft een lage algemene acute toxiciteit.

Aan de hand van verschillende beschikbare toxicologische dierstudies heeft men een NOAEL (no observed adverse effect level) range van 2500-6000 µg/kg lichaamsgewicht (lg) / dag geselecteerd om het menselijk risico te beschrijven.

De theoretische BAM-inname door een volwassen persoon van 70 kg die 2 liter water drinkt per dag bedraagt 0.007 µg/kg lg/dag bij de maximaal door VMW vastgestelde concentratie van 0.245 µg/l. Voor kinderen tussen de 1 en 10 jaar met een waterinname van 0.08 l / kg lg/dag bedraagt deze BAM-inname 0.0196 µg/kg lg/dag. Deze waarden liggen ver beneden de NOAEL.

Aangezien de waarden ver beneden de NOAEL liggen zijn er geen effecten voor de kwetsbare groepen aangetoond.

Door de VROM in Nederland wordt BAM beschouwd als een humaan niet toxicologisch metaboliet en daardoor ook niet als relevant beschouwd in de zin van het Waterleidingsbesluit. Dit betekent concreet dat de norm van 0,1 µg/l niet geldt. Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu heeft de norm vastgesteld op 1 µg/l.

De FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu stelt zelfs in een brief aan het Waals Gewest d.d. 12 juni 2006 dat er geen gezondheidsrisico is voor drinkwatergebruikers tot een concentratie van 10 µg/l.

Het advies gevraagd aan het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid was gunstig voor de afwijkingsaanvraag daar de overschrijding van de drinkwaternorm tot 1 µg/l geen aanleiding geeft tot gezondheidsgevaar.

Gelet op het voorgaande, werd in het besluit gesteld dat het verdeelde water nooit meer dan 1 µg/l BAM mag bevatten. Rekening houdend met een concentratie van 1µg/l BAM in drinkwater komt de BAM-inname voor een volwassen persoon op 0.03 µg/kg lg/dag en voor een kind tussen de 1 en 10 jaar op 0.08 µg/kg lg/dag. Deze waarden liggen ver beneden die van de NOAEL.

4. Volgens de gegevens uit het aanvraagdossier van de VMW wordt het drinkwater uit de winningen Cadol, Huiskens en Adbij gedistribueerd in delen van de (deel)gemeenten Kessel-Lo, Leuven, Heverlee, Korbeek-Lo, Lovenjoel en Pellenberg.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 287
van 13 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Ruimte en klimaat - Beleid

Het VN-rapport van 2 februari 2007 over de toestand van ons klimaat stelt dat we zelfs met doortastende maatregelen tegen de verdere opwarming van de aarde, niet onder de gevolgen uit kunnen van deze opwarming. Er zullen bijvoorbeeld meer overstromingen en orkanen zijn.

Dit betekent dat we ons moeten voorbereiden op mogelijke problemen in de toekomst.

Voldoende ruimte voorzien voor de berging van water is één. Maar er is veel meer nodig. In feite moet heel de ruimtelijke planning herzien worden in functie van de bescherming van Vlaanderen tegen de effecten van de klimaatverandering. Er is een integratie nodig van het ruimtelijk en het klimaatbeleid in Vlaanderen. Zulk een ARK-plan naar Nederlands model (Actieplan Ruimte en Klimaat) hoeft geen nieuw plan te zijn naast alle andere plannen. Het kan geïntegreerd worden in de bestaande structuren en plannen. Enerzijds houdt dit een verruiming in van de taakstelling van het CIW (Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid) bij de opmaak van haar volgend Waterbeleidsplan (minister Peeters). Anderzijds kan klimaat als ruimtebepalend element meegenomen worden in de geplande herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (minister Van Mechelen).

Zulk ARK-plan kan de volgende elementen bevatten, waarbij men zich kan laten inspireren door het Nederlandse ARK-plan.

- 1) Ruimtelijke verankering van zowel bestaande risicogebieden als bijkomende overstromingsgebieden. In de ruimtelijke planning in Vlaanderen moet de aandacht voor waterbeheer ruimtelijk ingebouwd worden. De afbakening van risicogebieden voor overstromingen krijgt daarvoor best zijn beslag in de ruimtelijke plannen.
- 2) Een wederzijdse afstemming van het decreet op de ruimtelijke ordening en het decreet integraal waterbeleid. Belangrijk in dit verband is de vraag naar een billijke vergoeding, en meer bepaald of de meerkosten van een rechtvaardig ruimtelijk waterbeleid worden gedragen door een beperkte groep, dan wel of we de last van het objectief toegenomen overstromingsrisico op een rechtvaardige wijze over alle burgers willen spreiden.
- 3) Onderzoek naar de impact van landgebruik op het klimaat in Vlaanderen. Ook in Vlaanderen kunnen landgebruikswijzigingen grote gevolgen hebben op de landgebonden emissies van broeikasgassen (CO₂ – N₂O – CH₄) of de opslag van CO₂. Slechte ruimtelijke ingrepen kunnen nog eens bijdragen tot het broeikas-effect. We hebben nood aan meer bossen en dan hebben we het vooral over effectieve bebossings- of herbebossingsprogramma's.
- 4) Impact van het klimaatbeleid op huisvesting en infrastructuur. Een rationeel (economisch) beleid kiest ervoor om klimaatgerelateerde risico's te spreiden. Woningen, maar ook strategische

economische en infrastructuur-investeringen moeten op een klimaatbestendige wijze ingeplant worden (bestand tegen overstromingen, stormen, hitte). De watertoets is een eerste stap, maar daarnaast wordt best ook rekening gehouden met klimaatprognoses op langere termijn. Klimaatonderzoek en planologie moeten beter samenspreken.

- 5) Soortenbescherming aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering. Migrerende soorten hebben nood aan natuurverbingsgebieden. Anders zijn ze door de versnippering van hun habitat tot uitsterven gedoemd. Bij de opmaak van de natuurverwevingsgebieden moet hiermee rekening gehouden worden.

Het Vlaamse Klimaatplan 2006-2012 besteedt maar weinig aandacht aan adaptatiebeleid. Er is enkel sprake van twee studies tegen 2012 (kostprijs: 2 x 125.000 euro). Met de informatie uit het laatste VN-rapport lijkt een versnelling aangewezen. Uiteraard is ook de actualisatie van het Sigmoplan, waarvan de aanleg van het overstromingsgebied in Kruibeke de belangrijkste ingreep is naar adaptatie. Maar de vraag is of zelfs het geactualiseerde Sigmoplan voldoende zal zijn om een antwoord te bieden op de verdere stijging van het waterpeil.

1. Waar staan we vandaag met de realisatie van bosuitbreiding (punt 3) en natuurverbingsgebieden (punt 5), vergeleken met de doelstellingen van het Vlaams Milieubeleidsplan 2003-2007?
2. Is de minister voorstander van een ruimtelijke verankering van overstromingsgebieden en risicogebieden (punt 1)? Zo neen, waarom niet?

En komt er een verdere afstemming met het decreet integraal waterbeleid?

3. Wijziging van landgebruik bij ruimtelijke ingrepen kan haar invloed hebben op het broeikaseffect (punt 3).

Zijn er in Vlaanderen al dergelijke impactstudies gebeurd? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, waarom niet?

4. Is het Nederlandse ARK-plan de minister bekend? Is het een bruikbaar model?
5. Biedt het geactualiseerde Sigmoplan een voldoende antwoord op de dreiging van overstromingen in de toekomst?
6. Is een versnelling op het vlak van adaptatiebeleid nodig? Zo ja, welke beleidsmaatregelen neemt de minister terzake?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 287) en Van Mechelen (nr. 62).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 287 van 13 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Over de realisatie van het Vlaams Milieubeleidsplan 2003-2007 wordt op regelmatige basis gerapporteerd via de Milieujaarprogramma's, de Natuurrapporten en de website Natuurindicatoren. (www.natuurindicatoren.be). De website Natuurindicatoren brengt op een compacte wijze feiten en cijfers over de natuur en het natuurbeleid in Vlaanderen in beeld.

Concreet inzake de bosuitbreiding kan op de website natuurindicatoren informatie geconsulteerd worden over planologische en effectieve bosuitbreiding. Inzake planologische bosuitbreiding is in de periode 1994 tot midden 2006 de oppervlakte bosgebied toegenomen met 2000 ha⁷.

Inzake de realisatie van bosuitbreiding werden tussen 1994 en 2006 3263 ha bebossing en/of aankopen voor bosuitbreiding gerealiseerd, waarvan 2289 ha ecologisch verantwoorde bosuitbreiding door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en 974 ha gesubsidieerde bebossing door particulieren en lokale besturen.

Evenwel dient rekening gehouden te worden met een effectieve ontbossing van 4716 ha in de periode 1994-2006 die slechts voor 588 ha gecompenseerd werd door het Vlaams Gewest, particulieren of lokale besturen.⁸

Concreet inzake natuurverbindingen is er op de website Natuurindicatoren een plan van Vlaanderen met aanduiding van de natuurverbindingengebieden en de stand van zaken inzake uitvoering consulteerbaar.

In opdracht van Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) werd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek een methodologie uitgewerkt voor de afbakening en visievorming voor natuurverbindingengebieden. Het planproces wordt actueel begeleid door een overlegplatform waarin zowel de provincies als het Gewest vertegenwoordigd zijn.

Momenteel zijn er enerzijds 20 voorstudies in opmaak voor natuurverbindingengebieden en zijn er 7 afgerond en anderzijds zijn er 26 voorstudies in opmaak voor "Ecologische Infrastructuur van Bovenlokaal belang (EIB)" en zijn er 4 afgerond⁹.

Er worden in Vlaanderen talloze initiatieven genomen in het kader van natuurverbinding. Het gaat dikwijls om kleinere ingrepen op het terrein zonder uitgebreide visievorming vooraf en zonder uitgebreide afbakenings- of overlegprocessen. Toch geven dergelijke acties uitvoering aan het provinciaal beleid rond de natuurverbindingengebieden en/of de ecologische infrastructuur van bovenlokaal belang. Het kan gaan om de verwerving van een stapsteen, de ecologische

⁷ Milieujaarprogramma 2007. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, 2007.

⁸ Natuurindicatoren, 2007. Oppervlakte Bosuitbreiding. Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, Brussel. www.natuurindicatoren.be.

⁹ Natuurindicatoren, 2007. VEN - IVON: Afbakening natuurverbindingengebieden. Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, Brussel. www.natuurindicatoren.be.

herinrichting van een waterloop via interdienstenuverleg op de provincie, de gesubsidieerde aanleg van een poel of haag op particulier terrein, een gerichte inventarisatie, e.a.

- Om te voorkomen dat wateroverlast wordt afgewenteld op de stroomafwaarts gelegen gebieden volgt het waterbeheer de drietrapsstrategie "vasthouden-bergen-afvoeren". De volgorde van de strategieën geeft aan welk beheer de voorkeur geniet (zie Waterbeleidsnota Vlaanderen).

Multifunctionaliteit van waterberging met sectoren huisvesting en industrie is niet aangewezen. Het is bijgevolg belangrijk om de nog niet bebouwde zones in de gewestplanbestemmingen woongebied en industriegebied gelegen in die waterbergingsgebieden in samenspraak met ruimtelijke ordening en de betrokkenen te evalueren in functie van het aanreiken van duurzame oplossingen, het vastgestelde overstromingsrisico, het gevoerde waterbeheer ter plaatste en de rol die het gebied in kwestie speelt m.b.t. het voorkomen van wateroverlastknelpunten benedenstrooms, m.a.w. te onderwerpen aan een watertoets.

De administratie acht het weinig realistisch om op een globaal Vlaams niveau alle risicogebieden te verankeren in ruimtelijke plannen. Dit kan wel op een gebiedsgericht niveau, via maatwerkbepalingen, aangepakt worden. Op ruimtelijke plannen kunnen overstromingsgebieden afgebakend worden. Zo zullen de in het kader van het Geactualiseerd Sigmaphan aangeduide gebieden bestemd worden in ruimtelijke uitvoeringsplannen.

In de ontwerpbeckenbeheerplannen, die nog tot 22 mei 2007 in openbaar onderzoek zijn, worden een aantal voorstellen geformuleerd over de manier waarop concreet de wateroverlast aangepakt wordt. De relatie met ruimtelijke ordening, en dan voornamelijk de eventuele wijzigingen van ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg vormen hierin een essentieel onderdeel. Op basis van het decreet betreffende het integraal waterbeleid verloopt de afstemming tussen (actieve) overstromingsgebieden en risicogebieden voor wateroverlast enerzijds via de watertoets en anderzijds via (de al dan niet bindend verklaarde gedeelten van) de waterbeheerplannen.

- Twee DWTC¹⁰ (nu BELSPO¹¹) projecten, CASTEC (Carbon Sequestration potential in different Belgian Terrestrial Ecosystems, UGent en Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek) en METAGE (Modelling Ecosystems TrAce Gas Emissions, UCL – FAGx – KUL), analyseerden de opslag en/of uitstoot van broeikasgassen uit Ecosystemen. De Vlaamse overheid maakte deel uit van de begeleidingscomités van beide onderzoeksprojecten. De projecten bekeken o.a. wat de potentiële impact is van verschillende beheersmaatregelen op het koolstofgehalte in de akkerbodem.

Beheersmaatregel voor akkerland	Potentieel voor C-opslag (ton CO ₂ /ha/jaar)	Prognose areaal in 2010 (ha)	Totale C-opslag (kton CO ₂ /jaar)
Groenbemesting	0,62	48.000	29,91
Rotatie met tijdelijk grasland	0,44	47.500	20,90
Stro onderploegen (50%)	0,48	40.175	19,15
Stalmestbemesting	0,09	50.000	4,40
Biologische landbouw	0,88	3.219	2,83
Minimale grondbewerking	0,04	30.000	1,10
Compost	0,18	6.000	1,08
Houtachtige energieteelten (snelgroeiende soorten met korte verblijfstijd)	2,24 ¹²	250	0,56

¹⁰ Federale Diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele aangelegenheden

¹¹ Belgian Science Policy

¹² Gemiddeld over 18 jaar, de eerste jaren zou er immers een uitstoot ipv een opslag zijn van C in de bodem.

Totaal		79,93
---------------	--	--------------

Begin 2006 moest België Europa informeren over haar beslissing om al dan niet gebruik te maken van artikel 3.4 van het Kyoto Protocol dat partijen toestaat om de impact van landbeheersmaatregelen mee te nemen in de Kyotoboekhouding. Voorwaarde is wel dat een degelijk monitoringsysteem uitgebouwd wordt. Samen met Wallonië heeft Vlaanderen beslist, om gezien het geringe opslagpotentieel geen gebruik te maken van deze mogelijkheid tijdens de eerste verbintenissenperiode in het kader van het Kyoto Protocol. Dit betekent echter niet dat in Vlaanderen geen landbeheersmaatregelen genomen worden.

De betrokken administraties (landbouw en leefmilieu) blijven de ontwikkelingen binnen deze materie nauwgezet volgen ten einde de beslissingen voor een eventuele volgende verbintenissenperiode verder te onderbouwen.

4. Het Nederlandse Programma "Adaptatie Ruimte en Klimaat" (2006) is bedoeld om bij de ruimtelijke inrichting van Nederland sterker rekening te houden met de gevolgen van klimaatverandering. Alvorens het programma verder uit te werken tot een echt adaptatieplan met maatregelen, wenst de Nederlandse overheid nadere onderzoeken uit te voeren en nog meer overleg te plegen.

De situatie in Vlaanderen is gelijkaardig. Op voorstel van minister Peeters werd het Vlaams Klimaatsbeleidsplan 2006-2012 goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 20 juli 2006. Het Klimaatsbeleidsplan is bedoeld om de Vlaamse Kyoto-doelstellingen van 2012 te halen. Het plan richt zich dus voornamelijk op emissiereductie van broeikasgassen, maar heeft ook aandacht voor adaptatie.

De centrale doelstelling is de uitwerking van een Vlaams adaptatieplan, in twee fasen:

- impact klimaatwijziging bepalen, voor uiteenlopende sectoren, bv. landbouw, visserij en bosbouw; energiegebruik; gezondheid; recreatie en toerisme; infrastructuur; enz.;
- actieplan opstellen om de risico's op een kostenefficiënte wijze te reduceren;

Bij beide stappen is overleg tussen alle betrokken overheden nodig.

5. Het geactualiseerde Sigmplan doet de huidige overstromingsrisico's sterk dalen en houdt rekening met mogelijke wateroverlast ten gevolge van grote neerslaghoeveelheden én van het getij. (Op dit moment bestaat op sommige plaatsen de kans dat een overstroming gemiddeld 1 maal op 70 jaar voorkomt. Op het moment dat het gecontroleerd overstromingsgebied van Kruibeke – Bazel – Rupelmonde volledig is ingericht, daalt het risico tot gemiddeld eens om de 350 jaar.)

Het is mogelijk dat het overstromingsrisico in de toekomst (binnen 50 of 100 jaar) weer toeneemt ten gevolge van zeespiegelrijzing en/of grotere en intensievere neerslag. Voor de komende jaren volstaan de ingrepen uit het geactualiseerde Sigmplan om het risico laag te houden, maar de situatie moet in de toekomst systematisch geëvalueerd worden. De uitvoering van het Meest Wenselijk Alternatief, zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering, speelt dan ook pro-actief in op deze effecten.

6. Voorlopig vind ik een versnelling van het adaptatiebeleid niet nodig. Ik verkies een beleid te voeren op basis van een volwaardig Vlaams adaptatieplan (zie antwoord op de vierde vraag), waarvoor nog verder onderzoek naar de impact van klimaatwijziging in Vlaanderen nodig is.

Het Vlaams Klimaatsbeleidsplan 2006-2012 voorziet in eerste instantie onderzoek naar de impact van klimaatwijziging op maatschappelijke en natuurlijke systemen in Vlaanderen. Het rapport van Werkgroep II "Impacts, Adaptation and Vulnerability" van het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPPC) dat begin april 2007 wordt gepubliceerd, zal hier een belangrijke input leveren.

Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal een kosteneffectief Vlaams adaptatieplan uitgewerkt worden. Dit actieplan zal het kader vormen waarbinnen de coördinatie van adaptatiemaatregelen wordt gefaciliteerd. Hierbij zal gestreefd worden naar een optimale integratie in de bestaande beleidsstrategieën voor waterbeheer, land- en bosbouw, natuurbeheer, ecosystemen, ruimtelijke ordening en gezondheid.

Deze Vlaamse strategie zal ingepast worden in het Europese kader, nl het EU groenboek inzake adaptatie, dat pas in de loop van 2007 zal voorgesteld worden.

Ook vandaag de dag lopen er al diverse initiatieven rond ruimtelijke ordening en klimaat. Zo is er op Europees niveau het Espace project. Klimaatbeleid is immers een transnationale problematiek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 293
van 14 februari 2007
van **WERNER MARGINET**

Dikketruiendag - Energiebesparing vs. kostprijs

In 2005 organiseerde Milieuzorg Op School van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie de eerste "Dikketruiendag". Dit initiatief krijgt dit jaar ook navolging van de overheid en een aantal bedrijven. Ook het Vlaams Parlement doet mee.

1. Graag had ik vernomen wat – los van de symboliek – (er wordt verwezen naar het Kyotoprotocol van 16 februari) de meerwaarde van dit gebeuren is.

Kan men volgens de minister spreken van een reële besparing van energie en zo ja, over hoeveel euro spreken we hier?

2. Wat zijn de kosten die gemaakt zijn om deze dag te organiseren en te promoten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 293 van 14 februari 2007

van **WERNER MARGINET**

1. Meerwaarde

De doelstelling van de Dikke-truiendag 2007 was tweeledig:

- A. Het bewust maken (sensibilisatie) van scholen, overheidsdiensten en bedrijven dat door kleine inspanningen zonder comfortverlies het energieverbruik (met focus op verwarming/koeling, verlichting en ICT-apparatuur) en dus de CO₂-uitstoot kan verlaagd worden. Dit met oog op het aanzetten tot een permanente aandacht voor rationeel energiegebruik en het nemen van structurele maatregelen.**
- B. Een effectieve reductie van de CO₂-uitstoot als gevolg van de energiebesparing.**

A. Sensibilisatie

Naast de symbolische graad lager, werden een hele reeks energiebesparende acties in de kijker gezet. Met de Dikke-truiendag willen we vooral laten voelen dat zuinig met energie omgaan vaak kan met kleine inspanningen zonder aan comfort in te boeten.

Maar de Dikke-truiendag is meer dan dat: energiezorg op een structurele manier ingang doen vinden in scholen en op kantoor. Nu en dan een campagne kan alleen maar de bereidheid om effectief energie te besparen verhogen, ook na de actiedag. Energiezorg is op een structurele en economisch verantwoorde wijze uitvoeren van organisatorische, technische en gedragsmaatregelen om het gebruik van energie te minimaliseren. Om energiebesparingen te realiseren is een groot aantal maatregelen mogelijk op vlak van de technische installaties, de bedrijfsvoering, het gedrag, enz.

De dikke-truiendag werd de voorbije 2 jaren enkel in de Vlaamse scholen georganiseerd en dit in het kader van Milieuzorg op School (MOS). Dit jaar werden ook de bedrijven en de Vlaamse regionale en lokale overheden betrokken. Volgens de officiële inschrijfcijfers heeft dit jaar 10% van de Vlaamse bevolking actief deelgenomen. Doordat de acties zich bovendien naar de drie doelgroepen (scholen, bedrijven en overheden) richtte, werd de sensibilisatie versterkt.

Concreet had de actie volgende bereik:

- in 1.617 scholen bereikte de boodschap 597.502 leerlingen en leerkrachten aan de hand van tal van ludieke en educatieve activiteiten; 1096 van deze scholen bezorgden info over extra educatieve en ludieke acties die ze koppelen aan Dikke Truiendag. In minstens 68% van de scholen bleef deze dag dus niet bij het lager zetten van de verwarming, maar werd deze actie in een ruimer kader geplaatst;
- 18.500 ambtenaren verspreid over de 5 provinciebesturen, 101 gemeenten en 9 OCMW's deden actief mee aan de campagne;
- in 287 gebouwen met ruim 21.000 ambtenaren van de gewestelijke overheid werd het energieverbruik beperkt en werden tal van sensibiliserende activiteiten georganiseerd;
- 685 bedrijven of een 1.000-tal bedrijfsgebouwen schreven zich in waardoor meer dan 30.000 werknemers kennis maakten met de boodschap van rationeel energiegebruik op kantoor.

Door de massale media-aandacht in de aanloop naar, en op de actiedag zelf (radio, televisie, geschreven pers) bereikte de boodschap bovendien miljoenen Vlamingen.

B. Energiebesparing

Scholen

Op basis van door het VITO in 2001 uitgevoerd onderzoek¹³ is het mogelijk om een schatting te maken van de hoeveelheid CO₂ die in de Vlaamse schoolgebouwen bespaard werd op de Dikke-truiendag.

Dankzij alle deelnemende scholen werd 390,3 ton CO₂ bespaard, dit is 241,3 kg CO₂ gemiddeld per school. Dit komt overeen met een besparing van ruim 100.000 euro¹⁴.

Overheidsgebouwen en bedrijfskantoren

Naast het informeren en sensibiliseren van de Vlaamse overheidsdiensten en bedrijven, zijn ook technische energiebesparende ingrepen voorgesteld. Elk kantoorgebouw heeft eigen temperatuurregelingen, klimaatgevoeligheden en domoticsystemen, zodat telkens acties op maat noodzakelijk zijn. Ter illustratie enkele voorbeelden:

- gemiddeld werd de verwarming in de deelnemende overheidsgebouwen 2 graden lager gezet, ofwel centraal ofwel via de individuele radiatoren;
- enkele gebouwen hebben uitgetest of een dag vroeger naar weekendregime ook haalbaar is voor de rest van het jaar. Zo heeft een deelnemend bedrijf besloten om voortaan elke vrijdag de verwarming uit te schakelen;
- de lichten in enkele grote gebouwen werden een uur vroeger gedoofd (19u ipv 20u);

Omwille van de specificiteit van de bestaande verwarmings- en klimaatregelingen van de deelnemende overheidsgebouwen en bedrijfskantoren, kan er dus geen nauwkeurig cijfer naar voren geschoven worden voor wat betreft de effectief gerealiseerde CO₂-besparing op 16/02/07. Wel is een eerste rekenaanzet gegeven door het ter beschikking stellen van verbruiksinformatie van apparaten, verschillende energiedragers en omrekenformules naar bespaarde CO₂-uitstoot en euro. Dat kleine inspanningen het energieverbruik effectief een stuk naar beneden halen kan worden geïllustreerd door volgende voorbeeldcijfers¹⁵ van enkele gepromote en geïmplementeerde maatregelen:

- de verwarming 1 graad lager zetten, betekent 7 procent minder brandstof verbruiken en dus 7 procent minder CO₂ uitstoten.
- één buislamp verbruikt circa 28 Watt per uur. Wanneer 200 lampen elke avond op jaarbasis blijven branden door het licht vergeten uit te doen, kost dat op jaarbasis meer dan 2.000 euro en wordt 12 ton CO₂ extra uitgestoten.
- een pc die gewoon aanstaat, verbruikt 50 Watt per uur. 1000 personeelsleden die hun pc gedurende twee uur dagelijks nutteloos laten aanstaan, komt overeen met een uitstoot van 15 ton CO₂ en een uitgave van 2.500 euro
- besparing gemeente Opwijk op 16/2/07: 133,22 euro.

¹³ Berekening reductie CO₂-uitstoot scholen

Elke dag dat de verwarming werkt pompen de scholen gemiddeld 4025 ton CO₂ de lucht in. Dat is ongeveer 3,2 kg CO₂ per leerkracht en per leerling. De verwarming een graadje lager zetten, levert een verminderd verbruik op van ongeveer 7%. Elke leerling of leerkracht die naar een school gaat die de verwarming één graad lager zet, bespaart dus gemiddeld 224 g CO₂. De berekening per school is dus als volgt: A x B x 224 = C

A= aantal leerlingen en leerkrachten van de school

B= aantal graden °C de verwarming lager

C= bespaarde hoeveelheid CO₂ (g)

¹⁴ op basis van verwarming met aardgas en een kost van 5 eurocent/kW

¹⁵ Bron: Het Klimaat verandert, U ook? Tips om het Vlaamse Klimaatbeleidsplan 2006-2012 te realiseren

De beste manier om de beoogde en werkelijke besparingen op te volgen is door consequent een energieboekhouding¹⁶ bij te houden. N.a.v. de Dikke-truiendag zijn enkele Vlaamse overheidsentiteiten hiermee gestart en hebben anderen de resultaten hiervan gerapporteerd.

Vanaf oktober 2008 moet immers in elk publiek gebouw met een oppervlakte van minimum 1000 m² een energieprestatiecertificaat aanwezig zijn. Op dit certificaat zal het jaarlijks energieverbruik van het kantoorgebouw vermeld staan.

We blijven dus hameren op het belang van het opzetten en het bijhouden van een energieboekhouding en hopen bij een volgende editie van de Dikke-truiendag de inschrijvingen te kunnen koppelen aan een meetinstrument op maat.

2. Kosten

De kosten gemaakt voor de organisatie van de activiteiten op 16 februari 2007 door de deelnemende scholen, overheidsdiensten, lokale overheden en bedrijven, gebeurde met eigen middelen en zijn niet inbegrepen in onderstaande tabel.

Post	Bedrag (euro)
Affiche	
Ontwerp	907,5
Druk (digitaal 6150 stuks)	1.230
Verzending (scholen, gemeenten, Vlaamse overheidsdiensten)	2.232,66
Advertentieruimte (1x 1 pagina in Klasse met oplage van 186.500 exemplaren)	3.772,3
Projectsubsidie	
Drukwerk en verzending affiches (5.000)	5.500
Drukwerk en verspreiding van folders (10.000)	3.600
artikel en herhaalde vermeldingen op website	6.500
Advertentieruimte (93.372 exemplaren)	10.400
Totaal	€34.142,46

¹⁶ uit tal van studies blijkt dat het opstarten van een energieboekhouding en een rationeel energiezorgsysteem leidt tot een energiebesparing van respectievelijk 5 en 15 %

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 297
van 16 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kruispunt R16-Antwerpsesteenweg Lier - Heraanleg

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 8 december 2006 over de heraanleg van het kruispunt Antwerpsesteenweg met de R16, heeft met enige vertraging voor ongenoegen gezorgd in het Lierse (vraag nr. 115, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 30-01-2007).

De minister antwoordde op mijn vraag naar het tijdpad voor de werken aan de kruispunten op de R16 dat het initieel inderdaad de bedoeling was om meerdere kruispunten van de R16 ongelijkvloers te maken. Ter hoogte van de Antwerpsesteenweg met de R16 zou dit gecombineerd worden met de ontsluiting van de bestaande en verder te ontwikkelen industrieterreinen Hagenbroek. Evenwel zou om budgettaire redenen uiteindelijk niet geopteerd worden voor een ongelijkvloerse oplossing. Daarmee verbreekt de regering een eerdere belofte. De minister deelde ook mee dat de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen aan de afsluiting van een module 14 werkt (aansluiting van een industrieterrein op een gewestweg) om een nieuw kruispunt te ontwikkelen dat in een ontsluiting van de industrie kan voorzien.

Zowel het stadsbestuur van Lier als de Mechelse Kamer van Koophandel tonen zich hierover zeer ontstemd. Zij stellen dat zonder een degelijke ontsluitingsweg het niet mogelijk is om industrieparken verder te ontwikkelen. Men vreest bovendien dat de ingreep die thans voorzien wordt, meteen betekent dat een structurele oplossing voor dit zwarte punt niet voor de eerste tien jaren zal zijn. Gevreesd wordt dat als de doorstroming op de Ring stroef blijft verlopen, dit uiteindelijk negatieve gevolgen zal hebben voor de regio. De toegangswegen naar Lier zijn vandaag al een drama.

De Mechelse Kamer van Koophandel hoopt dat de minister alsnog open staat voor een betere oplossing.

In welke mate is dat inderdaad het geval?

Komt er aan het bedrijventerrein een weg die parallel loopt met de Antwerpsesteenweg en die rechtstreeks aansluit op de Ring?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 297 van 16 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de periode 2003-2004 werd een streefbeeldstudie opgemaakt voor de R16.

Volgende oplossingen werden naar voor geschoven:

- N10 Antwerpsesteenweg/R16: tunneloplossing met 2 bovengrondse rotondes, waarvan 1 ter aansluiting van de bedrijventerreinen “Hagenbroek”;
- N14 Mechelsesteenweg/R16: tunneloplossing;
- R16/N108 Waversesteenweg: rechtstreekse aantakking op de R16;
- R16/N10 Aarschotsesteenweg: rotonde met fietstunnels.

Wegens budgettaire limieten in het kader van de aanpak van “gevaarlijke punten” door het studiebureau TV 3V, moest worden gekozen voor 1 grootschalige oplossing met een tunnel. In overleg met de stad Lier werd geopteerd voor de grootschalige oplossing t.h.v. de N14 Mechelsesteenweg/R16. De andere kruispunten worden binnen het project gevaarlijke punten kleinschalig aangepakt om de veiligheid te verhogen.

Wat de definitieve oplossing voor de N10/R16 en de aansluiting Hagenbroek betreft, werd aan de stad Lier opnieuw voorgesteld om hiervoor een project in het kader van de module 14 te starten. Het overleg hiervoor met de stad is lopende.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 301
van 20 februari 2007
van **AN MICHIELS**

Asfaltcentrale Grimbergen - Milieuvergunning

In 2005 kreeg het bedrijf Verhaeren Beton en Asfalt de toestemming om in Grimbergen een asfaltfabriek te bouwen.

Vrij snel rees bij de omwonenden hevig protest, omdat gevreesd werd dat deze fabriek, die in de kanaalzone ligt op amper 250 meter van de woonwijk Borgt, vlak bij een natuurdomein, voor heel wat geur- en lawaaihinder zou zorgen. Er werd dan ook door een aantal mensen beroep aangetekend bij de diensten van de minister tegen de door de provincie Vlaams-Brabant verleende milieuvergunning. Met een besluit op 23 februari 2006 worden de ontvankelijk bevonden beroepen gedeeltelijk gegrond verklaard en wordt de vergunning, afgeleverd door de provincie Vlaams-Brabant, gedeeltelijk gewijzigd. Er wordt echter geen rekening gehouden met de argumenten van de indieners, integendeel. Want, hoewel er bijkomende voorwaarden worden opgelegd, wordt het aantal weekenddagen waarop werkzaamheden mogen plaatsvinden, uitgebreid van maximaal tien tot maximaal twintig dagen!

Daarop wordt door een aantal omwonenden beroep aangetekend bij de Raad van State, die op 11 januari tot een uitspraak komt en het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur laat schorsen.

De Raad van State erkent enerzijds dat de omwonenden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan door de exploitatie, die ernstige hinderlijke effecten kan teweegbrengen voor de omwonenden. Het meest opmerkelijke is evenwel dat de Raad van State moet vaststellen dat het college van burgemeester en schepenen, de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant en het Vlaams Gewest uitgegaan zijn van een verkeerd statuut van het terrein. Dit terrein ligt immers niet in industriegebied, maar in een zone voor watergebonden activiteiten. Voor men een vergunning kan afleveren, moet de inrichting van het gebied waar de fabriek gevestigd wordt, vastgelegd zijn in een bijzonder plan van aanleg, zoals nochtans wordt vereist door het betrokken aanvullend voorschrift van het gewestplan. Dit is niet gebeurd, wat de Raad van State doet besluiten dat de verleende milieuvergunning in strijd is met het gewestplan en dat de inrichting getoetst werd aan het verkeerde bestemmingsvoorschrift, zijnde industriegebied. De Raad van State stelt bovendien dat het hier onmogelijk om een "louter materiële vergissing" kan gaan.

Opvallend is wel dat, hoewel in het beroepsverzoekschrift reeds aangegeven werd dat er een probleem was met de bestemming van het gebied waarin de fabriek gelegen is, de administratie van het Vlaams Gewest verkoos om niet in te gaan op dit pertinente bezwaar. Dit gegeven doet het vermoeden rijzen dat hier andere belangen in het spel waren. Het is immers moeilijk te geloven dat deze mensen niet in staat zouden zijn een gewestplan te lezen. De wet werd blijkbaar bewust omzeild om de vergunning te kunnen toekennen.

1. Hoe verklaart de minister het feit dat door de administratie zo duidelijk gefaald werd bij het verlenen van deze milieuvergunning?
2. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om een dergelijke “vergissing” in de toekomst onmogelijk te maken?
3. Acht de minister een grondige doorlichting van zijn administratie nodig, om alle geruchten aangaande belangenvermenging de kop in te drukken?
4. Hoe komt het dat de minister in zijn vergunning gewoon voortging op de eenzijdige studies inzake geur en geluid vanwege de betrokken firma? Waarom heeft de administratie zelf geen onderzoek gevoerd of laten voeren?
5. Wat is de stand van zaken in dit dossier? Welke stappen heeft het bedrijf inmiddels ondernomen? Wat dient er nu te gebeuren met die installatie, die op grond van de bestemmingsvoorschriften op deze locatie nooit gebouwd had mogen worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 301 van 20 februari 2007

van **AN MICHIELS**

1. De bewering dat de administratie duidelijk zou gefaald hebben bij het verlenen van de milieuvergunning raakt kant noch wal en getuigt allerminst van waardering t.o.v. een behoorlijk en hard werkende administratie.
Vooreerst worden bedoelde milieuvergunningen niet *verleend* door de administratie maar, voor klasse 1-inrichtingen zoals de asfaltcentrale VBA van Grimbergen, worden ze in eerste aanleg beoordeeld door de deputatie en in beroep door mezelf. De administratie staat in voor de adviesverlening. De planologische verenigbaarheid van de inrichting wordt bovendien geadviseerd door de diensten van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed, die niet onder mijn bevoegdheid vallen.
Ten tweede wil ik u wijzen op het feit dat het ministerieel besluit gebaseerd is op een eensluidend gunstig en objectief advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie.
- 2&3. Gelet op het antwoord op deelvraag 1 zijn de deelvragen 2 en 3 zonder voorwerp. Uw beweringen zijn, zoals u zelf stelt, enkel gebaseerd op vermoedens en nergens gestaafd door concrete feiten.
4. Ik wil u wijzen op het feit dat de studies inzake geur en geluid waarnaar u verwijst, uitgevoerd zijn door erkende deskundigen. Daarnaast werd wel degelijk een uitvoerig onderzoek gevoerd door mijn administratie, waarbij grondig getoetst werd aan de BBT-studie "Asfaltcentrales" van het VITO en waarbij door middel van een plaatsbezoek ook de situatie ter plaatse werd geëvalueerd. Zowel uit de studies van de erkende deskundigen als uit het onderzoek gevoerd door mijn administratie bleek dat de eventuele hinder voor mens en milieu, mits naleving van de opgelegde bijzondere voorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden.
5. Voor wat de stand van zaken in dit dossier betreft, verwijs ik naar het arrest van de Raad van State nr. 166.541 van 11 januari 2007, waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 23 februari 2006 waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 8 september 2005, houdende het verlenen van de vergunning aan de bvba Verhaeren Beton en Asfalt voor het exploiteren van een asfaltbetoncentrale, gelegen aan de Westvaardijk te Grimbergen, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en het beroepen besluit tot verlening zelf van de milieuvergunning wordt bevestigd.

In hoger vermeld arrest stelt de Raad van State dat het ministerieel besluit niet afdoende werd gemotiveerd, omdat de verenigbaarheid van de inrichting getoetst werd aan het bestemmingsvoorschrift 'industriegebied', terwijl in casu het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift 'gebied voor watergebonden bedrijven' van toepassing is. De Raad van State stelt verder dat het ministerieel besluit geen antwoord formuleert op het beroepsargument dat 'het betreffende gebied niet werd ingericht' zoals nochtans zou worden vereist door het betrokken aanvullend voorschrift.

Teneinde tegemoet te komen aan de wettigheidsbezwaren van de Raad van State heb ik beslist het geschorste ministerieel besluit van 23 februari 2006 in te trekken en een nieuwe beslissing te nemen. Ik heb derhalve opnieuw advies gevraagd aan de Afdeling Stedenbouwkundig Beleid

van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed. Door hen werd een gunstig advies verleend, tevens met verwijzing naar de reeds in 2006 verleende stedenbouwkundige vergunning. Het nieuwe ministerieel besluit van 20 maart 2007 geeft een duidelijke en afdoende motivering met betrekking tot de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 303
van 20 februari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Verkeersgeleidingssystemen - Stand van zaken

Overall ter wereld wordt onderzoek gedaan naar en geëxperimenteerd met elektronische verkeersgeleidingssystemen, met als ultiem doel de verkeersdrukke zo beperkt mogelijk te maken en het dagelijkse verkeer zo vlot mogelijk te laten verlopen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van zogenaamde slimme verkeerslichten, groene golven, elektronische informatieborden, enzovoort.

Ook in Vlaanderen zijn er bedrijven die dergelijke systemen ontwerpen en exporteren naar het buitenland.

1. In welke mate wordt er op dit ogenblik in Vlaanderen gebruik gemaakt van elektronische verkeersgeleidingssystemen? Welke types van verkeersgeleiding worden daarbij ingezet?
2. Speelt het Vlaams Gewest daarin een rol als coördinator, stimulator en kenniscentrum voor de andere wegbeheerders?
3. Wordt aan de inzet van deze systemen een evaluatie gekoppeld? Zo ja, wat zijn de bevindingen totnogtoe?
4. In welke mate wordt daarbij gebruik gemaakt van Vlaamse technologie en Vlaamse O&O?
5. In welke mate is er op Europees niveau overleg om te komen tot meer uniforme systemen, dan wel om gebruik te maken van de kennis en ervaringen van de verschillende lidstaten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 303) en Van Brempt (nr. 91).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 303 van 20 februari 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Het Vlaams Verkeerscentrum maakt in ruime mate gebruik van een hele reeks verkeersgeleidings-systemen, waaronder ook elektronische.

Globaal komt het er op neer dat verkeersgegevens met verschillende middelen worden verzameld, geanalyseerd en verspreid naar de weggebruiker.

Voor elk van deze 3 hoofdactiviteiten bestaan er verschillende systemen. Zo worden gegevens over snelheden en intensiteiten verzameld met inductielussen, radars, klassieke videocamera's en automatische beeldanalyse en worden proeven gedaan met andere systemen zoals nummerplaat-herkenning. Informatie wordt naar de weggebruikers gebracht via vooral dynamische informatie-borden, rijstrooksignalering, RDS-TMC, klassieke radio, websites, e-mail,...

Verkeerslichten zijn al sedert lange tijd verkeersafhankelijk (de zogenaamde "slimme lichten") met detectie en aansturing per kruispunt, voor een reeks kruispunten op een zelfde as (de zogenaamde groene golf, met of zonder snelheidsaanduiding, voor een beperkte hoeveelheid kruispunten in een kleinere zone of voor een grote hoeveelheid kruispunten in een ruim gebied, om het openbaar vervoer te bevoordelen,...

2. Het Vlaamse Gewest volgt, onder meer via internationale samenwerkingsorganismen, de ontwikkelingen op de voet op. Er worden ook in dat verband proefprojecten opgezet waarin het Verkeerscentrum participeert.

Het Vlaams Verkeerscentrum neemt de rol op zich van kenniscentrum, stimulator en coördinator voor nieuwe ontwikkelingen. Voor de technische systemen gebeurt dit in nauwe samenwerking met de afdelingen Elektriciteit en Mechanica van het Agentschap Infrastructuur. Voor de verkeers-kundige aspecten van vooral de verkeerslichten werkt de Afdeling Verkeerskunde op een gelijkaardige manier.

Desgewenst wordt de kennis inzake dergelijke technische systemen in functie van bepaalde projecten uitgewisseld met andere wegbeheerders.

3. De instrumenten die worden ingezet bij dynamisch verkeersbeheer, werden voorafgaandelijk uitgebreid beproefd en beoordeeld. Aan de hand van benchmarks worden de prestaties van de verschillende systemen onderling vergeleken. De testen worden gericht uitgevoerd met het oog op het gebruik van de instrumenten in de werkelijke situaties. Wanneer de systemen geïmplementeerd worden, wordt een evaluatie uitgevoerd, waar mogelijk aan de hand van gemeten verkeers-parameters. De doeltreffendheid van instrumenten wordt niet enkel bepaald door de kwaliteit van het instrument op zich, maar kan evenzeer afhangen van flankerende maatregelen zoals bijvoorbeeld het handhavingsbeleid. Op de hoofdwegen staan een veilig wegverkeer en een optimale doorstroming centraal bij de beoordeling van de doeltreffendheid. Op het onderliggende wegnetwerk wordt bijvoorbeeld bij de aansturing van alle verkeerslichten gezorgd voor een optimale veiligheid en het minimaliseren van nadelige milieueffecten. De zwakke weggebruiker en een goede doorstroming van het openbaar vervoer zijn eveneens belangrijke uitgangspunten.

4. Vlaamse kennis, resultaten van Vlaams onderzoek en ontwikkelingen en technologie worden maximaal benut, waar mogelijk en beschikbaar.

5. Europees overleg en afstemming gebeuren via meerdere Europese fora zoals CENTRICO (voor het dynamische verkeersbeheer in het algemeen), CEDR en zelfs een ruimer forum zoals PIARC (Wereldwegenvereniging).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 304
van 21 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Onderzoeksprojecten leefmilieu - Evaluatie

Naar aanleiding van de heisa rond de betrokkenheid van prins Laurent bij fraude bij de marine, kwam de vzw KINT in de schijnwerpers omdat deze instelling, door de prins voorgezeten, een jaarlijkse dotatie krijgt voor onderzoeksprojecten.

Er wordt in de sector leefmilieu en natuur nog veel meer onderzoek uitbesteed aan derden. Deze onderzoeksvoorstellen worden sinds een aantal jaren samengebracht in één programma, het zogenaamde Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu (TWOL). Het totaalbudget voor dit TWOL is een veelvoud van het bedrag dat aan het KINT wordt toegewezen.

Vanuit het streven van de minister naar doelmatig en efficiënt bestuur, lijkt een even goed inzicht in de onderzoeksprojecten van het TWOL nodig. Misschien is het zelfs aangewezen te beschikken over een goede doorlichting van TWOL, vooraleer de minister of de regering een uitspraak doet over het voortzetten van de dotatie aan vzw KINT. Immers, de doorlichting van de onderzoeksprojecten van het KINT kan dan worden gelegd naast een gelijkaardige doorlichting van het TWOL. Dit laat de minister toe te beslissen waar, in het geheel van uitbesteed onderzoek, de meeste garanties voor goede besteding aanwezig zijn en waar niet, en dan kunnen terzake duidelijke richtlijnen worden gegeven aan de betrokken diensten.

1. Wat is het budget dat jaarlijks voor de jaren 2004 tot 2006 werd vastgelegd voor TWOL?
2. Wat is het budget voor 2007 voor TWOL?
3. Hoeveel en welke projecten werden respectievelijk in de jaren 2004, 2005 en 2006 voorzien in het oorspronkelijke TWOL en werden uiteindelijk niet uitgevoerd? Kan de minister per project aangeven waarom deze projecten niet werden uitgevoerd?
4. Hoeveel projecten werden er in respectievelijke 2004, 2005 en 2006 afgerond? Hoe verhoudt zich dat op het totaalaantal projecten? Hoe verhoudt zich dat tot het aantal projecten waarin oorspronkelijk voorzien was om dat jaar beëindigd te worden?
5. Hoe werden de resultaten van deze afgeronde onderzoeksprojecten gecommuniceerd? Kan de minister per jaar het volgende meedelen.
 - a) Van hoeveel projecten werd het eindrapport enkel bezorgd aan de opdrachtgever en de leden van de (mogelijke) stuurgroep?
 - b) Van hoeveel projecten werd het eindrapport ruimer gepubliceerd? Naar welke doelgroepen was dat?

- c) Van hoeveel projecten werd via de media verslag gedaan zodat de bevolking de resultaten, die toch met overheidsmiddelen werden uitgevoerd, kon kennen?
 - d) Van hoeveel projecten staan de resultaten op het internet?
6. Hoe werden de resultaten van de afgeronde onderzoeksprojecten in 2004, 2005 en 2006 geëvalueerd?
- a) Van hoeveel projecten werd er door de opdrachtgever na afronding een schriftelijke evaluatie gemaakt?
 - b) Van hoeveel projecten zijn deze evaluaties bekend en toegankelijk voor anderen dan louter de opdrachtgever?
 - c) In hoeveel gevallen is er een negatieve beoordeling geweest (niet van de uitvoering, maar van de resultaten)?
 - d) In het geval van zo'n negatieve beoordeling, welk gevolg werd daaraan gegeven?
 - e) Is er een globaal evaluatiedocument dat voor de parlementsleden ter beschikking is om inzicht te krijgen in de besteding van het vele onderzoeksgeld?
7. Is er al ooit een onderzoek van het Rekenhof geweest inzake TWOL? Zo neen, heeft de minister tijdens zijn ambtstermijn al het initiatief genomen om hieromtrent een onderzoek te vragen of is hij van plan dit te doen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 304 van 21 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Vastgelegd budget TWOL 2004: 4.884.180,2 €
Vastgelegd budget TWOL 2005: 5.022.018,9 €
Vastgelegd budget TWOL 2006: 4.033.509,9 €

Binnen VMM, MIRA wordt jaarlijks nog ongeveer 400.000 € aan onderzoek uitbesteed. Dit bedrag moet nog bij bovenstaande budgetten worden geteld. Vermits de aanbestedingsprocedure van VMM, MIRA in tijd niet samenvalt met de opmaak van het TWOL-programma, wordt er wel inhoudelijk afgestemd tussen het MIRA-onderzoek en de goedgekeurde TWOL-projecten, maar zijn de onderzoeksgegevens (nog) niet in zijn totaliteit terug te vinden in het intern databeheersysteem (er wordt aan gewerkt). Deze interne databank werd gebruikt om bovenstaand en ander cijfermateriaal in deze nota te produceren.

2. Voorzien budget: 6.238.856 €
De voorziene budgetten worden ook jaarlijks gepubliceerd in de Speurgids Wetenschap, Technologie en Innovatie.
3. In 2004, 2005 en 2006 werden respectievelijk 34, 32 en 26 geplande projecten niet uitgevoerd (zie bijlagen voor een overzicht).

De reden waarom een onderzoeksproject niet werd opgestart kan zeer divers zijn:

- het project is niet meer nodig omdat de oorspronkelijke onderzoeksvraag niet meer aan de orde is (wijziging van de beleidsprioriteiten);
- te weinig budgettaire ruimte (bv. als na opening der offertes blijkt dat het budget ontoereikend is of als er in de loop van het jaar andere prioriteiten worden gelegd met financiële repercussies);
- het project werd door een andere instelling buiten het beleidsdomein Leefmilieu uitgevoerd en gefinancierd;
- het project werd uitgevoerd door één van de Steunpunten (bv. Milieu & Gezondheid);
- het project werd later in een gewijzigde vorm opnieuw ingediend;
- het kabinet, de minister of de Vlaamse regering achtte het project niet (meer) relevant of heeft beslist het project zelf intern te laten uitvoeren;
- het project werd in een gewijzigde vorm uitgevoerd, geïntegreerd in een ander opgestart onderzoeksproject;
- het project werd door Inspectie van Financiën niet weerhouden;
- het project werd niet uitgevoerd omdat internationaal overleg te lang heeft aangeslept waardoor het project in de tijd werd vooruitgeschoven;
- er wordt gewacht op de resultaten van een voorgaande studie, die nog niet is afgerond;
- door de resultaten van een eerder uitgevoerde studie bleek een nieuw onderzoek niet meer nodig;
- de opdrachtgever heeft het project uiteindelijk (soms samen met andere instellingen) met eigen middelen zelf uitgevoerd;
- de aanbestedingsprocedure kon niet tijdig afgerond worden waardoor het project doorgeschoven wordt naar een volgend begrotingsjaar.

4. De vraag kan beter worden gesteld als: welk percentage van de geplande onderzoeksprojecten uit het TWOL-programma werden uiteindelijk in het desbetreffende jaar vastgelegd? In vele gevallen worden de geplande onderzoeksprojecten in het jaar volgend op het TWOL-programma opgestart. De reden hiervoor is dat de vastleggingsprocedure (opstellen en openbaar maken van het bestek, ontvangen en beoordelen van de offertes, vragen advies Inspectie van Financiën, vastlegging van de weerhouden offerte) veel tijd (meerdere maanden) in beslag neemt.

Wat het percentage vastgelegde projecten betreft is dit:

- in 2004: 69%
 - in 2005: 68%
 - in 2006: 73%
5. Het is op korte termijn niet mogelijk na te gaan hoe de resultaten van elk individueel onderzoeksproject werd gecommuniceerd. Algemeen verloopt de communicatie via verschillende, soms parallelle, kanalen:
- In de meeste gevallen zitten de doelgroepen en betrokkenen in de Stuurgroep van het onderzoeksproject. Op gepaste tijdstippen (gemiddeld om de 4 maanden) komt deze Stuurgroep bijeen om de tussentijdse resultaten te bespreken en waar nodig het project bij te sturen. De doelgroepen zijn dus intensief betrokken bij het onderzoek.
 - De eindresultaten van de onderzoeksprojecten worden in een intern databeheersysteem ingebracht. Deze gegevens zijn toegankelijk voor alle instellingen binnen het beleidsdomein LNE.
 - Bij een belangrijk aantal projecten wordt een interne of externe studiedag georganiseerd, in samenwerking met de projectuitvoerders, om de onderzoeksresultaten bij een ruimer publiek bekend te maken.
 - Onderzoeksresultaten worden ook voorgesteld op diverse, al dan niet wetenschappelijke, conferenties.
 - Sommige agentschappen en afdelingen van het Departement LNE publiceren het ganze eindrapport op hun website.
 - De onderzoeksresultaten worden tevens verspreid via de vakpers, vulgariserende communicatiekanalen of wetenschappelijke publicaties.
 - De resultaten van onderzoek worden tevens, waar relevant, gecommuniceerd naar de doelgroepen via voorlichtings- en sensibiliseringsbijeenkomsten of via het verspreiden van folders, brochures, etc.
 - Tot slot is er nog de verspreiding van de onderzoeksresultaten via het internet. Er zijn op dit ogenblik 470 onderzoeksprojecten ontsloten. Gegevens van de onderzoeksprojecten die worden ontsloten zijn: het doel, de motivatie, de beschrijving en de samenvatting van het onderzoeksproject. Deze Databank Onderzoek kan thematisch of via een trefwoord worden bevraagd.
6. Men kan algemeen stellen dat een onderzoeksproject pas wordt opgeleverd als de eindresultaten de beoogde doelstellingen van het project hebben ingelost. Is dit niet het geval, dan wordt het project bijgestuurd of verlengd. Deze vorm van kwaliteitscontrole zorgt er voor dat de eindresultaten van het onderzoek in praktisch alle gevallen onmiddellijk kunnen worden gebruikt door de beleidsmakers.
- Nog een stap verder dan de evaluatie van de onderzoeksresultaten, is een evaluatie van het gebruik van de onderzoeksresultaten. M.a.w. hoe werden de onderzoeksresultaten aangewend in het lopende beleid? In essentie is dit de reden waarom onderzoeksprojecten worden uitgevoerd, m.n. om de resultaten in het beleid te integreren. Er wordt op dit moment gewerkt aan de praktische modaliteiten hieromtrent via het intern databeheersysteem.
- Jaarlijks wordt tevens in de Speurgids Wetenschap, Technologie en Innovatie een bestedingsanalyse van een beleidsdomein en/of onderzoeksprogrammerende instelling gemaakt. Een dergelijke bestedinganalyse behandelt de inhoudelijke invulling van de kredieten.

7. Het Rekenhof heeft zich nog niet over TWOL gebogen. Er zijn geen concrete vragen naar het Rekenhof toe gepland. De zeer stringente Wet op de Overheidsopdrachten biedt voldoende garanties dat onderzoeksprojecten op de juiste wijze worden uitbesteed.

BIJLAGEN

1. Overzicht van de uitvoering van het TWOL-programma 2004
2. Overzicht van de uitvoering van het TWOL-programma 2005
3. Overzicht van de uitvoering van het TWOL-programma 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/304/antw.304.bijlage.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/304/antw.304.bijlage.003.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/304/antw.304.bijlage.002.pdf>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 305
van 21 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Militaire domeinen - Milieuwetgeving

Begin februari 2007 werd het rapport “Bodembeheer door Defensie” voorgesteld door het Rekenhof. Dit rapport richt zich in de eerste plaats tot de federale regering, en is vernietigend voor de militaire overheid, die te weinig onderneemt om de vervuiling op haar terreinen aan te pakken. Maar ook de Vlaamse overheid draagt een grote verantwoordelijkheid, omdat zij bevoegd is voor bijvoorbeeld het toezicht op milieuhinderlijke activiteiten en op bodemverontreiniging.

Federaal defensie-minister Flahaut gebruikt tijdens deze – en trouwens ook vorige – legislatuur het Napoleontische decreet van 1791 om te stellen dat militaire domeinen onder de geheimhouding vallen, en dat bijvoorbeeld toezichthoudende overheden zoals de Vlaamse Milieu-inspectie en de OVAM niks te zoeken hebben op deze domeinen.

Tijdens de vorige legislatuur 1999-2003 werd door de Vlaamse leefmilieu-minister Dua in samenwerking met minister-president Dewael een bespreking aangeknoopt met de federale minister Flahaut en de top van het Belgisch leger om dit probleem aan te kaarten. De onderhandelende partijen kwamen dichtbij een akkoord (“Protocolovereenkomst Militaire Domeinen”) om de militaire domeinen in te delen in drie categorieën, en op basis daarvan de wetgeving inzake milieuvergunningen en bodemsanering van toepassing te laten zijn. Zo zouden ook de toezichthoudende diensten zoals de OVAM en Milieu-inspectie toegang krijgen tot sommige militaire terreinen.

De drie categorieën waarvan sprake, zijn de volgende:

- militaire domeinen waarop uitsluitend activiteiten plaatsvinden met een burgerlijk karakter;
- militaire domeinen waarop activiteiten plaatsvinden met een specifiek militair karakter;
- militaire domeinen waarop in het verleden activiteiten plaatsvonden met een specifiek militair karakter.

Op de laatste twee lijsten werden bijkomend die domeinen aangeduid welke onderworpen zijn/waren aan de militaire geheimhouding.

Op basis van deze indeling zou dan de wetgeving op de milieuvergunningen en de bodemsanering van toepassing gemaakt worden op militaire domeinen waarvoor geen geheimhouding geldt. Want er is geen enkele zinnige reden te geven waarom bijvoorbeeld een zwembad van het leger niet Vlaremplichtig zou zijn, of waarom een tankstation van het leger geen bescherming moet voorzien voor lekken naar de ondergrond.

Jammer genoeg strooiden de federale verkiezingen roet in het eten, en sprongen de onderhandelingen af.

Met het recente rapport van het Rekenhof wordt het dossier opnieuw op de politieke agenda geplaatst, en wordt duidelijk hoe ernstig de situatie is.

Op een vraag om uitleg ter zake in de commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement antwoordde de minister reeds op 15 februari 2007. Toch bleef zijn antwoord beperkt tot de militaire domeinen die via desaffectatie in handen zijn gekomen van de Vlaamse overheid.

Mijn vragen gaan over alle militaire domeinen, ook die welke nog steeds in militair of militair/burgerlijk gebruik zijn.

1. Welke conclusie trekt de minister uit het rapport van het Rekenhof? Erkent hij dat er iets moet gebeuren, ook op Vlaams niveau?

Welke beleidsstappen zal hij ondernemen richting federale overheid?

2. Gaat de minister ervan uit dat de militaire overheid oneigenlijk gebruik maakt van die oude Napoleontische Code uit 1791?
3. Is de minister op de hoogte van het "Ontwerp Protocol Militaire Domeinen"? Welke visie hanteert hij terzake?
4. Zijn er sinds het aantreden van de nieuwe federale en Vlaamse Regering nog besprekingen gevoerd over deze kwestie, al dan niet op basis van het vermelde protocol?

Zo ja, wat waren de resultaten? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 305 van 21 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Uit het rapport van het Rekenhof kan besloten worden dat de organisatie bij Defensie omtrent milieu geoptimaliseerd kan worden. Voor het aanpakken van verontreiniging op militaire domeinen blijkt dat een betere inventarisering en prioritering noodzakelijk is, gekoppeld aan de nodige budgetten.

Rond bodemsanering wordt op heden door Defensie enkel calamiteiten of indien op de gronden die onderdeel uitmaken van een mogelijke overdracht, een inrichting gevestigd is of was die bodemverontreiniging kan veroorzaken, een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en overgemaakt aan de OVAM. Indien uit deze bodemonderzoeken zou blijken dat bodemsanering noodzakelijk is, dienen de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet verder gevolgd te worden, voor tot overdracht van de gronden kan worden overgegaan. Als Minister voor Leefmilieu zal ik er dan ook op toezien dat dit correct wordt opgevolgd, zoals nu al het geval is.

2. Decreet van 8-10 juli 1791 betreffende de bewaking en de indeling van de versterkte plaatsen en militaire posten

Het decreet van 8-10 juli 1791 onderwerpt het militaire domein aan een bijzonder beheersregime. Artikel 13 van titel I wijst de instandhouding van de militaire domeingoederen toe aan de minister van defensie. De administratieve overheden kunnen er niet over beschikken, noch zich met het beheer ervan inlaten dan op de wijze bepaald in het decreet. Artikel 14 van titel III verklaart de militaire overheid onafhankelijk van het burgerlijk gezag in alle aangelegenheden die uitsluitend op de eigenlijke militaire dienst betrekking hebben. Op analoge wijze bevestigt artikel 5 van titel IV de autonome beheersbevoegdheid van de minister van defensie.

Dit decreet houdt niet in dat de militaire domeinen aan de gewestelijke regelgeving worden onttrokken. De specifieke status betekent dat de militaire overheid autonoom is in het beheer en de beschikking over het militaire domein, maar stelt haar daarbij niet vrij van de eerbiediging van enige wetgeving. Wat meer is, de artikelen 60 en 69 van het Decreet van 24 december 1811 op de organisatie en de dienst van de staven der wapenplaatsen bevestigen uitdrukkelijk de verantwoordelijkheid van de militaire overheid om toe te zien op het naleven van de wetten en verordeningen en erover te waken dat geen enkel gedeelte van het militaire domein een vrijplaats zou worden voor misdrijven.

Overigens mag dit decreet ook wel worden geplaatst in de context en de tijd waarin het tot stand is gekomen. Van leefmilieuwetgeving was er toen nogal vanzelfsprekend geen sprake. Men kan dus moeilijk aan de toenmalige wetgever de intentie toeschrijven voor eens en altijd de militaire domeinen uit te sluiten van enige te ontwikkelen wetgeving.

Toepasselijkheid van gewestwetgeving op militaire domeinen

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap voor een ruime waaier van aangelegenheden bevoegd gemaakt. Bij geen van deze bevoegdheidstoewijzingen is een uitzondering of beperking gemaakt ten behoeve van de militaire domeinen. De federale wetgever heeft aldus zelf beslist de militaire domeinen niet uit te sluiten

van de toepassing van de wetgeving die de gewesten en de gemeenschappen zouden ontwikkelen in de uitoefening van de hen toegewezen bevoegdheden.

Over de principiële onderworpenheid van de militaire domeinen aan de Vlaamse wetgeving kan dan ook geen twijfel bestaan. Die onderworpenheid is echter niet absoluut. De onverkorte toepassing van de gewestelijke regelgeving zal de militaire overheid immers hinderen in het vervullen van haar opdrachten en aldus afbreuk doen aan de federale bevoegdheid voor landsverdediging.

Om dergelijke normenconflicten te beslechten, doet de Raad van State een beroep op een algemeen rechtsbeginsel dat geldt in de onderlinge verhoudingen tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten, i.e. het zogenoemde *proportionaliteitsbeginsel*: zonder dat daartoe een minimum van redelijke gronden voorhanden is, mag geen van deze overheden in het voeren van een beleid waarvoor ze bevoegd is dusdanig verregaande maatregelen nemen dat een andere overheid het buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar is toevertrouwd, naar behoren uit te voeren. In de uitoefening van hun onderscheiden bevoegdheden moeten ze daarentegen van redelijkheid getuigen als een beslissing voorligt die een weerslag zal hebben op belangen waarvoor een andere overheid zorg draagt.

De federalisering van de Belgische Staat en daaruit voortgevloeide verdeling van het staatsdomein heeft onvermijdelijk het probleem doen ontstaan dat de staat, de gemeenschappen en de gewesten regelingen en beslissingen treffen die repercussies hebben op het beheer en het gebruik van goederen die tot het openbaar domein van een andere overheid behoren. In dat geval moet het evenredigheidsbeginsel worden toegepast om te bepalen in welke mate de overheid belast met het beheer van het domeingood, de lasten en verplichtingen op zich moet nemen verbonden aan de maatregelen waartoe een andere overheid op grond van haar bevoegdheid heeft beslist. De overheid die het beheer heeft, past als eerste dat beginsel toe. In de mate dat ze oordeelt dat de maatregelen bestaanbaar zijn met de bestemming van dat goed, zal ze zich ernaar voegen. Voor die overheid is de affectatie van haar domeingooderders immers een essentieel instrument dat moet toelaten de haar toevertrouwde opdrachten te vervullen.

Of het dus gaat om milieurecht, ruimtelijk ordeningsrecht, monumenten en landschappen..., het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap moeten aanvaarden dat de toepassing van hun regelgeving op openbaar militair domein getemperd – niet: uitgesloten – wordt door het proportionaliteitsbeginsel. Oordeelt de militaire overheid dat ze het door de toepassing van de Vlaamse regelgeving buitenmate moeilijk krijgt om haar opdracht te volbrengen, dan kan zij een beroep doen op dit principe om zich onttrokken te achten aan de verplichtingen die de Vlaamse regelgeving haar oplegt. Dit betekent hoegenaamd niet dat zij een vrijbrief heeft om die wetgeving zonder meer ter zijde te schuiven. Omgekeerd moet zij zich evengoed onthouden van beslissingen die op onevenredige wijze tekortdoen aan het beleid dat de gewestelijke overheid op het gebied van milieu, ruimtelijke ordening,... voert. De militaire overheid moet bijgevolg een redelijke verantwoording hebben voor de ingeroepen uitzondering. Gaat het niet op dat het Vlaamse Gewest zijn wetgeving altijd en overal wil toepassen op militair domein, het gaat evenmin op dat de militaire overheid haar domein altijd en overal onttrokken acht aan de Vlaamse regelgeving. Bij onenigheid kan het gewest zich tot de rechter wenden om de naleving van zijn wetgeving af te dwingen.

Toepasselijkheid wetgeving milieuvergunningen

Als beginsel mag hier dan ook worden gesteld dat het Milieuvergunningsdecreet en de Vlarem-besluiten wel degelijk van toepassing zijn op militaire domeinen. De bijzondere wetgever heeft het beleid inzake de hinderlijke inrichtingen toegewezen aan de gewesten zonder enig voorbehoud te hebben gemaakt voor de militaire domeinen. Aldus is defensie onderworpen aan de milieuvergunning- of meldingsplicht om een als hinderlijk ingedeelde inrichting te exploiteren.

Het gewest moet echter dulden dat de militaire overheid in concrete gevallen voorbijgaat aan de vergunningsplicht en/of de gestelde Vlarem-voorwaarden als zij oordeelt dat het naleven van die regels haar op onevenredige wijze beperkt in het vervullen van haar opdrachten. Geval per geval moet zij het militair belang van de betrokken inrichting of activiteit, het vertrouwelijk karakter, het bestaan van alternatieven, de veiligheidsrisico's, ... afwegen tegenover het belang gediend met een stipte toepassing van de milieuregels in kwestie. Zo is het de evidentie zelf dat het te vrijwaren geheim of vertrouwelijk karakter van een geplande inrichting of activiteit zich niet verdraagt met het doorlopen van de milieuvergunningprocedure en de daarbijbehorende verplichtingen (ter inzage leggen van de aanvraag, openbaar onderzoek,...). Maar het is even evident dat voor de exploitatie van zwembaden op militair domein daarentegen geen uitzondering kan worden ingeroepen. Het mag ongetwijfeld tot de opdrachten van de krijgsmacht worden gerekend recreatieve voorzieningen ter beschikking te stellen aan militairen om hun mentale weerbaarheid te verhogen. Maar er valt in alle redelijkheid geen enkele militaire noodwendigheid te bedenken die rechtvaardigt dat de vergunningsplicht en de Vlarem-voorwaarden daarvoor worden opzijgeschoven.

3. Een zogenaamd "protocol militaire domeinen" is niet uitgewerkt. Elke saneringsplichtige moet zich houden aan de bepalingen van het bodemdecreet. Ik heb de opdracht aan de OVAM gegeven om de werkwijze zoals beschreven in het rapport "bodembeheer door defensie" te toetsen aan de bepalingen van het decreet met in achtneming van de beperkingen zoals geformuleerd in het antwoord op de tweede vraag. Evenwel kan ik melden dat ik bedrijven en grotere organisaties die meerdere te saneren terreinen met historische bodemverontreiniging beheren, aanmoedig tot het afsluiten van specifieke overeenkomsten met de OVAM rond de programmatie van die saneringen. In dit kader zou de Belgische krijgsmacht een overeenkomst met OVAM kunnen afsluiten. Als minister van leefmilieu zal ik de oproep nog eens herhalen naar de minister bevoegd voor defensie.
4. Zoals reeds aangehaald in het antwoord op vraag één, worden wat betreft het aspect 'bodem', op regelmatige basis bodemonderzoeken door de Belgische Krijgsmacht uitgevoerd en bij de OVAM ingediend. In dat kader wordt overleg gevoerd tussen de Belgische Krijgsmacht en de OVAM, waarbij rekening gehouden wordt met de specifieke situatie van de Belgische Krijgsmacht.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 307
van 21 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Luierafval - Selectieve inzameling

De minister heeft aangekondigd het selectief inzamelen van luierafval door gemeenten te ondersteunen, in het kader van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst met gemeenten.

Het Vlaams afvalbeleid is gestoeld op het principe van de Ladder van Lansink. Het vermijden van luierafval door afvalpreventie staat bijgevolg op het hoogste niveau. Naar aanleiding van de resolutie van het Vlaams Parlement van 16 november 2005 over de selectieve inzameling van luierafval heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) na proefprojecten en onderzoek een standpunt geformuleerd over de wenselijkheid en de haalbaarheid van de selectieve inzameling van luierafval (Stuk 523 (2005-2006) – Nr. 4). Over de wenselijkheid stelt OVAM dat er onduidelijkheden zijn over de milieuwinst en dat er een prijskaartje aan vasthangt. Praktisch, financieel en economisch is de selectieve inzameling van luiers haalbaar mits het instellen van een voldoende hoge contantbelasting.

OVAM stelt voorts dat de herbruikbare alternatieven vaak te duur of onvoldoende praktisch zijn. Dit kan worden opgevangen door de herbruikbare luier financieel aantrekkelijker te maken (bijvoorbeeld via premies) en door een oplossing aan te reiken voor de praktische bekommernissen (bijvoorbeeld het organiseren van ophaal- en wasdiensten). Voorbeelden zijn de regio Alkmaar-Amsterdam in Nederland en Milton-Keynes in Groot-Brittanië.

Momenteel kan het luierafval enkel worden gerecycleerd door Knowaste in Arnhem (Nederland). Volgens een studie van het onderzoeks- en adviesbureau CE uit Nederland is niet alleen de kwaliteit van het gerecycleerde papier en plastic allesbehalve goed. Voor het proces op zich is ook veel energie nodig, evenals voor het transport om de luiers naar Nederland te brengen.

In 2006 ontwikkelde OVAM een toetsingskader dat de milieuwinst van de selectief ingezamelde afvalstromen moet berekenen. Ook de milieuwinst van de recyclage van luiers zou worden onderzocht.

1. Welk engagement heeft de minister concreet aangegaan m.b.t. de selectieve inzameling van luierafval?
2. Volgt de minister ook voor het luierafval de Ladder van Lansink?

Welke initiatieven neemt hij om luierafval te voorkomen?

3. Heeft de minister al overwogen om gemeenten te stimuleren om bijvoorbeeld via sociale tewerkstelling ophaal- en wasdiensten te introduceren voor katoenen luiers van particulieren, ziekenhuizen, rusthuizen, verzorginstellingen, crèches,...?

4. Wordt eveneens gedacht aan een ondersteuning van gemeenten om bijvoorbeeld een samenaankoop te organiseren, en dit niet enkel voor particulieren (cfr. Project Interleuven), maar ook voor ziekenhuizen, rusthuizen, verzorginstellingen, crèches? Dit kan de kostprijs van de katoenen luier aanzienlijk drukken.
5. Is de minister op de hoogte van het feit dat dit luierafval enkel gerecycleerd kan worden door Knowaste in Nederland?

Blijft de milieubalans nog positief, gezien de lange afstanden voor verwerking?

Voor welke doeleinden wordt het gerecycleerd materiaal ingezet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 307 van 21 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. In het ontwerp van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst met de lokale besturen is de mogelijkheid opgenomen om gemeenten te ondersteunen wanneer zij luierafval selectief inzamelen. De selectieve inzameling van luierafval en gebruikt incontinentiemateriaal zal een element zijn in de score die de gemeenten krijgen voor hun afvalbeleid binnen de samenwerkingsovereenkomst. Op basis van de bereikte score ontvangen de gemeenten werkingsmiddelen voor hun milieubeleid. De gemeenten kunnen zelfstandig beslissen om een selectieve luierinzameling in te richten.
2. In het ontwerp van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst worden gemeenten die met een reglement herbruikbare luiers bij de gezinnen verspreiden, eveneens ondersteund.
3. In een proefproject in Laakdal in 1998 en 1999 bleek dat een dergelijke aanpak niet voldoende klanten zou bereiken om kostendekkend te kunnen werken.
4. Uit de praktijk in de rust- en verzorgingstehuizen blijkt dat de herbruikbare luier voor volwassen en oudere residenten geen volwaardig alternatief biedt voor incontinentiemateriaal dat zij nu gebruiken. De proef in de materniteit van het Heilig Hart Ziekenhuis in Leuven in 2005 toont aan dat vooral het gebruiksgemak de ouders van pasgeboren kinderen aanzet om wegwerpluiers te gebruiken. De kosten voor het aankopen van de luiers speelt in deze beslissingen slechts een beperkte rol.
5. Knowaste bezit op dit ogenblik inderdaad als enige de technische mogelijkheden om luierafval te recyclen.
De OVAM heeft zich in haar rapport niet uitgesproken over de milieu-impact van de selectieve luierinzameling. Met het ontwikkelde toetsingskader voor selectief ingezamelde afvalstromen zal de OVAM in 2007 starten met de evaluatie van de afvalluierinzameling en -verwerking. Bij deze studie zal de economische en ecologische waarde van de verschillende verwerkingsmogelijkheden voor luierafval vergeleken worden. De afstand tot de verwerkingsinstallatie zal hierbij ook in rekening worden gebracht.

De CE studie is op verschillende punten achterhaald door de aanpassingen die Knowaste sinds 2003 met de steun van de Nederlandse overheid heeft doorgevoerd.

Uit de papierinhoud van de luier haalt Knowaste een hoogwaardige papierpulp bestemd voor verschillende hoogwaardige toepassingen.

Van het teruggewonnen plastic worden vooral bouwmaterialen vervaardigd zoals dakbedekking en dakgoten

Het slib wordt vergist. Bij dit proces ontstaat biogas dat als hernieuwbare energiebron wordt aangewend voor de productie van elektriciteit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 313
van 23 februari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

N14 Lier-Zandhoven - Verlichting

Het deel van gewestweg N14 tussen Lier en Zandhoven is – zo wordt mij gemeld – zeer slecht verlicht. De staat van het wegdek is wel goed. De verkeersdruk op deze smalle weg met asverschuivingen is van die aard dat een betere verlichting noodzakelijk lijkt. Vooral bij regenachtig weer is de toestand gevaarlijk.

Een verbreding en/of aangepaste verlichting kan een oplossing bieden. Verderop op het grondgebied Zandhoven is de rijweg opgesplitst in twee afzonderlijke rijrichtingen en bovendien voortreffelijk verlicht.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van de bovenvermelde problematiek van gebrekkige zichtbaarheid door onvoldoende verlichting op deze smalle weg?

Heeft men weet van ongevallen die daaraan te wijten zijn?

2. Bestaan er plannen of overweegt men om iets aan de verlichting te doen (bijvoorbeeld lichtsterkte verhogen)?
3. Bestaan er plannen om deze weg te verbreden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 313 van 23 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Respectievelijk tussen de kilometerpunten 23,90 - 23,35 en 22,85 - 19,85 is de verlichting inderdaad zwak. Er is geen weet van ongevallen wegens gebrekkige zichtbaarheid.
2. De beperking van het budget voor de afdeling Elektriciteit en Mechanica (EMA) en de prioriteiten die moeten worden gelegd, laten niet toe de verlichting van de betreffende wegvakken op te nemen op de begroting van de eerstvolgende drie jaar.
3. Wat de eventuele verbreding van de N14 betreft, kan ik stellen dat er in de nabije toekomst geen aanpassingen in die zin zijn voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 314
van 23 februari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Antwerpse Ring - Opruiming

De Gazet van Antwerpen van dinsdag 21 februari 2007 bloklettert “Districtsraadslid wil ‘bergen van Peeters’ weg”. Dit wordt in de krant gestaafd door een foto van een berg steenpuin ter hoogte van de afslag Boom-Brussel van de R1 richting Breda.

Terecht haalt het districtsraadslid een pijnpunt aan. Bij de opruiming van werfafval na de heraanleg van de R1 twee jaar geleden blijft het Vlaams Gewest vooralsnog in gebreke. Dat staat in schrill contrast met het ijtempo waarin de “ruwbouw” succesvol werd afgewerkt.

Deze steenhopen zijn ook op andere plaatsen langs de R1 te vinden: achter het nieuwe justitiepaleis en aan de zogenaamde Konijnenweide.

Een ambtenaar van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen verklaart in dat verband dat “die stenen op grond van het Vlaams Gewest liggen en er bijgevolg zullen blijven liggen tot ze bij andere werkzaamheden gebruikt kunnen worden”. Dit staat totaal haaks op wat de minister mij naar aanleiding van voorgaande vragen betreffende afwerking en opruiming van de R1 antwoordde (schriftelijke vragen nr. 306 van 20-02-2006 en nr. 74 van 22-11-2006). De ambtenaar stelt verder dat de hopen niemand last bezorgen en dat hij aldus het probleem niet echt ziet. Trek deze redenering eens door naar elke bouwwerf van het Vlaams Gewest...

Het getuigt mijn inziens van onbehoorlijk bestuur als deze bergen steenpuin hier nog langer blijven liggen. Vóór de werken “werkte men hier aan een ecologische berm”, nu blijkt dit al twee jaar een stortplaats voor steenpuin. Ondertussen nodigt de situatie aldaar uit tot sluikstorten, wat ook gretig gebeurt. Tot slot is het instandhouden van dergelijke afvalhopen aan één van de belangrijkste invalswegen van de stad Antwerpen niet echt een mooi visitekaartje.

1. Is de minister op de hoogte van de problemen die rijzen bij de opruiming van steenpuin afkomstig van de heraanleg van de ringweg rond Antwerpen?

Heeft dit te maken met een gebrekkige opvolging vanwege de administratie?

2. Heeft de minister zijn beleid ter zake – waarbij ik ervan uitga dat het de bedoeling is alle werfafval na afloop van werken zo spoedig mogelijk te verwijderen – duidelijk gecommuniceerd aan de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen?
3. Worden de bergen stenen langs de ringweg en de op- en afrittencomplexen zo snel als mogelijk opgeruimd? Wat is hiervoor het tijdsplan?

Welk bedrijf of welke dienst is verantwoordelijk voor het niet uitvoeren van deze taak?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 314 van 23 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

De bergen steenpuin zijn het gevolg van de duurzame aanpak bij de heraanleg van de Ring om Antwerpen. Hierbij werd uitgegaan van een maximale recyclage van het opbraakmateriaal in de nieuwe constructies. Alle funderingen, verhardingen en toebehoren van de oude Ring werden ter plaatse gebroken en weer verwerkt. Na afloop van de werken bleef er een overschot aan materialen. Deze materialen zijn eigendom van het bestuur en kunnen niet zomaar aan andere partijen worden overgelaten, aangezien zij een potentiële herbruikwaarde hebben. Er diende dan ook eerst te worden uitgezocht wat de mogelijkheden en problemen konden zijn in verband met de recyclage van het materiaal en vervolgens hoe op de meest voordelige wijze een kandidaat-overnemer diende te worden gezocht.

1. De administratie heeft op die wijze getracht een voorwaarde van de bouwvergunning voor de werfterreinen, met name het herstellen ervan in de oorspronkelijke toestand door het afvoeren van de overtollige materialen, op een zo voordelig mogelijke manier voor het Vlaamse Gewest op te lossen. Dit heeft dus niets te maken met een gebrekkige opvolging van het dossier.
2. Het is van bij de start van het project de bedoeling geweest (zowel van de projectleiding als mijzelf) om de terreinen rond de Ring zo snel als mogelijk in hun oorspronkelijke toestand te herstellen. De snelheid waarmee dit gebeurt, is afhankelijk van voormelde elementen en ook van de prioriteit bij de afhandeling van allerlei andere financiële en technische dossiers in de nasleep van het project door een steeds kleiner wordende groep medewerkers.
3. Momenteel is een bestek in opmaak voor de verwijdering van de laatste hopen breekpuin, gelegen binnen het complex Antwerpen-Centrum. Indien alles volgens schema verloopt, zou de aanbesteding begin april kunnen doorgaan, zodat de opruimingswerken nog voor het verlof kunnen worden aangevat. Er is een uitvoeringstermijn van 2 maanden vooropgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 317
van 1 maart 2007
van **PATRICK LACHAERT**

R4 Gent – Afwerking buitenring

Ten zuiden van Gent kent het dossier van de R4 reeds een lange voorgeschiedenis.

Momenteel is de buitenring rond Gent onafgewerkt. Er is nog een missing link tussen Gent en Merelbeke. De optimalisatie en de vervollediging van de R4 zijn noodzakelijke infrastructuurwerken en van primordiaal belang om de verdere economische ontwikkeling en verkeersleefbaarheid van de Gentse regio veilig te stellen.

In een antwoord op een schriftelijke vraag van collega Hilde Eeckhout (vraag nr. 437 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2126) bevestigde de minister reeds dat er over de principes van de afwerking van de buitenring toen reeds een consensus tussen alle betrokken partijen was. Het vervolledigen van de R4 en de omvorming van het wegvak zou gefaseerd gebeuren.

In maart 2005 was het nog onmogelijk om een concrete planning over de uitvoering van deze werken mee te delen, daar er in dit dossier nog belangrijke knelpunten zaten (o.a. het sintelstort van de stad Gent).

We zijn nu bijna twee jaar verder. Vandaar de volgende vragen.

1. Zijn alle knelpunten in dit dossier reeds weggewerkt?
2. Zijn er reeds uitvoeringsplannen betreffende de afwerking van de buitenring R4 beschikbaar?

 Zo ja, bestaat er reeds een tijdschema voor de verschillende fases van de uitvoering van deze werken?

3. Worden er nog bijkomende onteigeningen gepland?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 317 van 1 maart 2007

van **PATRICK LACHAERT**

1. Nog niet alle knelpunten in dit dossier zijn weggewerkt. Het is de bedoeling het project te realiseren in de vorm van een publiek-private samenwerking (PPS). De problematiek van het sintelstort is op basis van de nu bekende gegevens zowel op geotechnisch vlak als op bodemhygiënisch vlak op te lossen, zij het met extra kosten. Om het verontreinigde terrein effectief te kunnen verwerven, is één en ander nog uit te klaren. Bij de opmaak van het milieueffectenrapport (MER) kunnen nog een aantal extra knelpunten optreden.
2. Er is een basisplan ter beschikking met het tracé van de R4-buitenring en van de aanvullende deelprojecten om het zuidelijk deel van de R4 om te vormen tot een primaire weg categorie II. Er is een studieopdracht uitgeschreven voor de verdere uitwerking van het technisch ontwerp, gecombineerd met de opmaak van het MER. Het is de bedoeling deze studie tegen juli 2008 af te ronden, met een conform verklaarde MER en een technisch ontwerp. Een tijdsschema voor de verschillende fasen is nog niet uitgewerkt. De totale uitvoeringstermijn wordt nu op drie jaar begroot, volgens de huidige vooruitzichten te starten half 2009. De fasering is nog verder uit te werken met het oog op de nodige doorgang van het verkeer en de bereikbaarheid van de omliggende gebieden. De lokale overheden Gent en Merelbeke worden hier verder bij betrokken. Er is communicatie over het project aan de bevolking voorzien.
3. Er zijn nog belangrijke onteigeningen te realiseren voor de doortrekking van de R4-buitenring en in mindere mate voor de aanvullende deelprojecten. De procedure hiertoe wordt in 2007 opgestart met de bedoeling de nodige verwervingen in de loop van 2008 te realiseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 318
van 1 maart 2007
van **JAN LOONES**

E403 knooppunt E17 – Filevorming

Tijdens de piekuren is er op de E403 filevorming ter hoogte van het knooppunt met de E17.

De filevorming beperkt zich meestal tot stilstaand verkeer op de rechterrijstrook, maar op de E403 is er nergens een aanduiding van mogelijke filevorming.

Dit leidt tot gevaarlijke situaties. Op de E40 zijn er bijvoorbeeld ter hoogte van de afritten in Gent wel dergelijke elektronische borden die waarschuwen voor filevorming.

1. Is de minister op de hoogte van de filevorming op de E403?
2. Zijn er plannen om via elektronische borden de filevorming aan te duiden?

Zo ja, wanneer worden de elektronische borden geplaatst?

3. Zijn er plannen om op andere plaatsen op de E403 elektronische borden te plaatsen die waarschuwen voor filevorming? Zo ja, op welke plaatsen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 318 van 1 maart 2007

van **JAN LOONES**

1. De administratie is op de hoogte van de filevorming ter hoogte van het knooppunt E403/E17 gedurende piekurmomenten. Zij zal onderzoeken welke maatregelen kunnen worden getroffen, opdat een structurele oplossing wordt geboden voor dit probleem.

Hierbij is het aangewezen om bij mogelijke infrastructurele aanpassingen rekening te houden met de beslissing in verband met het tracé van de A24 in Frankrijk.

Dit kan de verkeersstromen op het knooppunt Aalbeke aanzienlijk beïnvloeden en verhogen, en aanleiding geven tot bijkomende infrastructurele aanpassingen aan het knooppunt.

De Vlaamse Regering pleegt hierover overleg met de Franse collega's.

2. De projectnota 'Verkeerscentrum Gent – Dynamisch Verkeersbeheer – Omkadering & krachtlijnen Verkeersbeheercentrum Grootstedelijke regio Gent' stelt dat investeringen in telematicamiddelen bij voorkeur plaatsvinden op de meest kwetsbare segmenten van het hoofdwegenet.

Dit zijn –in volgorde van belangrijkheid- segmenten die voldoen aan volgende criteria:

- (1) regelmatige incidentele congestie en/of segmenten waar incidenten een relatief grote verkeersimpact hebben;
- (2) een hoge intensiteit-/capaciteitsratio;
- (3) een relatief hoog aandeel vrachtverkeer;
- (4) structurele congestie.

Toepassing van de hoger vermelde criteria levert prioriteitsniveaus op m.b.t. de diverse onderdelen van het hoofd- en primaire wegennet in Vlaanderen.

Er zijn voor het hoofdwegenet Gent 3 prioritair uit te rusten wegsegmenten:

- (1) E17 tussen De Pinte en Beervelde – E40 tussen Merelbeke en Drongen – R4 tussen Destelbergen en Merelbeke ;
- (2) E40 tussen Wetteren en Merelbeke ;
- (3) E17 tussen Destelbergen en Waasmunster – E34W tussen Beveren en Zelzate.

Elektronische borden om filevorming aan te duiden op de E403 ter hoogte van het knooppunt met de E17, zijn niet opgenomen in de op relatief korte termijn uit te rusten wegsegmenten.

3. In het lange termijn scenario 'kustverkeer' worden op de E.403 bijkomende elektronische borden voorzien ter hoogte van het knooppunt met de E40.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 319
van 1 maart 2007
van **FRANS PEETERS**

Bedrijventerrein Langvoort (Meerhout) - Ontsluiting

Momenteel is er een streefbeeld- en haalbaarheidsstudie lopende betreffende de aanleg van een nieuwe primaire weg, genaamd “verlengde Kanaalweg” en de doortrekking van de N73. De opdracht werd toegekend aan de studie bureaus Iris-Consulting en AD-Engels.

Zoals reeds gesteld, behandelt de studie twee opdrachten. De eerst opdracht onderzoekt de aan te leggen verlengde Kanaalweg, langs de E313 van de Meerhoutstraat tot aan de N73. Van groot belang hierbij is onder andere de ontsluiting van de bedrijventerreinen van Laakdal en Meerhout langs het Albertkanaal. Daarnaast worden de mogelijke aansluitingen met complexen 25 en 25a bestudeerd conform de concepten in de ENA-studie. De herinrichting van deze complexen maakt deel uit van deze opdracht. De tweede opdracht behandelt de doortrekking van de N73 van Tessenderlo tot Beringen.

Het primordiaal belang van deze verlengde Kanaalweg wordt duidelijk onderschreven door de diverse betrokken gemeentebesturen. De betrokken gemeenten Meerhout, Laakdal, Ham en Tessenderlo benadrukken dat hun inwoners zich beklagen over de sterke toename van het zwaar vrachtverkeer. Dit heeft als gevolg dat er zeer gevaarlijke situaties ontstaan en dat de verkeersleefbaarheid opmerkelijk gedaald is, door trillingen en lawaaihinder, doordat het zwaar vrachtverkeer veelal gebruik maakt van straten met lintbebouwing.

Bovendien is dit vrachtverkeer enerzijds afkomstig van het bedrijventerrein “Langvoort” op de grens Meerhout/Laakdal en anderzijds vanuit de richting Antwerpen waarbij de E313 verlaten wordt via afrit 24 (Geel-Oost). Het bedrijventerrein Langvoort huisvest een grote verscheidenheid aan bedrijven, gaande van een zeer bloeiende KMO-zone tot enkele zeer grote bedrijven, zoals Nike, Water Container Transport (WCT), Transport’s Jegers.

Een fundamenteel probleem is terug te vinden in de ontsluiting van Langvoort. Het bedrijventerrein heeft enkel een westelijke ontsluiting waardoor al het vrachtverkeer in één richting wordt gestuurd en dusdanig de bovenvermelde problemen veroorzaakt om de snelste weg naar de E313 te vinden.

Een oostelijke verbinding is dan ook primordiaal en zou in de streefbeeld- en haalbaarheidsstudie als eerste fase een uitvoering moeten kennen. Over de noodzaak en hoogdringendheid van deze oostelijke verbinding bestaat consensus binnen de stuurgroep omtrent de streefbeeld- en haalbaarheidsstudie.

1. Onderschrijft de minister het acute karakter van bovenstaande problematiek en in het bijzonder deze van de oostelijke verbinding van het bedrijventerrein Langvoort?
2. Wat is de stand van zaken betreffende het planningsproces?
3. Wat zijn de volgende stappen met het oog op uitvoering, gezien de algemene consensus?

4. Welke termijnen kunnen aan deze stappen gehangen worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 319 van 1 maart 2007

van **FRANS PEETERS**

1. De oostelijke ontsluiting van het gebied Langvoort is een belangrijk dossier. Het agentschap Infrastructuur heeft een streefbeeldstudie uitgevoerd en is ondertussen ook gestart met de opmaak van de ontwerpplannen.
2. In de stuurgroep van dit streefbeeld Noordelijk deel Primaire weg is er op 17 november 2006 een consensus bereikt over het voorkeursscenario: de aanleg van een oostelijke ontsluiting van Langvoort tot aan de N141, vandaar een voortzetting tot aan complex 25 aan de andere zijde van de snelweg.

Dit voorkeursscenario houdt rekening met:

- de randvoorwaarden van het RSV (die de afkoppeling op termijn van complex 25 inhoudt);
- de feitelijke locatie van de bestaande pijpleidingen (waardoor een verbinding tussen complex 25 en 25a niet aan de noordzijde kan worden gerealiseerd doch enkel langs de zuidzijde).

Er werd gezocht naar een realisatie in fase 1 die dit voorkeursscenario niet in de weg staat.

Op basis van de eerste besluiten kan een fasering worden aangegeven van het vervolgtraject, zowel naar studie als naar realisatie. Dit alles is onder voorbehoud van de capaciteitsstudie en de doorrekening met het verkeersmodel en de wettelijke procedure en vergunningen. Er wordt gewacht op het nieuwe verkeersmodel Antwerpen en Limburg voor de doorrekening van de nieuwe weg mogelijk is. Het model Antwerpen is klaar ; het Verkeerscentrum is bezig aan het model Limburg. Ondertussen wordt het uitvoeringsontwerp van de verbinding Langvoort-N141 al opgestart.

3.&4.

Volgende stappen:

FASE 1. Aanleg van de primaire weg van aansluiting Nikelaan tot N141 ovonde.

Het tracé is gebundeld met de snelweg tussen snelweg en de leidingen.

De aansluiting gebeurt op de zate van de huidige Sluisstraat. Het agentschap RO dringt hier bij aan op de opheffing van de oprit richting Antwerpen. Er moet nog verder worden uitgeklaard of dit in fase 1 of fase 2 dient te gebeuren.

Fasering studies en procedures.

- Afronding streefbeeld fase 1 en presentatie PAC mei 2007.
- Afronding streefbeeld fase 2 en presentatie PAC mei 2007.
- MER en RUP Zwartenhoek (incl. eventuele wijzigingen gewestplantracé primaire weg).
- Projectnota fase 1 op PAC najaar 2007.
- MER en/of RUP-procedure: 2008.
- Uitvoeringsplan + onteigeningsplan: 2008.
- Onteigeningen: 2008-2009.
- Aanbesteding Brug: 2de helft 2008.
- Aanbesteding wegenis fase 1: 2009.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 320

van 1 maart 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE***Heraanleg kruispunten Blankenberge – Timing*

Op een eerdere schriftelijke vraag (vraag nr. 202 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 3 juni 2005, blz. 1208) van mij hieromtrent, antwoordde de minister dat de kruispunten Kerkstraat/Schaapstraat; Kerkstraat/Zuidlaan; Kerkstraat/Scharphoutstraat; Koninklijke Baan/Oude Wenduinssteenweg en Koninklijke Baan/Vredelaan in het investeringsprogramma 2005 zouden worden opgenomen.

Tot op heden is er echter nog geen sprake van bovenvermelde werken

Daarnaast is het in Blankenberge ook wachten op de aanleg van een rotonde op de Blankenbergse Steenweg, ter hoogte van de Hubo. Deze rotonde zou dan eindelijk toelaten dat verkeer voor de ambachtelijke zone en voor de bewoners van de Schaapstraat gescheiden verloopt.

Kan de minister de juiste timing voor bovenvermelde werken meedelen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 320 van 1 maart 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

De kruispunten zijn opgenomen op het jaarprogramma 2005 van het programma “Wegwerken gevaarlijke punten en wegvakken”. Dit betekent dat de studie ervan in 2005 diende te starten.

Intussen is van alle punten een voorontwerp opgemaakt en op de bevoegde commissievergaderingen besproken.

Voor het kruispunt Koninklijke Baan / Vredelaan dienden bijkomende gegevens verzameld, verkeers-tellingen tijdens de zomervakantie, teneinde zekerheid te hebben over de voorgestelde oplossing qua verkeersveiligheid en doorstroming.

Voor de andere punten is op dit ogenblik het ontwerp in opmaak. De aanbesteding is gepland eind 2007 en de uitvoering vanaf de tweede helft 2008.

Wat de rotonde op de Blankenbergsesteenweg ter hoogte van de Hubo betreft, zullen de plannen van het ontwerp binnenkort volledig afgewerkt zijn, zodanig dat de procedures voor de bouwaanvraag en de onteigeningen kunnen worden opgestart. Rekening houdend met de duur van deze onteigeningen, voorziet de planning dat de werken kunnen starten vanaf midden 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 322
van 1 maart 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Mestbeleid - Gerechts- en procedurekosten

In het kader van het mestbeleid zijn de voorbije jaren heel wat rechtsgedingen aangespannen voor Belgische rechtbanken, zeker in verband met de toekenning van de nutriëntenhalte en de toekenning van milieuvergunningen.

Graag vernam ik van de minister voor respectievelijk de jaren 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006:

1. het aantal rechtsgedingen dat in dat jaar in het kader van het mestbeleid werd opgestart en voor welk hof, met een onderscheid tussen het Vlaams Gewest als eisende of verwerende partij;
2. de types van rechtsgedingen die onderscheiden kunnen worden (bv. Nutriëntenhalte, Superheffing, al of niet toekennen van een milieuvergunning, enzovoort...);
3. het aantal beroepsprocedures dat werd opgestart door het Vlaams Gewest en waarover deze procedures handelden;
4. de totale kostprijs van deze rechtsgedingen, met een onderscheid tussen het Vlaams Gewest als eisende of verwerende partij, het type rechtsgeding (vraag 2) en de kostprijs van de beroepsprocedures.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 322 van 1 maart 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

Aangaande de gestelde vragen ben ik zo vrij de antwoorden op te splitsen tussen gegevens ter beschikking gesteld door de Afdeling Algemene Zaken, Communicatie en Juridische Dienst en de gegevens ter beschikking gesteld door de Vlaamse Landmaatschappij.

A. LNE – Afdeling Algemene Zaken, Communicatie en Juridische Dienst

Deelvraag nr. 1 en 2 waarbij het Vlaamse Gewest steeds als verwerende partij optreedt.

a. Procedures i.v.m. nutriëntenhalte voor de Raad van State:

2000: /

2001: 2

2002: 236

2003: 104

2004: /

2005: /

2006: /

b. Procedures i.v.m. nutriëntenhalte voor de burgerlijke rechtbanken:

2000: /

2001: /

2002: 10 (waarvan 9 in kort geding)

2003: 5 (waarvan 2 in kort geding)

2004: 8

2005: /

2006: 2

c. Procedure i.v.m. nutriëntenhalte voor het Hof van Cassatie:

2002: 1

d. Procedures i.v.m. weigering notificatie gezinsveeteeltbedrijf voor de Raad van State:

2000: 15

e. Procedures i.v.m. vorderingen tot schadevergoeding wegens weigering milieuvergunning (al of niet als gevolg van een annulatie-arrest van de Raad van State) of i.v.m. niet toekennen van een nutriëntenhalte of i.v.m. verhaal van kosten van procedure (bv. wegens het onnodig procederen voor de R.v.St), voor de burgerlijke rechtbanken:

2000: /

2001: /

2002: 1

2003: 3

2004: 2

2005: 4

2006: 3

Opmerking: er moet rekening gehouden worden met het feit dat sommige vorderingen tot schadevergoeding ook vervat zitten in de procedures vermeld onder b.

f. Procedures i.v.m. superheffingen opgelegd in het kader van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, waarbij het Vlaamse Gewest al dan niet samen met de VLM voor de burgerlijke (fiscale) rechtbanken wordt opgeroepen:

2000: /
2001: /
2002: 1
2003: /
2004: 12
2005: 49
2006: 23

g. Procedures i.v.m. milieuvergunningen, voor de Raad van State:

2000: 19
2001: 21
2002: 16
2003: 14
2004: 8
2005: 11
2006: 7

Opmerking: deze gegevens werden ontvangen via de afdeling Milieuvergunningen

h. Procedures (bij onze dienst gekend) i.v.m. verzet tegen dwangbevel administratieve geldboete waarbij het Vlaamse Gewest woonplaatskeuze doet bij de Mestbank, voor de burgerlijke rechtbanken:

2000: 1
2005: 1
2006: 6

Deelvraag nr. 3

Er zijn thans 4 procedures waarbij het Vlaamse Gewest beroep heeft ingesteld.

Het betreft twee procedures waarbij de vordering tot schadevergoeding werd toegekend en twee procedures i.v.m. nutriëntenhalte.

Deelvraag nr. 4

Er kan een raming worden gegeven voor de procedures i.v.m. nutriëntenhalte voor de Raad van State (met uitzondering van de eventueel betaalde gerechtskosten aan de tegenpartij)

2001: 5.700€
2002: 417.450€
2003: 157.350€

Het is voor de Juridische Dienst gezien de werklast onmogelijk om de totale kostprijs van dossiers, waarvan een deel reeds gearhiveerd zijn, op te zoeken.

B. Vlaamse Landmaatschappij

Deelvraag nr. 1

Het overzicht van het aantal rechtsgedingen in het kader van het mestbeleid, zoals hierna weergegeven, bevat de rechtszaken waarbij de VLM rechtstreeks betrokken partij is of zijdelings wanneer ze voor rekening van het Vlaams Gewest het dossier beheert en de kosten dekt.

Betreffende het jaar 2000

De VLM heeft in haar gegevens **4 opgestarte dossiers**. Deze dossiers zijn allemaal opgestart bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel tegen administratieve geldboetes (waarvan twee wegens lozing en de overige twee wegens niet-bewezen-mestafzet).

In elk van deze zaken treedt de overheid op als verwerende partij.

Betreffende het jaar 2001

De VLM heeft in haar gegevens **6 opgestarte dossiers**. Deze dossiers zijn bijna allemaal opgestart bij de Raad van State tegen administratief opgelegde boetes inzake lozing en niet bewezen mestafzet. De overheid is telkens verwerende partij.

Betreffende het jaar 2002

De VLM heeft in haar gegevens **11 opgestarte dossiers**. De meerderheid van deze dossiers (namelijk 8) betreffen betwistingen voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel aangaande de toekenning van de nutriëntenhalte. Een andere rechtszaak werd opgestart tegen een administratieve geldboete wegens niet bewezen mestafzet. Verder werden er ook twee rechtszaken opgestart tegen het verlenen van een advies door de VLM in verband met de mestverwerkingsplicht en de milieuvergunning (in het kader van een overname van een inrichting).

In elk van deze zaken treedt de overheid op als verwerende partij.

Betreffende het jaar 2003

Er zijn **6 opgestarte dossiers** voor 2003:

- 3 zaken zijn voor de Raad van state betreffende beheersovereenkomsten en het niet-naleven van de voorwaarden
- 1 zaak voor de beslagrechter (procedurezaak)
- 2 zaken voor de Rechtbank van Eerste Aanleg (boete wegens lozing, en toekenning nutriëntenhalte).

Telkens is de overheid verwerende partij.

Betreffende het jaar 2004

De VLM heeft in haar gegevens **31 opgestarte dossiers**. De grootste groep van rechtszaken die in 2004 werden opgestart, betreffen betwistingen aangaande de superheffing mestverwerking (16 dossiers). Verder zijn er 6 rechtszaken tegen opgelegde administratieve geldboetes gekend, meer bepaald 5 rechtszaken voor de Rechtbank van Eerste Aanleg in verband met een administratieve geldboete wegens niet-bewezen-mestafzet en 1 rechtszaak voor de Raad van State tegen een lozingsboete .

Hiernaast werden er in verband met de toekenning van de nutriëntenhalte 5 zaken naar de Rechtbank van Eerste Aanleg gebracht en 2 zaken voor de Raad van State.

Verder werd er nog 1 betwisting van de basisheffing voor de Rechtbank van Eerste Aanleg opgestart en 1 betwisting betreffende de invoerheffing eveneens voor de Rechtbank van Eerste Aanleg.

De overheid treedt in deze dossiers telkenmale op als verwerende partij.

Betreffende het jaar 2005

Er zijn **81 opgestarte dossiers** voor 2005:

- Daarvan zijn 50 dossiers geopend voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, wegens superheffing nutriëntenhalte, telkens de overheid als verwerende partij;
- 5 dossiers zijn door de VLM zelf naar de Raad van State gebracht; telkens wordt gevorderd dat de milieuvergunningsbeslissing van de Bestendige deputatie zou vernietigd worden. Daarnaast nog 1 milieuvergunningsdossier, waarbij VLM verwerende partij is bij de Rechtbank van Eerste Aanleg;
- 12 dossiers zijn voor de Rechtbank van Eerste Aanleg ingeleid tegen de superheffing mestverwerking, dus met verwerende partij VLM;
- 5 dossiers zijn tegen de VLM gestart wegens de boete niet-bewezen-mestafzet, telkens voor de Rechtbank van Eerste Aanleg;
- 3 dossiers zijn tegen de VLM gestart wegens een boete overbemesting, Rechtbank van Eerste Aanleg, overheid verwerende partij;
- 3 dossiers zijn opgestart tegen de VLM in het kader van de invoerheffing; wederom Rechtbank van Eerste Aanleg;

- 1 dossier in kortgeding Rechtbank van Eerste Aanleg, betreffende een aanvraag overdracht nutriëntenhalte, VLM in gedwongen tussenkomst;
- 1 dossier opgestart wegens toekenning nutriëntenhalte, Rechtbank van Eerste aanleg, VLM verwerende partij.

De opvallende stijging van het aantal rechtszaken in het kader van het mestdecreet vanaf 2005 heeft te maken met het feit dat de heffingen inzake nutriëntenhalte in 2004 gevorderd zijn.

Betreffende het jaar 2006

De VLM heeft in haar gegevens **63 opgestarte dossiers**.

De grootste groep van deze rechtszaken betreffen betwistingen aangaande de superheffing nutriëntenhalte (27 rechtszaken) en de superheffing mestverwerking (14 rechtszaken), telkens ingeleid voor de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Vervolgens zijn er nog 13 dossiers opgestart tegen een boete wegens niet-bewezen-mestafzet en 6 dossiers tegen een boete wegens overbemesting, telkens voor de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Verder zijn er nog 2 dossiers in het kader van de invoerheffing, ook voor de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Tenslotte werd er in 2006 ook nog 1 dossier opgestart in het kader van de toekenning van de nutriëntenhalte, voor de Rechtbank van Eerste aanleg.

De overheid treedt hier wederom op als verwerende partij.

Deelvraag nr. 2

De types van rechtsgedingen die onderscheiden kunnen worden zijn de volgende:

- betwistingen inzake de verschillende administratieve geldboetes (voornamelijk boetes wegens lozing, overbemesting en niet-bewezen-mestafzet);
- betwistingen aangaande de toekenning van de nutriëntenhalte;
- betwistingen betreffende beheersovereenkomsten in het kader van het mestdecreet (de zogenaamde 'beheersovereenkomsten water');
- betwistingen inzake de superheffing mestverwerking;
- betwistingen inzake de superheffing nutriëntenhalte;
- betwistingen inzake de invoerheffing;
- betwistingen inzake de basisheffing;
- verzoekschriften tot nietigverklaring van de beslissing inzake de milieuvergunning;

Deelvraag nr. 3

Er zijn bij de VLM vier beroepsdossiers gekend . Het gaat telkens om beroep dat door de VLM wegens verlies in eerste aanleg.

Twee beroepsdossiers betreffen zaken rond informatieverstrekking door de VLM aangaande de vergunde toestand van een gegeven inrichting en waarbij de informatieverstrekking uiteindelijk niet bleek te kloppen.

En de twee overige beroepsdossiers betreffen betwistingen rond de toekenning van de nutriëntenhalte, waarbij de betrokkene zich niet kon verzoenen met de beslissing van de minister in het kader van zijn nutriëntenhalte dossier en dienvolgens in eerste aanleg zowel de VLM als het Vlaamse Gewest had gedagvaard. Vermits het hier telkens gaat om een betwisting over de beslissing van de minister werd door de VLM de buitenzakestelling verzocht. Door de VLM werd ook beroep ingesteld tegen het feit dat aan de VLM een schadevergoeding werd gevraagd voor het lang uitblijven van een beslissing van de vorige minister.

Deelvraag nr. 4

Wat betreft de kosten die het beheer van de dossiers betreffen, wordt per jaar de totale uitgave van de VLM weergegeven. Een dossier strekt zich over meerdere jaren en de betalingen volgen uiteraard dezelfde weg. Het is dus onmogelijk te zeggen hoeveel kosten zijn gemaakt voor de dossiers betreffende een welbepaald jaar. De lezer moet er dus rekening mee houden dat de totale beheerkost van bijvoorbeeld 2006 evengoed betalingen kan bevatten betreffende dossiers van de voorafgaande jaren.

Met betrekking tot de rechtsgedingen in het kader van het mestbeleid werden door de VLM, volgens de gegevens van de boekhouding, volgende betalingen uitgevoerd:

- in het jaar 2000: 16.694,71 euro
- in het jaar 2001: 6.943 euro
- in het jaar 2002: 15.876,45 euro
- in het jaar 2003: 15.697,97euro
- in het jaar 2004: 26.441,61 euro
- in het jaar 2005: 61.850,92 euro
- in het jaar 2006: 77.590,15 euro

Vermits de meeste rechtszaken nog steeds lopende zijn, is het onmogelijk om per zaak of per type van rechtsgeding een totaalbedrag vast te stellen. Het is namelijk nog niet te voorzien of deze rechtszaken bijkomende kosten, zoals beroepskosten, met zich zullen meebrengen. Vandaar dat ervoor geopteerd werd om de totale kostprijs per jaartal weer te geven. Voor de repetitieve zaken (zoals de rechtszaken die de superheffing nutriëntenhalte of de superheffing mestverwerking betreffen) kan wel megedeeld worden dat de kostprijs gemiddeld 1500 euro per dossier bedraagt (ervan uitgaande dat er geen beroepsprocedure meer volgt).

De kosten van de beroepsprocedures

Er moet in eerste instantie op gewezen worden dat drie van de vier beroepsprocedures nog steeds hangende zijn, dus deze kosten staan nog niet volledig vast. Het kostenplaatje van deze drie nog hangende dossiers bedraagt voorlopig: 12.590,80 euro.

De kostprijs van het beroep dat werd afgesloten bedraagt 4.300 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 324
van 1 maart 2007
van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

Doortrekking N60 Ronse - Stand van zaken

Op 18 november 2005 stelde ik al een schriftelijke vraag (vraag nr. 119 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 18-01-2006) over de doortrekking van de N60 in Ronse.

Aangezien meer dan een jaar later weinig vooruitgang in het dossier te merken valt, had ik graag van de minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Wat is de evolutie in het dossier sinds het antwoord op mijn vorige vraag van 18 november 2005?
2. Welke resultaten heeft het vooronderzoek MER (Milieueffectrapport) opgeleverd?
3. Wanneer wordt het MER zelf verwacht?
4. Wat is de stand van zaken betreffende de onteigeningen? En dit niet enkel op grondgebied Ronse, maar ook Maarkedal en Leuze.
5. In het antwoord op mijn vraag van 18 november 2005 stelde de minister dat een beroep gedaan zal worden op alternatieve financiering.

Hoe zal dit concreet ingevuld worden?

6. Op welke termijn zal er effectief gestart kunnen worden met de uitvoering van de werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 324 van 1 maart 2007

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

1. In 2006 werd een evaluatienota opgesteld met een eerste inschatting van de te verwachten milieueffecten als gevolg van de aanleg van de N60 rond Ronse. De resultaten van deze studie moeten input leveren voor het op te stellen milieueffectrapport met betrekking tot de N60 – Rondweg te Ronse.
De N60 wordt als een prioritair weg te werken missing link in het Vlaamse wegennet beschouwd. Eveneens in 2006 werd een geactualiseerd basisontwerp van de aan te leggen infrastructuur uitgewerkt. Dit ontwerp dient als uitgangspunt voor een globale studieopdracht die in 2007 wordt uitgeschreven voor het opstellen van een gedetailleerd technisch ontwerp.
2. Voormelde evaluatienota laat blijken dat als gevolg van de aanleg van N60 rond Ronse er negatieve effecten kunnen voorkomen op de in de omgeving aanwezige Natura 2000 gebieden. Deze effecten zijn verder te onderzoeken in de milieueffectrapportering. Het vooronderzoek toonde ook aan dat in de projectzone bijkomend onderzoek nodig is in het domein van de geohydrologie.
3. Het MER maakt deel uit van de studieopdracht waarvan sprake. De start van deze studie wordt voorzien in de tweede helft van 2007.
4. De onteigeningen voor het globale project zullen worden aangevat na voltooiing van het gedetailleerde technisch ontwerp. Onteigeningen zullen nodig zijn op het grondgebied van Ronse, Maarkedal en Kluisbergen.
5. De Vlaamse Overheid wil deze missing link realiseren via publiek-private samenwerking (PPS). Hiertoe zal de Vlaamse Overheid met een private partner een zogenaamd DBFM-contract afsluiten.
6. Gelet op de nog te doorlopen voorbereidingsfasen van o.a. het MER, de diverse onderzoeken, het projectontwerp, evenals de noodzakelijk onteigeningen, kan nog geen startdatum worden bepaald.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 326
van 2 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Afbakeningsprocessen Limburg - Koppeling

In Hasselt is op 1 februari jongstleden in het kader van de “Ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos regio Limburgse Kempen en Maasland” de verkenningnota voorgesteld. In de bijlage bij deze nota gaat het projectteam in op de inbreng van diverse gemeenten en belangengroepen rond de “Analyse van de ruimtelijke structuur” van maart 2006. In deze inbreng wordt gewezen op de interferentie met de Bijzondere Oppervlakedelfstoffenplannen (BOD), meer bepaald het BOD “Zand in Limburg”.

Volgens de website van de Dienst Natuurlijke Rijkdommen op 28 februari 2007

http://ewblpublicatie.vlaanderen.be/servlet/ContentServer?c=Page&pagename=Ondernemen%2FPage%2FMVG_CMS4_VT&cid=1083848345842

is het voorontwerp-BOD “Zand in Limburg” intussen klaar voor een behandeling in de ambtelijke stuurgroep, om vervolgens aan een actieve openbaarheid onderworpen te worden.

Het projectteam verantwoordelijk voor het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur stelt zich evenwel formeel op het standpunt dat beide afbakeningsprocessen los van elkaar gezien moeten worden. Ik citeer (p. 6 van de bijlage):

“Gebieden voor de winning van delfstoffen kunnen als tijdelijke activiteit in voor landbouw, natuur of bos belangrijke gebieden vastgelegd worden in gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen, na de opmaak en goedkeuring van een bijzonder oppervlakedelfstoffenplan waarin de langetermijnbehoefte en de mogelijke locaties afgewogen worden.”

Deze houding gaat evenwel voorbij aan de geologische realiteit van de huidige en geplande zandwinningen in Limburg: het gaat om natte ontginningen, die blijvend resulteren in diepe ontginningsplassen. Het gaat dus om een tijdelijke activiteit, die evenwel – in tegenstelling tot bijvoorbeeld veel leem- of klei-ontginningen – door de aard van de ontginning permanent incompatibel is met een mogelijke nabestemming bos, landbouw en vaak zelfs natuur.

Dit gegeven, gekoppeld aan de grootschaligheid van ontginningszones, legt een blijvende hypotheek op de uitkomst van het afbakeningsproces zolang geen duidelijkheid bestaat over de precieze locaties, hun omvang en hun realiseerbare nabestemming. Daarnaast zullen beide processen – afbakening en opmaak BOD - binnen een relatief korte tijd voor eenzelfde gebied resulteren in de opmaak van een RUP ruimtelijk uitvoeringsplan met bijbehorend openbaar onderzoek.

Laat de minister beide afbakeningsprocessen los van elkaar verlopen, ondanks de gelijklopende timing van beide processen, de ruimtelijke koppeling tussen beide processen en de nood aan rechtszekerheid van alle betrokkenen in het buitengebied van Limburgse Kempen en Maasland?

Zo neen, op welke manier geeft de minister dan invulling aan een inhoudelijke en procesmatige koppeling, zodanig dat voor eenzelfde gebied slechts de opmaak van één gecoördineerd RUP nodig is, dat invulling geeft aan zowel het BOD “Zand in Limburg” als aan het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur “Limburgse Kempen en Maasland”?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 73) en Peeters (nr. 326).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 326 van 2 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 327
van 2 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Domein Roberti (Meeuwen-Gruitrode) - Aankoop en beheer

In 1998 heeft de Vlaamse overheid het domein "Roberti" in Meeuwen-Gruitrode aangekocht. In eerste instantie betrof het een aankoop van ca. 280 ha, voor de resterende 30 ha van het domein vormde een geschil over de pachtrechten nog een belemmering. In de media werd de aankoop toendertijd gecommuniceerd als een essentieel koppelstuk tussen het militair domein enerzijds en de bos- en heidegordel rond de Oudsberg anderzijds.

Bij de aankoop was het domein grotendeels een zonevreemde landbouwenclave, in hoofdzaak voor grootschalige maïsteelt en dit ondanks de aanwezigheid van kwetsbare, eutrofiërings- en verdrogingsgevoelige vegetaties als vennen en landduinen. Dit landbouwgebruik zou vijf jaar na aankoop zijn stopgezet.

1. Welke oppervlakte van het domein Roberti is uiteindelijk aangekocht?

Wat was de totale kostprijs van deze aankoop?

Welke oppervlakte was bij aankoop ook effectief in landbouwgebruik?

Zijn bij de aankoop ook pachtuittrekingsvergoedingen betaald, en zo ja, voor welk bedrag

2. Hoe zijn de voormalige landbouwgebruikers te typeren? Als familiale bedrijven uit Meeuwen-Gruitrode, of als loonwerkbedrijven actief in de agro-voedingssector gevestigd buiten Meeuwen-Gruitrode?

3. Welk areaal van de aangekochte oppervlakte:

a) is afgebakend binnen het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk) 1ste fase;

b) is aangeduid als onderdeel van het Europese Natura 2000-netwerk?

4. Zijn voor het domein gebiedsdekkende inventarisaties gebeurd (flora, fauna) bij aankoop, bij de stopzetting van de landbouwactiviteiten vijf jaar later of op andere data? Zo ja, wat waren hiervan de belangrijkste resultaten en trends?

5. Zijn voor het domein gebiedsdekkende analyses gebeurd wat betreft nitraat, chlorides en pesticidenresidu's in bodem, grondwater en oppervlaktewater bij aankoop, bij de stopzetting van de landbouwactiviteiten vijf jaar later of op andere data? Zo ja, wat waren hiervan de belangrijkste bevindingen en evoluties?

6. Is voor het domein een beheerplan opgesteld?

Zo ja, op welke manier houdt dit beheerplan rekening met:

- a) de resultaten van de inventarisaties en analyses;
- b) de instandhoudingsdoelstellingen binnen het kader van de Habitat- en Vogelrichtlijn?

7. In welke mate is het domein opengesteld voor:

- a) fietsers, bijvoorbeeld in het kader van het fietsroutenetwerk;
- b) wandelaars, bijvoorbeeld in het kader van het wandelwegennetwerk;
- c) ruiters;
- d) mountainbikers?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 327 van 2 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Op 10 februari 1998 verwierf het Vlaamse Gewest een eerste deel van het 308 ha groot eigendom van de familie Roberti.
Het ging om 145 ha bossen, heide en vennen en 135 ha gronden die in aanmerking kwamen voor bosuitbreiding.
Op 8 juni 2005 werd de koop voor de overige 28 ha gesloten. Hierbij werd met de familie nog een verder gebruiksrecht overeengekomen voor een periode van 3 jaar, die zal eindigen op 31 december 2008.

Voor het geheel, inclusief gebouwen en houtvoorraad op stam in de bossen en dreven werd een bedrag van 3.672.474 EURO betaald of gemiddeld €1,2/m².

Op het ogenblik van de verkoop waren deze in landbouwgebruik.

Bij de aankoop werd voor deze gronden bedongen dat de familie Roberti nog vijf jaar het gebruiksrecht heeft. Er werden geen pachtuittrekingsvergoedingen betaald.
2. De gronden werden, ook voordien, beheerd door de firma Agriland met zetel buiten de gemeente Meeuwen-Gruitrode. Agriland treedt op als beheerder van private terreinen, door het inzetten van loonwerkbedrijven, die niet noodzakelijk uit de directe omgeving komen.
3. Het domein sluit direct aan op de domeinbossen Grote heide en Ophovenderheide en de gemeentebossen van Oplabbeek en Meeuwen-Gruitrode. Met de aankoop werd zo een aaneengesloten openbaar domein gerealiseerd van ruim 800ha.
 - a) 168 ha (55%) van de aangekochte oppervlakte is gelegen binnen het VEN 1^e fase.
 - b) 197 ha (64%) is gelegen binnen het Europese Natura 2000-netwerk.
4. Op het vlak van inventarisaties zijn vooral bosbouwkundige- en vegetatieopnamen gebeurd. Deze gegevens zijn opgenomen in de bosdatabank van het Agentschap voor Natuur en Bos. Andere inventarisaties zijn eerder fragmentarisch, gebaseerd op vrijwilligerswerk of specifiek gericht op onderzoek naar soortenbescherming (nachtzwaluw).
5. Grondwateranalyses werden uitgevoerd rond de site van de boswachterswoning. Hierbij werden alle drinkwaterparameters onderzocht.
Bij de analyse in 1998 op 10m diepte werd de drinkwaternorm voor de pH (5,45) en voor het nitraatgehalte(76mg/l) overschreden.
Een tweede analyse van dezelfde put in 2005 gaf nog een nitraatgehalte van 64mg/l.
Bij analyse van de watertafel op 30m diepte bedroeg in 2005 het nitraatgehalte 116mg/l.
6. Op basis van de terreininventarisaties en analyses van historische gegevens, de huidige functievervulling en terreinkarakteristieken werd een visie op het beheer uitgeschreven welke de basis vormde voor de eerste inrichting van het gebied en een voorzet moet bieden aan de uitwerking van een uitgebreid beheerplan.

De belangrijkste aandachtspunten voor het luik beheer hierin zijn:

- ontwikkeling van de stuifduinengordel met eeuwenoud autochtoon eikenhakhout, schraalland en heidevegetaties;
- beheer en ontwikkeling van dystrofe vennen;
- bewaren van vochtige heide met *Erica tetralix* en vegetaties behorende tot het *Rhynchosporion* en het *Nanocyperion* aan te moedigen;
- aandacht voor soorten zoals wespandief, nachtzwaluw, zwarte specht, boomleeuwerik en blauwborst, gevlekte witsnuitlibel, veldparelmoervlinder,...

7. Om het gebied te ontsluiten en efficiënt beheer mogelijk te maken werd een beperkt aantal wegzates aangelegd of hersteld, welke gretig in gebruik werden genomen door de meer avontuurlijke recreanten, vooral te paard.

Een toegankelijkheidsreglement voor het Domeinbos werd opgesteld.

Het is echter de bedoeling te komen tot een zo groot mogelijke uniformiteit van de toegankelijkheidsregeling voor het aaneengesloten blok openbaar bos (ongeveer 800 ha groot) dat tussen de N76 (Genk-Meeuwen) en de N730 (As-Bree) ligt.

Aansluitend kan overgegaan worden tot een coherente signalisatie in het volledige gebied.

Door het gebied lopen verscheidene wandelpaden van Regionale Landschappen en ook het fietsroutenetwerk met enkele rustplaatsen.

Twee semi-permanente mountainbike parcours, uitgewerkt in de provinciale werkgroep Sport en Natuur, lopen eveneens door het gebied.

Specifiek voor spelende jeugdgroepen werd een aantal speelzones voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 328
van 6 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Natuurgebieden - Zwerfvuil, afsluitingen, honden

Hoewel in Vlaanderen heel wat natuurgebieden beheerd worden door de vzw Natuurpunt, is de graad van vervuiling in deze gebieden aanzienlijk.

Blijkbaar wordt er door de vzw Natuurpunt te weinig aandacht gegeven aan de preventie van deze vervuiling en worden er ook geen acties ondernomen om plastic zakken en ander zwerfvuil op te ruimen.

Bovendien worden heel wat van de natuurgebieden die beheerd worden door Natuurpunt, omringd door prikkeldraad. Een ander type afsluiting zou hier wenselijk zijn, aangezien prikkeldraad erg gevaarlijk is voor kinderen en bovendien de omgeving ontsiert.

Daarnaast is het in vele van deze afgesloten natuurgebieden niet mogelijk om honden vrij rond te laten lopen. Het vrije lopen is beperkt tot enkele loopzones, maar in de bossen is het zo goed als onbestaande, terwijl zo iets toch praktisch te regelen valt.

1. Heeft de minister weet van deze problemen?

Welke zijn de voorwaarden waaraan de vzw Natuurpunt dient te voldoen om de natuurgebieden te beheren?

2. Welke acties onderneemt de vzw Natuurpunt om haar natuurgebieden afvalvrij te houden?

3. Ziet de minister mogelijkheden om meer ruimte te voorzien binnen de bestaande natuurgebieden om honden vrij rond te laten lopen?

4. Welke maatregelen acht de minister verder noodzakelijk om de vermelde problemen aan te pakken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 328 van 6 maart 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Het afvalprobleem is geen alleenstaand probleem binnen de natuurgebieden, maar een Vlaams fenomeen dat zich overal stelt: van stedelijke centra tot openbare bossen, parken, natuurgebieden en bermen van autowegen. Zwerfvuil en sluikestort zijn in vrij toegankelijke natuur- en bosgebieden de laatste jaren sterk toegenomen. Alleen een krachtdadig beleid van de Vlaamse overheid kan deze trend keren met een belangrijke nadruk op sensibilisering (brongerichte aanpak). Ik verwijs hiervoor zowel naar de vroegere als recente door mijn diensten gestarte campagnes rond sluikestort en zwerfvuil.

Voor ieder terrein dat door Natuurpunt beheerd wordt, maakt de vereniging een beheerplan op. Dit beheerplan kadert in een erkenningsdossier dat voorgelegd wordt aan de Vlaamse overheid. Een erkenningsdossier omvat naast de administratieve gegevens, ook informatie over het natuurgebied zelf (flora, fauna, abiotiek), de doelstellingen, de geplande beheermaatregelen, een monitoringsluik en een openstellingskaart en -visie.

Dit erkenningdossier ondergaat een uitgebreid proces van advisering. Met name de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, het Agentschap voor Natuur en Bos, het Agentschap voor Duurzame LandbouwOntwikkeling en het Agentschap RO Vlaanderen - Onroerend Erfgoed dienen hun advies uit te brengen over de erkenningdossiers van Natuurpunt.

Indien een erkenningdossier gunstig wordt geadviseerd, kan de minister het betrokken gebied erkennen als natuurreservaat. Natuurpunt dient vervolgens ieder jaar een rapport over te maken aan het Agentschap voor Natuur en Bos waarin de recentste evoluties worden beschreven. Iedere 5 jaar maakt de vereniging een uitgebreid monitoringrapport op dat aan het Agentschap voor Natuur en Bos ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Natuurpunt bepaalt m.a.w. het beheer van haar terreinen niet autonoom en dient op geregelde tijdstippen verslag uit te brengen aan de Vlaamse overheid, die aldus het beheer van de natuurgebieden van Natuurpunt van nabij kan opvolgen, evalueren en sturen.

In de vraag wordt trouwens gesproken van 'afgesloten' natuurgebieden. Dit creëert een verkeerd beeld. In realiteit worden grote inspanningen geleverd om natuurgebieden (ook die van Natuurpunt) toegankelijk te maken. Het reservatenbesluit verplicht trouwens de erkende terreinbeherende natuurverenigingen om hun natuurgebieden in de mate van het mogelijke open te stellen voor het grote publiek. Een zelfde doelstelling geldt binnen de gebieden beheerd door het Agentschap voor Natuur en Bos. Een sterk versnipperde eigendomsstructuur, specifieke veiligheidsredenen of betredingsgevoelige vegetaties kunnen in uitzonderlijke gevallen redenen zijn om de toegankelijkheid te beperken of zelfs te verbieden. In die gevallen wordt zo veel mogelijk naar alternatieven gezocht, zodat de recreant toch een indruk van het betreffende gebied kan opdoen.

Momenteel loopt er aldus meer dan 320 km wandel- en fietspad daadwerkelijk doorheen de natuurgebieden van Natuurpunt (onderhouden door de vereniging)! Daarnaast heeft de vereniging in samenwerking met andere partners 1.104 km bewegwijzerd wandelpad in en rond haar

natuurgebieden aangelegd. Natuurpunt is daarom ook erkend door Toerisme Vlaanderen als vereniging van toeristisch belang.

Ik wens dan ook te benadrukken dat in realiteit in Vlaanderen al geruime tijd geen sprake meer is van door erkende terreinbeherende natuurverenigingen voor het publiek 'afgesloten natuurgebieden'.

Wat de prikkeldraadafsluitingen aangaat: deze worden dus niet geplaatst om natuurgebieden af te sluiten voor het publiek, wel in functie van begazingsprojecten, die tot doel hebben belangrijke natuurwaarden te herstellen en te behouden. Afhankelijk van het soort grazer en de karakteristieken van het gebied wordt de afsluiting gekozen (bvb. ursus draad voor schapenbegrazing, gladde draad in heidegebieden). In terreinen met runderbegrazing en een weelderige vegetatiegroei wordt geopteerd voor prikkeldraad, omwille van de stevigheid, de duurzaamheid en de onderhoudsvriendelijkheid van dit rastertype. Daarbij wordt er zo maximaal mogelijk naar gestreefd dat de prikkeldraad in de vegetatie wordt geplaatst en zo weinig mogelijk langs de rand van percelen en/of wandelwegen. Op deze manier kan het raster in de vegetatie 'ingroeien' waardoor het minder opvalt en het landschap voor de wandelaars zo weinig mogelijk ontsiert. Een bijkomende reden voor het gebruik van prikkeldraadafsluiting is kostenefficiënt beheer: wanneer een terrein wordt aangekocht waarrond reeds een stevige afsluiting is geplaatst, is het logisch dat deze verder benut wordt tot ze versleten is. Op dat moment wordt dan beslist welk nieuw type afsluiting geplaatst wordt. Tot slot dient opnieuw naar de versnipperde structuur van onze natuurgebieden verwezen te worden: niet alle prikkeldraadafsluitingen in een natuurgebied horen toe aan een natuurvereniging of het Agentschap voor Natuur en Bos.

Een aanzienlijk aantal begrazingsprojecten van Natuurpunt zijn vrij toegankelijk voor wandelaars en fietsers. Dit is mogelijk door de plaatsing van veeroosters (die fietsers en voertuigen doorlaten) en toegangspoorten of voetgangerssluizen. Ter hoogte van de 'voetgangerssluizen' wordt ieder raster in hout afgewerkt, zodat kinderen en andere wandelaars zich niet kunnen kwetsen of in aanraking komen met elektriciteit (gladde draad). Totnogtoe hebben zich geen zware of grote ongevallen en problemen voorgedaan met kinderen, wandelaars of fietsers in de natuurgebieden met begrazingsprojecten waarvoor een prikkeldraadafsluiting werd geplaatst.

2. Ook voor Natuurpunt is de voortdurende instroom van zwerfvuil en sluikestort in haar natuurgebieden een belangrijke bron van ergernis. Natuurpunt onderneemt daarom zowel brongerichte als resultaatgerichte acties.

De brongerichte acties bestaan uit het sensibiliseren van de bezoekers, de omwonenden en de inwoners van de gemeenten aan de hand van zwerfvuil- en sluikestortacties. Vaak gebeuren deze acties niet alleen door de vrijwilligers van Natuurpunt, maar in samenwerking met scholen, jeugdgroeperingen en andere verenigingen. Hierdoor krijgen ze ruime weerklank in de pers en kan er sensibiliserend gewerkt worden.

De opruimacties zijn uiteraard resultaatgericht en worden zowel door professionele medewerkers (grote sluikestorten, oude stortten van inert materiaal) als door de duizenden vrijwilligers van de vereniging (kleinere sluikestorten, zwerfvuil) als de bezoekers zelf (zwerfvuil) uitgevoerd. De kosten voor het verzamelen en afvoeren van het zwerfvuil en sluikestort (containers, kranen, vervoer naar containerpark, stortkosten) neemt de vereniging ten haren laste. In sommige gemeenten wordt samengewerkt met lokale gemeentebesturen die een deel van de kosten op zich nemen.

Wat zwerfvuil betreft vormt voornamelijk de recreatieve infrastructuur van de vereniging (zitbanken, schuilhuisjes, vogelkijkhutten, infoborden, uitkijktorens) een aantrekkingspool en dit ongeacht of er een vuilbak ter beschikking wordt gesteld. Vuilbakken trekken bovendien sluikestorters van huishoudelijk afval aan.

3. Op enkele uitzonderingen na, zijn in alle natuurterreinen honden aangelijnd welkom. De reden waarom honden niet vrij mogen loslopen, zijn divers:
- In de eerste plaats zijn de natuurgebieden in Vlaanderen 'hotspots' van biodiversiteit, met tal van zeldzame en verstoringsgevoelige soorten, waarvan diverse via de Vogel- en de Habitatrictlijn ook Europees beschermd zijn. Loslopende honden zijn vaak niet verenigbaar met deze verstoringsgevoelige soorten – ik denk hierbij aan de vele grondbroedende vogelsoorten, aan kleine en grotere zoogdieren en aan betredingsgevoelige vegetaties (bvb. korstmos- en trilveenvegetaties).
 - In de tweede plaats ervaren veel wandelaars loslopende honden als storend. Zowel het Agentschap voor Natuur en Bos als de natuurverenigingen krijgen zeer regelmatig klachten van wandelaars in de door hun beheerde gebieden over loslopende honden die als bedreigend door de wandelaars worden ervaren. Menig eigenaar blijkt trouwens zijn/haar dier niet echt onder controle te kunnen houden, en zeker niet als ze loslopen.
 - In de derde plaats wensen de terreinbeheerders conflicten tussen honden en grazers (zowel het eigen vee van de verenigingen / het Agentschap als het vee van de vele honderden landbouwers waarmee wordt samenwerkt) te vermijden. Loslopende honden kunnen het vee in paniek brengen met niet te voorziene gevolgen. Sommige hondenliefhebbers laten hun hond zelfs doelgericht de dieren achtervolgen. Natuurpunt krijgt jaarlijks meldingen van dergelijke incidenten, met o.m. doodgebeten schapen en verongelukte runderen (als gevolg van een paniekaanval). Bovendien kan opgejaagd vee ook een bedreiging vormen voor andere natuurrecreanten in het gebied.

Ook dient gewezen op het feit dat via het Bosdecreet het loslopen van honden en andere huisdieren in de bossen verboden is. Dit verbod is opnieuw ingegeven vanuit het feit dat loslopende dieren verstoring zijn voor de aanwezige wilde fauna (konijn, ree, fazant, ...) en hinderlijk voor andere recreanten die gebruik maken van de bospaden.

Tot slot wil ik er op wijzen dat loslopende honden ook niet toegestaan zijn in parken en andere openbare groendomeinen. Hoofdzakelijk omwille van het hoog conflictgehalte tussen bezoekers en loslopende honden. Waar mogelijk wordt evenwel bekeken of er geen faciliteiten voor hondeneigenaars kunnen voorzien worden. Deze zullen echter steeds eerder beperkt in omvang blijven, voornamelijk omwille van de schaarse beschikbare ruimte.

In Nederland bestaan er inderdaad in een aantal natuurgebieden losloopzones voor honden. Hierbij mogen we echter niet uit het oog verliezen dat de oppervlakte van de natuurgebieden in Nederland gemiddeld tien maal groter is dan in Vlaanderen. De gemiddelde oppervlakte van een natuurgebied in Vlaanderen beheerd door een terreinbeherende vereniging bedraagt amper 30 ha, bovendien zijn de terreinen erg versnipperd waardoor een terrein dat ogenschijnlijk één geheel vormt, in realiteit van vele eigenaars is.

Met een dergelijk kleine oppervlakte is de recreatieve druk op de natuurgebieden in Vlaanderen erg groot: wandelaars, fietsers, mountainbikers, ruiters,... wensen allen in de terreinen te kunnen recreëren. Helaas is het niet mogelijk om alle recreatievormen en wensen van bezoekers omgebreedeld toe te laten zolang de oppervlakte van de natuurgebieden zo klein is.

In de grotere aaneengesloten natuurreservaten in Vlaanderen wordt trouwens ook al bekeken of dergelijke losloopzones ingericht kunnen worden.

Meer mogelijkheden voor loslopende honden zullen dus enkel kunnen gecreëerd worden indien er voldoende grote aaneengesloten natuurgebieden in Vlaanderen ontstaan, waarbij een aantal belangrijke criteria moeten afgetoetst worden, onder meer:

- veroorzaken loslopende honden geen negatieve impact op verstoringsgevoelige en kwetsbare natuurwaarden, die net de doelstelling vormen van het beheer van het natuurgebied?

- is er voldoende ruimte zodat wandelaars en loslopende honden elkaar niet voor de voeten lopen en er incidenten/frustraties ontstaan bij de bezoekers?
- kan er geen conflict optreden met runderen, paarden, schapen en andere dieren die ingezet worden in begrazingsprojecten?

Natuurpunt en het Agentschap voor Natuur en Bos willen extra aandacht besteden aan een goede informatie m.b.t. hun begrazingsprojecten en het aanlijnen van honden.

4. Vanuit de Vlaamse overheid moeten sensibiliseringscampagnes rond sluikestort en zwerfvuil onverminderd voortgezet worden. Enkel via een mentaliteitswijziging kan het probleem brongericht en duurzaam verminderd worden. Ook maatregelen om verpakkingsafval te reduceren, kunnen hierbij behulpzaam zijn. Daarnaast is een betere handhaving wenselijk, zodat hardnekkige vervuilers selectief kunnen aangepakt worden.

Opruimen van zwerfvuil en sluikestort zal ook de komende jaren een belangrijk aandachtspunt blijven, zowel bron- als resultaatgericht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 329
van 6 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag van 10 december 2004 betreffende de mogelijkheid tot permanente indienststelling van het veer Lillo-Doel, stelde de minister dat de bevoegde administratie hiervoor een kosten-batenanalyse zou uitvoeren. De minister liet zich in 2004 overwegend positief uit over een mogelijke permanente indienststelling, onder meer als vervanging van het traditionele woon-werkverkeer vanuit de polderdorpen naar het nieuwe Deurganckdok (vraag nr. 167 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 20 mei 2005, blz. 1073).

Bij het Agentschap voor Waterwegen en Zeekanaal was er, met betrekking tot de kosten-batenanalyse, een beoordelingskader voor de uitbreiding van het driehoeksveer Lillo-Doel-Liefkenshoek in opmaak. Met betrekking tot de optie waarbij de veerdienst permanent zou worden ingeschakeld, zou worden onderzocht welke infrastructurele aanpassingen hiervoor in de toekomst nodig zijn.

Toen ik echter op 23 september 2005 opnieuw een schriftelijke vraag stelde aangaande dit onderwerp, meldde de minister dat de kosten-batenanalyse nog niet werd uitgevoerd. De openbare gunningsprocedure werd uitgeschreven en de uitvoering van de maatschappelijke kosten-batenanalyse binnen het beoordelingskader zoals opgegeven in het eindrapport "Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en -toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen" zou geschieden.

Het resultaat hiervan zou in de loop van 2006 verwacht mogen worden (vraag nr. 763 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2004-2005, Websitebulletin publicatiedatum 24-11-2005).

1. Wat zijn de resultaten van de kosten-batenanalyse?
2. Welke aanpassingen zijn nodig aan de bestaande infrastructuur? Wat zijn hiervoor de kosten?
3. Wat zijn de resultaten van de toetsing aan het beoordelingskader?
4. Welke zijn de beleidsbeslissingen die de minister omtrent dit dossier nog verder zal uitwerken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 329 van 6 maart 2007

van ANNICK DE RIDDER

1. De kosten-batenanalyse “Beoordelingskader met Maatschappelijke Kosten-Batenanalyse Veer Doel-Lillo-Liefkenshoek” werd uitgevoerd door het studie bureau Resource Analysis. Het eindrapport werd gepubliceerd op 31 augustus 2006.

Uit de berekeningen en afwegingen van deze analyse is gebleken dat de uitbreiding van de bestaande veerdienst Doel-Lillo tot de driehoeksveerdienst Doel-Lillo-Liefkenshoek een aan te bevelen optie is.

Wat de uitbating van de veerdienst zelf betreft, bevestigt diezelfde analyse dat een uitbreiding van de veerdienst tot een volledige zomerdienst – van paaszondag tot eind september – haalbaar is met een veerboot met een lagere uitbatingskost(veerboot *type Van Eyck*).

2. Om de driehoeksveer te kunnen realiseren is het noodzakelijk dat een nieuwe vlottende steiger wordt gebouwd op de locatie Liefkenshoek en dat een loopbrug van de dijk tot het veer en een toegangsweg ten behoeve van de veerdienstgebruikers, wordt aangelegd.

De bouwkosten van een nieuwe steiger en loopbrug van de Scheldedijk tot de steiger, op de locatie Liefkenshoek, worden geraamd tussen 1.035.000 EUR à 1.240.000 EUR(excl. 21% BTW). De uitgave voor de aanleg van de toegangsweg voor de veerdienstgebruikers is in de kosten-batenanalyse begroot op ca. 124.400 EUR(excl. 21% BTW).

3. De aanleg van een nieuwe steiger aan Fort Liefkenshoek vormt op nautisch-technisch gebied geen probleem.

Een andere locatie van het veer zal ertoe leiden dat een langere pier zal moeten worden aangelegd met de daaruit voortvloeiende meerkost. De afstand tussen het veer en Fort Liefkenshoek zal ook groter zijn. Op het gebied van toegankelijkheid is de huidige locatie van het veer, zoals heden geconcipieerd, de meeste optimale.

Gezien het veergebruik tijdens het toeristische seizoen een succes is, is het duidelijk dat er voldoende maatschappelijk draagvlak aanwezig is voor de verderzetting van de veerdienst en optimalisatie van het uitbatingsregime

4. Er is beslist dat op basis van de resultaten van de MKBA verder onderzoek dient te gebeuren. Aldus moet inzake de uitbreiding van de veerdienst rekening gehouden worden met de inpassing van dit project in de ontwikkeling van de Linkerscheldeoever, in het bijzonder het havengebied en met het feit dat het project pas ten vroegste in 2008 een feit kan zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 336
van 8 maart 2007
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Het Zwin - Toegankelijkheid, beheer, uitbreiding

Het vogelpark en het slik-, schor- en duingebied van het Zwin werden in het najaar van 2006 aangekocht door respectievelijk de provincie West-Vlaanderen en het Vlaams Gewest.

Ik verneem dat zowel het gewestelijk natuurdomein als het provinciaal vogelpark tussen Kerst en Nieuwjaar gesloten en dus niet toegankelijk voor het publiek waren. Bovendien is men om de schorrenvlakte, die eigendom is van het Vlaams Gewest, te kunnen bezoeken, verplicht om toegangsgeld te betalen aan de ingang van het provinciaal vogelpark.

In Het Nieuwsblad van 22 februari 2007 stond onder de titel “Ontpoldering geen oplossing voor verzanding het Zwin”, dat de vzw Natuurpunt vorig jaar een plan voorgesteld had om 3.000 hectare (!) vruchtbare landbouwgrond in de Zwinstreek terug te geven aan de zee. Uiteraard veronderstel ik dat dit artikel, dat geïnspireerd werd door een paar plaatselijke landbouwers en het gemeentebestuur van Knokke-Heist, het in werkelijkheid heeft over de, in uitvoering van de besluiten van de Nederlandse en de Vlaamse regering van februari 2005 betreffende de Ontwikkelingsschets 2010 van de Westerschelde, geplande ontwikkeling van 260 hectare bijkomende estuariene natuur in het mondingsgebied van de Westerschelde.

Ik verwijs naar het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 13 juli 2006 betreffende “Zwin – Uitbreidingsplannen” (vraag nr. 543, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 21-09-2006). Ik stelde toen de vraag of de aankoop van het bestaande buitendijkse Zwin, gelet op de snel voortschrijdende verzanding, geen vergiftigd geschenk was.

In het bovenvermelde krantenartikel lees ik dat een plaatselijke landbouwer stelt dat de overheid beter centen zou investeren in het aflaggen van het reservaat en het verdiepen van de huidige Zwingeul. Het lijkt erop dat “het Zwin” aan het Vlaams Gewest werd verkocht om de Vlaamse overheid te dwingen binnen het bestaande Zwin tegen de verzanding maatregelen te treffen (die in het verleden reeds hun ondoeltreffendheid hebben bewezen). Het gemeentebestuur van Knokke-Heist lijkt met andere woorden de uitbreiding van het Zwin door de ontpoldering van een deel van de Willem-Leopoldpolder te willen bemoeilijken.

In zijn antwoord op mijn vraag van vorig jaar deelde de minister mee dat het gemeentebestuur van Knokke-Heist en de besturen van de Zwinpolder en van de Hazegraspolder actief betrokken waren geweest bij de opmaak van het uit 2003 daterende totaalplan van de Internationale Zwincommissie tegen de verzanding van het Zwin, inclusief de uitbreiding ervan met een deel van de Willem-Leopoldpolder. De ommezwaai van het college van burgemeester en schepenen van Knokke-Heist in dit dossier is merkwaardig, net zoals vorig jaar de bereidheid van de Compagnie Het Zoute om “het Zwin” tegen een vrij lage prijs (1,73 euro per vierkante meter) te verkopen aan het Vlaams Gewest en de provincie West-Vlaanderen dat ook al was.

Al langer pleit het gemeentebestuur van Knokke-Heist voor een planologische bestemmingswijziging van agrarisch gebied naar woonuitbreidingsgebied van de Tolpaartpolder, die eigendom is van de Compagnie Het Zoute, maar wordt die verzuchting stelselmatig afgewezen door het provinciebestuur en de Vlaamse overheid. Het lijkt niet uitgesloten dat het verzet tegen de uitbreiding van het Zwin past in deze strategie.

Het Zwin, veel meer dan het akkerlandschap van de 19de-eeuwse Willem-Leopoldpolder, is steeds één van de voornaamste toeristische troeven van Knokke-Heist geweest. De ontelbare richtingwijzende bordjes met de vermelding “Zwin” op alle invalswegen van Knokke-Heist getuigen hiervan. Vanuit het standpunt van het algemeen belang zijn eisen voor economische compensaties voor de uitbreiding van het Zwin dan ook ongegrond, vermits een groter Zwin ook een sterkere aantrekkingskracht zal hebben op toeristen en dus een meerwaarde voor het toerisme in Knokke en omstreken zal betekenen.

1. Het maatschappelijk draagvlak voor de verwerving van natuur- en bosgebieden door de Vlaamse overheid wordt voor een belangrijk stuk mee bepaald door de openstelling voor het publiek van die natuur- en bosgebieden. Daarom roept het feit dat het gewestelijk domein “Het Zwin” tot op heden enkel via het provinciaal vogelpark tegen betaling toegankelijk is, vragen op.

a) Het is betreurenswaardig dat het provinciaal vogelpark en het gewestelijk natuurdomein tijdens de eindejaarsperiode, toch voor de kust een belangrijke toeristische periode, gesloten zijn.

Zijn er plannen om deze situatie te verhelpen?

b) Zijn er andere gewestelijke domeinbossen of Vlaamse natuurreservaten slechts tegen betaling toegankelijk?

Zo neen, schept de situatie van het Zwin geen gevaarlijk precedent inzake betalende toegankelijkheid van de gewestelijke domeinbossen of Vlaamse natuurreservaten?

c) Waarom wordt er door het Agentschap voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid geen gratis toegang tot het gewestelijk domein “Het Zwin” georganiseerd?

d) Wordt door het Agentschap voor Natuur en Bos gewerkt aan een beheersplan voor het natuurreservaat “het Zwin” en zo ja, tegen wanneer mag het verwacht worden?

2. Het provinciale vogelpark van het Zwin omvat ook een paar blokken duinbos, met een oppervlakte van ruim 7 hectare, die ruimtelijk en ecologisch aansluiten bij het Vlaams natuurreservaat “De Zwinduinen en -polders”.

a) Kent de minister de plannen van de provincie West-Vlaanderen inzake het beheer van die duinbossen in het provinciaal vogelpark?

b) Is de provincie krachtens het Bosdecreet niet verplicht om voor dat openbaar bos een beheerplan op te maken ?

c) Wordt eraan gedacht om het duinbos binnen het provinciaal vogelpark, aansluitend bij het aanpalend Vlaams natuurreservaat “De Zwinduinen en -polders”, ook het statuut van Vlaams natuurreservaat te geven?

3. Ik neem aan dat de minister kan bevestigen dat men niet van plan is om 3.000 ha (!) vruchtbare poldergrond rond het Zwin terug te geven aan de zee?

4. Zijn de door het gemeentebestuur van Knokke-Heist en de betrokken landbouwers opgeworpen bezwaren als zou de geplande ontpoldering van een deel van de Willem-Leopoldpolder onder andere geen oplossing bieden voor de verzanding van het Zwin en een bedreiging vormen voor de

drinkwatervoorraad en landschappelijk negatief zijn door de opwerping van een nieuwe, hoge dijk in een vlak landschap, voorbarig?

Immers, het internationaal MER, waarvan de startnotitie nu ter inzage ligt, heeft precies als doel al deze en nog andere mogelijke effecten van de in en rond het Zwin geplande maatregelen te onderzoeken en voor de eventuele effecten milderende maatregelen voor te schrijven.

5. Zijn er indicaties dat het ongenoegen van een aantal landbouwers door sommigen wordt misbruikt om economische compensaties voor de Compagnie Het Zoute in de vorm van verkavelingen in gebieden zoals de Tolpaartpolder af te dwingen ?
6. In een reactie op de beweringen van de landbouwers zegt een ambtenaar van de Dienst der Kust dat er op de nota alternatieven, bijkomende onderzoeken en voorstellen geformuleerd kunnen worden. Die oproep inspireert tot de volgende vraag.

In de besluiten van de Nederlandse en de Vlaamse regering van februari 2005 omtrent de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium wordt gesteld dat in het mondingsgebied van de Westerschelde (zone 1 van de Vlakte van de Raan tot Vlissingen, inclusief Zwin) minimaal 120 hectaren en maximaal 260 hectaren nieuwe natuur gerealiseerd zullen worden in de vorm van estuariene natuur, die voldoet aan de eisen van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn.

Vermits echter het ten noorden van de Retranchementstraat gelegen deel van de Willem-Leopoldpolder, dat in aanmerking komt voor ontpoldering, slechts een oppervlakte van 180 hectare beslaat, rijst de vraag of het niet aangewezen is, teneinde de maximale doelstellingen van de Ontwikkelingsschets vooralsnog te behalen, dat wil zeggen 260 ha nieuwe estuariene natuur, om ook een minstens 80 ha groot deel van de aan de Willem-Leopoldpolder grenzende Nieuwe Hazegraspolder te ontpolderen, meer bepaald het deel van de Nieuwe Hazegraspolder dat zich uitstrekt tussen de Nieuwe Hazegraspolderdijk en de Dijkgraafstraat en waardoor reeds een brakke kreek kronkelt. Hierbij zou men de landbouwbedrijfszetels ten noorden van de Hazegrasstraat kunnen beschermen door een in de Nieuwe Hazegraspolder parallel met de Hazegrasstraat nieuw aan te leggen zeewerende dijk.

Wordt dit onderzocht in het kader van de lopende MER-procedure ?

7. In het in het voormelde krantenartikel opgenomen citaat van een ambtenaar van de Dienst der Kust wordt gesteld dat onze noorderburen het plan (van de ontpoldering van een deel van de Willem-Leopoldpolder) niet hebben goedgekeurd. Naar verluidt werd ook de procedure (vermoedelijk wordt bedoeld de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium) niet goedgekeurd in de Nederlandse Tweede Kamer.

Kan de minister verduidelijken wat dan precies het statuut is van de besluiten van de Nederlandse en Vlaamse regering van februari 2005 betreffende de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium ?

8. Zijn voor de aankoop van de Willem-Leopoldpolder en voor de pachtvergoedingen aan de betrokken landbouwers de benodigde financiële middelen ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Regering voor het begrotingsjaar 2007 ?
9. Wat gebeurt er in geval van uitbreiding van het Zwin met een deel van de Willem-Leopoldpolder, met het fietspad dat op heden langs de internationale dijk Knokke verbindt met Cadzand en Retranchement ?
10. Er werd volgens het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nummer 543 vorig jaar nog niet onderhandeld met de Compagnie Het Zoute over de nog in particulier eigendom zijnde delen van de Zwinbosjes ter hoogte van de Vlindertuin en de Groenpleinduinen.

Is met betrekking hiermee of met betrekking tot de aankoop van andere duingronden die in het Knokse eigendom zijn van de Compagnie, sindsdien reeds enige evolutie opgetreden ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 336 van 8 maart 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

1. a) De bevoegdheid om het provinciaal vogelpark al dan niet open te houden tijdens de kerstvakantieperiode ligt in eerste instantie bij het provinciebestuur, maar de aankoopakte van dit domein bepaalt wel dat het provinciebestuur er zich toe verbindt om het een inrichting, beheer en exploitatie te geven die voorbouwt op de voormalige toeristisch-recreatieve functie van het Vogelpark. Gelet op het feit dat het voormeld provinciale domein hoort te fungeren als onthaalpunt voor het omliggend gewestelijk natuurdomein, ware het aangewezen dat het provinciebestuur inzake modaliteiten van openstelling van het vogelpark de nodige afspraken zou maken met het Agentschap voor Natuur en Bos.

Voor wat betreft het gewestelijk natuurdomein 'Het Zwin' (in feite 'de Zwinvlakte') is het zo dat bij de aankoop de provincie West-Vlaanderen en het Vlaams Gewest overeengekomen zijn dit in onderling overleg te organiseren. Daartoe heeft het Agentschap voor Natuur en Bos een eerste voorstel van openstelling voor het publiek van een deel van dat gewestelijk domein uitgewerkt. Het Gemeentebestuur van Knokke-Heist dringt er in haar brief van 1 maart 2007 op aan dat het voorstel van het Agentschap voor Natuur en Bos zou besproken worden met het Provinciebestuur en het Gemeentebestuur, waarbij onder meer verwezen wordt naar een advies van de lokale politie omtrent de openbare veiligheid in de Zwinvlakte. Ik zal eerstdaags een overleg tussen het provinciebestuur en het Agentschap voor Natuur en Bos organiseren betreffende de verdere uitbouw, de exploitatie, het beheer en de toegankelijkheid van het provinciale vogelpark, en omtrent de openstelling voor het publiek van een deel van het gewestelijk natuurdomein 'Het Zwin'.

b) Er zijn geen andere gewestelijke domeinbossen of Vlaamse natuurreservaten die slechts tegen betaling toegankelijk zijn voor het publiek. De gratis openstelling voor het publiek is inderdaad een belangrijke drijfveer voor de verwerving door de Vlaamse overheid van natuur- en bosgebieden en draagt in belangrijke mate bij tot het maatschappelijke draagvlak van het natuur- en bosbeheer.

c) Zie mijn antwoord onder a.

d) Het Agentschap voor Natuur en Bos is momenteel een beheerplan voor het gewestelijk natuurdomein 'Het Zwin' aan het voorbereiden. Het reeds in opdracht van de vorige, particuliere, eigenaar uitgewerkt ontwerp van beheerplan vormt hiervoor een nuttig document. Niettemin hangt de definitieve inhoud van het toekomstige beheerplan van 'Het Zwin' grotendeels af van de keuzen die zullen gemaakt worden inzake o.a. de uitbreiding van 'Het Zwin' met een deel van de Willem-Leopoldpolder en het eventueel spuien van de Zwingeuil met polderwater. Beide grootschalige maatregelen maken het voorwerp uit van de lopende internationale MER-procedure. Pas nadat op basis van het conform verklaard MER-rapport een beslissing zal genomen zijn omtrent die grootschalige maatregelen zal het beheerplan voor 'Het Zwin' kunnen gefinaliseerd worden. In afwachting hiervan zal het Agentschap voor Natuur en Bos plaatselijk kleinschalig experimenteren met diverse natuurbeheertechnieken, zoals o.a. begrazing door grote grazers. De aan de hand van die experimenten opgebouwde ervaring zal eveneens bijdragen tot de oriëntaties die in het definitieve beheerplan zullen gegeven worden.

2. Belangrijke delen van het provinciaal domein vallen inderdaad onder de definitie van bos dat gegeven wordt door artikel 3 van het Bosdecreet: 'de bossen, zijnde grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen'. Het betreft immers gemengde hooghoutbestanden met Zeeden, Zomereik, Gewone esdoorn, Gewone es en cultuurpopulier met in de onderbegroeiing bosplantensoorten zoals o.a. Stekelvaren, Robertskruid, Maarts viooltje, Groot heksenkruid, Sneeuwkllokje en eveneens typische bosvogelsoorten zoals o.a. Boomkruiper, Boomklever, Vuurgoudhaantje, Ransuil en verscheidene soorten spechten.
 - a) De met de opmaak van beheerplannen belaste ambtenaar van de dienst Milieu, Natuur en Water van het provinciebestuur heeft op 14 februari 2007 informeel overleg gepleegd met de cel Kustzonebeheer van het Agentschap voor Natuur en Bos.
 - b) Het artikel 43 van het Bosdecreet bepaalt dat voor alle openbare bossen die geen eigendom zijn van het Vlaams Gewest door de eigenaar (in het huidig geval de provincie) een beheerplan moet worden opgesteld. De verplichting tot opmaak van een beheerplan is dus van toepassing op de beboste gedeelten van het provinciale vogelpark.
 - c) Om de coherentie van het beheer van de duinbospercelen (ongeveer 7 hectare) van het provinciale vogelpark met het in het omliggende Vlaams natuurreservaat 'De Zwinduinen en –polders' (222 hectare) gevoerde beheer te waarborgen, ware het optimaal mocht het beheer van de duinbospercelen geïntegreerd worden in dat van het omliggende Vlaams natuurreservaat of er minstens mee geharmoniseerd worden.
3. De bewering al zouden er plannen bestaan om in de omgeving rond het Zwin 3.000 ha poldergrond terug te geven aan de zee is ongegrond. In het mondinggebied van de Westerschelde (van de Vlakte van de Raan tot Vlissingen, inclusief Zwin) moeten volgens de besluiten van de Nederlandse en Vlaamse regeringen van maart 2005 minimaal 120 en maximaal 260 hectare bijkomende estuariene natuur ontwikkeld worden.
4. De mogelijke effecten van de uitbreiding van het getijdenonderhevige natuurgebied 'Het Zwin' met een deel van de Willem-Leopoldpolder op de drinkwatervoorraad en het landschap worden inderdaad onderzocht in het kader van het lopende internationale MER-project. Voor wat het effect van de uitbreiding van Het Zwin met een deel van de Willem-Leopoldpolder op de verzanding van het op heden bestaande, buitendijkse Zwin betreft, wil ik opmerken dat de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium de uitbreiding van 'Het Zwin' niet louter als een maatregel tegen de verzanding van het bestaande buitendijks natuurgebied promoot maar in eerste instantie de uitbreiding van het areaal van de op heden op internationaal niveau schaarse estuariene natuur, onder de vorm van buitendijkse zilte kreken, slikken en schorren, beoogt.
5. Wij kregen totnogtoe geen indicaties in die zin.
6. Het gebied dat volgens de ter inzage gelegde kennisgevingnota van het internationaal MER-rapport voor ontpoldering in aanmerking komt blijft beperkt tot maximaal het deel van de Willem-Leopoldpolder dat zich ten noorden van de Retranchementstraat uitstrekt. Uw voorstel om het oostelijk deel van de Nieuwe Hazegraspolder eveneens in het te ontpolderen gebied op te nemen kon u binnen de termijn van de inspraakprocedure steeds overmaken bij de cel MER van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie of bij de Gemeente Knokke-Heist waar alle opmerkingen en bezwaren konden ingediend worden.
7. De Scheldeverdragen werden ondertekend door de Nederlandse minister van Verkeer en Waterstaat en de Nederlandse minister van Landbouw, Natuur en Visserij alsook de Nederlandse Staatssecretaris voor Verkeer en Waterstaat. De Tweede Kamer heeft de Ontwikkelingsschets voor het Schelde-estuarium in februari 2006 goedgekeurd en had in

november 2005 het gebruik van de RijksProjectenProcedure goedgekeurd. De ratificatie van de verdragen door de Tweede Kamer is nog niet gebeurd, maar de procedure tot ratificatie is wel in gang gezet door de regering, maar uitgesteld op verzoek van de Tweede Kamer.

8. In de begroting 2007 van de Vlaamse regering zijn de benodigde financiële middelen voorzien voor de aankoop en de pachtvergoedingen van een deel van de gronden in de Willem-Leopoldpolder.
9. Het moet technisch mogelijk zijn om dat fietspad, hetzij binnendijks, hetzij buitendijks, hetzij aan beide zijden van de landinwaarts verplaatste Internationale dijk opnieuw aan te leggen, waarbij tevens een paar extra-kilometer fietsplezier ten opzichte van de huidige situatie zou kunnen gecreëerd worden. Wanneer de heraanleg van het fietspad gepaard zou gaan met het voorzien van stopplaatsen en uitkijkpunten met vogelkijkwanden op de kruin van de nieuw aan te leggen dijk, kan dit een aanzienlijke verbetering van het recreatief en toeristisch aanbod van de regio betekenen.
10. Hierover zijn geen verdere ontwikkelingen te melden.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 89
van 1 februari 2007
van **DIRK DE COCK**

Leningen Vlaams Woningfonds - Stand van zaken

Naast de bepaling inzake maximumverkoopwaarde van de woning waarvoor men wil lenen, is er bij het Vlaams Woningfonds ook een maximumleningsbedrag.

Dit maximumleningsbedrag varieert naargelang de verrichting, maar richt zich rechtlijnig op 95 %:

- bij aankoop kan 95 % van de verkoopwaarde van de woning of, indien deze lager is, 95 % van de aankoopprijs van de woning worden geleend;
- bij werken kan men 95 % van de kostprijs van de werken lenen, maar steeds beperkt tot 95 % van de verkoopwaarde van de woning na de werken;
- bij nieuwbouw kan men voor 95 % van de kostprijs van de bouw (grond inbegrepen) lenen, maar ook weer beperkt tot 95 % van de verkoopwaarde van de woning;
- bij overname van een lening kan men voor 95 % van de verkoopwaarde van de woning lenen.

Verder vinden we nog het volgende terug in het reglement: “Tevens kan bijgeleend worden voor de éénmalige premie schuldsalduverzekering en in uitzonderlijke gevallen voor een gedeelte van de aktekosten.”

Graag volgende vragen m.b.t. de uitvoering van dit reglement.

1. Wat is het gemiddelde percentage dat men leent voor de aankoop van een woning of een nieuwbouw in verhouding tot de aankoopprijs/verkoopwaarde?
2. Hoe vaak wordt er bijgeleend voor de schuldsalduverzekering?
3. Hoe vaak wordt er bijgeleend voor de aktekosten? Wat is het gemiddelde bedrag dat in deze gevallen wordt bijgeleend voor de aktekosten?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 1 februari 2007

van **DIRK DE COCK**

1. In 2006 financierde de Vlaams Woningfonds-lening gemiddeld 84,76 % van de gemiddelde kostprijs van de aankoop van een woning. Bij nieuwbouw werd 60,64 % van de totale kostprijs (grond + nieuwbouw) gefinancierd door middel van de lening van het Vlaams Woningfonds.
2. Tijdens het dienstjaar 2006 leenden 1924 gezinnen ook voor de schuldsaldoverzekerings, zijnde 95,44% van het totale aantal ontlenersgezinnen.
3. Er werd het voorbije jaar door 1 005 gezinnen (49,85%) ook geleend voor de betaling van de aktekosten. Het gemiddeld ontleend bedrag voor deze kosten bedroeg 8 588,54 EUR.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 100
van 7 maart 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Openbaar vervoer - Ongevallen

De laatste tijd komen geregeld de ongevallen veroorzaakt door het openbaar vervoer in het nieuws. Vooral de ongevallen met de trams in Antwerpen aan het Astridplein, maar ook het dodehoekongeval in Oostende haalden recentelijk nog de pers.

De dode hoek alsook de zeer lange remafstand van de tram zijn in vele gevallen de grootste oorzaak.

1. Kan de minister medelen hoeveel ongevallen er met het openbaar vervoer gebeurden in 2006?

Welke trend stelt men vast in vergelijking met de vorige jaren?

2. Welke soort ongevallen komt het frequentst voor?

3. Op welke bus- of tramlijnen komen de meeste ongevallen voor?

Over welke soort ongevallen gaat het dan op deze lijnen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 7 maart 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Aantal ongevallen in 2006:

ongevallen weg : 6.749

ongevallen spoor : 1.727

totaal : 8.476

Jaar	Totaal aantal ongevallen
2000	6.342
2001	6.641
2002	7.190
2003	7.354
2004	8.669
2005	8.572
2006	8.476

We stellen een stijgende trend vast (van 2000 tot 2006: + 33,65%), doch deze stijging is minder sterk dan de stijging van het aanbod van De Lijn in die periode.

2. De vijf meest frequent voorkomende ongevallen zijn:

- aanrijdingen bij het vermijden van een hindernis door een bus
- uitzwaai van de achterzijde van de bus
- aanrijdingen waarbij een deel van de bus over trottoirs, vluchtheuvels, verhoogde bermen of rijwielpaden komt
- aanrijdingen door een tram met hindernissen die zich te dicht bij het spoor bevinden.
- verkeerde beweging door de bestuurders van bus of tram.

3. De bus- of tramlijnen met de meeste ongevallen in 2006:

- tramlijn 1 Gent
- tramlijn 4 Gent
- tramlijn 11 Antwerpen
- tramlijn 12 Antwerpen
- tramlijn 24 Antwerpen
- Kusttram Knokke-De Panne
- tramlijn 8 Antwerpen

In al deze gevallen zijn de meest voorkomende ongevallen aanrijdingen met hindernissen die zich te dicht bij het spoor bevinden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 101
van 7 maart 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Busverbinding Ieper-Oostende - Bijkomende ritten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 20 september 2005 in verband met de busverbinding Ieper-Oostende (vraag nr. 216, zittingsjaar 2004-2005, Websitebulletin publicatiedatum 03-11-2005), zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Hoever staat de minister met de uitwerking van het “Toekomstplan West-Vlaanderen”?
2. Kan de minister al een uitspraak doen omtrent de uitbreiding van het traject Ieper-Oostende om buiten het zomerseizoen een viertal ritten per dag Ieper-Oostende heen en terug aan te bieden?

Zo ja, wat is de timing hiervan?

Zo neen, om welke redenen komt dit traject niet in aanmerking?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 7 maart 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De Lijn West-Vlaanderen werkt momenteel aan de definitieve afwerking van het Toekomstplan West-Vlaanderen. Van zodra de studie voldoende wetenschappelijk onderbouwd is, zal hierover kunnen worden gecommuniceerd.
2. In het kader van netmanagement is het traject Ieper – Oostende een eerste keer onderzocht (potentieelonderzoek vervoergebied Roeselare). Op basis van de analyse van de groeimarges in het betrokken gebied is de lijn Ieper – Oostende niet weerhouden in de lijst van projecten netmanagement die voor realisatie in de periode 2007-2008 in aanmerking komen.

In het potentieelonderzoek vervoergebied Oostende dat momenteel uitgevoerd wordt, is de verbinding Ieper – Oostende opnieuw meegenomen als te onderzoeken (inter)regionale verbinding.

Binnen het beschikbare budget worden de verschillende projecten tegen elkaar afgewogen, rekening houdend met hun reizigerspotentieel en de kostprijs, maar ook beleidsprioriteiten zoals de bijdrage van de projecten tot een modal shift in het woon-werkverkeer, de bijdrage tot het oplossen van structurele capaciteitsproblemen, tot meer verkeersveiligheid en tot een beter leefmilieu. Afhankelijk van de mate waarin dit project beantwoordt aan deze criteria, zal dit project kunnen worden uitgevoerd of niet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 102
van 7 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Fietshavens - Stand van zaken

Op mijn schriftelijke vraag van 16 december 2005 (vraag nr. 48, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 02-02-2006) betreffende het project “Vélo’v” in Lyon antwoordde de minister onder meer dat er in haar opdracht een onderzoeksproject voor de ontwikkeling van een fietshaven in Antwerpen was opgestart.

Dit project had niet enkel tot doel om een project voor Antwerpen uit te werken, maar het zou in de tweede helft van 2006 ook een draaiboek opleveren, dat de nodige informatie en de knowhow zou bevatten om dergelijke projecten ook elders op te starten.

1. Wat is het resultaat van het onderzoeksproject in Antwerpen?
2. Is het draaiboek reeds gefinaliseerd en op welke wijze wordt het nu aangewend?
3. Hoe evolueren de initiatieven betreffende het ter beschikking stellen van fietsen in andere steden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 7 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Het onderzoeksproject voor de ontwikkeling van een Fietshaven in Antwerpen is opgestart in augustus 2005. Het project had twee doelstellingen.

1. opstart van een pilootproject Fietshaven
2. ontwikkelen van een draaiboek

Het pilootproject in Antwerpen Fietshaven is in augustus 2005 opgestart als sociaal-economisch project met een dubbele doelstelling:

- tewerkstelling van jonge werkzoekenden
- het stimuleren van fietsgebruik in de stad Antwerpen door het aanbieden van laagdrempelige diensten zoals verhuur en herstel van fietsen aan diverse doelgroepen zoals studenten, bedrijven, toeristen.

Het proefproject Fietshaven is het voorbije jaar en half uitgegroeid tot een volwaardig project binnen de lokale diensteneconomie dat 5 jonge langdurig werkzoekenden tewerkstelt. Het project is gestart met de verhuur van fietsen aan studenten en zal de komende maanden haar doelgroep uitbreiden naar toeristen, bedrijven en pendelaars.

Het project heeft een atelier in Deurne Noord in het jongerencompetentiecentrum waar de medewerkers fietsen monteren, het onderhoud verzorgen en herstellen. In het verdeelpunt in het centraal station van Antwerpen worden de fietsen verhuurd en is er een voorziening met kleine herstelpost. In totaal worden op dit moment een 500-tal fietsen.

De voornaamste resultaten van het pilootproject zijn:

1. Projecten als Fietshaven spelen duidelijk in op een behoefte in onze maatschappij.
 2. Lokale diensteneconomie is een geschikt instrument om dergelijke initiatieven uit te bouwen. Fietshaven heeft aangetoond dat het mogelijk is kwalitatieve diensten zoals fietsverhuur aan te bieden in combinatie met het tewerkstellen van kansengroepen. Samen bundelen we de krachten.
 3. Het concept Fietshaven is positief geëvalueerd. Mede op basis van de ervaringen in Antwerpen is beslist om de komende maanden gelijkaardige initiatieven op te zetten in andere steden in Vlaanderen. Samen met mijn collega's van de Federale Regering, staatssecretaris Els Van Weert bevoegd voor Sociale Economie, staatssecretaris Bruno Tuybens bevoegd voor Overheidsbedrijven (NMBS) én Minister Pascal Smet, bevoegd voor Mobiliteit in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering heb ik een akkoord gesloten over de financiering van 7 Fietspunten in een aantal stations in Vlaanderen.
2. Het draaiboek is opgeleverd in augustus 2006, werd gepubliceerd op de website www.mobielvlaanderen.be en is verspreid in het werkveld. Het draaiboek is het resultaat van een onderzoek naar een model voor lokale besturen die wensen initiatieven te nemen om het gebruik van de fiets te stimuleren. Uitgangspunt voor het model was een systeem van verhuur, leasing van fietsen aan verschillende doelgroepen, zoals studenten, scholieren en werknemers van lokale bedrijven gekoppeld aan een sociaal economie-initiatief. Testcase voor het draaiboek was het pilootproject Fietshaven. Het draaiboek wordt nu gebruikt als werkinstrument voor de uitbouw van gelijkaardige fietsinitiatieven in Vlaanderen.

3. De komende maanden zullen er Fietspunten opgestart worden in 7 stations in Vlaanderen; Antwerpen Centraal, Antwerpen Berchem, Mechelen, Gent, Leuven, Brugge, Kortrijk en Brussel Noord.

De Fietspunten worden ingebed binnen de sociale economie en zullen gefinancierd worden binnen het principe van de klaverbladfinanciering van de lokale diensteneconomie. De invulling van het klaverblad is een samenwerking tussen de Vlaamse Regering, NMBS B-Holding en de Federale Regering. Ook de lokale besturen worden betrokken in de uitbouw van de Fietspunten.

De voorbije maand zijn er samen met NMBS 7 beheerders geselecteerd die instaan voor de uitbating van de Fietspunten.

De Fietspunten hebben als doelstelling om in de nabijheid van treinstations diensten aan te bieden zoals het aanbieden van diverse diensten als toezicht op en onderhoud van fietsstallingen, fietsverhuur aan treinreizigers, pendelaars, studenten en toeristen, verhuur van bedrijfsfietsen en klein fietsherstel. Mede daarom is er een samenwerking opgezet met NMBS om de Fietspunten optimaal uit te bouwen in de nabijheid van NMBS-stations.

Met de installatie van de Fietspunten stimuleren en promoten we niet enkel fietsgebruik, maar komen we ook tegemoet aan de verzuchtingen van de vele fietsgebruikers die vandaag reeds dagelijks de fiets gebruiken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 103
van 7 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Lijnbussen op koolzaadolie - Stand van zaken

Begin 2006 antwoordde de minister op mijn schriftelijke vraag betreffende bussen die rijden op plantenolie (vraag nr. 72, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 03-03-2006) dat er naast de 20 bussen in Hasselt in 2006 nog 50 dergelijke bussen in Vlaanderen zouden bijkomen, verspreid over diverse entiteiten. Verder deelde de minister mee dat er onderzoek werd gedaan naar de juiste plaatsen, uiteraard afhankelijk van de technische mogelijkheden.

1. Werden de 50 aangekondigde bussen reeds in dienst genomen?
2. Waar worden deze bussen ingezet?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 7 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Bij wijze van proef werd een eerste bus van De Lijn (nummer 4072) omgebouwd in Duitsland om op Pure PlantenOlie (PPO) te rijden.

Toen na een jaar de proeven met bevredigend resultaat afgesloten werden, werd beslist een twintigtal, (om juist te zijn 22 autobussen) van de entiteit Limburg om te bouwen van gewone dieselbrandstof naar Pure Plantenolie. Vervolgens te volgen door nog 50 andere.

De ombouw verliep in eerste instantie vrij vlot, maar stootte nadien op technische moeilijkheden bij vier bussen. Inmiddels konden de technische problemen gelocaliseerd worden en werkt De Lijn aan het preventief vervangen van oliekeerringen tussen de motor en de inspuitspomp. Wanneer dit gedaan is, kan aan de ombouw verder gewerkt worden.

Als alles goed zit, kan De Lijn rond april - mei 2007 verder werken aan de ombouw van de volgende bussen.

Intussen is het aankoopdossier voor de benodigde PPO-opslagtank van 35.000 liter lopende, de budgetten zijn aangevraagd en goedgekeurd en binnenkort wordt de bestelling geplaatst. De Lijn hoopt die werken rond te hebben tegen september 2007.

2. Als alles goed verloopt, verwacht De Lijn dat in het najaar van 2007 de 22 bussen die voorzien werden om op PPO te rijden in de entiteit Limburg, ook effectief kunnen ingezet worden. Daarna kan het programma verder worden afgewerkt en kan gekeken worden welke andere regio's eventueel in aanmerking komen.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
29	27.02.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Plantaardige eiwitten.....	5
30	27.02.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Bio-hectaresteu.....	9
31	27.02.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Pitfruitproductie	11
32	27.02.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Groenbedekking.....	13
33	01.03.2007	M. Hermans	Omzetting EU-richtlijn dierenwelzijn - Stand van zaken.....	17
34	01.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Onroerende goederen voormalige federale instellingen - Overdracht.....	19
35	06.03.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding.....	21
36	06.03.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding (2).....	25
37	07.03.2007	K. Callens	Campagne "Belgische kazen" - EU-voorschriften.....	29
38	07.03.2007	M. Hermans	Castratie van biggen - EU-richtlijn.....	33
39	07.03.2007	K. Callens	Landbouwscholen - Samenwerking	35
40	14.03.2007	H. Crevits	Hoogstamboomgaarden - Subsidies	37
41	16.03.2007	M. Dillen	Veeteelt en milieu - Initiatieven	39
F. MOERMAN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
27	27.02.2007	E. Glorieux	Nucleaire export - VN-resolutie Iran.....	47
28	27.02.2007	E. Glorieux	Wapenexport - Internationale controleregimes.....	51
29	07.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Europees Universitair Instituut - Studiebeurzen.....	55
30	07.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Economische missies - Deelname Unizo	57
31	08.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Economische missies - Rusland	59
32	16.03.2007	M. Dillen	Investeringssteun voor strategische projecten - Stand van zaken.....	61
33	16.03.2007	M. Dillen	Groeipremies voor KMO's - Stand van zaken.....	63
39	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés.....	65
41	28.03.2007	P. Huybrechts	Flanders' DRIVE - Leden en financiering	67
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
96	07.02.2007	M. Demesmaeker	Werkzoekenden Halle-Vilvoorde - Nederlands.....	451
97	07.02.2007	A. De Ridder	VDAB-opleidingen - Arbeidsmarktbehoeften	461

104	20.02.2007	V. Heeren	Stagiairs - Gezondheidstoezicht	73
106	21.02.2007	G. Van Linter	Schoolactieplan geestelijke gezondheidszorg - Stand van zaken.....	469
107	27.02.2007	A. Michiels	Autismeprojecten - Stand van zaken	77
108	27.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Franstalig faciliteitenonderwijs - Doorstroming naar Nederlandstalig SO	79
109	02.03.2007	A. Hoebeke	"Wit krijgt schrijft beter" - Beleidsconclusies.....	81
110	06.03.2007	A. De Ridder	Horecajobs op feestdagen - VDAB-beleid.....	85
112	06.03.2007	J. De Meyer	Rationeel energiegebruik in scholen - Stand van zaken	87
113	07.03.2007	A. De Ridder	Tewerkstellingspremies 50-plussers - Stand van zaken	91
130	23.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Coditel - Taalgebruik.....	95

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

91	28.02.2007	C. Decaluwe	Verenigingen waar armen het woord voeren - Autonomie	99
92	28.02.2007	M. Vogels	Gemeentelijke sociale huizen - Stand van zaken.....	105
93	01.03.2007	V. Jans	Gehandicapten - Proefproject persoonlijke toekomstplanning.....	109
94	01.03.2007	L. Sannen	Reserves Vlaams Zorgfonds - Duurzame belegging	117
96	01.03.2007	M. Vogels	Gehandicapten - Experimenten zorgvernieuwing.....	121
97	08.03.2007	M. Dillen	Preventieve gezondheidszorg - Initiatieven	123
98	08.03.2007	M. Dillen	Preventieve gezondheidszorg - Gegevensverzameling	131
99	08.03.2007	M. Dillen	Vereenvoudiging diagnose zorgvragen - Initiatieven	135
100	08.03.2007	M. Dillen	Zorgwaarborg - Initiatieven	139
101	08.03.2007	M. Dillen	Zorgwaarborg - Initiatieven (2).....	143
102	08.03.2007	M. Dillen	Zorgwaarborg - Initiatieven (3).....	147
103	14.03.2007	G. Van Linter	Zorgverzekering Brussel - Taalgebruik bicommunautaire instellingen.....	149
104	14.03.2007	C. Decaluwe	Kunstwerken in gesubsidieerde gebouwen - Welzijnssector.....	153
105	14.03.2007	M. Hermans	Zorginstellingen - Huisdierenbeleid	157
106	16.03.2007	G. Van Linter	Gebedsgenezers - Slachtofferhulp	161
107	16.03.2007	A. Hoebeke	Werknemers met psychische handicap - Loonkostensubsidies	163
108	16.03.2007	K. De Loor	Procesbegeleiding lokaal sociaal beleidsplan - Evaluatie	167
109	16.03.2007	T. Dehaene	Zorgverzekering - Boetes.....	169
110	16.03.2007	M. Dillen	Rusthuizen - Verpleegkundigekort	175
111	16.03.2007	M. Dillen	Rust- en verzorgingstehuizen - Erkenningen	179
113	16.03.2007	M. Dillen	Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Financiering.....	183
114	16.03.2007	K. De Loor	Gemeentelijke sociale huizen - Stand van zaken.....	185
115	21.03.2007	V. Van der Borgh	Rotavirus - Vaccinatie	187
116	21.03.2007	V. Van der Borgh	Interlandelijke adopties - Aantal en kostprijs.....	191
117	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés.....	193
120	23.03.2007	H. Crevits	Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg	195
123	23.03.2007	V. Van der Borgh	Lokaal Gezondheidsoverleg - Stand van zaken	199
133	30.03.2007	T. Dehaene	Integrale toegankelijkheid en aangepast wonen - Stand van zaken.....	207

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

68	20.02.2007	J. Verstreken	<i>Restauratiedossiers beschermde orgels - Stand van zaken</i>	473
70	23.02.2007	B. Caron	<i>Ad-nominatimsubsidies aan verenigingen - Indexering (2)</i>	477
71	28.02.2007	R. Daems	<i>Planologische attestaten - Toekenningen en weigeringen</i>	211
72	28.02.2007	H. Crevits	<i>Onroerend erfgoed - Thematisch-typologisch beschermingsbeleid</i>	215
73	02.03.2007	L. Sannen	<i>Afbakenings- en planningsprocessen Limburg - Afstemming</i>	219
74	02.03.2007	L. Sannen	<i>Afbakeningsprocessen Limburg - Vogel- en habitatrichtlijngebieden</i>	223
75	02.03.2007	L. Sannen	<i>Afbakeningsprocessen Haspengouw-Voeren - Voorontwerpen</i>	225
76	06.03.2007	F. Peeters	<i>Aannemers van grondwerken - Vestigingszones</i>	231
77	06.03.2007	R. Daems	<i>Domein Zangersheide Lanaken - Ruimtelijke situatie</i>	235
78	08.03.2007	L. Sannen	<i>Registratierechten - Boetes</i>	481
79	14.03.2007	A. Van Nieuwkerke	<i>Bescherming van stationsgebouwen - Stand van zaken - Brugge</i>	239
80	14.03.2007	P. Ceysens	<i>Sanatorium Joseph Lemaire Tombeek - Restauratie</i>	243
81	14.03.2007	J. Loones	<i>Bunkers "Ter Yde" Oostduinkerke - Bestemming</i>	245
82	14.03.2007	J. Sauwens	<i>Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven - Middelen en werkingskosten</i>	249

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

31	20.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel - Taalrapport 2005</i>	253
32	22.02.2007	A. Van Nieuwkerke	<i>Studieopdracht voetbalstadions - Opzet</i>	255
33	28.02.2007	T. Merckx-Van Goey	<i>Kindeffectrapportage - Evaluatie</i>	259
34	01.03.2007	J. Sauwens	<i>Staten-Generaal sportclubs - Opvolging</i>	267
35	07.03.2007	S. Gatz	<i>Films in Brussel - Nederlandse ondertiteling</i>	271
36	14.03.2007	G. Van Linter	<i>Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad - Neutraliteit</i>	273
37	16.03.2007	M. Dillen	<i>Brussel - Taalsituatie</i>	275

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

45	21.02.2007	B. Van Malderen	<i>"Toerisme als hefboom voor ontwikkeling" - Evaluatie</i>	281
46	27.02.2007	K. Helsen	<i>Overheidsgebouwen - Zonnepanelen</i>	283
47	28.02.2007	C. Decaluwe	<i>Europees televisie-archieffproject Video Active - Deelname VRT</i>	285
48	01.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgische ambassade Riga - Vlag Vlaamse Gemeenschap</i>	287
50	01.03.2007	J. Schauvliege	<i>Wetgevingscellen - Stand van zaken</i>	289
51	01.03.2007	J. Schauvliege	<i>Decreten en besluiten - Evaluatiebepalingen</i>	293
52	02.03.2007	S. Sintobin	<i>Gemeenten met toeristisch potentieel - Selectiecriteria</i>	295
53	05.03.2007	J. Sauwens	<i>Vlaamse overheid - Werkgelegenheidsontwikkeling</i>	297
54	07.03.2007	S. Sintobin	<i>Brochure Vlaanderen Vakantieland - Taalgebruik</i>	301
55	07.03.2007	S. Sintobin	<i>Brochure Vlaanderen Vakantieland - Verspreiding</i>	303

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

254	31.01.2007 C. Decaluwe	<i>Bodemsaneringen - Stand van zaken</i>	487
257	31.01.2007 M. Van den Eynde	<i>Windenergie-installaties - Vergunningsprocedure</i>	491
268	07.02.2007 B. De Wever	<i>Parkeergarage Antwerpse Leien - Stand van zaken</i>	493
274	07.02.2007 J. De Meyer	<i>Polders en wateringen - Statuut ontvangers-griffiers</i>	495
285	09.02.2007 C. Berx	<i>Geluidsmetingen en geluidsschermen - Antwerpen</i>	499
286	09.02.2007 E. Glorieux	<i>Drinkwater - Dichloorbenzamidegehalte</i>	501
287	13.02.2007 R. Daems	<i>Ruimte en klimaat - Beleid</i>	505
288	13.02.2007 R. Daems	<i>Stort "Binkom II" Lubbeek - Nazorg</i>	309
293	14.02.2007 W. Marginet	<i>Dikketruiendag - Energiebesparing vs. kostprijs</i>	511
297	16.02.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt R16-Antwerpsesteenweg Lier - Heraanleg</i>	515
298	20.02.2007 H. Stevens	<i>R40 Gent - Snelheidsregeling schoolomgevingen</i>	311
301	20.02.2007 A. Michiels	<i>Asfaltcentrale Grimbergen - Milieuvergunning</i>	517
303	20.02.2007 P. Ceysens	<i>Verkeersgeleidingssystemen - Stand van zaken</i>	521
304	21.02.2007 R. Daems	<i>Onderzoeksprojecten leefmilieu - Evaluatie</i>	525
305	21.02.2007 R. Daems	<i>Militaire domeinen - Milieuwetgeving</i>	531
306	21.02.2007 R. Daems	<i>Energieprestatieregelgeving - Controles</i>	313
307	21.02.2007 R. Daems	<i>Luierafval - Selectieve ophaling</i>	537
310	22.02.2007 B. Caron	<i>Luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Businessplan</i>	317
313	23.02.2007 A. De Ridder	<i>N14 Lier-Zandhoven - Verlichting</i>	541
314	23.02.2007 A. De Ridder	<i>Antwerpse Ring - Opruiming</i>	543
315	28.02.2007 J. De Meyer	<i>Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Onbevaarbare waterlopen</i>	321
316	28.02.2007 J. De Meyer	<i>Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Bevaarbare waterlopen</i>	325
317	01.03.2007 P. Lachaert	<i>R4 Gent - Afwerking buitenring</i>	545
318	01.03.2007 J. Loones	<i>E403 knooppunt E17 - Filevorming</i>	547
319	01.03.2007 F. Peeters	<i>Bedrijventerrein Langvoort (Meerhout) - Ontsluiting</i>	549
320	01.03.2007 A. Van Nieuwerkerke	<i>Heraanleg kruispunten Blankenberge - Timing</i>	553
322	01.03.2007 T. Rombouts	<i>Mestbeleid - Gerechts- en procedurekosten</i>	555
324	01.03.2007 M. De Meulemeester	<i>Doortrekking N60 Ronse - Stand van zaken</i>	561
325	01.03.2007 M. Demesmaeker	<i>Stuw van Terafene (Affligem) - Stand van zaken</i>	329
326	02.03.2007 L. Sannen	<i>Afbakenings- en planningsprocessen Limburg - Afstemming</i>	563
327	02.03.2007 L. Sannen	<i>Domein Roberti (Meeuwen-Gruitrode) - Aankoop en beheer</i>	567
328	06.03.2007 A. De Ridder	<i>Natuurgebieden - Zwerfvuil, afsluitingen, honden</i>	571
329	06.03.2007 A. De Ridder	<i>Veerdienst Lillo-Doel - Stand van zaken</i>	577
334	07.03.2007 S. Sintobin	<i>Kruispunt N43 Beveren-Leie - Stand van zaken</i>	331
335	07.03.2007 A. Bruyninckx	<i>Everzwijnpopulatie Zedelgem-Jabbeke - Maatregelen</i>	333
336	08.03.2007 A. Van Nieuwerkerke	<i>Het Zwin - Toegankelijkheid, beheer, uitbreiding</i>	579
337	08.03.2007 M. Cordeel	<i>Heraanleg N41 Elversele - Stand van zaken</i>	335

343	14.03.2007	C. Van Eyken	Brusselse Ring - Heraanlegplannen	337
344	14.03.2007	C. Van Eyken	N3 Tervuren - Verkeersveiligheid.....	339
349	16.03.2007	S. Demeulenaere	Brandweer luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Subsiëring	341
351	16.03.2007	M. Dillen	Wereldtentoonstelling Zaragoza 2008 - Deelname milieuadministratie	343
373	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés.....	345

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

89	01.02.2007	D. De Cock	Leningen Vlaams Woningfonds - Stand van zaken	589
97	16.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Provincieraadsleden - Inzagerecht.....	349
99	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale huisvesting - Wachtlijsten	351
100	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale huisvesting - Ouderen en gehandicapten	353
101	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale huisvesting - Nationaliteiten	357
102	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale huisvesting West-Vlaanderen - Asielzoekers.....	361
103	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale woningen - Leegstand	363
104	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale woningen - Uitrusting	365
105	21.02.2007	C. Decaluwe	Sociale woningbouw - Reservegronden.....	369
106	21.02.2007	C. Decaluwe	Gemeenten zonder sociale huurwoningen - Stand van zaken	373
107	23.02.2007	J. Peumans	Hervorming huisvuilbelasting - Stand van zaken	375
108	27.02.2007	S. Demeulenaere	Kangoeroewonen - Renovatiepremie.....	379
109	01.03.2007	W. Van Dijck	Inburgering - Kledij in zwembaden	381
110	02.03.2007	V. Heeren	Woonwagengewoners - Standplaatsen	383
111	05.03.2007	J. Sauwens	Vlaamse overheid - Werkgelegenheidsontwikkeling.....	389
112	07.03.2007	L. Libert	Erkende geloofsgemeenschappen - Subsiëring.....	391
113	07.03.2007	L. Caluwé	Omzendbrief gemeentedecreet - Toepassing op districten	395
114	08.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitengemeenten - Onderzoeken door provinciegouverneur.....	397
115	14.03.2007	C. Van Eyken	Benoeming burgemeesters faciliteitengemeenten - Stand van zaken	401
117	16.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Wezembeek-Oppem - Terugbetaling milieubelasting	403

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

89	20.02.2007	A. De Ridder	Bedrijventerreinen - Mobiliteitsbeleid.....	407
91	20.02.2007	P. Ceysens	Verkeersgeleidingssystemen - Stand van zaken	411
92	21.02.2007	R. Daems	Halte-infrastructuur De Lijn - Toegankelijkheid - Beerse.....	413
94	27.02.2007	S. Demeulenaere	Buslijn 42 Brugge-Breskens - Dienstregeling.....	417
95	01.03.2007	A. De Ridder	De Lijn - Uniformvoorschriften	419
96	01.03.2007	J. Peumans	Trajectcontrole - Stand van zaken	421
97	02.03.2007	S. Vanackere	Aangepast vervoer rolstoelgebruikers - Brussel.....	425
98	02.03.2007	H. De Lobel	Doortrekking tramlijn 11 Antwerpen - Knelpunt Deurne.....	429
99	06.03.2007	J. Peumans	Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie.....	431

100	07.03.2007 M. Van den Eynde	<i>Openbaar vervoer - Ongevallen</i>	593
101	07.03.2007 J. Verfaillie	<i>Busverbinding Ieper-Oostende - Bijkomende ritten</i>	595
102	07.03.2007 S. Sintobin	<i>Fietshavens - Stand van zaken</i>	597
103	07.03.2007 S. Sintobin	<i>Lijnbussen op koolzaadolie - Stand van zaken</i>	601
104	14.03.2007 J. Sauwens	<i>Decreet basismobiliteit - Uitvoering.....</i>	435
105	16.03.2007 M. Demesmaeker	<i>Fietsfonds - Stand van zaken</i>	439
107	21.03.2007 J. Verfaillie	<i>Buslijn De Panne-Adinkerke - Afschaffing</i>	443
111	23.03.2007 H. De Lobel	<i>Tramlijn 6 Antwerpen - Ongebruikte metrokokers</i>	445

